

دیوان

مہلای جزیری

شہرحہ

کھٹار

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

سرشناسه	:	شرفکندی، عبدالرحمن، ۱۳۰۰ - ۱۳۶۹. شارح.
عنوان و نام پدیدآور	:	دیوانی عارفی ره‌بیانی شیخ نه‌حمه‌دی جزیری مه‌شهوور به «مه‌لای جزیری» قدس سره‌العزیز / هه‌زار شهرجی لی کردوه.
مشخصات نشر	:	تهران پانیز ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	:	۸۰۰ ص.
شابک	:	978-964-7105-51-4
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	جزیری، احمد بن محمد، قرن ۱۱ ه.ق. دیوان شرح و تفسیر.
موضوع	:	شعر کردی -- قرن ۱۱ ه.ق. شعر و ادبیات.
شناسه افزوده	:	جزیری، احمد بن محمد، قرن ۱۱ ه.ق. دیوان. شرح.
رده‌بندی کنگره	:	۴۹۰۸۵PIR۶۲۲۷/۶
رده‌بندی دیوبی	:	۴/۱۸۸
شماره کتابشناسی ملی	:	۶۷۴۳۷

نشر پانیز

چاپ اول ۱۳۹۳ تیراز: ۲۰۰۰
 لیتوگرافی باختر چاپ دالاهو
 تهران: خیابان ابوریحان نیش وحید نظری پلاک ۲۶
 تلفاکس: ۶۶۴۱۵۹۸۲-۰۹۵۱-۲۲۱۹۰
 nashrepaniz@hotmail.com
 isbn: 978-964-7105-51-4. ۹۷۸-۹۶۴-۷۱۰۵-۵۱-۴

ناسنامه

ناوی کتیب	:	دیوانی مه‌لای جزیری
شهرح	:	ماموستا هه‌زار
پیداچوونه‌وه	:	ماجد مه‌ردوخ ره‌وحانی
هه‌له‌گرته‌وه	:	نه‌فشین به‌هاری زه‌ر
روه‌به‌رگی	:	حه‌میدره‌زا زه‌ری
پیت‌چنی	:	تاراز عه‌بدی
رازاندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کان	:	تاری عه‌بدی

مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی پاریزراوه

پيرست

ده سينک	يازده
پنشه کی	حه فده
مه لای جزیری عارف و شاعیری پایه به رزی کورد	بیست ونؤ
۱. هه رئی مه یگیر!	نه وایا موتریب و چه نگئی فه غان ئافیته خه رچه نگئی
۲. ئیکسیری نهوین	ئیسمن ته یه مه کتووب د دیوانی قیده مدا
۳. په ریشانی مه لا	ئیرؤ ژ ده ربا خه نه جهرئی
۴. مه ششاته ی حوسن	مه ششاته یی حوسنا نه زهل چه نگالی زولفان تاب دا
۵. موعبه چه یئین مه یفرؤش	موعبه چه یئین مه یفرؤش ههر سه حهرئی تین سه ما
۶. غم و شادی	چین-چین کرن زولفین سیا که سک نه تله سا دیا قه با
۷. دئی یه خسیر	دل بهر شکینا شه ککه رهک «فَقُلْتُ یا رُوحی مَتی»
۸. ئاگری جیایی	ب نارئی فیرقه تی سوهتم ژ فهرقی سهر حه تا پندا
۹. دوعا	سه رئی زولفا ته ب کوللابی دوعا
۱۰. دیدار	دهستی قودرهت کو هلاقیته ژ به ژنا ته نیقاب
۱۱. پیالهی لیتا و لیتو	«لله الحمد» ژ یاری مه د دهست جامه له باله ب
۱۲. رهنج و گهنج	شاه ب قه سدا کوشتنا من یم هه ژاندن بی سه به ب
۱۳. منی قه ره به خت	من د دل کوفان هه زاران داغ و که یبه ر بی حیساب
۱۴. راست و چه پ	له و سه حهر جه ولان ددت بایی سه بایی راست و چه پ
۱۵. چه پ و راست	نیرگزین شهنک ده مه ستی چه پ و راست
۱۶. گولباران	گهر ژ وئی حووری سرشتی عیشویه ک نیزهار بت
۱۷. ئیکسیری نهوین	قه لبی مه شوبه زیری ژ فه یزا ته جه لا گرت
۱۸. یار ناگاداره	مه حبووب ب دل بت مه ب نه قراز چ حاجه ت؟
۱۹. هونه ر مه رجه	که س ب دادا مه نه پرست گله و داد چ که ت؟
۲۰. بهشی ئیمه	نه ووهل کو یاری دامه یه ک زهره ریه ک عینایه ت
۲۱. گران ناز	عه رعه ر خه راما ب قه دد و قامه ت
۲۲. رهنجی بیوه ر	عومرئی زایع بوو مه بی دل بهر عه به س (عَبَث)
۲۳. یار ببینه	نامن عه نه رشکه نی بیت ژ عه نه بهر مه که به حس (بَحْث)
۲۴. بازاری جیهان	تو سه حه رگه ه ب ته ماشا وه ره بازاری حودووس (حُدُوث)

۲۵. سهولۍ ناز
۲۶. سهروهري جوانان
۲۷. مهۍ چاره يه
۲۸. رازداري
۲۹. حوسنا موقه ددهس
۳۰. کليلی دل
۳۱. نالهی دل
۳۲. شه پالاشهنگ
۳۳. چ داوه ته
۳۴. دهريايه که
۳۵. جيړنه پيړوزه
۳۶. داد و مهدهد
۳۷. سهفينهۍ مهۍ
۳۸. حه جي گه وره
۳۹. هه ميشه به هار
۴۰. مهستی نه بهدی
۴۱. دل دهريايه
۴۲. عيشقی مه جازی
۴۳. کوژراوی چاو
۴۴. شه و پوژ
۴۵. ناوینهۍ دل
۴۶. زوننار بهس
۴۷. گولا گهش
۴۸. شه هیدی نهوین
۴۹. ره قسی مه ستانه
۵۰. وه سلۍ گیان
۵۱. عه نبر بار
۵۲. شه پوۍ خوین
۵۳. کوانۍ غه له ت
۵۴. ناگری پهوان
۵۵. موبته لای زولف
۵۶. فینجانا سهدهف
- شمشادی خه رام و سهروۍ غه نناچ
دل ژ عیلاجۍ کو ب ده رکته میزاج
دیسا ژ نوو بن حاله دل
پور مه که ئیسرافۍ د قه تلۍ موباج
حه یف د قه یدا خاک و گل بت عارفۍ چالاکی رووچ
عیشقی کو بدهن به یه ک دو نه رواح
ناهی ژ دهردۍ دل دکت
دل به ری ئیرو سه هر
هه به یه یا ره قس و سه مایا ته چ خوهش به ستیه چهرخ
سیرری وه حدهت ژ نه زه ل گرتیه حه تتا ب نه بهد
عیده وو هه رکه س ژ دیدارا ته لی پیروزه عید
نه یشه ککه را گهردن ژ عاج
نا ه ژ دهستی وی سړۍ
دهری مه یخانه یا عیشقی سه هر عارف زیارهت کر
خه لقو ل من کن شیره تی
جانا ژ جه مالا ته موقه ددهس قه به سم نه ز
توورم ب دل و په بره وی موسایم نه ز
عاشق نه ر جاره ک ژ بالا لی بدهت بهرقا مه جاز
ژ په عنا تیرگزین نهۍ مه ست و خونریز
تو دزانی ب خودۍ من تو خه یالی شه ب و روز
شاهیدیۍ جیلوهنوما قودسیۍ فیهیرووزه لیباس
دل یه که دی عیشق یه ک بت عاشقان یه ک یار بهس
ئیرو مه لا سه راپا لهو تیک بوومه ناتاش
شه بن قه درۍ ل مه په وشه ن که تو رووچی وه ره خوهش
سه لوا سه هی قه د خه مملی
مه ژ بل حوسن و جه مالتی چ غه ره ز (غرض)؟
دیسا ل به درۍ کاتبی
خون کو ژ دل ب مه وچ بیت
مهۍ نه نووشی شه یخی سه نعانۍ غه له ت
بی له بی له عمل «مه لا» من ژ مه یا ناب چ حه ز (حظ)؟
سه ر ددت نابۍ که وسهرۍ
ئیرو ژ شه هکاسا سوړۍ

نازکا من د سه مایڼ ب سه رنه لگوشتی عه قیق	۳۸۰	۵۷. تانه له گول
من دی ژ غه فله ت جام د که ف	۳۸۵	۵۸. له علین شه فقه
دلبره را من سه حهری هات ب توخ و ب یه ده ک	۳۹۳	۵۹. یه ک و یه ک
«تعالی الله» زه هی حوسنا موباره ک!	۳۹۹	۶۰. پاره ی جهرگ
نازکه ک من سه حهری دی ب جه مالا خوه نه وه ک	۴۰۳	۶۱. چاوی به له ک
کو ئیشاره ت ب بیشاره ت بدرت نه غمه یی چه نگ	۴۰۹	۶۲. دل پهره نگه
گهر بدیا (نه دیا) نه و سه نه ما سورجه میل	۴۱۵	۶۳. ده رمانی ده ردان
شاهی دی قودسی نشان حوسنه ژ ره مزا نه زهل	۴۲۱	۶۴. باده ی نه به دی
ئیرۆ ره مزا دیم دوری	۴۲۱	۶۵. مه نسووره دل
شهره به تا لام ویتیا نه ز ب حه یاتی نادم	۴۳۰	۶۶. زه کات به عه بد
عیده وو دا عالمی بانگی سه فایي خاس و عام	۴۳۴	۶۷. فینجان و جام
دانه یی عه نه بر ل نه سرینان ره شانندن خالی خام	۴۳۷	۶۸. جه زه بیا عیشقی
ره مزین ته د جانان نه به نه ندازه درازن	۴۴۰	۶۹. نه ترک و بازن
مه لا مه ل گهر دنا دلبر ژ نوو سه د بووسه ماین ده ین	۴۴۵	۷۰. ده ینی بووسه
من د بهر «قالوا بلی» باتن فه ویرا بوو نه فین	۴۴۹	۷۱. چیرۆکی جوانیت
سه نه می ژ قهوسی نه بروو دو هیلالی نه و نومانندن	۴۵۴	۷۲. که مان کشانندن
خه شمی ل فه قیران مه که زوو پادشاهی من	۴۵۷	۷۳. ده ردی دووری
نه ز نزانم سه به بی یاری چرا دوور کرین	۴۶۰	۷۴. دوور ناکه وین
ئیرۆ ژ حوسنا دلبری	۴۶۴	۷۵. پیتا ئاته شی
وه ره جانم کو چ نازک وه ره سین	۴۷۱	۷۶. ئاته ش پهره سین
په یوه سته دو نه بروو ل مه مه حبوبی کشانندن	۴۷۶	۷۷. ههستی هه رشانندن
شوخ و شهنکی زوه ره رهنکی	۴۷۹	۷۸. ناز و خه شمان
من دی سه حهر شاهی مه جهر له بسی د بهر	۴۸۴	۷۹. خه مرا حه لال
مه له و فینجان ل سه ر ده سته کو مه هتابا هیلال نه بروو	۴۹۰	۸۰. دیمی ب خال
د ده سته یه نگیه نوویار من دی نه و که مان نه بروو	۴۹۵	۸۱. به ختی ده رویشان
وه ی سپیده ژ بورجی قهوس نه بروو نومانندن ماهی نه و	۴۹۷	۸۲. ماهی نه و
ژ ره مزا دلبری دیسان	۴۹۹	۸۳. جه رده ی دلان
دلبری سه رداري خوبان نه ز نزام ناگا هه یه ؟	۵۰۷	۸۴. عیشق و جه زه
فه له کا نه ته لسی سه رگه شته د جاما مه حوبابه	۵۱۵	۸۵. ئه ربائی وه فا
موحبه تی میحنه ت د زۆرن	۵۲۸	۸۶. ده ردی بی ده رمان
توره یا تابدار عه نه بر که	۵۴۵	۸۷. تونگی شه کر
که رچی بولبول جه وه ره ی زاتی گوله	۵۴۸	۸۸. گول و بولبول

۵۵۲	یارى مه پور نیشان و سور	۸۹. داڤادل
۵۵۵	نهی شاهیدی قودسی فه که بهندی ژ نیقابن	۹۰. زولفان شه که
۵۶۰	هیشی و تهوقه دکم نه ز ژ خودانا چه شه می	۹۱. به هیشتا ئیرهمی
۵۶۵	غهما عیشقی پهریتم نه ز	۹۲. کوڤانا گیان
۵۷۲	ب حوسنا «أحسن التقویم» ب زاهیر سووره تی زاتی	۹۳. سه مه ن سايان
۵۸۶	نهی نه سیمی سه حرئی ما د مه جالا سبه هی	۹۴. خه یالی خال
۵۹۰	ئیرۆ ژ نوو پورئا ته شم	۹۵. خه دهنگا ئاوران
۵۹۸	لاتی حوسنی و شه هی خووبانی	۹۶. سولتانی بوتان
۶۰۳	مزگین ژ مه را بیت ژ سور شیرینی	۹۷. چین و ماچین
۶۰۷	ژ مابهینا دو نه بروویان دینم قابه قه وسه ینی	۹۸. به قا نین ل بو تشتی
۶۰۹	نهی شه هه نشاهی موعه ززه م! حه ق نیگه هدارئی ته بی	۹۹. په سنی میری بوتان
۶۱۵	خانئ خانان لامیعی نه جما ته ههر پور نوور بی	۱۰۰. دیسان په سنی میر شه ره ف
۶۲۱	«صباح الخیر» خانئ من	۱۰۱. به یانی باش
۶۲۷	سه نه ما سور ژ سه مه د شه و قی ژ حه ق دایه و جوودی	۱۰۲. بتی جوانان
۶۳۵	یا رامی قلبی بسهام اللحظات!	۱۰۳. تیری تیگا
۶۳۹	پور ژ دینا ته غه ربیم خانم	۱۰۴. چرای کوردستان
۶۴۸	«الله» سه حرگاها نه زهل	۱۰۵. یه لموومئ عیشقی
۶۷۲	قهوسی د هیلالی ب دهلالی که شها	۱۰۶. چارین
۶۷۴	قهوی مه شهووره کو ناڤئ ته مه لا خه مسه عه شه ر	۱۰۷. شیعردز
۶۷۶	سه لاما من سه نا خوانی	۱۰۸. وت و وویژی مه لا و میر عما ده دینی جزیری
۶۹۰	سوئالا من حه قیری	۱۰۹. وه لام و وه رامی فه قئ ته یران و جزیری
۷۰۶	دل ژ من بر دل به ره ک زیبا قه با	۱۱۰. غه زالی شه پال
۷۰۸	شیوه ین دل به ری بزبان سوننه ته شیوه عیشوه فه رز	۱۱۱. جووتیک پرووکه
۷۱۳	وه الله ژ هه ردو عالهمان من حوسنی جانانه غه ره ز	۱۱۲. دین بهر
۷۱۵	یارب این گلدسته ای یا نرگس رعناست این؟	۱۱۳. جنه الماوی
۷۱۸	کهس نه دیه سه حرکه ه کو چ نازک وه ره سی تو	۱۱۴. ههر تۆم به سه
۷۲۳	دل به ری سه ردارئی خووبان	۱۱۵. چاوی ده په ش
۷۳۱	ئیرۆ مه دی وه قتی سه حر	۱۱۶. گولی بئ دړک
۷۳۹	قئ فیرقه تی نه به تر کرین	۱۱۷. ئاخ جودایی
۷۴۳	سه نه ما سور ژ سه مه د نه یشه که را له ب ژ نه بات	۱۱۸. فرشته ی به شه ری
۷۵۰	نهی نه سیمی سبه هی ما د مه جالا سه حرئی	۱۱۹. سویند به بالا

میننه ت ژ خودایی کو ب عه بدی خو مه لای
نیکسیری غمی عیشقی، نه دینار و درهم دا

میرزا محمد علی قزوینی

میرزا محمد علی قزوینی، صاحب کتاب «تذکره آصفی»

میرزا محمد علی قزوینی، صاحب کتاب «تذکره آصفی»

میرزا محمد علی قزوینی، صاحب کتاب «تذکره آصفی»

میرزا محمد علی قزوینی، صاحب کتاب «تذکره آصفی»

ده سپیک

نهم کتیبه سی و چهند سالی پیش، واتا: سالی ۱۳۶۱ ک. ه. (۱۹۸۲ ز.) له چاپ دهرهات و نهو کاته، وه ک «هزار بر کوردستان» و «چوارینه کانی خه پیام»، پښوازی لڼ نه کرا؛ به چهند بونه وه:

یه کهم: کوردی پوژهلالت، زوربه مان تازه خه ریک بووین خویندنه وه و نووسینی کوردی فیر بین؛ نهویش هر به زوری خو مان؛ دهنه به فهرمی، نه ماموستایه ک له نارادا بوو نه دهرس و ده فتریک؛ وه ک ئیسته ش که هر نییه و هر نه کرا. بؤ ئیمه، شهرحی پهنگین و سهنگینی ماموستا هزار له سهر شیعری غیرفانی پر له ورده کاریی مه لای جزیری، یه کجار قورس بوو.

دووه م: شهر بوو. پهله وه ریش بواری نه بوو بهو سنووردها تپه پرئ. هه موو هه نارده و هاورده ی هر دوو بهری نهو هیله لهو کوردستانه، هر گر و گولله، له چه کی هه مه جوړه ی شهرخو ازان بوو. کتیبی به سته زمان چون بتوانی بهو ناواریارانه دا دهر باز بیی؟

سپیه م: کورد، زورتر هه ژاریان وه ک شاعیریک دهناسییه وه. نهو سالانه - له موکوریان و نهرده لان- کهم کهس چیژه ی په خشان ی ماموستای چیژتوو.

سال هاتن و چوون. بهو هه موو کوسپ و کهنده وه، فیری زمانه که مان بووین؛ شهر ی دوا بر او، دوا ی بر؛ کهوشه ن خوش بوو؛ کتیب و نووسراوه ی جوړ او جوړ دهرهاتن. په خشانه رازاوه کانی ماموستاش، وه ک شهره فنامه و چیشتی معجور و قورئانه که ی، پووناکیان یینی و چاوی خوینده وارانی پی پووشن بؤوه؛ منیدای کوردی زور چالاک هاته مه یدان و زمانی کوردی - باکوور تا باشوور - به زیاتر له بیست کانالی جیهانیدا بللو کرده وه و گو یگرانی پی پراهیتا و...

به م جوړه، دوا ی سی سالان، نهوا چهند ساله خه لک داوا ی نهم کتیبه ش ده کهن. زور باشه، چاپی ده کهینه وه. به لام نه گهر به چاوی نفیساریک^۱ چاوم لڼ کرد، دیتیم کاره که هه روا هاسان نییه و پیو یسته توژالتیک توژی له سهر بته کی تا دهر کهوی چهند

---

۱. «نفیسار» بؤ Editor دانراوه؛ فارس «ویراستار» و عهره ب «منقح» ی پی ئیژن.

کتیبیکی وێژهیی بهرزه و ههروهه ها چ خزمه تیکی گهوارهیه بۆ باشتر تیگه یشتن و نزیك تر بوونهوه له كوردی باكوور. گرفته كان:

۱- پیتووسه كهی، كه له گهل یه كگرتووی ئه وپۆ، یه ك ناگره وه.

۲- دهق و پهراویژ تێكه لێ و ههروهه ها هیندیک پهراویژ و پوون کردنه وهی وێژهیی و میژوویی پیتووسته.

۳- له وانه گرنگ تر، شیعره كانی مه لای جزیری - كه كرمانجین - زۆر ئالۆزن و زۆریك هه له ی تیدان.

جا ئه گه ر بۆ ۲۱ کاریكم پێ بکړی، به داخه وه له حاند ۳ ددهستم كورته. پيش هه موو شتی بۆ ده سنووسه كهی ماموستا گه رام؛ به لام پاش ئه وه هه موو ساله، نه له كه ره ج (مالی ماموستا) و نه له تاران (په خشانگای سرووش) هه چم دهس نه كه وت. به لای خۆمه وه گوتم: با جاری بۆ ئه وه به شه ی وا شتیكم له دهس دی، له به ریکه وه خه ریک بم، بۆ باقیش خێرۆمه ندیک پهیدا دهی دهستم بگړی. بهم جۆره هه ر له سه ره تاوه پێدا چوومه وه و چم پێ له گهل ده کرا، کردم. مایه وه سه ره دهقی شیعره كانی مه لا.

سه ره تا چاپی دووه هم (۱۹۵۷ ز.) ی شه رحه عه ره بیه كهی «مه لا ئه حمه دی زفنگی» م له ماموستا هادی مورادی خۆشه ویت ساند؛ كه ماموستا هه ژاریش له پیشه كیه كهیدا باسی كرده وه و دیاره له بهر دهستی بووه. له وی شیعره كان به پیتووسی عه ره بی نوو سراونه ته وه و وشه كان سه ر و بۆر و ژیریان بۆ داندراوه؛ ئه گه رچی له لایه كه وه ئه ویش هه له ی زۆره و له لایه کی تره وه هیندیک له تابه تمه ندیه كانی زمانه كه مان به و شیوه نووسینه ده رنا كه وی، به لام دیسان هه ر باش بوو. كه به رام بهر به یه كم دانان، زانیم زۆریان فه رقه و لای كه م سه ر چاوه یه کی ترم پیتووسته تا بزانه كامه راسته. ناچار تا دیوانیکی ترم دهس ده كه وی، دهستم راگرت.

پێنج- شهش مانگ را برد. له و ماوه یه دا چه ند کتیب فروشی گه و ره و بچو وکی هه ولیر و سلیمانی گه رام؛ به لام دیوانیکی وا دلیم پێ دامه زری و پشتی پێ بیستم، دهستم نه كه وت. پۆژیک ماموستایه کی كوردی یه كجار پۆح سوو کی خه لکی جۆله میرگ، دانیشتووی شاری وان، به ناوی ماموستا «خالد سادینی»، هات بۆ سه و بوو به میوانم.

ماموستا خالد کاریکی گه‌وره‌ی سه‌باره‌ت به ژیان و شیعره‌کانی مه‌لای جزیری وابه ده‌سته‌وه و بیستبووی له کتیبخانه‌ی ناوه‌ندیی شاری کرماشان، نوسخه‌یه‌ک ده‌سنووس له شیعری مه‌لاهه‌یه. هاتبوو به‌شکوو‌ئه‌و قسه‌راست بی و بتوانی بیینی و شتیکی لی ده‌سکه‌وئی.

باسی ئەم کتیبهم له‌گه‌ل کرد؛ گله‌ی بوو که زۆری هه‌له‌ی زه‌ق تیدان. گوتم: کارم له‌نگه و ئاخۆ ده‌ست بدا پیکه‌وه جاریک بیخوینینه‌وه؟ فهرمووی ناتوانم دانیشم؛ به‌لام فایلی سی نوسخه‌ی ئەو دیوانه‌م هه‌یه؛ بۆتی ده‌نیرم. ماموستا خالد هه‌زار جار مالی ئاوا، دوا‌ی چهند پروژیک به‌براده‌ریکدا، له‌ شاری ورمیوه، سی-دیه‌کی بۆ ناردم که ئەم سی دیوانه‌ی مه‌لای جزیری تیدا بوون:

۱- ده‌سنووس به‌خه‌ت و پیتووسی عه‌ره‌بی، نووسینه‌وه و راست کردنه‌وه‌ی «شیخ مونه‌ووه‌ر»، کو‌ری شیخ ئەسه‌عه‌دی دووه‌م، کو‌ری شیخ عه‌بدو‌للای خه‌نوولی به‌رواری، که به‌نەسخیکی خو‌ش نووسیویه‌ته‌وه و له‌ سه‌فه‌ره‌مانگی سالی ۱۳۸۱دا ته‌وا‌ی کردووه و [مه‌لا] عه‌بدو‌رپه‌قیب، کو‌ری مه‌لا عه‌بدو‌للای به‌رواری، راست ۴۵ سالی دواتر، واتا مانگی سه‌فه‌ری سالی ۱۴۲۶، (۱۰ سالی پێش) له‌ چاپی داوه.

۲- به‌ پیتووسی کوردی له‌ سه‌رخه‌تی لاتینی و ئاماده‌کردنی «سه‌لمان دل‌وفان»، چاپی په‌خشانگای «نه‌ویه‌هار»، ئەسته‌مبوول، سالی ۲۰۱۰ ز.

۳- دیوان و وه‌رگیراوه‌ی ترکی، به‌ پیتووسی کوردی له‌ سه‌رخه‌تی لاتینی، کاری «عوسمان تونج»، چاپی دامه‌زراوه‌ی فره‌ه‌نگی و گه‌شتیاری «باکالگی»، ئانکارا، سالی ۲۰۱۲ ز.

کورد گوته‌نی: «کو‌یر له‌ خودا چی ده‌وئ؟ دوو چاوی ساغ» بۆ تا‌قی کردنه‌وه‌یه‌ک، چاویکم له‌و چوار نوسخه‌ کرد و دوو-سی غه‌زه‌لم لی به‌رامبه‌ر کردنه‌وه. چی ده‌بینم؟ له‌ ورد و درشت، هینده‌یان جیاوازی هه‌یه، تییاندا گوم ده‌بم. به‌ تایه‌ت نوسخه‌که‌ی عوسمان تونج هه‌ر ته‌واو فره‌قی له‌ گه‌ل باقی زۆره. ئە‌ی چار چییه؟ ئە‌مجار چۆن یه‌کچاو بیمه‌وه؟ وه‌بیر خۆم هه‌تاوه: کاری من هه‌له‌هه‌ل‌گرتنه‌وه له‌ شیعره‌کانی مه‌لای جزیری، شه‌رحه‌که‌ی ماموستاهه‌ژاره؛ نه‌ک به‌رامبه‌ر کردنه‌وه‌ی ئە‌و چهند دیوانه و

دهرهینانی دیوانیکی جی متمانه‌ی مه‌لای جزیری. نه‌وجار نه‌من ئیستا دوو نوسخه‌ی
عه‌ره‌بی و دوو نوسخه‌ی لاتینیم له‌ به‌ر ده‌سته. که ده‌زانم نه‌و دوو پرتووسه، کاتی
کورددیان پی بنووسین، هه‌ر کام کهم و کوورپی تاییه‌ت به‌ خۆیان هه‌یه. که وا بوو،
به‌پارم دا پهل له‌ نه‌ستیران نه‌کوتم؛ ده‌ستم به‌ کلاوی خۆمه‌وه بی و به‌م ده‌ستووره
به‌روم:

۱- جارێ هه‌رچیم له‌ ده‌قی کتێبه‌که، به‌ قه‌له‌می مامۆستا، به‌ردبووه‌ به‌راویژ،
«هه‌ژار» یکم له‌ په‌نا دانا؛ با له‌ گه‌ل به‌راویژه‌کانی من تیکه‌ل نه‌بن.

۲- له‌ کرمانجی باکووردا، «ی» نیشانه‌ی که‌سه‌ی ئیزافه، ده‌یه‌ «ی کراوه» (مجهول)؛
که‌ له‌ پرتووسماندا به‌ نیشانه‌ی «ی» ده‌یناسین. وه‌ک: نیورسته‌ی «جامی عیشقی پاکی
یه‌زدانی»، به‌ کرمانجی ده‌یه‌ «جامی عیشقی پاکی یه‌زدانی». له‌ چاپی یه‌که‌مدا، نه‌و بزویته
له‌ زۆربه‌ی زۆری شوینه‌کانیادا دیاریان نیه‌. له‌م چاپه، تا پێم زانیی، شوی خۆیان
دۆزیوه‌ته‌وه و ده‌رکه‌وتون.

۳- له‌ هه‌ر کوێ هه‌موو نوسخه‌کان یه‌که‌ده‌نگ، جیاواز له‌وی خۆمان بوون، چومه‌
سه‌ر قسه‌یان و ته‌نیا نه‌وانه‌م له‌ به‌راویژدا ئاماژه‌ پی کردن که‌ مانایان به‌ تیکه‌رای
گۆراوه؛ ده‌نا بۆ ورده‌جیاوازیه‌کان، به‌ مه‌رجی که‌ له‌ گه‌ل شه‌رحه‌که‌ی مامۆستادا
هاتیه‌ته‌وه، وه‌ک: «عه‌رز و حالا موحه‌ته‌ی مه‌...» به‌ جی «عه‌رز و حالا سوچه‌تی مه‌...»
دامنا و ده‌نگم ده‌رنه‌هینا!

۴- پێیسته‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ش بکه‌م: له‌ ده‌یان شویندا ده‌بینی کیشی شیعره‌که‌ ئالۆزه و
هه‌ر چوار نوسخه‌ش له‌سه‌ری سوورن! که‌چی نه‌وی مامۆستا هه‌ژار دایناوه، ته‌واوه. نه‌م
خاله‌ به‌ تاییه‌ت له‌ وه‌رام و وه‌لامه‌که‌ی مه‌لا له‌ گه‌ل فه‌قی ته‌یراندا، به‌ ده‌ و دوازه‌شه‌وه
نه‌وه‌ستاو. سوور دیاره‌ مامۆستا خۆی و به‌ زه‌وقی خۆی نه‌و چه‌وتیانیه‌ی راست
کردۆته‌وه؛ دیاره‌ بۆ منیش نیه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی که‌ له‌ گه‌ل باقیدا فه‌رقی هه‌یه، دیسان لار و
خواریان بکه‌مه‌وه!

۵- ته‌رتیبی شیعره‌کانم نه‌شیواندوو و هه‌ر وان که‌ بوون؛ یه‌جگه‌ قه‌سیده‌ی «به‌ریشانی
مه‌لا» - که‌ به‌ دابی قه‌دیم، «لا»یان ده‌خسته‌ پاش «ها» و «و» - که‌وتبووه‌ دواوه‌ی دیوانه‌که‌وه؛

هیتامه شویتنی خۆی که خویتهر لی بزر نهیی. ئەمجار ۹ شیعرا مان هەن که دواپیتی سەر وایان «ث»، «ص»، «ض» و «ط» یه که له پێتووسی ئەورۆماندا نایاننوسین، دیسان بۆ سەر لی نهشیوان، له جێ خۆیان نهمجولاندوون؛ ئەگەرچی هیتاومنه سەر شیوه نووسینی یه کگرتوو؛ بهلام له کوتایی یه کهم بالی سهره بهیتاندا، له ناو کهوان، وشه کهم به ئیملایه ره بهیه کهشی نووسیه. بۆ ویته له غهزلهی «ره نجی بیوه» دا، ئاوام کردووه: عومری زایع بوو مه بی دلبره عه بهس (عَبَث)

۶- لهو چوار دیوانه باسم کردن، شیعره کان بی ناوان. لهم دیوانه دا هه ر شیعریک ناویکی هه یه که دیاره ماموستا خۆی بۆی داناوان. ناوه کان هیندیک باکووری و بریک باشوورین.

۷- ئەم کتیه له چاو دیوانه کهی سهلمان دلۆقان _ که له باقی تهواوتره _ سه رجه م ۴ غه زه ل، ۱۴ چوارینه و ۲ تاکه بهیت (فهردی کهمه. بهلام ئەوه شمان له بیر بی که ماموستا لهو شیعرا نهی له هه موو دیوانه کانی مه لای جزیریدان، ۱۰ شیعری لاوازی خستۆته پاشکووه و به هی جزیری نازانی؛ باسی که هه چکامی تر خۆیان لی نه داوه. وه ک تاکه خالیک له سهرینه ی ورده کارییه کانی ماموستا:

مه لا له چهند شویتان، بۆ شوبهاندن و نرخاندنی قه د و بالا و خه ت و خال و برۆی یار، ئاماژه به جواننووسی (خطاطی) و شیوه جوراوجۆره کانی خه ت ده کا؛ تا راده یه ک که هه چ شاعیری ترمان _ تا من بزانی _ نه یکردووه. تۆ ییژی بۆخۆشی لهم هونه رده ده ستیکی بووبی که وا به وردی یه ک به یه کی ئەو خه تانه ده ناسی و به تاییه تمه ندیه کانیان ده زانی؟ بریا هه چ نه یی، دوو تاکه بهیت له شیعره کانیان، به خه تی خۆی، دهس بکه و تایه.

له کوتاییدا هیوادارم ئەم جار شیعری به رزی مه لای جزیری و په خشانی ته رزی ماموستا هه زار، وه ک پێیسته، ده رکه وتی و خویتهری تامه زرۆی و یژه ی کوردی، وه ک ئاره زوویه، چێزه ی لی وه رگری و به دلییه وه بنیشی.

براتان: ماجد مه ردۆخ رۆحانی
سنة، هاوینی ۱۳۹۳ (۲۰۱۴ ز.)

پيشه‌کى

هاو زمانه نازيره‌که‌م!

خوت له من باشر ده‌زانی که ئيمه‌ی کورد، چهند گه‌لیکی هه‌ژار و هه‌ناسه‌ساردین. چهند له کاروانی ژیار و شارستانی به‌جیماوین؛ ترسی‌نراوین؛ ره‌تی‌نراوین؛ به‌شخوراوین. وا پتر له هه‌زار ساله خراوینه ناو چاله‌وه و قه‌تیس ماوین؛ ده‌ره‌تانی رزگار بوونمان بۆ نه‌ماوه. داگیر که‌ران هه‌رده‌مه‌ی به‌ ناویکه‌وه، به‌ ناوی دین، به‌ بیانوی هاونه‌ژادییه‌وه، راویان کردوین؛ خواردوو یانین؛ به‌ یه‌کتر سپاردوو یانین؛ کوشتوو یانین؛ به‌ هه‌زاران ده‌ردیان بردوین. ته‌نانت ریگه نه‌دراوین _هه‌تا ژیاوین_ به‌ زمانی خۆمان هاوار که‌ین. ئه‌و مافه‌ ره‌وایه‌ی که‌ خوا بۆ به‌نده‌ی خۆی ره‌وا دیوه، کوردخۆرائی که‌ به‌ خۆیان گوتوو موسولمان و خوداپه‌رست، به‌ نا‌ره‌وايان زانیوه‌ له‌ رۆژیش ئاشکراتره که‌ قه‌باله‌ی بوون و مانى هه‌موو گه‌لان له‌م سه‌رزه‌مینه، زمانه؛ ئه‌گه‌ر زمان له‌ ناو درا، بوون و مانیش له‌ ناو ده‌چی.

ئێستا که‌ له‌م پرانه‌وه‌ی چه‌رخى بیستا، هه‌واى ئازادی و رزگاری هه‌لیناوین و هه‌ول ده‌ده‌ین ئیمه‌ش وه‌ک گه‌لانی دیکه، خواپیداو بین؛ ناویکمان له‌ دنیا هه‌بی، چاوه‌چاوین به‌ خه‌باتمان بگه‌ینه‌ بستموی ئاواتمان و خۆمان ره‌گه‌ل کاروانی گه‌لانی ئازاد بخه‌ین. هاوار بکه‌ین: کاکه‌ به‌ جیمان مه‌هیلن! ئیمه‌ش گه‌لیکین وه‌ک ئیوه و شیوه‌مان له‌ خۆتان ده‌کا؛ با ئیمه‌یش وه‌ک ئیوه‌ بژین، لیم روونه‌ لیمان ده‌پرسن: کوا پیناستان؟ تا باوه‌ پیتان یی بکه‌ین. نازانم ده‌بی چی بلیین؟ پیناس زمانه؛ فهره‌نگه؛ میژووی که‌ونارا و تازه‌یه؛ وێژه و شیعر و ئه‌ده‌بیاته؛ به‌ هه‌موو لک و پۆپییه‌وه.

به‌ ناشوکرى خودا نه‌بی، ئیمه‌ی کلۆل و چاره‌ره‌ش، تا ئێستا بۆمان نه‌لواوه زمانه به‌سته‌ زمانه که‌ به‌ ته‌واوی له‌ شوێنیکدا کۆ که‌ینه‌وه؛ بی‌تاریخین. هه‌رچی ده‌رباره‌ی کورده‌وه له‌ تاریخاندان نووسراوه، هیچی به‌ زمانی کورد نه‌بووه. ئه‌مه‌ واتا هه‌ر کوردیکی له‌ عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی تی نه‌گه‌یوه، ئاگای له‌ میژووی خۆی نییه و ژینامه‌ی رابردوووه‌کانی، به‌ گوێچکه‌ ئاشنا نه‌بووه.

هه‌موو چه‌رخیک، به‌سه‌تان و هه‌زاران بوژمان هه‌بووه؛ به‌لام به‌ فهرمووده‌ی حاجی قادر «له‌به‌ر بی‌ده‌فته‌ری ون بوون و فانی». ئه‌گه‌ر تاک و ته‌رایه‌کیان لی‌ره‌وله‌وی به‌

سەر زارانەوه ماون و بە یەكجاری نەفەوتاون و دەماو دەم بە ئێمە گەبون، تێیان ناگەین. هەولیش نادەین تێ بگەین و بزانیین ئەو كە لە پوورە ی كە بۆ ئێمە بە جێ ماون، چەند بە نرخی.

هەزاران كوردی وا هەیه لە وێژە و میژووی گەلندا هیند شارەزان بوونە دەریا. بەلام لەمەر ئەدەبیات و فەرھەنگی كورد، تلپاتی تەپیش شك نابەن! پەنگە بلێن جا ئێمە وەكوو خۆت گوتت، داگیركەر پێگەی نەداوە خزمەت بە خۆمان بكەین و پەرە بە زمانەكە بدەین؛ چارمان چییە؟ من عەرزبان دەكەم وا نییە: جوولەكە دوو هەزار سالان دەربەدەر و لانەواز بوون؛ زمان و ئەدەبیاتەكەیان پاراستوو. یا بە گەفتی حاجی قادر «ئەرمەنی بە خەتی خواری، ئەوێ هێچ كە زمانەكە ی پاراستوو، بگرە پەرەشی پێ داوە». دە ی ئەوانیش وەكوو ئێمە _ كە ئیستا لیمان قەوماوە _ لێقەماو بوون.

جا با ئیستا لە لۆمە و سەر كۆنە گەڕێین. ئەوی چوو، چوو. مردوو بە گریان و شیوەن نازیتهو. ئیستا چی بكەین؟ چۆن خۆمان زیندوو كەینەو؟ دەسا با شنگل لە خۆ دەین. ئەم چەند بەلگە پەرپووتانە ی كە پێناسی زیندوویەتی گەلی كوردە، كۆ كەینەو. هەر خۆیندەواریكی دلسۆز بە پێ توانا، لە سووچێكەو بە ی بچێ. ئەدەبیاتی كەونارامان، ژێنامە ی رابردوو وەكانمان، بزانیین و بیانكەینە مایە ی شانازی. زمانە شیرینەكەمان بە تەواوی بخەینە سەر قاقەزان و لە نەزانی رزگارمان بچ.

دەسا وا من بە پێ توانای هەزارانەم، خەریك دەبم دیوانی مەلای جزیری شی كەمەو و بە كوردییەكی خۆمالیانە ی _ كە ئەمڕۆ لە ناومان باوە _ شەرح بكەم. گوتم بە گوێرە ی توانای خۆم. واتا ئەوندە ی دەیزانم دەریغ ناكەم. چونكە دەزانم جزیری زۆر لەو بەمایەترە كە هەژاریكی كۆلەوار لە خۆیندندا، لەو عیرفانە سووفییانە ی و لەو دلدارییە گەرم و پرشنگدارە، كە لای مەلای جزیری بوو، سەر دەرکا. بۆیە لەبەر خۆیندەوارە كوردەكان دەپارێمەو یاریم بدەن خەلەتم بۆ راست كەنەو و لە هەر كۆیدا پێم هەلە كرد، بمرگەپێنەو راستەپێ. خوا راستە و راستی لێ خوش دیت.

کورد و خزمەت بە ئیسلام

ئەگەر تۆزیک بە وردی و پشوودریژی، کتیبە میژووپیەکانی چارده چەرخى ئیسلامەتى بېشکین و وهخوینین، نووسەرەن و بههونهران، وێژەوانان و هۆزانان، ئەوانەى که زۆر خزمەتیان بە دینی ئیسلام کردوو و لە ناو هەموو موسولمانان ناو و ناوبانگیان کردوو لە بەر چاوانیان رابنێین، سەرئەج بەدەین که هەریەک لەو موسولمانە زانایانە بە بنیچە لە کام گەل بوون و لە کام نیشتمان گووراون، ئەوسا بۆمان دەردەکەوئ که بەشی کورد لەم ناویدا هەتا چەندە و چەندى دەستەچیلەى زانست، خستۆتە سەر ئەو گر و بلیسە پاک و پیرۆزەى ئیسلامەتى. برهوانینە هەر کتیبخانەیهک سەتان کتیب دەربارەى ئیسلامەتییه، لە نووسەرانی کوردەوه دیتە بەرچاو، بە عەرەبى، بە فارسى و تورکى نووسراون و خاوەنەکانیان کورد بوون و هەر نەشیانفەرموو کوردین!

ئیمام موحەممەدى غەززالى فەرموویەتى: «دینی ئیسلام لە سەر سى ستوون وێستاوه. ئەگەر خودا ئەو سى کۆلەکەى نەدایا، لەوانە بوو تیک بەتەپى. ئەم سى دیرگە ئەستوورانەش دینەوهى و ئامیدى و شارەزورى بوون».

کام موسلمانى خوینەوار هەیه هەر کوێرەسیوادیکى بى، ناوى پیاوى بەناوبانگی وهکوو ئیبنوخەلەکان، ئەبولفید، ئیبنوحاجیب، ئیبنوسەلاح، هەرسى ئیبنوئەسیرەکانى بلیمەت و سەتان ئیبن و ئەبووى دیکەى نەبیسەتبی که کوردبوون و بە عەرەبى نووسیویانە؟ کام دەشتەکى و شوانەوێلەى نەخویندەوار، لە هەموودنیای ئیسلامدا دەس دەکەوئ که ناوى ئیبنوسیرینی نەبیسەتبی. ئەو کابرایەى داھینەرى خەونامەیه و لە خەون لیكدانەوهدا هەتا ئیستا هاوتای نەبووه. کى دەزانئ ئەو زیرەک و بلیمەتەى که خەونامەى هەموو رۆژئ سەر بە هەموو مالى موسولماندا دەکا و خەونیان بۆ لیک دەداتەوه، کوێرە کورده و خەلکى مەلەبەندى بالەکه لە کوردستانی عیراقد و ئیستاش گوندیک لە جیگەى سیرین ئاوايه و ناوى بەرسیرینی هەیه.

خەلەکانى نیشتمانى میژوونووس ئیبنوخەلەکان، لە نیوان هەولیر و کۆیه هەلکەوتوو.

ئىبنوحاجب _ كه واتا كورپى پەردەدار _ لە جىزىرى ئىبنوعومەر ژياوہ و كورپى پەردەدارى مير بووہ؛ كه جىزىرىش مەلبەندىكە لە كوردستانى سوورپە.

پىي ناوئى لەسەرى پرۆم. ئەگەر بە دوورودرېژى، ناوى ھەموو ئەو كوردانەى كه لە رېي زانست و ھونەر، لە درېژايى ھەزار و ئەوندە سالد، لە راي ئىسلامدا كۆشاو و ناويان تيدا دەر كردوو، بىرخەمەو، و شتر لە بنيا نر كەى دى!

ھەر دوور نەپرۆين لەم چەند چەرخانەى دواييدا كەسانى ھەك مەلا عەبدوللا بىتووشى، ئىبنولحاج و ئەبووبەكرى موسەنىف و مەلاجامى و سەتان كوردى وا ھەلكەوتوون، كه بوونەتە مايەى شانازى عەرەب و پىشپەوى مۇسلمانان بوون.

ھەر لەم چەرخى بىستەمەدا، سەتان كەسى ھەك زەرقلى خىوى كتيوى الاعلام، ئەحمەد شەوقى كە نازناوى ئەمىرولشوعەراى عەرەبزوانانى پى درا، رەسەسافى شاعرى عەرەب كە كۆتەلى لە بەغدايە بۆ چەقاو، مېژوونووس موحەممەد كوردەلى، عەبباس مەحمود عەققاد كە بە مامۇستاي بى ھاوتاي وېژەى تازەى عەرەبزمانان ناسراو، چىرۆك نووسانى بە ناوبانگ لە مىسر و دنياى عەرەبا: مەحمود تەيموور و عايشە تەيموور كە كورد بوون و بوونە جىي شانازى عەرەب و كورد ھىچ بەھرەى لى نەديون!

با بزائىن بۆجى لەبەر چى؟

زۆربەى ئەو پياوہ گەورانەى كە باس كران و كران بە نمونەى مشتىك بۆ خەلوارىك، يان ھەر لە ناو عەرەباندا لە داىك بوون و لە ناو عەرەبزماناندا پەروەردە بوون و جيا لە زمانى عەرەبى فېرى زمانىك نەكران، يا خو خۆيان لە زمانە زگماكە كەيان شاردۆتەو و بەو زمانەى كە پەرە و رەواجى ھەبوو، نووسىويانە. نووسراوہ كان _ كە زۆر بە نرخ و ھىژا بوون _ عەرەبزوان پىي خەنى بوون و كتيبخانەكانى خۆيان پىي رەنگاندوون و بە شانازى گوتوويانە ئەو كەسانەى كە ئەوندە خزمەتيان بە زمانەكەمان كردوو، بە عەرەبيان دەژمىرين و ھەر كەس شىش دەلى وا نەبوو، تىر ناوى سارد بخواتەو!

دوكتور تاھا حوسەين ئەو زانا بەناوبانگە كۆپرەكەى مىسرى، لە بىرەوہرى

ئەبووعەلى سىنادا، لە وتاریکا گوئی: «ئەبووعەلى سىنا بە عەرەبى نووسیویەتی و ئیمە بە عەرەبى دەزانین؛ جا با ئێرانیه کان هەر هاوار کەن و بلین لە خۆمانە».

دە ئۇبال بەستووم هەقیانە. زمان پیناسی گەلانە. هەرکەس لە هەر پەگەزیک بێ، بەهەر زمانیک باخووی یان بنووسی، دەگەل خاوەن زمانە کە بۆتە یەک و ئەشی بە پەبى ئەو بپوێ. راست دەوی کەسانی وا وەک تالان کرابن وایە. بەرهمەمە کەى خەلک دەبیا و منەتیشی لێ نازانن و ناشیناسن و بەهرەى بە بیگانه دەگا و خزمى خۆى هەلاواردوو.

بۆ نموونە حاجى قادری هەر زیندوو کە دیتووێە حەزەرەتى کاک ئەحمەدى شیخ، کتیبى شرع و وەزە کەى — کە ناوی ناوە مەکتووبات — بە زمانى فارسى داناو، ویستووێە بە گزیا بچى؛ نە یوپراو. زۆر بە خشکە و دەپەر دەدا لە سێ بەیتا گە یاندووێە و فەرموویەتی:

وێک مریشکێک کە بەختى نە یهتێ	بیت و جووچکەى مراوى هەلیتێ
هەر بگاتە کەنارى جۆگەلە یێک	نایه تە شویتى، بمرى، جووچەلە یێک
نەم لە وشکانى ئەو لە ناو ناو	تێ دەگا «شت» درانى پى ماو!

جا ئەگەر حاجى قادری نەمر ئەوندە بۆ کوردی نووسین بە تاسە بوو و بە لایەو کفر بوو کوردیک بزانی بنووسی و بە زمانى کوردی نەنووسی و تەوس و توانجى تێ گرتوون، ئیمە هەر دەر بارەى کەسێک کە وەکوو کاک ئەحمەدى شیخ لە ناو جەرگەى کوردا ژیاو و بە تەما بوو ئەمۆژگارى کوردان بکا و دە قورئان و حەدیسان بگە ییتى، کە چى بچى بە زمانیک بۆیان بنووسی کە تی نە گەن! حەق دە دەین بە حاجى قادری؛ نەک دەر بارەى هەموو کەس لەو نووسەرانی کە بە زمانى بیگانه کتیبیان هەیه و بە خۆیان نە گوئوو کوردین. وەک کورد دەلێ: «پیاو نابێ جوانان بشکێت». یان وەک دەلین: «با قسە ییکیش بۆ دز بکەین». ئەگەر تۆزیک بە وردى و لەسەرەخۆی رابردووی ئەو پیشینانەمان، تەرزى ژیاين، بارى رامیاری و کۆمەلگای کە ئەوانى تیا ژیاون، بێنینه بەر چاوى خۆمان، بۆمان پۆشن دەبیتەو کە زۆریش خەتابار نەبوون. هەر کامیک لە ئیمەى ئەمڕۆش وەک ئەوان باين، ناچار بووین وەک ئەوان بکەین.

زۆر لەو نووسەرە گەورانه وا روویداو دایک و باوکيان لەبەر نەدارى و هەژارى یان لە

ترسی دارکاری و بیگاری زۆردار، سیپالەشرە ی ناو مالیان به کۆلیانهوه گرتوووه و بهرەو ولاتی غەریبی، بگره هاتم! له ولاتانی کەس نەناس گیرساونهوه. له پێی بژێوی منالیان رەنجیان داوه و زۆر به هەژارانە ژیاون. دیاره منالی ئەوانە فێری زوانی منالانی دەورووبەری خۆیان دەبن. یان منال له ولاتی نامۆ پای ناوێته سەر دنیاوه. دایک و باوک خواخوایانە کۆرەکیان فێری زوانی ئەوانە بێ کە ئەو کاریان له لای دەکا و هەول بدا له بهچکه ئاغا تی بگەن و تێیان بگا. بۆ نموونه چیرۆکی دوو لهو کوردانه دهگێرمهوه:

په یامنیڕیکی گوڤاری ڕوز/السیف، وتووێژی دهگهڵ عهیباس مهحمود عهققادا کردبوو. یه کێ له پرسه کان ئەمه بوو: تۆ له کام مهلبهندی میسرا له دایک بووی؟ عهققاد ده‌ڵێ: کچم من میسری نیم؛ کوردم. باوکم خه‌لکی دیاربه‌کر بوو؛ چه‌رچی ئاوریشم فرۆش بوو. که‌لافه ئاوریشمی دینا و له میسر ده‌یفرۆشتهوه و به‌وه ده‌ژایین. دواجار له چه‌رچیگه‌ریه‌تی وازی هینا و ده‌گه‌ڵ دایکم ئیمه‌شی هینا قاهیره و به‌یه‌کجاری نیشته‌جێ بووین. خویندم و پینگه‌یشتم و بوومه‌ نووسه‌ر به‌عه‌ره‌بی. که‌لافه‌ش چۆنکه‌ لای عه‌ره‌ب ئوقده‌ی ناوه‌، نازناوی خۆم کرده‌ عه‌ققاد.

جاریکی تر، رۆژنامه‌نووسیکی دیکه‌، ئەو پرسیاره‌ی له‌ شیخ عه‌بدولباسیتی عه‌بدوسسه‌مه‌دی قورئان خوینی ناوداری میسری کردبوو؛ که‌ تۆ له‌ کام ئەشیره‌تی؟ گوتبووی باوکی من کوردیک بوو له‌ ژبانی ئاواره‌ییدا هاتبوووه‌ شاری قاهیره و ببوووه‌ مجبۆری مزگه‌وت و من له‌ میسر له‌ دایک بووم.

جا ئیستا چ‌ خاوه‌رداره‌ گله‌یی له‌ عه‌ققاد بکه‌ین، بۆچی به‌ کوردیت نه‌نووسی؟ یان به‌ عه‌بدولباسیت بیژین: کوا مونا‌جاتی به‌ کوردیت؟

پێیوسته‌ له‌ بیرمان نه‌چێ، مرۆ وه‌ک فریشته‌ نییه‌، که‌ بژێوی نه‌بێ و بژی. هه‌موو که‌سیک، ورد و درشت و خاوو گشت، چ‌ که‌وتبێته‌ ناو چالا، یان هه‌و ته‌به‌قه‌ بالا بێ، نان و ژبانیکی هه‌ر ده‌وێ؛ به‌رگ و پێلاوی گه‌ره‌که‌؛ ئاتاجی ئەنوا و بانیکه‌ له‌ بۆرانی بیاریزێ و شه‌وانه‌ تیییدا بسره‌وێ. هه‌موو که‌س بۆ که‌رسته‌ی ژین پێیوسته‌ ئه‌رك بکێشی و چه‌ند بۆی ده‌لوێ بۆ خوشیی ژبان بکۆشیت. هه‌نهرمه‌ند هه‌نهری ده‌رخا و پله‌ و پایه‌ی خۆی وه‌ سه‌رخا.

دهسا با ليکي دهينهوه: ئەو کورده خاوەن جەوهەرەي دەبەر حوکمی عەرەب و تورک و فارسدا، نووسینی بە زمانەکەي خۆی، نەک هیچ کەس پەرەي پێ نەدا، بگرە بە تاوان هەساو بێ! ئەگەر سواری سەري خۆی بێ و لەسەر کوردی نووسین سوور بێ، کێ ئافەرینی لێ دەکا؟ کێ کتیبەکەي لێ دەکړی؟ بە چی بژی؟ بە چی جیگەي لە کۆمەلگادا خۆش بکا؟ دە پێناوی کوردی نووسیندا بیگرن، کێیە لەسەري وە جواب بیت؟ کوردی خزمی؟ ئەوان بۆ خۆیان لە چالدا، پێیستیان بە خەلکی هەیه دەستیان بگری.

پەنگە ئیستا لەبەر خۆتەوه بپرسی: گەلۆ ئیمەش وەک عەرەب و تورک و فارس، موسلمانین؛ خاوەن بڕوا بە قورئانین. بۆچی ئیمە زمانمان لێ قەدەغەیه و ئەو برا موسولمانانە بە زمانی خۆیان دەنووسن قەیدی نییه؟! وەرەمە کەشت ئەمەیه:

دەستووری ئیسلامی بەراست – کە قورئانە – دەلێ: موسلمانان بران. پێغەمبەري خودا فەرمووی: هەرگیز عەرەب لە ناعەرەب زلتر نییه. «کێ لە گوناو بە پارێزترە، لە لای خودا بەرێزترە»^۱

سەلمانی فارسی ناویک، کەس نەناس و ڕووت و پێخواس، کۆیلەي زەلامی جوولەکە، لای پێغەمبەر لە خزمە نزیکەکانی بەرێزتر بوو؛ فەرمووی سەلمان کەسی منە. لە دواي کۆچی پێغەمبەريش هەتا نزیکەي چل سالیک، کەس گوێی نەدەدا بە نەژاد، بە خوێن، بە نەجیمی و نانەجیمی؛ هەر لە خوا ترسان مەرج بوو بۆ گەورەيی و قەدر و حورمەت. بەلام بە هەزار داخەوه، هەر لەو ساوه حوکم کەوتە دەست بەرەي ئەمەویەکان و پادشایەتی بە کەلەپوور لە ناو ئیسلامدا دامەزرا، بڕایەتی گەلانی ئیسلام توابەوه و بە ناخی هەردا ڕۆییە خوار. کار بوو بە زۆردار و بێزۆر. هەرکەس، هەر تیرە، هەر بەرەي دەستەلاتی و دەدەس کەوت، خۆی و خزم و هاوێژادی بلند کرد و وەکوو ئازەل لە هاوێنە نامۆیەکانی دەروانی. خەلیفەکانی ئەمەوی ئەگەر تەرمیکیان بدیا، دەیانپرسی: کێیە؟ ئەگەر دەیانگوت قورەیشە، هاواریان دەکرد خزمەڕۆ. ئەگەر بیانگوتا عەرەبە، دەیانگوت لە هۆز کەمی کرد. بیانگوتایە عەرەب نییه و موسلمانە، دەیانگوت ها، مالی خوایه دەیدا و دەشی سێنیتەوه!

۱. ... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَى سوره تي حوجرات، ئابەتي ۱۳

دراو خوش بئ و مهلا خوش بن، درؤ كردن به زمانى پيغه مبه رموه و به بوختان حه ديس ههلبهستن، له تۆله كه هه رزانتز بوو. گوتيان پيغه مبه ر فەرموويه: خوا له ناو جانه وهراندا، ريزى له بابە ئادەم نا. له زاروزيچى ئادەمدا، ھۆزى عەرەبى ھەلبژارد. له ناو ھەموو ھۆزى عەرەب، قورەيشى زۆر پەسند كرد و كردييه گەرەى بەرەى مرؤ. گوتيان عەرەب دەگەل ناعەرەبدا ھاو كوهف نيه. واتا ئەگەر ژنيكى دەشتەكى عەرەب، مێرد بە يەكی وەكوو ئەبوو عەلى سينا بكا، دروست نيه؛ چونكه پايەى ژنى عەرەب زۆر لەو پلە بەرزترە. گوتيان پيتمێرد لە ناو گۆردا، بە عەرەبى مردووى ناعەرەب دەدوين؛ جا با مردوو كۆنە تركيكي بيلمەز بئ. گوتيان لە رۆژى قيامەتا ھەموو كەسيك دەبێ عەرەبى بزانی؛ دەنا بە شەق دەرى دەكەن. گوتيان و گوتيان و گوتيان ...

كارى خۆ بە زل زانين و نەژاد پەرستى عەرەبى خاوەن دەستەلات، ھەر بەو ھەندوھ نەو ھەستا كە بلێ دەبێ بە عەرەبى فيرېن و بەس. گوتيان ھەركەس برۆاى وا بئ دەتوانى بە زانست و خواپەرستى بگاتە ريزى عەرەبان، كافر دەبێ و نيويان لئ دەنيين «شعووبى» و لەسەر ئەو تۆمەتە گەرە بشكوژرين، بە فيرؤ دەرؤن.

جا وەختى حال ئەو حالە بئ و دنيا و دىنى ھەموو كەسيك بە عەرەبى نووسين بەند بئ و بە عەرەبى گوتن بژى و لە قەبر و قيامەتیشماندا، عەرەبى نەزانين، لال بين، چۆن دەكرئ گلەبى بكەين كە فلان كەس بۆچى نەيگوتوھ عەرەب نيم. يان فيساركەس بۆ بە زمانى خۆى نەينووسى؟ جا نەك ھەر كورد، بگرە ھىندى و فارس و تورك و ئەفغانى و گەلانى تریش _ كە ژپرچە پۆكەى عەرەب بوون _ خۆيان و زمانەكەيان لە بىر خۆيان بردوھتەوھ و بەختەوھريان ئەو كەسە بووھ كە بتوانئ خۆى وا بە عەرەب نیشان دا كە بە عەرەبى بزائن.

ھىچ نابئ پيمان سەير بئ كە پياويكى زانا و دانائى وەك ساحيبى بنى عەبباد _ كە لە چەرخى چوارەمى كۆچيدا ژياوھ _ بلێ ناروانمە ئاوينە چۆنكە بيجمى ئيرانييە كم نیشان دەدا؛ بيزم لە خۆم دەبێتەوھ. يان شىخ موحەممەدى زاھيد كە نازناوى «تاج العارفين» ى ھەبووھ و باپيرى ئەو شىخ «حيسامەددىن چەلەبى» ە بووھ كە مەولانا جەلالەددىن لە مەسنەوى پيى ھەلدەلئ، لە ھۆزى گاوانى كورد و لە سەرەتاى چەرخى شەشەمىندا ژياوھ، فەرموويه تى: «شەو كورد بووم و ھەر كردييه رۆژ، بووم بە عەرەب!».

ههول دان بۆ بوونه عەرب، يان فېربوونی زمانی پاراوی عەرب _ که قورئانی
سەرىنچاوهی دینه کهمان بهو هاتووہ _ ئەوندە کاریگەر بووہ، که یە کجاری خۆمان لە
بیر بەریتەوہ و کەس ئاو و سەر زمان و ڕەچەلەک و نەزیتی نەتەوايەتی نەداتەوہ.
ئەگەر لە پاش نەمانی عەبباسیەکان و نەژادپەرستانی عەرب، گەلانی فارس
يان تورک يا خۆ موسلمانانی تر، دەپال عەرەبی فېربووندا، زمانی زگماکی
خۆشیان ژياندۆتەوہ، هەر خزمەتيان بە زمانی قورئان کردووہ. بەو زمانەي که
عەرەبی نەزانەکان زانیويانە، قورئانیان بۆ تەفسیر کردوو؛ حەدیسیان پێ
وەرگێراوہ. هەلبەست و پەخشانەکانیان _ با بە عەرەبیش نەبووبێ _ هەر
باسی خودا ناسين و قورئان بە پیرۆز زانين بووہ. که دیتووשיانە ئيمانیان بە
دەکار کردنی زمانیان لە دەست نادەن، هیدی _ هیدی میژووی نەتەوايەتی
خۆيان، ئەدەبیاتی میراتی ڕابردووہکانیان هیناوەتە سەر کاغەز و شناسنامەي
سەر بەخۆيی نەتەوہي خۆيان ساز داوہ و پێي بوونە شت. بەلام بە ناشوکرێ
نالیم ئیمەي کوردی موسولمانی بەستەزمانی هەمیشە ماف پێشێل کراو، قەت
ئاسمانی ساومان نەدی؛ شەشەکان يان ڕەمەزان بوو، بەشمان هەر ژەمی بێ
نان بوو. ئاگاكانمان ئەگەر عەرەب يان تورک يا خۆ فارس بوون، هەرچەند بە
دەم گوتويانە: ئیمە برای دینیتان و موسلمانين و هەموو پەیرەوی قورئانين،
لە راستیدا خواردوو يانين. تەنانەت زمانە که شمان لە لای ئەوان بویتە مایەي
گوناهباري. کورد هەرگیز لە هیچ کاتیکدا لە ژێر حوکمی ئەو موسلمانە
جوانانە! نە یوێراوہ تەفسیری قورئانی خوداش بە زمانی کوردی بنووسی؛ چ
جای باسی ژان و کوانی دەردی ژێردەستەيي و پەستی و داد و هاوار لە دەس
برایانی هاودين، بە زمانە خواپیداوہ کهي، لە بارەگای خودا ڕانی. کورد ئەگەر
پێي خویندراي، هەرگیز بە زمانی خۆي نەبووہ؛ زمانی خەلکی خویندووہ.
ئەگەر جەوہەر و ھونەری لە پال خۆیدا شک بردووہ، ناچار بووہ بە زمانی لە
خۆي بێگانە نیشانی دا. ئەو کابرایەي لە بەر حوکمی فارس يان تورک يان
گەلیکی دیکە داوہ و جگە لە زمانی ئاگا کهي، زمانی تر ڕەواج و ڕەوی نییە؛
ئەگەر بە تەما بێ بژی و مایەي بژیوی پەیدا کا، گەرەک بە زمانی ڕەواج دار

پمینییک بو خوی پیداکا. وادهبینین که ههزاران له نووسهر و هونهرمه‌ندانى به‌چکه‌کورد، له فارسی و تورکی و عهره‌بى و ته‌ناهت پرووسى نووسیندا، خاوه‌ن ناو و له زمانه زگماکه‌کشیان به‌ش براون!

به‌لئى ئەو داگیرکه‌رانه‌موسلمانە بە‌ده‌مانە، ویستووێانە گه‌لى کوردمان _که‌ خاوه‌نى کوردستانە_ بتویننه‌وه و توانه‌وه‌شى به‌ نه‌مانى زمانیه‌تى؛ تا بتوانن کوردستانى داگیرکراو به‌ یه‌ کجاره‌کى قووت‌ده‌ن و مال‌خوراو به‌ کۆى زوخال بێ.

به‌لام خواستى خودای گه‌وره، ده‌گه‌ل ویستى ئەو گه‌له‌ کوردخۆراوه‌دا، یه‌کتريان نه‌گرتۆته‌وه. له‌ هه‌ر ده‌وره و زمانیکدا، له‌ کوردستان چهند کوردیکى واهه‌لکه‌وتوون که به‌ زمانه‌ خودا پێداوه‌کى خۆیان، به‌ شیعری ناسک و پاراو، له‌به‌ر خودا پارانه‌وه و ئاسه‌وارى بایه‌خدارى وه‌هایان لێ به‌ جێ‌ماوه، که به‌ لافاوى زۆرداران نه‌پرووخواه و هینده‌ خۆش و دل‌بزوين بوون، گه‌لى کورد له‌ ناو دلياندا هه‌لیانگرتووه و سینه به‌ سینه و ده‌ستاوده‌ست، دایک به‌ رۆله و باب به‌ نه‌وه‌ی خۆى ئەسپاردوون. به‌لگه‌ی مان و نه‌توانه‌وه‌ی زمانه‌که‌ له‌ ناو شیعیر و ئاسه‌وارى ئەو چهند کورده‌ بلیمه‌ته، گه‌یشتۆته‌ ده‌ستى ئیمه و ئیستا زۆر به‌ شانازى ده‌لین: ئیمه‌ش خاوه‌نى زمان و ئەده‌بیاتى گه‌شه‌دارین و ده‌توانین به‌ خۆمان بێژین: ئیمه‌ش چتین...

یه‌ک له‌و پیاوه‌ که‌له‌پیاوه‌ به‌ناوانه‌ی که‌ بوونه‌ هۆى نه‌کوژانه‌وه‌ی بلیسه‌ی گه‌رى به‌تینی زمانمان، شیخ ئەحمه‌دى جزیری بوو. ئەگه‌ر له‌ نیوه‌ به‌یتیکیا فه‌رموویه‌تى: «شه‌وچرای کوردستانم» زۆر دوروسته‌ و هیچ گومانى تێدا نییه‌.

ئەو شه‌وچرا تیشکده‌ره‌ی که‌ خودا له‌ رۆژگاریکدا، بو‌گه‌لى کوردی ناردووه، له‌ سێ لاوه‌ تیشکی داوه‌ و تاریکی له‌سه‌ر په‌واندووین: یه‌که‌مینیان خوداناسینی به‌راستی؛ که‌ ناومان لێ ناوه‌ عیرفان. دووه‌مینیان شیعری ته‌رى دلدارانه‌؛ واتا: غه‌زەل. به‌شى سێهه‌م _هه‌رچهنده‌ خۆى ئەو نیازه‌شى نه‌بووبی_ ده‌کار هیئانى زمانى خوداپێداوى خۆیه‌تى که‌ کوردییه‌ و زمانه‌که‌ی به‌ شیعری ناسک و دلگه‌ر بو‌هه‌لگرتین.

چۆنه‌ له‌ ناو هه‌زاران و هه‌زاران کوردی خوینده‌وار، که‌ هه‌مده‌ورى جزیری بوون، ئەو پیاوه‌ بریارى داوه‌ هه‌لبه‌ستى به‌ کوردی بلی و به‌لگه‌ی هه‌رگیز نه‌مردنى له‌ ناو دلى هه‌موو کوردی خوا په‌رستا، که‌ بیناسن، تۆمار بکا؟

وهرامه که ی زور هاسانه: مه لا له قورئان و هه دیس شاره زای بی هاوتا بووه. زانیویه تی خودای گه وره هر وهک ده عهره بی ده گا، لهو زمانه کوردیهش ده گا، که خوی به بهنده ی به خشیوه. راز و نیاز ده گهل خوادا، به هر شیوه و زمانیک بی فره قی نییه. مه لا له. پله ی عیرفاندا گه یشتوته چله پوپه؛ ده گهل خودا تیکهل بووه و به فره مووده ی نه ولیایان، گه یوه ته وه حده تول و جوود. عارف که گه ییه نهو پایه، ئیتر دنیا و قیامهت و خۆشی و ناخۆشی و هه ژاری و سامانداری، لای نهو نرخی پووشه کایه کی نامینی؛ له هر چیه کی راده مینی، خودای تیدا به دی ده کا. وه کو حافر پیمان ده لی:

له مه یخانه ی مه جووسان رۆشنی خوا هاته به رچاوم

ده بره وانه چنۆ تیشکی له کویدا خوی نیشانداوم^۱

مه لا له شیعریکیا ده لی:

میننهت ژ خودایی کو ب عهبدی خو مه لایی

ئیکسیری غه می عیشقی نه دینار و درهم دا

که سی که سوپاسی خوا ده کا له جیگه ی دینار و درهم، ئیکسیری نهوینی هه یه، کی ده توانی حوکی لی پکا وا ههسته یان وا دانیشه؟

ده با بزانی نهو نهوینه پاک و به نرخ و هیژایه ی یه کسه ره یا دووسه ره بوو؟ واتا نهوینی خودا بوو؟ یان دلداریی کیژکی خه لکی دنیا بوو؟ یان ههردوولا؟ نهو کهسانه ی له عیرفان زور شاره زابوون و له هه رچی سه رزه مینی بی ته کیونه وه و سه رتاپا هر بو خودا بوون، لایان وایه نهو رپواره ی که نه م رپگه دژواره ده گریتته به ری، ده بی خوی بو ئاماده بکات. ده بی دلی به نهوینی مه جازیه وه خه ریک بکا تا وا نه رم و ناسک بی، که بتوانی سۆزی نهوینی خوداییش وه خو بگری.

مه ولانای رهومی فره موویه: سۆفی که عیشقی مه جازی نه چیشتی، گایه کی میزه ره به سه ره!

جامی ده لی: لاویک داوای له پیاویکی خودایی کرد له عیرفاندا مامۆستای بی. لئی پرسی هه رگیز گیرۆده ی داوی نهوینی جوانان بووی؟ گوتی نه خیر. گوتی برۆ به نه ئاشق؛ نهوسا وه ره تا به شاگردیت وه رگرم.

۱- در خرابات مغان نور خدا می بینم این عجب بین که چه نوری ز کجای می بینم

مه‌لای ئیمه‌ش — که بێ گومان له عیرفاندا مه‌لا جامی و مه‌ولانای پروومی به‌لخیشی
 پێ راناگهن — له‌و فیرگه سه‌ره‌تاییه‌وه ملی له‌و سه‌فه‌ره ناوه. دلی داوه به
 کێزه کوردیکی نازدار که خوای گه‌وره هه‌رچی جوانی و هه‌رچی نیشانه‌ی سه‌نعه‌تی
 بێ چوون و وینه‌ی خۆیه‌تی، به‌وی داوه. کووره‌ی ئه‌وینی مه‌جازی دلی مه‌لای قال
 کردووه و خشت و خالی سووتاندرووه و دووباره دایرشتۆته‌وه؛ تا به پاک‌ی و به‌وپه‌ری
 ئاماده‌ییه‌وه بچێ به‌پیر ئه‌وینی خودای تاکه‌وه و له‌و کره‌وه کرگاری بێته به‌رچاوان و
 له‌و جۆگه‌وه پێ هه‌لگه‌رێ تا ده‌گاته‌وه بناوان و له‌ سۆنگه‌ی دلۆپه‌ئاویک، ده‌ریا به
 چاوان ببینی. ئه‌وسا بۆ هه‌تا هه‌تایه تیکه‌ل به‌ ده‌ریا بێته‌وه و به‌ره‌و به‌ژ نه‌گه‌رێته‌وه.
 ئیستا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که بۆ مه‌لا هه‌ستی گه‌رمی ده‌روونی خۆی به‌ کوردی بۆ
 هۆندووینه‌وه. هه‌یچ گا چاوی له‌وه نه‌بووه پێز و قه‌دری له‌ سایه‌ی نووسینه‌کانی له‌ لای
 خه‌لک بۆ په‌یدا بێ. مالی دنیا و ئافه‌ریم و باره‌قه‌للای خه‌لکی له‌ لای ئه‌و هه‌یچ
 نرخ‌ی نه‌بووه. له‌ پێزی ئه‌و که‌سانه بووه که ده‌لێن مانای ئایه‌تی «هه‌ردووک
 سۆله‌که‌ت فری ده‌!»^۱ — که خوا به‌ مووسای فه‌رموو — واته‌ دنیا و قیامه‌تیش له‌ بیر
 بچێ. نه‌ بۆ به‌هه‌شت چوون خواناس به، نه‌ له‌ ترسی جه‌هنده‌می، نه‌ بۆ قه‌در و پێز له
 ژياندا. ئه‌و ئه‌وینداری خودایه و خواش له‌ کوردیه‌که‌ی تی ده‌گا! به‌ رواله‌تیش
 ئه‌وینداری کێزه کوردیکی جوان چاکه که سه‌نعه‌تی یاری گه‌وره‌ی له‌ روخساری ئه‌ودا
 دیوه و پێی هه‌لده‌لی. به‌ کێزه کورددا هه‌لدانی‌ش خۆ ناشی به‌ کوردی نه‌بێ. ده‌بی
 هه‌یچ نه‌بێ به‌ خه‌یال له‌ لای وا بێ ئه‌گه‌ر یاره‌ دنیا یه‌که‌ی ناله‌ی دلی ئه‌و بیسی،
 که‌میک له‌ زۆریک تی بگا. بۆیه‌ش ده‌لیم یاری دنیا ی به‌ رواله‌تی، چۆنکه سه‌رله‌به‌ر
 دیوانی شیعی مه‌لا بپشکنی، هه‌موو شیعر و هه‌لبه‌ستیکی، هه‌م غه‌زه‌له هه‌م
 عیرفانه. وه‌های ئه‌م دووه لیکداوه که نازانی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی کامه. واته‌ ئه‌وینی
 مه‌جازی وا بۆته عیشقی حه‌قیقی، که هه‌رگیز لیک هاویر نابن. له‌ مه‌زلگای
 وه‌حده‌تول و جودیشیدا، خودای له‌ تیشکی روخساری ئه‌و کێزه کورددا دیوه. ده‌یسا
 با مه‌لا بناسین:

۱. إني أنا ربُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلِيكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى سوره‌تی تاها، ئایه‌تی ۱۲

مه‌لای جزیری

عارف و شاعیری پایه‌به‌رزی کورد

چهندین چهرخه ناوی ئەو خواناسه گه‌وره و شیعره‌کانی، له چوارقورنهی کورستاندا، به‌سه‌ر دهم و زاران‌ه‌وه؛ شه‌وانی هه‌ینی له‌مزگه‌وت، له‌کۆبوونه‌وه‌ی ده‌رویشان، له‌ته‌کیه‌کان، له‌به‌زمی مه‌ولوودنامه‌دا، شیعری مه‌لا گولی سه‌رسه‌له‌ی جفاتیه.

هه‌موو کوردیکی خوینده‌واری خوداپه‌رست، ناوی ئەو پیاوه‌ خواناسه‌ی له‌دێدا جی کردۆته‌وه. به‌لام تا ئەم ئاخ‌ر و ئۆخریانه‌ش که‌س ئاو‌ری وه‌سه‌ر ژینامه‌ی ئەو شیخه‌ نه‌داوه‌ته‌وه. له‌سه‌ره‌تای ئەم چهرخه‌وه‌ جاروباره‌ لی‌ره و له‌وێ، چهند که‌سیک بو‌ی تیکۆشاون که‌ بیناسن و بزانی که‌نگی ژیاوه و چۆن ژیاوه. جا چۆنکه‌ زۆر دره‌نگ بو‌ی چوون، ژینامه‌ی ئەو پیاوه‌ گه‌وره‌ هیند ئالۆز و په‌رگری و گه‌رفنچک بو‌وه، که‌ زۆری زانیی ده‌وێ تا باش بۆمان ئاشکرا بێ مه‌لا که‌ی ژیاوه و چۆن ژیاوه و که‌ی هاتۆته‌ سه‌ر دنیاوه‌ و که‌ی کۆچی دوا‌یی کردووه.

به‌گشتی ئەو نووسه‌رانه‌ی که‌ ده‌باره‌ی مه‌لا دواون، له‌سه‌ر ئەمه‌نده‌ پیک هاتوون که‌ ناوی «شیخ ئەحمه‌د» بو‌وه و خه‌لکی جزیروبو‌تانه؛ که‌ شاریکه‌ له‌ کوردستانی تورکیا و که‌وتۆته‌ بن‌چای جوو‌دی. ئەو جوو‌دییه‌ی که‌ گه‌میه‌ی نووح پیغه‌مبه‌ری لی‌ گیرساوه‌ و ناوه‌که‌ی له‌قورئاندایه.

له‌سه‌ر ئەمه‌نده‌ش پیک هاتوون که‌ نازناوی له‌شیعردا جار-جار «مه‌لا»، جار-جار «مه‌لێ» و هیندیک جاریش «نیشانی» بو‌وه. مه‌لا و مه‌لێ که‌ی ئاشکران؛ که‌ به‌مانای زانا له‌عیلمی عه‌ره‌بین. بۆ نیشانییه‌که‌شی ده‌لێن: نیشان یان ئامانجی تیره؛ که‌ مه‌لا نیازی وا بو‌وه به‌تیری ئەوین پیکراوه. یان مه‌به‌ستی خالی سه‌ر گۆنای یار بو‌وه؛ که‌ کرمانجان به‌خال ده‌لێن نیشان. واتا خۆی به‌و خاله‌وه‌ ناو ناوه‌ که‌ له‌پروومه‌تی سه‌له‌ماوه‌ دیاری داوه. ئیتر له‌سه‌ر دیاری دانی ده‌ورانی ژیا‌نی مه‌لا و هاتنه‌ دنیا و کۆچ کردنی، زۆریان قسه‌ تیک‌گیراوه‌ و له‌سه‌ر زۆر شت پیک نه‌هاتوون.

ئەوا ئیمه‌ هه‌رچی می‌ژوونوو سه‌کانی خۆی و نامۆ له‌و باره‌وه‌ نووسیویانه، بۆ ئیوه‌ی ده‌گیرینه‌وه؛ بیر و په‌روای هه‌زارانه‌ی خۆشمانتان له‌به‌ر داده‌نیین. به‌هومی‌دم که‌

ئىۋەى خويندەۋارى ژير، بتوان ژينامەى مەلا لەو ناوهدا پروون كەنەۋە.

مامۇستا عەلئەددىنى سەجەدى _خە دەس بە عومرىيەۋە بگرى_ لە مېژوۋى ئەدەبى كوردى دا، زۆربەى برواى جۆربەجۆرى مېژوونووسانى پېشە خۆى تۆمار دەكا؛ كە بۆتانی رادەگويزم:

لە ژير ناۋى جزييدا مامۇستا عەلئەددىن، ژمارەى ۱۴۰۷-۱۴۸۱ى داناوە كە واديارە لای وابوۋە، لە چەرخى پازدەى ميلادى، مەلا ژياۋە؛ واتا بەو حەسابە دەبى تەمەنى حەفتا و چوار سال رابردى، جا مردبى. ئەم جار ھاتوۋە زۆر پەنگىن و سەنگىنە، پېشەككەى دەربارەى مەلا نووسىۋە كە لە راستىدا زۆر جوانە و لە پاش ئەو پېشەككەى دەلى: «بولبولى سەرچلى ئەم داستانە، ناۋى شېخ ئەحمەد، كورپى شېخ موخەممەد؛ لە جزيىرا بۆتان (گەزرتادوقردو) ھاتۆتە دىناۋە و ھەر لەو شارەش مردوۋە». بەلام ھەرچەندە _وەك گوتمان_ سالى بوون و نەمانەكەى بە ژمارە لە بن ناوەكەى نووسىۋە، كەچى ھەر لەم باسەى خۇيدا، خۇدى ئوستاد عەلئەددىن پېمان دەلى: «لەپەرەى مېژوۋى ژيانى شېخ ئەحمەدى جزيىرى زۆر تارىكە. تۆژىنەۋە و وردبوونەۋەى زۆر و زانايانەى دەۋى. دەسا وا من بۆ گەشتن بە ئامانچىك، ھەرچى دەربارەى ژيانى شېخ ئەحمەدەۋە نووسراۋە، لە كىتەبە مېژوۋەكەى خۇمدا كۆم كەردەۋە؛ لام واىە پەنگ بى ئەوساكە مېژوۋى ئەو پىاۋە ھىژايە تۆژىك باشتەر پروون بېتەۋە.»

دوكتوور بلەچ شېركۆ^۱ لە كىتەبى «القضية الكردية» دا دەلى: «مەلاى جزيىرى ناۋى شېخ ئەحمەد و خەلكى بۆتانە. لە سالى ۱۱۶۰ى ميلادى دا لە شارى جەزىر و بۆتان مردوۋە؛ شىعەرى زۆرى لە غەزەل و ئىلاھىيات و عىرفاندا ھەيە.»

مامۇستا ئەمىن زەكى بەگ _بە پەحمەت بى_ لە ھەردوۋ كىتەبەكەيدا واتا «مېژوۋى كورد و كوردستان» و مېژوۋى خاۋەن ناۋانى كورد «مشاهير الاكراد» دا دەلى: «مەلاى جزيىرى ناۋى شېخ ئەحمەد، لە دوانىمەى سەدەى شەشەمى كۆچىدا، لە پۇژگارى دەستەلاتى عىمادەددىن _كە فەرمانپەرەى مووسىل بوۋە_ ژياۋە. دىۋانى شىعەرەكانى خۆى بۆ فەرمانپەرەى تەۋرېژى _كە ناۋى، خانى خانان بوۋە_ بە ديارى و پېشكەش

۱. بلەچ شېركۆ، ناۋى نەپتى خەلى خۇشبوو «جەلادەت عالى بەدرخان».

ناردووه.» که چی هەر ئەو میژوونوووسەش لە شوێنێکی تر فەرمووێه: «مەلا کەوتۆتە دواى جامى. واتا لە پاش مەرگی مەولانا عەبدورپەحمانى جامى، مەلا ژیاوه.» که ئەم رپوایەتانه هەرگیز یە کتر ناگرنەوه؛ چونکە جامى لە چەرخى نۆھەمى کۆچى ژیاوه. مامۆستا موحەممەد عەلى عەونى رەحمەتى — که ناودارانى کوردی ئەمین زەکی بەگى بە عەرەبى وەرگێراوه — دەربارەى ژيانى مەلاوه چەند پەراوێزێکی هەیه. لە یەکیکدا وای نووسیوه: «ئەو شیعراڤەى که لە دیوانى جزیری ناوى سەعدى و حافز و جامى تێدايه، هیچیان شیعری جزیری نین؛ ئاوه کین و لاوه کى؛ هەروا سەرەخۆ رەگەل دیوانیان خستووه.

مامۆستای رۆژەهلەتەناسى رپووس، ئۆگست ژابا لە کتێبە ناودارە کەیدا — که بە ناوى حیکایانى کوردە — دەربارەى جزیری ئێژى: «مەلا خەلکى جزیری ئێبنوعومەرە، لە دەورانى عیمادەددینی زەنگى دا، واتا لە نیوان سالانى ٥٤٠-٥٥٦ دا ژیاوه.» مامۆستا عەلەددین لە یەکەم چاپى میژووی ئەدەبى کوردیدا، لە رپووپەر ١٦١، باى داووەتەوه سەر باسى مامۆستا عەونى و فەرمووێه: «بەر لەوه باسى ژینامەى مەلای جزیری تەواو بکەم، چەند بەیتێکی گرانى مەلای جزیریم — که خۆم مانام نەدەزانیم — ناردە میسرى بۆ لای مامۆستا موحەممەد عەلى عەونى که بۆمیان لێک بداتەوه و بە پەلە بیاننێرێتەوه. مالم هەقە زۆر پیاوێتى دەگەل کردم. رپۆژى ٩٥١/٥/٤ وەرەمە کەم بۆ هاتەوه. جیا لە مانای شیعەرەکان، دەربارەى ژيانى مەلاش شتێکی نوێی بۆ نووسیووم و فەرموو بووی: دەمێک سالە هەر خەریکم که دەربارەى ئەو شیعراڤەى لە دیوانى جزیریدا و ناوى سەعدى و حافز و جامى دەهینى دەتۆژمەوه. داخۆ راست هەر هی مەلا بوون یاخۆ بە ناوى ئەووە خراونە ناو دیوانەوه؟ تا خواوراستان، لەم ئاخەر — ئۆخراڤەدا، چاوم بە دەسختیک کەوت که لە سالى ١٣٢٢ کۆچیدا نووسیویانە و لە کوردستانى جەنوبى ماوەتەوه. لە پێشەکی ئەو دەسختە ژینامەى مەلا نووسراوه. تیا دەلێ: «شاعیری بەرێز جزیری، هاوژەمانى سولتان موحەممەد فاتیحى عوسمانى بوو.» که وا بوو ئەبى جزیری، لە پیاوێ ناودارەکانى سەدەى نۆھەمى کۆچى بیت. ئێتر گومانم نەماوه ئەو شیعراڤەى که تیاندا ناوى سەعدى و حافز و جامى هیناوه، هی مەلایە و لاوه کى و دەسەرخواو نین.»

ديسان مامۆستا سەجادی لەسەر ئەم باسەى خۆى دەروا و دەلى: «رۆژەلاتناسى ئەلمانى فۆن ھارتمان سالى ۱۹۰۴ى ميلادى، ديوانى مەلاى جزيرى كە لە برلين لە چاپ داو و بە خەيالىش و پەنەيەكى سيمای جزيرى كيشاو و خستوو پەتە سەر بەرگەكەى، ئەویش دەربارەى ژيانى مەلا ھەرەك ژاباى لى زانیو». سەجادی لە پاش ئەو ھەموو باس و خواسە ھەمە جۆرە بۆر و زۆرەى رايگويژاو، ئەمجا بۆ خۆى بېروپاى خۆيمان پى دەلى و فەرموو پەتەى: «مەلا لە ناو قەسیدە پەكدا بەيتىكى ھەس، بەم جۆرە پە:

گەر لوءلوى «مَنشور» ژ نەزمى تە دخوازى

وەر شيعرى مەلى بىن تە بە شيرازى چ حاجەت؟

گەلۆ! نيازى لە شيرازى، سەعدى بوو يا نە حافز؟ حافز سالى ۱۳۹۱ى ميلادى بە رەحمەتى خودا چوو. ئەگەر مەبەستيش سەعدىيە ئەویش خەلكى سىزدە ھەم سەدەى ميلادە. كە وا بوو ئەو رىوايەتەى كە گوتوو پە مەلا لە چەرخى دواز دە ھەمى ميلادا لە دنيا دەرچوو، پووچ دەر دەچى. لە لايەكى تريشەو و دەزانين كە مەولانا عەبدوررەحمانى جامى سالى ۸۷۷ى كۆچى (۱۴۷۲ى ميلادى) لە كوردستان رابردوو و لە ھەوليرەو پەد بوو و بۆ حەج چوو. لە باسى سەفەرەكەيدا، لە شونىنكدا فەرموو پەتەى: «لە جەزير چوومە ديارى پياوى پير. نيوەپياوىكى ديش ھەبوو لە جەزير». وا ديارە پيرەميردەكە مەلاى جزيرى بووى و لەو كاتەشدا، عەلى حەريرى لە تافى جوانيدا بوو، بۆيە بە نيوەپياوى ناو دەبا و دەبى جامى ئەو دوو كەسەى بە كەيفى بووى، بۆيە باسى كردوون. خۆ دياريشە تا پياو لە تەمەنى شىست سالانە تى نەپەرئى بە پيرەميرد ناوى نابەن. كە وا بى دەبى دەوروبەرى سالى ۸۲۰ى كۆچى پى نايپتە سەر دنياو. يان تۆزى كەمتر يان زياتر.»

خۆ ئەگەر ئەمىن زەكى بەگ، بەلگەى ژيانى جزيرى، لە چەرخى شەشمى كۆچى، دوو بەيتى ناو ديوانەكەس كە بە خەيال لای وايە دۆزىو پەتەو و بى گومانە، ئىمە دەلىن: نەپىكاو و لەم دووبەيتەى نەزانو. با بزائين چۆن؟!

مهلا له شوینیکا فەرموویە:

ئەي شەهەنشاھي موعەززەم حەق نینگەھداري تە بئ

سوورەي «اَنَا فَتَحْنَا» دەور ماداري تە بئ

له شوینیکی تریشا، له سەرەتای قەسیدەيەکا دەلی:

خانی خانان لامیعی نەجما تە ھەر پورنور بئ

کەشتیا بەختی تە ئەز بایی موخالیف دوور بئ

ئەمین زەکی پێ دادەگری کە ئەم شەھەنشا زەبەلاحە و ئەو خانی خانانە، لە زەمانی دەستەلاتی ئەتابیک عیباددین زەنگی دایە؛ کە فەرمانرەوای مووسل بوو، لە تەوڕیز حوکمی کردوو. مهلا ئەو بەیتانەي خۆي دەگەل دوو قەسیدەکا دا بۆ خانی خانان ناردوو. ئەتابیک عیبادەدینیش لە چەرخی شەشەمی کۆچی ژیاو. کە وا بوو مهلای جزیریش دەبی خەلکی ئەو چەرخی بئ.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ، هیچ بۆی پروو نەکردوینەو ئەو خانی خانانە کئ بوو؟ کەي لە تەوڕیز بەو ناوہ حاکمیک ھەبوو؟ مهلا کاری بە خانەکەي تەوڕیز چ بوو تا بە شیعەر باسی بکا؟ ئەم جار ئەم واتەي شاهەنشاھە ھەر بۆ شێرە کوللەي خەلکی ئێران بویتە نازناو، ھەرگیز خانی والی تەوڕیز نەبوو، بەو ناوہو خۆي نیشان دا. ئیمە دەبی بۆ ناوی خان لە تورکیا پتر بروانین تا ئێران. بۆ نمونە بۆچی نابئ مەبەستی مهلا لەو خانە، سولتان موحمەد خانی فاتح بئ کە لە سالی ۸۵۵ ڕا تا ۸۸۶ سولتانی ئەستەنبول بوو و ناوی خەلیفەي ئیسلامی لە خۆ ناوہ؟ یان بۆچ سولتان بایەزید خانی دووھەم نەبی کە ۸۸۶ چۆتە سەر تەختی پاشایی و تا ۹۱۲ کۆچی ماوہ تەوہ؟ ئەگەر ھەر بشلین شاهەنشا مەبەست حاکمی ئێرانە، خانی تەوڕیز ئەو ناوہي لئ ناوہشیتەوہ. بۆچی نەلین مەبەستی مهلا لەو ناوہ، سولتان حوسەین باقرايە کە لە تەیمووریەکان بوو و لە چەرخی ۹ تا سەرەتای چەرخی دەيەم بە سەر ئێران ڕا گەیشتوہ؟»

جا وەک مامۆستا سەجادی لەم بۆچی و چ دەبوویانەي ھەلدەکړینئ، وا دەنوئین کە دەبی بە ھەموو بەلگان، جزیری لە چەرخی نۆھەم لە سالانی نزیک ۸۱۱ دا ھاتبیتە ناو ژیانەوہ و لە دەوری ۸۸۶ دا بە ڕەحمەتي خوا شاد بووبیت. ئەمجار مامۆستای

سەجادى بۇ پوۋچاندنەۋەي ئەۋ قەسەي كە وتراۋە مەلا لە چەرخى شەشەمدا باۋى
بوۋە ۋ ھەر لەۋ چەرخەدا مردوۋە، بەلگەيەكى تىرى ھەيە كە بە راستى جى سەرنجە.
دەلى:

«ئەگەر چاۋىك بە كىتەب ۋ پەرۋەكانى دەۋرانى پىش موغولاندا بخشىن، لە ھىچ
شۈپنىك توۋشى وشەي مەلا نابىن. پىاۋە گەۋرەكانى دىنى ۋ ھۆزانەكانى ئاينى،
نازناۋى خواجهيان ھەبوۋە يان پىيان گوتوۋن مەولانا. موغولەكان كە ولاتى
موسلمانان يان گرتوۋە ۋ خۇيان بوۋنە ھەمەكارە، بە پىاۋى زانا ۋ رېبەرى دىنى خۇيان
گوتوۋە «لاما». ديارە ھەمىشە ژىردەستان دەيانەۋى لە ھەموو شت لاساى خاۋەن
دەستەلاتان بكنەۋە. ئەۋانىش بە خواجهى خۇيان گوتوۋە لاما. وردە وردە دوو
پارچەكەي ئەم وشەيە جىگەيان گورپوۋتەۋە ۋ لاما لىمان بۇتە مالا ۋ مايەكەش
ھەلقىچىنراۋە ۋ «مەلا» كەي لى ساز دراۋە. جا ئەگەر لە پاش موغولان، ھىندىك
كۆلكە خويندەۋارى غەيرە عەرەب، پىنەيان پىدا گرتوۋە ۋ گوتويانە ناۋى مەلا لە
«مەل»ى عەرەبانەۋە پەيدا بوۋە؛ كە واتا پىر. يانئ ئەگەر گوتيان مەلا، ۋەك پىيى بلىن
پىر لە عىلم ۋ دارمال لە زانستى وايە، بە ھەلە چوون؛ چونكە عەرەب بە زانياران نالى
مەلا. ناۋى موللا لە ناۋ عەرەباندا ھەيە، بە مامۇستاي قوتابخانەي منالانى جىمى
عەمەخوين دەلىن ۋ تۈزىك گالتە پى كىرنىشى تىدايە.»

سەجادى لە دۋاى ئەم باسەش لەسەر وتار دەرۋا ۋ دەلى: «بۇ پرون بوۋنەۋەي
ژىنامەي مەلا زۆرم ھەۋل ۋ تەقەلا دا؛ لە ھەموو كەسم دەپرسى. لە ھەركەس
ھەرچىيەكم دەبىست دەمنوۋسىيەۋە. لەم پىرسىار ۋ تىكۆشانە زۆرانەمدا
دەسنوۋسىكى دىۋانى مەلاى جىزىرىم ۋە دەس كەۋت كە لە سالى ۱۳۳۸ى كۆچىدا
پىاۋى ۋە ناۋ عەبدولقادىرى ئامىدى نوۋسىۋىيەتى ۋ لە پىشەكى دىۋانەكە ژىنامەي
مەلاى جىزىرى بەم جۆرەيدا دى، نوۋسىۋە:

«جىزىرى ناۋى ئەحمەدە ۋ فەرزەندى شىخ موخەممەدە. سالى ۱۴۰۷ى مىلادى لە
شارى جىزىرى بۇتان، لە ناۋ بنەمالەيەكى ھۆزى بوختى، چاۋى بە ژيان ھەلىناۋە. باب
ۋ باپىرانى مەلا ھەموو شىخى سەر بەرمال بوۋن ۋ سەر بە شىۋەي نەخشەندى.
ئەحمەد _ كە بىچۈە مەلا بوۋە _ بە مندالى لە لاي باۋكى خۇى خويندوۋە. بە لاۋەتى

—وہک ھەموو ھەقیلە دیگە کوردەواری— بەرەو خۆیندن دەرکەوتوو و گەلیک شار و دی گەراو و لە زۆر سەرچاوەی جۆربەجۆر، پاراو بوو و تەمەنی سی و دوو سال بوو کە لای مەلا تەھا ناویک، لە فێرگە ی گوندی «ستریاس» ئیجازنامە ی وەرگرتوو و لە گوندیک بە ناوی «سەربا» —کە نزیک ی دیاربە کرە— دامەزراو و بۆتە دەرسبیزی دینی. لەوێشەو چۆتە مەلبەندی «حەسەنکیف» و لەوێش دەرسی گوتووتوو و زۆری مەلای پایەبەرز پێ گەیاندوون. لە نەکاویک تیری ئەوینی خودای ی دل و دەروونی پێکاو و قودرەتی خوا لە چاوی کچە کوردیکدا خۆی نیشانی مەلا داو و لەو سایەو بۆتە عارفیکی دلدار، یان دلداریکی خوداناس و سەرەنجامی ئەو ئەوینە دلتەزین و پڕ لە تینە، کاریکی بە سەر ھیناوە کە خۆی و دنیا و قیامەتی وە لا ناو و دەستی لە تەدریس بەرداوە و ھەر بە ھەلۆەدایی ژیاو. تا لە سالی ١٤٨١ ی میلادیدا —کە ھەفتا و چوار سال ژیاو— بەرەو ژبانی بێخەزانی دنیای ھەرمان بارگە ی سەفەری تیکناو و لەشاری جەزیر نیژراو و ھەتا ئیستاش گۆری پڕ لە نووری مەلا، جێ زیارەتی حەشاماتە و لە لایەن دلدارانەو، لەسەر قەبری گولبارانە.» سەجادی پاش راگوێزانی ئەو ژینامە ھەمەجۆرە و لیک جیاواز و سەرەولیژ و پڕ لە کوست و ھەورازانە، کە خۆشی پێمان دەفەرموی زۆر چەتوونە قسە ی راست و بێ گریمان لەو ژینامانە دەسکەوی، لە نەکاو با دەداتەو و سەروسیما و بیچم و کەسمی مەلای جزیری باس دەکا و فەرموویەتی:

«دەم و چاوی سپی و سوور بوو؛ قەد زراو بوو؛ چاوی گەشی ھەر پڕشنگی بەرێ دەکرد؛ برۆی رەش و کەوانی بوو؛ توێلی تەسک و ڕوومەتیکی پان و پۆر و پڕشیکی سپی و تەنک و خشیلانە و کەبۆییکی کورتی ھەبوو. رانک و چۆخە ی دەبەر دەکرد. ریشووی جوانی لە میزەرەکە ی ھەلدەبەست. ھەتا بلیی مەشرەف خۆش و قسەخۆش بوو. ھەموو کەسیک خۆشی دەویست. لە دواڕۆژانی پیریشدا کەوا ی شۆری دەبەردا بوو؛ زۆریشی لێ دەوێشاو. ھەردەگەری و قەلەندەریی ببوێ خۆی و نەیدەکرا دەستی لێ بەردا.»!

کەسیش نەبوو لەو دەمدا بە کا کە سەجادی بێژێ: ئەرێ قوربان! تۆیە ک کە ئیستاش نەتزانێ ئەو شاعیرە لە چەرخێ شەشەمدا ژیاو یان لە سەدە ی نۆیەمیندا،

چۆنت زانى پەنگى رانك و چۆغەكانى و پىشوو بادرأوى شەدەكەى وا باس بكەى؟! ئەو باسەى كە تۆ لىي دەكەى، وا دەرەخا كە ھەزار جار شەرە كەوچكتان كەردبى و لە ناو حوجرەى فەقىكاندا لە پەنا يەكتر نووستىن و لەسەر بەشە نان و دۆيەك بەگژ يەكتريدا چووبن و ئاشت بووبنەوہ.

ئىتر مامۇستا سەجادی لە پاش ئەو وردە كاريانە! چەند چيرۆكى گوى ئاگردانى لادىشمان لەو بارمەوہ بۆ باس دەكا، كە ئەمانەن:

«مەلا تەمەنى سى سال بوو - واتا دوو سال بەر لە خویندن تەواو كەردن - لە دىي «دېرھان» لە نزىك قەلاي «حەسەنكىف» دەچىتە سەر زەماوەندى ئىجازەنامەى فەقىيەك. كىژ و لاوانى ئەو ناوہش ھاتوونە وئ كە لەو دىلان و بەزمەدا بە سەيرانەوہ ھاوبەش بن. سەلما ناويك كىژى حاكىمى حەسەنكىف - كە ناوى مەلىك كامىل بوو - دەگەل دەستەخۆشكانى خۆى ھاتبوونە سەيرى ئەو بەزم و ئاھەنگە. مەلا كە سەلما دەبينى، بە يەكجارى ھەرچى چەند سال و زەمانە فىرى بووہ، لە دەست ئەدا. بەزەبى خوداى بى ھاوتا لە سىلەى چاوى سەلماوہ دلى مەلا بۆ خۆى دەبا و يەكجارەكى لە بوون و نەبوونى دەكا. لە بارى ئەويندارىدا، قەيسە شىتەكەى عامىرى و پىرى سەنعان دەسك و گوليان لەدوو دەكرد. زىكر و فىكرى شەو و پۆژى، ھەر بىر لە سەلما كەردن و ھەر ناوى سەلما بىردن بوو. لە ساىەى عىشقى مەلاوہ ناوى سەلما كەوتە سەر ھەموو زمانان و لە ھەموو دەر و كۆلانان، باس ھەر باسى چاوى سەلما و تاووتىنى دلى مەلاى دلدارى بوو. ئەم باسە گەيشتەوہ مىر؛ زۆر دلگىر بوو. چۆن مەلايىكى ھەر جايى و ھەزار و بئ كەس و بئ ناو، پرى دەكەوى ئەويندارى كىژى من بئ و ناوى لە ناو حەشاماتا بىرىنگىنى؟! مەلا بگرن تا بىكوژم. خىرەومەند و كەىخودايان، تەكايان بىردە بەر مىر و تىيان گەيانە، كە ئەو پىاوہ پىاوى خواىە و لە خوا بەدەر كەس ناناسى و ئەگەر ناوى سەلما دەبا، خوا لە چاوى جوانى سەلماى كىژى تۆدا بەدى دەكا. مىر بۆ راستى و چەوتى قەسەى لاگىرانى مەلا، دەكەوتە ئەزموون و تاقى كەردنەوہ. دەزانى وەك دەلەين واىە و ئەو خواناسە حەيا لە خوا، چىترى بە بىردا ناىە و لە پەلە و ھەلەى دنياىى و داوین پىسى و ھەرزەكارى نەك ھەر بىزار و بەبىزە، بگرە ھەرگىز بە دلشيا تىپەر نەبووہ. واز لە كوشتنى دەھىنى تەنانەت ھىندىك

کەس دەلێن میر مەلای لاواندۆتەو و بۆ ماوەیەک لە لای خۆی حاواندۆتەو و دلی چۆتە سەر ئاکاری پاک و لەباری ئەو پیاو و بەلینی داو و کێژەکە ی لێ مارەکا و پارە و دراوی داو و تێ کە بچێ جلی بۆ بکڕێ و بووک وەگۆیژێ. مەلا بە پوولی زۆرەو و پرووی کردۆتە شاری مووسل. هەموو بازاری گەراو و بە بێ ئەو هێج بکڕێ گەراو تەو و پوڵەکە ی گێراو تەو. میر گوتوویە: بۆ بە دەستی والا و بەتال گەراو تەو؟ مەلا لە جوابا گوتوویە: میرم! سەرانی سەراستە بازار و قەیسەری مووسل گەرام. هەزاران تۆپ کیمخوا و خارا و خامەک و مەخمەر و دارا و ئەتلەس و دەسەری سەرکەیی و حەریر و ئاوریشم دیتن. بەلام هێچیان بە برۆی من— شیاوی بەژن و بالای تەرز و پێکی سەلما نەبوون. ئەو قوماشە ی بۆ بەژنی سەلما دەس بدا، لە هەموو دنیا دا نییە!

دەماو دەمیش دەگێرێ نەو کە مەلا لە شاری جزیر ئیوارانە چۆتە ناو گۆرستانەو و پالی وەکتیلیکی مەرمەر داو و راز و نیازی دلدارانە ی دەگەل خودای خۆی کردووە.

پیرێژنیکی جزیری، هەر کە مەلای دیو دەپرا بۆ گۆرستان، هەویرەکە ی خۆی شینلاو و چاو و نۆری مەلا بوو، کە ی کێلە کە بەجێ دیلی. هەر کە مەلا بەرەو مالان هاتۆتەو، ژنە دەرفەتی هیناو و ئەنگوتکە هەویرەکانی بە مەرمەرە کەو داو. کێلە مەرمەر— کە بەتینی دەرونی ئەو ئەویندارە وەک تەندوووری سوورەو وەبووی نیلدرای لێ هاتوو— نانەکانی برژاندوو.

وا لێرە دا گردەو و کۆی سەجادی، کە لە مەر ژینامە ی مەلا، لە میژووی ئەدەبی کوردا هیناویەتی، دەپێتەو.

کتیبیکی دیکەش هەیه بە عەرەبی؛ بە قەلەمی ئەحمەد کوپی مەلا موخەممەدی بۆتانی زفنگی، مفتی باژیری قامیشلی لە سووریا. شەرحیکە لە سەر دیوانی هەلبەستەکانی جزیری و ناوی ناو: «العقد الجوهري فی شرح دیوان الشیخ الجزري». واتا: گەردانە ی گەوهەرین، لە شەرحی دیوانی شیخی جزیریدا. نووسەری کتیب بەر لەو مانای شیعەرەکانی مەلا بە عەرەبی لێداتەو، ژینامە ی مەلای هیناو بە عەرەبی و کردووێ تەپێشەکی شەرحنامە کە ی.

لە دوا ی ئەو کە سوپاسی سەیدا ئەلئەددین دەکا، چونکە بەهرە ی لە میژووی

ئەدەبىي كوردى ۋە رىتورىكا، دەلى: «ھەرچەند مامۇستا سەجىدى مالىم ھەقە رەنجى زۆرىشى كېشەۋە ۋە بۇ دۇزىنەۋەى ژىنامەى جىزىرى ماندوو بوۋە ۋە گەلىك شتى پىرايەخى دەس كەۋتوو، بەلام مەش بە ھالى خۇم، ھىچ سەبوورىم پىيان نايە ۋە دل ئاۋيان لى ناخواتەۋە. ئەۋا بۇ خۇم لە لىكۇلىنەۋەى فرە ۋە پىشكىنى شىعرەكانى دىۋانەكەى، شىكىم ھەلكراندووۋە كە پىمە ۋايە بەلگەى راستن بۇ دىنەۋەى رۇزگارانى ژىنى مەلا ۋە لىم رۈۋنە كە مەن زۇر باشتەر لە مامۇستا ئەلئەددىن ئەم مەتەلەم ھەلىنابى ۋە ھەستايانەتر بۇى چوۋبم. ئەمجا دەس پىندەكا ۋە دەلى: «مەلا لە شوپىنىك فەرموۋىە:

ژ پەنەنەر گىزىن تەى مەست ۋە خوۋنرىز

زەمان بۇ ەھدى جەنگ ئەنگىزى چەنگىز

لە جىيەكىش ناۋى تەيموۋرى لەنگ دەبا.

لە شىعەرىكىشدا دەلى:

ژ ھافىز قوتى شىرازى مەلا فەھم ئەر بىكى پازى

لە بەيتى دىشدا گوتوۋىە: ژ رەنگى سەعدى ۋە جامى

كە ۋا بوۋ، مەلا بى گومان كەۋتۇتە داۋى چەنگىزەۋە ۋە تەيموۋرىشى جى ھىشتووۋە. كە يەكەمىيان لە ۶۲۵ ۋە دوۋەھەمىنىيان لە سالى ۸۰۷ى كۇچى، فەراقى رەشى لى براۋە. ھافىزىش _ جامى گوتەنى _ سالى ۷۹۲ى كۇچى لە دىنيا كۇچى كىردووۋە. جامىش كە لە دىۋانەكەدا ناۋى ھەيە، ديارە پىش مەلا كەۋتووۋە. ئەۋ كەسانەى ۋە توۋىانە، ئەۋ شىعەرانە ھىن مەلا نىن ۋا ديارە لە ۋىژەۋانى ۋە شىعەرناسىن، كۇلەۋار بوۋن. چۇنكە ھەركەس ھەروا تۇزىك لە مرخ ۋە چىژەى ھەلبەستەى مەلاى جىزىرى تىگەيى، سوۋر دەزانى كە ئەم شىعەرانە ھى مەلان ۋە مافى كەسىيان پىۋە نىيە.

ھەركەسىكىش شارەزى فەرموۋدەكانى سەعدى ۋە ھافىز ۋە جامى بىت، زوو تىدەگا كە مرخى مەلاى جىزىرى چەند لەۋانەۋە نىكە ۋە چەندە نىرخى بۇ داناون. سەرەپاى ھەموو ئەمانەش، ھەلبەستىكى مەلا ھەيە بە ەرەبى، لەسەر بەندەكەيا دەلى:

يا رامى قلى بىسەم اللھظا! ھىھا تىجاتى^۱

۱. ئەى ئەۋ كەسەى بە تىلەى چاۋ، دلت ۋەبەر تىران داۋم! تازە دەرناچم؛ فەۋتاۋم.

کیش و رهوتی ئەو هەلبەستەى تەواو لاسای هەلبەستىكى مامۆستا ئەحمەد پاشایە، كە وەك بوژیكى ناودار، هەتا سالى ۹۰۲ى كۆچى لە ولاتى تركاندا ژیاو. ميسۆ ژابا و ئەمین زەكى كە دەلین مەلا لە نیوہى چەرخى شەشەمیندا ژیاو، ئەو ناوى عیمادەددینە لىی تىك داو. ئەوان هەردوو ك هەر عیمادەددینى زەنگى، فەرمانرەواى شارى مووسلیان ناسیو؛ كە لە چەرخى شەشەم ژیاو. بیستووێانە كە وا عیمادەددین ناویك، دەگەل مەلا دۆستى و شناسایى هەبوو و شیعریان پىك گۆرپوئەتو. دەى كە وا بوو عیمادەددین هەر یەكێك، ئەویش لە بەرەى زەنگیە و ئەتابەكێك بوو لە مووسل. مووسلیش لە جزیر نزیكە و رەنگە ئەو فەرمانرەوايە، دەگەل ئەو پیاوى خودایە نیوانیكى خوشیان بووپی.

بەلام خۆم لە تۆزینەوئەمدا بۆم دەرکەوت كە ئەو پیاوێ بەو ناوئەو دەگەل مەلا شیعر _شیعرینى کردوو، ناوى زەنگى لى نەنراو؛ پى و تراو عیمادەددینى جزیرى. گش لە میژووشارەزایەك باش دەزانى، كە عیمادەددینى زەنگى كۆرى ئاق سونقور ناو بوو و هەرگیز لە جزیر نەژیاو و كەسیش هەرگیز پى نەگوتو عیمادەددینى جزیرى. ئەوا عیمادەددینە كە قت. دەچینە سەر خانى خانان، كە ئەمین زەكى لای وایە فەرمانرەواى تەوریز بوو و مەلا شیعرى بۆ ناردوو و بە بەژن و بالایدا هەلدەلى. بە راستى ئەمەش هەلەیه؛ هەر چونكە ناوى تەوریزى لە شیعرەكەدا هاتوو، هیندىك لە میژوونووسانى، وەسەر تەلە پەندوو. ئەگەر ئیمە بە تەواوى لە شارى جزیرى بۆتان شارەزا بین _ وەكوو بۆخۆم شارەزام _ زۆر بە هاسانى دەیزانین كە ئەو هەلبەستە رەنگینەى خانى خانانى تیدایە، باسى فەرمانرەواى كوردى شارى جزیربۆتانه. با بزانی بۆچ:

شارى جزیرى كەونارا _ كە پاتەختى دەسلەتدارى كورد بوو _ زۆر ئاوەدان و زۆر جوان و زۆر لەبار و تەیار بوو. وەك ئیستاش شوپنەوارەكەى نیشان دەدا، وارشیكى بە هەر چوار دەورا كیشراو. بەردى وارش لە مەرمەرى تاشراو بوو. بەشى زۆرى ئایەتەكانى قورئانى، لەو سەربەردە مەرمەرانە هەلكەنراو. سوورەتەكانى فاتىحا و ئەنعام و ئیننا فەتەحنا و ئەو عەشەرەى ئایەتەلكورسى تیدایە؛ زۆر زەق نەقارى كراون. كە زۆر بەو دم زانراون و ویستووێانە لە پیتی ئەو سوورەتانه، خوا شارەكە و

موسولمانانی شاره که، له به لایان بپاریزی. ئه گهر ههلبهسته که ی مهلا به وردی بخوێنینهوه، سوور دهزانین که مه بهستی له شوێنی خانی خانانی جزیره یه و مه بهستی له خانی خانان، میری جزیره بوۆتانه.

دهبروانه فهرموویه تی: «ئایه ته لکورسی و ئه نعم هه یکه لا توّخّی ته بن». یان فهرموویه: «سوورهی ئوممو لکیتاب ماداری جه زه رت سوور بی». یاخو له و قه سیده یه که میری جزیره ی به ناوی شاهه نشای موعه ززه م ناو ده با ده لی: «سوورهی ئیننا فه ته حنا دۆر و ماداری ته بی». که ئه م ئایه تانه ده گه یه نی له ده وری وارش ی شارن و مه به ست شاری جزیره یه. ئه گهر مه لا میره که ی خو ی په سند بدا و به ناوی خانی خانان و شاهه نشای زلی ناو به ری، چی تیایه؟ به لگهی هه ره ئاشکرا تر هه ر له و ههلبهسته دا هه یه. له په سنه که ی میردا ده لی: «گه رچی ده ر ئیقلمی رابع هاته ته ختی سه لته نه ت». خو دیاری شه جوغرافی زانانی پیشین، در یژ ی و پانی زه مینیان به حه و به ش دابه ش کردبوو؛ هه ر به شه ی ناوی ئیقلم بوو. شاری جه زیر له و دابه ش—دابه شی نه دا، له سه ر ئیقلمی چواره م بوو. ئه مجار ئه و به یته ی که ناوی ته ور یزی تیدا هاتوو، هه ر گیز ئه و ناگه یه نیت که رووی قسه ده حا کمی ته ور یزی بی. نه خیر، مه لا ویستوو یه له خوا بخواری ئه و میره کورده ی جه زیری که ره واج به ئیسلام ده دا و فه قی و مه لای زۆری هه یه، ده رسی قور ئان و حه دیسان ده ئینه وه، خوا هه ر بالا ده ست تری بکا و ده لی له خودام ته له به تو که له شاری کا ده ژ ی له ئیقلمی چواره مدایه، خاوه نی حه وت ئیقلمان بی. جگه له هه موو کورده ستان، ته ور یزیش بیته به ر حوکمت؛ خاوه نی مو لکی خوراسانی ش خو ی بداته به ر دالده ی تو.

نه ته نی ته بریز و کورده ستان ل به ر حوکمی ته بن

سه د وه کی شاه ی خوراسانی د فه روار ی ته بی

ده با بزانی عیما ده دینه که کی بوو، که وا ئه و چه ند میژو نووسه له ناسینی به هه له چوون؟ هه تا سالی ۱۰۰۵ ک.م. که شه ره فخان ی بدلیسی، له نووسی نی شه ره فنا مه که ی بو ته وه، دیاره میریک له جزیره هه ل نه که و تو وه ناوی عیما ده ددین بوو بیت. چونکه نه ک هه ر له جزیره، له هه ر سوو چیکی کورده ستان، به ر له سالی ۱۰۰۵ میر و ده سه لاتدار بوو بیت، شه ره فخان ناوی نووسی وه و ده شه ره فنا مه ی

ئاخنيوه. دەيسا منيش له چەند ديواني دەسخەتى خەلكى جۇراوجۇرا ديومە كە ئەو دۆستەى دەگەل مەلا شيعر— شيعرىنى كرددوو، عىمادەددىن جزيريه.

له دەورانى شەرەفخانى مېژوونووسدا و لە سالانى ۱۰۰۰ ھەتا ۱۰۰۵، مىرى جزير و بوتانى، مىر شەرەفى كورى ئەبدال، له مىرانى خانەدانى ئازيزان و باپىرى بەدرخانيان بوو. ھەرەك ناوى مىر شەرەف بوو، خان شەرەفشيان پى دەگوت. مىر شەرەفخانى بدليسى له شەرەفنامە كەى خۇيدا، زۆر بە خان شەرەفدا ھەلدەلى و دەلى: زۆر پياويكى دەست و دل و دەروون پاكە. فەقى و مەلاى زۆر خۇش دەوين. زۆر مەدرەسە و مزگەوتى تازەى له شارى جزير ساز داوہ كە يەكيك لەو مەدرەسانە مزگەوتى سوورى پى دەلین؛ له پەناى شوورەى شارەوہ و كەوتۆتە لاى رۇژاواكەى. مەوقوفەجائيكى زۆر و پر داھاتى بۆ ئەو مزگەوتە داناوہ؛ كە له پاش نەمانى خۇشى مزگەوت ھەر لە برەودا بى و ھەر فەقى و مەلاى تيدا بى. دەيسا كەسيش گومانى لەوہدا نيه كە شيخ ئەحمەدى جزيرى لەو مزگەوتە دەرس بىژ و پىش نوپژ بووہ و گەليك مەلاى لەويدا ئىجازە داوہ و ديارە ھەر لەويش مردووہ و ھەر لەو مزگەوتەش نيزراوہ. ئىستا ئەگەر مەلاى عارف، مەلاى شاعير و ئەويندار، مژۆلى چاومەستانى كورد بە تيرە بى ئامانەكەى خان شەرەفى شىبھىنى، بۆ ناسينى خانى مەلا — كە ھەر دەبى خان شەرەف بى— چى دەمىنى؟ دە بروانە ئەم شيعرەى مەلا چەند جوانە، كە فەرموويە:

خەف وان رەشانەن دل خەدەنگ

تەشـيـهـى تـيـرـيـن خان شەرەف

جا دەشبى ئەو عىمادەددىنەى كە زۆر ئاشناى مەلا بووہ، خزم و كەسى خان شەرەف بى و لە جزيرى دەگەل مەلا بووبىن بە دۆست و شيعريان بۆ يەكدى نووسىبى.

سەربارى ئەو بەلگانەشم، شتيكى سەرنجراكيشى ديكەش ھەيە. لە ھەموو ديوانەكانى جزيريدا، وتوويزى شاعيرانەى نيوان مەلا و فەقى تەيران دەست دەكەوى. فەقى تەيران بە شيعر نامەى نووسيوہ و مەلاش جوابى فەقى ھەر بە شيعر داوہ تەوہ. فەقى تەيران لە ھۆنراوہيەكى خۇيدا، لە ژيژ ناوى: «دلۆ رابە! دلۆ رابە!» مېژوى ئەو رۇژە دەنووسى كە ئەوہى تيدا نووسيوہ. لە نيوہ بەيتىكا دەلى:

«ھەزار و چل و يەك چوونە» ئيتىر من تەواو ليم رۈونە مەلا لە ئاخىر و ئۇخرى سەتەى

دهیه می کۆچیدا هاتۆته مهیدانی ژیان و مهودایه کی تهواویشی له چهرخ یازده برپوه و هیچ به دووریشی نازانم که ههموو نیوهی ئه و چهرخهش زیندوو بووبیت؛ هیندیکیش به و لاهو چووویت. واتا ژینامهی دهسختهی عهبدولقادی ئامیدی، که عهلاهدهدین دیویهتی، دهبی راست بی که مهلا هفتا و چوار سال تهمنی له دنیا بووبی. له دهوری ههشتای چهرخیدا هاتبیتته سهردنیاوه و له نیوان پهنجا و شییست پلهش، له چهرخ یازده مردبی.»

شهرنووسی به عهره بی، که ئهم چهند بهلگه پروونه مان دهبراره ی دهورانی ژیانی نیشان دهه؛ دیتته سهردناسی چۆنیتهی زانست و بلیمهتییه که ی. دهلی: «مهلا له ههر دوازده عیلمهکاندا دهریایه کی بی په ی بووه. له زانیی زمانهکانی عهره بی و فارسی و تورکی، تاقهسوارهیه له مهیدان. بهو سی زمانه و به کوردیش - که ههر زمانی خو ی بووه - ههلبهست و هژراوهی ههیه؛ که بو رهوانی و پاراوی تاکیان نییه. دیوانه که ی بو یه کهم جار له برلینی ئهلمانیا چاپ کراوه. زور جاری دیش له ئهسته مبول، له کوردستان، له پرووسیاش دیسان چاپ کراوه تهوه. رۆژه لاتناسان زور به جی گهوه ی دهزان.» دهشلی: «مهلا - که دهرسبیژی مزگهوتی سووری جهزیر بوو - پاش مهرگیشی له ژیرزه مینیک ههر لهو مزگهوتی سووره نیژراوه و زیاره تگایه.»

پیشه کی شهرحی عهره بیش دهبراره ی ژینامهی مهلا کۆتایی هات. منی وه رگپری ههژاریش چهند قسیکم ههیه بیکهم:

ئه گهر ژابا، فون هارتمانی ئهلمانی، یان ئه مین زه کی و بلهچ و عهلی عهونی و ماموستا عهلا سه جادی بهر له ژینامه نووسینی ئه و عارفه، دیوانه که یان به وردی خویندبايه وه ته نیا ئه و شیعه ی که باسی تیره کانی خان شهرفه، بهس بوو که بۆیان دهر کهو ی مهلا له چهرخ یازدهدا زیندوو بووه. ئه و گۆره ی تیییدا نیژراوه ژیرزه مینی مزگهوتیکه که خان شهرفی جزیری له پاش ههزاره می کۆچی سازی داوه. ئیتر ئه و ههموو شیوان و ئالۆزبونه ی تی نه ده چوو؛ قسه هینان و بردنی پی نه ده ویست.

قسه ی دووههم ئه مهیه: له سالانی ۱۹۵۶ را ماوه ی سی سال بو خۆم مالم له گوندیک بوو له جزیره ی ئینووعومهر له کوردستانی سووریه؛ که ناوی «قوبورولبهیز»^۱ و له

نزيك شارى «قاميشلوو» هه لكه وتوووه. ده گه ل مه لا و شاعيران و ويژه وانانى نه و ناوه هات و چۆي يه كترمان ده كرد. ليتم ده بيستن مه لا عه بدوسه سلام خه ريكه ديوانى مه لا به عه ره بى شهر ده كا، ده شيانگوت زۆر مه لاي چا كه و كرمانجيش به شيوه ي بۆتان باش ده زانئ، چۆنكه خۆي خه لكى بۆتانه. به لام زۆر پرووت و نه داره؛ هيچ ناشته باي خوا شك نابا. له حوجره ي مزگه وتيكدايه سه لت و سپات. مه لا نه حمه دي زفنگى _ كه بۆته مفتى قاميشلى و نه و مزگه وته شي به دهسته و خوا نه ييرئ، زۆريش دارا و ده وله مه نده _ خير به مه لا سه لام ده كا و نان و چيشتي بۆ ده نيئرئ. ده مانگوت خوا خيئر بنووسئ.

مه لا سه لام سالى ١٩٥٨ مرد. پاش ماوه يه ك شهرحى ديوانى جزيرى به عه ره بى له چاپ درا؛ مه لا نه حمه دي زفنگى مفتى له شارى قاميشلووى له سه ر بهر گه كه ي نوو سرابوو. وي نه يه كي جوانى مفتيش ده بيندرا. ئيتير ياديك له مه لا سه لام نه كرابوو. وه بال به ستۆي نه وانئ كه من ليتم بيستوون، مفتى له جياتى شۆربا كه ي، كتيبى مه لا سه لامى به ناوى خۆي له چاپ داوه. جا ئيستا كه نه و جه نابەش وه ك مه لا سه لام بۆته خۆل و هه ردوو ك چوونه بهر به زه يى خوداي گه و ره، من سوپاسى مفتيش ده كه م كه نه م گه نجينه بهنرخه ي له ده س نه مان پاراستوووه و نه يه يشتوووه له ناو بچئ.

دوامين قسه م پارانه وه يه له لوان، له پياوانى ويژه وانى كورديزانى له شيعرى نه ويندارانه و بارى عيرفانى شاره زا. له و كار هدا كه من شانم وه بهر داوه، ده ستم بگرن. سه رنج بده ن بزنان له كويدا هه له م، خواراييم بۆ راست كه نه وه. يا به كۆششى هه مووانى، كاريك بكرئ ديوانى مه لاي جزيرى وه ك پتويسته، هه موو كوردى كي خوئنده وار لى تى بگا. كئ هه ر تيبينيه كي هه بئ، با به نامه بۆم بنووسئ، تا به و په رى سوپاسه وه بيخه مه ناو په راويئرئ ديوانه وه.

خۆشيتان له خوا ده خوازم. نه و ئيوه و نه ويش ديوانى جزيرى به شهرحه وه.

هه ژار

(٥٩/١١/٢٤ ١٩٨١ ز.)

مكتبة
الشيخ
الشيخ
الشيخ

هەری مە یگێر!

١ نەوا یا موترب و چەنگی فەغان ئافیتە خەرچەنگی
 وەرە ساقی حەتا کەنگی نەشۆین دل ژ فێ ژەنگی
 ٢ حەیاتا دل مە یا باقی بنۆشین دا ب موشتاقی
 «ألا یا ایها السّاقی! أدِر کأساً و ناولها»

مانای وشەکان:

نەوا: ئاواز؛ موترب: بەزمگیر؛ چەنگ: ئامرازێکی مۆسیقایە؛ فەغان: هاوار؛
 ئافیتن: هاوێشتن؛ خەرچەنگ: قرژال؛ خەرچەنگ: بورجیک لە ئاسمان؛ ساقی:
 مە یگێر؛ حەتا: هەتا؛ ژ فێ: لەوێ؛ حەیات: ژیان؛ باقی: هەرمای؛ دا: تە؛
 موشتاق: بەتاسە؛ الا: هەری؛ ایها الساقی: هۆی مە یگێر؛ ادِر: بگەرێنە؛ کاسا:
 پالەیهک؛ و ناولها: بێشیدە.

پوختە ی مانا:

دەنگ و سەدای چەنگی بەزمگیر، جۆش و خرۆشی گەیا نده ئاسمان. دە مە یگێر وەرە!
 هەتا کە ی دلمان لەو ژەنگە نەشۆینەو؟ ئەو مە یە کە هەر هە یە و قەت نافەوتی، با بە
 تاسەو بێخۆینەو. هەری مە یگێر! دەبا پیالە کەت بگەرێ و بێشماندەرێ.

٣ کو کاتیب دیمی جەدوول کەت شکەستە خەت مۆسەلسەل کەت
 ژ یە ک حەرفان مۆفەسسەل کەت کیه فێ موشکلی حەل کەت؟
 ٤ دزانی پروود و عوود ئەو وەل چ ئافیتن سوروود ئەو وەل؟
 «کە عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها»

مانای وشه کان:

کو: که؛ کاتیب: نووسەر؛ دیم: ڕوخسار؛ کهت: بکات؛ شکسته: شکاو؛ موسه لسهل: به زنجیره؛ شکسته و موسه لسهل: دوو جوړه شیوه خهتن؛ ژیهک: له یه کتر؛ حهرف: کهنار؛ حهرف: پیت؛ افتاد: کهوت؛ مشکلها: چند ئیشکال.

پوخته ی مانا:

هه رگا نووسه ری ئه زه لی - که خودایه - خهت و خالی ڕوخسار دابریژی، بسکان چین-چین کا و به زنجیره یان بکا و لاجانگان لیک جیا کاتهوه، کی ده توانی ئه و دژوارییه چاره بکات که تووشی ئه ویندار دی؟ تۆ ده زانی ڕوود و عوود - که دوو که رسته ی مووسیقاییین - هه ر له هه وه له وه به گۆرانی گوتووایه: دلداریی سه ره تاکه ی هاسانه؛ به لام زۆری دژواری له دووه.

هـ مِهیرا وئ شَه فَه ق سَه عَدئ شَرین لَه عَلی شَه کَه رَوَه عَدئ
دَنالَم شَوَبَه تئ ڕَه عَدئ عَه جِیم لئ ژ فئ جَه عَدئ
عَ کَه دَل رَا تَاب هَر چِینَش بَه کُفَری مِی بَرَد دِینَش
«ز تَاب جَعَد مُشکِینَش جَه خُون اُفتاد در دَل ها»

مانای وشه کان:

مِهیر: خۆشه وِستی؛ شَه فَه ق: تیشک؛ سَه عَد: پیرۆز؛ سَه عَد: ناوی ئه ستیره یه که سَه عَد و سَوو و دِیشی پِی دَه لَین، دِیتنی به ودمه؛ شَرین: شیرین؛ لَه عَلی: لال، لَیوی یاری پِی شَبه اوه؛ وَه عَد: به لَین؛ شَبَه ت: وه کوو؛ ڕَه عَد: گرمه ی هه ور؛ عَه جِیم: سه یر ماوم؛ لئ: به لام؛ ژ فئ: له ئه و؛ جَه عَد: مووی لوول خوار دوو؛ تَاب: پِیچ، چِین، به سه ریه کدا هاتوو؛ به کُفَری: بۆ کافر بوونیک؛ مِی بَرَد: ده با؛ دِینَش: دینی ئه و؛ مُشکِین: وه ک میسک ڕه ش و بۆنخۆش؛ خُون: خوین؛ دَر: دَه ناو؛ دَل ها: دِلان.

پوخته ی مانا:

له خۆشه وِستی ئه و که سه ی که تیشکی ڕوخساری وه ک شَه به قی ئه ستیره ی سَه عَد، به ودم

و پټه و لټوى شيرينى به رهنكى لاله و گفټ و به لټينى وهك شه كر له دم دهبارى، وهك هه وره گرمه دهنكى ناله م بهرزه؛ به لام ديسان سهير ماوم لهو كه زى و پرچه لوولانه كه ههر چينهى، دلى عاشق بهر وه كفريك راده كيشى. ئاى كه له تاوى پټچى كاكولى چين له سهر چينى رهمش و بوخوشى ميسك ئاساى چهنده خوږن تزاوه ته دلانه وه!

٧ دڤى تاقى، دڤى خانى مه عه يش و ئه يمه نى كانى
كه سى دهست دهت ژ دهورانى نيهاله ك فى گولستانى
٨ در آغوشش چو مى آرد كه از دل جانش بسپارد
«جَرسَ فریاد مى دارد كه بر بنديد مَحْمَل ها»

ماناى وشه كان:

دڤى: دهناو؛ تاق: كه وانه يى. لټرهدا ئاسمانه كه له بهرچاو به تاق ها توته وه؛ خان: كاروانسهر؛ مه: ئيمه؛ عه يش: ژيان؛ ئه يمه نى: بى ترسى و هيمنايه تى؛ كانى: كوانى؛ دهوران: رۆژگار؛ نيهال: تازه نه مام؛ فى: له وى؛ گولستان: باغى گولان؛ ئاغوش: باوهش؛ چو مى آرد: كه دههينى؛ كه از دل: كه له دله وه؛ جانش: گيانى؛ بسپارد: ته تسليم بكا؛ جَرسَ: زهنگوله؛ فرياد: هاوار؛ فرياد مى دارد: دهنگ بلند ده كا؛ بر بنديد: هه ليهستن؛ مَحْمَل ها: بارگه كان.

پوخته ي مانا:

له ژير ئهم ئاسمانه پشت چهماو و كه وانييه دا و لهو كاروانسهر اى دنيايه دا، ژيان و بى ترسى له كوئى بو ئيمه دهست ئه دا؟ پياو له هه موو ماوه ي ژيانيدا تونده كووشى كه دهستى بگاته تازه نه مانىك له باغى گولاندا و ده باوهشى بگرئ و گيان و دلى پى بسپئرئ. كه چى له پر بهر له وهى به ئاوات بگا، دهنگى زهنگى كاروانى مهرگى دټه گوئى كه رابن! وادهى سهفه ره و بارگه و بنه بپچنه وه!

٩ ب قورئانی، ب ئایاتی، ئە گەر پیری خەراباتی
 بیژت سەجدە بن لاتی مۆریدین وی دبن قاتی
 ١٠ مۆرید آر بی بصر نبود، ز فرمانش بە در نبود
 «کە سالک بی خبر نبود ز راه و رسم منزلها»

مانای وشەکان:

خەرابات: مەیخانە؛ پیری خەرابات: لە زاراوەی سۆفیانەدا پیری تەریقەتە؛ سەجدە: سوژدە؛ لات: ناوی بتیک بوو لە ناو عەرەبدا؛ مۆریدین: مۆریدان؛ قاتی: گۆی پادیر و بەرفەرمان؛ ار: ئە گەر؛ بصر: چاو، بینایی؛ نبود: نەبێ؛ سالک: پێیوار؛ راه و رسم: ڕێ و شوین.

پوختەى مانا:

سویند بە قورئان و ئایەتان ئە گەر پیری تەریقەتێ بە مۆریدان بلێ دەبێ سوژدە بۆ بت بەرن، مۆریدی راست هەرگیز لە گەشتی دەرنانچن؛ چونکە ئە گەر چاوی دلێان کوێر نەبێ دەزانن ئەو پیرە کە ڕێگەی بەرەو خودا بڕیو، شارەزایی تەواوی هەیە و هەرگیز تووشی هەڵەیان ناکا.

١١ شەقی زولمات و دەریایی ژ مەوجان قەت خەبەر نایی
 شکەستی کەشتیا بایی عەجاجی فی شەفەق دایی
 ١٢ ژ حەرفان ما و سالی ما نەهات دەر شکلی فالی ما
 «کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها»

مانای وشەکان:

زولمات: تاریکی؛ مەوج: پێل؛ قەت: هیچ، هەرگیز؛ شکەستی: شکاو؛ کەشتی: گەمیه؛ عەجاج: گەردەلوول و گێژەلووکە؛ حەرف: پیتی ئەلف و بی؛ شکل: وێنە؛ شکل: چەتوونی؛ فال: نیاز گرتن لە ئاکامی خوێش؛ کجا: لە کوێ؛ دانند: دەزانن؛ سبکبار: بارسووک؛ ساحل: قەراخ ئاو.

پوخته‌ی مانا:

شەو تاریکە؛ لە دەریادا قەتیس ماوین. گەردەلوول گەمیە بادەوانییە کە ی تیک شکاندوین. هارە و هاژە ی شەپۆلان وە سەر دەنگی هاوار کردنمان کە وتوووە و کەس گۆیی لە هاورمان نابێ. کەوتینە فال گرتنەو؛ پیتی ناوە کانمان، دەگەل سال و مانگی لە دایک بوونمان لیک دایەو؛ ئه‌ویش باشی نەهینا. دەسا ئیستا ئەوانە ی سووکبارن و لە قەراخ ئاوان حاوانەو، چۆن دەزانن ئیمە چەند پەڕیشانین؟

۱۳ مە را ژەووول چ بر؟ خامی، کشاند آخر بە بدنامی

ژ ڕەنگی سەعدی و جامی ژ شوهرەت پی حەسین عامی

۱۴ ب دەنگ و بانگ و ئاوازی دیبژت نەغمە یا سازی

«نەهان کی مآند آن رازی گزو سازند محفل‌ها؟»

مانای وشەکان:

مە را: منی؛ ژەووول: لە سەرەتاو؛ چ بر: چی بردی؛ خامی: کالی و کرچی؛ کشاند: کیشای؛ بە بدنامی: بۆ ناو زپان؛ ژ ڕەنگی: لە چەشنی؛ شوهرەت: ناوبانگ؛ پی حەسین: هەستیان پی کرد؛ عامی: خەلکی ڕەمەکی؛ نەغمە: ویرەویر. نەهان: وەشاردوو؛ راز: نەهینی دل؛ گزو: کە لەو؛ سازند: ساز بدن؛ محفل: کۆری بەزم.

پوخته‌ی مانا:

هەر لە سەرەتاو چى منى بەو دەردە برد، کالی و کرچی خۆم نەبی؟ بە ناپوختەیی ملەم لە کار نا؛ تا وام لی هات. شۆرەتی بەدناوییە کەم وەک شۆرەتی ناوی چاکى سەعدی و جامی دنیای تەننیه‌و و هەموو کەس بەو ناو زپانە ی منى زانی و ئیستا کۆری بەزمی پی دەگیرى و لە هەموو لا باسەم دەکەن. دە ئیتر چۆن دەتوانم نەهینی خۆم بشارمەو؟

۱۵ ژ حافز قوتبی شیرازی، «مەلا» فەهەم ئەر بکی ڕازی

ب ئاوازی نە ی و سازى ببی بەر چەرخ پەروازی

١٦ تَزِدْ مِنْ حُبِّهَا الصَّفْوَى بِهَا أَهْلُ الْهُوَى نَشْوَى
«مَتَى مَا تَلَقَّ مَنْ تَهْوَى دَعِ الدُّنْيَا وَ أَهْمِلْهَا (أَهْمِلْهَا)»

مانای وشهکان:

قوتب: تهوهره؛ قوتب: پیری ههره پایه بهرز له ته ریفه تدا؛ فههم: زانین، تیگه یشتن؛ نهی: بلویر؛ چه رخ: ئاسمان؛ په رواز: فرین؛ تزد: بۆت زیاد ده کری؛ حُب: خۆشه ویستی؛ ها: ئهو میوینه؛ صفوی: پاکی و پاکزی؛ به: بهو خۆشه ویستییه؛ هووی: ئهوین و دلداری؛ نشوی: سه رخخۆش و مهست؛ متی: کهی؛ ما: که؛ تلق: تووش بووی؛ من تهوی: ئهوهی که دل بهرته؛ دع: وه لا بنی، ته رک بکه؛ اهملها: وازی لی بینه، گوی مه ده ری؛ اهملها: وچانی بده یه.

بوخته ی مانا:

هۆی مه لا! ئه گهر تۆش وه ک حافز قوتبی شیراز، شتیکت لی حالی بی، به گوی گرتن له ئاوازی بلویر و ساز، ده فرییه ته شقی ئاسمانی. له ئه وینی ئهو دل به ره، که دلداران سه رخخۆش ده کا، پاکیی دل و ده رو نیشت بۆ زیاد ده بی و گه شه ده کا. ههروهخت تووشی دل بهر بووی، ئیتر دنیا وازی لی بینه و ته رک بکه!

ٲٲكسٲرٲ ٲه وٲن

«ٲه سٲنٲ ٲٲٲه مبه ر، دروودٲ ٲه وٲن لٲ ٲٲ»

ٲٲسم ٲه ٲه مه كٲووب د دٲوونٲ قٲده مدا
 هه رفه ك قه له مٲ عٲلمٲ ب ته قوٲمٲ ره قه م دا

ماناٲ وشه كان:

ٲٲسم: ناو؛ ته: تٲ؛ مه كٲووب: نووسراو؛ قٲده م: هه ره ٲٲشٲن؛ ته قوٲم: ٲٲكٲ و له بارٲ؛
 ره قه م دان: خه ت دان.

ٲوختهٲ مانا:

ٲهٲ موحه ممه دا ناوٲ تٲ بهر له هه موو ٲافه رٲده ٲه ك له دٲوونٲ ٲه وٲن نووسراوه.
 بنووسٲ زانٲارٲ ٲه وٲن زٲر به ٲٲك وٲٲكٲ ٲٲته كانٲ ناوٲ تٲٲ له سه رووٲ هه موو
 ناوانه وه خه ت داوه.

ٲه شكال و خه تٲن دائٲره ٲٲ نوقته ٲٲ عٲلمن
 ٲه ف نه قش و مٲسالٲن د خه ٲالاتٲ عه ده مدا

ماناٲ وشه كان:

ٲه شكال: شكالن؛ خه تٲن: خه تان؛ دائٲره: دائره، جه غز؛ نوقته: ٲال؛ نه قش: نه خش؛
 مٲسال: وٲنه؛ عه ده م: نه بوون.

ٲوختهٲ مانا:

زانائٲ ٲه وٲن بهر له بناواندا كه شكل و خه تٲ جه غزٲ به دٲ هٲناني دارشتووه، ناوٲ
 تٲٲ كر دٲته نوختهٲ ناوه ندي دائرهٲ بوون و هه رٲٲٲم و وٲنه ٲه كٲ هه بووه ٲان له وه

بهو لاوه دهبی، بهدهوری ئهو نوخته یه دا خول دهخۆن و تهواف دهکهن.

۳ ميم مه تله عی شه مسائمه د ئایینه سیفه ت کر

لامیع ژ عه ره ب بهرقی ل فه خخاری عه جه م دا

مانای وشه کان:

مه تله عی شه مس: خۆره ه لات؛ ئه حه د: تاک و ته نیا؛ ئایینه: ئاوینه؛ لامیع:

ترووسکه ده ر؛ بهرق: برووسکه؛ فه خخار: سواله ت؛ عه جه م: غهیره عه ره ب.

بوخته ی مانا:

خوای گه و ره پیتی میمی موحه ممه دی کرده ئاوینه ئاسای بهر پۆزی تیشکده ری
تاقانه یی خۆی. تیشکی خوای یه کتا له و ئاوینه وه _ که موحه ممه ده _ له ولاتی
عه ره به وه بریقه ی به غهیره عه ره بان گه یاند که تا ئه وسا وه ک سواله ت وا بوون؛
ئهو انیشی گه ش کرده وه.

۴ دا شاهیدی ئه سما به هه می وه جه ی بناسین

یه ک مهستی سه مه د کر ب یه کی نه قشئ سه نه م دا

۵ یه ک گرتیه زولفی ئو یه کی خالی نومای

ئایینه ب ئه سکه نده ری و جامی ب جه م دا

مانای وشه کان:

شاهید: ئاگاداری مه به ست؛ ئه سما: ناوان؛ هه می: هه موو؛ وه جه: بار، لا؛ بناسین: لی

تی بگه یین؛ سه مه د: بی نیاز؛ کر: کرد؛ سه نه م: بت؛ گرتیه: گرتوویه ته؛ زولف: که زی؛

نومای: نیشانی داوه.

بوخته ی مانا:

تیشکی خودا، له و ئاوینه وه _ که موحه ممه د بوو _ دایه دنیا. جا بو ئه وه ناوه زۆر و
جۆربه جۆره کانی خودا، هه ری به که جیگه ی خۆی بگری و مانایان وه دی بیت و ئیراده ی

چۆنه بێته جی، هیندیک خه‌لکی به تینی تیشکی خودایی سه‌رخۆش و مه‌ستی
ئه‌وینی خودای بی‌نیاز و کارساز کرد، هیندیکیشیانی وا لێ کرد که به‌و تیشکه‌ چاویان
له‌ به‌ر ئاوینه‌ که باش هه‌ل‌نه‌یه و له‌باتی دیداری خودا بت‌ومتیان وه‌به‌ر چاو بێ و گومرا
بین. هیندیکیشی به‌ که‌زی و خالانه‌وه‌ گیرۆده‌ کرد. هه‌ر ئیراده‌ی خوا خۆیه‌تی که
ئاوینه‌ ده‌نیته‌ ده‌س ئه‌سکه‌نده‌ر و جام ده‌کاته به‌شی جه‌مشید.

ع ٬ ئه‌رواحی موقه‌دده‌س شه‌بی قه‌دران ته‌ دخوازن
نوورا ته‌یه‌ میسباح د قیندیلی هه‌رم دا

مانای وشه‌کان:

ئه‌رواح: گیانان؛ موقه‌دده‌س: پیروژ؛ شه‌ب: شه‌و؛ قه‌در: حورمه‌ت، پێژ؛ شه‌وی قه‌در:
شه‌ویکه‌ له‌ مه‌ه‌زاندای که‌ قورئانی تیدا هاتۆته‌ خوارێ بۆ پێغه‌مبه‌ر. هه‌ر که‌س له‌و
شه‌وه‌دا نزا بکا، خودا تکیای ده‌گری؛ نوور: تیشک و ڕووناکی؛ میسباح: چرا؛ قیندیل:
جێ چرای هه‌ل‌واسراو؛ هه‌رم: شوپنیکه‌ لازمه‌ پێژی لێ بگیری و کاری چاکی تیدا
بکری. هه‌رم لێره‌دا به‌مانا مالی کابه‌یه‌.

پوخته‌ی مانا:

هه‌موو گیانانی پیروژ و موباره‌ک له‌ شه‌وانی له‌یله‌تولقه‌دردا — که‌ نزای تیدا ڕه‌وا ده‌بی — هه‌ر
تۆیان نیاز و ته‌نیا ئاواته‌خوازن که‌ به‌ دیدارت شاد بین. ئه‌و تیشکه‌ی له‌ چرای مالی کابه‌وه
بلاوه‌ که‌ له‌ ناو جێ چرادا هه‌ل‌واسراوه‌، تیشکی تۆیه‌ و هه‌موو ڕۆشناکی هه‌ر له‌ تۆرایه‌.

٧ ٬ دا وه‌قتی لبقایی ب ته‌ هه‌ی بن د به‌قایی
من نه‌قدی دل و جان د فه‌نایی ب سه‌له‌م دا

مانای وشه‌کان:

وه‌قت: کات؛ لبقا: تووش‌هاتن؛ ب ته‌: به‌ تۆ؛ هه‌ی: زیندوو؛ به‌قا: هه‌رمان و نه‌فه‌وتان؛
نه‌قد: نه‌غدینه‌؛ فه‌نا: له‌ناو چوون؛ سه‌له‌م: پێش‌فرۆش.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌ی دۆست! وا من دهستم له ژيانی دنیا به‌رداوه و ههر له ئیستاوه نه‌غدینه‌ی گیان و دلم بۆ شاد بوون به دیداری تۆ پیش‌فرۆش کردوو. که ههرگا دهستم به تۆ رابگا و به دیدارت شاد بيم، له پله‌ی ههرمان و نه‌فه‌وتاندا ده‌می‌نمه‌وه.

۸ یاقووت‌فرۆشان د کەف ئەلماس شکەستن

ئەف سەفحەیی ئەلماسی کو نه‌ققاشی رەقەم دا

مانای وشەکان:

کەف: له‌پی دهست؛ نه‌ققاش: ده‌س‌په‌نگین؛ سەفحە: ر‌ووکار؛ رەقەم: خەت‌دان؛ شکەستن: شکان‌دان.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و سیمای و ر‌وخساره‌ی که له سپییه‌تیدا ر‌ه‌نگی ئەلماسی له بره‌و خستوو و ده‌س‌په‌نگینی خودای داهینه‌ر خەتی داوه، کاریکی وای به‌سەر دنیا و خەلکی دنیا هیناوه که گه‌واهیر‌فرۆشان له عەزەت و ئاواتی ئه‌و، هینده‌یان ده‌ستی خۆ ر‌یک گووشیوه که ئەلماسیان به‌و هه‌موو سەختیی‌ه‌وه له ناو له‌پدا شکاوه و ورد و خاش بووه.

۹ یا رەب ژ چ ر‌وو لەب ب سەنایا تە گو‌شایەم؟^۱

«سُبْحَانَكَ لَنْ أَحْصِيَ فِی شَانِكَ حَمْدًا»

مانای وشەکان:

یا رب: خوایه؛ ژ چ ر‌وو: به کام بۆنه‌وه؛ لەب: لیو، سنا: په‌سن و پیدای هه‌ل‌دان؛ گو‌شایەم: هه‌ل‌چرم؛ سُبْحَانَكَ: پاکی بۆ تۆیه و تۆ له‌وه به‌رزتری؛ لَنْ أَحْصِيَ: هه‌رگیز بۆم نازمێدری؛ فِی شَانِكَ: ده‌رباره‌ی تۆ؛ حَمْد: سوپاس و په‌سن.

۱. هه‌ل‌ده‌گرێ له‌ته‌به‌یته‌که تیکرا فارسی یی: «یا رب ز چه ر‌و‌ل‌ب به ئنای تو گشایم؟»

پوخته‌ی مانا:

خوایه من ئەبێ چی بم و چۆن ڕێگه بدهم به خۆم که به تۆدا هه‌لبلیم؟ تۆ زۆر له‌وه
بالاتری که سوپاس و باسی کار و کرده‌وه‌ی جوانی تۆ له ده‌ست من بێت. هه‌رگیز
نامکری به‌رانبه‌ر به‌ گه‌وره‌ییت شتیک بلیم که شایانی گه‌وره‌یی و مه‌زنایی تۆ بێ.

میننه‌ت ژ خودایی کو ب عه‌بدی خۆ «مه‌لا»یی

ئیکسیری غه‌می عیشقی، نه‌ دینار و درهم دا

مانای وشه‌کان:

ئیکسیر: به‌ تۆز و ده‌رمانیک ده‌لێن که ئە‌گه‌ر به‌سه‌ر مسی سووره‌وه‌بوویدا بکه‌ی
ده‌بیته‌ زیر؛ دینار و درهم: پوول و پاره.

پوخته‌ی مانا:

منه‌تبار و سوپاسگوزاری ئە‌و خودایه‌م که له‌باتی پوول و پاره، ئیکسیری خه‌می ئە‌وینی
داوه به‌ مه‌لای کۆیله‌ی خۆی.

پەريشانى مەلا

1	ئىرۇ ژ دەربا خەنجەرى	لازم ب ئىشانی مەلا!
	تەشبیھى زولفا دلبەرى	زانم پەريشانی مەلا!
2	زانم پەريشانی ژ دل	بى حەد ب ئىشانی ژ دل
	تەشبیھى بریانی ژ دل	بیللاھ نە ئینسانی مەلا!
3	بیللاھ چ تەبەت ئادەمى	یەكسەر دبیم یەك عالەمى
	دەریایی قاف و قولزومی	یان چەرخى گەردانى مەلا!
4	یارەب چ وئ میحنەتکەشى	سەر تا قەدەم تیک ئاتەشى
	مەجرووحى قەوسى توزرەشى	لەو دل ب پەیکانى مەلا!
5	زانم ژ عیشقى دۆژەھى	بەحرەك ژ نارى ئاسیھى
	ئىرۇل ماھى خەرگەھى	تەشبیھى سەیوانى مەلا!
6	ئەف سینەیا وەك نای و نەى	پور لى کشاندن داغ و کەى
	ھى دل ب نائەھلان ددەى	یارەب چ نادانى مەلا!

مانای وشەکان:

دەرب: زەبیر؛ ب ئىشانی: پېژانی؛ لازم: بى گومان؛ بى حەد: لەرادەبەدەر؛ بریان: کەباب؛ دبیم: دەبىژم؛ دەریای قاف: بەحرى موحیت، کە دەیانگوت کىوى قاف دەورى دنیای داوہ و پیشیشى لە ھەر چوار لاوہ دەریایە؛ چەرخى گەردان: ئاسمانى گەرۆک؛ میحنەت: ئازار و مەینەت؛ کەش: کیش؛ ئاتەش: ئاگر؛ مەجرووح: بریندار؛ قەوس: کەوان؛ توزرەش: رەشى بریقەدار؛ دۆژە: جەھەندەم؛ نار: ئاگر؛ ئاسیھ: چالووک؛ ئاسى: زۆر دژوار؛ ماھ: ھەیف؛ ماھى خەرگەھى: بریەتیپ لە جوانی دلبەر؛ خەرگاہ: بارەگای گەوران؛ سەیوان: سایەدەر؛ کەى: داغ؛ نائەھل: ناباب، نەگونجاو؛ نادان: نەزان.

پوخته‌ی مانا:

مه! ئەمەزۆر لەبەر نووکی خەنجەری سەری مژۆلان، لێم پوونە ژان و سۆت زۆرن. وه‌کوو پرچی ئالۆزی یار، پەڕیشان و بێربلاوی. بەو هەموو ئیش و ژانەوه، بەو هەموو دلپەژانەوه، بەو گەش پەڕز و بلاوییه‌وه، چۆن دەر‌دە‌به‌ی؟ بە خوا تۆ وه‌ک هێچ‌کەس ناچی. مرۆ ناتوانی خۆ ب‌گ‌ریت؛ تۆ هەر ماوی! مە ئیژم تۆ ئادەمی نیت؛ تۆ ع‌الە‌م‌م‌یکی بە‌ته‌ن‌ای؛ دەر‌ی‌ای؛ یا خۆ ئەو ئاسمانە‌ی کە خول دەر‌خوا. ئە‌ی خوا هاوار چە‌ند‌ت دەر‌د و ئازار چە‌شی؟! سەر‌تا‌پا ئا‌گ‌ری گە‌شی؛ ب‌ر‌ی‌ند‌اری کە‌وانی پە‌شی زۆر پە‌شی. د‌ل‌ت بە پە‌ی‌کان دا‌چ‌نا‌وه. د‌ل‌ت لە ئە‌و‌ین ئا‌گ‌ره؛ وه‌ک ئا‌گ‌ری جە‌ه‌ندە‌م‌ی. وه‌ک دەر‌ی‌ایه‌کی ئا‌گ‌ری. لە ئا‌گ‌ری زۆر دەر‌دەر و سووت‌ی‌نەر. دەر‌ل‌یی بە دار‌کە‌چ‌ال‌وو‌کان نی‌ل درا‌وه. گ‌رت بە‌رزە؛ گە‌ی‌وه‌ته ته‌ش‌قی ئاس‌مانی ئە‌و بالا‌یه و خەر‌مان‌یه، لە دەر‌وی هە‌یف‌ی پ‌وخ‌س‌اری یاری خ‌و‌پ‌ن‌ش‌یر‌ین، ه‌ال‌ایه. س‌ی‌نگ‌ت وه‌ک ب‌لو‌پ‌ر ک‌ون-ک‌ونه؛ دا‌خی ل‌ی د‌یاره. ئە‌گەر ب‌ی‌ت و د‌ل‌ت ب‌دە‌ی بە د‌ن‌یا‌یه و ج‌گ‌ه لە یار، ه‌ی‌چ‌کە‌س ت‌رت لە ب‌یر ب‌ی، دەر‌دە‌ک‌ه‌و‌ی کە زۆر ن‌ه‌زان و د‌ه‌بە‌نگ‌ی.

دوږدان هيا ديم گه وه هره	١٠
بي مروه تئ دل کر که ره	
بي مروه تئ دل هه پړشاند	١١
که ر کر جه گهر خوئ لئ ره شاند	
نارئ ژ ره نگئ دؤژه هئ	١٢
مه د پهرده يا فئ خهر گه هئ	
ئيرؤ ل عومرئ خوئ ته له ف	١٣
بي چهنگ و ساز و ناي و ده ف	
زانم ته کووهئ تووره دل	١٤
شه هکاسه يا فهر فووره دل	

مانای وشه کان:

دوړدانه: گهوهه ری تاقانه؛ دوړدانه: قوتووی مرواری؛ کهر: لهت؛ بی مرووت: بی پیاوړتی، بی ټینساف؛ هه پشانډ: له بهر یه کی برد؛ خهف: وه شارتی؛ تهلف: فیږو؛ سه دهف: لانکی مرواری؛ نار: ناگر؛ سه کران: سه رخوش.

پوخته ی مانا:

دلی مهلا، که هه میسه خه یالی ټهو ږوو به خاله ی گهوهه رینه ی له ناودایه و بوته قوتوولکه ی گهوهه ران و هینده ږوونه، وهک ټاوینه یه کی ټهسکه ندهر، لی یی ږوانه، هه موو دنیای تپړا دپاره، یار شکاندی و بی ټینساف نه یگوت خه ساره؛ بو له تی کهم؟ له پاش لهت کردن، قیمه ی کرد؛ ټیکی هه لکپشا؛ به ټیسو تی خاله کانی کران دیه وه. به شیشی بژولیه وه کرد و هیندیکیش خو یی له لیوی نمه کینی خو ی پیوه کرد و ټینی ناگری ږوومه تی له سر دانا؛ وا له برژانه و به ژانه. ټو بزانه ناگری ټهوین، که ته و او وهک ناگری جه حنده مه و جوانی یارم، که له ټه اندازه به دهره، دهن او باره گای دلما جیی بوته وه و ویک ناکه ون. وه شارتیشن؛ کهس پی نازانی له ویدان. به راستی دلی ټو مهلا هه راوه وهک دهریای عوممان.

مهلا! ټه مږو یارت نه دی؛ پیاله ی سه ده فی ږېاده ت لی وهر نه گرت؛ گویت له دهنگی ساز و بلویر و دهف و چه نگ نه گرتووه؛ که له کږی ټه ودا هه یه. واتا ژیانته به فیږو چوو! په شیمانی له و ژانه!

دلت ږر ناگر و نووره. دلی چی هه کیوی تووره؛ که خودا خو ی نیشان داوه. له باده ی ټهوین تزه یه و بوته شا کاشی هه لازناو؛ بو یه ده ټینم سه رخوشی.

هه ر سینه تاب ی نا ته مام	١٥
غه ر قین د خوونا دل مه دام	
پوړ له عل و دوړ ته ژ کلکی عیشق	١٦
دهر به ږړ و به حر ی مولکی عیشق	
بی حه د ل قه لبی شو به ی نه ی	١٧
ناپوخته خام، بی میهر و جام	
له علا به ده خشان ی مهلا!	
ټانینه نه زما سیلکی عیشق	
مه علوومه خاقانی مهلا!	
جه ورا ته دانین داغ و که ی	

لهو بى همه ل خوش نينه مهى	ئەمما بە شیرانى مه لا!
میننه ت ژ تالبع هم ژ بهخت	ئاسف ب تهخت و بهخت و رهخت
بهلقیس ئهوى ئانى ب وهخت	ئیرۆ سوله یمانی مه لا!
ئهو ههردو لهعل و ههردو وهشم	گه هگهه ب ناز و گهه ب خهشم
ئهو بهزنو بالا هاته چهشم	مه د سهیرى رووحانى مه لا!

مانای وشه کان:

ناپوخته: پى نه گه یشتوو؛ خام: خاو؛ میهر: ئهوین؛ مه دام: هه میشه؛ مه دام: باده؛ لهعل: لال، که بهردیکی به نرخه؛ به ده خشان: ناوچه یه که له ئه فغانستان سهر به مه لبه ندى فه یز آباد، لالی زۆر باش لهوئ دینن؛ کلک: قه له م؛ نه زم: هۆنینه وه؛ سیلک: لیز گه؛ بهرپر: بهژ؛ خاقان: وشه یه کی تورکی جه غه تابه، ناز ناوه بۆ قه راله کانی چین و خانه کانی مه غول، ته نانه ت سولتانه کانی ئه سته مبول و قوله پادشاکانی قه جه ریش ناوی خۆیان ده نا خاقان، که به کوردی بۆته «قاقان»؛ حه مه ل: بهرخ؛ حه مه ل: هه وه ل مانگی به هار، که رۆژ له برجی کاوړه؛ شیرانی: شیرنايه تی؛ به شیر: مژده ده ر؛ ئانی: هینای؛ تالبع: چاره نووس؛ ئاسف: وه زیری دهستی راستی سوله یمان پیغه مبه ر؛ رهخت: شتومه ک؛ بهختی: لۆکی بهر بار؛ بهلقیس: به لکیس، سازاده خانمی سه با له یه مهن، که به ته گبیری وه زیری دیو، بۆ سوله یمانیان به بووک هینا و په پوو ده لالی نیوان بوو؛ وهشم: خال؛ خهشم: تووړه یی؛ سهیر: گهشت؛ رووحانی: سهر به رۆح و گیان، گیانی.

پوخته ی مانا:

هه ر سینه یه ک، هه ر هه ناویک، ئهوینداریی نه زانیبی و تامی باده ی دلدارانه ی نه چێز تی، هه ر گیز ناگا و پوخته ناب و ناته واوه و شل و خاوه. خۆشی هه ر له خۆته مه لا! دل ت نو قمی خوینی ئهوینی دلداره و ئهو خۆینه لی ت بۆته باده و هه میشه سهر خۆشت ده کات. به راستی تۆ ئیستا کانی له چاو خه لکی - که وه ک خشتی کال ماونه وه - وه کوو له علی به ده خشانى. نه ک هه ر خۆت بویته لهعل و بهس، لهعل و دور ت له نووکی قه له م هه لده ر ژین و به لیز گه ی ئهوین هۆنراون. له سایه ی ئهو نووسینه نه ت، ناوت له ده ریا و به ژ هیه و ئیستا تۆ وه ک قه رالیکی له مه لبه ندى ئهوینداران.

یاری نازدار! زۆرت داغ به دلوهه ناوم؛ سهرهوژێر ههو کونت تی کرد. ئیستا بلویره و دهنالی. وا مانگی سهره به هاره؛ جهنگه ی باده فر کردنه. بی که بابی گوشتی به رخ و بی شیرنایی، ناتهواوه. جهرگم ههیه بو که باب و دلیم بلویره و لیده دا. لیوه کهشت له شیرینی شیرین تره.

یان: مزگینی و به لینی تو، که ده تبینم، ده بیته نوقلی مه جلیسی. مه لا دا دهنگ! تهوا گویم له مژده ده ریکه ده لی: یار هات. خودایه لیت منه تبارم. دیاره به ختم وهک ئاسهف بو سوله یمانه؛ که به لکیسی به ته خته وه، به کهل و په لی به ریه وه و به کاروانی شروشاتالی جیازه وه، که یانده مالی سوله یمان. مه لا! تۆش له مرۆ به ولاره سوله یمانی تهو زه مانه ی.

یار هات و چاوم پی کهوت. دوو خال له دهووری لیوی بوون؛ نازی ده کرد. به ناز خۆی لیم تووړه ده کرد. گیانم کهوته گهشت و سهیران و سهیرانیکی زۆر گیانانه ی لهو به ژن و بالا جوانه کرد.

شیاوی باسه: بریان له ناو کرمانجاندا، بهو که باب به ده لین که گوشت ده خریده قوولکه وه و تۆزیک به گل دایده پۆشن، ناوری له سهر ده که نه وه تا ده پیشی.

مه‌ششاته‌ی حوسن

مه‌ششاته‌ی حوسنا ئه‌زه‌ل چه‌نگالی زولفان تاب دا
دا عیشق هل بت پیل به پیل قه‌لبی مه‌ پی جه‌لاب دا^۱

مانای وشه‌کان:

مه‌ششاته: شانه‌که‌ر، بووک‌جوانکه‌ر، رازینه‌وه؛ حوسن: جوانی؛ ئه‌زه‌ل: هه‌ره‌ پێشوو؛
چه‌نگال: ئالقه، چنگال؛ زولف: که‌زی؛ تاب: داو یان پیچ دان؛ دا: هه‌تا؛ عیشق:
ئه‌وین؛ هل بت: به‌رز بێته‌وه؛ پیل: مه‌وج، شه‌پۆل؛ قه‌لبی مه‌: دلی ئیمه؛ جه‌لاب:
که‌وی بنه، ئه‌و که‌وه‌ی که‌ راوکه‌ر له‌ حه‌شاردا دایه‌نینه‌وه و ده‌خوینی و که‌وی دیکه‌ به
ده‌نگیه‌وه دین و ده‌داو ده‌که‌ون؛ جه‌لاب: جه‌لاد، کورد به‌ میرغه‌زه‌بی سه‌رپر ده‌لین.
جه‌لاب، وه‌ک له‌و به‌یته‌ فولکولورییه‌دا هاتوو هه‌که‌ ده‌لی:

دوو چاوی مه‌ستت بوونه‌ جه‌لابم پێیان به‌رموو نه‌ده‌ن عه‌زابم
خۆ ئه‌گه‌ر قولاپیش بێ، ئه‌وه‌ هه‌ر قولاپه‌که‌ی خۆمانه‌ و به‌ ئاسنی سه‌ر گۆچانی ده‌لین.
وێشده‌چی جوللاب بێ و هه‌ر به‌ مانای قولاپ هاتبێ که‌ ئه‌مه‌ش له‌هجه‌یه‌کی ولاتی
عه‌ره‌به‌ و له‌ هیندیک جیگه‌، به‌ تایبه‌تی له‌ میسر و عراق، قاف ده‌کرێته‌ جیم. له‌ باتی
«قاعِد» ده‌لین: «جاعِد» پهی: دواپی.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و رازینه‌وه‌ی که‌ جوانی رێک‌وپێک ده‌کرد، یاخۆ جوانی رازینه‌وه‌ هه‌ر له‌ رۆژی
بناواندا، قولاپه‌ یان ئالقه‌ی کرده‌ داو یان پێچی دا تا ئه‌وین ورده‌- ورده‌ وه‌ک شه‌پۆلی
له‌ دوا‌ی شه‌پۆل بۆی سه‌رکه‌وێ و ده‌و داوه‌ با دراوه‌ که‌وێ و پێوه‌ ببی؛ ته‌واو وه‌ک

۱. ئه‌گه‌نجی ئاخری به‌یته‌که‌ «قه‌لبی مه‌ پی قوللاب دا» یان «قه‌لبی مه‌ لی جه‌لاب دا» بێ که‌ هه‌ر
یه‌که‌ یان واتایه‌کی تایبه‌تیا هه‌یه‌. «هه‌زار»

حیکایه تی راوکه ری به داو؛ به لام فهرقه که لیره دایه که راوکه ر که وی بنه یان داناوه و لیره دا هه جوانیی داوه که دلی به ره و خۆی کیشاوه و ئەو په ندهی پی داوه. یاخۆ پیچی ئەو زولفه ئالقه — ئالقه یه دلی ئیمه ی خستوه ته شوین جه لاده وه. یاخۆ دلی ئیمه ی بهر قولاپ داوه.

٢ حوسنا حه ییب و لوتفی یار ئافیته دل عیشقا غه دار
له و سه لب کر ژێ ئیختیار وی حوسنی ئەف ئیجاب دا

مانای وشه کان:

حوسن: جوانی؛ حه ییب: دۆست؛ لوتف: ناسکی؛ ئافیته: هاویشتییه؛ غه دار: خاوهن زۆر و داگیرکه ر؛ سه لب: زهوت؛ کر: کرد؛ ژێ: لهو؛ ئیختیار: ده سه لات؛ وی: ئەو؛ ئیجاب دان: وا ویستن؛ ئیجاب دا: وا هه لده گری.

پوخته ی مانا:

جوانی و ناسکی ئەو دل به ره، ئەوینی خاوهن زۆر و داگیرکه ری خسته دل هه. جوانی و ناسکی بوونه سه به ب که عیشقی زۆردار، به دل م بزانی و هه ر هات، هه موو ئیختیار یکی له ده ست ده ره یێ نام. مالم حه قه ئەو جوانییه که من ئەیزانم، هه لده گری که هه ر خۆی ساحیب ئیختیار بی.

٣ من دی سه حه ر زولفین د مه ست هاتن سه ما ئیحرام به ست
چوون سه جده یا خالی ب قه ست له و حاجبان میحراب دا

مانای وشه کان:

من دی: ئەمن دیتم؛ سه حه ر: به ره به یان؛ زولفین: دوو زولف، بسکی له هه ر دوو لاوه؛ هاتن سه ما: ده ستیان به سه ما کردن و هات وچۆ کرد؛ چوون سه جده یا: چوونه سه جده بردن بۆ خال؛ به قه ست: به نیهت هی نانه وه؛ له و: له بهر ئەوه؛ حاجب: برۆ؛ حاجبان: دوو برۆ؛ میحراب دا: خۆیان بۆ کردن به میحراب.

پوختهی مانا:

له بهرهبه یاندا که هیشتا نوێژی سبهینه مابوو، یارم دیت بسکه کانی ده له رینه وه و وه کوو مهست و سهرخۆشان تلیان ده داو و راده ژان. له کزه بای به یانی - که بای بسکانی پێ ده لێن - کهوتنه ره قس و سه ماوه. له ناکاو بۆ په رستنی جوانتر له خۆیان، کهوتنه بیر و بهرگی تهوافیان سازدا و نیه تیان هینا که له ناو میحرابی برۆیان، سوژده بهرنه بهر خالی نێوان چاو و ئه برۆیان.

۴ پرووح و رهوانی من حهیب دیسا ب تهلبیسا رهقیب
رهنجیده کر مسکین غه ریب ته رکا دلێ ئه حباب دا

مانای وشه کان:

پرووح و رهوان: گیان؛ حهیب: گراوی؛ تهلبیس: حیل و فهن و فیل و گزی؛ رهقیب: چاوچنۆک و شۆفار؛ رهنجیده: دلشکاو؛ مسکین: هه ژار؛ غه ریب: ئاواره؛ ئه حباب: دۆستان.

پوختهی مانا:

ئهم یاره خۆشه و یسته، که مایه ی گیان و ژیانمه، ئهوا دیسانه وه له زمان شپری و گزیکاریی شوفار و چاوچنۆکانه وه، دلی یارانی به جێ هیشته و هه ژار و ئاواره کانی دل شکسته کرد.

۵ مهحبوب و رهیحان پر گولاف کهر کر ل من جهرگ و هه ناف
زه هرا هه لاهیل بوو ده ناف لهو ساقی ئه و جولاب دا

مانای وشه کان:

مهحبوب: خۆشه و یسته؛ رهیحان: ریحانه؛ پر: دارمال یان زۆر؛ گولاف: گولاو؛ کهر: لهت؛ کهر کر: لهت - لهت کرد؛ ل من: له من؛ هه ناف: دهروون.
ئهم بهیته له دیوانه چاپ کراوه کاندایا نووسراوه که ئیمه نووسیومانه. به لام من لام

وايه لهباتی رهیحان، راح بووبی و به راحین کهوتبیته شیعرهوه. راح به باده ئه‌لین و راحین جهمعه، واتا شه‌رابه‌کانی؛ چوونکه وا ماناکه‌ی ریک و له‌بارتر دیته‌وه.
 زه‌هر: ژه‌هر؛ هه‌لاهیل: سه‌میکی زۆر به قه‌وه‌ته. گوايه شیرهی گیایه‌کی کوشنده‌یه؛
 ناف: ناو؛ ساقی: مه‌یگێر، ئاودێر؛ جوللاب: گولاوێ که به شه‌کر یان هه‌نگوین شیرین کرابی.

پوخته‌ی مانا:

یار که‌وا ده‌می ئیمه‌ی به جی هیشته، که‌وتینه حالیکه‌وه که شه‌رابی پر گولاویش، وه‌ختی مه‌یگێر بۆی تێ کردین، له باتی ئه‌وه پێی وه‌که‌یف بێین، لی‌مان بوو به ژه‌هر و ده‌تگوت ژه‌هری هه‌لاهیل ده‌خۆینه‌وه. هه‌ر خواردمانه‌وه، جه‌رگ و هه‌ناومان له‌ت‌وپه‌ت بوو.

ع وان ده‌ست و زه‌ند و ساعیدان مه‌ی دانه شیخ و زاهیدان
 مه‌ستی ب چه‌شمی شاهیدان ئه‌و نیر‌گزا سیراب دا

مانای وشه‌کان:

وان: ئه‌وان؛ زه‌ند و ساعید: قۆل و باسک؛ شیخ: پیری ته‌ریقه‌ت؛ زاهید: سو‌فی
 ته‌ر که‌دنیا؛ مه‌ستی: سه‌رخۆشی؛ چه‌شم: چاو؛ شاهید: ئاگادار؛ نیر‌گزا: نه‌رگس؛
 سیراب: تورت و تێراو.

پوخته‌ی مانا:

ئهو مه‌چه‌ک و باسکه‌ ناسکانه، که یار مه‌ی پێی ئه‌دا به شیخ و سو‌فیان تا مه‌ست ببن، ئاگاداران و دل‌وشیاران هه‌ر له‌ رێگه‌ی چاوه‌وه مه‌ست بوون و دیتنی چاوی مه‌ستی یار- که وه‌ک نیر‌گزی تێراوه- هۆشی لی‌ساندن.

٧ میسکی ره‌شاندی ئه‌ز ده‌بیم وان نوقته‌یان هن بوونه کیم
 لی‌ خه‌تتی ره‌یحانی ل دیم کاتب ژ نو‌ئی‌عراب دا

مانای وشه‌کان:

میسک: موشک، ئەو ماکه بۆنخۆشەیی لە ناوکی جۆره ئاسکیک پەیدا دەبێ؛ **پەشاندی**: پرژاندی؛ **ئەز**: من؛ **دییتم**: دەبیژم، **دەلیم**: **وان نوقته‌یان**: ئەو نوختانه؛ **دیم**: پروومەت و **رۆخسار**: **کاتب**: نووسەر؛ **ئیعراپ**: سەر و بۆر بۆ کردن، **یان راست** کردنەوه‌ی هەله.

پوخته‌ی مانا:

هەرچەندی بیر لە نه‌قش و نیگار و جوانی و له‌باری ئەو پروومەت و رۆخساره‌ نازداره‌ ده‌که‌مه‌وه، ده‌که‌ومه‌ سەر ئەو بیر و خه‌یاله‌وه‌ که‌ ده‌لیم: وا ویده‌چی له‌ پیشدا هاتین بۆ ئەوه‌ سپیایه‌ ساکاره‌که‌ی بنه‌خشین، میسکی په‌شیان لی پرژاندوووه‌؛ تا بنه‌ ئەو خاله‌ په‌شه‌ بۆنخۆشانه‌. له‌ پاشان که‌ روانراوه‌ خاله‌کانیان به‌ که‌م زانیوه‌ و ویستووایانه‌ نه‌خش و نیگاره‌ که‌ ته‌یارتر بێ و دیمه‌ن ریک و له‌بارتر خۆی بنوینێ. نووسەر — که‌ مه‌به‌ستی قه‌له‌م‌وه‌شینی هه‌وه‌له‌ — هاتوو به‌ خه‌تی ریحانی که‌مایه‌سی خالانی له‌ به‌ین بردوووه‌ و ئیستا ئەم خه‌ته‌ ریحانییه‌ که‌ له‌و رۆخساره‌دايه‌، ده‌گه‌ل خاله‌ په‌شه‌کان ریک که‌وتووونه‌وه‌ و رۆخساری یار له‌وپه‌ری جوانیدایه‌ و هیچ هه‌له‌ و که‌مایه‌سی تیدا به‌رچاو نایه‌.

▲ نازک‌قەدا نوورین به‌شەر ئەو بوو ل من نه‌قشی به‌سەر

دینا خه‌یالی هەر سه‌حه‌ر ناف دیده‌یی بی‌خوابدا

مانای وشه‌کان:

نازک‌قه‌د: به‌ژن باریک، به‌ژن زراو؛ **نوورین**: نوورانی، شه‌فاف؛ **به‌شەر**: پیست، یان بنیاده‌م؛ **ئەو بوو ل من**: ئەو له‌ من بووه‌ به‌؛ **نه‌قش**: نه‌خش؛ **به‌سەر**: چاو؛ **دین**: دیتن؛ **دینا**: ده‌یه‌یتنا؛ **سه‌حه‌ر**: به‌یانی؛ **ناف**: ناو؛ **دیده‌**: چاو؛ **بی‌خواب**: خه‌وزراو.

پوخته‌ی مانا:

ئەو پیست شه‌فافه‌ یان ئەو به‌شهره‌ به‌ژن باریکه‌، لیم بۆته‌ نه‌قشی چاوم. وه‌ک بییله‌ی چاومی لی‌هاتوووه‌. هه‌موو به‌یانیان هەر خه‌یالی ئەو دیته‌ به‌رچاوی له‌ خه‌و تۆراومه‌وه‌.

٩ ئەو تللی یێن نازک ڕه‌قیق پور دامه‌ فینجانا عه‌قیق
ئەو باده‌یا نوورین ڕه‌حیق میننه‌ت ب من وه‌هه‌باب دا

مانای وشه‌کان:

تللی: قامک؛ نازک: ناسک؛ ڕه‌قیق: باریک؛ پم: زۆر یان دارمال؛ فینجان: پیاله؛ عه‌قیق: یاقیق، به‌ردیکی به‌قیمه‌ته‌ و شاعیران، بۆ ڕه‌نگه‌که‌ی، شه‌رابیان پێ ته‌شبی کردوو؛ باده‌: شه‌راب؛ نوورین: نوورانی، شه‌فاف؛ ڕه‌حیق: خالس و بێ خه‌لته‌ و بۆنخۆش؛ میننه‌ت: منه‌؛ وه‌هه‌باب: زۆر ده‌هه‌نده‌ و به‌ به‌خشش.

پوخته‌ی مانا:

یار به‌و قامکه‌ ناسک و باریک و له‌بار و شووشانه‌ی خۆی، زۆر فینجانی له‌ شه‌رابی ڕۆشنی بێ خه‌لته‌ و ساف و بۆنخۆش، ده‌رخوارد دام. زۆر منه‌کار و منه‌تبارم که‌ ئەو به‌خشنده‌ ده‌ست‌بلاوه‌م ده‌ست که‌وتوو.

١٠ دا خه‌ف نه‌بت به‌ژنا فه‌رێ مه‌ی هاته‌ شه‌هکاسا سرێ
میننه‌ت کو ئیرۆ دیمدورێ دیسا شه‌رابا ناب دا

مانای وشه‌کان:

دا: هه‌تا؛ خه‌ف: نادیار؛ نه‌بت: نه‌بیته‌؛ به‌ژنا فه‌رێ: به‌ژن و بالای به‌له‌نجه‌ولار؛ شه‌هکاسه‌: شاکاشی؛ سر: ڕاز و نه‌یینی؛ ئیرۆ: ئه‌مڕۆ؛ دیم دور: ڕوخسار به‌ وینه‌ی مرواری؛ دیسا: دووباره‌؛ ناب: بێ خه‌وش.

پوخته‌ی مانا:

بۆ ئەوه‌ به‌ژن زراوی به‌له‌نجه‌ولار هه‌ر له‌ به‌ر چاومان بێ و خۆمان لێ نه‌دیو نه‌کات، باده‌ی داینی و مه‌ی ڕژایه‌ ناو هه‌ناوه‌وه‌ و خۆی گه‌یاند ه‌له‌وه‌ که‌ دل وه‌ک شاکاشی ڕاز و نیازان وایه‌.

یان ئەو دله‌ی که‌ ده‌فری ڕازداری خودایه‌، منه‌تبارم که‌وا ئه‌مڕۆ ئەو ڕوخسار وه‌ک دوپه‌، دیسانه‌وه‌ شه‌رابی بێ خه‌وشی داینی.

۱۱ مه‌ی هاته فینجانا سه‌دهف کهس دئ فەخوت ئیرۆ ب خەف
ساقی ب چەنگ و نای و دەف فەرفوورییا مه‌هتاب دا

مانای وشەکان:

مه‌ی: باده؛ هاته: چوووه ناو؛ فینجان: ده‌فر؛ سه‌دهف: گوی ماسیلکه، جینگهی مرواری؛
دئ: ده‌بی؛ فەخوت: بخواته‌وه؛ ئیرۆ: ئه‌مڕۆ؛ ب خەف: به‌دزی؛ ساقی: مه‌یگیر؛
چەنگ: ئامرازیکی مووسیقایه؛ نای: بلویر؛ ده‌ف: ده‌فه؛ فەرفووری: پیالهی چینی؛
مه‌هتاب: مانگه‌شه‌و، تریفه.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وا شه‌راب کرایه ناو ده‌فری سه‌ده‌فینه‌وه. کهسی وا هه‌یه ئه‌مڕۆ به‌دزی بخواته‌وه؟
نه‌خیر نییه. چه‌وه‌ختی خۆ شاردنه‌وه‌یه؟ ئه‌وا مه‌یگیر ده‌گه‌ل ئاوازه و ده‌نگی چەنگ و
ده‌فه و بلویر، پیالهی چینی پر له شه‌راب ده‌گیرێ که وه‌ک تریفه‌ی مانگه.

عیده و حه‌بیبی نه‌زره لی یان دئ ب قوربان بی «مه‌لی» ۱۲

یا ره‌ب ببینم رۆژ هه‌لی سککین د ده‌ست قه‌سساب دا

مانای وشەکان:

عید: جه‌ژن؛ حه‌بیب: دۆست؛ نه‌زره لی: نه‌زری له‌ خۆ گرتووه؛ یان: یه‌عنی؛ دئ:
ده‌بی؛ ب قوربان بی: به‌ قوربانی بی، بیته‌ قوربانیی بۆ ئه‌و؛ مه‌لی: مه‌لا؛ یاره‌ب: ئه‌ی
خوایه؛ سککین: چه‌قۆ؛ د ده‌ست: ده‌ ده‌ستی.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وا جیژنه و یار له‌ خۆی گرتووه قوربانی بکا و مه‌لای هه‌لبژاردوووه که بیکاته قوربانی.
هه‌ی خوایه ده‌ی ببینم رۆژ هه‌لی و چه‌قۆی له‌ ناو ده‌ستی قه‌سابدا ببینم و ئه‌و هه‌له
پیروژه‌م له‌ کیس نه‌چی. جا چه‌ له‌وه خۆشته‌ر بيمه به‌ لاگه‌ردانی بالای ئه‌و نازداره.

موغبه چه یین مهی فروش

بۆ ئهوه که له پوختهی مه بهستی جزیری لهم قه سیده یه ی تی بگهین، پیوستیمان به کورته پیشه کیهک ههیه:

سۆفیا یه تی، یا وهک له ئیراندا باوه و پنی ئه لێن فلهسه فهی عیرفان، چه ن دین دهره جه و پله ی ههیه. که یه کیهک له وانه خو گو م کردن و ده گهل خوا تیکهل بوونه. سووفی گه یشتوته حاله تیک که جگه له خودا هیچ شتیکی وه بهرچاو نه هاتوو هه. ههر ئافه ریده یهک که هاتوته بهرچاوی، به تیشکدانه وهی ئاوینه ی نووری خوی داناوه و به لایه وه سی به ریکه ئه وه ده بیینی و ماک و بنچینه که، که وانه کردنی زاتی ئافه رینه نده یه. جا بهم قوناغه گوتراوه: «مه نزلگهی فنه افیللاهی» و اتا: توه وه له خودا. ههر ئه م ئیستلاحه به «وه حده ت مو تله ق» یش ناو براوه. جا ئه وه سۆفیه که گه یشتوته ئه وه پله بهرزه، ههر چی به کی دیوه و ههر چی به دل یا تی به ریوه، ههر به خودای زانیوه و من من و تو تو یی و خو م و خو یی له نیواندا نه ماوه. و اتا: ئه گهر هی ندیک له وه سۆفیا نه وهک حوسهینی کوری مه نسووری هه لاج، سهید ئه حمه دی روفاعی، بایه زی دی به ستامی و زۆری تریش، که لهم وتاره دا ناگونجی هه موویان ناو به رین، له کۆری جه زم بووندا گوتویانه من خودام! مه به ستیان کفر کردن نه بووه. ئه وانه خو یان به تنۆکیه دیوه له ناو دهریا ییکی بی په ی و بی سه رو بن و ئه وه تنۆکه ش ههر پاژیک له وه دهریا به یه و ئه گهر گوتوو یه تی «من دهریام»، راستی گوتوو هه. تنۆک له ناو دهریا دا ده توانی بلی دهریام. پاژ ده توانی خو ی به ناوی گش ناو بنی و ههر کاتی جزه خو ی به ناوی کول بناسینی، عه بی لی ناگیر. جا ئه وه سۆفیه که به په یزه ی خواناسیندا ئه ونده سه رده که وت که پای ئه نایه سه رپله ی تیکه لاوی له گهل خودا! نه ک ههر خو ی به خوا ده هاته بهرچاو بگره ههر چیکی ئه یدیت، خوی تیا به دی ئه کرد.

شیخ سه عدی لهم باره وه ده لی:

موحد همان ییند اندر ایل که در خو برویان چین و چگل

یانی کابرا که ده‌گاته پایه‌ی ئیمان به وه‌حده‌تی موته‌ق، چه پروانیتته بیجمی ناقولای
وشر و چه پروانیتته به‌ژن و بالای ریکی لاوچاکان و پروپاکانه‌وه، جگه له تیشک و
رؤشناکی خوا هیچ نابینئ و جگه له خوا به به‌رچاو و دلی ئەوا نایه.

جا ئەگەر شیخ ئەحمەدی جزیری خۆمان وشری پی جوان نه‌بووه یاخۆ له‌و شاخ و
به‌رد و چر و هه‌رده‌ی جزیری بۆتان وشریک نه‌بووه که سه‌رنجی رابکیشی! به
دیمه‌نی شوخ و شه‌نگی سه‌لمای کیژی میره‌وه گرتوووه و نووری خوا له‌ گوشه‌ی
چاوی مه‌ستی سه‌لماوه خۆی نشان داوه و به‌رمو خۆی کیشاوه و حاله‌تی جه‌زمه‌ی
پی داوه و خۆی له‌ کۆری به‌زمی مه‌یگپراندا دیوه که ده‌ستی به‌زه‌یی خوا پری
پیدا‌کردوو و بردوووه و له‌ باره‌گای به‌رزی خۆیا جیگه‌ی بۆ کردۆته‌وه و تنۆک له
ده‌ریای ماک و بنچینه‌دا تهاوه‌ته‌وه و بۆته‌وه به‌ تنۆکه ئاوه‌که‌ی هه‌مان سه‌رچاوه‌وه.
جا ئیستا که ئەم پیشه‌کییه‌مان به‌ سه‌رچلی پیشکەش کرد، ره‌نگه‌ هاسان‌تر له‌م
قه‌سیده‌ بگه‌ین. داده‌ی با بزاین ئەلئ چی؟

ا موعبه‌چه‌یین مه‌ی فروش هه‌ر سه‌حه‌ری تین سه‌ما

باده‌خوران نوش- نوش مانه‌ ل دۆری جه‌ما

مانای وشه‌کان:

موغ: مه‌لای زه‌رده‌شتی؛ به‌چه: مندالۆکه؛ به‌لام «موغبه‌چه» به‌ تیک‌رایی، به‌و مناله
ده‌م‌پرووتانه‌یان گوتوووه که مه‌یگپری مه‌یخانه‌کان بوون؛ مه‌ی فروش: مه‌یخانه‌چی؛
هه‌ر سه‌حه‌ری: هه‌ر به‌یانیه‌ک یان هه‌موو به‌یانیه‌ک؛ تین: دین؛ سه‌ما: هه‌له‌پرکی و دیلان؛
باده‌خوران: شه‌راب‌فرکه‌ران؛ نوش-نوش: ده‌گه‌ل خوارده‌نه‌وه‌ی پیاله‌ به‌دووی پیاله‌دا، یان
به‌ گوتنی نۆشت بچ! نۆشت بچ! مانه: ماون؛ ل دۆری: ئە ده‌وره؛ جه‌ما: کۆمه‌ل.

بوخته‌ی مانا:

شه‌راب‌خۆرانی زۆر له‌زه‌بر، شه‌و و رۆژ له‌ مه‌یخانه‌دا به‌سه‌ر ده‌به‌ن و ئەونده له‌ جۆشن که
له‌ به‌ره‌به‌یانانیشدا به‌زم و ئاهه‌نگ سستی و کزی به‌سه‌را نایه‌! جا له‌ به‌ره‌به‌یاندا، کاتی

ئەو مەيگىرە لووس و سادانە لە ناو كۆپى سەرخۇشاندا سوور ئەدەن و بەزم گەرمە،
شەرابخۇرانى ھاودەم و ھام پيالەش پتر گەرم دادىن و پيالە بە شوين پيالەدا، شەراب
فردەكەن و بانگوازى «نۆشتىي! نۆشتىي!» لەو ناویدا دەنگ ئەداتەو و بە تىكرائى لە
دەورى سەما و رەقسى ئەو مەيگىرە لووس و پووسانە، كۆ دەبنەو و تىيان رائەمىن.

۲ ھن گولئ بۆعەنبەرن ھن د شیرين ئەسمەرن

ھن گوھەرى دانەيىن ميسلى سۆھەيلئ سەما

ماناى وشەكان:

ھن: ھىندىك، گول: گول؛ بۆ: بۆن و بەرامە؛ عەنبەر: ماكيكى زۆر بۆنخۇشە كە لە ناو
ورگى جۆرە ماسىيە كدا دەس دەكەوئ؛ گوھەر: گەوھەر؛ دانە: بئوينە؛ ميسل: وەكوو؛
سۆھەيل: كاروانكۆژە، ئەستىرەى سىوھيل؛ سەما: ئاسمان.

پوختەى مانا:

ئەو منداڵە لووسە مەيگىرەنە، ھىندىكيان گولن و بەرامەى عەنبەريان ھەيە؛
ھىندىكيان گەنمەرەنگى دلکيشن. ھىندىك وەك گەوھەرى تاقانە وان و بە وينەى
ئەستىرە سىوھيلەكەى ئاسمان تيشك ئەدەنەو.

۳ ھن زەرینە پورسۆرن سەرب پەرن ديم دورن

من کو د چەرخى وە دى سەبر و قەرارم نەما

ماناى وشەكان:

زەرى: سەوزە رەنگ؛ پر: زۆر، يان تژە؛ سور: دلکيشى و جازىيەت؛ سەرب پەرن:
پەريان لە سەريان داو، يان سەرب پۆرن: كاكۆليان ھەيە؛ ديم: رۆومەت و دەم و
چاو؛ دور: مروارى درشت؛ کو: كە؛ چەرخ: كۆز و كۆر؛ قە: وەھا؛ دى: ديت.

پوختەى مانا:

ھىندىكيش لەو مەيگىرەنە سەوزەلە رەنگ و خوين شيرين و دلکيشن؛ كاكۆليان ھەيە.

یاخۆ پەریان لە سەریان داوه بۆ جوانی. دەم و چاو و ڕوخساریان وەک مرواری درشت، ساف و ڕووناکە. کاتی من لە کۆری بەزمدا ئەو دیمەنەم بەرچاو کەوت، ئیتەر بە جارێک ئارام و ئۆقرەم لێ هەلگیرا.

سەبر و قەرارم کو بر جان و جەگەر هور دکر
زولمئ وەرەنگ کئ دکر جان دبر و دل تەبا

مانای وشەکان:

سەبر و قەرار: ئۆقرە و ئارام؛ کو: کە؛ بر: بردی؛ جان: هەم لەش هەم ڕۆح؛ جەگەر: جەرگ؛ هور: ورد؛ دکر: دەکرد؛ دبر: دەبرد؛ تەبا: دەگەل.

پوختە ی مانا:

دیسان مەلا بای داوێتە سەر ئەو باوێرە کە باسی کرا. بەلام لێرەدا جارێ چوارچێوەیەکی ئامانەتی بۆ دروست کردوو. ئەم دیمەنە جوانە ڕەقس و سەمای ئەو مەگێرە خۆنچیلە و خۆین شیرینانە بە تیشکیکی جوانی سەلما داناو کە خودی سەلما و جوانییە کەش هەر پاژیکن لە دەریای نووری خوا و لێرەدا هەموو جوانییەکان لەو سەرچاوەدا بەدی ئەکرین. جا ئەفەرموی: کاتی من ئارام و سەبرم لە دەست دەرچوو - کە دیارە سەلما بە تالانی بردبوو - بەوێندەشەو نەوێستا، گیان و جەرگیشمی هەنجنی. ئاخر بابە ڕوانن کئ تا ئیستا ناهەقی وای کردوو کە گیان بەرئ و دلێشی لەگەڵ بەرئ و هیچ بۆ تالان کراوە کە نەهێلێتەو؟!

مەلا تا ئێرە دیت و گورجی ھۆشی خوا ناسینە کە لەم بێھۆش بوونەدا وشیار ئەبێتەو و بەرپەرچی قسە کە خۆی ئەداتەو و ئەلئ: مال و یران! ئەم من - من و تۆ - تۆبەت لە چییە؟ تۆ چیی؟ تا گیان و دلێکت هەبێ و یار ببیا؟ هەرچی هەبێ و نییە هەر خۆبەتی. گیان و دلێک کوا من بلێم هی منە؟ هەر خۆبەتی کە گیان و دلە. ئەفەرموی:

جان و دلئ من ئەوێ حۆری وەشی من ئەوێ
بادشەھئ من ئەوێ ئەز ل دەرئ وئ گەدا

مانای وشه کان:

حۆر: حۆری، جوانچاکی چاوپرهش؛ وهش: ئاسا؛ ئەز: من؛ ل دهري وی: له دهري گای
ئهو؛ گهدا: پارسهک و سوالکهک.

پوختهی مانا:

گیان و دلی من ئهوه. پهنگ حۆرییه که ی من ههر خۆیه تی. پاشای من ههر ئهوه. من
له دهري گای ئهوا گه دایینکی پرووت و هه ناسه ساردم.

ع یاری کو دی ئەم گهدا دهست ب دهستی مه دا
ئەم ب سه مایی برین پهقس و سهما ژێ (سهماژی) وه ما

مانای وشه کان:

یاری: یاره که؛ کو دی: کاتی دیتی؛ ئەم: ئیمه؛ مه: ئیمه؛ سهما: ئاسمان، یان پهقس؛
برین: بردین؛ پهقس و سهما: هه لپه رکێ و بهزم، یان هه لپه رکێ و ئاسمان؛ ژێ: لهو؛
ژی: شیش؛ وهما: ههروهها ما، یان: بهجی ما.

پوختهی مانا:

تا پیم وابوو من منم و گیان و دلیکم ههیه که به تالان براوه و پۆژیک له پۆژان خاوهنی
شتیک بووم، ئهوا سه رگهردان و بی دهه رتان مابوو مهوه. بهلام که له جه رگه ی بیهوشیدا
هۆشم هاته بهر و تیگه ی شتم که نه من ههم و نه جه رگ و هه ناو و گیان هی من بووه و
من جگه له گه دایه کی هه ناسه ساردی له بهر ئاستانه ی یار که وتوو، شتیک نیم و هه موو
شت ههر خۆیه تی، ئه وسا یار _ که دیتی من به گه دایی خۆم زانیوه _ به زه یی بزووت و
دهستی خسته ناو دهستمه وه و منی برده ناو کۆری به زمه که وه و به چوونی منی گهدا،
پهقس و ئاههنگ هیچ تیک نه چوو؛ له پێشدا چۆن بوو ههر وهک خۆی ما.

یان ئه لێ: دهستی خسته ناو دهستم و منی بهرز کرده وه و به رهو ژووری بردم و
گه یاندمیه جیگایه ک و پلهیه ک له قه در و عیززه ت که سه هله پهقس و به زمی سه ر
عهرز، ئاسمانیش لهو پلهیه به جی ما و نهوی تر خۆی ده نواند. واتا به قه ولی سه عدی:

مرۆ ده گاته شویتیک مه گین خودا لهوی بی
 بنۆرچ پایه بهرزیت ههر هیندهیه خودا نی^۱

Y گۆته مه دوردانهیی ئەم ژ ته و تۆ ژ مهی
 لهو ب حهقیقهت یه کین مهسئهله بی شوبهه ما

مانای وشهکان:

گۆته مه: به ئیمه ی گوت؛ دوردانه: دوری تاقانه و بی وینه؛ ئەم ژ ته: ئیمه له تۆ؛ تۆ ژ مهی: تۆ له ئیمه ی؛ لهو: بویه؛ ب حهقیقهت: له راستیدا؛ بی شوبهه ما: بی گومان و
 رۆشن بۆوه.

پوختهی مانا:

ئهو گهوههره تاقانه و بی چوونه به ئیمه ی گوت: ئیمه له تۆین و تۆش له ئیمه ی. ههر بویه ئەگەر راست بیر بکهیهوه ئەزانی که ئیمه یه کێکین و من و تۆیییه که له گۆریدا نییه. ئیتر مهسئهله که له لای من تهواو رۆشن بۆوه و هیچ گومان و دوودلیم نهما.

A دامه ب دهستی سوپێ جاما ژ رهنگی دوری
 جهزبه گها جان و دل پر شهوشاندن ههما

مانای وشهکان:

دامه: دای به ئیمه؛ ب دهستی سوپێ: به دهستیکی نادیری؛ جاما: پیاله ی؛ ژ رهنگی: به وینه ی؛ دور: مرواری درشت؛ جهزبه: حالت لیهاتن؛ گها: گه ییشت؛ پر: گهلیک، یه کجار زۆر؛ شهوشاندن: شیواندن؛ ههما: ههروهها، به بی ئهوه خۆم ئاگا بکه م.

۱. رسد آدمی به جایی که بجز خدا نبیند بنگر که تا چه حد است مکان آدمیت

پوخته‌ی مانا:

یار که منی گه‌یاندە بەزمی بارە‌گای خۆی و تیی گه‌یاندەم که هیچ فەرق و جیاوازییەک لە نێواندا نییە و پەردە‌ی گومان و دوودلی منی لە نێوان لابرد و باشی تێگە‌ییشتم مەسە‌لە چییە، ئە‌و‌نسا بە دەستی نادیری لە من‌را، یاخۆ بە دەستی پر لە جازییتی خۆی، پیالە‌یەکی دایە دەستم که تە‌واو وەک مرواری ئە‌ینواند. هەر‌که پیالە گە‌ییشتە دەستم، جە‌زبە خۆی گە‌یاندمی و بە یە‌کجاری گیان و دلمی ئالۆز و پە‌ریشان کرد و ناشتوانم هۆی هاتنی ئە‌و حالە‌تە بە‌یان کە‌م.

٩ بادە مە‌نۆشی ژ دەست چوومە ژ خۆ مامە مە‌ست

قە‌ترە بە بە‌حرێ گە‌ها بە‌حر ب عە‌ینی خۆ ما

مانای وشە‌کان:

بادە: شە‌راو؛ مە‌نۆشی: ئیمە خواردمانە‌و؛ ژ دەست: لە دەست؛ چوومە ژ خۆ: لە خۆ چووم، بوورامە‌و؛ مامە مە‌ست: بە مە‌ستی مامە‌و؛ قە‌ترە: تێک، دڵۆپ؛ بە‌حر: دە‌ریا؛ گە‌ها: گە‌ییشت؛ عە‌ینی خۆ: هەر وەک خۆی.

پوخته‌ی مانا:

بادە‌مان لە دەستی ئە‌و گە‌و‌هەرە تاقانە‌یە وەر‌گرت و خواردمانە‌و. دلم بوورایە‌و و کە‌وت‌مە سەر‌خۆشییەکی بی‌پ‌ر‌انە‌و. واتا: تێکە‌ ئاو، گە‌ییشتە‌و دە‌ریا و دە‌ریاش هەر وە‌کوو خۆی ما. بە من هیچ زیاد و کە‌می نە‌کرد و بە لێ‌لایی من لێ‌ل نە‌بوو. دە‌پیشدا هەر پا‌ژیک لە دە‌ریا بووم و ئیستاش دە‌گە‌ڵ دە‌ریادا تیکە‌ڵ بوومە‌و و دە‌ریا منە و من دە‌ریام.

١٠ گووش بە‌ عامی مە‌دە تە‌ر‌کی مودامی مە‌دە

«اَکْثَرُهُمْ فِی غَمٍّ اَغْلَبُهُمْ فِی عَمَا»

مانای وشه‌کان:

گووش: گوئ؛ عامی: خه‌لکی ره‌مه‌کی؛ مودام، یان مه‌دام: شهرباب؛ اکثرهم: زۆربه‌یان؛ فی: له ناو؛ غمی: بیهوشی؛ اغلبهم: زیاتریان؛ عما: کویری.

پوخته‌ی مانا:

مه‌لای جزیری دواى ئه‌وه که خۆی له‌و پله به‌رزیه‌ی خوا ناسیندا دیته‌وه و کورد گوته‌نی: که‌له‌شیری خۆی به‌له‌په‌وه لی‌ناوه، ئاو‌پیک وه‌سەر خه‌لک ده‌داته‌وه و ئامۆژگاریی پێ‌هوانی ته‌ریقه‌ت ده‌کا که نه‌چن گوئ بدنه‌ ئه‌و خه‌لکه ره‌مه‌کییه که لایان وایه ئافه‌ریده له‌ خوا جیا‌یه و به‌ من‌من خۆیان هه‌لده‌مستین و پێ‌هوانی راسته‌قینه‌یان به‌ر ته‌وس و پلار داوه و ناو و نیرته‌کی کفر و له‌ پێگه‌ لادانیان پێ‌وه ده‌لکین. ده‌لی: نه‌که‌ی ده‌غیله‌ گوئ له‌و ئاپۆره نه‌زانانه‌ بگری و ته‌رکی باده‌نۆشییه‌ که‌ی به‌زمی ئیمه‌ بکه‌ی! ئه‌وانه‌ی ئه‌و لۆمه‌ و له‌قه‌مانه‌ هه‌لده‌به‌ستن، زۆربه‌یان تۆزقالیک هۆش و بیران نییه‌ و زیاتریان هه‌ر ته‌واو کویر و کوترن و په‌ش و سپی لیک ناکه‌نه‌وه!

حەرفی ژ یە ک بوونە فەسل گەر بیری وان ب ئەسل

حەرف دبت یە ک خەتە ک خەت کونەما نوقته‌ ما

مانای وشه‌کان:

حەرف: پیت؛ ژ یە ک: له‌ یه‌کتر؛ بوونه‌ فەسل: جوئ بوونه‌وه؛ گەر بیری: ئه‌گەر به‌رییه‌وه؛ وان: ئه‌وان؛ ب ئەسل: بۆ سه‌ر ماک و بنچینه؛ دبت: ده‌بیته؛ یە ک خەتە ک: تاکه‌ خه‌تیک؛ کو نه‌ما: ئه‌گەر نه‌ما؛ نوقته‌ ما: نوقته‌ ماوه.

پوخته‌ی مانا:

ئهم مه‌وجوداته‌ی که‌ هه‌یه و هه‌بووه و ده‌بی، هه‌مووی له‌ یه‌ک نوخته‌ی سه‌ره‌تایییه‌وه په‌یدایه. نوخته‌ی سه‌ره‌تایی واتا نوقته‌ی مه‌به‌ده‌، ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دییه؛ هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌بی و گۆرانیکی به‌سه‌ردا نایه‌ و ناسوئ و له‌ به‌ین ناچێ. جا له‌و نوخته‌ سه‌ره‌تایییه‌وه

هیل و خهت کشاوه و هیل و خهتیش پارچه— پارچه کراوه و پیتی لئ پهیذا بووه و ئەو پیتانه بوونه ته درۆشمی هه‌موو مه‌وجوداتی جۆراوجۆر و هه‌مه‌په‌نگه. ئیمه‌ ئە‌گه‌ر بێت و ئەوانه‌ به‌رینه‌وه‌ سه‌ر عه‌سل و ما‌ک، پیته‌کان ده‌بنه‌وه‌ به‌ هیل و ئە‌گه‌ر به‌ بناوانی هیله‌که‌دا برۆین، تووشی نوخته‌ و خالی سه‌ره‌تایی ده‌بین. ئە‌گه‌ر ئە‌و خه‌ته‌ش که‌ پیته‌کانی لئ پیک هاتوو نه‌می‌ئ، ئە‌و خاله‌ سه‌ره‌تاییه‌ هه‌ر وه‌ک خۆیه‌تی و هه‌ر له‌ جی‌گه‌ی خۆیه‌تی و دووباره‌ ده‌توانی بپیته‌ ما‌کی خه‌ت و خه‌ت بپیته‌ په‌گه‌زی پیت و پیت دووباره‌ به‌ شکلی جیاواز خۆ بنوین.

جا که‌ وا بوو، بۆ که‌سیکی که‌ به‌سه‌ر راستیدا بکه‌وی و باشی لیک بداته‌وه‌، ئە‌وی هه‌سابی بۆ ده‌کرئ و ئە‌وی له‌ راستیدا ما‌کی هه‌موو پیت و خه‌تیکه‌، ئە‌و نوخته‌ ئە‌زه‌لی و ئە‌به‌دییه‌ و چیت‌ر نییه‌. واتا وه‌خه‌ته‌ی موته‌له‌قه‌ و جگه‌ له‌ خوا شتیکی تر هه‌ساوی بۆ نا‌کرئ.

۱۲ وه‌خه‌ته‌ی موته‌له‌ق «مه‌لا»! نووره‌ ده‌قه‌لبان جه‌لا

زۆری د فئ مه‌سه‌ئه‌لی ئە‌هلی دلان شوبه‌ه ما

مانای وشه‌کان:

وه‌خه‌ته‌: یه‌کایه‌تی؛ موته‌له‌ق: بئ به‌ند و چه‌ندوچوون؛ جه‌لا: مشت‌ومال، یان سورمه‌؛ زۆر: گه‌لیک؛ د فئ مه‌سه‌ئه‌لی: ده‌و مه‌سه‌ئه‌له‌یه‌دا؛ شوبه‌ه: گومان و دوو دلی.

پوخته‌ی مانا:

ئیمان و باوه‌ری به‌و یه‌کییه‌تی بئ چه‌ند و چوون و به‌ بند و باره‌، هۆ مه‌لا! تیشکیکه‌ دلان مشت‌ومال ده‌دات. یان نووریکه‌ هه‌ر وه‌ک سورمه‌، چاو روون ده‌کاته‌وه‌ و خه‌ت و خالی لئ لا ده‌دا. ئە‌و باوه‌ره‌ش دلی په‌په‌وانی راستی روون ده‌کاته‌وه‌ و په‌روپووشی په‌روپووشی لئ راده‌مالی. به‌لام به‌و ده‌ره‌جی ئیمان و باوه‌ری گه‌شته‌نه‌ه‌روا کاریکی سووک و هاسان نییه‌ و زۆری ده‌وی تا په‌په‌واری په‌یگه‌ی خوا ناسین ده‌یگاتی. به‌شیکی زۆر و زه‌به‌نده‌ له‌ ئە‌هلی دل و په‌په‌وانی ته‌ریقه‌ت، هیشتا نه‌گه‌یشه‌توونه‌ سه‌ر راسته‌ریکه‌ و له‌ بیابانی دوودلی و گوماندا سه‌رگه‌ردانن.

غهم و شادی

۱ چین-چین کرن زولفین سیا کهسکئه تلهسا دیا قهبا
ئیدی نیشان نابن خویا تیکل کرن لازم سهبا

مانای وشه کان:

چین: گنج؛ کرن: کردن؛ زولفین: زولفان؛ سیا: رهش؛ کهسک: سهوز؛ تلهس: نهوئیک پارچه؛ دیا: هریر؛ قهبا: کهوا؛ ئیدی: ئیتر؛ نیشان: خال؛ خویا: ناشکرا؛ تیکل: تیکه؛ سهبا: شنه بای بهیانی.

بوخته ی مانا:

ئو یاره جوانه سهوزه پۆشه ی کهوا هریره، ئهونده ی ئه زولفه رهشانه گنج-گنج کرد که بوونه ته له مپهری دیمه نی خالی روخساری. لیشم پروونه ئه وه کاری شنه ی به یانه که ئه و بسکه لوولانه ی تیکه ل کردوون و به سهر روخساری یاری دارژتوون و ئیمه ی له دیتنی خالان بی بهش کردووه.

۲ من دی سهبا دای سههر ماداری به درێ کر دو کهر
قهوس وقه زهح ژئ هاته دهر دیسا به زولفانرا تهبا

مانای وشه کان:

من دی: من دیتم؛ سهبا: سروه؛ دای سههر: شهوه کی لیبی دا؛ مادر: دهوره و خرابی؛ بهدر: مانگی چارده؛ کر: کرد؛ دو کهر: دوو لهت؛ قهوس وقه زهح: کۆلکه زیرینه؛ ژئ: لهو؛ دیسا: دیسان، یان دایسا؛ به زولفانرا: به زولفانهوه؛ تهبا: ده گهل.

پوختهی مانا:

من به چاوی خۆم دیتم له به ره به یاندا بای بسکان، ئەو بسکه ره شانهی هه ژاند و خسته سهر ڕوخساری یار و وهک ئەوهم هاته بهر چاو که مانگی چاردهی کردیته دوو له تهوه. ههر ئەو شنه بایه که له هاتندا بو جاروبارهیهک که میک لهو بسکانهی سهر ڕوخساری که دهله راندهوه، تیشکی کولمی یار جاروباره له پهنا زولفانهوه خۆی دهنواند و دیمه نی زهردایی ئەو تیسماکه تیشکه ده گهل دیمه نی ئەتله سی که سک و ههریری ڕهنگاورهنگی بهرگی یار تهواو دیمه نی کۆلکه زێڕینه یان هه بوو؛ که له پهنا هه وره وه دیاری ئەدهن و نایی له بیریشمان بچی که بسکه کانی وهک ئەو هه وره وا بوون که ڕۆژیان نه دیو کردبوو.

شیاوی باسه: مه لا لهو شیعره دا ئیشاره به مۆجزاتیکی پیغه مبه ر (د) ده کا، که مانگی کردوو به دوو کوته وه. واتا لهو دیمه نه دا مۆجزه که دیسان خۆی نیشان داوه؛ به لام ئەمجاره له زولف و ڕوخساری سه ل ماوه. پیاو وه ختی چاوی به مۆجزات ده که وی ده بی سه لوات لی بدا و سه لام بلی؛ بۆیه ئەفه رموی:

٣ ئیرۆ ژ مه ل به دره ته مام عه نه رفشان بن سه د سه لام
«ای هدهد شیرین کلام! أهلاً و سهلاً مَرَحَباً»

مانای وشه کان:

ل: له؛ به در: مانگی پر؛ ته مام: ته واو؛ عه نه ر: بۆنیکی خۆشه؛ فشان: پزین؛ هدهد: په پوو؛ شیرین کلام: گفتم و لغت خۆش؛ اهل: ئاشنا؛ سه هل: هاسان و ڕۆح سووک.

پوختهی مانا:

له کتێبه کانی ئایینیدا هاتوو که سلیمان پیغه مبه ری پادشای جووله کان، جگه له ئاده میزاد هه موو جانه وه ریکیش له دنیا دا سه ری وه بهر باری هیناوه و له بهر فه رمانیدا لاره مل و یستاون. ئەویش زمانی دیو و درنج و درنده و په رنده و چه رنده ی وهک زمانه که ی خۆی زانیوه. ئەم سلیمان ه دلی چوو ته سه ر شازنی سه با که له یه مه نی ئیستادا بووه. ئەم دلداریه ش له قسه ی په پوو یه که وه ده ستی داوه که بۆی گیراوه ته وه

و گوتوویه: قوربان! پاشازاده‌ییکی میچکه‌ی زۆر جوانم له سه‌با دیوه که جگه له جوانیه‌که‌ی هینده و هینده زړ و زړوی هیه و ته‌نانه‌ت ئه‌و ته‌خته‌ی که له سه‌ری دائه‌نیشی له زړی خالیسه و ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت ده‌س که‌وێ خه‌نی ده‌بی. سلیمان نه‌دیده عاشقی ئه‌و کیژه بووه که ناوی به‌لکیس خانم بووه و هه‌ر په‌پووی کردۆته ده‌لالی نیوان و نامه‌ی پێدا ناردوو به‌لکیس که می‌ردی پی بکا. په‌پوو له‌و ده‌لالیه‌دا سه‌رکه‌وتوو. ئه‌مجار دیتووایه که هینانی ئه‌و کیژه له‌م رینگه دووره‌وه زۆر دژواره. چی بکه‌ن چاکه؟ دیوکی بنچینه جندۆ که هه‌ستایه پی و گوتی: خه‌مت نه‌بی! به‌ر له‌وه تۆ له‌و مه‌جلیسه هه‌ستی من ده‌چم ته‌خت و به‌لکیس خانم تۆ ئه‌هینم. یه‌کیکی تر که له‌و زانتر بوو گوتی: من به‌ر له‌وه چاوت بتروو کینی ئه‌و ته‌خته‌ت تۆ ئه‌هینم. سلیمان دیتی وا ته‌خته دانراوه و وا به‌لکیسه بۆی رازاوه ته‌وه و رووبه‌رووی دیت. ئیتر له‌و ساوه ناوی په‌پوو به‌سه‌ر زمانی نووسه‌ران و شاعیرانه‌وه گه‌راوه و ئه‌گه‌ر ئی و ئه‌یکه‌ن به‌ رازداری خۆیان و به‌ودا ده‌ردی دل راده‌سپێرن بۆ یاره دوورده‌سته‌کانیان.

مه‌لای جزیری دوا‌ی ئه‌وه ئه‌و مؤجزاته‌ی دیوه که مانگی چارده‌ بۆته دوو که‌رت و زولفه ره‌شه‌کان به‌ دهم باوه، به‌سه‌ر روخساری یاردا ده‌له‌رینه‌وه و بۆنی عه‌نبه‌ر و گولاو له‌و ناوه‌دا بلاوه، ده‌ست ده‌کا به‌ سه‌له‌وات لیدان و سه‌لام ناردن. ده‌فه‌رموی: ئه‌م‌رۆ له ئیمه‌وه سه‌د سه‌لام له‌و مانگه ته‌واوه عه‌نبه‌ر و گولاو بژینه بی. ئه‌وسا ده‌سته‌ودامینی په‌پوو ده‌بی که ئه‌وه خوایه مل بدا و نامه‌ی مه‌لا بۆ سه‌لما خانم به‌ری. جا دی ده‌پیشدا باسی جوانی و نه‌جیم‌زاده‌یی سه‌لمای بۆ ده‌کا تا ئه‌گه‌ر نامه‌که‌ی برد، یار بناسی و بیداته ده‌ست خۆی. ده‌لی: ئه‌ی په‌پووی گه‌ت‌ولفت شیرین! یاخوا به‌ خیر هاتی. تۆ وه‌ک که‌س و کاری خۆمی؛ زۆر ره‌زاسوو کی. جیگه‌ت له‌سه‌ر سه‌ران و له‌سه‌ر چاوان. تۆ ئه‌بی بزانی که:

من دل‌به‌ره‌ک وه‌ک دور هه‌یه مه‌حبووپی شیرین‌سور هه‌یه

حوسن و جه‌ماله‌ک پور هه‌یه به‌لقیس سیفه‌ت مه‌سکه‌ن سه‌با

ماناى وشەكان:

دلبەرەك: گراوئىيەك؛ دوپ: مروارى تاقانە؛ مەحبوب: خۆشەويست؛ سور: دلکىشى و جازىيەت؛ حوسن و جەمال: جوانى و لەبارى؛ پور: زۆر؛ بلقيس سىفەت: بەلكىس ئاسايى؛ مەسكەن: مال.

پوختەى مانا:

پەپو و گيان! من دلرفىنىكىم ھەيە وەك دوپ وايە. خۆشەويستىكىم ھەيە تا بلىي پەزاشىرىن و پر لە جازىيەت و دلکىشىيە. ھەرچەندى دل ھەز بکا، جوان و لەبارە. وەك ئەو بەلكىسە وايە كە مالهەكەى لە شارى سەبا بوو. يانى ئەويش پاشازادەيەكە لە بەلكىسى سلىمان كەمتر نىيە. دەبى چىت بۆ سلىمان كرد، ئەو ەيش بۆ من بکەى. جا ھەر وەك جوانى و نەجىم زادەيىيەكەيم پى گوتووى، پىويستە ھىندىك لە ئاكار و کردارىشى بزانى:

۵ شووخ و شەپالا مەى پەرەست ئەو زالما ھىيار و مەست
فى نامەيى خەف دى ف دەست «فى طيها نشرالنبأ»

ماناى وشەكان:

شوخ: شەنگ؛ شەپال: بەژن و بالا شووش و بارىك؛ زالم: زۆر كار؛ ھىيار: بەئاگا؛ مەست: سەرخۆش؛ فى: ئەو؛ خەف: بە نەيىنى؛ دى: بدەى؛ ف دەست: بە دەست؛ فى: لە ناو؛ طيها: لۆچىدا؛ نشر: بلاو كردنەو و دركاندن؛ نبا: خەبەر و دەنگ و باس.

پوختەى مانا:

ئەو شازدە بەلكىس ئاسايەى من، شەنگ و شوخىكى بەژن شووش و بارىكە و لە پەستا شەراب دەخواتەو. زۆردارىكە زۆرى لە وشىيار و مەستان دەكا و ھىچ كەس لە زولمى ئەو رزگار نىيە.

يا: ئەو زۆردارە ھەم وشىيارە ھەم مەستە؛ چاوەكانى مەستە و دلى تا بلىي وشىيارە. جا مام پەپو و گيان! ئەوا بەو پى وشوئىنە كە من بۆم داناي، بەو تارىفە كە من كردم، تۆ

ده‌توانی بیناسی. ئەوا دهمه‌وی نامەییەک و چەند راسپیرییه‌کت پێدا بنێرم. نامە‌که‌م که پێچاوه‌ته‌و و له‌ ناو لۆچ و لایه‌که‌یدا ده‌نگ و باسی که‌ساسی خۆمی ته‌واو تێدا درکیندراوه‌. به‌لام دیسان به‌ زمانیش:

ع بیژ ئەو شرینا سوڤه‌ری دوڤدانه‌یا ئەز موشته‌ری
کان عه‌هد و په‌یمانا به‌رئ بئ‌فایده‌ چوون شو به‌ی هه‌با

مانای وشه‌کان:

بیژ: بیژە؛ سوڤه‌ری: دلکێش وه‌ک فرشته؛ دوڤدانه: دوڤی تاقانه؛ ئەز: من؛
موشته‌ری: کړیار؛ کان: کوان، له‌ کوین؛ به‌رئ: پێشوو؛ یان خالس؛ شو به‌ی: وه‌کوو؛
هه‌با: ئەو توزقاله‌ تۆزانه‌ن که‌ له‌ ده‌وری تیشکی خۆری ناو کولانچکه‌ی مال ده‌هالین.

بوخته‌ی مانا:

په‌پووی دهم و ڤاوێژ خۆشی شیرین‌زوان! تۆش دوا‌ی ته‌سمیل کردنی کاغه‌زه‌که‌، له‌ زمان منه‌وه به‌و خوین‌شیرینه‌ی که‌ وه‌ک فرشته‌ دلکێشه‌ و دوڤدانه‌یه‌که‌ که‌ من به‌ گیان و دل بوومه‌ کړیاری، بیژە: کوان به‌لین و گه‌تی پێشووی؟ یان کوانی مه‌رج و په‌یمانە بئ‌ غه‌وشه‌کانی؟ بۆ نه‌ماون؟ بۆچی هه‌مووی بئ‌جئ‌ ده‌رچوون و له‌ به‌هره‌ که‌وتن و وه‌ک ئەو توزقاله‌ تۆزانه‌یان لئ‌ هات که‌ له‌ ده‌وری کۆله‌که‌ تیشکی ناو مال ده‌هالین و به‌ چاو ده‌بیندرین و به‌ ده‌ست ناگیرین و وه‌ به‌ر ده‌ست نایه‌ن؟
هه‌روه‌ها له‌ بیرت نه‌چئ‌ ئەوه‌یشی له‌ زمان منه‌وه پئ‌ بلئ‌ که‌:

٧ مه‌ دقئ‌ په‌ریا دله‌رئ‌ لئ‌ هه‌ی ب ئ‌وسلووبا به‌رئ‌
لئ‌ که‌فش ببێته‌ ژ په‌نجه‌رئ‌ بئ‌ و بچت ته‌شبیه‌ی با

مانای وشه‌کان:

مه‌ دقئ‌: ئێمه‌ ده‌مانه‌وی؛ په‌ری: فرشته؛ لئ‌: به‌لام؛ هه‌ی: هه‌ر؛ ئ‌وسلووب: ڤه‌وشت؛
لئ‌: له‌و؛ که‌فش: که‌شف، دیاری؛ ته‌شبیه‌ی: وه‌کی.

پوخته‌ی مانا:

عه‌رزى بکه ئیمه وه نه‌بێ گله‌مان له‌و بێ که ئه‌و به‌ جوانی خۆی دلی بردوین؛ نه‌خێر. ئیمه‌ به‌ دل و یستوو‌مانه‌ و ده‌شمانه‌وێ که دلمان به‌ تالانی فرشته‌یه‌کی وه‌ها ناسک و نازدار بر‌وا. به‌لام ده‌شمانه‌وێ که له‌ به‌رانبهر ئه‌م دل‌برده‌دا ئه‌ویش - هه‌ر وه‌ک جاری جاران ده‌یکرد - جاره‌و باره‌یه‌ک له‌ پشت په‌نجهره‌وه‌ و دووده‌ریی کۆشک و ته‌لاری خوونکارییه‌وه‌، له‌ کاتی په‌وتی سووک و له‌بار و به‌لار و له‌نجه‌پدا - که وه‌ک با له‌تیف و شه‌قفافه‌ - وا پکا چاویکمان له‌ دووره‌وه‌ پێی بکه‌وێ. ئیتر له‌ دل بردن گه‌ردنی خۆش و ئازا بێ و ئیمه‌ چیت‌رمان له‌و ناگه‌ره‌که‌.

٨ دل‌به‌ر مه‌جالا نامه‌ دی ناسی کو نشیانا مه‌ دی
نونه‌ک موخالف تی نه‌دی «هَلْ قَلْبُهَا نَحْوُ صَبَا»

مانای وشه‌کان:

مه‌جال: وه‌خت؛ دی: دیتی؛ نشیان: ناو‌نیشان، مۆر و ئیمزا؛ نوون: که‌مایه‌سی، وه‌ک له‌ کوردی خۆشماندا ده‌لێن: نوون له‌ چاوی مندا هه‌بێ له‌ودا نییه‌؛ موخالف: پیچه‌وانه‌؛ تی: تیدا؛ هه‌ل: ده‌رکه‌وت، یان: ئاخۆ؛ قَلْبُهَا: دلی ئه‌و کی‌ژه‌؛ نَحْوُ: به‌ره‌و من؛ صَبَا: مه‌یل کردنی دل‌دارانه‌.

٩ نه‌یشه‌که‌را سپی ده‌ست و زه‌ند زانم مه‌جالا نامه‌ خوه‌ند
لیقان ته‌به‌سسوم کر ژ قه‌ند «مَاسَتَ گَبَانِ فِی رُبَا»

مانای وشه‌کان:

نه‌یشه‌که‌ر: قامیشی شه‌کر؛ ده‌ست و زه‌ند: قۆل و مه‌چه‌ک؛ زانم: ده‌زانم؛ مه‌جالا: وه‌ختیک؛ خۆند: خۆپ‌ندییه‌وه‌؛ لیقان: لیوان؛ ته‌به‌سسوم: بزه‌؛ کر: کرد؛ ژ قه‌ند: له‌ قه‌ند؛ مَاسَت: لاریه‌وه‌؛ ک: وه‌کوو؛ بان: جو‌ره‌داریک‌ی لووس و له‌بار و شو‌خ و شه‌نگه‌. زۆربه‌ی بو‌یژانی عه‌ره‌ب به‌ژن و بالای یاری خۆیان به‌و شهبانه‌وه‌؛ فی: ده‌؛ ربا: ته‌پۆلکه‌.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وینداری به‌تاسه، دوا‌ی ئه‌وه که نامه‌ی به‌په‌پوودا ناردوو و چاو‌ه‌نۆپیی هاتنه‌وه‌ی ئه‌کات، هه‌موو ئاواتی ئه‌وه‌یه نامه‌به‌ر به‌موژده‌وه بگه‌رێته‌وه و یار دل‌ی نه‌رم ببی و به‌زه‌یی پێدا بیته‌وه. جا دینێ دیمه‌نی یار وه‌ک خۆی ئاره‌زوو ئه‌کا، ئه‌هینێته به‌رچاوی خه‌یال و له‌به‌ر خۆیه‌وه خۆی دل‌داری ئه‌داته‌وه و ده‌ورتینێ و ده‌لی:

لیم پروونه دل‌به‌رم که نامه‌ی منی دیوه، له‌خه‌ت و ئیمزاکه‌مه‌وه زانیویه که ئه‌وا من ناردوو مه‌. که خویندوو یه‌ته‌وه و دیتوو یه‌هر گله و گازنده‌یه‌کی که من له‌وم کردوو و راسته و درۆ و شتی پیچه‌وانه‌ی ئه‌ده‌بیم تیدا نه‌نووسیوه، بی‌گومان به‌زه‌ی پیم هاتوو و مه‌یلی دل‌ی پرووی کردۆته منه‌وه. یان له‌خۆی ده‌پرسی، تۆ بل‌یی دل‌ی به‌ره‌و ئیمه‌ بزوو تبی؟ له‌خۆشیانا باوه‌ر ناکه‌م.

به‌لێ ده‌زانم ئه‌و به‌ژن و بالایه‌ی — که له‌راستی و شیرینیدا، وه‌ک قامیشه شه‌کر وایه — کاتی به‌و ده‌ست و مه‌چه‌که سپیانه‌ی خۆی نامه‌که‌ی منی وه‌رگرتوو و خویندۆته‌وه، لیوه شه‌کر به‌ره‌کانی به‌یه‌یان هاتۆته سه‌ر و خۆی راژاندوو؛ به‌لام چۆن راژاندنیک؟ وه‌ک نه‌مامی داری بان که له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌ک شین بووه و شنه‌با ده‌یله‌رینێته‌وه، وا بووه. مه‌لا له‌و خه‌یاله‌ خۆشانه‌دا ژیاوه که نامه‌به‌ر گه‌راوه‌ته‌وه و موژده‌ی پێ داوه که کاره‌که پیک هاتوو و به‌ختی دل‌دار گرتوو یه‌تی؛ ده‌لی:

قاسد ب مه‌قسوودا مه‌هات با موژده و ئه‌مر و به‌رات

نیشان هه‌نارن هه‌م خه‌لات شه‌هزاده‌یا گولگوون قه‌با

مانای وشه‌کان:

قاسد: راسپارد؛ ب: به؛ مه‌قسوود: مراز؛ مه: ئیمه؛ موژده: مزگینێ؛ ئه‌مر: فه‌رمان؛ به‌رات: نامه‌ی په‌زامه‌ندیی سه‌روه‌ران؛ نیشان: نیشانه و یادگاری؛ هه‌نارن: ناردن؛ خه‌لات: دیاری شایانه.

پوخته‌ی مانا:

راسپارد (په‌پوو) چۆنم ئاره‌زوو بوو وا هاته‌وه. مزگینێ به‌مراز گه‌یشتنی پێ دام.

فەرمانی قبوول و نامە ی پەزامەندی و نیشانە و خەلاتی بۆ ھێنم؛ کە ئەو شازدە کەوا گولگولییه بۆی ناردبووم.

II ئیرو مەجال لی ھات و وەخت دیسا جوان بوو من درەخت

ئەو لامیعا دایى ژ تەخت «ماکان بَرَقاً خُلبا»

مانای وشەکان:

ئیرۆ: ئەمڕۆ؛ مەجال: وەخت، ھەل؛ وەخت: کات؛ دیسا: جارێ تر؛ جوان: جھیل؛ درەخت: دار؛ لامیع: برووسکەدەر؛ دایى: دای؛ ژ: لە؛ ماکان: نەبوو؛ برقا: برووسکە یەک؛ خُلب: فریودەر؛ بەرقى خُلب: بەو برووسکە یە دەلێن کە لە ھەورەدرۆژنەو ھیار ئەدا و بارانی بە شویندا نایە.

بوختە ی مانا:

ئەمڕۆ ھەل و دەرھەت بۆ من پەخساو. وا لە پاش پیری بەو مژدە یە کە لەو بەولاو ھیار لە پەنجەرە ی کۆشکەو ھەو خۆی نیشانم دەدا، لەشم _ کە وەک داری گەندەلی لی ھاتبوو _ گەرا یەو ھەو تافی جوانیم و بوومەو بە نەمامیکی شل و شەنگ. چا بوو شوکور ئەو برووسکە یە کە لە تەختی شازادە ی دل بەرمەو بەرەو من ھاتوو، برووسکە ی ھەورەدرۆژنە نییە و راستە؛ بارانی بەزە یی بە شویندا یە و فریو و مریو دە ئارادا نەبوو.

III سەلوا پەوان زەررین وەرەق چیچەک «مەلی» دین سەد نەسەق

«یا قووتھا یحکی الشَّفَق یحکی عُقوداً کوکبا»

مانای وشەکان:

سەلو: سەرۆ، سەول؛ پەوان: پێک و بێ گری و قووت؛ زەررین: زێڕین؛ وەرەق: پەلک؛ چیچەک: گۆل؛ مە لی: ئیمە لەو؛ یان: مەلی: «مەلا» دین: دیتن؛ نەسەق: جۆر بەجۆر، بە تەرتیب دانراو؛ یا قووت: بەردیکی سووری بە قیمەتە؛ یحکی: دەنوێنێ؛ شەفەق: سوورایی ئاسۆ لە دوا ی زەردە پەر؛ عقد: گەردانە و لیزگە؛ عُقود: جەمعی عقد؛ کوکب: ئەستێرە.

پوختهى مانا:

به لى موژده و به لينه كه راست بوو. ئيمه لهو به ژن وهك سه روى رهوانى په لكه زيرينه،
سه د جوړه گولمان چاو پى كه وتن كه به ته رتيب و پىك و پىكى لى ببوونه خشل و
خهمل. ياقووته كانى ناو خشله كان لاسايى سوورايى ئاسوگى دواى زه رده په پريان
ده كرده وه و دهن او ليز گه دا ده تگوت ئه ستيرهن و كراونه گهر دن به ند و ليز گه
به رمووره كانى.

دلى يە خسیر

آ دلبر شکینا شه ککهرهک «فَقُلْتُ يَا رُوحِي مَتِي»
گۆ من ههتا خاتر ههبت من گۆچ کم ئەز با ههتا

مانای وشهکان:

شکینا: شکاندی؛ شه ککهرهک: شه کریک؛ فَقُلْتُ: منیش گوتم؛ یا: هۆی، ئەی؛ رُوحِي: گیانی من؛ مَتِي: کهنگی؛ گۆ: گوتی؛ خاتر ههبت: وازم لێ بیت، پیم خوش بیت؛ من گۆ: من گوتم؛ چ کم: چه بکهه؛ ئەز: من؛ با: ده گهل.

پوختهی مانا:

دلبرم شه کریکی له لیوان باری. واتا به لهبزی شیرینی خوێ، به لێنی دامی که بهیهک ده گهین. گوتم: گیانه شیرینه کهم کهی ئەم به لێنه دیته جی؟ له وه راما فهرمووی: کهنگی خۆم وازم لێ هه بیت، ئەودهم. گوتم: من چه لهو کهنگییه بکهه؟ خوا ئەزانێ ئەو کهنگییه کهنگی ده بی!

۲ زولفان تو بهس چین-چین بکه بسکین موقابل دین بکه
پیشکیشی یهک زولفهک ته بن مولکی خوتهن، تهختی خهتا

مانای وشهکان:

زولفان: که زیان؛ بسک: ئە گریجه؛ موقایل: به رانبهر؛ دین: شیت، یان دیتن؛ یهک زولفهک: تاقه زولفییک؛ خوتهن و خهتا: ناوی دوو مهمله که ته که ئاسکی میسکیان ههیه.

پوختهى مانا:

تۆ ئه گهر پيىك گه يىشتنه كه مانت حه واله به و رۆژه كردوو ه كه خۆت كهنگى هز بكه ي
و من ئه بى له چاوه نۆريدا رايبويرم و به تاووتۆيى ئاره زوى به سه رچوونى ئه و كهنگيه
بتليمه وه، هيچ نه بى بۆ ئه وه تا ئه و رۆژه بمينم، تۆ ئه و كه زيانته هينده چين-چين
مه كه! ئه و بسكانه نيشان مه ده! با به يه كجارى شيت نه بم. يا: ئه و بسكانته وامه كه
هينده له هات وچۆدا بى كه وه ك شيتان ئارام و ئۆقره يان لى هه لگيراوه و پياو شيت
ده كه ن.

رهنگه تۆ خۆت نه زانى ئه و كه زيانته ي تۆ چه ند نازدار و به نرخن. مه مله كه تى خه تا و
خوته ن- كه هه وارى ئاسكى ناسكن- به خروپرى ده كرينه پيشكه شى تاكه داويك له و
زولفانه ت.

۳ دل به ندى داوا زولفه كي كه فتى كه مه ندا ئولفه كي
«هَلْ فِى يَدِ الْمَفْتُونِ شَىْءٌ أَوْ كَيْفَ أَصْنَعُ يَا فَتَى»

ماناى وشه كان:

به ندى: گراو؛ داو؛ هه ودا؛ كه فتى: كه وتوو؛ ئولف: خۆشه ويست و هۆگر؛ هل: ئاخۆ؛
فى: له ناو؛ يد: ده ست؛ مفتون: شىواوى دلدارى؛ او: يان؛ كيف: چۆن؛ اصنع: بكه م؛ يا
فتى: ئه ي جوان.

پوختهى مانا:

وا ده رده كه وي تازه لاويكى له ده ردى ئه وين بى خه به ر، سه ركۆنه ي مه لاي كردوو ه كه
ئهم كارى تۆ ده ست داوه تى، له تۆ ناوه شيته وه و باش وايه له م دلداريه واز بينى.
مه لا له وه راميا ده لى: كورم! ئاخىر چۆن ده س هه لگرم؟ ده لئه و له دواى زولفيكدا
گيرى كردوو؛ ده ستم پى راناگا. كه مه ندى عيشقيك له ده ورى دل هالاوه كه هه رگيز
رزگارى ناي. پياويش كه دلى له لاي خۆى نه ما، سه رى لى ده شيوى و شيت ئه بى.
ده باشه تۆ خۆت بلن، شيت و ديوانه ي دلدارى، چى له ده ست دى بيكا؟ يان هه ر له

خۆت ده پرسم، من ده توانم چى بكهم؟ ليم روونه حهقى من ئه دهى كه شيت بم؛ به لام كه ده ليم دل له دواى زولفانى هالاوه، پيم نه گوتى زولفه كان چين و چۆن. گوئ بگره تا بزاني:

٤ زولفین بوت و شیرین له بان زههرینه شوبههت عهقره بان
لى من ژ بسکا پرگرئ ئیرۆ تنی گرتن دوتا

مانای وشهکان:

زولفین: زولفان؛ بت: خواى دهسکرد؛ شیرین له بان: لیوشیرینان؛ زههرینه: زهردارن؛ شوبههت: له گوین؛ عهقره بان: دوویشکان؛ لی: لهو، یان به لام؛ ژ: له؛ پر: زۆر؛ گری: گری؛ تنی: تهنیا؛ گرتن: گرتیان، یان گرتمیان؛ دوتا: دوو ههودا.

پوختهى مانا:

یارى من بۆته بتى لیو شیرین و جوان چاکان و وهک خواى جوانى دهیپه رستن. ئالقهى زولفى وهک کلکى دوویشک هه لگه راونه وه و بۆ کوشتنى ته ماشاکاران زههراوى و گوژهرن. تاکه تالیک له کوشتنى عاشقان یه کاویه که. به لام چ له من ده کهى که من به تهنیا گیرۆدهى دوو لق لهو تاله زولفه پر له گریانه، یا ئه دوو زولفانهم.

٥ نیسبهت پهرى زيبايه ئه وهک نیرگز یه کتایه ئه وه
«یا مَنْ رَأَى خَلِيٍّ فَهَلْ يُشَبِّهِ بِشَيْءٍ قَامَتَا»

مانای وشهکان:

نیسبهت: له حاند؛ پهرى: فرشته؛ زيبا: جوان؛ نیرگز: نه رگس؛ یه کتا: تاقانه؛ یا مَنْ: ئه ی که سیکی؛ رای: دیتی؛ خلی: دوستم؛ فهل: ئاخۆ؛ یشبی: ده شهبهیندری؛ بشیء: به شتیك؛ قامت: به ژن و بالا.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌و یاره‌ی من له راست فریشته‌ی راگری، له‌و جوانتره. له به‌ژن و بالای تورت و شلکی بروانی، وه‌ک لقه نیرگزیک، یان وه‌ک نیرگزیکه که له نیرگزجاردا گولی سه‌رتۆپه و تاقانه‌ی بی‌هاوتایه.

لی‌ره‌دا مه‌لا هه‌ست ده‌کا که ته‌شبی کردنی جوانی و به‌ژنی یاری به‌فریشته و نیرگز، جینگه‌ی خۆی نییه و ئه‌و په‌سن و تاریفه له قه‌دری یار که‌م ده‌کا؛ له‌به‌ر ئه‌وه په‌شیمان ده‌بیته‌وه هاوار ده‌کا و ده‌لی: باب‌ه! هۆی ئه‌و که‌سه‌ی یاری منت دیوه! وه‌بال بکیشه! داخوا هیچ شتیکی وا له دنیا‌دا هه‌یه که ئه‌و به‌ژن و بالایه‌ی پی ته‌شبی بکری؟ ئیشاره‌ت به‌و ئایه‌ته‌یه که ده‌فه‌رموی: «هیچ شتیک نییه که وه‌ک خوا بی» مه‌لا- وه‌ک گوتمان- له پله‌ی «وه‌حده‌ت موتله‌ق» دا‌خوا‌ی له هه‌موو شت‌دا به‌دی کردووه؛ که مه‌علومه سه‌لماش هه‌ر به‌و پی‌ودانه هاتۆته به‌ر چاوی. ده‌لی: ناتوانم ب‌لیم وه‌ک هیچ شتیک ده‌چی.

ع مه‌ ژ بوغچه‌یا یار زینی بی‌پرس یه‌ک سیفه‌ک چنی
«وَبِمَا جَنَيْتُ جَنَيْتِي أَلْقَتْ عَلَيَّ جَنَائِيَا»

مانای وشه‌کان:

ژ: له؛ بوغچه‌یا: باغچه‌ی؛ زینی: نواری، یان رازاوه؛ یه‌ک سیفه‌ک: تاقه سیوێک؛ جنیت: گونا‌هم کرد، یان چنیم؛ ج‌نیه: چنراو، لی‌کراوه‌وه؛ أَلْقَتْ: هاو‌یشتی؛ عَلَيَّ: سه‌ر من؛ جنایتا: تۆمه‌تی تاوانباری.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌م به‌یته وه‌رامی پرسیاریکی لاوه سه‌رزه‌نش‌کاره‌که‌یه که پرس‌یویه: باشه زیاد له‌و «ما خَلَقَ اللهُ» یه بۆچی تۆ له‌و که‌مه‌نده پر‌گریه هالقاوی و ده‌ره‌تانت بۆ نه‌ماوه و شیت و شه‌یدا کراوی؟ ده‌فه‌رموی: من روانیمه باغچه‌ی یار که به‌هه‌مه‌رنگه رازاوه‌ته‌وه. ئیتر هۆشم له خۆم برا و به بی ئه‌وه پرس‌ی پی بکه‌م، سه‌ربه‌خۆ چووم سیوێکم چنی و له‌سه‌ر ئه‌م هه‌له‌کارییه‌م، منی به‌گونا‌ه‌بار داناوه و ئیستا ده‌بی تاوانه‌که‌ی ب‌ژی‌رم.

له کتێبه ئایینییه کاندا ده‌لی: خوا به ئاده‌می گوت: له به‌هه‌شتا ئازادی هه‌رچێ ده‌که‌ی و هه‌رچێ ده‌خۆی؛ ته‌نیا تخوونی ئه‌و دا‌ره مه‌که‌وه که من لێم هه‌رام کردووی. زۆر که‌س ده‌لێن دا‌ری سیو بووه و با‌به ده‌م له سه‌ر دنه‌دان و فریودانی دا‌یکه‌وا _ که ئه‌ویش شه‌یتان له خسته‌ی بردبوو_ سیوێکی له دا‌ره که چنی و خوا له‌سه‌ر ئه‌و کاره سه‌ربه‌خۆیه‌ی، ده‌ریکرده سه‌ر دنیا و تووشی شه‌ره‌شه‌قی ژیا‌نی کرد.

مه‌لاش نیازێ له سیو چینه‌که، مه‌مک گو‌شین بێ! یاخۆ ماچ له کولمه‌ پ‌فاندن بێ، ئه‌م حیکایه‌تی با‌به‌ده‌م و دا‌یکه‌وا‌یه‌مان وه‌بیر دێنێته‌وه و ده‌لی: هه‌ر که‌س به‌ بێ‌پرسی خاوه‌نی ده‌ست بۆ کارێک به‌ری، دا‌ره سه‌ری لێ شیواوه و ئه‌گه‌ر سه‌ر شیوا دلێش ده‌شیوێ و شیتی سواری سه‌ری پیاو ده‌بی؛ بینه‌قاه‌ی پێک ده‌کوشی؛ وه‌ک من به‌ سه‌رم هاتووه.

ئاگرى جيايى

۱ ب نارى فيرقه تى سۆھتم ژ فھرقي سەر حە تا پىدا
خەدەنگا غەفلە تى نۆھتم ژ بەرقا لامىعا تىدا

ماناى وشەكان:

نار: ئاگر؛ فيرقەت: جيايى؛ سۆھتم: سووتام؛ ژ: لە؛ فھرقي سەر: تەپلى سەر؛ حە تا: هە تا؛ پى: پا؛ خەدەنگ: تىر، ناوى دارىكى سەخت و پتەووە كە تىريان لى دەتاشى؛ بەو هۆيەو «خەدەنگ» هەر بۆتە ناو بۆ تىريش؛ غەفلە تى: لە ناکاو؛ نۆھتم: پىكامى؛ بەرق: برووسكە؛ لامىع: بريقەدار، ورشەدار.

پوختەى مانا:

بە پى ئەو هەيچ ئاگام لە خۆم پى، كوت و پىر و لە ناکاو تىرى جيايى يار پىكامى. تىرى جودايى بە ورشە و گرشەيەك بوو، كە وەك برووسكە لى دام و گرى لى بلند كردم و سەر تا پامى سووتاند و كردمىە خۆلەمىش.

۲ خەدەنگا فيرقه تى رەعدە دلى ئەو غەفلە تى لى دەت
دبىژم وەر جەبەل بت ئەو بکەر بت وى دگافيدا

ماناى وشەكان:

خەدەنگ: تىر؛ رەعد: هەورە تىرشقە؛ غەفلە تى: كوت و پىر؛ دبىژم: دەلىم؛ وەر: ئەگەريش؛ جەبەل: كىو؛ بت: بىت؛ بکەر بت: لەت- لەت دەبى؛ وى: ئەو؛ دگافيدا: هەر لەجى، دەسبەجى.

پوخته‌ی مانا:

ئایه‌تیک له قورئانی پیرۆزدایه که فهرموویه: «ئەگەر ئیمە ئەم قورئانەمان ناردبایەتە سەر کۆیۆک، دەتدی که له ترسی خودا سەری کز کردوو و قەلشی بردوو و لەبەر یەک چوو. ئەم مەسلانە بۆ خەلک ئەهینینه‌وه شایەتا بیر بکەنەوه.»

مەلا دەیه‌وئ تیمان بگه‌یه‌نئ که هه‌یه‌تی جیا بوونه‌وه له یاریش له‌وانه‌یه ئەگەر بکه‌وتتە دلی کێوه‌وه، لەبەر یەکی هه‌لتە‌کینئ. دەفهرموئ: تیری جودایی له یار وه‌ک هه‌وره‌تریشقه‌یه؛ ئەمما هه‌وره‌تریشقه‌یه‌کی زۆر له‌زه‌ر و هه‌سته‌م. ئەگەر کوت‌وپەر له هه‌ر دلێک بدات، من ده‌لیم ئەگەر ئەو دله‌ دل نه‌بئ و کێو بئ، هه‌ر ده‌سته‌بجئ له‌ت‌وپه‌ت ده‌بئ و له‌به‌ریه‌ک ده‌چئ.

٣ هه‌چی فرقه‌ت نه‌دی هجران نه‌بئ من داغ و که‌ی لێنه

ژ بل ده‌ربئ د هجرانئ فیراقا ڕووح و جان کئ دا

مانای وشه‌کان:

هه‌چی: هه‌رچی، هه‌رکئ؛ فرقه‌ت: جیایی؛ نه‌دی: نه‌دیت؛ هجران: دوورکه‌وتنه‌وه؛ نه‌بئ: نه‌لئ، نه‌بیژئ؛ داغ: داخ؛ که‌ی: داخ؛ ژ: له؛ بل: بێجگه، غه‌یر؛ ده‌رب: زه‌ربه‌ت و ێکه‌وتن؛ ڕووح: گیان؛ جان: گیان.

پوخته‌ی مانا:

که‌سانیکێ که هه‌یج له ده‌ردی دل و ئەوینداری نازانن و به‌ ده‌ردی دوورکه‌وتنه‌وه له‌یار دووچار نه‌بوون، نابئ بلێن ئیمه‌ داخ کراوی خه‌مانین و ده‌رد و ئازارمان دیتوو. بێجگه له ده‌ردی دوورکه‌وتنه‌وه له‌یار، هه‌یج ژانیک نییه که ڕۆح و گیان لێک جیا کاته‌وه. لێره‌دا پێویستی به‌ درێژه‌دانیک هه‌یه:

به‌ ئیستلاحي سۆفیان و ئەوانه‌ی له‌ ناسینی خوادا ورده‌کارن، فه‌رقیک له‌ نیوان ڕۆح و نه‌فه‌سدا هه‌یه که له‌ فارسیدا به‌ «جان» و «روان» ته‌عبیر کراون. ڕۆح سه‌رچاوه و ماکی ژبانە؛ نوێنه‌ری په‌روه‌رنده‌ی توانایه و هه‌یج گوێران و نه‌مانی به‌سه‌ردا نایه. گیان یان نه‌فه‌س، نوێنه‌ریکی خزمه‌تکاره و له‌ لایه‌ن ڕۆحه‌وه پێی سپێراوه که کارگای له‌ش،

زیندوو به‌ریوه به‌ریت. ئه‌ویش هه‌تا سه‌ریکه و هه‌رگا رۆح ئیراده بکا، ده‌س له‌ کار هه‌لده‌گرئ و ژیان ده‌پووچیته‌وه. جا سوڤیه‌کان و له‌ پێش ئه‌وانیشدا په‌پر هوانی مانی، زۆر جار ده‌ردی دلایان له‌وه کردوو هه‌ که له‌ رۆحی ماک و بنچینه — که ئه‌ویش پاژیکه له‌ زاتی خودا جیا بۆته‌وه — هه‌میشه پاراونه‌وه که زۆر زوو ئه‌و له‌ شه‌ قورینه‌یان — که بۆته قه‌فەسی گیانیان — له‌به‌ین بجئی و بچنه‌وه مه‌وته‌نی هه‌ره پیشووی گیانی گه‌وره. ئه‌وانه هه‌تا له‌ سه‌ر دنیا بوون، خۆیان به‌ غه‌ریب و ئاواره زانیوه و ده‌ردی دلایان له‌ هه‌جران و دووری کردوو. له‌ شیعری سوڤیانه‌ی عارفاندا زۆر له‌م نمونه‌یه‌مان دیته به‌رچاو؛ هه‌ر وه‌ک له‌ سه‌ره‌تای «مه‌سنه‌وی مه‌وله‌وی» دا که له‌ زمان بلویره‌وه پیمان ده‌لی:

زیدی من قامیشه‌لان و گوی چه‌مه   دابراوم، بۆیه ناله و زالمه‌

۴   ژ هه‌ر بی داغ و بی ده‌ردی مه‌پرسن می‌هنه‌تا عیشقی
چ زانن بی خه‌به‌ر ژانا دلی داغ و که‌سه‌ر تیدا

مانای وشه‌کان:

ژ هه‌ر: له‌ هه‌ر؛ داغ؛ ده‌رد؛ ئازار؛ می‌هنه‌ت: په‌ژاره؛ عیشق: ئه‌وین؛ چ زانن: چ ده‌زانن؛ بی‌خه‌به‌ر: ئاگا له‌ هیچ نا؛ ژان: ئیش؛ که‌سه‌ر: غه‌م و چه‌سه‌ره‌ت.

پوخته‌ی مانا:

وه‌ک له‌ کوردیدا مه‌سه‌له و ده‌لێن «تیر ئاگای له‌ برسی نییه»، مه‌لاش ده‌فه‌رموی: نابێ له‌ که‌سیکی که‌ هه‌رگیز عاشق نه‌بووه و تیری ئه‌وین نه‌پێکاووه و به‌ داغی دلداریه‌وه هه‌لنه‌چزازه، بپرسن: ئه‌ری بۆمان باس بکه‌ داخوا ده‌ردی دلداریی چۆنه. که‌سیک ده‌زانێ ده‌ردی ئیمه‌ چیه‌ که‌ بۆخۆی عاشق بووبێ و به‌ ده‌ردی ئه‌وینه‌وه تلابیته‌وه. به‌ ده‌ردی بابه‌تایر گوته‌نی:

وه‌رن سووته‌دلان گه‌ردین هه‌م ئایۆم   که‌ ده‌ردی سووته‌دل دل‌سووته‌ زوونۆ

۵   که‌سی می‌هنه‌ت دی و فیرقه‌ت فه‌خواری جورعه‌یا هه‌جرئ

گرێ وان تی ب حالی من دڤی هیجران و زه جریدا

مانای وشه کان:

که سئ: که سیک؛ میجنه ت: په ژاره؛ دی: دیت؛ فیرقه ت: جیایی؛ فه خواری؛
خواردیییه وه؛ جورعه: قوم، فر؛ هیجر: دووری؛ گرێ: گریان؛ وان: ئه وان؛ تی: دیت؛
دڤی: ده ئه وه؛ هیجران: ئاواره یی؛ زه جر: ئازار و کول.

پوخته ی مانا:

ئه من ئیستا هه زار هاوار بکه م، ئه وانه ی به دهردی ئه وین و دووری یاره وه نه چزاو،
نازانن من چیمه. به لام ئه وه که سانه ی که عاشق بوون و له یار دوور که وتوونه وه و
ژاراوی دووری دیداری یاریان به گه روودا چوو، ئه گه ر چاویان به من بکه وئ که وا له
دیداری یار بیهش و ئاواره بووم، گریانیا ن بۆ حالی من دیت و ده زانن چیم به سه ر
هاتوو.

ع ب داما موحبه تی به ندم خه ده نگا فیرقه تی دل نوه ت
ب شوبه ی مورغی نیم به سمه ل د هه ف وه رتیم د خوونیدا

مانای وشه کان:

دام: داو؛ موحبه ت: خۆشه وستی، دلداری؛ به ند: ئه سیر؛ خه ده نگ: تیر؛ نوه ت:
پیکای؛ شوبه ی: وه کوو؛ مورغ: مه ل؛ نیم به سمه ل: نیوه بسمیلا، تازه سه ر به راو. له
فارسیدا به حالی هه یوانیکی که تازه سه ری ده برن و هیشتا گیانی دهرنه چوو و
په له قازه و باله فیه ی گیاندانییه تی، ده لئین «نیم بسمل»؛ چوونکه سه ربه ر له وه ختی
سه ربه ریندا ده لی: «بسمیلا». جا یانی سه ری به ریوه به لام هیشتا ته واو له سه ربه رین
نه بۆ ته وه و «بسمیلا» که ی ته واو نه گوته وه. ده هه ف: تیکه وه؛ وه رتیم: ده گلییم؛ د
خوونیدا: له خویندا.

بوختەى مانا:

گراوى داوى دلدارىم. تىرى جيا بوونهوهم له يار، دلى پىكاوم. وهك بالندهى تازه
سهربراو، پهلهقاژههه و دهخوينى خۇمدا دهگهوزم.

۷ برووسكا باتنى دا دل د پىتى سینه وى وەر بوو

كو دى بيتن تهبيتا دل د ناف وى نار و پىتيدا

مانای وشەکان:

برووسک: برووسکە؛ باتنى: ناديارى؛ پىت: گر و بلىسه؛ سینه: سینگ؛ وى وەر بوو:
لى ھالا؛ کو: کوا، له کو؛ دى: دەبى؛ بيتن: بيت؛ تهبيت: ئۆقره و ئارام؛ نار: ئاگر.

بوختەى مانا:

برووسکەيەکی ناديارى له دلمى دا. دهگهل بلىسهى ئاگرى سینه، لىک ھالان و گر
ناو ھەناوم ئەوندەى بوو، ئەوندەى تریشى ھاتە سەر. جا ئیستا دل چۆن له ناو ئەو
ھەموو بلىسه و ئاگرەدا ئۆقره و ئارامى بۆ دەمىنى؟

۸ ژ ئولفى شوبههت زولفى مەدام لەو بىقەرارم ئەز

كو جانى من عەزىز ئىرۆ چوو و دل وى د ئولفیدا

مانای وشەکان:

ئولف: ھۆگرى و مەیل؛ شوبههت: وهکوو؛ زولف: کەزى؛ مەدام: ھەميشه و دايم؛ لەو:
بۆيە؛ بىقەرار: بىئۆقره و ئارام؛ ئەز: من؛ کو: کە؛ جان: گيان؛ عەزىز: بەرپز و ھىژا؛
چوو: پۆشت.

بوختەى مانا:

له تاووتوێى دلدارىيەکی کە ھەمە و ھەميشه و دايم وهك كەزىهكانى يارم له پازان و
ھاتوچۆدام، ھىچ ئۆقره و ئارام نىيە. بۆيەيە کە يارە بەنرخەكەم ئەمڕۆ پۆشت،
دلىشم _كە ھۆگرى خۆى بوو و ھەرگىز لىى دوور ناکەوێتەوہ_ دەگەلى پۆشتووہ.

٩ ژ مه‌حبووب دوور کرم چه‌رخێ فه‌له‌ک وێ پر هه‌لافیتم
نزانم دێ ل کوو دت من ده‌فێ ده‌وران و چه‌رخیدا

مانای وشه‌کان:

مه‌حبووب: خۆشه‌ویست؛ کرم: کێدم؛ چه‌رخ: گه‌ردوونه؛ فه‌له‌ک: زه‌مانه؛ ئاسمان؛ پر:
زۆر؛ هه‌لافیتم: هه‌لیهاویشتم؛ نزانم: نازانم؛ دێ: ده‌بی؛ ل کوو دت: له‌ کوێ بدات؛
دفێ: ده‌و؛ ده‌وران: سوور؛ چه‌رخ: خول.

بوخته‌ی مانا:

گه‌ردوونه‌ی گه‌ردوون دژی من سوور و زۆری هه‌له‌ته‌کاندم و هه‌لیهاویشتم و له‌ یاری
خۆمی جوێ کردمه‌وه. هه‌یشتا نازانم ده‌بی له‌و چه‌رخ و خوله‌دا به‌ کویمدا بدات و به‌ کام
په‌لمه‌وه‌ بکا و چ په‌ندیکم به‌سه‌ر بێنی؟

١٠ هه‌بیی بێ خه‌تا کوشتم ب ده‌ربا فیرقه‌تی ئاخر
ژ وێ پۆژی دزانی من کو یار ئه‌و تیر ل جه‌رگی دا

مانای وشه‌کان:

هه‌بی: خۆشه‌ویست؛ بێ خه‌تا: بێ سووچ و تاوان؛ کوشتم: کوشتی؛ ده‌رب: زه‌بر؛
فیرقه‌ت: جیایی؛ ژوێ: له‌وێ؛ دزانی من: من ده‌مزانی؛ کو یار: که‌ یار؛ ئه‌و تیر:
تیره‌که‌ی؛ جه‌رگی: جگه‌ر.

بوخته‌ی مانا:

به‌ بێ ئه‌وه‌ هیچ سووچ و گوناهیکم لێ پووبدات، یاری خۆشه‌ویستم دووری خسته‌مه‌وه‌ و
به‌ زه‌بری ده‌ردی دووری منی کوشت. من هه‌ر له‌ پۆژی هه‌وه‌لیوه‌ که‌ یار به‌ تیری
دلداری پیکامی، ده‌مزانی ئه‌م ده‌رده‌م به‌سه‌ر دیت و له‌ دواپۆژدا گه‌ره‌که‌ نرخێ ئه‌و
شادی و خۆشییه‌ بژمیرم و له‌ دووری دیداری یاردا به‌ عه‌زهرت و ئاواته‌وه‌ گیانی
ئامانه‌تی بسپیرم.

مه‌لا له‌م چه‌ند به‌یتانه‌دا ئیشاره‌ به‌و به‌روایه‌ ئه‌کا که‌ ده‌لێن: له‌ پۆژی بناواندا (پۆژی

ئه‌زهل)، خودای مه‌زن رۆحی هه‌موو ئافه‌ریده‌کانی ساز داوه و به دیداری خۆی شاد کردوون. به‌لام بۆ مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی - که ئیراده‌ی خۆیه‌تی - هه‌ریه‌ک له‌و گیانانه‌ی ناردۆته ناو قالبیکی قورپن و گلینه‌وه و خستوونیته سه‌ر دنیا و به‌رواله‌ت ته‌نیا ماونه‌وه و رۆژیک دیت که دووباره ده‌چنه‌وه شوینی پیشوویان و گه‌ره‌که حساب و کیتابی رۆژگاری ژیانی سه‌رزه‌وی بده‌نه‌وه. جا هه‌ر گیانیک له‌و گیانانه، که له‌ ماوه‌ی ئهم ژیانه دنیاویه‌دا، نه‌که‌وتۆته ناو تاریکایی دنیاپه‌رستی و به‌رچاوی پروونه و بیر له‌ رابردووی هه‌ره پیشووی خۆی ده‌کاته‌وه، هه‌میشه به‌عه‌زرت و ئاوتی ئه‌و رۆژه‌یه که بگاته‌وه باره‌گای خوا. هه‌ر به‌و مانایه «خواجه حافیزی شیرازی» ده‌لی:

«کاتی که له‌ مه‌یخانه‌دا سه‌رخۆش و که‌له‌لا که‌وتبووم، ده‌نگیکی نادیا‌ری له‌ غه‌یبه‌وه مژده‌ی پێ دام که: هۆی شابازی به‌رزه‌نوا‌ری بالانشین! ئه‌و قوربانه مه‌ینه‌تئاوایه جیگه‌ی تۆ نییه. تۆ نازانی که‌وا له‌ سه‌ر برجه‌کانی ته‌ختی خوداوه فیتووت بۆ لی ده‌دن که به‌ فیتی خۆت بزانی و بچییه‌وه. من نازانم تۆ چیته‌ و له‌ ناو ئه‌و جیگه‌ داوانه‌دا ماته‌ت هه‌لگرتووه؟!»^۱

II گه‌لۆ دیسا بیه‌نم ئه‌ز چراییی وه‌سله‌تی هه‌لبت
بسووژم شوبه‌ی په‌روانی د به‌ر وی نوور و شه‌وقیدا

مانای وشه‌کان:

گه‌لۆ: خه‌لکینه، ئاخۆ؛ دیسا: جاریکی‌تر؛ ئه‌ز: من؛ وه‌سله‌ت: پێک‌گه‌یشتن؛ هه‌لبت: هه‌لبی؛
بسووژم: بسووتیم؛ شوبه‌ی: وه‌کوو؛ په‌روانه: په‌پووله؛ نوور: رووناکی؛ شه‌وق: تیشک.

۱. چه‌گویمت که به‌میخانه‌دوش مست و خراب
که‌ای بلندنظر شاه‌باز سدره‌نشین
تورا ز کنگره‌ی عرش می‌زنند س‌فیر
سروش عالم غییم چه‌مژده‌ها دادست
نشیم تو نه‌این گنج محنت‌آباد است
ندانمت که در این دامگه‌چه‌أفتاده‌ست

بوختەى مانا:

تۆ بلىيى جاريكى تريس ئەو ھەلەم بۆ پرەخسى بە دیدارى یار شاد و شوکور ببەمەو و
چراي پىك گەيشتن دووبارە ھەلبىتتەو؟ ئەوسا وەك پەپوولە، بە دەورى گرى چرادا
بىم و بال و پەرم ھەلپرووزى و بسووتىم و بىمە شەھىدى رېگای دلدارى؟

۱۲ ب دەر بى كەو كەبا سوبجى ل مەشرق زوھرە تالع بت

زوحەل دوور بت ب شەش بورجان و وندا بت د غەرىدا

۱۳ ژ قوندوس زوھرە پەيدا بت ژ ھەندس موشتەرى بىت دەر

سپىدى دەت سورەييايى شەفەق دەت قامەتى پىدا

ماناى وشەكان:

ب دەر بى: وەدەر كەوى؛ كەو كەب: ئەستىرە؛ سوبج: بەرەيان؛ مەشرق: خۆرەلات؛
زوھرە: ئەستىرە يەكى زۆر گەشە؛ تالع: ھەلاتوو؛ بورج: مەنزلى ئەستىرە؛ زوحەل:
ئەستىرە يەكى گەرۆكە و دەلین شووم و نەحسە؛ وندا: گوم؛ بت: بىت؛ غەرب:
خۆرنشین؛ قوندوس: تاريكايى توند و خەستى شەو؛ ھەندس: شەوى زۆر تاريك؛
موشتەرى: ئەستىرە يەكى گەرۆكە؛ سپىدە: سپيائى بەرەبەيان؛ سورەييا: ھىشەو
ئەستىرەى كۆ؛ شەفەق: شەبەق، پرووناكى ئاسۆ؛ قامەت: بەژن و بالا.

ماناى ئەو دوو بەیتە بە تىكرايى:

شاعىر خۆى لە ناو تاريكەشەوى ناھومىدىدا دەبىنىت و تەنھا ترووسكە ھومىدىكى لە
سووچى دەروونىدا ماوہ كە دنەى ئەدا ئاوات بخوازي بە وەختىكى كە دووبارە بە دیدارى
يارى شاد و شوکور بىتتەو. دەلى: تۆ بلىيى ئەو دەمە بىنمەو كە لەو تاريكايە
خەستوخۆلەدا، لەپر ئەستىرەى زوھرە لە لايەكەو بەرەوشىتتەو؟ ئەستىرەى موشتەرى،
گرشە و ورشەى بىت؟ ئەستىرەى زوحەل - كە مايەى نەحسى و شوومىيە - لە ئاسۆ ئاوا بى و
بەدبەختىم بېرىتتەو؟ ئەستىرەى بەرەبەيان شەوق و شەبەقان بخاتە ئاسمانەو و نىپيائى
بەرەبەيان ھىشەوى ئەستىرەى كۆ مشتومال بكا و لە شەوىكى وا خۆشدا، بەژن وبالاى
خۆشەويستەم خۆ نیشان بدات و من لەو تاريكايى دوورى و ئاوارەيە پرزگار بكات؟

۱۴ ژ شه وقي ئه بروان بنميت هيلال ديسا دقه وسه ينان -
ژ خاوهر بيته خورشيدى زه لام وهر بت د نووريدا

ماناى وشه كان:

شهوق: مهيل؛ ئه بروو: برؤ؛ بنميت: بنوئتي؛ هيلال: مانگى يه كشه وه؛ قه وس: كه وان؛
قه وسه ين: دوو كه وان؛ خاوهر: خوره هلات؛ خورشيد: خور؛ زه لام (ظلام): تاريكايى؛
وهر بت: له به ين بچى؛ نوور: رؤشنايى.

بوخته ي مانا:

بؤ ئاره زووى ديدارى يار به شهرتيك ئه و خوى دهر خا_ هه موو شتيك ده كه ونه
هه لپه بؤ ديتنى. ههر چهنده من ده ليم به يان بهر بى، به لام هيچ دوور نيه كه مانگى
يه كشه وه له دوو لاهه بؤ لاسايى برؤكانى كه وانه بدا و بيته بهر چاو. خور زور زوو له
رؤژه هلاته وه بؤ سه يرانى به ژن و بالاي ئه و سهر له ئاسؤگ بهر زكاتنه وه. ئه وسا تاريكايى
شه و و تاريكايى به ختى من به يه كجارى له به ين ده چن و له ئارادا نامينن.

۱۵ ب وهر دان زه يينين گولشه ن چه مه ندا لاله بشكفتن

بنه فش و چيچه كان فيكرا شه فقه دا يه ك د ره وزيدا

ماناى وشه كان:

وهر د: گولى گولاو؛ زه يينين: رازانه وه؛ گولشه ن: گولجار، گولستان؛ چه مه ن: ميگر و
ميگر خوزار؛ لاله: گوله ميلاقه؛ بشكفتن: پشكووتن؛ بنه فش: وه نه وشه؛ چيچه ك: گولى
دهشت، له هه موو جوړيكي؛ فيكرا: هه موو پيكه وه؛ شه فقه: شه وق و پروناكي؛ دا
يه ك: دايان به يه كتر؛ رهوزه: باغچه ي گولان.

بوخته ي مانا:

وادياره عاشقى ئاواره، له پاش ئاوات خوازن و به خه يال، خوش كردنى دنيا بؤ ديدارى
يارى_ كه هيشتا ههر ئاواته و بؤى به دى نه هاتوو_ ديسانه وه ده كه ويته گلەيى كردن
له به ختى ره شى خوى و ده يه وي دلى يار بؤ ديداريك نه رم بكا. ئه م جاره باسى

فەسلى بۆ دەكا؛ كە وا بەھارە و دنيا رازاوتەو و تەنيا ئەوى كەمە كە ماىەى دلخۆشى
بۆ دروست بىي. دەفەرموى:

ئەوا لەم كژى بەھارەدا كە ھەرەمەى گولانە، گولى گولاو بوونەتە خشلى دەشت و دەر
و گولزاريان رازاندۆتەو. گولەمىلاقە، مېرگ و مېرخوازيان داپۆشىو. ھەموو جۆرە
گولتيك _ كە وەنەوشەش يەكيكە لەوان _ لە باخچۆلاندا پشكوتوون و بەرانبەر بە يەك
چەقيون و پرووناكايى دەدەن بە يەكتر.

سەھەرگەھ عەندەليپ مەستن ژ بەنا وەرد و بشكوژان
شوبەھ تووتاك و گوئينان دنالين ئەم د فرقيدا

ماناي وشەكان:

سەھەرگەھ: بەرەبەيان؛ عەندەليپ: بولبول؛ مەست: سەرخۆش؛ بەن: بۆن؛ وەرد:
گولى پشكوتوو؛ بشكوژ: خونچەگول؛ شوبەھ: وەكى؛ تووتاك: مەليكە شەو ھەتا رۆژ
ناخەوى و ھەر دەلى «تووت، تووت» گوين: مەليكە شەو ھەتا رۆژ ناسرەوى و نالەى
دى و جار-جار حيلەيەك دەكا كە وەك دەنگى گريان دەچى؛ دنالين: دەنالينين؛
ئەم: ئيمە؛ د فرقيدا: لە جوداييدا.

پوختەى مانا:

لەم بەھارە خۆشەدا، كە دەشت و دەر بە گول و خونچە رازاوتەو و بولبولان - كە
ئەوينداری گولانن - ھەموو بەيانيان، لەبەر بۆن و بەرامەى گولان مەست و سەرخۆش
دەچريكينن، چ خوا بەردارە منى چارەرەش و كلول، وەكوو تووتاك و گوين، شەو ھەتا
رۆژ بگريم و بنالينم و لە دیداری يار بېشەش بمينم؟

ل كەلىي ئاستانى خوە نەپرسى قەت حەيبب جارەك
گەلۆ نائينە بىري ئەم دقئ نېچير و راويدا

مانای وشه کان:

کهلب: سهگ؛ ئاستان: دەرگانه؛ قهت: هەرگیز؛ حهیبب: خۆشهویست؛ گهلۆ: خزمینه؛
ئهم: ئیمه؛ دقئ: دهو؛ نیچیر: راو، شکار.

بوختهی مانا:

وهخت که بههار بێ و ههرهمه ی گولان بێ، دیاره میر و شازاده دهبی بچنه راوشکاری.
باشه! شازاده که ی مه لاش دیاره لهو وهخته خۆشه دا چۆته راو. ئه دی چۆنه که جاریک
له جاران، ههرگیز بۆ ئه و راوشکارانه، سهگی ئاستانه ی خۆی وه بیر نه هاتۆته وه که
ره گهل خۆی بخا و به دیداری خۆی دلشادی بکا؟

١٨ دزانم شه هسه واری من غه زاله ک وئ د فتراکئ
به جای سهدی ئه ز بووما د وئ فتراک و به ندیدا

مانای وشه کان:

شه هسه وار: سهرتۆپی سواران؛ غه زال: که ژال، ئاسک؛ وئ: وا؛ فتراک: بهن سامۆرته؛
سهد: نیچیر؛ ئه ز: من؛ بووما: ببوایه م؛ د وئ: له ناو ئه و؛ به ند: بهن.

بوختهی مانا:

شاعیر که جاریک خۆی به سهگی ئاستانه ی یار داده نی و گلهیی له بهختی خۆی ده کا
که یاره که ی وه بییری نه هاتۆته وه که ببیاته راوشکاری، جاریکی تر بییری ده واته ئه و
دهشت و دهره که سووکه له سواره که ی خۆشه ویستی راوی لی ده کا و ئه وسا به بیریدا
دی که بۆ جوانیکی وا، بێ گومان ئاسکی دهشت زۆر منه تبارن که بینه نیچیری. که وا
بوو، سوور ده زانم ئیستا هیچ نه بی ئاسکیک ئه و خۆشییه ی دیوه و بۆته نیچیری یار و
به بهن سامۆرتی زینه که یه وه ته که ته کی دیت. ده لی:

ئهی خۆزیا من بووما یه له جیگه ی ئه و ئاسکه و به و بهن سامۆرته وه هه لاهه سرابام.

١٩ چ هه ددی سه دهه زار جان بن د فتراکا هه بیبی من
کو سه د جه مشید و که یخوسره و غولامن سه ر د ئی پێدا

مانای وشه کان:

چ هه ددی: پێی ناکه وی؛ هه بیب: خوشه ویست؛ جه مشید و که یخوسره و: دوو پادشای
به ناوبانگی ئیران بوون؛ غولام: نۆکه ر؛ د ئی: ده ئه و.

پوخته ی مانا:

مه لا له پڕ هۆشی دیته وه به ره خۆ و ده بیبی که له و ئاواته خوازیانه یدا زۆر له به ره ی خۆی
پتر پێی پراکیشاوه! گورجیک په شیمان ده بیته وه و ده لی:
نه ک من، به لکوو سه د هه زار گیانی ش پێکه وه بن، هه رگیز پێیان ناکه وی ئه ونده
به رزه فپی بکه ن و ئاوات بخوازن که له به ن سامۆرته ی ئه و شاسواره دا به ند بکری ن. بگه ر
سه تانی وه ک جه مشید و که یخوسره و له و پێگه دا خولامه تی ده که ن؛ هه ر ئه ونده یار به
دیداریک بیانلاوینیته وه.

٢٠ د ده ه سالان مولازم مام و یاری پوو نه دا جاریک

وه گه رنه یار ئه گه ر پوو دت هه یه جاره ک د سالدیدا

مانای وشه کان:

مولازم: هه میشه ئاماده ی خزمه ت؛ مام: مامه وه؛ وه گه رنه: ئه گینا؛ پوو دت: پوو بدا؛
هه یه: ده کری.

پوخته ی مانا:

مه لا لی ره دا ده که ویته وه گله و گازنده له به ختی ره شی خۆی و ده لی:
گریمان پێم ناکه وی بمباته راوی؛ گریمان پێم ناکه وی بلیم ده به ن سامۆرته که یدا بم؛
به لام من که ماوه ی ده سالی په به ق له به ر ده رگا که ی که وتوو و هه رگیز پوو م لی
وه رنه گێراوه، نه ده بوايه جاریک له جاران پوو م بداتی و بملاوینیته وه؟ خۆ ئه گه ر بلیم
ئه و له به ر کاری زۆری نه یی په رزاوه، راست ناکه م؛ چونکه ئه و خۆ لی بواردنه ی منه ی

ئه گهر به ئانقهست نهبا، دهیتوانی هیچ نهبی سالی جاریک ئهحوالیکم بیرسی و به روویی دانیک بهسهرم بکاتهوه.

دلو مزگینه من شا به کو سولتانی مه دی بیتن
ژ من باوهر که په یغامی سهحر مزگین به من پی دا

مانای وشهکان:

دلو: ئه دی دل؛ مزگینه: مژدهیه؛ شا به: شاد به؛ کو: کهوا؛ سولتان: خونکار؛ دی بیتن: لی براوه بی؛ ژ من: له من؛ باوهر: برپا؛ په یغام: وهلام؛ سهحر: بهر بهیان؛ به من پندا: به منی دا.

پوختهی مانا:

باوهری سؤفیان وایه که پیاو ههتا خوئی به شتیک بزانی، خوا ئاوری لی ناداتهوه. وهختیک که خوئی له بیر بچیتهوه، ئهوسایه که بهزهیی خوا بهسهری دهکاتهوه. مهلا تا ئارهزوو دهکا که یار دیداری لی بکا و له گهل خویا بهری بؤ راو و چی و چی، مانای ئهوهیه خوئی به شتیک دهزانی و ههتا خوئی به شتیک بزانی، له لای خوا به هیچ حیساب ناکری. بهلام که دهبینی له ماوهی ده سالدا هیچ لی نهپرساوه، ئهوسا بؤی دهردهکهوئ که ئهم خۆبینیه بۆته لهمپهر له نیوان دلدار و یاردا. لهو خو به شت زانینه پهشیمان دهبیتهوه و سهری کزی له سهر ئهژنوی ههژارانهی ئهنبیتهوه و جگه له یار ههموو شتیکی تهناخت خوئی، له بیر دهچیتهوه و به سهر کزییهوه دهپاریتهوه. یار بهزهی پندا دیتهوه و به خو پی نیشان دانیک دهیلاوینیتهوه. مهلا مژدهی ئهو دیداره به دله مهینه تباره کهی ئهدا و ئهلی:

ئه دی دل مژدهت پی دهدهم، شاد به! ئهوا خونکاری نازدارم برپاری داوه بیته دیدارم. باوهرم پی بکه راست دهکه؛ چونکه له بهر بهیاندایه یامنیری سهبای سالحان ئهو مزگینهی به من داوه و تهواو جیگهی برپاوه و هیچ گومان و دوودلی تیدا نییه.

شو کور بیناھیا من ھات و یەعقوب دیدە ڕەوشەن بوو
ب بۆیا یووسفی میسرئ ل کەنعانی بەسەر پێدا

مانای وشەکان:

شو کور: سوپاس؛ بیناھی: ڕووناکی چاو؛ دیدە: چاو؛ بۆ: بۆن؛ کەنعان: مەلبەندیکە لە
فەلەستین؛ بەسەر: ھەم چاو ھەم دیتن.

پوختە ی مانا:

لەم بەیتەدا مەلا چیرۆکی یاقوب و یوسفمان بیر دەخاتەووە کە یوسف لە یاقوب
پێغەمبەری باوکی دوور کراوەتەووە. باوک لە تاوی کور، کوێر بوو. لە پاش چەند
سالان کە براکانی یوسف چوونە میسر بۆ گەنم کڕین و یوسف لەوێ کاربەدەستی
دەولەت بوو، گەنمی دانئ و کراسەکە ی خۆی بۆ باوکی نارد لە کەنعان. باوک بە بۆنی
کراسی یوسف، چاوەکانی چاک بوونەووە. دەلی:

زۆر سوپاس یارم — کە ڕووناکایی چاوەکانمە — ھاتە دیدارم و چاوم بە دیداری ڕۆشن
بۆووە. دیداری ئەویش ھەر وەک کراسەکە یوسف بە بۆن، چاوی باوکی بینا کردەووە،
منیش — کە لە سۆی دیداری، دنیا لە بەر چاوم تاریک ببوو — بە دیتنی، تەم و تانەم
لەسەر ڕەوی و ڕوون بوومەووە.

نەسیمئ سونبول و سیفان سەحەردا حەبس و زیندانئ
قە بوو قفلا مە بی مفتە زرنگینئ ژ قفلیدا

مانای وشەکان:

نەسیم: شەنەبا؛ سونبول: گۆلی سمل؛ سیف: سیو؛ سەحەر: بەرەیان؛ حەبس:
گرتوو خانە؛ قە بوو: کرایەووە؛ مفتە: کلیل؛ زرنگینئ: زرنگانەووە.

پوختە ی مانا:

ئیمە — کە لە دووری یار وەک ئەسیری ناو حەبس و زیندانان وا بووین — لە بەرەبیاندا
شەنەبایەک کە بەسەر پرچەکانی وەک گۆلی سمل بۆنخۆش، بەسەر کۆلمە سوورەکانی

سیونا سایدا هاتبوو، ئیمه‌ی گرته‌وه. چه‌بس و زیندان له لای ئیمه نه‌ما. دلی قفل دراومان به بی کلیل کرایه‌وه و به‌لکه له خۆشی ئه‌و شنه‌بایه بۆنخۆشه، زرینگه له قفله‌وه هات. واتا له خۆشیان قفلایش کردیه هه‌وار!

۲۴ فیراقی شه‌ف ب ئاخر چوو سپێده که‌شف بوو دیسا

مه‌ریخا نه‌حس ئافا بوو خویا بوو رۆژ د شه‌رقیدا

مانای وشه‌کان:

فیراق: دووری؛ سپێده: به‌ره‌به‌یان؛ که‌شف: دیاری؛ دیسا: دیسان؛ مه‌ریخ: ئه‌ستیره‌یه که به شووم ناوی ده‌کردوو؛ نه‌حس: شووم؛ خویا: ئاشکرا؛ شه‌رق: خۆره‌لات.

بوخته‌ی مانا:

شه‌وی دووری له دیداری یار دوا‌یی هات. بۆ جاریکی‌تری‌ش ئۆخه‌ی ئه‌وا به‌یانی پێک‌گه‌یشتن، پێگه‌یشت. زۆر سوپاس؛ ئه‌ستیره‌ی نه‌حسی به‌ختمان له ئارادا نه‌ما و رۆژی تالعمان له رۆژه‌لات، هه‌لات و خۆی ئاشکرا کرد.

۲۵ د چه‌رخێ وه‌ک نجووم دیم‌دور سه‌ما هاتن قیرانا یه‌ک

هه‌ییفا به‌در بوو ئه‌و سوپه‌ری من دی د ره‌قسیدا

مانای وشه‌کان:

چه‌رخ: ئاسمان؛ چه‌رخ: زه‌مانه؛ چه‌رخ: سووردان و خول‌خواردن؛ نه‌جم: ئه‌ستیره؛ نجووم: ئه‌ستیره‌گه‌ل؛ دیم: روخسار؛ دور: مرواری درشت؛ سه‌ما: ئاسمان؛ سه‌ما: هه‌له‌په‌رکی؛ قیران: به‌رانبه‌ری و لێک‌نزیکی؛ هه‌ییف: مانگی ئاسمان؛ به‌در: مانگی چاره‌؛ سوپه‌ری: وه‌ک په‌ری له‌ دلکێشاندا؛ ره‌قس: هه‌له‌په‌رکی.

بوخته‌ی مانا:

یاری خۆم ده‌گه‌ری هه‌له‌په‌رکیدا دیت که‌ سووپی ده‌دا. کۆزی هه‌له‌په‌رکێکه‌ پری بوو

له کیزی جوانی پوخسار وهک مرواری. دههاتنه بهرانبهری یهکتر و لیک نزیك دهبوونهوه. که روانیم یاری من - که وهک پهری دلپینه - دهو کۆری رهقسه دا ههر دهتگوت مانگی چاردهیه دهناو ئهستیراندا، له ئاسمانی جوانیدا چهرخ دهدا.

٢٤ ژ وادی ئهیمهنی دلبهر نزام ئهنگوشتهک ئیزهار کر
کو خوش ئهنوار و بهرقین ئهو تهجهللا بوون د تووریدا

مانای وشهکان:

ژ وادی: له شیوی، ئهیمهن: راسته؛ ئهیمهن: جیگهی ههره پیروژ؛ نزام: نازانم؛
ئهنگوشت: قامک؛ ئیزهار: دیار؛ کو: که وا؛ خوش: جوان؛ ئهنوار: رۆشنایگهل؛ بهرق:
برووسکه؛ تهجهللا: دیارده؛ توور: کیۆیکه له دهشتی سینا.

پوختهی مانا:

مهلا ئیشاره به چیرۆکی مووسا پیغهمبهر دهکا که وهختیک ژنهکهی زهستان بووه،
ویستوویه بجۆ بزووته ئاگریکی بۆ بینئ و ئاگری بۆ بکاتهوه؛ گهیهته ناو شیوهلهیهک
له کیوی توور. خوا بانگی لی کردووه که تۆ له پیروژترین شیوی تووردای؛ کهوشان
داکه نه! ههروهها مووسا به خوای گوتووه: دهمهوی بتبینم. خوا فهرموویه: نامبینی.
من خۆم نیشانی کیوی توور دهدهم؛ ئهگهر خۆی له بهر دیداری من راگرت، تۆش وا
دهکه م بمبینی. خوا خۆی نیشانی کیوی توور داوه، کیو سووتاووه و مووسا دلی
بووراوه تهوه و لهسهرا بهر بۆتهوه. دهلی:

ئهو ههموو رووناکییه جوانانه، ئهو ههموو برووسکهدانه که لهو بهربهیهانه خوشه دا بۆ
عاشقان بۆته دیمهن، دهبی چ بی، چ قهومابی؟ نازانم. تۆ بلی یاری دلپین قامکیکی
نیشانی کیوی توور دابی که وا ئیمه وهک مووسا دلمان دهبووریتتهوه و بهروودا
دهکهوین؟!

٢٥ قیرانا زوهرهیی من دی د بهر عهقدا سورهییایی

ژ پهروینان دبیزم عهکسه هیژ کهفتی د جامیدا

مانای وشه‌کان:

قیران: به‌ران‌به‌ر هاتنی دوو ئه‌ستیره؛ زوهره: ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌شه؛ دی: دیت؛ عه‌قد: گه‌ردانه؛ سوره‌ییا: هیشوو ئه‌ستیره‌ی کۆ؛ په‌روین: ئه‌ستیره‌ی ناو هیشوو ئه‌ستیره‌ی کۆ؛ دینژم: ده‌لیم؛ عه‌کس: تیشک‌دانه‌وه؛ هیژ: هیشتا؛ جام: پیاله‌ی باده‌نۆشین.

پوخته‌ی مانا:

له‌و هه‌له‌پرکییه‌دا کچه‌کانی ترم وه‌ک لیزگه‌ی گه‌ردنبه‌ندیک هاتنه‌ به‌ر چاو که له‌ جوانیدا به‌ کۆئه‌ستیره‌ ده‌شبه‌ی‌ندران؛ به‌ران‌به‌ر به‌ مانگی پرووی یارم ده‌بوون و تیشکیان له‌و وه‌ر ده‌گرت. من — که مه‌ستی شه‌رابی ئه‌و جوانیه‌م — ده‌پروانم پیاله‌که‌م هه‌روا بریق‌ه‌ی ئه‌ستیرانه‌ لیه‌وه‌ دیاره‌. من ده‌لیم تیشک‌دانه‌وه‌ی پرووی یارمه‌ که داویه‌ته‌ ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ و ئه‌وانیش تیشکیان داوه‌ته‌ پیاله‌ی باده‌ی منه‌وه‌.

٢٨ حه‌بیبی عه‌زمی سوچه‌ت کر د جامان له‌و شه‌راب ئانی

دل‌ی من دی دو سه‌ییادان ژ بورینا به‌ری وێ دا

مانای وشه‌کان:

حه‌بیب: خۆشه‌ویست؛ عه‌زم: لی‌بران، قه‌سد؛ سوچه‌ت: هاوده‌می؛ له‌و: بۆیه؛ شه‌راب: مه‌ی؛ ئانی: هینای؛ دی: دیت؛ سه‌ییاد: نچیره‌وان؛ بورینان: بریانی، گۆشتی برژاو؛ به‌ری وێ‌دا: لێی پروانی.

پوخته‌ی مانا:

خۆشه‌ویسته‌که‌م، ویستی بیته‌ هاو‌ده‌م و هاو‌نشینم؛ بۆ ئه‌وه‌ بوو که شه‌رابی ده‌ناو پیالاندا هینا. یانی چاو مه‌سته‌کانی نیشان دام. دل‌م ده‌سه‌جی هه‌ستی کرد که دوو راوکه‌ر — واتا چاو‌ه‌کانی — تیه‌وه‌ ده‌پروان و ده‌یانه‌وی بۆ مه‌زه‌ی مه‌ستییه‌که‌ی خۆیان، بیکه‌نه‌ بریانی. «سالم» له‌و باره‌وه‌ ده‌لی:

وه‌ی وه‌ی چ مه‌جلیسی بوو دویتی له‌ دیده‌ و دل

دل‌به‌ر شه‌رابی گێرا «سالم» که‌بابی هینا

ب توولۇن ئاستانىرا ۋەخۇندم مىر ب دەرگاھى
ب ئى چاقى ھەبىب دىتم شوکور ئەف شەققە مەولۇدا

ماناى وشەكان:

توول: تولە، سەگى پچووک؛ ئاستان: بارەگا؛ ۋەخۇندم: خويندەمىيەۋە؛ ب قى: بە ئەۋ؛
دىتم: دىتمى؛ شەققە: رحم و بەزەيى؛ مەولۇ: مەولا، سەرۋەر.

بوختەى مانا:

خودايە ئەى سەرۋەرى سەرۋەران! زۆر سوپاس بۇ تۆكە بەزەيىت بە مندا ھات و
كارىكت كرد دلەرم من بە تولەى دەرگانەى خۇى حىساب بكا و بمخوينىتەۋە. منى
ھەزار لە دەرگای مىرىكى وا دەسەلات دار پىگا بدرىم و يارم بەۋ چاۋى
خۇشەۋىستىيەۋە لىم برۋانى!

ژ شىلى ئەبرۋىن ساقى ھلاتن سەد ھىلال ئىرۋ
ۋە بەدەرک من موقابل دى ئىشارەت من ژ ەكسىدا

ماناى وشەكان:

ساقى: مەيگىر؛ ھلاتن: ھەلاتن؛ ھىلال: مانگى يەكشەۋە؛ ئىرۋ: ئەمىرۋ؛ ۋە: ۋەھا، ئاۋا؛
بەدر: مانگى شەۋى چاردە؛ موقابل: بەرانبەر؛ دى: دىت؛ ئىشارەت: ئىشارە؛ ەكس:
تىشكدانەۋە.

بوختەى مانا:

ئەمىرۋ كە يار روخسارى نىشان دا، سەد مانگى يەكشەۋە بۇ لاساكدنەۋەى برۋكانى ئەۋ
مەيگىرە چاۋمەستە، لە ئاسۋگ سەريان دەرینا. ھەرۋەھا مانگى چاردەشم دىت كە
بەرانبەر بە روومەت و ھەنىەى وىستابوو. من ئىشارەتى روخسارى يارم لە تىشك
بەخشىنى بە مانگى چاردە پى گەيشت و زانىم دەر كەتۈۋە تا بىيىنم.

٣١ زەهری خۆی شەریف خۆندم کو خەمەتکاری دیرینی^١
تە پەر جەور و جەفا دینە سلووک و سەعی و جەهەددا

مانای وشەکان:

زەهر: زار، دەم؛ شەریف: مەبارەک؛ خۆندم: بانگی لێ کردم؛ کو: کە؛ پەر: زۆر، زیاد؛
جەور و جەفا: دەرد و ئازار؛ سلووک: پڕۆیشتن.
سلووک لە زاراوەی سۆفیاند، پلە-پلە بەرەژوور چوونە بەرەو خودا تا دەگەنە
مەنزڵگەی توانەووە لە خوادا کە **فەنافیللای** پێ دەلێن. ئەم پلانیەش بریەتین لە: **تۆبە**،
کۆشش، **تەنهایی**، **دوورەپەریزی**، **لە خوا ترسان**، **دنیا فریدان**، **تکا** و **هی تریش**.
سەعی: روویشتنی بە پەلە؛ **سەعی**: کۆشش؛ **جەهد**: تەقەلا و هەول.

پوختە ی مانا:

یارم بە دەمی پیرۆز و شیرین زمانی خۆی، منی دواند و فەرمووی کە تۆ خەمەتکاری
لەمیژینە ی منی. تۆ لە ڕێگەی خەمەتی مندا و بۆ گەیشتن بە من زۆر ماندوو بووی و
زۆرت کۆشش و تەقەلا کردوو.

٣٢ بچین وەردان ژ گولزاران کو ئەغیاران ب دەست خاری
ژ مەخسوسانی دەرگاھی دوو عامن ئەو د هيجریدا

مانای وشەکان:

بچین: بچنەووە؛ وەرد: گول؛ گولزار: گولجار؛ ئەغیار: بیگانه، غەوارە؛ خار: دروو، چقل؛
مەخسوس: تاییبەتی؛ دەرگاھ: دەرگا؛ عام: سال؛ هیجر: دووری دیدار.

پوختە ی مانا:

تۆ ئەوا دوو سالە دەردی دووری دەکیشی و هەر بە تەمای دیدار بووی و خۆت
پاگرتوووە؛ چاکت کردوووە. لەو بەولاولە دەتکەم بە خولامی تاییبەتی بەر دەرکی

١. شیخ مەنەووەر: «ب زاری خۆ شیرین خووندم ژ لوتفی بەندە نیشان کر»

بارەگای خۆم. ئەوندەش بزانە کە ئەوانە ی غەوارەن و لە ئێمە بێگانەن، لە دنیادا جگە لە دەرک و دال چییان وەدەست نەکەوتوو. ئەوا تۆ گەیشتییه ناو باغ و باغچە ی ئاوات. دەسا دەسبکە بە گۆل چنن لە گۆلجاری ئارەزوودا.

۳۳ ب تەشریفا خوە ئەز خۆندم ژ لوتفی بەندە نیشان کر
خەلات و شەفقە و دلدان شوکۆر خوازین کو باخوی دا

مانای وشەکان:

تەشریف: گەورەکردن؛ تەشریف: گەورەیی؛ خۆ: خۆی؛ خۆندم: خۆیندیمییهو، لاواندیمییهو؛ لوتف: ئیلتفات و نەرمی؛ بەندە: کۆیلە؛ خەلات: بەخشش؛ شەفقە: مەحەبەت و خۆشەویستی؛ دلدان: دلدانەو؛ باخوی: خودا.

پوختە ی مانا:

بە گەورەیی خۆی گەورە ی کردم. بە نەرمی و ئیلتفاتەو منی کۆیلە ی خۆی نیشانە کرد. ئەو ھەموو بەخشش و ئیلتفات و ڕووخۆشی و دلدانەو و لاواندەو ی کە لە یارم دیت لە ھونەر و کردەو ی من بەدەرە و تەنیا خودایە بەزە ی پێمدا ھاتوو و خۆیندوویمییهو و بەسەری کردووومەو؛ زۆر سوپاسگوزارم لە خودا.

۳۴ مە ھادر سەجدە یا شوکر ئ ل وئ عەردئ موقەددەس بر
ب موژگانئ خوە دوڕ سوفتن ئەنی مالی ل عەردئدا

مانای وشەکان:

مە: ئێمە؛ ھادر: حازر، دەسبەجئ؛ سەجدە: سەر وەسەر عەرز کردن بۆ کڕنووش؛ شوکر: سوپاس. کەسیک کە خوا خۆشی زۆری دەداتئ، سوژدە یەک دەبا ناوی سوژدە ی شوکرە. عەرد: زەمین؛ موقەددەس: پیرۆز و مەبارەک؛ بر: برد؛ موژگان: مژۆل؛ دوڕ: مرواری درشت؛ سوفتن: سوون، کون کردن؛ ئەنی: تویل، ناو چاوان.

پوخته‌ی مانا:

من له خۆشییان که یار به سه‌ری کردم‌ه‌وه و به غولامی خۆی حساب کردم، هه‌ر ده‌ست‌به‌جی له حوزووردا سوژده‌ی شوکرم برد. له‌سه‌ر ئه‌و زه‌مینه‌ پیرۆزه _که وه‌ک شیوه‌ پیرۆزه‌که‌ی کێوی توور بوو_ پیاو له هه‌ر کوی به‌ خوا بگا، ئه‌و شوینه‌ پیرۆزه. به‌ مژۆلان مرواری فرمیسکانم دابیشت و دارشت. ناو چاوانم له‌ عه‌رز مالی و عه‌رز‌که‌م به‌ ناو چاوانم مالی و گه‌سکم دا؛ به‌لام گه‌سکه‌که‌م توێلم بوو.

٣٥ هه‌یا بیناهیا چه‌ه‌شان بوت و عوززای و لاتێ من

توئی پیشه‌به‌ر سجوودا من سه‌حه‌ر گاهان د خه‌لویدا

مانای وشه‌کان:

هه‌یا: ئه‌ی؛ هه‌ییا: وه‌ره؛ بیناهی: سۆما، پرووناکی چاو؛ چه‌ه‌ف: چاو، دیده؛ بینایی چاوان: ناوه‌ بۆ خودا؛ بوت: بت؛ عوززا: بتيك بووه له مالی کابه؛ لات: بتيك بووه له مالی کابه. پیشه‌به‌ر: قبیله، پرووگه؛ سجوود: سوژده‌گه‌ل؛ سه‌حه‌ر گاهان: به‌ره‌به‌یانان؛ خه‌لوه: جینگه‌ی ته‌نیاپی.

پوخته‌ی مانا:

وه‌ره‌ ئه‌ی پرووناکی چاوانم! ئه‌ی بینایی چاوان! وه‌ره‌ ئه‌ی که‌سیکی که من تۆم کردۆته‌ بت و ده‌تپه‌رستم و له جینگه‌ی عوززا و لات _که بت‌په‌رستان ده‌یانپه‌رستن_ من تۆ ده‌په‌رستم و وازم له هه‌موو شتيك هیناوه جگه له تۆ. تۆ پرووگه و قبیله‌ی منی. من که هه‌موو به‌ره‌به‌یانان بۆ کړنۆشت سه‌ر ده‌نیمه سه‌رزه‌وین و سوژده ده‌به‌م، پرووم ده تۆیه و له شوینی ته‌نیاپییدا تۆم ده‌گه‌لی.

٣٦ ل بال عیلمی ته‌مه‌لوومه ژ ژینی من تو مه‌قسوودی

فیدای جانێ مه‌ دی جان بت د قه‌ستا وه‌سل و دینیدا

مانای وشەکان:

ل بال: لە کن، لە لای، عیلم: زانست؛ تە: تۆ؛ مەعلووم: دیاری و ئاشکرا؛ مەقسوود: مەبەست؛ جان: گیان؛ فیدا: قوربان، گۆری؛ قەست: نیاز؛ وەسل: پێک گەشتن؛ دین: دیتن و چاو پێ کەوتن.

پوختە ی مانا:

پێی ناوی من بلییم. خودایە! ئە یار! ئە ی بینایی چاوان! ھەموو شتێک خۆت دەیزانی. لەبەر زانستی تۆدا ئاشکرایە کە لە ژياندا جگە لە تۆ نیازیکم نییە. من دەمەوێ لە ڕێگەی تۆدا — کە گیانی بەراستیم تۆی — گیانم فیدا کەم. ھەر ئەوندە بەو ھومیدەو ھەم بە تۆ بگەم و بتبینم.

۳۷ ب حوسنا خۆ ئیلاھی کی ب سەھم و ھەیبەتی دینی
نوجووم و کەوکەبی لامیع ژ بالا تین بە بەژنیدا

مانای وشەکان:

حوسن: جوانی؛ ئیلاھی: خوای من؛ کی: بکە؛ سەھم: سام و ترس؛ ھەیبەت: مەترسی؛ دین: دیتن؛ نوجووم: ئەستێرە گەل؛ کەوکەب: ئەستێرە؛ لامیع: ڕیقەدار؛ بالا: لای سەروو؛ بەژن: بالا.

پوختە ی مانا:

خودایە بەو جوانییە خۆت کە ی کە بەشیکت داو ھە دلبەرم و بەو ھەیبەت و مەترسی و دلەلەرزە ھە کە ی کە لە دیتنی ئەو جوانییە تدا لە ڕووی دلبەرم دەبینم و بەو دیدارە لەو بەژن و بالا ڕێکەدا نیشانمان دەدە، ئەو خشلانە ی دەبریقینەو و لەسەر ڕا تا خوار لە بەژنی یاردا وە ک ڕیزی ئەستێرە دەدرەوشینەو. کە ئەوانەش ھەموو پاژیک و بەشیکێ کە من لە جوانی تۆ کە لەو بەشی یارمەت داو.

۳۸ ب خالین وهرد و نه‌سرینان ژ قودره‌ت خه‌ت کشاندی لی
ب تهر‌حاً نیر‌گزا عی‌لی سه‌هر‌گاهان نه‌سیم لی دا

مانای وشه‌کان:

خال: خالی سهر‌ پروو؛ وهر‌د: گولی سووری موحه‌مه‌دی؛ نه‌سرین: گولی‌کی سپیه؛
قودره‌ت: توانایی؛ قودره‌ت: کاری خودا؛ خه‌ت کشاندی لی: خه‌ت لی کیشاوه؛
تهر‌ح: چووزه، چل؛ نیر‌گز: گولی‌کی سپی بو‌نخوشه؛ عی‌ل: بلند؛ عی‌ل: عاشیره‌ت؛
نه‌سیم: شنه‌با.

بوخته‌ی مانا:

خوایه! به جوانی به‌ژن و بالای یار - که جوانی خو‌ته داوته‌تی - به خاله‌کانی رو‌خساری
چ ئه‌وانه‌ی له سهر‌ کولمه‌ی سووری - که وه‌ک گولی گولاون - چ ئه‌و خالانه‌ی له سهر‌
لاجانگ و به‌ر گهر‌دنن - که لاجنگ و ژیر‌چه‌نه‌ی وه‌ک نه‌سرین وان - که به قودره‌تی
خو‌ت نه‌خشان‌دوو‌تن، خودایه سویندت ده‌دهم به‌و به‌ژن و بالای که وه‌ک چله‌ نیر‌گزی
شلک و بلنده و له‌چاو هه‌موو جوانانی عاشیره‌تدا گولی سهر‌تۆپه، ئه‌و چله‌ نیر‌گزه‌ی که
به شنه‌بای به‌یانان ده‌له‌ریته‌وه. یان ئه‌و به‌ژنه شلکه‌ی که به هه‌ناسه‌ی عاشقانه‌ی ئیمه
ده‌هه‌ژیت.

۳۹ کو توولی ئاستانی دوور نه‌کی ئیدی ژ دهر‌گاه‌ی
ژ باخوی فی رجوو ناکین د با بی لوتف و ره‌حمیدا

مانای وشه‌کان:

کو: که؛ توولی: توله‌ی؛ نه‌کی: نه‌که‌ی؛ ئیدی: جاری‌کی‌تر، تازه؛ باخوی: خودا؛ فی:
ئه‌وه‌ی؛ رجوو: ته‌مه‌ننا، داوا؛ باب: دهر‌گا؛ باب: باب‌ه‌ت؛ لوتف: ئیلتفات؛ ره‌حم:
به‌زه‌یی.

بوخته‌ی مانا:

خودایه! سویندت ده‌دهم به جوانی یارم، به به‌ژن و بالای، به‌و خالانه‌ی پیت

نەخشان دوو، كە ھەمووشيان تۆزىكە لە نموونەى جوانى خۆت، دىلم مەشكىنە و جارىكى تر دوورم مەخەرەو لە دەرگای خۆت و با ھەر تۆلەى بەر دەرگانەى تۆ بىم. خودايە! ئەو تەمەننايەم تەنیا لەو ھەيە كە ھومىدەم بە لوتف و پەحمەتى تۆ ھەيە. دەرنا دەزانم عەبد حەقى نىيە ئاواتى خۆى لەبەر خودا دانى و بلى بىكە. لىرەدا مەلا ئەو قەسەى سۆفیانەمان بىر دەخاتەو كە خودا بەرانبەر بە ھىچ نایدا. تەنیا ئەگەر بەزەى بە كەسكىدا ھات، دەرەوى خىرى لى دەكاتەو. نوێژ و تاعەت نابن بە ھۆى بەخششى خودا.

۴۰ تو نارى فىرقەتى زانى دكارم، ئەز تەحەممول كە
دبارى كووهى قەندىلم، بلاقىلم د عشقىدا

مانای وشەكان:

نار: ئاگر؛ فىرقەت: جىايى، جودايى؛ دكارم: دەتوانم؛ ئەز: من؛ تەحەممول كە: ھەلگرم؛ دبار: كۆ؛ كووهى: كۆى؛ قەندىل: كۆىكى بەرز و بەناوبانگە لە كوردستان؛ بلاقىل: بى قەسە و باس؛ عشق: ئەوین، دلداری.

پوختەى مانا:

خودايە ھەرچەندە واى دابنىم كە من كۆى قەندىلم، ھىچ گلە و مەقەشم لە دلدارىدا قەت نەبووبى، ئايا من چىتر دەتوانم تاقەتى جودايى بىنم؟ خوايە تۆ خۆت دەزانى ئاگرى جودايى چەند بە تەوژم و بى ئامانە. دەشزانى خۆ لەبەر پراگرتنى تەنانەت لە وزەى چىاي قەندىليشدا نىيە.

مەلا ئىشارە بەو ئايەتە دەكا كە خوا فەرموويە:

ئەگەر ئەم قورئانەمان ناردبايەتە سەر چىا، دەتدیت بە زەلىلى لە ترسى خودا، لەت_لەت بوو و لەبەر يەك چوو.

٤١ زەهی دەردی مەزن فیرقەت جگەر سۆت ئاتەشی دا دل

جەئ سەبری نەما چەندان فەرەج مەن دی د سەبریدا

مانای وشەکان:

زەهی: پەک، چ زۆر؛ دەرد: ژان؛ مەزن: زل؛ فیرقەت: جودایی؛ سۆت: سووتا؛
ئاتەش: ئاگر؛ جیه: جیگە؛ چەندان: هیندە؛ فەرەج: فەرحانی؛ سەبر: هەوسەلە و
پشوو درێژی.

بوختە ی مانا:

ئاخ لە ژانی گرانی جودایی چی پێ کردم! جەرگی سووتاندم؛ ئاگری دە دل بەردام.
بەلێ زۆرم سەبر کرد و لە سەبری زۆرەو هەبیمە فەرحانی. بەلام ئیتر تازە کە دل و
جگەرم ئەوسا سووتاو، دلێش جیگە ی سەبرە؛ ئاگری گرت و بوو بە خۆلەمیش. ئیتر
جیگە ی سەبر کردنە کەشم نەماو. دەسا خودایە دیسان تووشی جوداییم مەکەو!

٤٢ «مەلا» بێ قامەتا یە کتا قیامەت مەن بە چەهقان دی

فیراقی ڕووسیا بن تە ژ مەن جانی شرین جی دا

مانای وشەکان:

قامەت: بەژن؛ یە کتا: بێ وێنە، (نەمامی تاقانە)؛ فیراق: جودایی؛ ڕووسیا: ڕوورەش؛
جی: جیا، جودا.

بوختە ی مانا:

هۆی مەلا! (وەک شاعیرانی تر خۆی دەدوینێ) بێ بەژن و بالای یار - کە وەک
نەمامی تاقانە و بێ وێنە یە - مەن قیامەتم بە چاوان دیت. ئە ی جودایی ڕووت ڕەش بێ!
تۆ بووی کە گیانی شیرینم - کە یارە - لی جیا کردمەو.

دوعا

۱ سهرى زولفا ته ب كوللابى دوعا

هاته دهستى مه ب جهللابى دوعا

ماناى وشهكان:

كوللاب: قولاپ؛ دوعا: نزا؛ جهللاب: كيشهر؛ جهللاب: بهو كهوه دهلىن كه دهناو
حهشاردا دهپشارنهوه و كهوى پى راو دهكهن.

پوختهى مانا:

ئهى يار! ئيمه دوعامان كرد و دوعاكهمان وهك كهوى راو، وهك قولاپ و داو، سهرى
زولفى ئالقهى قولاپ ئاسايى تو كهوته دهستمان.

۲ سوفىيى خهلوهنشين يئنه سوجوود

ههردوو برهين ته نه مىحرابى دوعا

ماناى وشهكان:

خهلوهنشين: چلهكيش؛ بره: برۆ.

پوختهى مانا:

ئهى يارى دلرفين! ئهو تاقى برۆيانهى تو پيروزتريين مىحراين كه ههر كهس
بهرانبهريان راوهستى و دوعا بكا دهس لهجى قبولل دهيى. با سوفيه چلهكيشهكانيش
بهروه ئهو برۆيانهت سوژده بهرن تا شتيكيان له قودرهتى خودا لى حالى بيى.

۳ عهرزى كى دى بكرم سوورهتى حال

كو توى قيبلهيى ئهريابى دوعا

مانای وشه کان:

دئ بکرم: بکه؛ سووره تی حال: باسی چۆنیه تی خۆم؛ کو: که؛ قیبله: پرووگه؛ ئه رباب:
خاوه نان.

پوخته ی مانا:

باس و خواسی چۆنیه تی خۆم، جگه له تۆ لای کێ بدرکینم؟ که هه ر خۆتی پرووگه ی نیاز
و ئاواتانی.

۴ ژ دوعائی قه ده حه ک ده ر ده سته

هه ر سه حه ر مه سته ی مه یی نابێ دوعا

مانای وشه کان:

قه ده ح: پیاله؛ ده ر: ده ناو؛ مه یی ناب: شه رابی بی خه وش.

پوخته ی مانا:

له سایه ی پارانه وه م له ده رگات، هه موو به یانیان مه ست و سه رخۆشم و له باده ی
بی غه وش یادی تۆیه ئه و سه رخۆشییه م.

۵ گولی ئیقبالی ژ گولزاری قه بوول

مه چنیوو د شه که رخایی دوعا

مانای وشه کان:

ئیقبال: پروو تی کردن، به خت؛ شه که رخاب: خه وی خۆش، شیرین خه و.

پوخته ی مانا:

من که هیئده به کزی و که نه فته ی له به رت پارامه وه تا خه و به لایدا برده مه وه، له خه وما
دیتم که نزام قبوول بووه و گولی به ختم پشکووتوووه و گول چنییم له گولزاری قبوول
کردنت به نه سیب بووه.

ع بەر دوو برھین تە ژ ئیخلاص و یەقین
مە دبر سەجدە ب ئادابی دوعا

مانای وشەکان:

برھ: برۆ؛ ئیخلاص: دلپاکي؛ یەقین: بی گومانی؛ مە دبر: ئیمە دەمانبرد؛ ئاداب: برۆ وشوین.

پوختە ی مانا:

من وام بە خۆم ھەست کرد کە بە دل و یەقین سوژدەم دەبردە بەر میحرابی ئەو دوو برۆیانەت و بە دامودەستووری دوعام دە کرد.

Y ژ دلەک سافی تۆ میحرابی بین
سەجدە یەک لازمە دەر بابی دوعا

مانای وشەکان:

ژ دلەک سافی: لە دلێکی سافەو؛ لازمە: پێویستە؛ دەر بابی: لە بابەتی.

پوختە ی مانا:

ئەگەر بە دلێکی پاک و بی خەوش بروانییە ئەو برۆ میحرابی و کەوانییە، دەزانی کە بۆ پارانەو و نیازگرتن، پێویستە سوژدە یەکی بۆ بەری.

A مە د دل عوروەتی وسقایە ب دەست
ژ سەنایا تە سەر ئەلقابی دوعا

مانای وشەکان:

مە: ئیمە؛ د دل: دە دلدا؛ عوروە: دەسکە گۆزە، دەسکی ھەرچی؛ وسقا: ھەرەقایم؛ سەنا: مەدح و پێدا ھەلگوتن؛ ئەلقاب: نازناوان.

پوختە ی مانا:

من کە مەدحی تۆ دەکەم و ناوت دەبەم، ناوی تۆ سەروەری ھەموو ناو و نازناوانە. ناوی

خۆت ده‌که‌مه‌ تەکا‌کار له‌ دۆ‌عا‌ کرد‌ندا. ده‌ستم به‌ ده‌سکی هه‌ره‌قایمه‌وه‌ گرت‌وو‌ه‌ و هه‌ر‌گیز تل ناده‌م و له‌ ڕی‌گه‌ لا‌ ناکه‌وم.

9 ژ‌ ته‌زهل یه‌ک‌ جیهه‌تی دایه «مه‌لی»

هه‌ر مه‌ ئی‌خلاسه‌ ژ‌ ته‌سبایی دوعا

مانای وشه‌کان:

ته‌زهل: هه‌ره‌پیشوو؛ یه‌ک‌ جیهه‌تی: یه‌ک‌ لایه‌نی؛ مه‌لی: مه‌لا؛ هه‌ر مه‌: ئیمه‌ هه‌ر؛ ته‌سباب: هۆ.

پوخته‌ی مانا:

هه‌ر له‌ ڕۆژی بنا‌وانه‌وه‌، خوا یه‌کتاپه‌رستی داوه‌ به‌ مه‌لا. هۆیه‌کی که ده‌بیته‌ مایه‌ی پارانه‌وه‌مان، ته‌و ئی‌خلاس و دلپاکیه‌یه‌مانه‌.

دیدار

۱ دهستی قودرهت کو هلاقیّت ژ به ژنا ته نیقاب
ل جه مالا جه بهرووتی مه نه مان په رده حیجاب

مانای وشه کان:

قودرهت: توانایی؛ هلاقیّت: هاویشتی، هه لیمالی؛ نیقاب: سرپوش؛ جه مال: جوانی؛
جه بهرووت: دهسته لات؛ حیجاب: له مپهر.

پوخته ی مانا:

له وساو ه کهوا دهستی به هیژ و توانای سازدهری زهوی و ئاسمانان، به ژنی توی
هیناوه ته ئاراه و په رده ی نیوانی له ناو لا داوه و خوی به ئیمه نیشان داوه، ئیمه
جوانی خوی گه وره مان له روخساری تودا به دی کردووه و بو دیتنی جوانی ئه و
په روه ردگاره توانا و خاوهن دهسته لات هه چ په رده و له مپهرمان له ناودا نه ماوه.

۲ ل گولین ته ی تهر و نازک کو سه حهر گرتی خوناڤ
د ئه باریق و قنینان ژ حه سه د سوه تی گولاب

مانای وشه کان:

گولین: گولان؛ تهر و نازک: شق و تور؛ خوناڤ: شه ونم، ئاونگ؛ ئه باریق: جه معی ئیبریق؛
لوولینه؛ قنینه: ده فری شووشه؛ حه سه د: ئیره یی؛ سوه تی: سووتاو؛ گولاب: گولاو.

پوخته ی مانا:

له وه تا سر گونای تو _ که وه ک په لکه گولی ناسک و تور و تیرو وان _ له بهر به یاندا
شه ونمیان په ربوه ته سهر، گولاو که شیرهی گیانی گولانه و ده زانی نه گه یشته ته

بارته‌قای ئەو شه‌ونمه‌ که به‌سه‌ر کولمه‌ کانتەوه‌یه، له‌به‌ر ئێره‌یی و چاونه‌زیری له‌ داخ و
حه‌سه‌رتان، له‌ ناو تونگه‌ی لوله‌دار و له‌ ناو شووشاندا سووتاوه‌.

٣ عه‌ینێ کافوورییه مه‌شره‌ب مه‌ ژ حوسنا ته‌یه ساف
له‌و ژ عیشقا ته‌ د دلدا مه‌ فه‌بوو عیلمێ عوباب

مانای وشه‌کان:

عه‌ین: کانی؛ **عه‌ین:** هه‌روه‌ک؛ **کافوور:** شیرهی داریکه‌ زۆرتر له‌ چین و ژاپون ده‌روێ؛
ئه‌ویش وه‌ک داره‌به‌نی ولاتی خۆمان له‌له‌ ده‌کرێ و شیره‌ دائه‌دا و دوايه‌ وشک
ده‌بێته‌وه‌. په‌نگی زۆر سپیه‌؛ بۆنی خۆشه‌ و بۆ داوده‌رمان به‌ کار ده‌برێ. به‌ لاشه‌ی
مردوویه‌وه‌ ده‌که‌ن زوو بۆن نه‌گرێ. خوا له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموێ: «له‌و دنیا کارچاکان له‌
پیاله‌یه‌ک ده‌خۆنه‌وه‌ که‌ ناوه‌رۆکی پیاله‌که‌ کافووریشی تیکه‌لاوه‌ و له‌ کانیه‌ک تیراو
ده‌بن که‌ هه‌رگا بیانده‌وێ هه‌لده‌قولێ»؛ **حوسن:** جوانی؛ **ساف:** بێ خه‌وش؛ **له‌و:** بۆیه‌؛
فه‌بوو: کرایه‌وه‌؛ **عوباب:** ده‌ریای به‌ شه‌پۆل و شه‌پۆلی ده‌ریا؛ **عوباب:** ناوه‌ بۆ کتیبێکی
فه‌ره‌هنگی عه‌ره‌بی که‌ «سه‌نعانی»^١ بیست به‌رگی نووسیوه‌ و بۆی ته‌واو نه‌کراوه‌.

پوخته‌ی مانا:

له‌و ساوه‌ ئیمه‌ ریگمان دراوه‌ که‌ له‌ جوانیی بێ گه‌رد و بێ خه‌وشی تۆ به‌روانین، خۆمان
له‌ به‌هه‌شتا ده‌بینین و له‌ پیزی پیاوچاکانداین و له‌و سه‌رچاوه‌ به‌هه‌شتیه‌ تیراو ده‌بین
که‌ کافووری له‌گه‌لا تیکه‌لاوه‌. هه‌ر بۆیه‌شه‌ که‌ ده‌رگای ده‌ریای زانست به‌ پرووی
دلماندا کراوه‌ته‌وه‌ و دلمان له‌ زانایی خواناسیندا ده‌ریایه‌که‌ شه‌پۆل ئەدات و سه‌رپرێژ

١. سه‌نعانی، ناوی ئه‌بولفه‌زایل حه‌سه‌ن کوری موحه‌ممهد بووه‌. له‌ نیوان سالانی ١١٨١ و ١٢٥٢ز دا ژیاوه‌. له‌
شاری لاهووری هیندوستان هاوئته‌ دنیا. له‌ شاری غه‌زنه‌ خۆیندووویه‌ و له‌ به‌гда مردووه‌. دوو فه‌ره‌هنگی
عه‌ره‌بی نووسیوه‌؛ یه‌کیکیان ناوی: «التَّكْلِمَةُ وَالذَّيْلُ وَالصَّلَتهُ» واتا: ته‌واوکه‌ر و په‌راویز و پێک‌گه‌یاندن بووه‌.
ئه‌وی‌تریان، «أَعْبَابُ الْآخِرِ وَالْبَابُ الْآخِرِ» ده‌ریای پڕ و سه‌رپرێژ یان شه‌پۆلی سه‌رپرێژکه‌ری ده‌ریا و کاکله‌
خۆشه‌کان. ئەو فه‌ره‌هنگه‌ی تا پیتی میم هێناوه‌ و بۆی ته‌واو نه‌کراوه‌ و مردووه‌.

فه‌یزووزنابادی قامووسه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر دار و په‌ردووی ئەم دوو کتیبه‌وه‌ هه‌لناوه‌. «هه‌زار»

دەكات. يان، لە سایەى دیدارى تۆو، ئیمە زانستىك پرووى تى کردووین که زۆر لە ناوهرۆکی کتیبى «الْعباب» ى سەنعانى زیاتره.

٤ مه ژ سەرچەشمەى حەيوان قەدەحەک سافى قەخوار
ناگەهى لەززهت و زهوقا مه ب سەد جلدی کیتاب

مانای وشەکان:

سەرچەشمە: سەرچاوه؛ حەيوان: ژيان؛ قەدەح: پیاله؛ ساف: پروون و دوور لە لیلاوى؛
قەخوار: خواردەوه؛ ناگەهى: ناگاته؛ لەززهت: خوشى؛ زهوق: چيژه؛ جلد: بەرگ.

پوختهى مانا:

ئیمە لە سەرچاوهى ئاوى حەياتى، پرى پیالەیهى پروون و رهوانمان خواردۆتهوه؛
خوشى و چيژهیهى که ئیمە ههستمان یی کردوو، به سەد بەرگ کتیب باسى
بکهین هیشتا دواى نایه.

٥ لهو د چەنگى مه دخوونى کو د عیشقا ته بساز
مه ب بهژنا ته دخوون نهى و قانون و روباب

مانای وشەکان:

لهو: بۆیه؛ کو: که؛ دخوونى: بانگ دهکا؛ نهى: بلویر؛ چەنگ، قانون، روباب:
هەریه که ئامرازىکى مووسىقان؛ بساز: بساچینه، ئاشنايه.

پوختهى مانا:

ئەوینى تۆ و دیتنى دیدارى تۆ، وهک ئاوى ژبانه، که مردن لە ناو دەبا و تام و چيژهى
لە باس کردن نایه. وا تازه تیدەگەم که بۆچى گوى لە هەر ئاواز و ئامرازىکى مووسىقى
دەگرم تیکرا هەر دنەم ئەدەن و ئامۆزگاریم دەکەن که تۆ دەگەل ئەوین ئاشنا بهو
دەست لە دلدارى بهر مەده،

٦ قەھوہیا تەلخی دگەل زەھەرئ ھەلاھیل بدەری
مە ژ دەستی تە مبارەک شە کەرئامیزە خوشاب

مانای وشەکان:

قەھوہ: مە؛ قەھوہ: قاوہ؛ تەلخ: تال؛ زەھر: ژەھر؛ ھەلاھیل: گایە کە شیرە کە
ژەھریکی زۆر ھەستە مە؛ بدەری: بدەییە؛ مە: بۆ مە؛ مبارەک: پیرۆز؛ شە کەرئامیز:
شە کراوی؛ خوشاب: خۆشاو.

بوختە ی مانا:

ئە گەر تۆ ژەھری ھەلاھیل بکە یە ناو قاوہ، یان شەرابی زۆر تالەوہ و بلیی بیخۆرەوہ، چۆنکە
دەستی پیرۆزی تۆی وی کەوتوہ، بە لامەوہ خۆشاوی شە کراوی شیرین و خۆشە.

٧ قولزومی عیشقی ژ بایی خۆ موخالیف دەمە کئ
د ھەماماتی عەجاجی مە ل سەر دەستی غوراب

مانای وشەکان:

قولزوم: دەریا؛ عیشق: ئەوین؛ بای موخالیف: بای پیچەوانە؛ دەم: تاو؛ ھەمام:
راتلە کاندنی با؛ عەجاج: گێژەلووکە و گەردەلوول؛ غوراب: جۆریک گەمیە بە
بادەوہی پیشوو بووہ.

بوختە ی مانا:

ئیمە سەردەمێک لە دەمان لە ناو دەریای پەر لە تۆفاندا وەبەر گێژ و گەردەلوولی
کەوتووین و بە دەم بای موخالیفەوہ پەتمان دەبرد و دەستەلاتمان بە سەر
گەمیە کەماندا نەدەما. گەمیە کەمان ئیمە بەسەر دەستی خۆیەوہ گرتوو. بای
پیچەوانە دەپەرەتاند و سەرمان لێ شێواوو.

٨ سەھەرئ خزری عینایەت کو برین چەشمە یی دل
ب جیھانی مە نەزەر دا کو جیھان عەینی سەراب

مانای وشەکان:

خزر: سەوز؛ خزر: خدری زیندە. خدری زیندە یانی کەسیکی نەمر. گۆیا یەکیک لە خۆشەویستانی خودا گەشتۆتە سەرچاوەی ئەو ئاوەی کە ھەرکەس بێخواتەو ھەرگیز نامری. واتا وەک سەوزەگیایەک وایە کە ھەرگیز وشک و سیس نابێ و ھەمیشە کەسکە؛ عینایەت: بەسەرکردنەو و ئاگاداری؛ برین: بردینیە؛ چەشمە: سەرچاوە؛ نەزەر: ڕوانین؛ عەین: بەتەواوەتی؛ عەین: کانی؛ سەراب: تراویکە. لە بیاباندا پیاو لە دوورەو ھەشتیک دەبینی بە ئاوی دەزانی؛ بەلام ئاویک لە ئارادا نییە و چاوی فریو دەخوا؛ بەو دەلێن سەراب و بە کوردی پێی دەلێن تراویکە.

پوختە مانا:

ئەم تاکە شیعەر تەواوە و کلکە ی شیعری پێشوو کە فەرمووی: لە دەریادا بەر گێژەلوو کە کەوتین و گەمیە کەمان با دەپرەتاند و بە سەرگەردانی مابووینەو؛ دەلی: شەویکی زۆر ھەستەممان دەرباز کرد تا لە بەرەبەیاندا ڕوحم و بەزە ی خوا لیمان بوو بە خدری زیندە و لە تۆفان ڕزگاری کردین و دەستی کێشاین تا بردینیە سەرچاوەی دل؛ کە ھەر چاوەی دلێشە ئاوی ژیا نی تێدا یە و ئێمە پێی نازانین. ئەوسا کە تماشای دنیا مان کرد، بەو ھەموو دەریا و وشکانییەو کە ھەیتە، ھەموومان تەواو بە سەراب و تراویکە ھاتە بەرچاو و زانیمان چاومان فریوی خواردوو.

٩ ب حوبایی مەبە مەغرور و ھە سەرگەشتە «مەلا»

با فەر کەفتیە و ئی ھودە سەرگەشتە حوباب

مانای وشەکان:

حوباب: بلقی سەر ئاو؛ مەغرور: لەخۆبایی؛ وەھە: ئاوا؛ سەرگەشتە: سەرگەردان؛ فەر: وەبەر؛ کەفتی: کەوتوو؛ بئھودە: لە ھیچ، بە خۆرای.

پوختە مانا:

ئەم مەلا ژیا نی ئەم جیھانە وەک بلقی سەر ئاوە. بلقی سەر ئاو بایەکی چۆتە ناو، کە وا

هەلیمساندوو. ژيانی جیهانیش هەر وه ک بَلقی سەر ئاو، بادی ههوايه و هەر وه ک بَلق، به با لێ دەر کهوتن، دهپووچیتهوه. ژيانیش، که نهفهسیکی دا و نههاتهوه، له ناو ئهچي. جا ئاگات له خۆت بێ، بَلقی سەر ئاو ههلت نهخه له تینێ و به ژيانی دنیایی بایی نه بی!

١٠ وهیه هودهود ژ سه با بیّت و بزانی چیه حال
کول حالی مه غه ربیان نه سوئال و نه جهواب

مانای وشهکان:

وهیه: ڕهنگ ههیه؛ هودهود: پهپووسلیمانه؛ سه با: شوینیک بووه له یه مهن که به لکيس بهر له وه بیته ژنی سلیمان پیغه مبه، لهوێ ژیاوه. (باسی سلیمان و به لکيس و دهلالیه که ی پهپوومان له پیشدا کردوه)؛ غه رب: ئاواره ی نیشتمان؛ سوئال: پرسیار؛ جهواب: ولام.

پوخته ی مانا:

ئیمه له نیشتمانی راسته قینه دوور خراوینه وه و لهم جیهانه ئامانه تییه دا به ئاواره یی ماوینه وه. نه کهس لیمان ده پرسێ چۆنی و نه ولامیکمان بو دهنیرن که دلیمان خوش کا. هومیدمان ههیه و ڕهنگه پهپووی پی و قه ده م پیرۆز مژده یه کمان له سه باوه بو بهیئنی و دهخۆمان بگه یین که چۆنین و چۆن ده بین.

١١ ههردوو برهین ته نه میحراب، چ ئیمان و چ کوفر
بوود و نابوود کویه کن ئه ف چ سهواب و چ عیقاب

مانای وشهکان:

بره: برۆ؛ ته نه: تۆن؛ ئیمان: باوه ڕی؛ کوفر: بێ ئه مه گی؛ بوود و نابوود: بوون و نه بوون؛ سهواب: پاداش؛ عیقاب: تۆله و سزا.

پوخته ی مانا:

ڕیوارانی ڕیگه ی خواناسین به قوناغیکدا تیپه ڕ ده بن که قوناغی له خوا دا ون بوونی پی

دەلێن. لەم پلەیدا بەرد و دار و گیاندار و بێ گیان بە لایانەو ھەمووی ھەر خوا دەپەرستێ. ئەوانەی کە بە پڕۆالەت کافرن و سەجدە دەبەن بەر بت، لە لای ئەوان سەجدە کەیان بۆ خودایە. چۆنکە باوەڕی و ناباوەڕیش ھەر لە لایەن خوداوە بە بەندە دراوە و ھەر فەرمانی خۆیەتی بەجێ ھێندراوە. لایان وایە پاداشی چاکە و سزای خراپەش، ھەر شتیکی زاهیری و پڕۆالەتیە و کەسیکی فەرمانی ئەوی پیک ھێنابی – فەرمانە کە ھەرچیە ک بیت – نأشی دەرد و ئازاری لەسەر بینی و ھەر وەک لەمەو بەریش باسما کرد، سۆفیانی پایەبەرز دەلێن: یار ھەمووی ھەر پەحمەت و خۆشییە و پەحمەت لە ھەرکۆی ھەبێ ئازاری لێ نییە و خوداش لە ھەموو جێگە یەک ھەیە. کە وا بوو عەزاب نابێ ھەبێ. زۆر جار لە گفتە سۆفیاندا تووش دەبین کە دەلێن: ئەوێ شێخ لە خانەقادا بۆی دەگەرا ئیمە لە گۆشە مە یخاڤە تووشی بووین و...

ھەر ئەو دوو برۆیە پراست و چەپی تۆیە کە بوونەتە سۆزدەگای باوەردار و بێ باوەرانی پڕۆالەتی. ئیتر کوفر و ئیمان دەپڕێتەو و تیکەل دەبن. بوون و نەبوون ئەگەر ھەبێ و ئەگەر نییە، ھەر لە خۆتەو ھەبێ. پاداشی باش دانەو و سزا دان چۆن جوێ دەکرێنەو؟

۱۲ وەرە نیشانی «نیشانی» دە خوە بێ پەردە سەحەر
لێ ژ خوونی بکە پەرھیز کو شەھیدان چ حساب

مانای وشەکان:

نیشانی: نیشانی تیران؛ نیشانی: نازناوی مەلا لە شیعردا؛ بێ پەردە: ئاشکرا؛ لێ: بەلام؛ خوون: خوین؛ پەرھیز: پارێز؛ شەھید: کوشتە ی رێگە ھەقانییەت؛ حساب: ژمارە، حساب: لێ پرسینەو.

پوختە مانا:

ئە یار! وەرە دە بەرەبەیاناندا خۆت نیشانی ئەم نیشانی تیرانی خۆت بدە! بەلام ھەر من نیم کە شەھیدی تیری ئەوینی تۆم؛ کوژراوانی ئەو رێگە یە لە ژمارە بەدەرن و ھەمووش لە پێ ھەقدا کوژراون و خۆتیاں لە بەر دەروا. ئەگەر ھاتییە سەردانمان، تۆزیک بە پارێزەو وەرە، نەوێک خۆتی ئیمە پەلاوێت بکا و دەشزانی کە شەھید لێ پرسینەو ھەبێ بۆ نییە.

پيالهي ليواوليئو

۱ «الله الحمد» ژ ياري مه د دهست جامه له باله ب
ژ له بي نووشي په ياپهي د دل ئيلهامه له باله ب

ماناي وشه كان:

الله الحمد: شوکور بو خوا؛ ژ ياري: له يار هوه؛ مه: ئيمه؛ جام: پيالهي؛ له باله ب:
ليپاوليپ، ليواوليئو؛ له ب: ليو؛ نووش: په واعي هه نگوين؛ په ياپهي: له سهر يه ک و بي
پسانه هوه؛ ئيلهام: له غه يبه وه خه بهر به دل گه يشتن.

پوخته ي مانا:

سو پاس بو خوا که يار ئيمه ي خويندو ته وه و به ليوه شيرينه کاني. که هاوتاي په واعي
هه نگوين. ئيمه ي لاواندو ته وه و له وساو ه جام و پيالهي ليپاوليپمان له ئه وين هاتو ته
دهست و دلمان پر بووه له موژده و خه بهري غه يبي.

۲ د ريبا وان خهت و خالان کونه هه رفين قه له مينه
مه ژ فه يزا ته يه مه ستانه په وان جامه له باله ب

ماناي وشه كان:

ري: ريگه؛ وان: نه وانه؛ خهت و خال: خال و ميل؛ هه ر ف: پيت؛ قه له م: بنووس؛ فه يز:
به ره که ت، سه ره پيژ؛ په وان: بي گري و قورت؛ چامه: شيعر و هه ليه ست.

پوخته ي مانا:

ئو خال و خه ته ي له و په وخساري تو ديت ه بهر چاو؛ کاري قه له مي نووسه ر و نه قاشان
نيه. خواي گه و ره به دانسته په ژتووني. من که دل م داوه ته ئه ويني نه وانه، به پله و

پایەبەک گەشتووم کە لە بەرە کەتیی ئەوانەووە کە پڕژەوی کردوووە سەرخۆشم،
شیرەکانم ئاوا ڕەوان و بێ گری و قۆرتن و بەسەر لیوانەووە دەگەڕێن.

۳ مەستی شەھکاسی مەیا جازبەیین ڕووح د زات (دات) ١
ڕووح دزانت کو ژ بەر لەزەتیی عیشق مامە لەبالەب

مانای وشەکان:

شەھکاسە: شاکاشی؛ جازبە: کێشەری؛ ڕووح: گیان؛ زات: خۆیی؛ کو: کەوا؛ لەزەت:
خۆشی؛ مامە: ماوم.

پوختەیی مانا:

لەو بادەییە _ کە ڕووح و گیان بەرەو خۆی دەکێشی _ من بە شاکاشی فرم کردوووە. نەک
تەنھا لەش و ئەندامم تەزیووە و بلێم وەک خەلکی ڕەمەکی سەرخۆشم، بگرە گیانیشم بەو
لەزەتەیی زانیووە و دەزانێ کە من لەو خۆشی دووبارەییە ئەویناویدا بە لیپاوییی ماومەووە.

۴ نیرگزا مەست ژ بالا چەمەنا سونبول و گول تی
قەدەحیی تازە ب دەستی خوە تەنی دامە لەبالەب

مانای وشەکان:

بالا: بەژن؛ بالا: سەروو، ژووروو؛ چەمەن: چیمەن؛ سونبول: سمل؛ تی: دی؛ تی: تیدا؛
تازە: ھەرەباش؛ تەنی: تەنیا؛ دامە: دای بە ئیمە.

پوختەیی مانا:

بەژن و بالای یارم وەکوو میڤگ و میڤخوزاریکە کە ھەموو جوړە گولیکیی جوان و
بۆنخۆشی تیدایە و لەوانەدا گولیی ڕوومەتی و سونبولی کەزیەکانی و لە سەررووی
ھەمووانیشەووە نیرگسی چاوە مەستەکانی بەجوانی خۆ دەنوین. دیتنی چاوەکانی بۆ

۱. سەلمان دلوفان و زفنگی: «ڕووحی ددین»

من وهك ئهوه وابوو كه پیاڵه یهك شهراپی هه ره باشی دابیته دهستم و پر به پر مهست
و سه رهخۆشی کردووم.

Δ وه حدهتی سیرفه مه مه شرهب ته چ ئیکسیری وجود
ئه مه له باله ب چ له باله ب ب خوه هه مه جامه له باله ب

مانای وشهکان:

وه حدهت: یه کالایی؛ سیرف: ته و او بی خهوش؛ مه شرهب: ئاو خۆره؛ مه شرهب:
مه بهست و مه رام؛ ته: تۆ؛ ئیکسیر: ئه وه ده رمانه ی که مس ده کا به زیر؛ وجود: بوون؛
جام: پیاله؛ جامه: لباس، کراس.

بوخته ی مانا:

ئیمه به هه موو باراندا له گه ل یارا تیکه لین و بووینه یه کیک و له سه رچاوه ی خالیس و
بی گه رد و روون تیراو ده بین. تازه کارمان له وه ده رچوو ه که مامۆستا و پیری ده ستگیر
ئیکسیری خۆیانمان لی خه رج که ن و مسی وجودمان بکه نه زیر. ئیمه زیری
خالیسین؛ ئیمه وه ها پر بووین له ئه وینی یه کیه تی له گه ل خوا دا، سه رباری خۆمان،
بگره کراسه که شمان له ئه وین سه رپرژ ده کاو لیپاولیه.

ع شمع و به روانه ب زاتی خوه ژ حالئ مه د دوورن
ئاته شه ک سیرفه ژ عیشقا ته فه وه ستامه له باله ب

مانای وشهکان:

شمع: مۆم؛ به روانه: په پووله، ب زاتی خو: له خودی خۆدا؛ د دوورن: په رتن؛
ئاته ش: ئاگر؛ سیرف: ته و او بی خهوش؛ فه وه ستان: گیران؛ فه وه ستان:
هه ستانه وه؛ فه وه ستان: دا وه ستان.

پوختهی مانا:

چیرۆک و بهسهرهاتی مه له ئه‌ویندا، به هیچ جۆر نابێ ئه‌وینداریی په‌روانه و مۆم باسی بکری و بلێن وێک ده‌چن. گری شه‌م جوانه؛ به‌لام هه‌ر ده‌میکه. یان به‌ فوویه‌ک ده‌کوژیته‌وه یان به‌ توه‌وه‌ی مۆم، ده‌پێتیه‌وه. په‌پووله‌ دل‌داریکی گیانبازه؛ به‌لام به‌ بال‌سووتانیک له‌ ئه‌وین ده‌ته‌کیته‌وه. گری روخساری یاری من، له‌ گری شه‌م تیشک‌هاوێژتیه‌وه و هه‌رگیز به‌ هیچ با و توه‌وه‌یه‌ک له‌ ناو ناچی. من جینگه‌یه‌کم نییه‌ بلێم به‌ گری ئه‌وین ده‌سووتی؛ چونکه هه‌ر خۆم ئاگری رووتم و له‌و ئاگره نه‌مرانه‌م که هه‌رگیز کوژانه‌وه‌ی بۆ نییه‌ و له‌ عیشق پڕ و داوه‌ستاو و پراوه‌ستاوم.

٧ قه‌ده‌حه‌ک تازه ژ عیشقی د ئه‌زهل دامه‌حه‌کیمی
ژێ د نووشین هه‌ی و هه‌ی هێ ب خوه‌ جاما مه‌ له‌باله‌ب

مانای وشه‌کان:

قه‌ده‌ح: پیاله؛ تازه: زۆر باش و عالی؛ ئه‌زهل: هه‌ره‌ پێشوو؛ دامه‌: دای به‌ ئێمه‌؛
حه‌کیم: زۆر زانا؛ هه‌کیم: ده‌سه‌لات‌دار؛ هه‌کیم: بژیشک و لوقمان؛ ژێ: لێ؛
دنوووشین: ده‌خۆینه‌وه؛ هه‌ی و هه‌ی: دایم و ده‌ره‌م؛ ب خوه‌: بۆ خۆ؛ جام: پیاله.

پوخته‌ی مانا:

زانای هه‌ره‌گه‌وره و چاره‌سازی بێ‌وینه، هه‌ر له‌ رۆژی بناواندا له‌ شه‌رابی هه‌ره‌باشی
ئه‌وینی خۆی پیاله‌یه‌کی پێ داوم که دایم و ده‌ره‌م لێی ده‌خۆمه‌وه و پێی سه‌رخۆش
ده‌بم و پیاله هه‌روه‌که خۆیه‌تی؛ پراوپره و هیچی لێ که‌م نه‌بۆته‌وه و نابێته‌وه.

٨ جاره‌کی گوه‌تی نیشانییه «مه‌لا» یی وه‌ره‌ پافی
(یان: «نیشانی» نه‌ مه‌لای و وه‌ره‌ پافی)
ئهو دخواست مه‌ ژدل و جان و ده‌هه‌ن و کامه له‌باله‌ب

مانای وشه کان:

جاره کی: جاریک؛ گوتهی: گوتی؛ نیشانیه: نیشانه کانی؛ نیشانی: نازناوی مه لاله
شيعردا؛ مه لایي: مه لایه تی؛ پاقی: بهاویژه، فری بده؛ جان: گیان؛ دهه ن: دهم؛ کام:
مراد؛ کام: ناو دهم.

پوخته ی مانا:

ئوخه ی، جاریک له جارندا به مراد گه یشتیم. یار دواندمی و فهرمووی: وه ره به قسم بکه و
ناو و لهقه بی نیشانی و مه لایه تی له کۆل خۆت بکه وه! چونکه ناو و لهقه م، نیشانه ی ئه وه یه
که تۆ شتیک هه ی و خۆتیا ن پتوه راده نیی. له باره گای ئیمه شدا هه رکه س خۆی به شت
بزانی و ناو و نیشان بۆ خۆی دانی، رینگه ی نادری و به هیچ حساب ناکری. تۆ ئه گهر
ده ته وی ئیمه ت هه بی، ئه بی خۆت له بیر بچیته وه و ناو و نیشانی بوونت کویر بیته وه.
به لی ئه وه ئه وه پری ئاواتم بوو که پیک هاتووه و به دل هه ر ئه مه م و یستووه. له وه تا ئه م
فه رمانه شیرینه م بیستووه، گیان و دل و دهم پره له شیرنایه تی به مراد گه یشتن.

٩ ته دزانم، ته دینم کو توئی نووری وجود

«الله الله» ژ چ نووره د سه رایا مه له باله ب

مانای وشه کان:

ته: تۆ؛ دزانم: ده زانم؛ دزانم: ده ناسم؛ کو: که؛ نوور: رووناکی، تیشک؛ وجود: بوون؛
الله الله: په ک ماشه لالا؛ سه را: مال.

پوخته ی مانا:

ئه وا مه لایه تیم فری داوه؛ هه موو نیشانه ی بوونم هاویشته تۆ نه چالی نه بوونه وه. ئیستا
جگه له تۆ که س ناسم؛ جگه له تۆ هیچ نابینم. تیگه یشتووم که بوون تیشکی
رووناکی تۆیه. سه د ماشه لالا له و رووناکیه ت که له خانووی جی ژیا نی ئافه ریده کانتدا
و له عه رز و ئاسمان تیشکی داوه ته وه.

ژ عینایهت نه زهری خاسه کو ههر میسره ع و بهیته ک
قه ده حین ئابی حه یاتینه د شیعرا مه له باله ب

مانای وشه کان:

عینایهت: چاو لی بوون؛ نه زهر: لی روانین؛ خاس: تایه تی؛ میسره ع: نیوه شیعر؛
بهیت: شیعریکی دوو میسره عی؛ قه ده ح: پیاله؛ ئابی حه یات: ئاوی ژیان.

پوخته ی مانا:

دیاره یار به چاوی مهرحه مهت و به زهیی له منی روانیوه و ئیلتیفاتیکی تایه تی
ده رباره ی من هه یه؛ ئه گینا ئه وه خۆراییی نییه که ههر تاک و له تیک له شیعر ی من،
بارته قای پیالینکی پراوپر له ئاوی حه یاتی دیته وه.

په نچ و گه نچ

۱ شاه ب قه سدا کوشتنا من ږم هه ژانندن بی سبه ب
دا مه چه شمی قه هر و خه شمی ږم ل دلا کو ئه دهب

مانای وشه کان:

شاه: خونکار؛ قه سد: نیاز؛ کوشتن: مراندن؛ ږم: ږمب؛ هه ژانندن: ږاژاندن، ږاتله کاندن؛
سبه ب: هو؛ دا مه: دای به ئیمه؛ چه شمی: چاو؛ قه هر: تووړه یی؛ خه شمی: ږق؛ کو: که.

پوخته ی مانا:

یارم که خونکاری هموو جوان و نازدارانه، مژوله کانی به تووړه ییه وه ترووکاندن؛ که بو
من وه ک ئه وه وابوو به ږمبان له من ږاسایی. به چاوی تووړه یی و غزه به وه تماشای
کردم و دیاره مبه بستی ئه وه بوو که له خزمه تیا به ئه دهب تر ږم. هه چهنده من خوم
لام وایه هیچ بی خزمه تییه کم نه کردوو و هو ی تووړه یی ئه وم پیک نه هیناوه؛ به لام
هه روه ک جوانی و دلنه رمی ږهوشی یاره، هه روه هاش قه هر و تووړه ییش یه کیک له
سیفاتی ئه وه. که وابوو نابی ئیمه سبه ب ږپرسین.

۲ کوشتین دیدار و دینی بی خه تا هه ده سهدن
هه ره سه حه ر دیسا ژ نو وین تینه کیرئ سهد جه له ب

مانای وشه کان:

کوشتی: کوژراو؛ دیدار: چاو پی که وتن؛ دین: تماشا، دیتن؛ بی خه تا: بی سوچ؛ ده سهد:
هزار؛ ژ نو: سهر له نوی، له سهر ږا؛ تینه: دینه؛ کیر: چه قو؛ جه له ب: گه له، که رک.

پوختهی مانا:

وهه بێ ههه من به ته نیا بێ سووچ و هه له له ڕیگهی دیداری یاردا، بهر توو په یی که وتیم و کوژرایم؛ هه زارانی وه که من که ئاره زووی دیتنی یاریان کردوو، له ڕیگهی خوشه و یستیدا - که به لای ئهوانه وه ههچ گونا هه یکی تیدا نه بووه - کوژراون. له سه ره ئه وه حاله شه را، ئه وه کوشتنه هه ینده خوش و مایه ی به خته وه ڕیه که هه موو سه به ینان، سه ره له نوێ سه ده - سه ده گه له دلدار به داوخوازی خویان دینه بهر کێرد و ده یانه وێ له و ڕیگه دا به مرن.

۳ دێ ژ چه رخی په نجه مین بیتن ته نه ززول که ت مریخ
میسلی شه مسی گه ر کشینیتن ل وان تیغین غه زه ب

مانای وشه کان:

دێ: بێ گومان، هه ره ئه بێ؛ چه رخ: ئاسمان؛ ته نه ززول: هاتنه خوار، داگه را ن؛ مریخ: ئه ستیره یه که به قسه ی ئه ستیره ناسانی پێشو و له ئاسمانی پینجه مه وه، کێرد یکی خویناوی له ده ستایه و شه ر و شو ڕی دنیا ئه وه ده ینی ته وه؛ میسل: وه کوو؛ شه مس: خۆر؛ کشینیتن: هه لیکیشی؛ تیغ: تیخ؛ غه زه ب: توو په یی.

پوختهی مانا:

هه ره ئیمه ی دلدار ی سه ره زه و ی نین که منه ی کوشتن، به تیخی توو په یی و قه هری یار ده که ین؛ به لکوو ئه گه ر یاری خونکارم تیخی غه زه بی خوی به ره و مریخ و خۆر را ته کین، مریخ له ئاسمانی پینجه م و خۆر له ئاسمانی چواره مه وه به ره و زه مین دینه خوار و منه تبارن که وه بهر تیخی یار بکه ون و ئه وه به ختیار یه یان به نه سیب بێ.

۴ هه ره مه جالا ئه و د جه نگی بیت و په ت هه ره جاره کی

راست و چه پ دێ بیختن سه ده - سه د ب مزراق و قه سه ب

۵ پروسته م و جه مشید و خالید، جه مزه یان شی ڕی عه لی

ئافه رین یا شه هسه واری تورک و په مازی عه ره ب

مانای وشه‌کان:

مه‌جال: کات؛ مه‌جال: شویتنی هات و چۆ کردن؛ جه‌نگ: شه‌ر؛ ره‌ت: بروات؛ دئ
بیختن: مه‌علووم ده‌که‌ویتنی؛ مزراق: نیزه؛ قه‌سه‌ب: درێژوو که‌ی ناو کلۆر وه‌ک قامیش
و حه‌یزه‌ران و...؛ قه‌سه‌ب: ڤمبی درێژ که‌ له‌ دار حه‌یزه‌ران بووه. ڤوسته‌م: ڤاله‌وانی
خه‌یالاتی ئیران؛ جه‌مشید: ڤادشایه‌کی کۆنی ئیرانه، کورد «جه‌مشیر» یشی پتی
ده‌لین؛ خالید: خالندی کۆری وه‌لید، هه‌والیکی پیغه‌مبه‌ر بووه؛ حه‌مزه: ئیمام هه‌مزه،
مامی پیغه‌مبه‌ر؛ عه‌لی: ئیمامی عه‌لی، که‌ به‌ شیر خا به‌ناوبانگه؛ ئافه‌رین: ئافه‌ریم،
له‌منت که‌وئ؛ یا: هوئ؛ شه‌هسه‌وار: سه‌رتۆپی سواران؛ ڤمباز: ڤمب وه‌شین.

مانای شیعرى چوار و پینج:

له‌ هه‌ر مه‌یدانی‌کدا خونکاری نازداری من تاقه‌ جارێک بێت و بچیت و شه‌ر بکا، به‌
زه‌بری نیزه‌ی مژۆلان و بالای به‌رز و شووش و باریک و نه‌رم‌ونیانی. که‌وه‌ک ڤمبی
حه‌یزه‌رانه. سه‌تان و هه‌زارانی وه‌ک ڤوسته‌م و جه‌مشید و خالند و هه‌مزه و عه‌لی،
خۆی له‌به‌ر ناگرن و به‌ راسته‌ و چۆپه‌دا دایانده‌پاچئ و له‌ مه‌یداندا تخیل ده‌بن. ئه‌ی
هه‌زار ئافه‌رین بۆ تۆ شاسواری تورکان و سه‌رتۆپی ڤمب‌وه‌شینانی عه‌ره‌ب!

ع ل ل تۆلئ ئاستانئ چخ ب وان له‌علان کرن
ده‌رگه‌هئ فه‌تحنئ فه‌بوو ئیرۆ ل مه‌هجووران عه‌جه‌ب

مانای وشه‌کان:

لئ: به‌لام؛ تول: سه‌گی چکۆله؛ ئاستان: ئاسانه؛ چخ: به‌ ترکی‌یانی ده‌رکه‌وه. کورد ئه‌م
وشه‌یه‌ بۆ ده‌رکردنی سه‌گ به‌ کار ده‌بن؛ له‌عل: لال، به‌ردیکی به‌ قیমে‌ته. شاعیران لیوی
یاربان پئ شهباندوو؛ فه‌تخ: کرانه‌وه؛ فه‌تخ: به‌ ئاوات گه‌یشتن؛ فه‌بوو: کرایه‌وه؛ مه‌هجوور:
به‌جئ هیلدراو؛ مه‌هجوور: ته‌رک کراو و دوور خراو؛ عه‌جه‌ب: سه‌یر و سه‌مه‌ره.

پوخته‌ی مانا:

شتی زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ره ئه‌وه‌یه‌ که‌ خونکاری من به‌و هه‌موو سام و هه‌یه‌ته‌وه‌ که‌

وهڪ ڳوٺمان ٿه گهر به قههروهه دههريخ و ڀڙڙ ڀاڃوري، سهر بههرو ڙير دينه بهر دهستي و ههزاران پالھواني بهناوبانگ له رووي ٿهودا ڇو ناگرن و ههر لهجي له مهيدان تخيل و سلار دهبنهوه، ههر بهو توورهيهوه بهو ليوه وهڪ لهعلائي خوي، چغهي له تولي ٿاسانهي خوي — كه منم — ڪرد. ٻو من به خير گهرا؛ دههراي مرادانم بهروودا ڪرايهوه و له پاش ههلهپهسيران و ڇو تي نهگهياندين، به ديداري شاد بوومهوه و بهو تي ڀاڃوريته، لاواندميهوه.

۷ بهندهيي سادق سههه ٿامانجي رهشتووزين خواه ڪر
من ب قهولي دڙمنان دهه بهر خهدهنگان بي سهههب

ماناي وشهڪان:

بهنده: ڪڙيله؛ سادق: ڪار و قسه راست؛ ٿامانج: نيشانه؛ رهشتووز: دهبان، دهباني دهه
رهش؛ دهه: دههاته؛ خهدهنگ: تير.

پوختهي مانا:

له بههرياندا بوو كه يار مني به تماشايهڪ لاواندهوه و ڪڙيله بي خهوشي خوي بهسهر ڪردهوه. مني ڪرده نيشانهي تيخي دهباني تازه ساوي برو رهشهڪاني و مڙله جهرگيرهڪاني. دوزمنان وايان زاني يار برياري داوه بي هيچ سهههب و هويهڪ من بداته بهر تيران و له ديداري خوي ناهوميدم بڪا؛ بهلام ٿهو دوزمنانه زور به ههلهدا چوون.

۸ لهشڪري قههر و غهمان وي چوون ههسارا دل بڪن
كهعبه و بهيتولحهرامه لي ب نوور بيتن رهجهب^۱
(يان: دي نهبوورت لي رهجهب)

ماناي وشهڪان:

لهشڪر: سوپا؛ قههر: خهفهته؛ غم: پهڙاره؛ چون: چلون؛ ههسار: ٿابلوقه؛ كهعبه:

۱. عوسمان تونج: «كهعبه و بهيتولحهرامي ڀانهبوورت بي رهجهب»

مالى خوا؛ به يتولحه رام: مه ككه؛ لى: لهوى؛ بنوور ييتن: ڤووناك بېت؛ دى نه بوورت:
هيچ گا ڤاناڤږى؛ ڤه جه ب: مانگي كه له مانگانى سالى عهره بى و يه كي كه لهو چوار
مانگه ي كه حهراميان وه پاشل خراوه و عهره ب لهو چوار مانگه دا يه كترين نه ده كوشت
و نه ده چوونه تالان و ږړوى يه كترى. سى مانگه كه ي تريش، مانگى ناو جيژنان و قوربان
و محه ږم بوون.

پوخته ي مانا:

دواى ئه وه كه يار به ليوى موباره كى خوى چغه ي پى گوتووم و دواى ئه وه كه چاوم به
چاو و ږړويانى ږوون بوته وه، تازه چوڼ له شكرى خه مومه ينه ت ده توانن ده وړى دلم
بدن و تووشى ناهوميديم بكه نه وه. دلى من بوته مه ككه و مالى كابه و هيچ هيژيك
ناتوانى نازارى پى بگه يه نى و هه تا- هه تا من و دلم له ږه جه به مانگداين و هه رگيز
مانگى ږه جه بى ئيمه دوايى نايه ت و هه ميشه ږووناك و مايه ي ږووناكى دله.

سوفتى يين ږر له عل و مه رجانان ب موژگانان حه تا
ديده ږه وشه ن بوون ب دينا ديم دووړى سيمين غه به ب

ماناى وشه كان:

سفتى: سماو؛ ږر: زور؛ له عل و مه رجان: دوو جوړه گه وهه رى ږه نگ سوور و ئالن؛
موژگان: مژول؛ ديدة: چاو؛ ږه وشه ن: ږووناك؛ دين: ديتن؛ ديم: ږوخسار؛ دوړ:
مروارى درشت؛ سيمين: زيوين؛ غه به ب: بهرچيله.

پوخته ي مانا:

من كه ده ليم چاوم به ديدارى يار ږووناك بوته وه و شانازى ږړينى تيرى مژولانم به
نه سيب بووه و خو شه ويستى و ئيلتفاتى يار له ناو دلما جيگيره و دلم لهو ساوه بوته مالى
خودا، تازه خه م هددى نيه بېته ناوى. نابى وا بزانن كه ئه م هه موو خو شيه م به مفت و
مه رجه با ده س كه وتووه؛ نه خير، لهو ږيگه دا زورم دهر د كيشاوه؛ زور فرميسكى ئال و
خوين ږه نگم - كه به له عل و مه رجان ده شېهندران - به سه ر نوو كى مژولاندا هي ناوه و

دامباراندوو و وهك ئەوه وا بووه كه له‌عل و مهرجان، به مژۆلان بسمم. پاش ئەو هه‌موو گریان و زه‌جركيشان و لالانه‌وه، يار به‌زه‌ى پيما هاتۆته‌وه و پيگه‌ى داوم به‌روانمه‌ ئەو پوخساره‌ى كه وهك دو‌ر وايه و به تماشاي ئەو به‌رچه‌نه زيوينه، به‌خته‌وه‌ر بيم.

١٠ ئەى قه‌ خزري‌را دقيت ئافا حه‌ياتي بت نه‌سيب
دئ ب سه‌عى و جه‌هد يه‌كسان بن ل بال وي پرووز و شهب

ماناي وشه‌كان:

ئەى: ئەوى، ئەو كه‌سى؛ قه‌ خزري‌را: ده‌گه‌ل خدرى؛ دقيت: ده‌وى؛ بت: ببيت؛ نه‌سيب: به‌ش؛ دئ: گه‌ره‌كه؛ سه‌عى: كۆشش؛ جه‌هد: ته‌قالا؛ يه‌كسان: به‌رانبه‌ر؛ ل بال: له‌ كن؛ پرووز: رۆژ؛ شهب: شه‌و.

پوخته‌ى مانا:

كه‌سيك به‌ ته‌ما بي‌ په‌گه‌ل خدرى زيندوو كه‌وى و بگاته سه‌رچاوه‌ى ئاوى حه‌ياتي و مهرگ له‌ خۆى دو‌ر بخاته‌وه، گه‌ره‌كه له‌ پيگه‌ رويشتندا ماندوو بوونى له‌ به‌رچاو نه‌بي و شه‌و و رۆژى به‌ خه‌يالدا نه‌يه و هه‌رگيز هيچ سات و كاتي‌ك له‌ كۆشش و ماندوو بوون وچان نه‌دات.

١١ خدمه‌تا پيري موغان دئ كه‌ت كه‌سى مه‌قسووده مه‌ى
شيشه و جاما زوجاجي ئەى دقيت دئ ر‌هت حه‌له‌ب

ماناي وشه‌كان:

پيري موغان: خاوه‌ن مه‌يخانه؛ كه‌ت: بكات؛ مه‌قسوود: نياز، مراز؛ مه‌ى: شه‌راب؛ شيشه: مينا، بلوور؛ جام: پياله؛ زوجاج: شووشه؛ ر‌هت: به‌روات؛ حه‌له‌ب: شاريكه له‌ سووريا كه‌ قه‌ديم به‌ شووشه‌ى چاك به‌ناوبانگ بووه.

پوخته‌ى مانا:

كه‌سيكى تامه‌زرۆى فر‌كردنى شه‌رابه، له‌سه‌ريه‌تى خزمه‌تى مامه‌ پيره‌ى خاوه‌ن

مه‌یخانه بکات. که‌سیکی به‌ته‌مایه پیاله و جامی شووشه‌ی بلوورینی هه‌بی، ده‌بی
رێگه‌ی حه‌له‌ب بگرێته به‌ر.

١٢ جه‌ورێ هیندی دێ کشینت هه‌ر که‌سێ تاووس دفت

گه‌وه‌هر و دوررا یه‌تیم بی ته‌رکی سه‌ر تیتن ته‌له‌ب^١

مانای وشه‌کان:

جه‌ور: ئازار؛ هیند: هیندووستان؛ دێ: گه‌ره‌که؛ کشینت: بکیشی؛ دوررا یه‌تیم:
مرواری تاقانه‌ی ناو سه‌ده‌ف؛ ته‌له‌ب: داوا، خواستن.

پوخته‌ی مانا:

ئهو که‌سه‌ی به‌نیازه تاوسی هه‌بی، ده‌بی رێگه‌ی چوونه هیندووستانی وه‌به‌ر چاو نه‌یه و
گه‌ره‌که خۆی له‌و رێگه‌یه‌دا ماندوو کا. که‌سیکی که‌ ئاره‌زوویه‌تی گه‌وه‌هر و مرواری
تاقانه‌ی وه‌ده‌ست که‌وێ، ده‌بی خۆی بخاته ناو ده‌ریا و ترسی خنکان فری دا. ئه‌گینا
به‌ بی ته‌رکی سه‌ر کردن، هه‌رگیز به‌ مراد ناگات.

١٣ غه‌فله‌تی ئهو که‌ششفی شیر ده‌ست ب ده‌ست هاتن جه‌گه‌ر

گو: غه‌بینه‌ت یا «مه‌لا» میسکین مه‌ لی که‌ر کر که‌زه‌ب

مانای وشه‌کان:

غه‌فله‌تی: له‌ ناکاو، کتوپر؛ که‌ششفی: خۆی دیاری دا؛ ده‌ست ب ده‌ست: له‌سه‌ر یه‌ک
و بی وچان؛ جگه‌ر: جه‌رگ؛ گو: گوتی؛ غه‌بینه‌ت: حه‌یف، ئه‌ی بیچاره؛ یا: ئه‌ی؛ که‌ر:
له‌ت و کوت؛ مسکین: هه‌زار؛ که‌زه‌ب: جه‌رگ.

پوخته‌ی مانا:

به‌لێ وه‌ک گوتمان، دلدار له‌سه‌ریه‌تی له‌ رێگه‌ی یاردا زۆر خۆی ماندوو بکا و ته‌رکی

١. شیخ مونه‌ووهر: «نین ته‌له‌ب». عوسمان تونج: «نابی ته‌له‌ب»

گیان و سہربکا. بہ لَام نابی لای وا بی کہ یاریش لہ سہریہ تی لہ بہرانبہر ٺہو ماندوو بوون
و جزیاکیشانہیدا تۆلہی بۆ بکاتہوہ. دیداری یار لہ نرخاندن و کریار بہدہرہ و بہدوورہ.
عاشق دہبی و ہزیفہی خۆی _ کہ جزیاکیشان و ژان و ئیشانہ _ پیک بہینئی و ٺہوسا
چاوی لہ بہزہیی و پوحمی یار بی. نہک لای وا بی دہبی حہق و کریی ماندوو بوون
وہرگری. من کہ دہلیم زۆر گریلوم و زۆر برژاوم، چاوم لہوہ نہبوو کہ یار بۆم بہ حساب
بینئی؛ بہ لَام خۆی بہزہی پیمدا ہاتہوہ و لہپر و نہکاویک خۆی نیشان دام و شیرى برؤ و
تیری برژانگ لہ جہرگم ہاتنہ دہست و بی وچان دایانپاچی و ہیزیان لی بریم. یار کہ
منی وا بہ کہساسی و کہنہفتی دیت، ئاوری بہخیری لی دامہوہ و فہرمووی: ٺہی
بیچارہ مہلای ھزار و کلؤل! بہ زہیری تیر و شیرى ئیمہ، لہت و کوت کرا.

منى قەرەبەخت

۱ من د دل كۆفان ھەزارن داغ و كەيبەر بى حىساب
مىحنەتا وەردىن ب خارن وىن د دلدا سەد نىشاب (نەشاب)

ماناى وشەكان:

كۆفان: دەرد و ھەسرەت؛ كۆفان: كوان و برىن؛ كەيبەر: برىنى جۆرە تىرىكى دەم
و ەك چەقۇ؛ مىحنەت: پەژارە؛ وەرد: گول؛ خار: چقل، دروو؛ نىشاب: تىر؛ نەشاب:
چنگ لى گیرکەر.

پوختەى مانا:

كەسكى ئارەزوو بكا كە لە گولان نزيك بىتەو ە لە دىمەن و بۆن و بەرامەيان كەيف بكا،
گەرەكەتئ ەلچەقان و ژانى دركانىش قبوول بكات. ئەو گولەى من ويستوومە بۇى بچم
و لىي نزيك بىمەو ە ھەروەك بۇ خۆى سەرتۆپى گولانە، چقل و دركى دەوريشى لە چاو
دركان، تىرى دەمپان و گويزانن. جاشتىكى ئاشكرايە كە من لە رىگەى گەيشتن بەم
گولە تاقانەيە ھەزاران برىن و ژان و داغ و سەرەتىرم دەدلدا ماو ەتەو ە.

۲ سەد نىشابن من د دل ئىرو ژ خارىن سۆر گولان
بەك ب يەك پەيكەن چەقى بوون چوونە جەرگىدا كولاب

ماناى وشەكان:

نوشاب: تىر؛ خارىن: چقلان؛ سۆر: سوور؛ پەيكەن: سەرەتىر؛ چەقى: چەمىو؛ كولاب:
قولاب.

بوختەى مانا:

بەلئى من كە ويستوومە لە سوورە گولان نزيك بېمەو، ئەمڕۆ دەبينم كە سەد تير لە دلم ھەلچەقيوھ و سەرى ھەموو تيرەكانيش پەرچيان خواردۆتەوھ. بە قولاپە چنگيان لە ناو جەرگ و ھەناوم گير کردووھ.

۳ بور ب وان جەرھان خۆ تيرن لۆ کو دى دەرمان دكەن
شەربەت و ئافا حەياتى شەككەر و قەند و گولاب

مانای وشەکان:

پور: پەر؛ جەرھ: برين؛ لۆ: کابرا؛ لۆ: ھەى مال ئاوا؛ کو: چون؛ شەربەت: دەرمانى تراو؛
ئافا حەياتى: ئاوى ژيان؛ شەككەر: شەکر؛ گولاب: گولاو.

بوختەى مانا:

ئەو بەيتە وەك وەرەمىكە بۆ سەرکۆنەكارىك كە گوتبىتى: ئەم ھاوارەى پى ناوى بچۆ
لاى بژيشكان، بە تۆزە شەربەتتيك چاكت دەكەنەوھ. مەلا دەلى:
ئەو ھەموو برينەى كە لە جەرگ و دلمە و ھەموو برينىكيش پەر لە تير و سەرە
تير و نەھاتوونە دەر، چۆن بە شەربەت و گولاو و شەكراو و قەنداو چارى دەكرى؟
كابرا بە خوا ئاوى حەياتيشم بە گەروددا كەن تازە من خۆش نابمەوھ؛ كارم كراوھ
و دەرەم كاريەھ.

۴ گەر دوو سەد پەيكەن د نيقا دل بوان دى خوەش بوان
ھەر دەما كەوكەب بدينا نەجم و پەروين بى حىجاب

مانای وشەکان:

گەر: ئەگەر، پەيكەن: سەرەتير؛ نيف: ناوھند؛ بوان: بيان؛ خۆش: چاك؛ دەم: كات؛
كەوكەب: ئەستىرە؛ نەجم: ئەستىرە؛ پەروين: ھيشووى ئەستىرەى كۆ؛ حىجاب:
رووپۆش، لەمپەر.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌گەر ده‌لیم ده‌ردی من به‌وانه نییه به بژیشک و هه‌تار و لوقمانان عیلاجی بکری و
ئاوی هه‌یاتیش ده‌هانام نایه، مانای ئه‌وه نییه که ئیتر پێگهی چاره به ته‌واوی به‌ستراوه
و درگای هومیدی چا بوونم لی داخراوه. نه‌خیر، ئه‌گەر من به بی پهرده و رووپۆش
چاوم به به‌ژن و بالای ئه‌و سووره‌گوله‌ی خۆم روون بباوه و خشل و پرپره و سسله‌کانی
به‌ژنیم بدیتبا — که هه‌روه‌ک ئه‌ستیره و هیشووی کۆ، له ئاسمانی جوانی ئه‌ودا
ده‌رده‌وشینه‌وه — لیم روونه ئه‌گەر دووسه‌د سه‌ره‌تیریشیم ده‌نیوه‌راستی دل
هه‌له‌چقیبا، ده‌سته‌وله‌جی برینیان کویر ئه‌بوونه‌وه و گوشته‌زوونیان ده‌هیناوه و
هه‌له‌مم لی ده‌برا و وه‌ک گوێزی ئازام لی ده‌هاته‌وه.

۵ زوهره و عیقدا سوهره‌یا که ششفی بوون ئه‌و د شه‌رق
سایه‌یا به‌ختی مه‌ دایئ مال سه‌ر پهرده و نیقاب

مانای وشه‌کان:

زوهره: ئه‌ستیره‌یه‌کی زۆر گه‌شی گه‌رۆکه؛ عیقدا: گه‌ردن‌به‌ند؛ سوهره‌یا: گه‌له
ئه‌ستیره‌ی کۆ؛ که ششفی: دیارده؛ شه‌رق: خۆر‌هه‌لات؛ سایه: سیبه‌ر؛ به‌خت: ئیقبال؛
دایئ: که‌وته سه‌ری؛ مال سه‌ر: له سه‌ری مایه‌وه؛ په‌رده: له‌مپه‌ر؛ نیقاب: رووپۆش.

بوخته‌ی مانا:

من که ده‌لیم ئه‌گەر یارم به بی‌پهرده و ئاشکرا دیتبا، هه‌مم له دل ده‌بران، مانای ئه‌وه
نییه که یار خۆی له من پۆشیوه. نه‌خیر، یار هه‌میشه و له هه‌موو شوێنان حازر و
به‌رچاوه. به‌لام ئه‌وه به‌ختی ره‌شی منه که نه‌یهیناوه و بۆته له‌مپه‌ر له نیوان من و
یاردا. ئه‌ستیره‌ی زوهره و گردن‌به‌ندی گه‌له ئه‌ستیره‌ی کۆ — که مرازم له خشله‌کانی
به‌ژنیه‌تی — له ئاسمانی بالای یاردا، له‌و لایه‌وه که رۆژی روخساری لی هه‌لدی، دیار و
ترووسکه‌دارن؛ به‌لام به‌ختی ره‌شم وه‌ک هه‌وریکی ره‌ش داوه‌ستاوه و سیبه‌ری کردۆته
نیوان و ناتوانم ببینم.

«ئه‌وه‌ده‌ی» ش ده‌لی: دۆست پتر له خۆم نزیکی خۆمه؛ به‌لام ئه‌وه منم که له‌و

دوورم. چی بکهه؟ کئ واههیه حالی بکهه؟ که دۆست له تهنیشتمهوهیه و من لئی
تهریکم!

ع واژگوون دهوړئ نوما من چه رخ و بایی له و له بان
که و که بان سهیرا موخالیف گرت و تیکهل کر حیساب

مانای وشهکان:

واژگوون: بهراوه ژوو؛ دهوړ: گه؛ نوما: نواندی؛ چه رخ: ئاسمان؛ چه رخ: سووردان؛
چه رخ: ئامرازی هه لپیچان؛ با: باو؛ با: سووړ و خول؛ با: ره وشت؛ له و له ب: لۆله پ،
قره قره؛ که و که ب: تهستیره؛ سهیر: گهریان؛ موخالیف: پیچه وانه؛ تیکهل: ئالۆز؛
تیکهل: لیکدراو؛ حیساب: ژماره.

پوخته ی مانا:

له به دبختی و کلۆلی من، سووړی گهردوون پیچه وانه و بهراوه ژوو بۆتهوه. باوی
لۆله په کان به باری ئااساییدایه. تهستیره کان — که من بهختی خۆم لێوه ده دیتن—
هه مووی ریگه یان تیک داوه و به ته وای سهرم لئ شیواوه و حیساب و میسابم له
دهست دهه چوو.

Y ئیک کهتن شه مس و زوخل ئیرو د بورجا عه قره بی
سه یف چوو دهستی مریخی مولکی دل له و بوو خه راب

مانای وشهکان:

ئیک کهتن: یه کدیگیر بوون؛ شه مس: خۆر؛ زوخل: تهستیره یه کی گه پۆکه و به
نه حس ناسراوه؛ بورج: مهزلگه ی مانگ و پۆژ له ئاسماندا؛ عه قره ب: دوویشک؛
عه قره ب: چه ند تهستیره یه کن له ئاسمان که له دووره وه و هک دوویشکیک دینه
به رچاو. ههروه ها مهزلگه یه کی ئاسمان بۆ مانگ و پۆژ له حیسابی تهستیره ناس و

نجووم گه‌راند؛ سه‌یف: شیر، شمشیر؛ مریخ: ته‌ستیره‌یه‌کی گه‌رۆکه. ته‌ستیره‌ناسانی قه‌دیم به‌ خوای شهر و ئاژاوه و خوین‌پرشتیان ده‌زانی و شکه‌که‌یان وه‌ها ده‌هاته به‌رچاو که کیردیکی له‌ده‌ستایه‌ دلۆپه‌ خوینی لی ده‌تکی؛ له‌و: بۆیه؛ مولک: مال؛ خه‌راب: ویران و خاپوور.

پوخته‌ی مانا:

بۆ چاره‌ره‌شی من، ته‌مڕۆ خۆر و زوحه‌ل، ده‌ناو بورجی عه‌قره‌بدا گه‌بشتوونه‌ته‌یه‌ک؛ که به‌ هه‌موو حیسابان به‌لگه‌ی نه‌گه‌ته‌ی و به‌دبه‌ختیه‌ی. مریخ که کیردیکی له‌ ده‌ستا بوو، ده‌بووه‌ مایه‌ی خوین‌پژان له‌ جیهاندا. ئیستا بۆ کلۆلی و نه‌گه‌ته‌ی من، کیرده‌که‌ی به‌ شیر گۆزیوه‌ته‌وه. مالی دل‌م بۆیه به‌یه‌کجاری ویرانه.

Ⓐ له‌و ته‌نه‌زول کر مریخی نه‌وبه‌ چوو ده‌ورا زوحه‌ل
چوو ته‌ره‌ف میه‌را سوپیه‌ری نه‌زولی عه‌ردان عه‌زاب

مانای وشه‌کان:

له‌و: بۆیه؛ ته‌نه‌زول: هاتنه‌ خوار؛ ته‌نه‌زول: بۆ سه‌لماندن؛ نه‌وبه: نۆره؛ ده‌ور: باو؛ ته‌ره‌ف: لا؛ میه‌ر: خۆر؛ میه‌ر: خۆشه‌ویستی؛ سوپیه‌ر: ئاسمان؛ نه‌زولی: دابه‌زی؛ عه‌رد: سه‌رزهمین؛ عه‌زاب: ئازار.

پوخته‌ی مانا:

هه‌ر له‌ به‌ختی ره‌شی منه‌وه‌ بوو که مریخی خودای خوین‌پژێ و ئاژاوه، له‌ پله‌ی فیزی خۆی دابه‌زی و سه‌لماندی که زوحه‌لی نه‌حسیش ده‌وریکی ده‌نه‌گه‌ته‌ی مندا هه‌بی و له‌م کاره‌ساته‌دا هاریکاری مریخ بی. له‌و لایشه‌وه‌ خۆر _ که جیگه‌ی هومید و هانایانه و پشتم به‌ مه‌حه‌به‌ته‌ی ته‌و قایمه‌ _ له‌ ئاسماندا خۆی لی خسته‌مه‌ لایه‌که‌وه‌ و لام لی ناکاته‌وه‌ و سه‌ره‌ئه‌نجام هه‌رچی ده‌رد و ئازار و ناخۆشی بوو ڕووی کرده‌ سه‌رزهمین و ولاتانی گش ته‌نییه‌وه‌.

٩ لەو ب شەش بورجان عوتارید ژاقتابی دوور بوو
لئ زوحەل بوو موشتەری ئافیتە چەرخی ئینقلاب

مانای وشەکان:

عوتارید: ئەستیرەیه کی گەرۆکە، بە حیسابی نجوومگەرانی پیشوو لە ئاسمانی دووھەمدا دەخولیتەو؛ ئاقتاب: خۆر، کە بەو حیسابە ی پیشوو لە ئاسمانی چوارەما دەگەرێ؛ زوحەل: ئەستیرەیه کی گەرۆکە بە شوومی مەشھوورە؛ موشتەری: ئەستیرەیه کی گەرۆکە، ئەستیرەناسانی قەدیم دەیانگوت لە ئاسمانی شەشەمدا خول ئەخوا؛ موشتەری: کڕیار؛ چەرخی: ئاسمان؛ ئینقلاب: ھەلگەرانەو و ژێر و ژوور بوون.

پوختە ی مانا:

بەختی من کەوتۆتە ڕەشاییەو. بۆیە وا دەبینم کە عوتارید بە شەش مەنزل لە خۆر دوور کەوتۆتەو. خۆ دیارە ئەگەر ئەم دوانە لێک نزیک بن، مژدە ی خۆشی و شادییان پێوھە. جا کە عوتارید دوور کەوتۆتەو لە خۆر، زوحەلی نەحس و نەگبەتبار لە خۆر بۆتە کڕیار و بە نزیک بوونەو ی خۆر و زوحەلە ئازاو کەوتۆتە ئاسمانەو و مایە ی بەختەو مەری خەلکی زەمین بەراو ژیوو بوونەتەو و ھەموو شتیک لە باری خۆی ترازاو.

١٠ شەووشی نەزما نجوومان ھەیتە تا چەرخی و بورووج
لەو ل وەزەحە ک دەر نەتیتن ماھ و زوھرە و ئاقتاب

مانای وشەکان:

شەووشی: شیواوی، ئالۆزی؛ نەزم: ڕیک و پیککی؛ ھەیتە: بیچم و تەرز؛ ھەیتە: زانستی ئەستیرە گەری؛ چەرخی: ئاسمان؛ بورووج: گەلە بورج؛ بورج: مەنزلگە ی مانگ و خۆر لە ئاسمانا؛ لەو: بۆیە؛ وەزەح: بار، ھالەت؛ دەر نەتیتن: نایەتە دەرەو؛ ماھ: مانگ؛ زوھرە: ئەستیرەیه کی گەریدە یە؛ ئاقتاب: خۆر.

پوختە ی مانا:

لێزگە ی ھۆنراو ی ڕیک و پیککی ئەستیرە کان شیواو و ئالۆزە. بیچم و تەرز ی بورجە کان

لە ئاسماندا _بەرانبەر بە زانستی ئەستێرەناسین_ هیچی لە جیگەیی خۆیدا نەماوە و شیرازەیان لەبەر یەک هەلۆهشاوە. هەر لەمەش پرایە کە لە بەرچاوی من مانگ و زوهره و خۆریش _کە جاران لە جیگەییەکی دیارییەوه هەڵدەهاتن_ ئیستا پێگەیان گۆریوە.

II موقەلیب من دی مەنازێل فاژی ئەو سەیری دکن
بەک بەک خووێ ژێ دبارن ئاتەش و لەمەع و شەهاب

مانای وشەکان:

موقەلیب: وەرگەراو؛ مەنازێل: گەلە مەنزل؛ مەنزل: قوناغی ئەستێرە؛ فاژی: بەراوەژوو؛ سەیر: گەران؛ خووێ: خووێ؛ ژێ: لێ؛ ئاتەش: ئاگر؛ لەمەع: ترووسکە؛ شەهاب: پریشکەیی ئەستێرە.

پوختەیی مانا:

من وام دیت کە مەنزلگەیی ئەستێران بارەوباربوو. گەڕانی ئەستێران بە پێچەوانەیی پیشوون. لە هەموو ئەستێرەبەک هەروا خوێن و ترووسکە و پریشکە دا دەبارن.

III زوهره چەنگی ئەف سوازدی ئەف ژێ چەنگ ئافیتە چەنگ
خۆش لە پێ قانونی وی گۆه دە تو قانون و روباب

مانای وشەکان:

ئەستێرە زوهره: لە بەرچاوی ئەستێرەناسانی کۆندا لە بیچمی کێژۆلەیه کدا بوو کە سەما دەکا و چەنگ دەژەنی؛ چەنگ و قانون و روباب: سێ ئامرازی مۆسیقان.

پوختەیی مانا:

زوهره چەنگ ژەن کە ئەو شەر و کێشه و خوێن دابارین و ئاگر پێژان و ئاورینگ هینانی ئەستێرەانەیی دیت، پەنجەیی هاویشته چەنگەوه و هەواپەکی غەریب و خەمباری لێ دا. دەسا تۆش ئەو کلۆلی داغدار! پەپرەویی لە پێ و شوینی زوهره بکە و گوێ لە دەنگی خۆشی قانون و روباب بگرە تا کلۆلی دلت پتر جۆش بدات.

ئەز دېيىم ئاخىر زەمانە دى قىيامەت رابىتن
لەو شەفا تارى كشاندى و نەيشت ئەسود غوراب

ماناى وشەكان:

ئەز دېيىم: من دەلېم؛ ئاخىر زەمان: برانەوى دنيا؛ قىيامەت: ھەستانەوى پاش مەرگ؛
رابتن: رابى؛ لەو: بۆيە؛ شەفا تارى: شەوى تاريك؛ كشاندى: كيشاى؛ نەيشت:
نيشتەو؛ ئەسود: رەش؛ غوراب: قالاو.

بوختەى مانا:

من دەلېم دەمى برانەوى دنيا داھاتوو و بى گومان قىامەتمان لى رادەبى. ھەر بۆيەشە
كە تاريكاى شەو زەنگمان بەسەردا كشاو و دەلى قەلەر شەمان بەسەرەو
نيشتۆتەو و بالەكانى بە سەرماندا شۆر كىردۆتەو و ناھىلى لە ھىچ لايەكەو چاومان
بە پرووناكى بكەوېت.

خۆش ل من عالم سياه ما ستير و كەوكەب قەت نەمان
ئەز ژ ڤى رۆزى دترسام ئاخى زوو كر شتاب

ماناى وشەكان:

عالم: دنيا و ھەرچى تىيدايە؛ سياه: رەش؛ ستير: ئەستىرە؛ قەت: ھەرگىز؛ ئەز: من؛
ژ ڤى: لەوى؛ ئاخى: سەرەنجام؛ كر: كىردى؛ شتاب: پەلە.

بوختەى مانا:

ھاوارە لە من! دنياى پرووناك و خۆشى جارن، لىم رەش ھەلگەراو و لە تاريكاىيەو
پىچراو. ھەرچەندى دەروانم قەت ئەستىرەيەك لە ئاسماندا نابىنم كە دلى خۆمى پى
خۆش كەم. دەمىك بوو لەو دەترسام كە تووشى ئەو رۆژە رەشە بىم. ئەوا سەرەنجام
تووش بووم و ئەو رۆزى لى دەترسام بە پەلە و ھەلەداوان ھات.

١٥ ئەف نه ئەو ئیقلیمه یا شه مس و که واکیب تی ب سهر
 ئەز نه وی عهردی دینم یا کو لی ئەو ماھتاب

مانای وشەکان:

ئەف: ئەم؛ ئیقلیم: مەلبەند؛ یا: ئەوی؛ شەمس: خۆر؛ کە واکیب: گەلەستێرە؛ تی: تێدا؛ سهر: گەرآن؛ ئەز: من؛ وی: ئەو؛ عهرد: زەمین؛ کو: کە؛ ماھتاب: مانگەشەو، تریفه.

پوختە ی مانا:

ئەو مەلبەندە ی ئیستا منی تیام، باوەر ناکەم ئەو مەلبەندە کە ی جاران بێ کە بە پۆژ، خۆر و بە شەو، ئەستێرە لە ئاسمانە کەیدا لە هات وچۆ و گەراندای بوون. من هیچ ئەو سەر زەوییه ی جارانم وە بەر چاوی ئەو کە تریفه ی مانگ، پووناکی دە کردەو.

١٦ جین و تەیارە ک مە دی وەربوو د من وندا کرم
 دامە بەر پەنجە و کولابان هەفراندم وە ک عوقاب

مانای وشەکان:

جن: جندۆکە؛ تەیار: فرەندە ی لەزەبر؛ مە دی: ئیمە دیتمان؛ وەربوو: تی ورووکا؛ وندا: گوم؛ کرم: کردم؛ پەنجە: چرنوک؛ کولاب: قولاب؛ عوقاب: هەلۆ.

پوختە ی مانا:

منی وا داماو و سەرگەردان لە ناو تاریکایی ئەنگوست لەچاوا بە خۆم نەزانیبوو. دیتم لەپر و نەکلویک جندۆکە یەکی زۆر فرەندە خۆی لوور کردمێ و تیم ورووکا و بەر چرنوک و چنگالی خۆی دام و وە ک هەلۆ بردمی و گومی کردم و خۆم لی ون بوو.

١٧ سوفله وی ئینام و ئافیتم زەمینا زولمە تی
 لی کو هشیارم گەلۆ یان خەونە من دیتی ب خواب

مانای وشەکان:

سوفلەوی: بە جنۆکە و شەیتانان دەلێن کە گواپە خەلکی دنیای خوارەوێن و پەستن؛
سوفلەوی: سەر بەرەوخوار؛ ئینام: ھینامی؛ ئاقیتیم: ھاویشتمیە؛ زولمەت: تاریکایی؛ لی:
بەلام؛ ھوشیار: بەئاگا؛ گەلۆ: خزمینە، ھەیاران؛ من دیتی: من دیتووێم؛ خواب: خەو.

پوختەى مانا:

ئەو جنۆکە بالدارە کە دەمن پۆھات، لە ناو چنگورکی خۆیدا دایپۆشیم و بردمی
سەر بەرەو ژێر ھینامی و ھاویشتمیە ناو ولاتی تاریکستانەو. بەلام نازانم ئاخۆ ئەوێ
من دیومە، خەوێ و من لە خەوا وام بەسەر ھاتووێ یاخۆ لە ئاگاداری و بیداریدام؟ لێم
روون نییە. تۆ بلیی خەون بێ و بیدار بوونەوێ بە شویندا بێ؟!

دیوئ مەلعوون و موفاق ئی خودی پروپەش کری

۱۸

ما ب بالا ھەلکشیتن عاقیبەت چى بت سەلاب

مانای وشەکان:

دیو: نەوعی جنۆکەى بێ فەر و بەگەر و بەھیزە کە عیفریتیشی پێ دەلێن؛ دیو: لێرەدا
مەبەست نەفسە؛ مەلعوون: نەحەلتی؛ موفاق: دووروو؛ خودی: خودا؛ ما: ئیمە؛ ما: بۆچی
دەبێ، سەبەب چییە؛ بالا: بەرزى، بالان؛ سەلاب: چوارمیخە؛ سەلاب: سەختی و پەرقی.

پوختەى مانا:

دیو نەفسی نەحەلتی و دووروو، ئەو نەفسە بەدکارەى کە خوا پرووی پەش کردوو و
بە زولمەتی کردوو، چۆن دەبواپە ئەم ھەلە دەستخاوی ئیمە بە فریو ھەلفرێنی و ئەو
کەتەمان بە سەر بێنی؟ جا کە من لە بێئاگاییدا ئەوێم بە سەر ھاتوو، دەبێ ئاخر و
عاقیبەتەکەى چۆنم چوارمیخە بکێشێ و بە کام عەرزى سەخت و پەقەندادات؟!

ئەرەمەن تەعلیمی دابوو، ئەبێزى دەست تی ھەبوو

۱۹

پور ب فئ تەعلیم و رایى ھاتبوو، چووبوو، خیتاب

مانای وشه‌کان:

ئه‌هره‌مه‌ن: شه‌یتان؛ ته‌علیم: فیرکردن؛ ئه‌یه‌ز: سپی؛ ئه‌یه‌ز: ناوی جندۆکه‌یه‌کی به‌دکاره‌ که دۆستی نزیکه‌ی شه‌یتانه و پادشای گه‌وره‌ی جندۆکه‌انه؛ پور: زۆر؛ را: ته‌گبیر؛ خیتاب: وتووێژ.

پوخته‌ی مانا:

نه‌وسی به‌دکارم که منی به‌و ده‌رده‌ بردوو، کاره‌که‌ی له‌ خۆیه‌وه نه‌کردوو؛ شه‌یتان و پادشای جندۆکه به‌دکاره‌کان ده‌میک بوو خه‌ریک بوون نه‌وسم له‌ خشته به‌رن و ده‌گژ منی راکه‌ن. زۆریان وتووێژ له‌ نێواندا له‌سه‌ر ئه‌م مه‌به‌سته هاتبوو، چووبوو تا پیکه‌هاتبوون و نه‌فسی منیان ته‌علیم داوو که چیم ده‌گه‌ل بکا و ئه‌ویش ده‌رسی ئه‌وانی له‌ من ده‌کار کرد.

٢٠. سه‌رسه‌ری^١ عیله‌ت نزانى سیحر یا ئه‌یه‌ز دکت

پور غه‌له‌ت ئه‌رزان مه‌ دى ده‌رحه‌ق خوه‌ ئه‌و عالىجه‌ناب

مانای وشه‌کان:

سه‌رسه‌ری: به‌ سووک و هاسان گرتن و گوێ نه‌دان؛ عیله‌ت: هۆ؛ سیحر: جادوو؛ ئه‌یه‌ز: پادشای جندۆکه‌ی به‌دکار؛ پور: زۆر؛ غه‌له‌ت: هه‌له‌؛ ئه‌رزان: که‌م‌نرخ؛ عالىجه‌ناب: پایه‌به‌رز.

پوخته‌ی مانا:

ئیمه هه‌رچی به‌ سه‌رمان هاتوو، خه‌تای خۆمان بوو. له‌ باره‌گای ئه‌و یاره پایه‌به‌رزهدا جیگه‌مان بۆ دیاری کرابوو؛ به‌لام ئیمه قه‌درمان نه‌زانى و لاما و بوو ئیلتیفاتى که‌مه و که‌وتبووینه گله و گازنده. ئه‌م دوو دلی و به‌نرخ نه‌زانینه‌ی بوونمان له‌سایه‌ی ئه‌ودا، ئیمه‌ی له‌ ڕیگه‌ ده‌بردد و گه‌یشته‌ینه‌ حالیک که‌ شه‌یتان و جندۆکه زه‌فه‌رمان پێ به‌رن.

١. هه‌ر چوار نوسخه‌ی به‌رده‌ستم «سوپه‌ری» یا «سپه‌ری» یان نووسیه‌وه؛ واتا جندۆکه‌ی جوانکه‌له‌ی دل‌راکیش.

٢١ ٺاھ ٺھيامين ويسالئ وھھ کوو خوھش بوورين و چوون
ٺھو شھرابا عھيش و نؤشئ مال پئشبھر من سھراب

ماناي وشھکان:

ٺاھ: ٺاخ و داخ؛ ٺھيام: رڙڙان؛ ويسال: پئگ گھيشتن؛ وھھکوو: پھ کوو کھ؛ خوھش: بھ
پھلھ؛ بوورين: رابران؛ چوون: رڙڙشتن؛ شھراب: بادھ؛ عھيش: ڙيان؛ نؤش:
خواردنھوھ؛ ما: مايھوھ؛ سھراب: تراويلکھ.

پوختھي مانا:

ٺاخ و داخم بؤ ٺھو رڙڙانھي کھ لھ يارھوھ نزیک بووم و لھ خؤشيبھ کدا رامدھ بوارد کھ
قھدرم نھزاني. داخھ کھم ٺھو خؤشگوزھرائي و عھيش و نؤشھي ٺھودھم، ئيستا کھ وھک
تراويلکھ يھک ديتھ بھر چاوم و کھ بؤي دھچم، بھ ناھوميدئ دووچار دھبم و نھماوھ.
پھ کوو لھو رڙڙھ خؤشانھي تھمھنم کھ چھند بھ پھلھ رابردين و لھبھين چوون.

٢٢ شھربھ تا شيرين لھبان زھھرا ھھلاھيل بوو د ناھ
لھو ب نارئ فيرقھ تي ئاخر ل من دل کر کھباب

ماناي وشھکان:

شھربھت: خؤشاو؛ لھب: ليؤ؛ ڙھھر: زھھر؛ ھھلاھيل: گيايھ کھ شيرھي زؤر کوشندھي
ھھيھ؛ ناھ: ناو؛ نار: ٺاگر؛ فيرقھت: جودايئ؛ کھباب: بريان.

پوختھي مانا:

وا ديارھ ٺھو شھربھتھي کھ من لھ ليؤ شيرينانھوھ پيم گھيشت و خواردمھوھ، ڙھھري
ھھلايلي تيڊا بوو؛ بؤيھ ئاخر و عاقيبھتھ کھي وام بھ سھرھات کھ تووشئ دھردئ
جودايئ بووم و بھ ٺاگري دووري لھ يار، دلھم برڙا و بوو بھ برياني.

٢٣ ھودھودھک خؤش تھبھع من ئيرو دئي ھھروھک نھسيم
داب بال دلبھر ھنارا بانيا ديسا جھواب

مانای وشەکان:

هۆدهود: پەپوو سلیمانە؛ خوش تەبع: مرخ خوش؛ نەسیم: شنبە؛ ب بال: بۆ کن؛
هنا: بناردایە؛ بانیا: بیهتینایە؛ دیسا: هەمیسان؛ جەواب: وەرەم.

پوختەى مانا:

ئەوپەری ئاواتم ئەوێه کە ئەمڕۆ پەپوو سلیمانەیه کی خوش گەفت و لفت و قسە پەوان و
قالب سووک، کە لە پەوتا وەک سروەى بەیان نەرم و نیان و خوشروو بێ، دەستم
بکەوتایە و بناردایە تە لای یارم و راسپیڕى و دەردى دلى خۆم بەودا بناردایە و لەو
سەرىشەو وەرەمى یارى بۆ بهتینامایەو.

۲۴ عەرزی حالی من بگۆتایى ب عینوانى ئەدەب
ئاستان بکرا زیارەت چەتر و سەیوان و تەناب

مانای وشەکان:

عەرز: شاندن؛ حال: چلۆنایەتی؛ عەرزی حال: باسی چلۆنیەتی؛ عینوان: دام و
دەستوور؛ ئەدەب: ژیری؛ ئاستان: دەرگانه؛ زیارەت: دیدەنى؛ زیارەت: ماچ کردن؛
تەناب: پستە چادر.

پوختەى مانا:

ئەو قاسیدە سووک بال و خوش پەوتە، بگەییایە سەراوپەردە و چادر و پەشمالی یارم و زۆر
بە ژیری و عاقلانە، سەردەرەنە و لاشیانەى دەرگانه کەى و چەتر و سەیوان و پستەى
پەشمالە کەى ماچ بکردایە و ئەوسا باسی کەساسى و بێ کەسى منى بۆ بکردایە.

۲۵ دا د چەشمان من وەرینا خاکى هەر وەک تووتیا
یا حەیب پى لى نهایی بانیا وى ئەو توراب

مانای وشەکان:

دا: هەتا؛ چەشمان: چاوان؛ وەرینا: کردبا، کیشابا؛ تووتیا: دەرمانیکى چاوانە، چاو

پروون و گهش ده کاتهوه؛ یا: ئه وهی؛ **حه ییب**: خۆشه ویست؛ **نهایی**: ناویه؛ **بانیا**: بیهینابا؛ **توراب**: گل.

پوخته‌ی مانا:

ئەو ۋاسپاردەيە دۋاي ماچ كەردنى دەرەك و لاشىپانە و سەيوان و چەتر و پستە چادر و دۋاي گەياندنى ۋاسپىرى و باس كەردنى كەساسى مەن، لەو خاكەي كە يار پىخوستى كەردووە، تۈزىكى بۆ مەن بە ديارى بەيىنابايەووە كە مەن وەك تۇتيا دەچاوەكانى خۆم بىكىشبا و چاوم گەش و رووناك ببوونايتەووە.

۲۶ هه‌ره‌که‌سێ رابی د به‌حسێ جاره‌کێ مه‌هده‌ر بکت
خه‌یرێ هه‌فتی چه‌ج د دێرت به‌لکوو بیهته‌ر ئه‌و سه‌واب

مانای وشه کان:

رابئی: ههستی؛ به حس: باس؛ مه هدهر: تکا؛ خهیر: چاکه؛ ههفتی: هفتا؛ هج: چوونی
مالی خودا؛ ددیرت: ده بییت؛ به لکوو: ته نانهت؛ بیهتر: زیاتر؛ سهواب: یاداشی چاکه.

یوخته‌ی مانا:

من ئەوندە كەسەس و بېچارە و مستەحقى بەزەيىم، ئەگەر كەسەيك ھەستى و بچى
لە لاى يار باسى كەساسى و كلۆلى من بكا و تكاشى لى بكا كە ئاورپكى بەخىرم لى
بداتەو، لىم پروونە وەك ھەفتا ھەجى كوردبى واىە و تەنانت دەتوانم بلىم كە
خىرە كەى لە ھەفتا ھەجىش زياترە.

۴۷ وہ عدہ دابو دی شہید کم وی ب شیرئ خوی شہریف
مانہ بی ئیرؤ پەشیمان ئەو ژ تەدبیرا سەواب

مانای وشه گان:

وہ عہدہ: بہ لائن؛ دی: دہ بج؛ وی: ٹھوی؛ شہریف: پیروڑ و بہر پڑ؛ ما نہ بی: نہ کا بی؛
تہ دیبر: تہ گبیر؛ سہواب: راست و دروست۔

پوخته‌ی مانا:

دهمه‌وی ئه‌و کهسه‌ی ئه‌و خیره ده‌کا و بۆم ده‌بیته تکاکار له لای یار، وه‌بیری به‌یینه‌وه که یار وه‌ختی خۆی به‌لینی دابوو، فهرمووبووی مه‌لای به‌شیری پیروزی خۆم ده‌کوژم و دیاریشه کوژراوی ده‌ست و شیری ئه‌و یارهم ده‌ره‌جه‌ی شه‌هیدانی هه‌یه. نه‌کا به‌هیچ باران له‌و به‌لینه‌ خۆش و ته‌گبیره راست و دروسته‌ی خۆی په‌شیمان بیته‌وه. تکا بکه‌ن که ئه‌و به‌لینه به‌جی به‌ینی و له‌و شه‌هید بوونه بی‌به‌شم نه‌کات.

۲۸ شهرحی حالی من «مه‌لا» ناره‌ت به‌یازی هه‌ی ته‌مام
فی سه‌وادئ گه‌رچه هه‌رده‌م ژئ برن سه‌د ئینتخاب

مانای وشه‌کان:

شهرحی حال: ژینامه؛ ناره‌ت: ناروات؛ به‌یاز: سپیایه‌تی؛ به‌یاز: ده‌فته‌ری شیعران؛ به‌یاز: پاکنووس؛ سه‌ودا: ره‌شایی؛ سه‌ودا: پیش‌نووس؛ هه‌رده‌م: هه‌موو کات و سات؛ ژئ: له‌و؛ برن: بردن؛ ئینتخاب: هه‌لبژاردن؛ ئینتخاب: لی‌ره به‌ مانا هه‌لبژارده‌یه.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌ی مه‌لا! باس وخواسی عیشق و دل‌داری و سووتان و برژانت هه‌رگیز به‌ ته‌واوه‌تی پاکنووس ناکرئ؛ چونکه فریای پاک نووسینه‌وه ناکه‌وی و هه‌ر پیش‌نووسه‌که‌ی دايم و ده‌ره‌م ده‌ستاوده‌ست ده‌کا و له‌هه‌موو سات و کاتاندا به‌ سه‌تان هه‌لبژارده‌ی لی به‌رئ ده‌کرئ.

راست و چەپ

۱ لەو سەحەر جەولان ددت بايى سەبايى راست و چەپ
سووسەن و سونبول ب مەستى يىن سەمايى راست و چەپ

ماناى وشەكان:

لەو: لەبەر ئەو، بۆيە؛ جەولان: ھات و چوو؛ ددت: دەدات؛ باي سەبا: شەنبەي بەيان؛
سووسەن: سويسەن؛ سونبول: گۆلى سمل؛ مەست: سەرخۆش؛ يىن سەمايى: وەسەما
كەون، بېرەقسىن.

پوختەى مانا:

بەسك و كەزى و پەرچۆكەي ئەو نازىنە دلرپىنە، لە بۆنخۆشيدا برەوبەرى سويسەن و
سملن؛ چۆنكە بوونەتە ھاوساى لاجانگ و ھەنيەى وەك مانگى ئەو شۆخە. دەگەل
ئەو ھەشا كە بۆنخۆشن، مەستى جوانچاكي لاجانگ و ھەنيەشن. شەنبەي بەيان كە
دەنگۆي، دەيەوئ ئەو بەسك و كەزىانە كەوا مەستى جوانى لاجانگن، بە راست و
چەپەدا بختە سەما و ھات و چوو و ئەویش لەو ديمەنە كەيفى خۆي تەخت كات و
نيازى تەريشى ھەيە. وەك:

۲ دا ژ مېحراپا دو نوونان سەجدە بەت ئەسوودە جەجەر
دل ب ميزان ماھى ئەو ئەبروو نومايى راست و چەپ

ماناى وشەكان:

دا: ھەتاکوو؛ ژ مېحراپا: لە مېحراپى؛ مېحراپ: بەو كەوانەيە دەلپن كە لە لای
پرووگەي ناو مەزگەوت دەديوار كراو و مەلا لەويو پيش نوپىزى بۆ خەلك دەكا؛ نوون:

يه کيکه له پيته کاني ثلف و بېتکه که هينديک له نووسه راني پيشوو وهک که وانپک هه لايده خسته وه. نوون نوخته يه کي هه يه؛ زور له شاعيران برؤى ماشقه و گراوى خويان به نوون شهباندووه و خالى ناو که وانى برؤيان به نوخته که ناو بردووه؛ **سه جده**: سهر له سهر زه وين دانان بو ريز لي ناني ئافه ريده گار و دهسه لاتداران؛ **بهت**: ببات؛ **ئه سوهد**: رهش؛ **حه جهر**: بهرد؛ نياز له ئه سوهدحه جهر، ئه و بهرده ره شه يه که ده مالى کابه گيراوه و خه لک «حَجَرُ الْأَسْوَدُ» ي پي ده لين. ئه و بهرده پيرؤز و مباره که؛ حاجيه کان له سهر يانه ماچي که ن، ئه گينا حه جه که يان رپک نايه. ئه گهر حاجي له بهر ئاپوره ي خه لک نه تواني ده مي بگاته ئه و بهرده ره شه، ده بي هيچ نه بي ده ستى پانه وپان نيشاني بهرده که بدا و ئه وسا له پي ده ستى خو ي ماچ بکا. ههر بويه شه که ده بي له باتي پشتي ده ستى حاجيان، که تازه له حه ج ديئه وه به ري ده ستيان ماچ بکري. واتا ئه و جيگه يه ماچ که ن که نيشان بهرده که دراوه.

نيازي مه لا لي ره دا خالى ناو که وانى برؤى سه لمايه که له لاي ئه و له بهرده ره شه بريقه داره که ي مالى کابه پيرؤز تر بووه؛ **ميزان**: ته رازوو؛ **ميزان**: بور جيکه له ئاسمان؛ **ميزان**: رپک و بهر انبه ر؛ **ماهي نهو**: مانگي يه کشه وه؛ **ئه بروو**: برؤ؛ **نومايي**: خو بنويئي، بيته بهر چاوه.

پوخته ي مانا:

سروه ي بهر به يان _ که بسک و پرچؤ که ي ئه و نازداري باوانى رژاند و خستنيه جوولان و هات وچؤ _ مه به ستى ئه مه بوو ئه و بسک و پرچؤ کانه که به سهر هه نيه و روخسارى ياردا په رژ و بلاو ببوون و ببوونه هه وريک که به ري رؤژ و مانگي پروومه ت و هه نيه يان گرتبوو، لادرين. ئه وسا برؤ کاني يار _ که وهک که وانى نوون و پيله ي خه ت خو شه هه ره له زه بره کانن _ خاله ره شه کاني ناو که وانى برؤ _ که بوونه ته نوخته ي هه ره جوان و دلرفين _ به لادانى بسک و که زيه کان ده رکه ون و بينه بهر چاوى عاشقان. به لي برؤ کاني يار، له ته رز و بيچمدا وهک نوون؛ به لام له باريکي و خو شه ويستيدا وهک مانگي يه کشه وهن که به ئاسمانى سامالى هه نيه وه گيرساونه وه. ئه و دوو مانگه يه کشه وه يه ش هه ري هه که خاليکي ره شي بريقه دارى گرتؤ ته ناو که وانى خو يه وه و ده کري بله ين ئه ستيره ي هاو رين. جا لادانى ئه و بسکانه له راست و چه په وه له لايه ن بسکانه وه کارى کي واي کردووه که دل چاوى به و دوو برؤ ميحرابييه پروون

بیتەو و لە خۆشیانا سوژدەى شوکر بەرەو ئەو خالە پەشانە بەرئى کە لە ناو کەوانەى برۆدا جیگیرن و هیچ چەپیکیان دەبەر بەردە پەشە پیرۆزە کەى کابەدا نییە.

۳ دل ژ بسکا فلفلین بوو فر ددا خالا سیاھ
شەھپەرئى زولفا شەپالئى دال داىئى راست و چەپ

مانای وشەکان:

فلفل: ئیسیووت؛ **فلفلى:** وەك ئیسۆت پەش و تیژی زمان سووتی. زۆر لە شاعیرانى پیشوو بسكى پەش و خالى پەشى ماشقەى خۆیان بە فلفلى شەھاندو؛ **فلفلى:** مووی ھالاو و بە ئالقە داویستاو و مۆنچدار؛ **فر:** فرین و بال گرتنەو؛ **فردان:** بەرەو شتیک فرین؛ **شەھپەر:** شابال؛ **شەپال:** جوانى خوین شیرین و پەزاسووک؛ **دال:** پیتیکی خواری نیوہ ئالقەیە لە ئەلف و بیتکەدا.

پوختەى مانا:

دل کە زۆر لەمیز بوو دیل و زنجیر کراوى داوى بسكى پەشى ئالقە و مۆنچدارى ئەو نازدارە بوو، کاتى سروەى بەیان ئەنگووت و بسکەکانى لە سەر پروو لادا و میحرابى برۆ و خالى پەشى مەبارەك دەرکەوتن، ھەلى بە دەرفەت زانى، خۆى لە زیندانى بسکان رزگار کرد؛ وزاقى خۆى دا؛ فركەى کرد خۆى بگەيەنیتە بەر دالەدى خالى پەشى ناو کەوانەى میحرابى برۆیان و لە پەناى ئەواندا بچەسیتەو و بە سوژدە بردن بو ئەو خالانە شوکرى رزگار بوون بکا؛ بەلام ئاواتە کەى بو پیک نەھات! سەرى زولفى یار - کەوہک شابالى پەرى وانە - کەوتنە شوین دیل و یەخسیری پراکردووى خۆیان و لە راستە و چۆپەوہ لە پەنگى پیتی دال بوى چەمانەوہ و بە ئالقە ئابلۆقەیان دا و نەیانەشت لە ئایین وەرگەرئى و پرووگە بگۆرئى؛ گورجئى گرتیان و خستیانەوہ گرتوو خانە کەى پیشووى.

۴ عالەمەك ویرانى زولفین تە ژ پەنگى عەنبەرئى
چەرخ و پەروازئى ددەن جارەك ل بايئى راست و چەپ

مانای وشه‌کان:

عالم: جگه له خوا هه‌موو شت؛ عالم: خه‌لکی سه‌ر دنیا؛ عالمه‌ک: عالمه‌میک، واتا خه‌لک و هه‌شاماتیکی زۆر؛ ویران: کاول، خراپ؛ زولفین: که‌زیه‌کان؛ ته: تۆ؛ ژ ره‌نگی: له گوینی، وه‌کوو؛ عه‌نبه‌ر: ماکیکی ره‌شی بۆنخۆشه له ورگی جوړه ماسیه‌کدا دپته به‌ره‌هم؛ چه‌رخ: سوو‌ردان؛ په‌رواز: هه‌ل‌فرین؛ جاره‌ک: هه‌لیک؛ ل باین: له به‌ریا.

پوخته‌ی مانا:

هه‌رچهند جارێک که بای بسکان ته‌و که‌زی و په‌رچه‌مه ره‌شانه‌ی تۆ—که له ره‌نگ و بۆن و به‌رامه‌دا له عه‌نبه‌ر ده‌که‌ن—ده‌جوولین و ده‌خاته سه‌ماوه و له چه‌پ و راسته‌وه رایانده‌ژیت و بالیان پێ ده‌گرێ و سوو‌ریان پێ ده‌دا، هه‌شاماتیکی زۆر و زوربه له تاوتوویی دیمه‌نی جوانیت، مال و ویران و خانه‌خه‌راب ده‌بن و ئاگریان تی ده‌چێ و ده‌بنه پووش و په‌لاشیک، به‌ده‌م باوه سوو‌ر ده‌خۆن و بال ده‌گرنه‌وه و به‌راسته و چه‌په‌دا ده‌که‌ون.

Δ خه‌نجهر و تیر و ته‌به‌ر بارین شو‌به‌به‌رق و برووسک
میسریان لامیع ژ ته‌لماسان دداین پ‌است و چه‌پ

مانای وشه‌کان:

ته‌به‌ر: بیور، ته‌ور؛ بارین: دابارین؛ شهبی: وه‌کی؛ به‌رق: هه‌وره‌تریشه‌؛ برووسک: برووسکه؛ میسری: شیری ده‌سکاری میسریان؛ لامیع: ورشه‌دار؛ ته‌لماس: به‌ردیکی به‌نرخه؛ دداین: ده‌یداین، لپی ده‌دا.

پوخته‌ی مانا:

برۆکانی یارم به‌و شیره میسریانه ده‌مینن که وه‌ستاکاری زۆر ده‌ست‌په‌نگین هه‌لیانده‌خه‌نه‌وه و هینده به‌نرخ و خۆشه‌ویستن که بالچوو‌غه‌یان به‌ته‌لماس ده‌پازینه‌وه. یاخۆ وه‌ک شیریک وانه که وه‌ستاکاری میسر، ده‌م و دوو‌خیان له ته‌لماس دا‌پ‌ژتوو‌وه و هه‌روا له دوو‌روه‌وه بریقه و گرشی دی.

جا کاتيٰ که شنه با بسکی له رانده وه و برؤ دهر کهوتن، هه شاماتي دلداران هه ستیان کرد که پښنه باراني خه نجر و تير و تهوريان به سهردا دهباري و ورشه ی برؤی تازه ساويان، به شيریک زانی که له میسر کراوه و له ئه لماس دارژاوه و له راست و له چۆپه وه گرتوونیه بهر و له بریسکه و ورشه دا نو قمی کردوون و وهک بریسکه ی ئاسمان هه لیانده پروو کینئ و ده یانکاته قهره پروت.

ع تهرک و عیقد و شوراب و نه ترک و بهرگ و وه رهق
ههر ب لهرز و جهزبه یین یاقووتی تایي راست و چهپ

مانای وشه کان:

تهیر: بالنده؛ تهیرک: خشلیکی ژنانه یه که وهک کوتر ده چی و له زیر ده کری؛ عیقد: گهردانه، گهردن بهند؛ شوراب: گولینگه و پلپله و له رزانه؛ نه ترک: گۆبه روک؛ بهرگ و وه رهق: خشلی زیرن له شکلی گه لا و پریره و پهرهنگ؛ لهرز: له رین؛ جهزبه: کیشان؛ جهزبه: حالات لیها تنی دهرویشان که ئیمه جهزم بوونی پی ئه لین؛ یاقووت: بهردیکی بهنرخی رهنگ ئاله؛ تا: هه ودا و لیزگه.

پوخته ی مانا:

کاتی بای بهیان زولفی یاری به راست و چهپدا هه ژاند و چاو و برؤ و هه نیه و لاجانگ و کولم و خالی ئه و یاره شه پاله ی خسته بهر چاو، نهک ههر ئیمه ی دلدار و گیروده ی ئه وینی ئه و نازداره تووشی شیواوی و مال ویرانی و حال لی هاتن بووین، بگره خشله بی گیانه کانی گهردن و به روک و جلکه کانیشی — که زیر و بهردی به قیمهت و ئاوریشمن — ده گهل راژانی بسکان به دهم باوه، ئه وانیش کهوتنه راژان و سه ماوه و ئه وانیش وهک ئیمه ی ئه ویندار و بریندار، ئارام و ئوقره یان لی هه لگیراوه و جهزمه یان لی هاتووه. پروانه له خشله کانی که بریه تین له: کوتری زیر، گهردانه ی یاقووت، گۆبه روک، لاسره و گول و پهرهنگی گواره، ته نانهت ئه و هه ودا ئاوریشمانهش که گهردن بهند و خشلی دیکه ی پی هوندراونه وه، گولینگه و له رزانه کانیشی له تاوی دیمه نی روخساری ده له رینه وه و به راسته و چۆپه دا تل ده خوئن و ئیختیاریان له دهس دهر چووه.

۷ بشكوپن بهندا گريبانى ژ رهنگى كهوكه بان
بهرق و تيرؤژين ژ خورشيدى فهدايى راست و چهپ

ماناى وشهكان:

بشكوپن: هه لپشكووتن، دهميان كردهوه؛ بهندا گريبانى: دوگمى بهركؤژه؛ ژ رهنگى:
هه ره وه كوو؛ كهوكه ب: ئهستيره؛ بهرق: درهوشين؛ تيرؤژ: تيشك؛ خورشيد: خور؛
فهدايى: دايهوه.

بوختهى مانا:

يهخهى كراس داخرابوو، زولف و كهزيش به سهر سنگ و بهرؤكدا هاتبوو،
دايانپؤشيبوو. دوگمهكانى يهخه، له ناو ئه وه رهشايى كهزيانهدا دهترووسكانهوه؛ دهتگوت
ئهستيرمن و له شهوى تهواو تاريكدا زربوه. زربويانه. له راستيشدا ئيمه دلدارى
كلؤل و ههژار كهوتبووينه شهوه زهنگى ئهنگوست لهچاو؛ هه چاوهنوار بووين له
سووچيكهوه رووناكايى هوميدىك بهدى بكهين. خواوراستان سروهى سهباى سالحان
ئهنگووت؛ زولفى له راست و چهپهوه لادان. يهخه و بهرؤكى راتلهكاند و دهرزى و
دوگمى بهرؤكى ترازاند؛ پؤژى رووناك له ئاسؤى بهروى وه دهركهوت و تيشكى
لاجانگ و كولمه و ههنيانيش له چهپ و راستهوه ئاراسته بوون و له پاش شهوى
ناهوميدى، پؤژى هوميد و خؤشيان ههلات و ههژارانى چاوهنوار خهلات كران.

۸ كهوكه ب و قهوسى قوزهح، لوئلوئى بهندا حهيدهرى
تين تهوفا زولف و خالين دلروبايى راست و چهپ

ماناى وشهكان:

كهوكه ب: ئهستيره؛ قهوس: كهوان؛ قوزهح: بلقى سهر ئاو؛ قهوسى قوزهح:
پهلكه زيرينه، كؤلكه زيرينه؛ لوئلو: مروارى؛ بهندا حهيدهرى: خشلئىكى ژنانه كه
بريه تيبه له ليزگه ليرهيهك له نيوهى كلاو و سهريپچى سهر دهرى و بؤيهش ئهوه

ناوھى لى نراوھ چۆنكە ھەوھەلجار لە ناو ھۆزى ھەيدەرانلووى كورددا بۆتە باو. ئىستا لە ناو كوردەكاندا بەژىرچەنە و لاسەرەى لىرە و زىرپىش ھەر دەلەين بەندا ھەيدەرەى؛ كە زۆر جارەن جەواھىراتىش كراوھتە نىوانى لىرەكان؛ تەين؛ دىن؛ تەواف؛ لە دەورەگەرەن و سوورپدان؛ زولف؛ كەزى؛ خالەين؛ خالان؛ دلروبا؛ دلرەين.

پوختەى مانا:

ئىمە ھەرەك گوتمان، عالەم كە بە مانا ھەموو ئافەرىدەيەكە، ھەيران و سەرگەردانى ئەو جوانىيەن كە يار ھىناوئەتە بەر بار و بەر كار. ئىتر كار لەو دەرچووھ كە ئىمەى گياندارى دلدار و ھەزار گرفتارى بىن و بىرپەتەوھ. نەخىر، تەننەت خشلەكانى بەرىشى شىت و مال و پىران و سەرگەردانى ئەو جوانىيەن. تۆ لەكاتى ھەنگووتنى شەباى بەيانا وەرە و بىروانە كە چۆن گىرە و لاسەرە و گەردانەكانى — كە لە زىر و جەواھىراتن و بە پەنگى پەلكەزىپەنە لە ھەوت و پەنە دەنۆينن — دەورى سەرى زولف و خالان دەگەرپەن و دەيانەوئەو زولفە پەشانە، كە وەك پەردەى مالى كابەن و ئەو خالانە، كە جوانتر و پىرۆزتر لە بەردە پەشەكەى حاجيانن، زيارەت بكەن.

۹ دل دخوونت زولف و خالان دىم و بالەين ژ نوور
ھەر ب قانون موژدەيا غەيبى ژ نايى راست و جەپ

ماناى وشەكان:

دخوونت: بانگ دەكا؛ دىم: پرومەت و كولمە؛ بالا: بەژن؛ نوور: پرووناكى؛ قانون: دام و دەستوور؛ قانون: ئامرازىكى موزىقايە؛ موژدە: مزگىنى؛ غەيب: نادىار؛ ناي: بلویر.

پوختەى مانا:

ئەگەر بىت و بە دلەيكى پروون و وشىارەوھ گوى لە ئاوازە و لۆرەى بلویر بگرين و بتوانين وەك پىوئستە تىي بگەين، تى دەگەين كە بلویر لە دنای نادىارەوھ لە راست و چەمانەوھ مزگىنى بە دلان دەدا و بانگيان لى دەكا كە ھەر دلەيك بە ئاواتەوھيە

تووشی به‌خته‌وه‌ری بیت، با ئالووده و گیرۆده‌ی ئهو زولف و خاله و پروومهت و به‌ژن و بالایه بیت که له نووری خودا دروست کراون.

زه‌نگییان جه‌وشه‌ن فه‌به‌ستن پیشبه‌ری جووقا حه‌به‌ش
دابرستن یه‌ک ب یه‌ک چون به‌ر لیوایی راست و چه‌پ

مانای وشه‌کان:

زه‌نگی: تیره‌یه‌ک له قوله‌پ‌ه‌شه‌کانن که له لای زه‌نگباروه هاتوون. زه‌نگی له شیعی شاعیرانی کۆندا هه‌میشه نیشانه‌ی دل‌پ‌ه‌قی و بی‌به‌زه‌یه‌تییه؛ جه‌وشه‌ن: زری^۱؛ فه‌به‌ستن: دایانه‌ست، له خۆیان شه‌ته‌ک دا؛ پیشبه‌ر: پرووبه‌پ‌وو؛ جووق: ده‌سته، تیپی له‌شکر؛ دابرستن: دار‌ژانه، هه‌لیانکرده؛ لیوا: ئالا؛ حه‌به‌ش: واتا خه‌لکی حه‌به‌شه که ئه‌وانیش تیره‌یه‌ک له قوله‌پ‌ه‌شه‌کانن.

پوخته‌ی مانا:

که‌زی و بسکه‌کانی یارم له په‌شی و دووره‌به‌زه‌بییدا به دوو له‌شکر له زه‌نگی و حه‌به‌شان ده‌شبه‌ین که پێک هاتین و بۆ شه‌ر و پێکدادان به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک، وه‌ک تیپێک له لای راسته‌وه و جووقه‌یه‌ک له لای چه‌په‌وه ریزیان به‌ستبێ، وا بوو. کاتی شه‌با له‌راندینییه‌وه، وه‌ک ئه‌وه ده‌چوو که ئهو دوو له‌شکره دل‌پ‌ه‌قه، دابر‌ژینه یه‌کتري؛ هه‌ر لایه‌ش که به ئالقه و مۆنج بوون، وه‌ک زرییان ده‌به‌ر کردبێ ده‌هاته به‌رچاو. هه‌ر له‌شکره بۆ ئهو هێر شه‌خۆیان دا به‌ر ئالای گه‌ردنی کێل تا به‌ فه‌رمانی سه‌رکرده‌ی هه‌موو نازداران ده‌گ‌ژ یه‌ک راپچن.

چینگ- چینگا بشکوان ئاواز و ده‌نگی زه‌ر گوان
سه‌د مه‌لایک گۆه‌ ددن به‌ر وی نه‌وایی راست و چه‌پ

۱. جه‌وشه‌ن له په‌گه‌زدا کوردیه و گه‌وچن بووه؛ واتا به ئالقه چن‌دراو. له پاشان عه‌ره‌ب وه‌ریانگرتووه و «گ» یان کردۆته «ج» و «چ» یان کردۆته «ش» و به‌ مالی خۆیان زانیوه. «هه‌ژار»

ماناى وشەكان:

چىنگ-چىنگ: جىرىنگە و زىرىنگە؛ بشكۆ: دوگمە، لىرەدا نىياز لەرزەنەيە؛ ئاواز و دەنگ: خىرىنگە و ھۆر؛ زەرگۆ: گوى زىرىن، مەنگۆلە و خىرىنگە؛ مەلايك: فرشتەى خودا؛ گوھ: گوى؛ نەوا: دەنگ و سەدا.

پوختەى مانا:

دوو لەشكرى زولفان لە راست و چەپەو بە ئالاقە و مۆنچ زىريان لە خۇيان شەتەك داوہ و چوونە بەر ئالاوہ و بە دەم باوہ تىك چىراون. ئەو شەپە مارشى شەپشى دەوئ. شەق و ھۆرى ترازانى دوگمە و زىرىنگە و جىرىنگەى لەرزەنەكان و خىرىنگە و ھۆرى گۆبەرۆكى زەردى زىرىن — كە ئەوانىش بە دەم شەنەو دەلەرزەنەو — بىووە مارشى ئەو تىك چىراون و پىك ھەلپىزانە. جا وەرە و تماشە كە چەند خۆشە زولف و كەزى بەو دىمەنە لەبار و دلتەزىنەو، لە سەر كولم و لاجانگى وەك رۆژ و مانگ بەلەزىنەو و خىرىنگە و ھۆرى سسلە و پلپلە و لەرزەنە و خىرىنگە و مەنگۆلە و چىپەى ترازانى دوگمەكانى بەروئ بىتە گوى! نەك ئىمە بۆ گوى گرتن و سەير كردنى ئەو دىمەن و ئەو دەنگە گىانپەرورە مەنە دەكەين، بەلكو فرىشتەكانى خوداش كپ و مات گوئيان بۆ بىستنى ئەو دەنگە و دىتنى ئەم رەنگە ھەلخستووہ و ھاتوونە تماشايە.

۱۲ لەو ژ عىشقا وئ دنالن بازن و بەرگ و وەرەق

جەزبەيا دل من ژ رەمزا وان گەھايى راست و چەپ

ماناى وشەكان:

لەو: لەبەر ئەو، بۆيە؛ بازن: مەچەك بەند؛ بەرگ: پەلك؛ وەرەق: گەلا، نىياز لە بەرگ و وەرەق ئەو پەرەنگ و پىرپەنەيە كە لە شكلى گەلادار دروست كراون و وەخو خراون؛ جەزبە: جەزمە و حال لى ھاتنى دەرويشانە؛ رەمز: نىشانە و بەلگە؛ وان: ئەوان؛ گەھايى: گەشتى.

بوخته‌ی مانا:

من که خرمه‌ی بازنه و مه‌چه‌ک‌به‌ند و زرینگی‌ی پرپره و پهره‌نگم له قۆل و بازن و به‌رۆکی یاره‌وه بیست و به‌دل‌وداو گوپی دلم دایه، تیگه‌یشتیم که ئه‌و بی‌گیانانه‌ش دلیان داوه به‌و دل‌به‌ره خوین‌شیرینه و ئه‌وانیش وه‌ک هه‌موو دل‌داریکی دلسووتاو له ئه‌وینی ئه‌و جوانه ده‌نالین. ناله‌ی ئه‌وان بۆ من بوو به‌دنده‌ریک که منیش تووشی جه‌زمه‌ لی‌هاتن و له‌ هۆش چوون بيم و ده‌ردی دل‌داری، له‌ راست و چۆپه‌وه بمگریته ناو خۆی و ده‌ره‌تانم لی‌ ببرئ.

۱۳ زوهره و عیقا سوره‌یایی د شه‌رقی که‌ششفین
له‌یله‌تول‌قه‌درئ ژ مه‌غریب په‌رده دایئ راست و چه‌پ

مانای وشه‌کان:

زوهره: ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ریده‌ی زۆر گه‌شه؛ عیقا: گه‌ردانه؛ سوره‌یا: هیش‌وه ئه‌ستیره‌ی کۆ؛ شه‌رق: خۆره‌لات؛ که‌ششفی: که‌شف بوو، دیاری دا؛ له‌یله‌تول‌قه‌در: شه‌وی هه‌ره‌ پیرۆزه له‌ لایه‌ن موسولمانانه‌وه که له‌و شه‌وه‌دا قورئان بۆ پیغه‌مبه‌ر به‌ خه‌لات هاتوو و په‌رستنی خودا له‌و شه‌وه‌دا خیری نوێژ و پۆژووی هه‌زار مانگی هه‌یه؛ مه‌غریب: خۆرنشین؛ په‌رده: له‌مپه‌ر؛ دایئ: پێیدا دا.

بوخته‌ی مانا:

گه‌ردنی یارم له‌ سپیایه‌تی و ڕووناکی‌داندا وه‌ک ئه‌ستیره‌ی زوهره‌یه. گه‌ردن‌به‌نده مروارییه‌که‌ی ملی، وه‌ک هیش‌وو ئه‌ستیره‌ی کۆیه که له‌ده‌وری زوهره هالابئ. ئه‌و گه‌ردن و گه‌ردانه‌یه له‌ لای پۆژی ڕوخساره‌وه —واتا ئه‌و جیگه‌ی پۆژی لی‌ هه‌لدئ— هاتنه به‌رچاو. به‌لام شه‌وه‌زنگی زولفه‌کانی، له‌و شوێنه‌وه که تیشکی ڕوخسار ده‌پۆته‌وه و به‌ خۆرنشین هه‌ساو ده‌کرئ —که ئه‌و شه‌وی زولفانه‌ش هه‌یچ چه‌پیکێ ده‌به‌ر له‌یله‌تول‌قه‌دردا نییه به‌ سه‌ر گه‌ردندا په‌رژوبلاو بوون و له‌ راست و چه‌په‌وه په‌رده‌یه‌کی ره‌شیان له‌ به‌ر زوهره و پیرۆی گه‌ردن و گه‌ردانه‌ گرت‌ه‌وه و دیمه‌نه‌که‌یان له‌ به‌رچاو ون کردین.

زوھرەر ڤهنگی ماھ و خورشیدی ژ بالا وی نوما
لهو دو کهوکهب چوونه فیڤا ئیستیوایی راست و چهپ

مانای وشهکان:

رهنگی: ھەر وه کوو؛ ماھ و خورشید: مانگ و خۆر؛ بالا: بهژن، لای سەر وو؛ نما:
نواندی، دیاری دا؛ لهو: بۆیه؛ کهوکهب: ئهستیره؛ فیڤا: ده گهل؛ ئیستیوا: خهتی
گریمانهیی ناوقه دی گۆی زهوی.

پوختهی مانا:

له لای سەر ووی بهژنی یاره وه هه نیه ی وه ک مانگ و کولمه ی وه ک خۆر و گهر دنی
ساف و سپی و بی گهر د و گه شه داری وه کوو زوهره خۆیان نواند. ئهم پیکه وه
دره وشانه وه ی ئه و سێ ڤوونا کیده رانه، بوو به هۆی ئه وه که دوو ئهستیره - نیاز له دوو
ئهستیره، یان لاجانگی یارن یان جووته مه مکی هه نارن - راست و یستان و خه تی
ناوه راستیان له چهپ و راسته وه گرته بهر.

بیته ئه یوانی ژ خه لوی حۆریا قودسی سرشت
سه دهه زاران حۆری قودسی تین لیکایی راست و چهپ

مانای وشهکان:

ئهیوان: هه یوان و به ربیلائی؛ خه لو: به تال؛ خه لوه: جیگه ی ته نهایی؛ حۆری: کیژی
به هه شت؛ قودسی: ممباره کی خودایی؛ حۆری قودسی: کیژه جوانه که ی ناو به هه شت؛
تین: دین؛ لیکا: تووش بوون و دیدنه ی.

پوختهی مانا:

ئه گهر بیت و جار یک له جاران ئه و جوان چاکه ی یاری من - که یه کیکه له و کیژه
به هه شتیانه که له پاکی دروست کراون و ئاکاری ڤیروژ و ممباره کن - له گۆشه ی
ته نهایی ده رکه ووی و بیته بهر هه یوان و سه یوانی ماله گه وره، نه ک هه ر ئیمه ئاپوره ی
دلداران، بگره به سه تان هه زار له کیژه کانی ناو به هه شتی خوداش، به سینه باز له

به‌هه‌شت باز ده‌دهن بۆ ئه‌وه بی‌نه دیدنه‌ی یاری ئیمه و له راسته و چۆپه ده‌وری لی ده‌دهن.

۱۶ ما «مه‌لای» ئه‌ز له‌بی له‌عل ئابی حه‌یوان بت نه‌سیب
قودسیان راگرتییین ده‌ستی دوعایی راست و چه‌پ

مانای وشه‌کان:

ما: تۆ بلی، ئاخۆ ئه‌بی؛ ئه‌ز: له؛ له‌ب: لیو؛ له‌عل: به‌ردیکی به‌قیمه‌ته که زۆر له شاعیران به لیوی یاریان شهباندوو؛ ئاب: ئاو؛ حه‌یوان: ژیان؛ بت: بی‌ت؛ نه‌سیب: به‌ش؛ قودسی: ئه‌و فرشته‌یه‌ی که له ئاسماندان؛ راگرتییین: رایان گرتوو (یان: راگریدیین واتا: بڵندیان کردوو)؛ دوعا: نزا و پاره‌نه‌وه.

پوخته‌ی مانا:

ئهنده به زه‌لیلی و هه‌ژاری له‌به‌ر خودا پارامه‌ته‌وه که جاریک له عومراتمدا ئه‌و لیو ه ناسک و له‌عل ره‌نگانه رامووسم و ئاوی ژیان و نه‌مردنیان لی هه‌لمژم؛ که مه‌لائیکه‌ته‌کانی ئاسمانیش به‌زه‌بیان به منی کلۆلدا هاتۆته‌وه. ئه‌وانیش هه‌موو بۆ یاریده‌ی من، ده‌ستی نزیان به‌رز کردۆته‌وه و له راسته و چۆپه‌وه بۆم ده‌پارێنه‌وه که نزام ره‌وا بی. هۆی مه‌لا! تۆ بلی خوا ئه‌و ئاواته‌ت پیک به‌ینی و جاریک له‌و لیو سوور و ئاله- که وه‌ک یاقووت و لاله- مژیک بمژم و به‌و ئاوی حه‌یاته‌ی که له لیوی ئه‌ودایه‌ منیش له مردن پرزگرم بی و بیمه خدری زینده‌یه‌ک؟

چهپ و راست

۱ نیرگزین شهنګ ده مهستن چهپ و راست
ساقیان جام د دهستن چهپ و راست

مانای وشهکان:

نیرگز: نهرګس؛ شهنګ: شوخ؛ مهست: سهرخوش؛ ساقی: مهیګیر؛ جام: پیاله.

پوخته ی مانا:

چاوهکانی یارم- که وهک نهرګسی شوخ و شهنګن- چ چاوی راست و چ چاوی چهپی، مهست و خومارن. پیاو له دیتنیان مهست و سهرخوش دهن و به راسته و چهپه دا ده که ون. دوو چاوه کانت وهک دوو مهیګیری شوخ و شهنګ و چهله نګ، به راسته و چهپه دا مهی ده گیرن و سهرخوش و کهله لاما ن ده که ن.

۲ راست و چهپ تین جګهر و سینه کولاب
عهره رین شهنګ د لهستن چهپ و راست

مانای وشهکان:

تین: دین؛ جګهر: جهرګ؛ سینه: سینګ؛ کولاب: قولاب؛ عهره ر: داریکی ئازاده و زور راست و پهنګ هه لده چی، شاعیران به ژنی یاری پی ده شوبه یین. لهستن: کورت کراوی وشه ی لهیستن، واتا: ره قس و سه ما کردن و خو بادان به لار و له نجه وه.

پوخته ی مانا:

له وهختیکدا کیژه قهد باریکه کان- که به ژن و بالایان وهک داری عهره ر شهنګ و شل و شوخن- دهستیان به ره قس و سه ما کردن کرد و به راسته و به چهپه دا خو یان

باده‌دا و ده‌له‌رانه‌وه، جه‌رگ و سینه و هه‌ناوی عاشقان وه‌ک وه به‌ر بارانی تیران که‌ون،
وا بوون و به‌راسته و چه‌په‌دا ده‌که‌وته مه‌یدانه‌وه. مژۆلیان وه‌ک قولاپ له‌جه‌رگان
گیرکه‌ن، وا بوون.

٣ توخ و عالا کو خویا بوون ژعه‌جه‌م
عه‌ره‌بان تیپ شکه‌ستن چه‌پ و راست

مانای وشه‌کان:

توخ: نیشانه‌ی سه‌رکرده‌یی مغولان بووه، بریه‌تی له‌چه‌پکیک مووی یالی ئه‌سپ که
بنه‌که‌ی ده‌زێر گیراوه؛ عالا: ئالا؛ خویا: ئاشکرا؛ تیپ: ده‌سته‌ی له‌شکر؛ شکه‌ستن:
شکان؛ عه‌ره‌ب: له‌راوێژی شاعیراندا به‌شتی په‌نگ په‌ش ده‌لێن. زۆریان زولفی
په‌شی یاریان به‌عه‌ره‌ب شه‌هاندووه. هه‌روه‌ها عه‌جه‌م له‌شعیری شاعیراندا به‌په‌مزی
سپییه‌تی داندراوه.

پوخته‌ی مانا:

وا دیاره مه‌لا ده‌یه‌وئ بلی: یار به‌ده‌ستی سپی و ناسکی، زولفی له‌سه‌ر پروو لاداوه.
په‌نگه‌ نیازی له‌توخ شانه‌یان که‌زی به‌ندی زێر و نیازی له‌ئالا سه‌رپۆشی په‌نگاوپه‌نگ
بێ. واتا: یار به‌ده‌سته‌ی سپییه‌کانی که‌زولفه‌ په‌شه‌کانی له‌سه‌ر پروو لادا و شانه‌ی زێری
ده‌بسکان گیراند، ده‌سته-ده‌سته‌ی زولفان به‌سه‌ریه‌کدا شکان و چین-چین بوون.

٤ به‌ر فه‌شه‌رقی دسه‌حه‌ر وه‌ستاین
هیندووین پۆژپه‌رستن چه‌پ و راست

مانای وشه‌کان:

به‌ر فه‌شه‌رقی: پروو به‌پۆژه‌ه‌لات؛ سه‌حه‌ر: به‌یانی زوو؛ هیندوو: خه‌لکی هیند؛ زۆر له
شاعیرانی کۆن، خالی په‌ش و بسک و زولفی یاری خۆیان به‌هیندوو شه‌هاندووه؛ چۆنکه‌ به
لای ئه‌وانه‌وه هیندوو کافرن و کافریش به‌په‌نگی په‌ش، که‌نووری ئیمانی تێدا نییه، ناسراوه.

پوختهی مانا:

له بهر به یاندا ئەو زولف و بسکه پەشانهی یارم که به لای راست و لای چەپی
 روخساریدا هاتبوون، هەر دکتوت لەو هیندیانهن که پۆژ دەپەرستن و به یانیان
 بهرەو پۆژ دەبن و کێنووشی بۆ دەبن. چونکه روخساری یار وەک پۆژه و لاجانگی
 وەک سپیایی به یانی پێش تاوهه لاتە و ئەو بسکانه وەک هیندووی پۆژپەرست، پەش و
 کافری یی بهزهیین دهگه‌ل عاشقان.

۵ قەیسەری پوومی ل سەر چه ددی فەرەنگ
 تۆق و زنجیر فەبهستن چەپ و راست

مانای وشەکان:

قەیسەر: لەقەبی ئیمپراتووری پۆم. پۆم: سەر زەمینێ تورکیای ئیستا؛ سەر چه د:
 سنوور؛ فەرەنگ: فەرانسە یان ئوروپا به گشتی؛ تۆق: ئالقەه ئاسنین؛ فەبهستن:
 بهستنیوه.

پوختهی مانا:

بسک و کهزی یارم که به زنجیره چین به چین و ئالقە- ئالقە دەوری روخساری سپی
 و ناسکیان داوه، بهوه دەشبهیندری که قەیسەری پۆمی دەوری ولاتی فەرەنگانی به
 زنجیر و ئالقەه لەشکر دەوره دای.

۶ هەردوو دەستین خوه حەمایل شەفەکی
 مە ژ بۆ یاری د خۆستن چەپ و راست

مانای وشەکان:

دەستین: دەستان، دوو دەست؛ حەمایل: بەندی شمشیر و بەندی نوشته که ده مل
 دهکری و به تەنیشندا دینه خوار؛ شەفەکی: شەویک.

پوختهى مانا:

ئيمه ههموو ئاوات و نیازمان هەر ئهوه بووه که تهنيا شهويک له ژيانماندا هەردووک دهست و باسکمان له گەردنى يار وهک حەمايهل ھالابا و له راست و چهپهوه به خۆمانهوه کوشيبا.

۷ ڤه (ڤهه) «مهلى» سورپهرييا حۆرى سرشت
سهه مهلهک دهست ب دهستن چهپ و راست

ماناى وشەکان:

ڤه: ئهوه؛ ڤهه: عهجهبا؛ مهلى: مهلا؛ سور: دلکيش و رۆح سووک؛ پهري: جندۆکهى جوان؛ حۆرى: کيژى بهههشتى چاورهش؛ سرشت: رسکان.

پوختهى مانا:

ئهوه (يان: سهيره) مهلا تۆ ناتوانى دهستهملان بوونى بخوازى! ئهوه پهریه دلکیشهى که وهک حۆرى بهههشت خولقاوه، ههمیشه سهه خزمهتکارى کچى پاکی وهک فريشتهى خودا، دهستيان به دهستییهوهيهتى؛ له راست و چهپهوه پاسهوانى لى دهکهن و چاوى لى خافل ناکهن تا وه گیر تۆ کهوى و دهستهملانى بى.

گولباران

۱ گەر ژوئ حۆرى سرشتى عيشوويه ک ئيزهار بت
دى بيت نارى خه ليلوللاھ و دووژەھ سار بت

مانای وشەکان:

گەر: ئەگەر؛ ژوئ: لەو مێوینە؛ حۆرى سرشت: وەک حۆرى پەسکاو؛ عیشووه: ناز و غەمزە؛ ئیزهار: دیاری دان؛ دى: بێ شک؛ بیت: دەبیئت؛ نار: ئاگر؛ خەلیل: دۆست؛ خەلیلوللا: دۆستی خودا. نیاز برايم پیغەمبەرە؛ دووژەھ: جەهەننەم؛ سار: سارد؛ بت: بێ.

پوختەى مانا:

ئەگەر ژيانمان جەهەننەم بێ، یان وەک برايمی پیغەمبەر دە ناو ئاگر هاوئێژابین، بەو مەرجه ئەو حۆرییه جوان چاکە بە نازەوێ گۆشەیه کی چاومان بۆ دەرخوا و لیمان پڕوانی، ئاگر بە دەردی ئاگرە کەى برايم دەچێ و تەنانەت جەهەننەمیش بێ، بێ شک سارد و سەر هەلەدە گەڕێ.

مەلا لەو شیعرەدا باسی برايم پیغەمبەرمان بێر دەخاتەوێ کە نەمروود بە تاوانی بتشکاندن خستییە ناو ئاگرەوێ و خودا فەرمانی بە ئاگر دا کە سارد و سەلامت بە و ئازاری مەدە! دەلی: منی دلدار خۆم و دلە کەم کەوتووینە ناو ئاگرى ئەوینی کەوێ کە هیچ لە ئاگرى نەمروود و بگرە لە ئاگرى جەهەننەمیش کەمتر نییە. جا ئەگەر خواى کردبا ئەو نازدارى باوانە بەو چاوانەى، بە نازیکەوێ لێی پڕوانیام، لێم پڕونە ئاگر و گرپەى دلی منیش بە دەردی ئاگرە کەى برايم سارد دەبۆوێ؛ بەلکە ئەگەر جەهەننەمیشم لە دلدا بوايە تینی دادەمرکا.

۲ وەر ژ بهر پەردى يەدى بەيزا به موعجيز يىته دەر
شەمس و کەوکەب دېھلین عالەم تژی ئەنوار بت

مانای وشەکان:

وەر: وە ئەگەر؛ ژ بهر: لە پشت، لە بن؛ پەردى: پەردەپرا؛ يەدى بەيزا: دەستى سپى؛
موعجيز: ئەوى کەسى تر نىيەتى؛ شەمس: خۆر؛ کەوکەب: ئەستىرە؛ دېھلین:
هەلدین؛ عالەم: ھەموو دنیا جگە لە خوا؛ تژی: پر؛ ئەنوار: رۆشنايىگەل.

پوختەى مانا:

مەلا دەيەوى دەستى ھەزرەتى مووسامان وەبىر بېنيتەو ھە مۆجات بوو ھەرگا
ناو بەتە باخەلى و دەريھيناو تەو، لە سپيايەتيدا شۆقى داو تەو.
گوتمان ئەگەر لى پروانىبام ئاگرى دلەم دادەمرد؛ خو ئەگەریش دەستە سپى و
ناسکە کەى _ کە چەپىكى دەبەر دەستە مۆجاتە کەى مووسادا نىيە _ لەو ديو پەردەو
دەرىنى و پيشانى دىناي بدا، وەک ھەموو ئەستىرە و خۆر، وىکرا ھەلاتبن و پروونا کايى
بدەن، ئاوا ھەموو دنیا پر دەبى لە پروونا کايى و شۆق دانەو.

۳ وەر ژ ە کسا خەمريان قەوسى قەزەح دەت ياسەمين
دى گول و رەيحان بيارن، تىک و تىک گولزار بت

مانای وشەکان:

ە کس: تيشک دانەو؛ خەمرى: پارچە قوماشىكى سوورە کە ژنان پرچى سەر توپليانى
پى گرى دەدەن؛ خەمرى: ئەو پەرچووکانەيە کە بەسەر توپلدا دىن و لە ناو پراستى
ھەنيەدا ھەلدە پاچرىن؛ قەوسى قەزەح: کۆلکە زىرپىنە؛ دەت: بدات؛ ياسەمين: گولى
ياسەمەنە کە زۆر سپى و زۆر بۇنخۆش و زۆر ناسکە؛ دى: بىشک؛ تىک و تىک:
سەرلەبەر، گشت لە گشت؛ گولزار: گولجار؛ بت: بىيت.

پوخته ی مانا:

نه گهر ږوخساری یارم- که وهک سهر په پری گولی یاسه مهنه، سپی و ناسکه و له بونځو شیدا لهو زیاتره- تیشک بداته دسرڅوکه ی سووری له ههنیه گریډراوی، یان تیشک بداته نهو په رچووکانه ی که به سهر توپلیدا هاتوون و له رهشیان دهریقینه وه، نهوسا تیشک بداته وه و تیشکه که بگه پټه وه بو سهر گونای یار- که وهک په پری سووره گوله- نهونده روشنایی رهنګاوره ګ پیدا دهن که کولکه زیږینه ی لی دروست ده بی. کولکه زیږینه ش نیشانه ی پاش بارانه و بارانهش هو ی شین بوونی گیا و گول و ریحانه. که وا بوو هر که یار ږووی نیشان بدا و خه مری و په رچووکان ږووناک بکات و نهوانیش تیشکی بگه پټنه وه، هه موو دنیا سهر له بهری ده پټه وه گولجاړ و له هه موو شویتان گول و ریحانه به باره و خو شی و گه شی داده بارئ.

۴ شه معی دئ جان دت ژ شه وقی بیته بهر سوبحی نه فسه
نارت ناخر گهر ب موویه ک به حس زولفا یار بت

مانای وشه کان:

شه مع: مؤم؛ دئ: بی شک؛ جان: گیان؛ دت: بدات؛ بیته بهر: بچته وه بهر؛ سوبحی: سبه ینی؛ نه فسه: هه ناسه؛ نارت: ناگاته؛ ناخر: دواپی؛ گهر: نه گهر؛ به حس: لیدوان؛ زولف: که زی.

پوخته ی مانا:

نه گهر هر له هه وه لی شه وپرا دس بکری به باسی تاقه موویه ک له زولفی یار، شهو خه لاس ده بی، بهر به یان هه ناسه ددات و ږوژ ده بیته وه، مؤم ده توپته وه و ده کوژپته وه؛ به لام تاریفی جوانی و دريژئی نهو ته نیا مووه هر دريژه ی پی ددری و به که س نابړپته وه.

هر له مانایه دا شاعیریکي فارس گوتوویه: ږوژي قیامت که ده لین دريژیه که ی هه زار ساله، چی ده گهل دلی پر له گازنده ی ئیمه ی پی ده کری؟! نهوا سهری زولفی

تو به داستاني دلداري ئيمه كورت بۆتەوہ.^۱
 «نالي» خۆشمان، چەند خۆشى فەرمووہ كە دەلي:
 ھەر پەرچەم و پيشانيه فيكرى شەو و پۆژم
 ھەر گەردن و زولفە ئەمەلى دوور و دريژم

۵ سىلسىلا بەحسى ژ خوونا دل بەر ئان زولفا بچين
 دى خەتا بت نافي مىسك ئەر نافەي تاتار بت

ماناي وشەكان:

سىلسىلە: زنجير و زنجيرە؛ ژ خوونا: لە خوینى؛ بەر ئان: لەسەر ئەو؛ بچين: چيندار؛
 خەتا: غەلەت؛ نافي: ناو، ئىسم؛ مىسك: نەوعىك ئاسك ھەيە كە لە ھەلاتن و
 ماندووو بوونی زۆرەوہ خوین دەناو كىيەوہ دەتزی و خوینە كە پەش ھەلدە گەپى و وشك
 دەبیتەوہ و وەك دەناو كىسەيە كدا بى، بە ناو كىيەوہ تەكەتە كى دى و لە دوايیدا لە
 غارداندا لىي دەكەوێت. ئەو خوینە وشك ھەلاتووہ عەتريكى زۆر بۇنخۆشە و ناوى لى
 نراوہ مىسك يان موشك. جا وا زانراوہ كە ئاسكى دەشتەكانى چين و خەتا و
 تاتارستان، مىسكى ھەرەچاكيان لى بەرھەم دیت؛ ئەر: ئەگەر؛ نافە: ناوكى ئاسكى
 مىشك؛ خەتا: ناوہ بۆ مەلبەندەكانى باكوورى چين كە ئىستا بريەتيە لە مەنچۆرى و
 مەغولستان و توركستانى پۆژەھەلاتيى؛ تاتار: ناوى عەشايريكى توركە كە بە
 ولاتەكەشيان ھەر تاتاريا دەلين.

تييىنى: مەلا لەو بەيتەدا گالەي كردووہ! زۆر لە وشەكانى ھەلدەگرن دووجار مانا
 بكرين؛ خەتا: ھەم ولاتى خەتا، ھەم غەلەت؛ چين: ھەم ولاتى چين، ھەم چين لەسەر
 چين كەوتن و بە سەريە كدا شكاني مووى كەزى.

۱. حافىزىش نزىك لەو ھەوايە دەلي:

كوتە نكند بحث سِر زلف تو حافظ پيوستە شُد اين سلسلە تا روز قيامت

بوخته‌ی مانا:

خوینی دلی دلداران که له تاوی که‌زیه ره‌شه پرچینه چین له‌سه‌ر چینه‌که‌ی ئەو نازداره هه‌لقولاوه و پ‌ژاوه و به‌و تاله زولفانه‌وه به‌نده، ئەونده له سایه‌ی زولفی تۆوه بۆنی خۆش بووه که هه‌ر که‌سیک باسی میسکی ناو ناوکی ئاسکی چین و خه‌تا و تاتار بکا و بلێ ئەو خوینی دله و ئەو میسکی ئاسکه وه‌ک یه‌کن، غه‌له‌ت ده‌کا و به‌هه‌له‌دا چووه. بۆنی خوینی دل‌مان به‌هه‌وای زولفت هه‌زار قات له‌ بۆنی خوینی وشک‌هه‌لاتووی ناوکی ئاسکی میسک خۆشتره.

ع ته‌وقی گه‌رده‌ن هه‌لقه‌یی زونناری زولفا یاری من
دئ کلێتا که‌لیی عشقی هه‌لقه‌یا زوننار بت

مانای وشه‌کان:

ته‌وق: قه‌لاده‌ی مل؛ هه‌لقه: تالقه؛ زوننار: که‌مه‌ربه‌ندی ئاوریشمی خاچ‌په‌رستان؛ کلێت: کلێل، هاچهر؛ که‌لب: سه‌گ.

تییینی: له‌م به‌یت‌ه‌دا مه‌لا داستانی شیخی سه‌نعانمان بیر ده‌خاته‌وه که‌ بۆ کچیک‌ی خاچ‌په‌رست ده‌ستی له‌ دین هه‌لگرت؛ قورئانی سووتاند؛ شه‌رابی خوارد‌ه‌وه؛ زونناری به‌ست و بوو به‌ به‌رازه‌وانی مالی دل‌به‌ری.

مه‌لا ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ وه‌فا و ئەمه‌گی شیخی سه‌نعانی به‌رانبه‌ر به‌ گ‌ره‌ی ئەوین به‌ لاوه‌ په‌سنده، خۆی له‌ ئەوینداریدا ئەمه‌گدارتر نیشان ده‌دا و ده‌لی من خۆم به‌ سه‌گی ئاستانه‌ی دل‌به‌ر ده‌زانم و ئاواتم ئەوه‌یه قه‌لاده‌ی ملم و قفل و ئاغزوونه‌که‌ی له‌ ئالقه‌یه‌کی زونناری به‌ژنی یار بێ. جا چونکه‌ پرچ و که‌زی یاری من له‌ ناو قه‌دی هه‌لاوه و ئیحتیاج به‌ که‌مه‌ربه‌ندی ئاوریشم نییه و هه‌ر زولفه‌ پر چینه‌که‌ی جیگه‌ی زونناری پر کردۆته‌وه، من ئالقه‌ی زولفیم به‌ نه‌سیب ده‌بی. ئەگه‌ر راستیشته‌ ده‌وی قفل و کلێلی قه‌لاده‌ی سه‌گی ئاستانه‌ی عیشقی هه‌ر ده‌بی ئالقه‌ی زولف بێ. .
زۆر له‌ سۆفییان دۆعیان کردوو هه‌ خودایه‌ وا پکه‌ی وه‌ک سه‌گ وه‌فادار بم.

بوختهی مانا:

با تۆقی گەردەنم ئالقەی زونناری زولفی یارم بێ. ئاخر هەر دەبی قفلی قەلادە ی سە
عیشقی ئالقە ی ئەو زونارە بێ کە زولفییه تی. «مەحوی» دەلی:
دە گەل دەستی مەلا ریک ناکەوی زونناری زولفی یار
وە کوو شیخ ئیختیاری مەزەبی تەرسا نە کەم چبکەم؟
مەولەوی تاوێ گەوزیش فەرمووێه:

بێ تەناب زولف مەحبوب نە گەردەن   حەیفەن وە قابز گیان تەسلیم کەردەن

عەقدی ئیحرامی د عیشقیدا کو پیری عیشق بەست

دئ چ غەم گەر خەر قە رەهنی خانەیی خەممار بت^۱

مانای وشەکان:

عەقد: نیەت هیئەت؛ ئیحرام: رۆژانی جەنگە ی حەج کە حەجاج جلکی خۆیان فری
دەدەن و پەشتەمال و فۆتە دەبەر دەکەن؛ پیری عیشق: مامۆستا و رێبەری عاشقان،
یان: ئەوی لە ئیشقیدا پیر بوو؛ بەست: دابەست؛ دئ: ئیدی، ئیتر؛ چ غەم: قەیدی
چییە، چ دەبی؛ خەر قە: بالا پۆشی پر پینە ی دەرویشان؛ رەهن: بارمەتە؛ خانە: مال و
دوکان؛ خەممار: بادەفرۆش.

بوختهی مانا:

مەلا دەیهوێ تەریقەتی خۆی لە تەریقەتی وشکە سۆفییه روالەت بینەکان جیا کاتەو؛
دەلی: ئەوان دەچنە حەج، نیەتی ئیحرام دادەبەستن، بۆ ئەو دەوری مالی کابە بدەن
جلکەکانیان دادەکەن و تووری هەلدەدەن. ئیمەش بە شوین پیری تەریقەتی عیشقدا
حەجی خۆمان هەیه. کابە ی ئیمە مالی یار نییه، بەلکوو خودی یارە و یارە کەش لە
هەموو جیگا هەیه و لە هەموو ئاقارانەو دیارە... لە حەجی خۆماندا، ئەگەر پیری
تەریقەت نیەتی ئیحرام دادەبەستی و ئیمەش پەڕەوی لی دەکەین، هەموو شتیکیان

۱. ئاخر حافز دەلی:

گر مَرید راه عشقی فکر بدنامی مکن   شیخ صنعان خرقة رهن خانە ی خمار داشت

ته‌نانه‌ت دنیا و قیامه‌ت و ئاواتی به‌هه‌شت و ترسی جه‌هه‌ننه‌میشمان توو‌ره‌له‌ده‌دین و ته‌نیا و ته‌نیا یارمان له‌بیره و یار ده‌په‌رستین و هیچی تر. جا له وه‌ختی وادا که خه‌رقه‌و مه‌رقه‌ فری ده‌دری و تازه نامانگه‌ره‌که، چی ئه‌بی ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌رقه‌یه له دوو‌کانی شه‌راب‌فرۆشدا له‌ گریوی شه‌راب داندرا‌یی؟! بگه‌ر له‌وه‌ چاتره‌ که به‌ خو‌پایی فرپی بده‌ین. ناشیی لۆمه‌ی شیخی سه‌نعان یا من یان هه‌ر ئه‌وینداریکی راستی دیکه‌ بکری که چون جبه‌ به‌ زوننار ده‌گۆرینه‌وه. به‌ لای ئیمه‌وه‌ یار له‌ هه‌موو شوینیکه‌ و هه‌موو شت نوینه‌ری یاره‌.

حافزی شیرازی - که‌ یه‌کیک بووه‌ له‌ ده‌سته‌ی ئه‌و دلدارانه‌ - ده‌لی: له‌ مه‌یخانه‌ی زه‌رده‌شتیان نووری خودا ده‌بینم.^۱

ا گه‌زمه‌یه‌ک قه‌وسێ شه‌فین عاشق به‌ نی‌فا دل که‌فت

دی ژ جان ده‌ستان بشووت خاسما که‌فان نووبار بت

مانای وشه‌کان:

گه‌زمه: سه‌ره‌تیری چه‌قویی؛ قه‌وس: که‌وان؛ شه‌فین: ده‌شه‌ویدا؛ شه‌فین: چه‌ماو؛ نی‌ف: ناوه‌پاست؛ که‌فت: بکه‌وی؛ دی: بی‌شک؛ ژ جان: له‌ گیان؛ ده‌ستان بشووت: ده‌ستان ده‌شوا؛ خاسما: خو‌ به‌ تایبه‌تی، مه‌خسووسه‌ن؛ که‌فان: که‌وان؛ نووبار: هه‌وه‌لجار؛ نووبار: کچیکی تازه مه‌مکی خر‌کردوو.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌وینی راسته‌قانی (عیشقی حه‌قیقی) کاریک به‌سه‌ر ئه‌ویندار دینی که‌ ئه‌وه‌ هیچ هۆش و دینی لی ده‌ستینی، بگه‌ر هه‌ر خودی خو‌شی له‌ بیر نامینی و ده‌بیته‌ زیندووینیکی مردوو یان مردووینیکی زیندوو. ئه‌وانه‌ی به‌ ئاگری ئه‌م ئه‌وینه‌وه‌ نه‌تلاونه‌وه‌، نازانن خه‌به‌ر چییه‌... ئه‌گه‌ر سه‌ره‌ تیریکی عیشقی له‌ برۆیه‌کی که‌وانی چه‌ماوه‌دا، له‌ نیوه‌شه‌ویکا ناوه‌ندی دلی دلداریک بییکی، ئه‌و دله‌ ده‌س‌به‌جی ده‌ست

له گیانی خوی دهشوا. خو نه خوازه و به تاییه تی که نهو تیره له کهوانی بروی
کیژولیکی تازه مه مک خر کردوو دهر چی و نهو هه وه لجاریش بی که دله کهی کردوته
نیشانه. چونکه هه وهل نیگای پیک گیشتنی دلدار و دلبر، هر گیز شوینهواری کویر
نابیتهوه. نهو هه وهل تیری نیگایه له هه موو برینگه ریک کاریگه رتره و لای عاشق
پیروزیترین شته. «مه ولهوی تاوه گهوزی» ده فهرموی:

بی زام خه دهنگ مژه ی مه هرووان نهنگن وه سارای قیامت لوان
واتا به بی برینی تیری مژولی ماروخساران، شهرم و شووره ییه رۆشتن بو دهشتی
قیامت.

۹ وهر ژ قه وسه ینان ب میزان بیته دهر جۆته ک خه دهنگ
دی جگهر بت پاره-پاره، سینه تارومار بت

مانای وشه کان:

وهر: وه نه گهر؛ ژ قه وسه ینان: له دوو کهوانان؛ ب میزان: به ریک و پیک؛ جۆته ک: جووتیک؛
خه دهنگ: تیر؛ جگهر: جهرگ؛ بت: ده بیته؛ پاره-پاره: لهت-لهت؛ تارومار: تهرت و توونا.

پوخته ی مانا:

گوتمان نه گهر سهره تیریک له کهوانی برۆوه وه ناوهندی دل کهوی، دل دهست له گیان
دهشوا. تیریک له کهوانه وه، واتا نه گهر گوشه ی تاکه چاو یکمان بداتی. نه دی نه گهر یار
چاومان پی هه لینی و به هه ردووک چاوه مهسته کانی لیمان بروانی، نهوسا دوو تیر به ره و
هه ناومان دین و نیشانهش نه پیکن. چونکه میزان کراون و سیره پی گیراون. نهو کاته
جگه له وه دل دهست له گیان دهشوا، هه جهرگیش لهت-لهت ده بی و هه سینگ و
هه رچی له بن سهرپۆشی سنگدایه داده فته تی و تهرت و توونا ده بی.

۱۰ خوون ژ میلاکی ب دهر با خه نجه ری گهر بیته دهر
بوو شه هیدی عیشقی ئیدی دی ژ کوو هشیار بت

ماناى وشەكان:

خوون: خوین؛ **مىلاک:** جەرگ و ھەناو؛ **دەرب:** لیدان؛ **شەھید:** کوژراوى ڕیگەى راست، یان: کوژراوى خۆشەویس؛ **ئیدی:** ئیتر؛ **ژ کوو:** لە کوئ؛ **هشیار:** لەسەر ھۆش.

پوختەى مانا:

ئەوانەى بە دەردى ئەوین دووچار نەبوون و ئاگایان لە حالى من نییە، لۆمەم دەکەن کە بۆچی ھۆشت لەسەر خۆت نییە؟ بۆ وراو دەکەى؟ بۆ باسى زوننار و شەراب و مەراب دەکەى؟ کورە ئاخەر کەسیکی بە خەنجەرى تازەساوى گۆشەى برۆ و مژۆلى دلبەریکی وا نازدار جەرگ و ھەناوى کەوتبیتە دەشتەو و بووبیتە شەھیدی ڕیگای ئەوین، چۆن دەتانهوئ ھۆشى دنیای دەسەردا بمینى و وەک ئیوھى بىخەبەر پیتان خۆشە، بتاندوینى؟!

|| دى ژ وان لەعلان شفايى دل ب قانون تەلبە کت

دا ئیشارەت خۆش بکن ھەرچى کەسى بیمار بت

ماناى وشەكان:

دى: لازمە، وا باشە؛ **ژ وان:** لە ئەوان؛ **لەعل:** گەوھەریکی ڕەنگ ئالە شاعیران لیوى ئالى گەشى یاریان پى شەھاندوو؛ **شفا:** لە نەخۆشى چاک بوونەو؛ **قانون:** ڕیوشوین؛ **تەلبە:** داوا؛ **کت:** بکات؛ **ئیشارەت:** دوان بە دەست یان بە چاؤ؛ **خۆش:** ساغ؛ **بکن:** بکەنەو؛ **بیمار:** نەخۆش و لەش بەبار.

تییینی: نابى ئەو شەمان لە بیر بجى کە «ئەبوعلی سینا» یان «ئیبینوسینا» بۆ بژیشى لە ھەموو کەس بەناوبانگتر بوو و بە نمونەى حەکیمی ھەرەگەرە ناوى ھاتوو. ئەبووعلی سینا سى کتییى بە ناوی: «ئیشارەت»، «قانون» و «شفا» نووسیو. مەلا ناوی ئەو کتیبانەشى بردوو و ھەر یەک لەو ناوانە دووجار دەبى مانایان لیدریتەو.

پوختەى مانا:

ئیمە کە تا ئیستا ھەر باسى تیر وە دل کەوتن و جەرگ لەت بوون و ھەناو بەخەنجەر دەرھاتمان کرد، نابى لامان وا بى کە دلبەر ھەر وازى لە جزیادان و کوشتن و ڕینە و

دلخویشی به دیمه نی زام و برینه. نه خیر یار ههروه ک دهر دمان بۆ دهنیری، دهرمانیشی له لایه. ئەو بریندار و لەش به بهاری که باری گرانی دلداریی له سهر شانه و باری هه ژاری له سهر لیوانه و هینده دهر دی گرانه که به کتیه کانی ئەبوو عه لی سینا (ئیشارهت و شفا و قانون) چاری نایه، چاریان وا لای جووته لیوی ئالی به رهنگی لالهوه. بزه یه کی ئەو لیوانه، دهرمانی هه موو دهر دانه. هه ره که سی دهر دهره، با له بهر ئەو لیوانه بیارپه توه تا له ش ساغی به سهر بگرپه توه و له هه موو که س چاکتر بیته وه.

۱۲ بولبولی مه جرووحی عیشقی تاقه تا خاران نه هن
دئ کولافا ریشی سینه بشکوه ک بی خار بت

مانای وشه کان:

مه جرووح: زامدار؛ کولاف: چنگور کی بالنده ی راو که ر؛ ریش: زام؛ بشکو: خو نچه گول، یان: گولوو کی داری به ریی؛ خار: درک؛ تاقهت: تابشت؛ نه هن: نییه.

بوخته ی مانا:

ده ست له لۆمه م هه لگرن. بولبولیکی که دلی زامداری تیری ئەوینه، هینده دلناسک بووه که تاقه تی تیراچوونی درووی سه رکۆنه و لۆمه ی ئەغیاری پیوه نه ماوه. به لکوو ئەگه ره خو نچه گولیکی بی درکیشی وه سینگ که وئ، وه ک به چنگور کی بالداریکی گۆشتخۆر لیی درابی، دهر ووشی. واتا گولیشی ویکه وئ بریندار ده بی.^۱

۱۳ هه ر دلئ بازی سیفهت دئ سه یدئ ته یهوو نک وه بی
فه رر و په روازی هوما یی و په نجه یی شنقار بت

مانای وشه کان:

۱. لیره دا چیرۆکی مه نسووری هه لاجمان بیر ده خاته وه که خه لک به رد و تیریان تی ده گرت. جونه یدی به غادی که هه وال و هاو ده ردی بوو. خو نچه گولیکی پێدا دا، هاواری کرد. گو تیان: بۆ تیر نا نالی، چۆن له گول ده نالی. گو تی گولیک دۆست پێدا بدا له هه زار تیر و شیر ی بی خه به ران به ژانتره. «هه ژار»

بازی: بازی راوی؛ سیفەت: ره‌وشت و ئاکار؛ دئ: بئ‌شک؛ سەید: نچیر؛ تەیهوو: سوپسکە؛ نک: کن؛ وه: ئیوه؛ فەرر: شکۆ و گەورەیی؛ پەرواز: فڕین؛ هوما: پیروژه، بالدارى به‌خته‌وه‌ری؛ شنقار: شەمقار، که وه‌ک باز ده‌چێ و له باز گەورەتر و به‌هێز و گۆرتره و له راو، چابک‌تره.

پوخته‌ی مانا:

هەر دلێکی که ئاکاری له ناو خەڵکا وه‌ک ئاکاری بازه‌ ده‌ناو مه‌لاند و چاوی له به‌ره‌ژوور چوونه و به‌رزەفەر و به‌ده‌ماره و ڕێگه‌ی خۆی باش شارەزایه، هه‌ز و منه ده‌کا که تەنانەت بۆ سوپسکە‌یه‌کی ئاستانه‌ی تۆش بپیته‌ نیچیر؛ هەر ئه‌ونده له تۆ نزیک بێ و جارێک چاوی پێت بکه‌وێ؛ چونکه ده‌زانێ نیچیری به‌رده‌ستی تۆ هه‌تتا ئه‌گەر سوپسکە‌یه‌کیش بێ، شکۆ و پایه‌به‌رزیی پیروژه‌ی پیروژ و هێز و گۆر و چابکی شەمقاری وه‌گیر ده‌که‌وێ.

۱۴ یار دئ حاکم بتن قه‌ولی ره‌قیبان گۆه‌نه‌دت
شاهێ مولکی دلبه‌ری دئ فاعیله‌ک موختار بت

مانای وشەکان:

بتن: بێی؛ دئ: ده‌بی؛ قه‌ول: گەفت؛ ره‌قیب: چاونه‌زیر و شۆفار؛ گۆه: گۆپچکه؛ نه‌دت: نه‌دات؛ فاعیله‌ک موختار: خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی بێ پرس‌ورا که هه‌رچی بیه‌وێ، بیکا و که‌س نه‌توانێ چۆن و بۆچی بێ بلی.

پوخته‌ی مانا:

شکایه‌تم له‌وانه‌ نییه که لای یار خراپه‌م ده‌لێن. بۆره گله‌ییم له یاره که بۆچی ڕێگا ده‌دا لای ئه‌و خراپی من بلین. ئه‌و یاره که هەر خۆی حاکمه و ده‌بی حاکمی مولکی دلبه‌ری کاران به که‌یفی خۆی بکا و گوێ نه‌داته بۆله و شه‌یتانی کردنی که‌س.

۱۵ دل ب زولمی ناسوژی غه‌نج و خهت و خال د دل
خه‌یر خواهین ده‌وله‌تی میری ژ وان گوهدار بت

مانای وشه‌کان:

ناسوژی: ناسووتی؛ غه‌نج: ناز؛ خهت و خال: خال و میل؛ خه‌یر خواه: چاکه‌خواز؛
گوهدار: گویدیر.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر گازنده‌م هه‌یه و خۆم ناو ناوه دلسووتاوی ئه‌وینی، مانای ئه‌وه نییه زولم و
ناهه‌قییه‌کم لی کرابی؛ نه‌خیر، دلی من که پره له ناز و خه‌یالی خهت و خالی دل‌به‌ر و
ئه‌وانه‌ش هه‌مووی خیر و خۆشین، ئاگر و سووتان ناتوانی پروو بکاته دلمه‌وه له‌به‌ر
ئه‌وان. به‌لام خۆ دیاره ناز و جوانی ئه‌و که خه‌یالیان له دلمایه، پایه‌داریی ئه‌و جوانیه
ده‌خوازن و بۆ خونکاری مولکی عیشق خیر‌خوازن. با گوی له‌وان بگری و ئه‌و دل‌ه‌ی که
هیلانه‌ی ناز و خۆشه‌ویستی خهت و خالی ئه‌وه، تۆزیک بلاوینیته‌وه.

۱۶ ته‌یری دل بی توعمه‌کی (ته‌مه‌کی) نایته ده‌ست شه‌هزاده‌یان

قووش‌چی شاهی د ده‌ستی دی د بی‌ئازار بت

مانای وشه‌کان:

ته‌یر: بالدار، مه‌ل؛ توعمه: چیژه؛ ته‌مه: ته‌ماح؛ قووش: باشوکه؛ قووش‌چی: بازه‌وان؛
دی: لازمه، پیویسته؛ د بی‌ئازار بت: بی‌ئازار بی.

بوخته‌ی مانا:

شازاده و نه‌جیم‌زاده‌کان له‌راوکردنی مه‌لاندای و شوپینان وایه که ته‌ماح وه‌به‌ر
مه‌لان ده‌نین و چی‌شکه‌یان ده‌ده‌نی تا بکه‌ونه داویانه‌وه و راویان بکه‌ن. بازه‌وانی
شازادان—که باز یان شاهینی له‌سه‌ر ده‌سته—ده‌بی مه‌لی راو‌کراو ئازار نه‌دات و به
نه‌ژاکاوی بیداته ده‌ست ئاگاه‌ه‌ی خۆی.

جا که من و دل‌م به‌خۆشی خۆمان بووینه نیچیری خهت و خال و ئال‌ووالای تۆ،

پيويستە تۆش لە ڕى وشوین کەنار نەگري؛ تەماحیکمان وەبەر بنیی؛ تامی دەمی
دلمان بە گەتیکى شیرین خۆش بکەى. کاریک بکەى کە ئازار نەبینین و بە دەستی
نەزانانەو نەژاکیین.

١٧ بەندەیی باخوی بقیّت دى مەیلی سیم و زەر نەکت
دا عەتایا پادشاھان بى حەد و ئەژمار بت

مانای وشەکان:

بەندە: کۆیلە؛ باخوی: خودا، خودان؛ دى: پيويستە؛ سیم و زەر: زیو و زیڕ؛ عەتا:
بەخشش؛ پادشاھ: خونکار؛ حەد: سنوور؛ ئەژمار: ژمارە.

پوختەى مانا:

وا دیارە مەلا لەوئەندە داوايەشى لە یار پەشیمان بۆتەو. دەلى: من کۆیلەم؛ کۆیلەش
ئەگەر خودا یان خودانى خۆى بوى، نابى زیڕ و زیو و دنیا و خۆشى خۆى لى داوا کا.
چونکە ئەو دەمە بۆ خۆشەويستییه خالیسەکەى شەریک پەیدا دەکا. ئەگەر کۆیلە
هیچی داوا نەکرد و ھەر بۆ ڕەزای خواوەنى کارى کرد و چیتى نەگرتە بەر چاو، لە
لاى خونکاری خواوەنى، زۆر بەرپز دەبى و بەخششى لە سنوور و ھەژمار بەدەرى
بەسەردا دەبارینى و لە خەم و پەژارەى دەردینى.

١٨ سار دبت دل ما ب سەد جەور و جەفایان زەررەيەک
عیشق تەبەت نەرە ھنگى دى بچت دژوار بت

مانای وشەکان:

سار: سارد؛ دبت: دەبى؛ ما: مەگەر؛ زەررە: تۆزقال؛ تەبەت: مزاج و تەبیات؛ نار:
ئاگر؛ ھنگى: ھەرچەندە؛ دى بچت: خەریک بى، بەردەوام بى و پيئو بچى؛ دژوار:
چەتوون و سەخت.

پوختەى مانا:

جا ئەوێ گوتیشم ئازار دەبینم، جا ئەوێ پاراشمەوێ کە گۆی بۆ شۆفار و چاونەزێران
مەگرە، بەلام ئایا ئەگەر سەد ئەوندەش ئازار و دەرد بچێژم، مەگر دلم لە ئەوین
سارد دەبێتەوێ؟ نەخێر تۆزقالتیکیش چییە سارد نابێتەوێ؛ چونکە مەزاجی ئەوین
ئاگرینە و بلیسەى ئاگر هەتا بچێ و بەردەوام بێ، بەرزتر و بەتینتر و دامرکانی
دژوارتر دەبێ.

١٩ لەشکرى عەلەم مەگر یە کەسەر تە دوژمن بن «مەلا»

غەم بە موویە ک ناکشینى گەر تە دلەبر یار بت

مانای وشەکان:

مەگر: گریمان، فەرزەن؛ یە کەسەر: سەرلەبەر، بەگشتی؛ تە: لە تۆ؛ غەم: کەسەر؛
ناکشینى: ناکیشى؛ تە: تۆ.

پوختەى مانا:

مەلا گلەیی کردن لە لۆمەکەرەن و لە جەور و ئازارکێشان شتیکى زیادە. تۆ کە دلت
داوێ بەو دلەبەرە، گریمان تەواوی هۆردووی دنیا بێتە دوژمنت؛ تۆ لە خۆشی
ئەویندارییە کەت قەت بە قەد تۆزقالتیکیش خەم ناخۆی و کەسەر هەلناگری. پیاو یاری
واى هەبێ چۆن گۆی بە دەرد و ئازار دەدات؟
«مەحوی» دەفەرموی:

لەسەر تۆم دوژمنە دنیا قەزیە مانیعولجەمە

کە تەرکی تۆ نە کەم تەرکی هەموو دنیا نە کەم چیکەم

ئىكسىرى ئەوين

۱ قەلبى مە شوبە زىڭرى ژ فەيزا تە جەلا گرت
ما رووسىيە ھە و سىفر سىفەت رەنگى سەفا (سەدا) گرت

ماناى وشەكان:

قەلب: دل: قەلب: قەلب و بەدەل: شوبە: ۋەك: فەيز: بەرەكەت: جەلا: مەشت و مال:
سىفر: مەس: سەفا: سافى و پۇشنى: سەدا: ژەنگ: ما: ئايا: ما: مایە ۋە.

پوختە مانا:

دلى ئىمەى قەلب و دەغەزدار — كە ۋەكوو مىسى ژەنگاۋى لە ژىر بارى گوناھاندا رەش
ھەلگەراۋو — ئىمەى توۋشى پوۋرەشى كىرەبوو. لە ئاۋرۇيدانى پىر بەرەكەتى تۇرا، ۋەكوو
زىڭرى مەشت و مال كراۋى لى ھات. يان: ئاخۇقەت پوۋى داۋە شىتېكى مىس ئاسايى
رەش ھەلگەراۋ بېيتە زىڭرى ساف؟ بەلى دلى مىن ئەو مىس ئاسايىە بوو كە لە بەرەكەتى
تۆۋە كراۋە بە زىڭرى بى خەۋش.

۲ تەشېيە ب جەدوۋل مە د نىف ئاتەشنى عىشقى
دل قەلبى حەقىقەت بىت و ئىكسىرى ھەما گرت

ماناى وشەكان:

تەشېيە: ۋىچوۋن: جەدوۋل: جۇگەلەى بچوۋك: نىف: ناۋەند: ئاتەش: ئاگر: قەلب:
ۋەرگەرەن: حەقىقەت: راستىنە: ھەما: بە ھاسانى، ھەرۋەھا.

بوخته‌ی مانا:

ئیمه ده‌ناو ئاگری ئه‌ویندا توائنه‌وه و وه‌ک ئاوی ناو جوگه‌ ره‌وان بووین و دل‌مان، که وه‌ک
مسی ژه‌نگاوی و ره‌ش وا بوو، وه‌ر گه‌را به‌ تئاوه‌یه‌کی بی‌خه‌وش و ئه‌وسا به‌ هاسانی ئیکسیری
ئاوردانه‌وه و به‌زه‌یی تۆی وه‌ر گرت و کرا به‌ زیری ساف و دوور له‌ قه‌لبی و ده‌غه‌لی.

۳ سالی‌ک کییه؟ هاتی ژ مه‌جازی ب حه‌قیقه‌ت

سوورته‌ نه‌شوناسیی و ب مه‌عنا نه‌ فه‌نا گرت

مانای وشه‌کان:

سالی‌ک: پرپر، پرپوار؛ هاتی: هاتوو؛ مه‌جازی: رواله‌تی؛ سوورته‌ت: شکل؛ مه‌عنا:
ئاوه‌رۆک؛ فه‌نا: له‌ ناو چوون، تیدا چوون.

بوخته‌ی مانا:

پرپه‌وانی پرگه‌ی خوداناسین کین؟ ئه‌وانه‌ن که به‌ ئه‌وینی دنیا‌یه‌وه گیرۆده‌ بوون و له‌
جوانیه‌یه‌کی که خوا به‌ دل‌به‌رانی داوه، که‌وتوونه‌ته‌ سه‌ر ئه‌وینی ئه‌و جوانیده‌ره‌ و بوونه
دل‌داری خودا و ئه‌وسا به‌ ته‌واوی له‌ ناو ئه‌وینی خاوییدا تئاونه‌وه و هه‌روه‌ک نه‌بووین
وايان به‌سه‌ر هاتوو؛ که ده‌لێن «فه‌نا فی‌للا» بوون. به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که هه‌ر به‌ ده‌م
ده‌لێن خواناسین، که چی نه‌ خودایان له‌ شکلی جواناندا دیوه و نه‌ به‌ باتین (باطن)
گه‌یشتوونه‌ تئاونه‌وه له‌ ئه‌وینی خاوییدا به‌ پرپه‌و حیساب نا‌کری‌ن.

۴ ته‌نه‌ا نه‌ ل من لامیعی حوسنا ته‌ شه‌فه‌ق دا

عالم ب خوه‌ وی حوسن و جه‌مالی دخوهدا گرت

مانای وشه‌کان:

لامیع: بریقه‌ده‌ر؛ حوسن: جوانی؛ شه‌فه‌ق: پروناکی که‌ناره‌ی ئاسمان؛ شه‌فه‌ق:
به‌زه‌یی؛ عالم: جگه‌ له‌ خوا هه‌موو شتیک.

پوخته‌ی مانا:

من وتم له به‌ره‌که‌تی تۆ مسی ره‌ش و ژه‌نگاوی بووم، بوومه‌ی زێری ساف. گوتم سو‌فی به‌راستی که‌سیکه‌ تۆ له‌ رووی دل‌به‌راندا به‌دی ده‌کا و ده‌بیته‌ عاشقی خۆت و له‌ تۆدا ده‌توێته‌وه. ئەمه‌ ئەوه‌ ناگه‌یه‌نج که‌ هه‌ر من هه‌ستم به‌ جوانی تۆ کردبێ و به‌س. هه‌رچی هه‌یه‌ و ئافه‌ریده‌ی تۆیه‌، وه‌کوو من بریقه‌ی جوانی تۆی دیوه‌ و جوانی و دل‌رفینی تۆ هه‌موو دنیای داگرتوو و تۆی که‌ به‌زه‌ت به‌ که‌سیکه‌دا بێت، له‌ ئەوینی رواله‌ته‌وه‌ ده‌یخه‌یه‌ سه‌ر ئەوینی راستینی خواپه‌رستی و ده‌یتاوێنیه‌وه‌.

٥ ته‌یغوونی د ده‌ستی ته‌ زه‌هی ده‌وله‌ت و ئیقبال

هه‌رچی ته‌ بری دامی د تۆرا خوه‌ هوما گرت

مانای وشه‌کان:

ته‌یغوون: وادیاره‌ مه‌لیکی ده‌شتی بێ که‌ راو ده‌کری؛ به‌لام من له‌ فه‌ره‌ه‌نگاندا نه‌مدیته‌وه‌. وا بیر ده‌بهم ته‌یه‌وو بێ که‌ به‌ سوێسکه‌ ده‌لێن؛ زه‌هی: های له‌و، ئای چهند؛ ده‌وله‌ت: به‌خت؛ ئیقبال: رووداو، به‌خت؛ تۆر: تۆر، داوی به‌گه‌وی هه‌راو؛ هوما: پیروژه‌، مه‌لیکی ئەفسانه‌یه‌ و گوايه‌ سی‌به‌ر له‌ هه‌ر که‌س بکا ده‌بیته‌ فه‌رمان‌ه‌وا.

پوخته‌ی مانا:

سوێسکه‌ بکه‌وێته‌ ناو ده‌ستی تۆ، ده‌بێ به‌ به‌خت و سه‌رکه‌وتنی خۆی بنازی. هه‌رچی به‌ داوی تۆ بگیری و بکه‌وێته‌ تۆری تۆوه‌، خۆی به‌ هوما ده‌زانی. ده‌یسا چ له‌وه‌ خۆشتره‌ پیاو گیرۆده‌ی داوی تۆ بێ.

٦ جانی خوه‌ مه‌ کر دانه‌ی دافا کو‌ فه‌دایی

ئا‌هووسیفه‌ت ئەو پێ حه‌سییا راهی خه‌تا گرت

٧ عه‌نقا نه‌ شکارا که‌سه‌ داقان تو‌ بچین‌فه‌ر

دافا کول عه‌نقا تو‌ فه‌دی بادێ هه‌وا گرت

مانای وشه کان:

جان: گیان؛ دانه: دهنک؛ فهدایی: نراوه وه؛ ټاهوو: ټاسک، مامز؛ هه سیيا: هه سستی کرد؛
خه تا: هه له؛ خه تا: مه لبه نديکه؛ عه نقا: سيمورغ؛ شکار: ړاو؛ بچين ټهر: هه لېبچنه وه،
کوکړه وه؛ بادى هه وا: خورايى و هيچ.

پوخته ی مانا:

ټيمه به تاسه وه ويستم ان گيانمان به و دانه و داوه وه بکھين که نراوه تـه وه و بـيـنـه
نيچيري تو و به به ختي خومان بنازين. به لام به داخوه گيانمان وه ک ټاسکي سل، به
بي ټه وه بزاني ټه وه دده او که وتنه چهند مايه ي به خته وه ري و شانازيه، هر هه سستی به
داو کرد، ړه وييه وه و خوی گه يانده مه لبه ندي خه تا و ړيگه ي هه له ي گرته بهر و له قه ي
له به ختي خوی دا. ټيمه به هه له چووبووين که به خه يالي خومان ده توانين بيـنـه
نيچيري بهر ده سستی تو. واتا ټيمه داومان ده نايه وه که ټه وه به خته وه رييه مان ده سکـه وـي؛
به لام زور به هه له چووبوين. هاتنه ناو توړي تو، وه ک ټه وه وايه که ټيمه سيمورغ به داو
بگړين. ده يسا داو و به هانه کوکړه وه! سيمورغ بو تو ناگيري و هر که س داو بو سيمورغ
بنيتـه وه، هر بابـه ده سـت و دم له پوش ده بي. خودا ټه گهر بوخوی ټيراده نه کا به نده ي له
خوی نزيک بکاته وه، هه موو فيل و ټاواتي به نده به خورايى ده چي.

هه رکـه س سهـهـري تـالـي تشـته ک ب چـهـمـن هـات

هن سووسه ن و هن سونبول و هن زولفي دوتا گرت

مانای وشه کان:

هه رکـه س: هه مووکـه س؛ سهـهـر: بهـره بهـيان؛ تـالـب: داخـواز؛ تشـت: شـت، چـت؛
چـهـمـن: ميړگ، چيمـن؛ سووسه ن و سونبول: سويسنه و سمل، دوو گولن؛ زولف:
کهـزي؛ دوتا: دوو لايه نه.

پوخته ی مانا:

به خته وه ري و بهش و بهره له خواوه يه. هه موو که س له سهـره تادا، له بهره به ياني

ھەبوون و ژیندا بە ئاواتى شتىکەوھە کە تاسەى گيانى بشکینى، ڕوویان کردە مێرگ و چیمەنى دنیاوھ. ھیندیکیان سوپسە و ھیندیك سملیان چنى و ھیندیك دەستیان لە دوو لاوھ بە کەزى یارەوھ گیرساوھ.

«نالى» شاعیری گەورەمان لەم بارەوھ دەلى:

سەھم و نەسب ئەسلییە، باسى گیا و گول نییە

تووتە خەرجى سووتنە، مۆدە ماچی لەب دەکا

٩ دەستى مە سەھەر گرت و برین سەیرى حەبیى

فیلحال رەقیبى ژ حەسەد لەرزە و تا گرت

مانای وشە:

سەیر: گەرآن و تەماشای؛ حەبیى: خۆشەویست؛ فیلحال: دەستەولەجى؛ رەقیب: چاونەزیر؛ حەسەد: ئێرەى؛ لەرزە و تا: نۆبەتى، یاو و لەرز.

بوختەى مانا:

یارى خۆشەویست لەو بەرەبەیانەدا بەزەى بە منا ھاتەو؛ لاواندمییەو؛ دەستى گرتە و بردمى گەرآن و تماشای گولان. دوژمنى چاونەزیر ھەر کە ئەمەى دیت، لە داخان و لە بەغیل و ئێرەى، نۆبەتى ھاتى و دەلەرزى.

١٠ ئەو کەبکى خەرامان کو د کۆزى ل قەبوو ھات

شاھینى قەزایى ب تەغافول ژ خوھ راگرت

مانای وشە:

کەبک: کەو؛ خەرامان: بەلەنجەولار؛ کۆز: حەشارگە؛ قەبوو: قاسپە؛ قەزا: حوکمى خودا؛ تەغافول: خۆ گیل کردن.

١. لێزەدا مەلا چیرۆكى ئادەم و ھەوامان دەخاتەوھ بێر کە خودا بەھەشتى یى دان و شەیتان فریوى دان و تووشى نەگبەتى ژيانى سەر دنیاى کردن؛ کە ئەم مەبەستە لە شیعەرەکانى دواییدا پتر ڕۆشن دەبیتەوھ. «ھەژار»

پوخته‌ی مانا:

ئەو کەوێ کە لە خۆشی نزیك‌بوونەوه‌ی لە خۆشەویست، کەوتیبوو لەنجەولار کردن و دەحەشارگەدا دەیقاسپاند و تەواو خۆی لەبیر کردبوو، پەنجە‌ی قەزا — وەک شاهی‌ن کە دەکەوێ ڕۆ دەبێ — ڕۆی بۆیە و گرتی و بردی.

١١ زینهار کەسێ دەست بێت ئەرقەمێ سەرۆی

بێ عیشوویی لەعلان نە ب تەسلیمی ژها گرت

مانای وشەکان:

زینهار: دەغیلە؛ ئەرقەم: ماری جنجیر؛ سەرۆ: داری سەول؛ عیشووە: ئیشارەتی بە نازەو؛ تەسلیم: خۆ بە دەستەووە دان؛ ژها: هەژدیها.

پوخته‌ی مانا:

دەغیلە هۆستان لە خۆتان بێ. هەرکەسێک بە هەر پایە‌یەک بگات، ناشێ لە خۆی بایی بێت و جگە لە خۆ تەسلیم کردن بە یار و چاوەنۆڕی کردنی فەرمان لە لێوێ لەعەلەکانی، هیچ کاریک ئەنجام بدات. ئەو کەسە‌ی دەستی دەگاتە زولفی یار — کە وەک ماری جنجیر لەو بەژن و بالای وەک سەولە‌ی هالالو — ئەگەر بە بێ ئاگاداری و ئیشارەتی لێوی یار بێ، وەک ئەوێ وایە کە خۆی گیرۆدە‌ی هەژدیها کردبێ. تێبینی: لێرەدا شاعیر یادێک لە مارە‌کە‌ی بەهەشت دەکا، کە شەیتان کردییە جاشی خۆی و بابە‌دە‌می پێ فریودا.

١٢ سەبرێ بەرێ شیرینە وە ئوستادی خەبەردا

لەو دل مە ب تەحلی و غەمان خوررەم و شا گرت

مانای وشەکان:

سەبر: پشوو لەسەر خۆیی؛ لەو: بۆیە؛ تەحلی: تالی؛ خوررەم: خۆش؛ شا: شاد.

پوخته‌ی مانا:

ئیمه‌ی که ده‌ستمان گه‌یشتبووه زولفی یار و له‌باخچه‌دا ده‌ستی گرتبووین و سه‌یرانی
بێ ده‌کردین، قه‌دری ئه‌و نیعمه‌ته‌مان نه‌زانی و له‌خۆمان بایی بووین و ملمان له
نافه‌رمانی نا و بێ ئه‌وه گوی بده‌ینه‌ی ڕێ و شوینیک که یار بۆی دیاری کردبووین،
بزوو‌تینه‌وه، له‌جیاتێ زولف - که وه‌ک مار له‌ به‌ژنی یار هه‌لابوو - بێته‌ به‌رده‌ستمان،
بووینه‌ گیرۆده‌ی هه‌ژدیهای ده‌رد و به‌لایان. به‌لام به‌فه‌رموده‌ی مامۆستا، سه‌بر و
پشوو له‌سه‌رخۆیی - با تالیش بێ - به‌ری شیرین ئه‌دات. وا بۆیه ئیمه‌ش دلی خۆمان به
تالی و خه‌مانه‌وه خۆش کردووه و چاوه‌نۆڕی ئه‌و به‌ره‌ شیرینه‌ین که داری سه‌بر
بیدات.

١١٣ هه‌ر نه‌شته‌ر و شوکین کو هه‌بیبی مه‌ ل دل دا
من یه‌ک ب یه‌ک و تیک ل ده‌ردی خۆه شیفه‌ گرت

مانای وشه‌کان:

نه‌شته‌ر: تیخی برین درپین؛ شوک: درک و چقل؛ تیک: هه‌مووی به‌ تیکراییی.

پوخته‌ی مانا:

به‌ هومیدی ئه‌و ده‌مه‌ی که داری پشوو له‌سه‌رخۆیی به‌ری شیرینم بۆ بدات، وا من هه‌ر
نه‌شته‌ر و درکیک که له‌ لایه‌ن یاری خۆشه‌ویسته‌وه چه‌قاوه‌ته‌ دلمه‌وه، به‌ مایه‌ی
خۆشبوونه‌وه و چاک بوونی دواڕۆژی ده‌زانم.

١١٤ عاشق ژ غه‌مێ سایه‌یی وی جامی ته‌له‌ب کر
پور عه‌قلی ددی‌رت مه‌ ژ قسمی حوکه‌ما گرت

مانای وشه‌کان:

عاشق: ئه‌ویندار؛ سایه‌: په‌نا، په‌سیو؛ وی جام: ئه‌و پیاله‌یه‌ی؛ پور: زۆر؛ ددی‌رت: وه‌دی
دی‌تی؛ حوکه‌ما: هۆزنان.

بوخته‌ی مانا:

ئەو عاشقە پەنای لەو پیالە‌ی غەمەپەنە داوا کرد و هانای پێ برد. لێت پروون بێ زۆر ئاقل و زانایە و ئێمە ئەو دەرسەمان لە شارەزایان و هۆزانان وەرگرتوو. خەم خواردن لە ڕێگە‌ی عێشقدان دڵ پر دەکا لە عەقل و زانایی.

١٥ سەف-سەف نە تنی گەزمە دبارن ژ کەفانان

دڵ کاکول و زولفان د کەمەندئ ب تەبا گرت

مانای وشەکان:

تنی: بە تەنیا؛ گەزمە: تیر؛ کەفان: کەوانی تیر هاویشتن؛ تەبا: پیکەوه.

بوخته‌ی مانا:

ئەو خەمە‌ی کە ئێمە بە دڵ و یستوویمانە و خۆمان داوێتە ژێر پەنایەوه، لە چەند لاوه دەوری داوین. تیری مژۆل لە لای کەوانی برۆیانەوه بۆمان دادەبارن. جاک نەک هەر ئەوندە، بگرە کاکۆل و کەزیش بە جووتە دلمیان لە ناو کەمەندا شەتەک داوه.

١٦ دیوانە هەری تێتە دقئ سسلە و بەندئ

کو موستەحەقە خوسرەوی خووبان ب جەزا گرت

مانای وشەکان:

دیوانە: شیت؛ هەری: بێ گومان، چاری ناچار؛ تێتە: دیتە؛ دقئ: دەنیو ئەو؛ سسلە: زنجیر، سسلە؛ بەند: بەستن؛ موستەحەقە: ڕەواپەتی؛ خوسرەو: پاتشا؛ خووب: جوانی چاک؛ جەزا: سزا، جزیا.

بوخته‌ی مانا:

ئەو کەسە‌ی شیتی دەستی ئەوینە، بێ گومان دەبێ لەشی گیان و دلی بخڕیتە ناو ئەو زنجیرە‌ی زولفانەوه و شەتەک درئ. سەرداری جوان چاکان، سزای ئەوانە‌ی لە ئەوینی ئەودا شیت بوون، لە زنجیر شەتە‌کدانی داناوه!

١٧ په یوه سته دو فیئرس ژ مهرا دابه رزین دل
زولفان به چه پ و راستی ل ئو غلمه جه ما گرت

مانای وشه کان:

په یوه سته: پیکه وه نووساو؛ په یوه سته: هه میسه؛ فیئرس: ئازا له شه پ و کوشتاردا؛
دابه رزین: راسان، هه لکو تانه سهر؛ ئو غلمه: تیکه ل به یه ک بوونی شه پر که ران؛ جه م:
ته نیشته، کن؛ جه ما: کۆ، تۆ په ل.

بوخته ی مانا:

دوو برۆی په یوه سته و پیکه وه نووساو، یاخۆ به بی وچان دوو برۆکانی - که له دلدار
کوشتن زۆر ئازاو به کارن - هه لیان کرده سهر منی دیوانه ی دلداریی که بمگرن و به
سزای خۆم بگه یهنن و له ناو زنجیری کهزی و بسکاندا بمبه سته نه وه. که زیه کانیش له
راسته و چه په وه هاتنه نزیک بسکانه وه و له گرتنی مندا یاریده یان ده دان و له و ناوه دا
په له قازه و خۆ راپسکانی من و هیئرشى ئه وان، مهیدانی جهنگی مه غلووبه ی پیکه یینابوو.

١٨ قه وسى دو هیلالان کو ل سهر بورجی ئه سه د بت
بوو شوهره د عامی عه مه ل ئه نگوشتی نوما گرت

مانای وشه کان:

قه وس: که وان؛ هیلال: مانگی یه که شه وه؛ ئه سه د: شیر؛ بورجی ئه سه د: چه ند
ئه سته یه که که له دووره وه وه ک شکلی شیر دیارن و پینجه مین قوناغی مانگانه ی
خۆره؛ شوهره: ناو کردوو؛ عامی: مه رد می ره مه کی؛ عه مه ل: کار؛ ئه نگوشت: قامک؛
ئه نگوشتی نوما: به ئیشاره ی قامک نیشان دان.

بوخته ی مانا:

ئهم بگره و بهرده و هیئرش و راسانی برۆیان و په لاماردانی زولفانه، بۆ شه ته کدانی دلی
منی دلدار له زنجیردا - که وه ک مهیدانی جهنگی مه غلووبه وا بوو - کاریکی ئه و نه ده
سهر سوو پین و سهیر بوو که مه رد می ره مه کیشی هینابوو سهیرانی. به لام عه جایبه که

له گرتنی مندا نه‌بوو؛ له‌وه‌دا بوو که ده‌یاندیت که‌وانه‌ی دوو مانگی یه‌کشه‌وه پیکه‌وه له بورجی ته‌سه‌دا خویان نیشان داوه. چونکه بورجی ته‌سه‌د مه‌زلگای رۆژه نه‌مانگ. دوو مانگی یه‌کشه‌وه‌ش هه‌رگیز به‌یه‌که‌وه له‌ئاسۆ نه‌بینراون. ئەم ڕووداوه هه‌موو مه‌ردمی سه‌رسام کړدبوو؛ به‌قامک ئیشاره‌تیان بۆ ده‌کرد.

مه‌به‌ستی شاعیر له‌بورجی ته‌سه‌د ناو چاوانه. «آسَد» به‌حیسایی ته‌بجهد شیست‌وپینجه. «جبین» یش که به‌عه‌ره‌بی به‌توئیل ده‌لین، به‌و حیسابه‌شیست‌وپینجه. هه‌روه‌ها «ه‌نی»: ه‌نی، که به‌کوردی به‌توئیل ده‌لین، دیسان شیست‌وپینجه. که‌وا بوو پوخته‌ی ماناکه ئەمه‌یه: دوو برۆی که‌وانی که‌وه‌ک مانگی یه‌کشه‌وه له‌سه‌ر توئیلی یاری نازه‌نین دیاری ده‌دا، خه‌لک هه‌موو حیکایه‌تی له‌ت بوونی مانگیان وه‌بیر هاته‌وه که به‌موعجیزه‌ی پینغه‌مبه‌ر له‌ئیشاره‌تی قامکیه‌وه له‌ت بوو. بۆیه ئەو دیداره‌ناوبانگی به‌ناو خه‌لکا بلاو بۆته‌وه.

۹ شیعرا ته «مه‌لا» سیه‌ری شه‌که‌رریزه به‌موعجیز
زانم ژ له‌بی له‌علی ته‌ئه‌ف له‌فز و ئەدا گرت

مانای وشه‌کان:

سیحر: جادوو؛ شه‌که‌رریز: شه‌که‌ره‌لپ‌یز؛ موعجیز: مۆجزات؛ زانم: ده‌زانم؛ له‌فز: ئەو قسه‌ی له‌ده‌م ده‌رده‌چی؛ ئەدا: ده‌برینی وشه.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌ی مه‌لا! شیعری تۆ مोजات ده‌کا و سیه‌ریکه‌ شه‌کری لی ده‌باری. ده‌زانم شیعری وا، له‌وزه‌ی خۆتی ته‌نه‌ادا نییه. له‌خۆشی و یادی لیوی ئالی وه‌ک لال، ئەو قسانه‌ت بۆ هاته‌وه. دیاره ئیشاره‌تیکیشی بۆ ئەو ئایه‌ته‌تیدایه که‌فه‌رموویه: «وا ده‌بی ده‌برینی وته، کاری سیه‌راوی ده‌کا.»

شاعیری خوا لی خوشبوو «سالم» ده‌لی:

هه‌موو ئەشعاری دووشینم به‌یادی لیوی نووشین بوو

ده‌چه‌سپا ئیو به‌سه‌ر یه‌ک‌دا حیکایه‌ت به‌س که‌شیرین بوو

يار ئاگاداره

۱ مەحبوب ب دل بت مە ب ئەقراز چ حاجەت؟
عەنقا ب خوە ییتن فر و پەرواز چ حاجەت؟

مانای وشەکان:

مەحبوب: خۆشەویست؛ ئەقراز: ھەوراز؛ ئەقراز: ھاواراز؛ حاجەت: نیاز؛ عەنقا: سیمورغ؛ پەرواز: ھەلفرین؛ پەرواز: بال لیک کردنەوہ.

پوختە ی مانا:

یاری خۆشەویست لە ناو دلدا جیگیر بوو؛ پیتی ناوی بۆی بڕوانمە بەرزایی ئاسمان. یان: بە ھەوراز و ڕینگە ی دژواردا بۆی بگەریم. سیمورغیک کە ئاواتی من بوو بیبینم، خۆی ھاتۆتە لام؛ ئیتر کارم بەوہ نییە ھەلوەدای دیتنی بم و بال بگرمەوہ.

۲ نە ی دوورە حیبیی مە چ فەریاد و فغان کین
وئ گوھل زەمیرا دلە ئاواز چ حاجەت؟

مانای وشەکان:

فەریاد: ھاوار؛ فغان: ھەرا و داد؛ کین: بکەین؛ گوھ: گوئ؛ زەمیر: دل، وەشارتووی دەروون؛ ئاواز: بانگ.

پوختە ی مانا:

یاری مە لە ئیمەوہ دوور نییە؛ ئیتر ھەرا و ھاواری بۆ لی بکەین. ئەو وەشارتووی ناو دەروونمانی گوئ لێیە؛ بۆچی بە قەو بانگی کەین.

۳ گۆ سوخته! مورادا خوه ژ من تہلبہ کہ ئیرۆ
من گۆ ژ کہریم تہلبہ و داخواز چ حاجت؟

مانای وشہکان:

گۆ: گوتی؛ سوخته: تازہ فہ قیلہ؛ موراد: نیازی دل؛ تہلبہ: داوا، تہلبہ؛ ئیرۆ: ئەرۆ؛
کہریم: دلوا، بہ خشنده؛ داخواز: مہ بہ ست و نیاز.

بوختہ ی مانا:

گوتی: ئہی تازہ شاگرد! چیت گہرہ کہ داوای بکہ تا بۆت پیک بیئم. گوتم: لہ دلایان
داوا کردنی شت پیویست نییہ. بہ خشنده بہ بی داوا لی کردن نیازی ہہزاران پیک
دین.

نزیك بہم شیرعہ، «مہ ولہوی» چہند شیرینی فہرمووہ:

یا خہلیل دہ خیل کی عادت کہردہن توشہ وہ دہر مال کہریمان بہردہن
مہلا دہیہوی بلی: خواہیہ ہہر چہندہ فہرمووہ لیم ہپارینہوہ و چیتان دہوی بخوازن،
بہلام تو کہ لہ وہ شارتووی دلمان ناگاداری، پیویست ناکا ئیمہ بلیین. تو خوت زاناش
و بہ خشنده شی.

۴ من نالہ رہ فیقن غہم و تہ حلینہ موساحب
فہریاد ئہ نیسی منہ دہ مساز چ حاجت؟

مانای وشہکان:

تہ حلی: تالی؛ موساحب: ہاوری؛ ئہ نیس: خہرہوین؛ دہ مساز: ہاودہم.

بوختہ ی مانا:

رہنگہ ہیندیک لۆمہم بکہن کہ بۆچی بہ تہنیا دہ ژیم و گۆشہ گیرم و ہہوال و ہاوریئم
نین. ئہی نازانن من نالہ ہاوالمہ و پہزارہ و تالی ہاوریئمہ و ہاوار ہاودہنگمہ. ئیتر
کارم بہ پیای ہاودہم چییہ؟

٥ دلدان و نه‌وازش چنه دوشنام به‌سن من
پر دهرد و جه‌فا حورمه‌ت و ئيعزاز چ حاجه‌ت؟

مانای وشه‌کان:

نه‌وازش: لاواندنه‌وه؛ چنه: چين؛ دوشنام: جوین؛ پر: زۆر؛ جه‌فا: ئازار؛ ئيعزاز: به
گه‌وره‌گرتن.

پوخته‌ی مانا:

من هیچ چاوم له‌وه نیه که‌س بملاوینیته‌وه و دل‌م‌بداته‌وه؛ چونکه خۆم به‌که‌متر له‌وه
ده‌زانم که‌س بملاوینیته‌وه. به‌جینو پی‌دانی‌ش به‌سه‌رکریمه‌وه، هه‌ر زۆره. که‌سیکی
که‌وه‌ک من له‌دهرد و ئازار دارمال بی، کوا‌کاری به‌حورمه‌ت‌گرتن و قه‌در‌لینان
ده‌می‌نی. هه‌موو ته‌مه‌نم به‌هه‌ژاری و خا‌که‌ساری رابراوه و هه‌ر‌گیز وه‌به‌ر‌چاوان نه‌هاتووم.
وه‌هاش فی‌ری ئه‌م ژیا‌نه‌به‌ژانه‌بووم که‌هه‌ر‌گیز ئاره‌زوو نا‌که‌م به‌ژیا‌نیکی تری بگۆر‌مه‌وه.

٦ سو‌حه‌ت به‌مه‌ی و چه‌نگی حبی‌ی مه‌ب‌قی‌تن
فه‌ریاد و فغانی مه‌نه‌به‌س ساز چ حاجه‌ت؟

مانای وشه‌کان:

سو‌حه‌ت: هه‌واله‌تی، هاوده‌می؛ چه‌نگ: ئامرازیکی مووسیقایه. ب‌قی‌تن: بیه‌وی؛ مه‌نه
به‌س: ئیمه‌ی به‌سه.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر یار له‌کۆری به‌زمدا _ که‌مه‌ی و مووزیکی بۆ ئاماده‌یه _ ڕیگه‌ی من بدات ب‌جمه
لای، گریان و هاواری من جیگه‌ی ساز و چه‌نگی بۆ پر ده‌کاته‌وه و له‌به‌ر‌سۆزی
ده‌روونی من ده‌نگی مووزیک ده‌رناچی.

٧ رازین مه‌چ حاجه‌ت وه‌کوو غه‌مماز بزنان
ئه‌شکین مه‌به‌سن دیده‌ی غه‌مماز چ حاجه‌ت؟

مانای وشەکان:

راز: نەینی دل؛ غەمماز: چاوداگر، ئەوانە ی بۆ ئاشکرا کردنی سوپی خەلک چاوە
یە کتر دادەگرن؛ ئەشک: فرمیسک؛ دیدە: چاوە.

بوختە ی مانا:

ئەوانە ی لە ئازاوە دەگەرین و دەیانەوی بە چاوداگرتن رازی مە دەخەلک بگەین، با
هیچ خۆیان ماندوو نەکن. فرمیسکی چاوی مە شایەتیم لی دەدەن کە مە
ئەویندارم. هیچ ئیحتیاج بە ئیشارە ی چاوی چاوداگران نییە.

۸ هەر لەحزە چ حاجەت کۆب نازان بکوژی مە

جانا ژ خوە قوربانئ تە مە ناز چ حاجەت؟

مانای وشەکان:

لەحزە: چاوترووکانیک؛ لەحز: تماشای؛ جانا: گیانە؛ ژ خوە: خۆبەخۆ، لە خۆمەووە؛ تە: تۆ.

بوختە ی مانا:

چ پێویستە هەموو سات و کاتان بەروانیی پەر لە نازەووە مە بکوژی؟ گیانە ئەووە
ئاشکرایە کە مە بوومەتە قوربانئ تۆ؛ بە بی ناز کردنی. ئیتر نازی بۆ چییە؟ واتا:
مردوو مردوو؛ تازە کاری بە چەک نییە کە بکوژیت.

۹ تا چەند بە هیجرا خوە تۆ مە تەجرەبە ئینی؟

زێڕئ ژ خوە خالیس محەک و گاز چ حاجەت؟

مانای وشەکان:

هیجر: دووری؛ ئینی: دینی؛ خالیس: بی خەوش؛ محەک: بەردی ئەزموونی زێڕ.

بوختە ی مانا:

تا کە ی و تا چەند تۆ مە بە دوور خستەووە لە دیداری خۆت دەئەزمووی تا بزانی لە

دلداريدا چەند بە ئەمەگم و چەند لە بەر دەردی خۆراگرم؟ کە لیشت ٲروونە من وەک زٲیری بٲی خەوش _ لە دلداریدا _ بٲی عەیبم . زٲیری ساف ئیحتیاجی بە لە محەک دان و بە گاز لی ھەلکراندن نییە .

١٤ . حاجەت نییە جانا یەدی بەیزا ب دەر ئانین
ئینکار د دیندا نەبت ئیعجاز چ حاجەت؟

مانای وشەکان:

یەد: دەست؛ بەیزا: سٲی؛ بەدەر ئانین: دەرھێنان؛ ئیعجاز: مۆجزات.

ٲوختە ی مانا:

گیانە کەم ٲٲووست نییە تۆش وەک مووسا بە موعجیزە دەستی بە سٲیەتی لە گیرفانی دەرھینا تا فیرعەونی ٲٲی لە ئینکار کردن بگٲٲتەو، موعجیزە بۆ من بکە ی و دەستی سٲیت دەرخە ی . چونکە من ٲروای تەواوم ھیناوە و ھیچ گومانم لە دلدا نەماوە و ھیچ کارم بە مۆجزە نواندن نییە تا بٲمە خاوەن باوەر .

١٥ . ئەسراری ئەزەل دی د ئەبەد ٲٲنە زوھووری
ئەنجامی سەرئەنجامی ژ ئاغاز چ حاجەت؟

مانای وشەکان:

ئەسرار: نەٲٲنییەکان؛ ئەزەل: ھەرە ٲٲشوو؛ ئەبەد: ھەرە ٲاشین؛ زھوور: دیاری دان، ئاشکرا بوون؛ ئەنجام: ٲٲٲک ھٲٲٲان؛ سەرئەنجام: ئاخری کار؛ ئاغاز: دەس ٲٲکردن، سەرەتا؛ دی: حەتمەن دەٲٲ .

ٲوختە ی مانا:

نەٲٲنییەکانی ھەوێل کە خوا ٲٲیاری داون، بٲی گومان لە دوا ٲوژدا ھەر دٲنە دی . ٲیاو ناشی ھەر لە سەرەتاوە لای وا بٲی دەٲٲی بەسەرھاتی خۆی لە دوا ٲوژدا یان لە ٲاش مەرگ بزانیت .

نیازی شاعیر ئه‌وه‌یه که خودا بۆ به‌نده و ژیا‌نی دنیا و قیامه‌تی برپاری خۆی داوه. ماندوو‌بوونی به‌نده بۆ زانی‌نی چاره‌نووسی خۆی به‌ر له‌هاتنی، بی‌سود و به‌هره‌یه.

١٢ گهر لوعلوئی مه‌نسوور (منثور) ژ نه‌زمی ته‌ دخوازی
وهر شیعری «مه‌لی» بین ته‌ به‌ شیراز چ حاجه‌ت

مانای وشه‌کان:

لوعلو: مرواری؛ مه‌نسوور: په‌رژ و بلاو، نه‌سمراو؛ مه‌نسوور: په‌خشان، به‌رانبه‌ر به‌ شیعری نه‌زم: هۆندنه‌وه؛ نه‌زم: شیعری مه‌لی: مه‌لا؛ شیراز: شاریکه‌ له‌ ئیران زی‌دی سه‌عدی و حافظ و گه‌لیک له‌ شاعیرانی تره‌.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر تۆ ده‌ته‌وی مرواری هیشتا نه‌سمراوت له‌ هۆنراوه‌دا ده‌س که‌وی، وهره‌ بروانه‌ شیعری مه‌لا؛ ئیتر کارت به‌ سه‌ر شیراز و بو‌ژانییه‌وه‌ چیه‌؟

هونه ر مه رجه

١ کەس ب دادا مه نه پرست گله و داد چ کت؟
ته نه بت دادره سهک بیهوده فه ریاد چ کت؟

مانای وشه کان:

گله: شکایهت؛ داد: هاوار؛ داد: عه دالهت.

پوخته ی مانا:

ئه گهر هیچ که سیک به دادمان نه گا و لیتمان نه پرسیته وه، شکایهت و هاوار چی ده کا؟
تۆ ئه گهر فریاره سیکت نه بی، هاواری بی فایده چیت بۆ ده کا؟

٢ ب شرینی نه گه هت ده ست ئه گهر روسته م بت
دی به بازوو و ملان شوبه هتی فه ره اد چ کت؟

مانای وشه کان:

شرین: شیرن، به رانبه ری تال؛ شیرین: کیژه ئه رمه نییه ک بوو، ببوه ژنی خوسره وی
په روێز، پاشای ئیران؛ نه گه هت: نه گات؛ رۆسته م: پاله وانی چیرۆکی ئیرانی؛ بازوو:
باسک؛ مل: شان؛ شوبه هت: وه کوو؛ فه ره اد: کوردیکی که له هورێ به رد تاشی مله ور بوو،
دلی چوو بووه سه ر شیرین.

پوخته ی مانا:

ئه گهر خوا بریار بدا کار پێک بێت، به باری نه رمیی و به بی تالی چیژتنیش به ئاوات
ده گه یه نی. به لام ئه گهر بریاری خوای له سه ر نه بی، کار به زۆره ملی پێک نایه. نه ک
هر فه ره اد به زۆری شان و باهو و باسکی به هیژی بگره ئه گهر رۆسته میش بوایه _ که

له‌و پاله‌وانتر بووه. هیشتان دهستی نه‌ده‌گه‌یشته یاره شیرینه‌که‌ی که شیرین بووه.

۳ فاعیل‌ه‌ک لازمه‌ دا فاعیل و ئه‌سه‌ر په‌یدا بت

گه‌ر تو‌ه‌دداد نه‌بت کووره‌یی ه‌دداد چ‌کت؟

مانای وشه‌کان:

فاعیل: کرگار؛ لازم: پیوست؛ فاعیل: کر؛ ئه‌سه‌ر: شوینه‌وار؛ په‌یدا: ئاشکرا؛ ه‌دداد: ئاسنگه‌ر؛ تو: هیچ.

پوخته‌ی مانا:

شاعیر ده‌یه‌وی تیمان بگه‌یه‌نی که ئه‌گه‌ر ده‌لی: «تا خوا نه‌یدا زۆری بازوو به‌کار نایه»، مانای وانییه‌ تو هیچ نه‌که‌ی خوا ده‌یدات. نه‌خیر ئه‌شی تو زۆر ته‌قه‌لا بده‌ی و هه‌موو هیزی خۆت بۆ به‌دییه‌نانی ئاوات بخه‌یه‌ کار؛ ئه‌وسا چاوه‌نۆری به‌زه‌ی خوا بی که به‌ ئاوات بگه‌یه‌نیت.

ده‌لی: ده‌بی کارکه‌ریک هه‌بی تا کار و کرده‌وه‌ی بیته‌ به‌ر چاو. ئه‌گه‌ر هیچ ئاسنگه‌ریک نه‌بیت که ئاسن بوکتی و بیکاته‌ ئامراز، ته‌نیا کووره‌ی ئاسنگه‌ر چی پی ده‌کری؟ ده‌بی یه‌کیک نیلی بدا و ئاسنی تیدا سوور کاته‌وه.

۴ مومکینه‌ک دی هه‌بتن داکوو ته‌له‌ب حاصل بت

سه‌ید و نیچیر کو نه‌بت تووله‌یی سه‌یاد چ‌کت؟

مانای وشه‌کان:

مومکین: شیاوی وه‌دی هاتن، ره‌وا؛ دی: ده‌بی؛ هه‌بتن: هه‌بیت؛ دا: تا؛ ته‌له‌ب: نیاز؛ حاصل: په‌یدا؛ سه‌ید: نیچیر؛ نیچیر: راو؛ تووله: سه‌گی چکۆله‌ی راوی؛ سه‌یاد: نیچیروان.

پوخته‌ی مانا:

ئهم قه‌سیده‌یه‌ ری و شوینیک بۆ بیر و برۆی مرۆ به‌رانبه‌ر به‌ کاروبار و نه‌وی بوون و به‌رز بوونی له‌ دنیا و قیامه‌تا داده‌تی و پیمان ده‌لی: مرۆ ده‌بی خوا بناسی و هاواری

به‌ریت به‌ری و به ته‌مای ئه‌و بی. ئه‌گه‌ر خوا فریاره‌س نه‌بی، هیچ کاریک ناچیته‌ سه‌ر. خوا که‌یفی لی بی به‌ بی زه‌حمه‌تی زۆریش به‌ ئاوات ده‌گه‌یه‌نی. نابی ئه‌وی ده‌تداتی هه‌ر له‌ زۆری بازووی خۆتی بزانی. ناشیی لات وا بی تا کار نه‌که‌ی ده‌تداتی. خوا فه‌رمویه: «هه‌رچی بۆی نه‌کۆشی، پپی ناگه‌ی». ئه‌مجار ده‌بی بۆ کاریک هه‌م کۆشش بکه‌ی و هه‌م په‌نا به‌خوا به‌ری که‌ بۆت پینک بینیت؛ که‌ له‌وانه‌ بی پینک بیت. نه‌ک شتی مه‌حال داوا که‌ی و شوینی که‌وی. ئه‌گه‌ر راوکه‌ر نه‌بی و نیچیر نه‌بی، توله‌قه‌ندی ده‌بی به‌ ته‌مای گرتنی چی بیت؟

هه‌ر گل و سه‌نگ دبتن زیر ب ته‌دبیرئ هه‌کیم
قایلییه‌ت کونه‌بت هیکمه‌تی ئوستاد چ کت؟

مانای وشه‌کان:

هه‌کیم: زۆر زانا و هیکمه‌ت زان؛ قایلییه‌ت: شیاوی؛ ئوستاد: مامۆستا.

پوخته‌ی مانا:

ده‌بی بۆ پینکه‌اتی ئاوات، خوا پشتیوان بی؛ خۆشت زۆر ماندوو که‌ی؛ ئاره‌زووی وات هه‌بی که‌ مه‌حال نه‌بی. ده‌بی خۆشت ئه‌ونده‌ لی‌هاتوو بی که‌ شیاوی پینکه‌اتی ئه‌و ئاواته‌ بی. ئه‌وا وه‌ک بیستوو‌مانه‌، زانای وا هه‌ن له‌ گل و به‌رد، زیر ده‌رده‌خه‌ن. به‌لام ئه‌گه‌ر گله‌که‌ یان به‌رده‌که‌ له‌و ته‌رزه‌ نه‌بن که‌ زیریان لی په‌یدا ده‌بی، زانایی مامۆستای زانا به‌ هه‌یچی ده‌چی. ده‌بی شیاوی فی‌ربوونیش بیت.

کان ب گه‌وه‌هر چ بکت گه‌وه‌هر ئه‌گه‌ر پاک نه‌بت
تو به‌سیره‌ت ته‌ نه‌بت سیره‌تی ئه‌جداد چ کت؟

مانای وشه‌کان:

کان: کانگا؛ گه‌وه‌هر: گه‌واهیرات؛ گه‌وه‌هر: جه‌وه‌هر و هونه‌ر؛ تو: هه‌یچ؛ به‌سیره‌ت: بینایی؛ سیره‌ت: ره‌وشت؛ سیره‌ت: ژینامه؛ ئه‌جداد: باپیران.

پوخته‌ی مانا:

سهره‌رای هومید به خوا و کۆششی خۆت و شیای و قابیلیه‌تت بۆ گه‌یشتن به مرار،
ئه‌شی پاک و بی‌خلته‌ش بیت. نه‌ک به ته‌ما بی که له سایه‌ی جیبه‌رزی باب و
باپیرانه‌وه ده‌توانی به ده‌ره‌جه‌یه‌ک بگه‌ی. ئه‌گهر گه‌وه‌هر بۆ خۆی ساف و بی‌غه‌وش
نه‌بیت کانگاکه‌ی چۆنی ساف ده‌کا؟ ئه‌گهر خۆت هیزی بینایی دلت نه‌بی ره‌وشت و
ژیانی باپیران چت بۆ ناکا.

Y زیڤر و زیوه‌ر دکرن جه‌لبی قلووبان حاشا

حوسن و سور زاتی نه‌بت قامه‌تی مه‌ی یاد چ کت؟

مانای وشه‌کان:

زیوه‌ر: خشل؛ جه‌لب: هینان؛ قلووب: دلان؛ حاشا: نه‌خیر هه‌رگیز؛ حوسن: جوانی؛
سور: دلکیشی؛ زاتی: خۆیی؛ قامه‌ت: به‌ژن؛ مه‌ی یاد: به‌لاره‌له‌نجه‌.

پوخته‌ی مانا:

هومید به خوا، قابیلیه‌ت و دلسافی، پیویستن؛ له ته‌ریقه‌تدا نه‌جیایه‌تی کار ناکا.
هه‌روه‌هاش به ره‌واله‌ت خۆ نیشان‌دان و به‌ریش و پرچ و جبه و ته‌زب‌یح‌یش ه‌یچ نا‌کری.
کیژیک که بۆخۆی جوان نه‌بیت به زیڤر و خشل وه‌خۆ خستن ناتوانی به‌ره‌و خۆی راکیشی.

A عاشقی مه‌ستی ب عیشقی نییه حاجه‌ت ب مه‌یی

واریدئ وارید و ئه‌حوال ب ئه‌ورادی چ کت؟

مانای وشه‌کان:

عاشق: ئه‌ویندار؛ مه‌ی: باده؛ وارید: شاره‌زا؛ وارید: به‌ ئاو گه‌یشتوو؛ وارید: ئازا و
نه‌ترس؛ ئه‌وراد: کۆمه‌لی ویرد؛ ویرد: دۆعای بن لیوان.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وانه‌ی گه‌یشتوونه‌ته سه‌رچاوه‌ی ئاوی مراد و شاره‌زای حال‌وبالی ته‌ریقه‌تن، کاریان

به ویرد و دۆعا خویندنی بن لیوان نییه. ئه وکەسە ی به بادە ی ئه وین سه رخۆشه، کاری به شهرا ب خواردنه وه نییه. مه بهست ئه وه یه ویرد خویندن و له بن لیوانه وه بۆله بۆل کردن، وه ک مه ی خواردنه وه بۆ مه ست بوونه. جا که سی که ئاوا مهستی ئه وین بوو، نیازی به شهرا ب چییه؟!

٩ ته غه ره ز فیککه تنایه ک وه لییه ک مورشید بت
سالی ک و تالبی ئیرشادی ب به غداد چ کت؟

مانای وشه کان:

غهره ز: مه بهست؛ ئیک که تن: تووش بوون؛ وه لی: پیاوی خوا؛ مورشید: پێشانده ر،
شاره زای کار؛ سالی ک: پێوار؛ ئیرشاد: پێشاندان.

بوخته ی مانا:

تو ئه گه ر مه بهست گه یشتن به پیریکی ده ستگیر و پێشانده ر هه بی، ده بی بۆی
هه لوه دا بی و داوای بکه ی. ئیتر کارت به شوین و جی هه واری مه شایخانی به ناوبانگ
نه بی. بۆ نموونه لات وا نه بی به غدا _ که جیگه ی گه یلانییه _ ده ردت ده رمان ده کا.

١٠ جه ده ئو سه عی و ته له ب ی ئه سه ره ک سافی نه هن
تو نه بی په رده نشین چاکر و قه وواد چ کت؟

مانای وشه کان:

جه ده: کۆشش؛ سه عی: دواکه وتن و ته قه لا؛ ته له ب: خواستن؛ ئه سه ر: نیشانه؛
نه هن: نین؛ تو: هیچ؛ په رده نشین: مه بهست له پیاوی گه وریه که په رده دار و
ده رکه وان و له شکریان هه بی؛ چاکر: نۆکه ر؛ قه وواد: قایدان؛ قاید: سه رکرده ی
له شکر.

بوخته ی مانا:

له کۆشش و ته قالا دا بۆ دۆزینه وه ی پیر، تا نیشانی ته ووات ده س نه که وێ، ناشی خۆت

ده‌گریوی کهس بنیی. هه‌روا سه‌ربه‌خۆ هه‌ر کهس وتی پیری ته‌ریقه‌تم، باوه‌ر مه‌که! نیشانی هه‌یه. جا هه‌ر وه‌ک په‌رده‌دار و سه‌ر کرده‌ی له‌شکر نیشانه‌ی بوونی فه‌رمان‌په‌وایه‌کن که له‌ پشت په‌رده‌وه‌یه، ئاکار و ره‌وشتی پیریش نیشانه‌ی راستی و ناراستیه‌تی. ئه‌گه‌ر میر نه‌بی نۆکه‌ر و سه‌ر کرده‌ بو هه‌ن؟ چ ده‌که‌ن؟

II چ ئه‌سه‌ر دئ ل به‌رئ خاره بکت قه‌تره‌یی ئاب

قه‌له‌می مه‌ ب دو‌سی قه‌تره‌یی زوه‌ها د چ کت؟

III دئ ژ حق جازیه‌یه‌ک دل بگرت وه‌رنه «مه‌لا»

ژ ئه‌زل گه‌ر تو هیدایه‌ت نه‌بت ئیرشاد چ کت؟

مانای وشه‌کان:

به‌ر: به‌رد؛ خاره: زۆر سه‌خت؛ قه‌تره: تنۆک؛ ئاب: ئاو؛ زوه‌ها: وشک؛ د: دئ، ده‌بی.

پوخته‌ی مانای ئه‌و دوو به‌یته:

مه‌لای جه‌زیری دوا‌ی ئه‌وه که‌رئ و شوین بو هه‌له‌وه‌دا‌ی خواناسین و سو‌فیا‌یه‌تی دیاری ده‌کا و چه‌ند مه‌نزلیکی له‌به‌ر داده‌نی که ده‌بی: به‌ ته‌مای خوا ده‌س پئ بکا، شیایو ئه‌و کاره‌بی، دلساف و بی‌خه‌وش بی، به‌ باب و با‌پیران نه‌نازی، لای وا نه‌بی به‌رگی ده‌رویشی به‌هره‌ی بو ده‌دا، به‌ دنیا‌دا بگه‌رئ تا ده‌گاته‌ پیری ده‌ستگیر و هه‌روه‌ها نیشانه‌ی خواناسی له‌ پیردا ببینی، ئه‌وسا هومیدی هه‌بی که له‌ پله‌ی سو‌فیاندا جیگه‌ی ده‌کرێته‌وه؛ دیسان باده‌داته‌وه سه‌ر بی ئیختیاریه‌که‌ی به‌نده و ده‌لی: ئه‌گه‌ر خودا هه‌ر له‌ ره‌ژی بنا‌وانه‌وه‌ بریاری نه‌دای که‌ تو له‌ ره‌زی خواناسان ده‌بی، من پیت بلیم و نه‌لیم، تو زۆریش خۆت ماندوو‌که‌ی، هه‌ر ناگه‌یه‌ مرا‌ز. به‌ بی به‌زه‌یی و ئیراده‌ی خوا، ئه‌و په‌ندانه و ره‌ی و شوینانه، وه‌ک تنۆکه‌ ئاوێکه‌ که‌ وه‌به‌ردی ره‌ق بکه‌وی. قه‌له‌می من به‌ دو‌سی تنۆکه‌ی وشک، کوا ده‌توانی هه‌چ کارێک بکات؟ پێ‌ویسته‌ کێشه‌ریک له‌ لایه‌ن خوا‌وه‌ دلت رابکیشی؛ ئه‌وسا ئه‌م ره‌یگه‌یه‌ بگریه‌ به‌ر و بیبه‌یته سه‌ر.

بەشى ئىمە

۱ ئەوۋەل كۈ يارى دامە يەك زەررە يەك عىنايەت
قىسمەت مە خەمر و جامە د دەفتەرا ھىدايەت

ماناى وشەكان:

كۈ: كە؛ دامە: دای بە ئىمە؛ يەك زەررە يەك: تاقە تۈز كالىك؛ عىنايەت:
بەسەر كرنەۋە؛ قىسمەت: بەش؛ خەمر: شەراب؛ جام: پىالە.

پوختەى مانا:

ھەر لە سەرەتاۋە كە يار تۈزىك ئىمەى بەسەر كرنەۋە و ئىمەى خويىندەۋە، لە ناو
سىيى و پەراۋى شارەزايانى رېگەدا، بەشى ئىمەى شەراب و پىالەى بەزەيى خۇى
دىارى كرد. واتا ئىمەى مەستى بادەى ئەوينى خۇى كرد و لە رۈژى ئەزەلەۋە بە
مەستىى خولقاين.

۲ حوسن و جەمالى جانان نادىرتن تو پاىان
ھەرچى نەبت بىدايەت ئەسلا نەھن نىھايەت

ماناى وشەكان:

حوسن: جوانى ھەندام؛ جەمال: جوانى لە بىچم و لە ئاكارىشدا؛ جانان: يار، دلبەر؛
جانان: گيانان؛ نادىرتن: نىيەتى؛ تو پاىان: ھىچ برانەۋە يەك؛ بىدايەت: سەرەتا،
دەسپىك؛ ئەسلا: بە ھىچ جۈرىك؛ نىھايەت: دوايى.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وینی ئیمه‌ هه‌میشه‌ له‌ گهرم و گوریدایه‌. چونکه‌ ئیمه‌ که‌ ئیژین عاشقی فلانه‌ کیژین، عاشقی رۆحین. واتا عاشقی ئه‌و که‌سه‌ین که‌ رۆحی ئه‌وی داوه‌ و خوای تیدا به‌دی ده‌که‌ین. جا که‌ وا بوو چونکه‌ خوای ئه‌زه‌لی له‌به‌رچاوه‌ و هه‌رچی ده‌سپیکرانی نه‌بی، دواپی هاتن و پرانه‌وه‌شی نییه‌، عیشقی مه‌ هه‌رگیز دواپی نایه‌ و کاری ته‌نیا به‌ جوانی رۆخسار نییه‌ و یار هه‌میشه‌ له‌به‌ر چاومان هه‌ر ئه‌و جوانه‌یه‌ که‌ هه‌وه‌ل رۆژ دیتووومه‌.

۳ فه‌یزا عولوومی حیکمه‌ت جاما سه‌ده‌ف کو گیرا
مه‌ ژ ده‌ستی موبه‌جان دیت ب مه‌سحه‌ف و ب ئایه‌ت

مانای وشه‌کان:

فه‌یز: سه‌ررێژ کردن؛ عولووم: زانستان؛ حیکمه‌ت: زانستی راست و بی گری؛ موبه‌چه‌: به‌چه‌که‌مه‌لای زه‌رده‌شتی، بریه‌تییه‌ له‌ شاگرد مه‌یخانه‌چی؛ مه‌سحه‌ف: قورئان.

پوخته‌ی مانا:

ئیمه‌ی که‌ له‌ هه‌موو جوانیه‌که‌دا هه‌ر خودا به‌دی ده‌که‌ین و هیچ شتیکی ترمان وه‌به‌ر چاو نایه‌، له‌ مه‌یخانه‌دا _ که‌ شاگرد مه‌یخانه‌چییه‌ جوانه‌کان پیاله‌ی له‌ سه‌ده‌فی پرشه‌رایبان ده‌گیرا _ له‌ شه‌راهه‌که‌یاندایه‌ماندی که‌ حیکمه‌تی خواناسینی لی هه‌لده‌رژێ و ئه‌و زانستانه‌مان پێ ده‌لی که‌ له‌ قورئان و ئایه‌تدا هه‌یه‌. یان: سویند به‌ قورئان و ئایه‌ت که‌ له‌ شه‌رابی مه‌یخانه‌دا تیشکی خودا ده‌بینین. حافزی نه‌مریش له‌و باره‌وه‌ ده‌لی:

له‌ مه‌یخانه‌ی موغاندا رۆشنی خوا دیته‌ به‌رچاوم

چلۆن تیشکی له‌ چۆن شویتیک ده‌بینم؟ سه‌یره‌، سوور ماوم!

۱. در خرابات مغان نور خدا می‌بینم وین عجب بین که چه نوری ز کجا می‌بینم؟!

ماموستا هه‌ژار هه‌ر له‌ پێشه‌کی ئهم کتێبه‌، ئاوا به‌رگی کوردی ده‌به‌ر ئه‌و به‌یته‌ کردووه‌:

له‌ مه‌یخانه‌ی مه‌جووسان رۆشنی خوا هاته‌ به‌رچاوم

ده‌ به‌روانه‌ چتۆ تیشکی له‌ کویدا خۆی نیشان داوم؟!

عارف ھەتا نەنۆشی ژ دەستی مەیفروۆشی
غائب نەبوو ژ ھۆشی پەیدا نەکر ویلايەت

مانای وشەکان:

عارف: خواناسی بەراست؛ ھەتا: ھەتا؛ ویلايەت: شیخایەتی.

پوختە ی مانا:

کەس ناتوانی سەر بەخۆ بە بێ ئەو لە لای پیری تەریقەت فیزی پێ و شوینی راستین
ببێ، پێ بگات. بۆ ئەو کەسە کە پێواری ڕێگە ی خوداناسینی بەراستی، پێویستە
شەرابی ئەوینی خودا، لە دەستی پیری تەریقەت بخواتەو و بە تەواوی خۆی لە بیر
بچیتەو و خۆپەرستی بتوێتەو؛ ئەوسا ھومیدی ھەبێ کە بکەوێتە پلە ی دۆستانی
خوداوە.

گوناھ و زوھد و تامات ھلناگرت خەرابات
کەسێ ب قی دەری رەت دقێ بکت ریعایەت

مانای وشەکان:

زوھد: تەڕکەدنایی؛ تامات: وێنە و قسە ی ھەلەق-مەلەق کردن؛ خەرابات: مەخانە؛
قی دەری: بەو لایەدا؛ رەت: بروت؛ ریعایەت: ھۆش پێو بوون، موراات.

پوختە ی مانا:

لەو مەخانە ی ئەوینی خودایەدا نە ڕێگە بۆ قسە ی دوور لە مانای حال لی ھاتوان ھەیە، نە
سەرکێز کردن و خۆ لە خۆشی دوور کردن باویەتی. لەویدا ھەرچی ھەیە سەرخۆشی و
دلخۆشییە. خۆ بە کز و کەنفەت نیشان دان و قسە ی لایەلا کردن، گوناھن لەویدا. ھەرکەس
دەبەوێ ڕێگە ی تی بکەوێ، دەبێ ئاگای لە دام و دەستوور بی و مورااتی ئەدەب بکا.

عیشقی ژ ھەردو چەشمان ئەووەل د دل ئەسەر کر
لی زەررە- زەررە ئاخر سۆتن کر و سیرایەت

مانای وشه‌کان:

چه‌شم: چاو؛ لئ: به‌لام؛ زه‌رره: که‌مووسکه، قورساییی میرووله‌ی وردی زه‌رد؛ سو‌تن: سووتان؛ سیرایه‌ت: گیرۆیی، ته‌نینه‌وه.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وین له‌ سه‌ره‌تا، له‌ پ‌یگه‌ی هه‌ردوو‌ک چاوانه‌وه که‌وته‌ دل و شویتنی تیدا کرده‌وه. به‌لام هه‌روا ه‌یدی-ه‌یدی و تۆزه-تۆزه، گ‌ری ده‌ دل به‌ردا و سووتاندی و سووتانه‌که‌ش ته‌نیه‌وه بۆ ده‌روون و هه‌ناوان.

Y «شاکی‌السّلاح» هه‌رده‌م ب کوشتنا «مه‌لئ» هات

گازنده‌یان ژ کئ کئ بکم شکایه‌ت؟!

مانای وشه‌کان:

شاکی‌السّلاح: پ‌ر چه‌ک؛ هه‌رده‌م: هه‌مووده‌مان؛ گازنده: گله‌یی؛ ژ کئ: له‌ کئ.

پوخته‌ی مانا:

یاری من _ که‌ ته‌نیا هه‌ر ئه‌و ده‌ناسم و هه‌موو هاوار و هانام هه‌ر ده‌به‌مه‌ به‌ر ئه‌و- هه‌موو ده‌مان به‌ ب‌ج وچان، به‌ پ‌ر چه‌کیی، واتا: به‌ مژۆلان، به‌ چاوان، به‌ برۆیان، به‌ پ‌وخسار، به‌ قه‌د و بالا و زولف و خالان _ که‌ چه‌کی هه‌ره‌ به‌کارن - د‌یتته‌ کوشتنی مه‌لا؛ که‌ خۆم ب‌م. ده‌یسا ئه‌گه‌ر فه‌رمان‌پ‌ه‌وا و په‌ناده‌ر بۆ خۆی ئازارم بدا، من له‌ لای کئ گله‌ بکه‌م؟ شکایه‌تم به‌رمه‌ به‌ر کئ؟ هه‌ر خۆی ده‌ب‌ج دادی من له‌ خۆی بستینئ!

A جاماد ده‌ستی شاهید ژه‌نگی ژ دل دشۆتن

پ‌یری موغان ژ رهندان وه‌ه- وه‌ه د‌کر ریوایه‌ت

۱. سه‌عدی ده‌فه‌رموئ:

از دشمنان برند شکایت به‌ دوستان چون دوست دشمن است شکایت کجا بریم

مانای وشه کان:

شاهید: یار، گراوی؛ دشۆتن: دهشوا؛ رهند: لهزاراوهی عارفاندا به کهسیک دهلین که تیکهل به خوا بووه و جگه له خوا گوئ به هیچ شت له دنیا و قیامهت_ نادا؛ ریوایهت: گێڕانهوهی قسه.

پوختهی مانا:

له پیری موغان- که نیاز پیری تهریقته- بیستوومه. ئهویش لهوانهوه که تهواو تیکهل به خوا بوون و هیچیان جگه له خوا له بیر نییه، وای گێڕاوهتهوه: که ژهنگی دل تهنیا بهو پیاله مهیه دهشۆریتهوه که له دهستی یار وهرده گیرئ.

9 ئهتواری عیشق و مهستی، ئهسراری بوتپهرستی

تهقیرئ سهد ریوایهت ناکهت ل بو کیفایهت

مانای وشه کان:

ئهتوار: تهوران؛ تهور: حالهت؛ بوت: بت، نیاز دلبره؛ تهقیر: گێڕانهوه و باس کردن؛ کیفایهت: بهس.

پوختهی مانا:

حالاتی ئهوینداری و سهرخۆشیمان بهو ئهوینه و نهینیهکانی یارپهرستن، به گێڕانهوهی سهد داستانیش تهواو نابئ و بو تیگه یاندنی بی ئاگیان، بهش ناکا.

10 «لِطَمَنْ قَلْبِي عَيْنُ الْيَقِينِ» دهخشست

«عَيْنُ الْيَقِينِ» دڤیتن کافی نهن درایهت

مانای وشه کان:

لِطَمَنْ: تا خاترجهم بی؛ قَلْبِي: دل؛ عَيْنُ الْيَقِينِ: بی گومانی و برۆای تهواو؛ عَيْنُ الْيَقِينِ: دیداری بی پهردهو به ئاشکرا؛ کافی: بهس؛ نهن: نین؛ درایهت: زانست.

پوخته‌ی مانا:

له قورئانا ده‌فهرمووی: برابیم پیغه‌مبه‌ر گوتی: خودایا نیشانم ده چلۆن مردووو زیندووو ده‌که‌یته‌وه. خوا فهرمووی: بۆچی باوه‌رت نه‌کردووو که پنی‌م ده‌کری؟ گوتی: به‌لێ باوه‌رم کردووو و ده‌زانم مردوووت پی زیندووو ده‌کریته‌وه؛ به‌لام ده‌مه‌وێ نیشانم ده‌ی تا دلم ئاو بخواته‌وه و خاترجهم بم. خوا فهرمووی: چوار مه‌لان له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شین و له‌سه‌ر ههر کیوێک پاژیکیان لی دانێ و ئه‌وسا بانگیان که به‌غار به‌ره‌و خۆت دینه‌وه. شاعیر ده‌گه‌ل وه‌بیر هینانه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته، پیمان ده‌لێ: نه‌هینییه‌کانی دلداری و یارپهرستن، ههر به‌وه‌نده پیک‌نایه که بلێی ده‌زانم؛ یان وا ریوايه‌ت کراوه و باوه‌رم کردووو؛ نه‌خیر خودا به‌ئاشکرا دیتن و ده‌گه‌ل خودا تیکه‌ل بوونه که دل خاترجهم ده‌کا و ئه‌م حاله‌ته‌ش ههر بۆ خواناسه به‌راسته‌کان ده‌ست ئه‌دا.

میری و پادشاهی موویه‌ک ل نک «مه‌لای»

نادم ب مولکی‌ عالم یه‌ک زه‌ره‌یه‌ک عینایه‌ت

مانای وشه‌کان:

موویه‌ک: تالیک موو؛ ل نک: له‌کن؛ عالم: هه‌موو شت جگه له‌ خوا.

پوخته‌ی مانا:

هه‌موو دنیا و ههرچی خوا دروستی کردووو، له‌لای من تۆزکالیک له‌به‌سه‌رکردنه‌وه و لاواندنه‌وه‌ی یار ناهینی. میری خونکاری دنیایی له‌کن منی مه‌لا، نرخی تالیک مووی نییه و به‌هیچی ناکرم.

گران ناز

١ عەرعر خه راما ب قه دد و قامهت
یهک بووسه دامه ب سهد قیامهت

مانای وشه کان:

خه رام: لاروله نجه؛ قه دد و قامهت: به ژن و بالا؛ بووسه: ماچ؛ قیامهت: رۆژی زیندوو بوونه وه.

پوخته ی مانا:

ئهو یاره جوانه که به ژن و بالای وهک داری عەرعر، راست و بی گرییه و لاروله نجه دهک، تا ماچیکی دامی، ئهونده ی جزیا و ئازار پی چیشتم که بارتەقای دهرد و ئازاری سهد رۆژی قیامهت و ترس و له رزه که یه تی.

٢ یهک بووسه به خشی ئه ووهل ب ئیحسان
ئاخر ل من کر جورم و غه رامهت

مانای وشه کان:

ئیحسان: چاکه؛ جورم: گوناها؛ غه رامهت: تاوان.

پوخته ی مانا:

ماچی دامی و سهر له هه وه له وه لام وابوو ههر چاکهم ده گهل دهکا و هیچی تر. به لام دهر کهوت که زۆرم تاوان بژارده وه و که و تمه بهر سزای گوناهاکارانه وه و له ریگهی ئه ویندا به دووی ئه و ماچه دا هه زاران تالی و زه بوونیم کیشا.

۳ ژ ه‌نگ و زه‌رقی دل دا بشوئن
جاما سه‌دهف بین رهند و که‌رامه‌ت

مانای وشه‌کان:

زه‌رق: ریا، مه‌رای؛ بشوئن: بشوات؛ بین: بهینه؛ رهند: زور باش؛ که‌رامه‌ت: قه‌در و ریز.

پوخته‌ی مانا:

مه‌یگیر ئەو پیاڵه سه‌ده‌فیه پر لهو مه‌یه‌ی که هم جوان و باشه و هم مرۆ ده‌باته پله‌ی قه‌در و حورمه‌ته‌وه، بینه و بمانده‌ری؛ تا ژ ه‌نگی دل و نه‌نگی دو‌رووی و مونا‌فیی له دل‌مان بشواته‌وه.

۴ ژ ه‌ردو چه‌شمین ته‌ی مه‌ست و خون‌ریز
نوورا دو چه‌شمان کی دی سه‌لامه‌ت؟

مانای وشه‌کان:

چه‌شم: چاو؛ ته: تۆ؛ خون‌ریز: خون‌ریژ؛ نوور: رۆشنا‌یی؛ سه‌لامه‌ت: دوور له نه‌خۆشی.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌ی یار! ئە‌ی روونا‌کایی دوو چاو‌ه‌کانم! کی هه‌یه له دنیا‌دا له ده‌ست ئە‌و دوو چاو‌ه مه‌ست و عاشق کوژه‌ی تۆ به سه‌لامه‌ت ده‌رچی؟

۵ ل ده‌رد و ئیشان په‌یکان و نیشان
مه ژ ه‌ردو چه‌شمان کفشن عه‌لامه‌ت

مانای وشه‌کان:

ده‌رد: نه‌خۆشی؛ ئیش: ژان؛ په‌یکان: سه‌ره‌تیر؛ ئیش: پیه‌وه‌دان؛ کفش: دیاری، که‌شف؛ عه‌لامه‌ت: نیشانه.

پوختەى مانا:

ئەو بە پەيكان پىكانە و ئەو پىوھدانەى كە دوو چاۋە مەستەكانت تووشى منيان كىردوۋە
ئەوندە كاريگەر بوون كە لە ھەموو گيانى مندا شوپىتيان كىردوۋە و برين و جى
پىوھدان، نيشانەى كارى چاۋى تۆمان بۆ ديارى دەكا.

ع ريسوايى عيشقى تەنھا نە ئەز بووم
كەس دى زەمانان حوب بى مەلامەت؟

ماناى وشەكان:

ريسوا: ناوزراۋ؛ ئەز: من؛ حوب: خۆشەويستى، دلدارى؛ مەلامەت: سەركۆنە.

پوختەى مانا:

ھەر تەنيا من نەبووم كە لەسەر دلدارى ناوم بىزى و لۆمەم بىرى؛ ھىچ كەس لە ھىچ
دەورە و زەمانىكدا دلدارى بى سەركۆنە و لۆمەى نەديتوۋە.

۷ دو سەجدە فەرزىن فىلحال بىين بەر
دەما خويا بن ئەو قەدد و قامەت

ماناى وشەكان:

سوجدە: سوژدە، بۆ كىرئۆش سەر نانە زەوى؛ فەرز: ھەرە پىويست؛ فىلحال:
دەسبەجى؛ خويا: ئاشكرا.

پوختەى مانا:

ھەرگا ئەو بەژن و بالاىەى يارمان بۆ دەرکەوئ و خۆمان لى ئاشكرا بگا، لە سەرمان
فەرزە دوو سەجدەى بۆ بەرىن. سەجدەيەك بۆ پەرىستى ئەو كە شياۋى پەرىستە؛
سەجدەيەك لە شوكرانەى دىتنى بەژن و بالاكەى.

۸ دا عه‌یی ره‌ندان نه‌کی به بادی
«نُفُوسُ قَوْمٍ بِهَا تَسَامَتْ»

مانای وشه‌کان:

دا: وشه‌یه‌که بۆ وشیار کردنه‌وه، ده‌غیله؛ ره‌ندان: ئه‌و سه‌رخۆشانه‌ی گوی به دام و ده‌ستوور ناده‌ن؛ نه‌کی: نه‌که‌ی؛ به بادی: به باده‌یی، به شه‌راب خواردن، یان: به بادا بده‌ی؛ نُفُوس: گیانان؛ قَوْم: کۆمه‌ل؛ بها: به‌وی؛ تَسَامَتْ: به‌رز مه‌ه بوو.

پوخته‌ی مانا:

ده‌غیله نه‌که‌ی عه‌یب له ره‌ندان بگری که شه‌رابی دلدارانه‌یان خواردۆته‌وه و سه‌رخۆشی ئه‌وینن و به لۆمه و له‌قه‌مه‌وه عه‌یب و عاریان به بادا بده‌ی و به گویی خه‌لکی رابگه‌یه‌نی. چونکه ئه‌و باده‌یه‌ی ئه‌وان خواردوو یانه‌ته‌وه گیانی زۆر له کۆمه‌ل و پیاوچاکانی پێ به‌رز بۆته‌وه.

۹ «مه‌لا» ل عومری بی فه‌یده بووری
کیشاب زور ئان قه‌هر و نه‌دامه‌ت

مانای وشه‌کان:

بووری: رابرا؛ زور: زیاد؛ زور: زۆری؛ قه‌هر: خه‌م و خه‌فه‌ت؛ نه‌دامه‌ت: په‌شیمانی.

پوخته‌ی مانا:

مه‌لا داخی گرانی هه‌ر ئه‌وه‌یه که ته‌مه‌نی بی‌به‌هه‌ره رابرا و دنیا به زۆری تووشی ئه‌و هه‌موو خه‌م خواردن و په‌شیمانی له کرده‌وه‌ی رابردووی کردووه.

رهنجی بیوه‌ر

۱ عومری زایع بوو مه بی دلبر عه‌به‌س (عبث)

وهی ته‌فئی عومری مه بووری بهر عه‌به‌س

مانای وشه‌کان:

عومر: ته‌مهن؛ زایع: خه‌سار؛ مه: ئیمه؛ عه‌به‌س: فیڤو؛ وهی: هه‌ی مخابن؛ تئی: له‌و؛

بووری: ږاږد؛ بهر: سهر.

پوخته‌ی مانا:

ته‌مه‌نمان به بی‌یار به خه‌سار چوو. داخم بوئو ژيانه‌مان که به فیڤو مان دا.

«خه‌یام» هم مه‌به‌سته‌ی له چوارخسته‌کیه‌کدا هی‌ناوه و ده‌لی:

حه‌یفم له دلئی دی که به بی سووتمانه دل‌داری تی‌انه‌کردووه هی‌لانه

هه‌ر ږوژی که بی دلبر و بی دل‌داری بی‌نرخه، ږوږوچه، زیانی ژيانه^۱

۲ دل‌ته‌مانه‌ت دا به نائه‌هلان نه‌دی

لی ب نائه‌هلان مه دا گه‌وه‌ر عه‌به‌س

مانای وشه‌کان:

دا: ها، وشه‌ی خه‌به‌ردار کردنه؛ نائه‌هل: ناباهه‌ت؛ لی: به‌لام.

۱. ای وای بر آن دل که در او سوزی نیست سودازدهی مهر دل‌افروزی نیست
روزی که تو بی یار بسر خواهی بُرد ضایع‌تر از آن روز، تو را روزی نیست

175

بوختهی مانا:

من که وتم کۆششم به فیڕۆ چوو، راست نییه. ئاخ و داخمه له ئیشی ئەو زهبری
خه نجه ره ی که یار ده جهرگ و ههناوانی گیراوم. مه گهر ئەو خه نجه ر لیدانه کهم
کاریکه که من له دهستی یار پیام گه یشتوو؟ دیاره کاره کهم بی به هره نه بووه.

٤ دل ژ ده ربا کاشوان بوو پاره پار
گۆی د مهیدانی دبت سهد کهر عه بهس؟

مانای وشهکان:

کاشۆ: شەق، گۆچانی گەمەیی گۆیین؛ پاره پار: لهت و پەت؛ کهر: کهرت، لهت.

بوختهی مانا:

دلم وه گ گۆ، له مهیداندا به زهبری شەق و گۆچانی دل بهر، لهت و پەت بووه. جا چۆن
دل به خۆرای دی بهیته سهد پارچه؟ دیاره یار بهزه ی به دلما هاتوو. بۆیه بهر کاشۆی
داوه و لهت و کوتی کردوو و ئەو سهد پارچه بوونهی دلم، به خۆرای نه بووه.

٥ مه هده راوی سوخته ئی ئیرو بکن
ئه ز دیبزم نابت ئەف مه هدهر عه بهس

مانای وشهکان:

مه هدهر: تکا؛ سوخته: تازه فەقێله، یان: سووتاو؛ ئیرو: ئەمرۆ؛ ئەز: من؛ نابت: نابیت؛
ئەف: ئەو.

بوختهی مانا:

وه رن ئەی خیرۆمه ندان! ئەمرۆ کۆ بینه وه بۆ تکا کردن ده رباره ی منی سووتاو ی ئەوین
و تازه شاگردی رینگه ی یار ناسین. من ده لیم تکا ی ئیوه به فیڕۆ ناچی و یار به زه ی
پیما دیت.

٨ کەشە مەعنا کی ل لەوحنی سیم دی
نوقته یی میسک و خەتی غەمبەر غەبەس

مانای وشەکان:

کەش: دیار، کەشف؛ مەعنا: واتە؛ لەوح: تەتەلە؛ سیم: زیو؛ نوقته: خال؛ میسک و غەمبەر: دوو بۆنخۆشی ڕەنگ ڕەشن.

پوختە ی مانا:

مەلین تکا بێ بەهرە یە بۆ تۆ؛ کە بەخت ڕەشیت و یار وەک زیوی بێ خەوشە. کێ دەتوانی بلی لەسەر تەتەلە ی زیوین، خال و خەتی ڕەش خەسار بوو؛ بەلکوو جوانتری دەکا. یار کە پاک و بێ خەوشە، ئەگەر منیکی بەخت ڕەش وەک ڕەشایی خەت و خالی غەنبەرین و میسک ئاسایی، لە لای خۆی جێ بکاتەوێ چێ تیا یە؟
یاخۆ: ئەگەر خالی وەک میسک بچیتە سەر خەتی «غەمبەر»، دەبیتە «غەمبەر» و ئەوسا غەم لا دەچێ.

٩ دا «مەلا» هوشیار بێ لی پور کەسان
سینە پور لێدانە سەنگ و بەر غەبەس

مانای وشەکان:

دا: ها، دەغیلە؛ لی: بەلام، یان: لەو؛ پور کەسان: زۆر کەس؛ سینە: سینگ و بەر؛ سەنگ: بەرد؛ بەر: بەرد.

پوختە ی مانا:

هۆی مەلا! دەغیلە وشیاری خۆت بە؛ لات وایە بێ کۆششت بە فیرۆ ناچێ. زۆر کەس زۆریان لەو ڕێگەدا بەرد لە سنگی خۆیان داوێ و هیچیان بۆ بە هیچ نەکراوێ. پیاو دەبێ تەنیا چاوی لە بەزە ی خوا بێ و نابێ لای وای بە سەرما یە کۆشش پێ دەگا.

یار بیینه

۱ نامی عه‌نبه‌رشکه‌نی ییت ژ عه‌نبه‌ر مه‌که به‌حس (بَحث)
بل ژ وی سلسله ئو زولفی موعه‌نبه‌ر مه‌که به‌حس

مانای وشه‌کان:

نام: ناو؛ شکه‌ن: شکین؛ به‌حس: دوان؛ بل: بیجگه؛ سلسله: زنجیر؛ موعه‌نبه‌ر:
عه‌نبه‌راوی.

پوخته‌ی مانا:

تا که‌زی و پرچی به زنجیره‌ی عه‌نبه‌راوی یار له خه‌یال‌دایه، له به‌رچاوه. به‌راستی
بازاری عه‌نبه‌ری له بره‌و خستوو. جگه له‌و نابیی باس بکری. عه‌نبه‌ر ده‌بی خوی ون
کا له شهرمان.

۲ فه‌که لیثی و ژ نیثی ب‌فه‌رین قهند و نه‌بات
ژ له‌بی له‌علی شه‌که‌رییژ و ژ شه‌که‌ر مه‌که به‌حس

مانای وشه‌کان:

فه‌که: بکه‌رموه؛ نیف: نیوان؛ ب‌فه‌رین: داوهرینه؛ شه‌که‌رییژ: شه‌کردابیژ، یان: وته شه‌کر.

پوخته‌ی مانا:

بزه‌یه‌کت بیته سهر لیوان و لیوت لیک بکه‌وه و قهند و نه‌بات له لیوی شه‌کردابیژ،
(یان: شه‌کربیژت) داوهرینه ئهم ناوهمه و هه‌رگیز باسی شه‌کری ده‌سکردی بنیاده‌م
مه‌که! چونکه ئهو به‌رانبه‌ر به شه‌کری لیوی تو _ که به ره‌نگی له‌علی ئاله _ نه‌ک هه‌ر
بی‌تامة، تالیشه.

۳ ب سهر ئهنگوشتی عه قیقی بده شه هکاسی ره حیق
ئابئی حه یوانی ته چین نافیی ژ که وسهر مه که به حس

مانای وشه کان:

ئهنگوشت: قامک، تلی؛ عه قیق: گه وهه ریکی پهنگ ئاله؛ ره حیق: مهی؛ ئابی حه یوان:
ئاوی حه یاتی؛ چین: ولاتی چین؛ که وسهر: سهر چاوه یه که له به ههشت.

پوخته ی مانا:

یاره جوانه کهم! تۆ بهو قامکه یاقیقییه ت فینجانی مهی به خشی به هه رکهس، ئیتر
ئاوی حه یات داوه تی و پیویست ناکا وهک ئهسکه ندهر به شوینیدا هه تا ولاتی چین
بروا و دهستیشی نه که وئی. نه ک ههر ئه ونده بگره نابیی له بهرانبهر ئه و فینجانه مه یه ی
تۆدا باسی ئاوی که وسهری به هه شتیش بکریت.

۴ زهری ئین شه هله و دوردانه ببن شاهیدی به زم
ژ گه نمهرنگ و سیه چه رده و ئه سمهر مه که به حس

مانای وشه کان:

زهری: سپی پیستی ئامال زهره؛ شه هله: شه هلا، چاو کال؛ شاهید: دل بهر؛ شاهید:
حازر.

پوخته ی مانا:

من که ده لیم تا زولف و لیو و په نجه ی فینجان له سهری تۆ هه بی نابیی باسی عه ن بهر و
قهند و ئاوی حه یات و که وسهر بکری، وهک ئه وه یه که له کۆریکی به زم و ئاهه نگدا،
جوانچاکی وهک ده نکه دور و چاو کال به زم گئی بن و کچانی رهش پیست و گه نمهرنگ
و په شتالهش خۆ بنوینن؛ که هیچ نموودیان نابیی و ناشی باسیان بکری.

۵ دئ بیشاره ت ب ئیشاره ت ژ نه یی بیه سیماع
تو ژ نابیی د شه مایی بکه باوه ر مه که به حس

مانای وشه کان:

بیشارهت: مزگین؛ نهی: بلویر؛ سیماع: شنهفتن؛ سه ما: هه لپه پر کی.

پوخته ی مانا:

مژده ی گه یشتن به مورد، گهره که له گهرووی بلویره وه بهرگوئی بکهوئی. تۆ له کۆری سه ما و بهزمد، به لۆرینه وه ی بلویر باوه پر بکه که دل ده زرينگینیتته وه و له باس و خواس واز بیته! ههروه ک «مهولهوی پۆمی» له سه ره تای مه سنه ویدا فهرموویه:
گوئی له بلویر بگره بیرى لیکه وه
شیوه نی دهردی جودایی لای ئه وه^۱

ع وئ نیهالئ ب ده ر ئاغووش و بدئ جانئ شرین
شاخی عومری ب خوه بهرژئ و ژ قه یسه ر مه که به حس

مانای وشه کان:

نیهال: نه مام؛ ئاغوش: هامیز؛ شاخ: لک؛ ژئ: له و.

پوخته ی مانا:

ئو نه مامه ده باوه ش بگری و گیانی شیرینی له پرگه دا بده ی و له هه موو درێژایی ته مه ندا لکیک له و نه مامه بۆ خۆت ته رخا ن که ی، ئیتر ناشئ له به رانه رتا ناوی قه یسه ر بگو ترئ. چونکه تۆ که به و به هره یه بگه ی له هه موو قه یسه ران به خته وه ترئ.

Y ئایه تی حوسنئ موفه سسه ل که ژ که ششافی جه مال
علمئ عیشقی بکه ته فسیر و ژ ده فته ر مه که به حس

مانای وشه کان:

ئایهت: پاژیک له سووره تی قورئان؛ ئایهت: نیشانه؛ حوسن: جوانی؛ موفه سسه ل:

۱. بشنو این نی چون حکایت می کند از جدایی ها شکایت می کنند

شى كراوه؛ كه ششاف: دۆزه ره وه؛ كه ششاف: ته فسيريكي قورئانه؛ ته فسير: رافه؛
دهفتهر: كتيب، پهراو.

پوختهى مانا:

كاكى ئهويندارى خودا! تو بۆ رۆشن كردنه وهى جوانى خودا كاريكت به دهفتهر و
كتيب و تهفسيران نيبه. تو كه جوانى خودات ديت، خوت ده توانى زانستى ئهوين شى
بكهيه وه و له هه موو تهفسيران باشتري به خه لك تى بگهيه نى.

8 رازى دههري ژ سپهري تو نزانى ب جه دهل

حيكمه تى داوهره تو ژ حيكمه تى داوهر مه كه به حس

ماناى وشه كان:

راز: نهينى؛ دههر: زه مانه؛ سپهر: ئاسمان؛ جه دهل: دهمه قاله؛ حيكمه ت: زانستى
هيژا؛ داوهر: ناوى خوايه.

پوختهى مانا:

به دهمه قاله و كتيب خويندنه وه و روانينه ئاسمان، نهينيه گرنگه كانى زه مانه پروون
نابنه وه. حيكمه تى خودا ئه وه نيبه كه مه مانان په ي پى بهرين. تو له باسى حيكمه تى
خودا گهري.

9 ئابى حه يوان ته دفتين تو بيه هه مره هى خوزر

جامى جه م بين و ژ دارا و سكه ندهر مه كه به حس

ماناى وشه كان:

ئابى حه يوان: ئاوى حه ياتى؛ دفتين: دهوى؛ هه مره ه: هاوړى؛ خوزر (خضر): سهوز؛
خزر: خدر، ناوى يه كييك له پياوانى خودايه كه ده لين ئاوى حه ياتى خواردوته وه و
هه رگيز نامرى و هه ر به سهوزى واتا به لاوه تى دهمينته وه؛ جامى جه م: ناوى
ئاوينته كه له ئه فسانه دا كه جه مشيد تى روانيوه و هه موو شتيكى تيدا ديوه؛ دارا:

خونکاری ئیران بوو و لە سالی ۳۳۳ بەر لە زایین، لەبەر ئەسکەندەری خونکاری یۆنان بەزیوہ.

پوختەى مانا:

تۆ دەتەوئ ئاوی ژيانى ھەمیشەیت دەس کەوئ کە گەشتن بە خودایە؛ دەبئ پیریکى دەستگیری خدر ئاسایی بکە یە ھاوړئ و ړئ نیشاندهر. ئەوسا جامى جەمت دیتە بەرچاو؛ ھەموو شتیک دەبینی. ئەگینا باس لە ئەسکەندەر و دارا و چیرۆکی کۆن، ھیچ بە ھەرت بۆ نادات.

۱۰ ژ ئەزەل عاقیبتى کار کو مەعلووم نەبت

جامى مەى نووش و ژ تەقدیرى موقەددەر مە کە بەحس

مانای وشەکان:

ئەزەل: ھەرە زوو؛ عاقیبت: بنەتا، دواىی؛ تەقدیر: لیکدانەوہ؛ موقەددەر: ویستی خودا.

پوختەى مانا:

ھەر لە ڕۆژى بناوانەوہ کە تى نەگە یەنراوین دواييمان بە چى دەگا و چارەنووسمان چيیه، چاک وایە پیاڵەى بادەى ئەوین بخۆینەوہ و سەرخۆشى ئەوین بین و لەوہ نەکۆلینەوہ کە یار چى ټرپار داوہ بۆمان. ھەرچى خۆى دایناوہ دەبئ پئی شاد و شوکۆر بین.

۱۱ دلئ یارئ مە نەبوو نەرم ب سەد ئابئ گرى

ژ دلئ دلبەرى ما و بەرى مەرمەر مە کە بەحس

مانای وشەکان:

گرى: گریان؛ بەر: بەرد.

بوختە ی مانا:

دلی یارە کەمان بە فرمیسکی زۆری سەد جار گریان نەرم نەبوو. تۆ ناشی دلی رەقی
یاری ئیمە دەگەڵ رەقایی بەردی مەر مەردا بەراورد بکە ی و لێی بدوویی.

١٢ تیر سەد تینە جەگەر سینە ل بەر مایە چەبەر
ژ دل و جەرگی کول و سینەیی کەر-کەر مە کە بەحس

مانای وشەکان:

تینە: دین؛ جگەر: جەرگ؛ سینە: سینگ؛ چەبەر: سەنگەر؛ کول: بریندار؛ کەر-کەر:
لەت-لەت.

بوختە ی مانا:

لە سەر کولمە و لە مژۆلەکانی یارەو بە سەد-سەد تیر بەرەو جەرگم دین. تەنیا
سەنگەر و مەتالم سنگی بی-تین و تاومە. دەسا ئیتر خۆت دەزانی برینی جەرگ و دلی
بریندار و سینگی لەت-لەت کراوم هەر باسی ناکرێ کە چۆن.

١٣ شیرێ ئەلماسی کشینت تو ژ لامیع دە خەبەر
فە کەرت حوققەیی یاقووت ژ گەوهر مە کە بەحس

مانای وشەکان:

لامیع: برووسکەدەر؛ لامیع: ترووسکە ی هەور؛ فە کەرت: بکریتەو.

بوختە ی مانا:

لە کاتی کە یار قامکی سپی و ترووسکەداری بۆ سەرکۆنە ی ئەویندار رادەدیڕی، تۆ
لات وایە برووسکە ی هەور دیاری داو. ئەگەر لێو ببزیوێ و ددانی بەرچاو کەوێ-کە
دەمی وە ک قوتووێ لە یاقووتە-ناشی تۆ باسی گەوهر بکە ی. چونکە گەوهر لە
بەرانبەر دەم و ددانی یاردا هیچ برەوێکی نییە.

ژ شەفەق زوھرە خویا بت تو بنی پەروینان
جەبەھەتێ ئەو بنومیت تو ژ مەھ و خاوەر مە کە بەحس

مانای وشەکان:

شەفەق: کەنارەى سوورى ئاسمان لە ئیوارەدا؛ خویا: ئاشکرا؛ بنی: بروانە؛ پەروین: ئەستیرەى پیرۆ؛ جەبەھەت: توێڵ؛ بنومیت: بنوینێ؛ مەھ: مانگ؛ خاوەر: رۆژھەلات.

پوختەى مانا:

لاجانگی یار _ کە سپییە و نزیک شەوی پرچە و تیشکی سوورى رومەتی داوھتەو و لە زوھرە جوانترە _ دیاری بدات، تۆ چۆن دەبی بروانییە جوانی ئەستیرەى پیرۆ؟ ھەنیەى یار خۆی بنوینێ کێ رای دەکەوێ باسی خۆر و خۆرھەلات و مانگ بکات؟

ل روێ یاری دو مەھ نەو مە قران دینە دمەست
تو ژ سەیرا قەمەرێ تالە و ئەختەر مە کە بەحس

مانای وشەکان:

نەو: نوێ؛ قران: نزیکى؛ قەمەر: مانگ؛ تالە: ھەلاتوو؛ ئەختەر: ئەستیرە. شیاوی باسە: ئیبراھیم پێغەمبەر ئەستیرە و مانگ و رۆژی دیو، لای وا بوو خودای ئەون. کە دیتوونی ئاوا دەبن، گوتووێ ئاوا بووم خۆش ناوێ و داھینەریان خودای منە.

پوختەى مانا:

تۆ چیتە باس لە ھەلاتنى مانگ و ئەستیران دەکەى و بە بەلگەیان دادەنێی؟ وەرە سەیری من کە! من دوو مانگی تازە ھەلاتووێ یەکشەوێ مەست و سیوھەنگیم لە نزیک یەکەوێ لە پرووی یاردا دیوێ کە ئاوا بوونیان بۆ نییە و گومانم نەماوێ کە یار شیاوی پەرستە و کارم بە باسی مانگ و ئەستیرە نەداوێ. ئەستیرەناسان دەلێن: ئەگەر دوو ئەستیرەى بەودم لێک نزیک بن، دنیا بەختەوێ دەبی. مەلا دەلی نەک دوو ئەستیرە، من دوو مانگم لە نزیک یەکەوێ دیوێ کە مایەى ئەو پەری بەختیاریمە.

۱۶ پور ژ دیم و خهت و خالان ته خه‌به‌ر دایه «مه‌لا»

نه‌زه‌ری وهر بده به‌ژنی ژ موفه‌سسهر مه‌که به‌حس

مانای وشه‌کان:

دیم: روخسار؛ وهر: وهره؛ به‌ژن: قه‌د و بالا؛ موفه‌سسهر: راقه‌کراو.

پوخته‌ی مانا:

هۆ مه‌لا! تۆ زۆر به‌ ته‌واوی ده‌رباره‌ی په‌سنی روخسار و خه‌ت‌وخالی یار دواوی. ده‌وره
چاو‌یکیش له‌و به‌ژن و بالا شه‌نگ و چه‌له‌نگه‌ بکه‌ و ئیتر ئه‌وپه‌ری شیرینکاری خودات
بۆ ده‌رده‌که‌وئ و نیازت به‌وه‌ نامینی که‌ ده‌رباره‌ی داهینانی بی‌وینه‌ی خودا مانای
کتیباتت بۆ لیک‌ده‌نه‌وه‌.

بازاری جیهان

۱ تو سهه رگه ب ته ماشا وهره بازاری حودووس (حدوث)

لی ته بی فایده ئازار نه دت خاری حودووس

۲ دا ژ دل غونچه له بهک نازک و تهر دانه بژیتری^۱

ب ته به سسوم ب ته را بیتته ژ گولزارای حودووس

مانای وشه کان:

حودووس: پهیدا بوون، فایله سووفان به دنیا ده لاین «حدوث»، چونکه خوی نه بووه و خوا سازی داوه؛ حودووس: رووداو؛ حودووس: کارسات؛ لی: به لام؛ خار: درک؛ دانه: تاقانه، بی وینه؛ ب ته را: ده گهل تۆ؛ ته به سسوم: بزه.

پوخته ی مانا:

له دهمی بهر به یانیکدا وهره بازاری دنیا بۆ تماشایه. به لام هؤشت هه بی بی بههره ئازارت نه دا درکی! هه تا بتوانی به دلی خۆت یه کیکی جوانی بی وینه ی تهر و ناسک — که لیوی خونچه ئاسا تنگ و پرنگ ئاله — له گهل تا بی و له گولزار بهره و پرووی تۆ بزه ی بیتتی.

۳ سه د گریه من د دلن له و کو چه پ و راست دکر

شاهی حوسنی قیده می زولفی گریهداری حودووس

مانای وشه کان:

له و: له بهر ئه وه؛ حوسن: جوانی؛ قیده م: ههر هه بوو، بهرانبه ری پهیدا کراو.

۱. عوسمان تونچ: «دا ژ بل غونچه له بهک نازک و تهر نه بژیتری». کیشی ئهم بی گرییه.

بوخته‌ی مانا:

له‌و ساوه که پادشای جوانی خودایی _ که نه‌و جوانییه هه‌ر هه‌بووه و پیشینه‌ی نییه _
زولفی یارمی به لای راست و چه‌پدا خستوو و هه‌ریه‌ک له‌و که‌زییانه هه‌زار چین و
گریی تی که‌وتوو، منی هه‌زار به سه‌د جی، دل پر له‌و گرییم و هاوارمه له‌و ده‌ست زه‌مانه
و به‌و حاله‌ش هه‌ر شاد و رازیم.

۴ بل ژ سولتانی قیده‌م من ب تو یق‌رار نه‌هن
گه‌ر لکا بامه نه‌هن (نه‌هن) متقه‌ب و بزماری حودووس

مانای وشه‌کان:

بل: به‌جگه؛ سولتان: ده‌ست‌لات‌دار؛ تو: هیچ؛ کاب: گویزنگ؛ نه‌هن: دانین؛ نه‌هن:
نین؛ متقه‌ب: مه‌تکه‌و، ئامرازی کون کردن.

بوخته‌ی مانا:

من که دلم داوه به‌و جوانییه‌ی یار و سه‌تان گرییم که‌وتۆته دل له‌و دیتنی زولفی
چین-چین و پر گری، هه‌ر بۆیه که به‌ جوانی خوی ده‌زانم و لام وایه به‌ر له‌و په‌یدا
بوونی دنیا هه‌ر بووه و گوژانی به‌سه‌ردا نایه. ئه‌ینا هه‌رگیز جگه له‌و خوا، دلم ناده‌م به
هیچ شتی‌ک که‌و رووده‌دا و په‌یدا ده‌بی. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر گویزنگم به‌ مه‌تکه‌و کون-کون
بکه‌ن و بزماریشی لی داکوتن، دل‌داری خوام و هیچی تر. جوانی خودا له‌و رووی
سه‌لمادا ده‌بینم.

۵ دل د ده‌ریایی قیده‌م قافه ب سابت‌قه‌ده‌می
گه‌رچی دایم ل سه‌ری فه‌رقه‌مه مینشاری حودووس

مانای وشه‌کان:

قیده‌م: هه‌ر بوو؛ قه‌ده‌م: پا؛ قاف: ده‌یانگوت چیا‌یه که‌و ده‌وری دنیای داوه و بنی
له‌ده‌ریادایه؛ فه‌رق: ته‌پله‌سه‌ر؛ مینشار: هه‌ره، مشار.

پوختەى مانا:

دلم له دەريای ئەوينى ئەو جوانييه خودانوینەدا وەك کيوى قاف خۆى داکوتاوه و پى داگرە. ئەگەر بێت و بە مشارى کارەسات و پرووداوه کانى سەر دنیا _ کە لام هیچە _ تەپلەسەريشم شەق بکەن، نە دەلەرزم نە لە ئەوين دەس ھەلدەگرم.

ع بەلکوو دیوار ب گۆھ بن ب خودى کى ب خودى

ب تو رەنگى نە کرى ئەشکەرە ئەسرارى خودووس

مانای وشەکان:

بەلکوو: بەشکەم؛ خودى: خودا؛ ئەشکەرە: ئاشکرا.

پوختەى مانا:

مەلا زۆرت پى لى ھەلیناوه! نەکەى بۆ خاترى خودا، دیسان بۆ خاترى خودا، بە هیچ باراندا نەپینىيە کانى پرووى داوه و نەپینىيە کانى دنیاىە ئاشکرا نەکەى! نەکا ئەو ھە دیوارە خاوەن گوى بى و لى نەزانان قسەى دلت لى ببیسن.

Y لەمەىەك گەر ژ کەنارى قیدەمى پەرتەوئ دەت

دئ ژ بەر وئ سەعەتئ مەحو بن ئەنوارئ خودووس

مانای وشەکان:

لەمە: ترووسکە؛ پەرتەو: تیشک؛ سەعەت: دەم، کەمترین وەخت، سەعات؛ مەحو بن: لە بەین بچن؛ ئەنوار: رۆشناکیان.

پوختەى مانا:

ئەو دلدارەى گەشتۆتە بارەگای یار، نابى بە هیچ جۆر ئەوى لە یارى دەزانى، نەك لای خەلك، بگرە لای خۆشى بیدركینى. چونکە تەنانەتئ ئەگەر ھەر تەنیا ترووسکەىە کیش لە خەرمانەى تیشكى جوانى یارى ئەزەلى _ کە خودایە _ بداتە سەر ئەم دنیاىە، ھەرچەند تیشک و رۆشناكى لە دنیاىە، لە تاوى ئەو، دەستەولەجئ لە ناو دەچن.

۸ وى ب سهد په نجه رهيان دايه شوعا قیده مې
گونبه دى عيشقى ل سهر کورسي د هوواري حودووس

مانای وشه کان:

وى: نهو؛ شوعا: تيشک؛ دهووار: خولخوله، زور به سوورانوه.

پوخته ی مانا:

نهو نهيتييه ی که من ده ليم نابى و ناشى بيدرکينم و خه لکى لى ټاگدار بکه م، نهيتى
له نيوان خودا و دلداره کاني خودايه که بريه تين له نهوليا. و اتا به فهرمووده ی
سه عدی:

بولبول دهوهره فترى نهوين به له په پولان

نووزت نهيه باش هلبکرووزيت و بسووزيت^۱

نهک لام وا بى که تيشکى هميشه بووى (نهزه ليه ت) ی خودا بهرپيوار و نادياره؛
نهخير، نهو روضناکيه له سته تان روضنه و ده لاقه وه لم گونبه زه خولخوله و سهر لى
سورماوه ی دنيای نه هه تا سهرى داوه و به هزار جور دپته بهرچاو. پروانيه گياندار
يان بى گيان، هرچى ټافه ريده هيه، نيشانده رى نهو تيشکيه. ته ناته جواني
دلبران، زور به ټاشکرا نهو جوانى خوداييه پيشان نه دات.

۹ تو حودووسى وه مهبين قهنج نه زهرکى جاره ک

ل ته ساسى قیده مې دانييه ديوارى حودووس

۱۰ ههره ته سللى خوه و ته رتيبي قياسى ژى که

گر نزانى چيه يه ک جار به رى دارى حودووس

مانای وشه کان:

وه: ټاو؛ قهنج: باش؛ نه زهر: روانين، تماشا؛ ته ساس: هيم؛ دانييه: داندراره، يان:

۱. اى مرغ سحر عشق ز پروانه بيا موز کان سوخته را جان شد و آواز نيامد

دايناۋە؛ ھەرە: بېچە؛ تەرتىبىي قىياسى: بەرراۋرد كىردن، ھەر شتە لە شوين خۇ دانان.

بوختەي ماناي ھەردووك بەيت:

تۆ ناشى ھەروا بە سەرچلى پروانى و بىر نەكەيتەۋە! ئەگەر باش ھەر لەم دىنايە و چى تىدايە، بە زىتى و وردى پروانى، باشت بۇ پروون دەيتەۋە كە ھىمى دىنا و پرواداۋە كانى كە پروو دەدا، لەسەر خواستى ئەو خودايە كە ھەر بوۋە و ھەر دەبى؛ دامەزراۋە و خۇبەخۇ پەيدا نەبوۋگە. جا ئەگەر ھەتا سەرچاۋە پىدا بىچى و بەراۋەردىكى ورد بىكەيت و بە باشى ھەر شتەي ھەيە بەرىيەۋە سەر بىچىنەكەي، ئەوسا بۇت پروون دەيتەۋە بەرى دارى دىناي فانى لە چى و لە كۆيۈە ھاتوۋە و سەرەتاي بە چىيەۋە بەندە.

ئاتەشى عىشقى شىبى زىر وجودى ھەل كەت^۱
ھەيە مومكىن نەفرت زەبىھەقى فەررارى ھودووس

ماناي وشەكان:

ئاتەش: ئاگر؛ ھەل: تۈانەۋە؛ شىبى: ۋەك؛ زىبەق: جىۋە؛ فەررار: زۇر بزۇز و دانەسەكانو.

بوختەي مانا:

ھەروەك چۇن زىر لە بۇتەدا، لەسەر ئاگر دەتۈيتەۋە، ئىمەش بە تىنى ئەۋىنى يارى خۇمان تۈاۋىنەۋە و خشت و خالى خۇشەۋىستىي دىنايىمان _ كە ۋەك جىۋە بۇ ھىچ كەسى ئۇقرە ناگرى و لە ناۋ دەستاندا را دەكا _ لە كۆل كەوت. ديارە تىنى ئاگرىكى زىرى پىچى بىتاۋىتەۋە، جىۋە ھەر خۇي لەبەر ناگرى.

«ئالى» دەر بارەي دەس لە دىنا بەردان بۇ دلبەرەكەي فەر موۋىە:

بۇ تۆ كە بىكر و تازە ۋە كوو خۇرى جەننەتى

قەيدى چىيە عەجوزەيى دىنا بدەم تەلاق؟

۱. ئەحمەد زىنگى و سەلمان دىلوفان ئەم لەتەبەيتەيان وا نوۋسىۋە:

«ئاتەشى عىشقى وجودى ھەل دىكت شوبەھەتى زەر»

۱۲ «الله الله» کو دعوومری خۆه تو جاره‌ک نه‌بهی

چ سه‌دا تیتته ژ وی گونبه‌دی ده‌واری حودووس

۱۳ تو ژ بهر به‌رده‌یی وه‌همی وه‌ره دهر تا بهی

چ نه‌وا تیتته ب سه‌د نه‌غمه ژ نه‌و تارێ حودووس

مانای وشه‌کان:

الله الله: وشه‌ی سه‌یر مانه‌ واتا: زۆر سه‌یره؛ تو جاره‌ک: هیچ جاران؛ نه‌بهی: نه‌بیسی، نه‌ت‌بیست؛ وه‌هم: خه‌یالی پووچ؛ نه‌وا: ئاواز؛ نه‌غمه: هه‌وای مووزیک.

پوخته‌ی مانا:

کابرای بێ خه‌به‌ر له‌ دهر‌دی دلی نه‌ویندارانی جوانی خودایی! زۆر پیم سه‌یره که له‌ به‌ر سوور‌خواردنت له‌ ناو ئهم گونبه‌زه سوور‌ده‌رده‌دا _ که دنیا‌یه و هیچ مان و به‌قای بۆ نییه‌ _ وا که‌وتوو‌یه ناو گێژی خه‌یالا‌نه‌وه، گوێچکه‌ی دلت کپ و که‌ره و هیچی به‌که‌لک نابییسی. وه‌ره دهر له‌ ناو خه‌یالات! بیسه‌ چه‌ند هه‌وا و ده‌نگی هه‌مه‌جۆر، که‌ حیکایه‌ت له‌ گه‌وره‌یی و جوانی بێ‌وینه‌ی یار ده‌کا و له‌ ژێ که‌مانچه‌ی دنیا‌یه دیتته به‌ر گوێ. من ده‌بیسم تۆ نابییسی؟ به‌راستی زۆرم به‌زه‌یی به‌ تۆدا دی و سه‌یر ماوم.

۱۴ حال و موسته‌قبه‌ل و مازی د خوه‌دا تیک یه‌کن

سوبح مه‌وجوو‌ده ب عه‌ینی خوه‌ د ئیقارێ حودووس

مانای وشه‌کان:

حال: ئیسته؛ موسته‌قبه‌ل: داهاتوو؛ مازی: رابردوو؛ تیک: تیکرا؛ عه‌ینی خوه‌: بێ زیاد و که‌م، ته‌واو پ‌به‌پ‌ر.

پوخته‌ی مانا:

له‌و شوێنه‌دا که‌ ئیمه‌ی دل‌دار گه‌یوینی، داهاتوو و رابردوو و ئیستای تیدا نه‌ماوه. به‌ره‌به‌یان و ئیواره و دره‌نگ و زوو، له‌ به‌رچاوی له‌ دل‌داری بێ‌ئاگیان هه‌یه. لای

ئىمە بەيان و ئىوار ھەر يەككە و لە بارەگای یار، حیسابی کات و سات و بەیان و ئىوارىک نىيە.^۱

راست و چەپ گاف و سەعت ھەر لە ھەودا تىنت
زولفەقارى قىدەمى حەيدەرى كەررارى حودووس

مانای وشەکان:

گاف: کات؛ سەعت: دەم؛ زولفەقار: شيرە دوو دۆخە بەناوبانگە کەى ئىمام عەلى؛
حەيدەر: شير؛ كەررار: ئەوى زۆر بادەداتەو سەر دوژمن، چەرخى؛ حەيدەرى
كەررار: نازناوى ئىمام عەلى بوو.

پوختەى مانا:

ئەوانەى تانەى نەزانى لە چاوى دليان پەريو و بەرەو خودا سەر دەکەون، قسەکانيان
دوو تۆمەن و يەکتەر ناگرن. بە دەردى سەعدى گوتەنى:

گا يە کجار بالانشينم   گا پشتى پاى خۆم نابينم!^۲

دەمىک لە گەشەى سەرخۆشى بە بەختى خۆيان دەنازن؛ کاريان بە دنیا و قىامەت و
بەهەشت و دۆزەقىش نىيە؛ لە ھەموو شت بالاترن. دەمىک دینە پىكى ھەردى و
دەردى دليان لە زەمانە دەس پى دەکا؛ ھەژارنە دەیکەن بە نووزە و کرووزە و خۆ بە
گوناهار دەزانن و دەترسن نازيان بشيوى.

جا کە مەلا لە شيعرەکانى پيشوويدا دەگەل سەرچاو تىکەلە و لە نەپىنى تايبەتى
شارەزا بوو و زىرى قالە و جيوەى دنيای لە لا بايە، لەم بەيتانەى ئايندەدا جوړى تر خۆ
نیشان دەدا و بە ئاخووە پيمان دەلى:

ھەروەک چۆن ئىمامى عەلى بە شيرە کەى دەکەوتە جەستەى دوژمنان، دنياش لە
راست و چۆپەو ئەوا دل و گيانى منى وەبەر شيرى بەلا داو.

۱. پىغەمبەرى خوا فەرموو: «لە کن خودا، بەيانى و ئىوارە نىيە؛» وا ديارە مەلا ئىشارەى بەو
فەرموودەى کردووە. «ھەژار»

۲. گەپى بر تارک اعلا نشينم   زمانى پشت پاى خود نابينم

۱۶ راست و ئه فراز و نشوئی مه بوارن یه ک و یه ک
لی تنی وی ل مه بوو دائیره بهرواری جودووس

مانای وشه کان:

راست: دهشتایی؛ ئه فراز و نشوئی: هه وراز و نشیو؛ بوارن: بوورین؛ یه ک و یه ک:
یه کی-یه کی؛ دائیره: جه غز؛ بهروار: گه وه، ږینگه له قه دی چیا.

بوخته ی مانا:

هیچ هه وراز و نشیوم هه لنه بواردوو هه که پیاپیانه رانه بوورم. ته نیا گه وه ی دنیا ماوه که
وه ک جه غز، ده ناویدا هه لده خولیم و قه تیس ماوم.

۱۷ دئی ل قه لبی مه چ ده ت لامیعه یا ئیسلامی
کو ل جانی خوه مه خه ف به سستییه زونناری جودووس

مانای وشه کان:

لامیعه: ترووسکه ده ر؛ خه ف: به نهینی؛ زوننار: پشتیندی گاوانه.

بوخته ی مانا:

ده سا ئیمه ی که به رواله ت ئیسلامین و له بنه وه زونناری دنیا په رستیمان له پشتایه،
چون به ئاوات و ته ما بین که وه بهر تیشکی بی گری ئیسلامه تی راست بکهوین؟

۱۸ رهنگ و ژهنگی هه ده سی نه قشی جودووسی مه د دل
بده بهر رهندشی عیشقی ئه وه قه سساری جودووس

مانای وشه کان:

هه ده س: ږووداو؛ رهنده ش: ږهنده، چلک بهر؛ قه سسار: گازر.

بوخته ی مانا:

له ږووداو هه کاره ساته کانی دنیا دلمان ژهنگی هه لپناوه و ږهنگی زور خراب گؤږاوه. چار

ھەر ٲهوهيه به دهس ٲهوينى بسپيرين كه بۆمان خاوين كاتهوه. ٲهوين بۆ دل وهك
گازره بۆ پارچهى چلكن و گهمار.

١٩ جان ل سهر دهستى نهايى د ريا جاناندا
رووح سهف سهف كو ٲهوهستانه د بازارى حودووس

ماناى وشهكان:

نهايى: داندراوه؛ جانان: يار و دلبر؛ ٲهوهستان: ٲاوهستان.

پوختهى مانا:

له كاتىكا هموو گيانىك دهيهوئى له بازارى جيهاندا بمىٲٲتهوه و ٲريز به ٲريز لى ٲاويستان،
من گيانم وا له سهر دهستم كه له ٲيگهى ياردا بيدهم و خۆم له دنيا ٲزگار بكهم.

٢٠ دئ ژ غهفلت برهتن سايه زهوالى ٲهى دل
روونهئى دا تو ٲهمانهت ل سىها دارى حودووس

ماناى وشهكان:

دئ: ويدهچى، ٲهنگه؛ غهفلت: نهكاو؛ برهتن: ٲروات؛ زهوال: لادانى ٲوژ له ناوهندى
ئاسمان؛ روونهئى: دامهنيشه؛ ٲهمانهت: خاترجهمى، دهغيله؛ سىها: سىبه.

پوختهى مانا:

دلى سهرچل و سهرهٲو! لهوانهيه له نهخافل سىبهرى جهنگهى نيوهٲوئى ژيانى
دنيايىت ٲرهوئى و بكهوييه ئاسوى ٲوژٲهٲى بهرهو نهمان. دهغيله ههرگيز خاترجهم له
بن سىبهرى دنيادا ٲؤمهنيشه.

٢١ تو ژ فهسلئ ههره ٲهسلئ كو دٲئ دهيرئ خهراب
دا نهبى مهركهبي جههلى تو د بن بارى حودووس

مانای وشه‌کان:

فه‌سل: جیایی؛ ئه‌سل: ره‌گه‌ز؛ ده‌یر: نوێژگه‌ی ره‌به‌نانی خاچ‌په‌رست؛ خه‌راب: وێران؛ مه‌رکه‌ب: ئه‌وی سواریی ده‌دا، باره‌به‌ر.

بوخته‌ی مانا:

تا له‌م دنیا وێران و به‌قورێ گێراوه‌ بێ‌ده‌ره‌تان و گیرۆده‌ی، وه‌ک باره‌به‌ر له‌ ژێر باری نه‌زانیدای! باده‌روه‌ سه‌ر ره‌گه‌ز و سه‌رچاوه‌ت و واز له‌م جیا‌بوونه‌وه‌یه‌ت به‌ هه‌وی دنیاوه‌ به‌ینه‌ تا له‌ بن بار قوتار ببی.

۲۲ دا‌نیگاری خوه‌ب سه‌د ره‌نگی بیینی ئیرۆ

وه‌ره‌ جاره‌ک بکه‌ سه‌یرئ تو د ئه‌تواری حودووس

مانای وشه‌کان:

نیگار: جوانی دل‌به‌ر؛ سه‌یر: تماشا؛ سه‌یر: گه‌شت و گه‌ران؛ ته‌ور: بار، حالت؛ ئه‌توار: جهمعی توور: کێویکه‌ له‌ سارای سینا.

بوخته‌ی مانا:

ئهم دنیا‌یه‌ هه‌رچه‌نده‌ زۆر خراپیشه‌ و به‌ خه‌رابه‌ دێته‌ حیساب، به‌لام باری زۆر له‌باریشی تێدا‌یه‌ و جیای تووریش — که‌ مووسا له‌وێ ده‌گه‌ل خودا ده‌ئاخاوت — له‌م جیهانه‌ب. تۆ گه‌ره‌کته‌ یاری خۆت ئه‌م‌پۆ به‌ سه‌ت ره‌نگ بێته‌ به‌رچاو، خۆت ئاماده‌ی گه‌شتیکێ مووسا ئاسا که‌و بگه‌ره‌ تووری سینایه‌.

۲۳ تو ب حالی مه‌ دزانی چییه‌ هه‌ر له‌حزه «مه‌لا»

مه‌ د دل تیت و ده‌رت خه‌نجه‌ری غه‌ددارئ حودووس

مانای وشه‌کان:

له‌حزه: چاو‌تروو‌کانیک؛ غه‌ددار: بێ‌ئهمه‌گ و به‌لێن شکین.

بوخته‌ی مانا:

مه‌لا! گه‌ره‌کمه‌ پیت بلێم من چۆنم و ده‌ردم چه‌نده‌. له‌ هه‌ر چاو‌تروو‌کانیکدا، خه‌نجه‌ری دنیای بێ به‌لێن ده‌ناو دلما دیت و ده‌چیت؛ تیی ده‌چه‌قیت و ده‌رده‌چی.

سهولئى ناز

۱ شمشادى خه رام و سه روى غه نناج
جانان دبرت ب عيشوه تاراج

ماناي وشه كان:

شمشاد: دارى شمشال؛ سه رو: دارى سهول؛ خه رام: له نجه ولار؛ غه نناج: زور به ناز؛
عيشوه: غه مزه و ناز؛ تاراج: تالان.

پوخته ي مانا:

ئهو به ژنه به لاروله نجه و زور به نازِه _ كه له سهول و شمشال ده كا _ به سيله ي
چاودا گرتن و نازفروشتن گه له گيان به تالان ده بات.

۲ من دى سه حهرئ د خوابئ مه ستي
بيدنگ ته زه روى لالئ دورراج

ماناي وشه كان:

خواب: خه؛ ته زه رو: بالدارئكى پنوك _ پنوكى كلك دريژه؛ دورراج: پور.

پوخته ي مانا:

من له به ره به يانيكدا _ كه هيشتان پور و ته زه رويش لال و پال بوون و بو خويندن
وه خو نه كه وتبوون _ يارم ديت كه هيشتان خه والويى شهو بهرى نه دابوو.

۳ بشكفت ژ غونچه نيرگزا مه ست
بوو فهرق ژ سه رقه ديفه ديباج

۴ جه بهت كه شفى ژ سوبجى سادق
نوورى كو فهدال سهر شه بى داج

ماناى وشه كان:

فهرق: جيايى، فهرق: ته پله سهر؛ قه ديفه: پارچه ي مه خمر؛ قه ديفه: گوليكه؛ ديبا:
پارچه ي ئاوريشم؛ جه بهت: توئل؛ سوبجى سادق: به يانى روون؛ نوور: رووشنايى؛
نوور: گول؛ داج: تاريك.

بوخته ي مانا:

يار كه مه ستى خه والو بوو، چاوه كانى _ كه وهك دوو نيرگزي مه ستن _ به رووى
گولزاردا هه لينا. پارچه ي ئاوريشمى سهر پوشي له سهر ناوچاوانى لادا. له خووشى ئه و
ديمه نه ي ئه و، نيرگز چاوى دا پچراند و له خونچه ييه وه بوو به گول. گول قه ديفه ي
رهنگ ئاليش بو لاسايى ئه و روخساره و بو ديدارى، خو ي له سهر پوشي گه لاي شين
رزگار كرد و هه موو لاد به ژنى رامين. رووناكى و سافى هه نيه ي يار كه دهر كه وت،
تاريكايى شه وه هنگى له بهر ره وى و به يانى روونى وه دهر خست.

۵ ئەلماسى نومانە شو بهى مىسرى
دانين جه گهرى مه دل كر ئاماج
۶ نه سرين و بنه فشه ته ووزانندن
ماوهرد دره شانده شووشه يى عاج
۷ جوته يى حه به شان ب تورفه تولعه ين
ئانى قه دهره ك ژ ئه سپه هان باج

ماناى وشه كان:

نومانه: نوانديان؛ مىسرى: شيرى مىسرى كه به تيژ و جه وه ردار به ناوبانگه؛ دانين:
دايانگرت، هاتنى؛ ئاماج: نيشانه؛ ئه سرين: گوليكي زور سپيه؛ ته ووزانندن: رازاندنه وه
و ريك و پيك كردن؛ ماوهرد: گولاو؛ ره شانندن: پرژاندن؛ شووشه: گولاودان؛ عاج:

ئىسكى ددانى فيل؛ جوھت: جووت؛ ھبەش: خەلكى ھبەشە؛ تورفە تولعەين: چاوترووكانىك؛ تورفە: جوان و لەبەردلان؛ ھەين: چاۋ؛ ئانى: ھيناي.

پوختەى مانا:

دیمەنىكم دیتە بەرچاۋ:

مەلا دواى نوپۇزى بەيانى _ كە دنيا زۆر مات و كىشە _ لە مزگەوت دەرگەوتووھ؛ گەشتىك دەكا. بە گيان و دل چاۋى دل و گيانى بەرەو شانشىنى كۆشكى سەلماي گراۋى دەرۋانن. لەپر پەنجەرەى ھەيوانى روو بە باخچە دەرگىتەوھ. يار خۇيەتى؛ چاۋى ھىستان مەستى خەوھ. بەژن و بالاي بەرز و تەرزى تل دەدا؛ دەرلەيتەوھ. چاۋىك بە گولاندا دەرگىپى و بزەيەك دیتە سەر لىۋى. كارەكەرىك ئاۋىنە و شانە و گولۋدان و كل و كلتورى بۇ دىنى و لەسەر كورسى رووبەرۋى دايدەمەزىنى كە خانم خۇى وەرەزىنى و لە داھىيانى پەلگەى شۆر، دلى دنيا بشۆرىنى و بشۆىنى. كەزى دادىن. لە لادانيان، لاجانگى سىي دەرۋىنى. بە سىنگ و بەرۆك و كەمەر، چەند لىزگە لە برۆيان دادىنى. كلۋزىپىكى پر پەرەنگ لەسەر دەرۋى. بە سىنگ و بەرۆك و كەمەر، چەند لىزگە لە زىر و گەوھەر سەر بەرز و بەختەوھەر دەكا. لە وىنەدانى ئاۋىنە، خۇيشى عاشقى خۇى دەرۋى. جا واوھىلا لە مەلاى دل برىندارى ئەوينداری دوورە ھومىد و ھەزارى پاك و بى گەرد! لەم كاتەدا چى بە سەر دىت؟ سەرچاۋى شىعر دەرۋىش؛ فىچقە دەكا. مەرگەف و قاقەز و قەلەمى ناۋى. ئەشكى سوور و تاى بژانگ و پەرەى دل ھەيە. دەرۋى بزانين لەم سى بەيتەدا، ئەو دەرۋى چى؟

برۆ _ كە وەك شىرى مىسرى بەكەوانەن _ بە مشتومالى سەرپەنجەى، وەك ئەلماسى تىژيان لى ھات. دلمى كەردە نىشانەيان؛ جەرگىشميان پارە پارە كرد. لاجانگى سىي زىۋىن و كەزىە رەش و بۇنخۇشەكەى، خۇنچەى نەسرین و وەنەوشەى پى گەشاۋە و پىشكووتن و بۇ دىدارى دەستىكيان بە خۇدا ھىنا و رازانەوھ. گولۋدانى عاج، لە تاۋى لاجانگ و مەچەكى سىي و بۇنى خۇشى بسكى خاۋى، لىكاۋى لە دەم دەرۋى. كل فرۇشانى ئىسففەھان _ كە بە كل چاكى ناۋدارن _ لەوھ ترسان چاۋى رەشى بى سۇرمەى يار _ كە بازارى كلە سوبحانىش دەرۋىش _ برەۋى سەۋدايان بەرى. ملان بۇ خولامى چەماند و بوونە باجدەرى چاۋانى و لە چاوترووكانىكا سەرەنەيان گەياندە لای ئەو دوو

حه‌به‌شییه مه‌ستانه. ئه‌گینا نه که‌زیه‌کانی کاریان به‌عه‌تر و گولاره و نه چاره
مه‌سته‌کانیشی کلیان ده‌وی. بۆنی خۆشی خوداداده‌ی، بسکی خاوی و په‌نگی له‌ئه‌زله
دار‌ژاوی جووته‌چاوی، هیچ کاریکیان به‌ده‌سکردی به‌نده‌ی خوداوه‌به‌ند نییه.

٨ سیمما کو‌نومانه‌مال‌ه‌ش سیم
سیماب‌ژ‌خه‌جله‌مایه‌ره‌جراج
٩ میر‌ئاتی سکه‌نده‌ری‌ل‌پیش‌ه
«بحر و لها‌العکوس‌أمواج»
١٠ دۆرا‌قه‌مه‌ری‌ژ‌به‌ر‌شه‌فه‌ق‌دا
کو‌سپنده‌ل‌فه‌رقی‌سه‌ر‌نها‌تاج

مانای وشه‌کان:

سیمما: که‌سم؛ ه‌ش؛ ه‌وش؛ سیم: زیو؛ سیماب: جیوه؛ خه‌جله: شه‌رمه‌زاری؛ ره‌جراج:
به‌له‌رزه؛ میر‌ئات: ئاوینه؛ سکه‌نده‌ر: دنیا‌گریکی به‌ناوه، ده‌لین‌ئاوینه‌یه‌کی هه‌بووه
هه‌موو دنیا‌ی نیشان‌داوه؛ عکوس: وینه‌دانه‌وه؛ امواج: شه‌پۆل‌گه‌ل؛ دۆر: ده‌وره؛
شه‌فه‌ق: رۆشنایی ئاسۆ له‌ئێواره‌دا؛ سپنده: به‌ربه‌یان؛ نها: داینا.

پوخته‌ی مانا:

که‌سم و بی‌چمه‌ره‌زاسووک و رازاوه‌که‌ی که‌دیاری‌دا، زیو له‌تاوان له‌ه‌وش‌چوو؛ سپی
هه‌ل‌گه‌را. جیوه له‌شه‌رمی له‌رینی به‌ژن و بالای، له‌په‌وت و لاره‌له‌نجه‌دا، له‌رزى‌لى
هات. ئاوینه که‌وینه‌ی جوانی بی‌وینه‌ی هه‌موو دنیا‌ی ئه‌دايه‌وه، دلی که‌وته‌شه‌پۆل
دان و شه‌پۆلی جوانی ده‌ویدا ببوووه‌تۆفان و فره‌ته‌نه. سپیایه‌تی به‌ربه‌یان به‌دیمه‌نی
ئو ناسکه‌سپیه، له‌خۆشیان به‌سوپاسه‌وه‌قه‌ده‌می‌وه‌ک تانج‌نایه‌سه‌ر. ته‌نانه‌ت
پرووناکی ئاسۆی ئیوار‌انیش له‌عه‌یبه‌تان‌پۆژ و شه‌وی‌لى‌گۆرا‌بوو؛ چوو‌بوو ده‌وری
مانگی‌دابوو؛ که‌هیچ‌نه‌بی‌که‌مووسکه‌یه‌ک وه‌ک‌پروخساری‌یار‌ده‌نوینى.
مه‌به‌ستی مه‌لا‌ئه‌وه‌یه‌بریه‌ی‌کلاوزی‌په‌که‌له‌ده‌وری‌سه‌روسیمای‌یار‌وه‌کوو‌پرووناکی
ئاسۆ له‌ده‌وری‌مانگی‌چارده‌دا‌دیته‌به‌ر‌چاو.

- ۱۱ چهرخه، فلهک و مهلهک دبازن
 «شَـمَسٌ و کواکِبٌ و اَبـراج»
 ۱۲ زوهره ب قيراني قابي قهوسهين
 «والنَجْمُ اِذَا هَوَى بِمِـدراج»
 ۱۳ دهنگي مهلهکان زمينه زهم زهم
 ئهرواح ژ عيشقي تينه ميعراج

مانای وشهکان:

چهرخ: ئاسمان؛ چهرخ: کۆری ههلهپرکي؛ فلهک: ئاسمان؛ فلهک: زهمانه؛ مهلهک: فرشته؛ بازين: سهما کردن، لهيزتن؛ شهمس: خۆر؛ کهواکب: ئهستیره گهل؛ ئهبراج: رېبازه کانی ئهستيران؛ قيران: نزیک بوونه وه؛ قاب: ئهندازه؛ قابه قهوسهين: ئهندازهی ژئکوانتيک (يان: ئهندازهی دوو دهست له پهنجه تا هانشک)؛ نهجم: ئهستیره کۆی پيرو؛ ههوی: داکهوت؛ مدراج: پله پله؛ زميهتن: گاله گال کردن؛ زهم زهم: ويره وير، زهم زهمه؛ زهم زهم: بويسه؛ زهم زم: گوره و ههرا؛ تينه: دینه؛ معراج: بهرمو سهر کهوتن.

پوختهی مانا:

مهلاي ئيمه که له بۆتهی ئهوينی خوداناسيندا قال کراوه و پاليوراوه، له پر دلی داده خورپي و هۆشی گیانی له سهیری جوانی سهلمایه که پاژيکی زۆر ورديله له دهريای جوانی خودایه راده پهری و خورپی سهرچاوهی دیته گوی؛ حالی لی دی. هه موو نهینی پشت پهردهی خاک و ئاوی ئهم زهمينهی دیته بهرچاو. چی بیینی؟ نهک ههر ئهو له جوانی خودای جوانی دهر به سهلماکهی ئهو سهرخۆشه و دلی ده جۆشی، بگره ههر د و ئاسمان و ههرچی له ناویاندا ههیه، کهوتونه خۆشی و زهم زهم و ههلهپرکي و بهزم و دیلانه. فهرموویهتی:

کۆری ههلهپرکي و سووردانه؛ ئاسمان و فرشتهکان و پۆژ و ئهستیره و برجهکان سهما ده کهن. زوهره به دهم ههلهپرکيوه نزیک بۆته وه له پيرو. ئهستیره کۆش به سهماوه پله پله بهرمو ئهو به یانه جوانه داده کهوی. پۆل پۆل فرشته لیك کۆن و ههرايانه،

گاله‌یانه، ناله‌یانه، هه‌لده‌په‌رن، داده‌په‌رن، به‌ویره‌ویر، به‌ده‌نگی‌قه‌و، په‌سندی‌ئه‌و
جوانییه‌ده‌دن. هه‌موو گیانیکی به‌خته‌وهر به‌ره‌و تیشکی جوانی خودا، بۆ سه‌رکه‌وتن
مله‌ده‌که‌ن. گه‌ره‌کیانه‌زووی بگه‌نێ و سه‌یری بکه‌ن.
«سه‌عدی»ش له‌م باره‌دا ده‌لێ:

گه‌لای شینی داران له‌کن پیاوی وشیار له‌په‌سنی خودا هه‌ر په‌له‌ی ده‌فته‌ریکه^۱
شیاوی باسه: مه‌لا له‌م چه‌ند به‌یتانه‌دا، میعراجی پیغه‌مبه‌ریشمان بۆ باس ده‌کا که
چۆن له‌گه‌رانه‌وه‌یدا و گێرانه‌وه‌ی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی، کافر باوه‌ریان نه‌ده‌کرد و عوتبه‌ی
کوری ئه‌بووله‌هه‌بی مامیشی زۆر بی‌عه‌ده‌بانه‌دواندی و گوته‌ی: «بروات به‌ئه‌ستیره‌و
خوای ئه‌ستیرانیشت نه‌ماوه‌». خودا سووره‌ی «نه‌جم»ی نارد و له‌سه‌ر راستیی
رووداوه‌که‌ی ئه‌و سه‌فه‌ره‌، هه‌ر به‌ئه‌ستیره‌سویندی خوارد و فه‌رمووی:
«سویند به‌پیرو له‌و کاته‌دا داده‌که‌وێ و به‌ره‌به‌یان ئاوا ده‌بی. ئه‌و هه‌واله‌و نه‌گوم‌بووه
نه‌گوم‌رایه‌. له‌خۆیه‌وه‌ قسه‌ناکا. هه‌رچی ده‌یلێ له‌خواوه‌یه‌ و فریشته‌ی زۆر توانا و
به‌هیز فیری ده‌کا... ئه‌و فریشته‌وه‌حی‌به‌ره‌. له‌ئاسۆگ‌خۆی نیشان داوه‌ و له‌
پاشانیشت به‌ئه‌ندازه‌ی ژیکه‌وانیک و نزیکتیش، خۆی لێ نزیک کردۆته‌وه‌ و فه‌رمانی
ئیمه‌ی پێ داوه‌».

مه‌لای خواناس که‌له‌حالاتی جه‌زمه‌دا زۆر نه‌هینی گرینگی ئاشکرا کردوون. سوور
ده‌زانێ له‌وانه‌یه‌ وشکه‌سوڤی — که‌سه‌ریان له‌هیچ ده‌رناچی — بپوا نه‌که‌ن؛ به‌بزه‌ی پڕ
به‌زه‌یه‌وه‌ فه‌رمویه‌تی:

۱۲۴ دل به‌حه‌ره‌ ئو سه‌ده‌ه‌زار مه‌وجن
زاهید چ‌خه‌به‌ر ژ به‌حرێ مه‌وواج؟

مانای وشه‌کان:

زاهید: ته‌رکه‌دنیا، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست وشکه‌سوڤیه‌؛ مه‌وواج: زۆر به‌شه‌پۆل.

بوختەى مانا:

دلى منى پىگەيشتووى تىگەيشتوو وەك دەريايە و لە سەد ھەزار لايەنەوہ شەپۆل دەدات. وشكەسۆفى _كە لەسەر خۆل مەلە دەكا_ خەبەرى لە دەريا چييه؟! «نالى» دەلى:

بروانە وشكەسۆفى و پرەقسى بە ھەلھەلە ديسان لە بەحرى وشكى ھەوا كەوتە پى مەلە

١٥ بوورى و ب غەنجەكى «مەلا» كوشت

ئەو غونجەلەبا دەلال و غەنناج

ماناى وشەكان:

بوورى: رابرد؛ غەنج: ناز؛ دەلال: بە عەرەبى نازە و بە كوردى جوانچاكە؛ غەنناج: زۆر بەناز.

بوختەى مانا:

ديارە مەلا بە ئەمەگە. چاكەى سەلما لەبىر ناكە بەو دیدارەى بەيانەى، لانەى دلى شىواندووہ و گەياندووہ تە ئەو حالەى كە زۆر نەيىنى گرینگى بۆ دەرکەوئ. دەلى: ئەو يارە دەم بىچكە لانەى لىئونالەى لەبەردلانە، لەو تولجى بەرەبەيانە، بەنازەوہ ھات رابرد و مەلاى ھەژارى لە گيان کرد.

سەرۆه‌ری جوانان

۱ دل ژ عیلاجی کو ب دەرکەت میزاج
دئ ژ لەبێ نووش عەتا بت عیلاج

مانای وشەکان:

عیلاج: دەرمان؛ عیلاج: چارە؛ نووش: ڕەواقی ھەنگوین؛ عەتا: بەخشین.

پوختە ی مانا:

دلیک کە نەخۆشیی بگاتە دەرەجە یەک کە بە هیچ کەس دەرمان نەکریت، لە لیکێ
ڕەواق ئاسایی لێوی تەنکی یار چارە ی دیت.

۲ ئایینە ی جامی جیھان بینێ جەم
بادە یی لەعلینە د جاما زوجاج

مانای وشەکان:

جام: پیالە؛ جام: شووشە؛ جام: ئاوێنە؛ جیھان بین: دنیابین؛ جەم: نازناوی پاشایەکی کۆنی
ئێرانە کە گواپە پیالە یەکی ھەبوو ھەموو دنیای تیدا دیوہ؛ بادە: مەی؛ زوجاج: شووشە.

پوختە ی مانا:

بادە ی ئال بە ڕەنگی لال کە دەناو پیالە ی شووشە بکری؛ دەبیته پیالە کە ی جەم کە
خۆرەوہ ی ھەموو شتی دنیای فراوانی دیتە بەرچاو.

۳ ژاڤی حەیاتێ ب مەدا شەربەتە ک
زیندە کرین ما ژ عەدوو را نەشاج

مانای وشه کان:

ژاڤی: له ئاوی، عه دوو: دوژمن؛ نه شاج: گریان و شیوهن.

پوخته ی مانا:

مردبووم؛ یارم له ئاوی ژیان — که مه یه ک بوو، لیک ی وه ک په وای خوی تیدا بوو — که شهربه تیک ی ده رخوا رد دام، زیندوو بوومه وه و گریان و شین و قورپیوان هه ر بو دوژمنان مایه وه.

٤ به ند کرم گه رچی شوبه فیل بووم

سیمبه ری ساعید و بازوو ژ عاج

مانای وشه کان:

ساعید: قۆل؛ بازوو: باسک.

پوخته ی مانا:

منیک که به لای خۆمه وه له هیز و پیز و توانادا خۆم به هاوتای فیل ده زانی، که چی ئەندام زیویکی قۆل و باسک سپیواشی به پهنگی ددانی فیل، گرفتاری خوی کردم و به ند و پیوهندی کردم.

«نالی» ده لی:

ئه لا ئه ی ئاسکی ناسک به باسک شکاندت گه ردنی سه د شیری شه رزه

٥ ئه خته ری ئیقبال و مه هی بورجی به خت

میهری سپیهری که مه ر و ته خت و تاج

٦ کووس کو هه نگافت ب شاهی ل ته خت

پادشه هان نه قدی ره وان دان خه راج

٧ خوسره وی شیرینی ل ده ربه ندی حوسن

سیمبه ران لازمه لی موهر و باج

ماناى وشهكان:

ئەختەر: ئەستېرە؛ ئىقبال: بەخت؛ مېھر: خۆر؛ مېھر: خۆشەويستى؛ سىپېھر: ئاسمان؛
كووس: تەپل؛ ھەنگاقتن: لىدان؛ رەوان: رەواج؛ رەوان: گيان؛ خوسرەو: پاشا؛
شىرىن: جوان و لەبەر دلان؛ شىرىن: ژنى خوسرەوى پەرويز كە فەرھاد لە سوپى
مرد. لە دەربەندىك كۆشكى ھەبوو كە جىگەى ئىستا شارىكە لە كوردستان، بە ناو
«قەسرى شىرىن»؛ موھر: مۆر.

بوختەى مانا:

يارە جوانكىلانەكەى من بەراستى دەكرى بە پادشای ھەموو جوانانى سەرزمىن
دابندرى. ئەستېرەى بەودم و پىت و مانگى بورجى بەختەوهرى، بوونە كەمەرى
زېرىنى و تەختى لەسەر رۆنىشتنى. خۆر لە ئاسمان بە ئاواتە وەك تانج لە سەر سەرى
ئەو بى. يارى من كە گەيشتە سەر تەختى پادشايەتى جوانان و لە خۆشيان تەپليان
بۆ كوتا، پادشايانى دنيا تىكرا ئامادەىي خويان شاندا كە نەغدىنەى گيانى خويانى بە
شاباش و باج بۆ بەرن. ئەو جوان و لەبەردلانە كە لە دەربەندى جوانيدا ھەر بۆ خۆيەتى
و ھىچ كەس نا، پىويستە ناسك ئەندامان بە دەستىي، گەلنامەى خولامى و بەندەىي بۆ
مۆركەن و سەرانە و پىتاكى پى بەدن.

▲ سەككەى شىعرا مە بە نافى تە ھات

لەو ب عەيارى د جھان دا رەواج

مانا:

شىعرى ئىمە _ كە سەكەكەى بە ناوى تۆوھ لىدراوھ _ بۆيە بە عەيارتەواوى لە ھەموو دنيا
ناسراوھ و پەرە و برەوى وا زۆرە.

۹ ئابى رەوان من دىە شىعرا «مەلا»

«يَنْكُرُ لِلْمَاءِ لِسُوءِ الْمِزَاجِ»

مانای وشەکان:

من ديه: من دیتوومە؛ یُنْكَرُ: ئینکار دەکری؛ للماء: بۆ ئاو؛ لِسوءِ المزاج: لەبەر
بەدمیزاجی.

پوختە ی مانا:

من دەبینم شیعری مەلا بە رەوانی وەک ئاوی کانێ رەوانە و هەتا بۆلێ خوش و جوانە،
کێ دلی لە ئاو ببیژی دیارە بۆخۆی لە پالەخۆیدا نەخۆشە و هیچ تاوانیکێ ئاو نییە.

مه‌ی چاره‌یه

۱ دیسا ژ نوو بی‌حاله دل ساقی وه‌رین جاما زوجاج
موشتاقي خه‌مرا ئاله دل لی خوش ئانی بت میزاج^۱

مانای وشه‌کان:

ژ نوو: سهرله‌نووی؛ وه‌رین: بهینه؛ زوجاج: شووشه؛ موشتاقي: به‌تاسه؛ خه‌مر: باده؛
خوش: ساغ؛ ئانی: ده‌سبه‌جی؛ میزاج: ته‌بیات.

پوخته‌ی مانا:

مه‌یگیر! بهو پیاله بلوورینه‌ی خۆت سا باده‌یه‌کم بۆ بینه‌ و سهرله‌نووی دل بی‌حاله و
ئاره‌زووی باده‌ی ئال ده‌کا. هه‌ر بمگاتی، ده‌سبه‌جی دل و ته‌بیاتم ئازا و ساغ و خوش
ده‌بنه‌وه.

۲ ساقی کو دیم مه‌هوه‌ش بتن کاکول ژ شیفا ره‌ش بتن
قه‌رقه‌ف بلا‌تاه‌ش بتن ئەم دئ ب وی دل کین عیلاج

مانای وشه‌کان:

دیم: روخسار؛ مه‌هوه‌ش: مانگ ئاسایی؛ شیفا ره‌ش: شه‌وی تاریکی ئەنگوسته‌چاو؛
قه‌رقه‌ف: باده.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر مه‌یگیر وه‌ک مانگ جوان بی و کاکۆلی وه‌کوو شه‌وزه‌نگ، ره‌شی تۆخ بی، با ئەو مه‌یه‌ی

۱. عوسمان تونج: «دئ خوش بت و چی بت میزاج»

دهمانداتی وهک ئاگر جهرگ سوتین بی؛ گوی نادهینی و دهردی دلمان دهرمان دهکا.

۳ دا ئەم ب وی دل حە ی بکین   پی سینه داغ و کە ی بکین
سەد مەنزەلانی پی تە ی بکین   ئەو دی د سەیری کەت رەواج

مانای وشەکان:

حە ی: زیندوو؛ کە ی: داغ؛ تە ی: پیچانەو؛ سە ی: رۆشتن؛ کەت: دەکا؛ رەواج: برەو.

پوخته ی مانا:

مە یگیر! باده ی ئاگرینمان پی ببەخشە تا دلمان زیندوو کاتەو؛ سینه و هەناومان داغ بکا. مە ی دەستی تۆ بۆ رپرەوان دنەدەرە و بیخۆینەو دەتوانین سەد مەنزەل بپرین و نەو هەستین.

۴ بی نوور و ناری موحبەتی   بی نەقش و سونعی قودرەتی
ناچین مەقامی وەسلەتی   «نور لَنَا وَاللَّیْلُ داج»

مانای وشەکان:

نار: ئاگر؛ موحبەت: خۆشەویستی؛ مەقام: جیگە؛ وەسلەت: بیک گەشتن؛ لانا: بۆ ئیمە؛ لە یل: شەو؛ داج: تاریک.

پوخته ی مانا:

شەو تاریکە؛ سەر دەرناکەین؛ نازانین بەرەو کوێ دەچین. ئەگەر پووناکایی و گری ئەوین و نەخشی دەسکردی توانایی خوی مەزن رپگەمان بۆ رۆشن نەکات، هەرگیز ناگەینە ئەو پایە کە بە بارەگای یار بگەین.

۵ ئەف ناری سیقالا دلە   دائیم ل وی قالا دلە
نەورووز و سەر سالا دلە   وەقتی هەیتن ئەو سیراج

ماناي وشه کان:

سيقال: مشت و مال؛ قال: گاله و ههرا؛ هليتن: سیراج؛ چرا؛ سیراج: بریه تی له خۆر.

پوختهی مانا:

ئاگری ئەوین و خوشەویستی که دلی من هەمیشە بۆی دەگالی و لە تاسە ی ئەوا دەنالی، تەواو دل مشت و مال دەکا و هەرگا خۆری ئەوینی یار تیشک بخاتە دلەوه، لێی دەبیته جیژنی نەورۆز و سەرسالی دل.

ع هەتتاب نوورا بادەیی رەنگین نەکی سەججادهیی
دوووری ژوی شەهزادەیی دوردانەیا گەردن ژ عاج

مانای وشه کان:

سەججاده: بەرمالی نوێژ، دووگەرد؛ دوردانە: گەوهەری تاقانە.

پوختهی مانا:

ئە ی رپرەوی پڤگە ی ئەوین! باش بزانه تا دووگەردت لە ناو شەرابدا پڤنگ نەکە ی، ناگەیتە لای ئەو شازادە ی که گەوهەری تاقانە یە و گەردنی سپییە وە کوو عاج. «مەحوی» لەو بارە وە دەلی:

بە نووری بادە کە شفی زولمەتی تەقوا نە کەم چ بکەم؟
بە شەمعیکی وەها چارە ی شەویکی وانا نە کەم چ بکەم؟

«حافز» دەلی:

ئە گەر پیرت گوتی دووگەرد دە مە ی هەلکێشە، بیکێشە!
بە فەرمانی بکە! خۆی شارەزایە و پڤگە ناگۆری^۱

۷ دوردانەیا گەردەن بلوور رەیحان ل سەر وەردین د جوور
هە ی هە ی بە مەستی تینە دوور خالا ل نک فەرقي ب تاج

۱. بە می سجاده رنگین کُن گرت پیر مغان گوید که سالک بی خبر نبود ز راهورسم منزلها

مانای وشەکان:

وهرد: گول؛ جوور: گولی گولاوی؛ ل نک: له کن.

بوختهی مانا:

ئەو گەوھەرە تاقانەیی گەردن بلوورینە کە پێحانەیی بسکەکانی کەوتووونە سەر گولی گولاو و ئەو بسکە پێحانیانەشی کە مەستی جوانی خاوەنیان، هەر لەپەستا دێنە دەورەیی ئەو خالی سەر هەنێه جوانەیی کە بەرانبەر بە نێوانی سەر دیار ئەدا و نەخشیکی لە بن تاجەکەیی.

مەبەستی مەلا ئەوێه یار بسکەکانی لاجانگی لەسەر گۆناوێ لا دەخا و بەرەو سەر هەلیاندهوێزنی و لە نزیک خالی سەر توێلی، بە کلاوێه کەیی بەندیان دەکات.

ۛ مێهرا تە پور ئەبتر کرین خالان ژ بەر بسکان دەرین
زولفا موسەلسەل عەنبەرین چین-چین ژ چینی تیتە باج

مانای وشەکان:

مێهر: ئەوین؛ ئەبتر: بێ پیت؛ موسەلسەل: بە زنجیرە کراو.

بوختهی مانا:

لە پێی خۆشەویستی تۆدا دەر دیکمان بەسەر هاتوو، بەهرە و پیتمان لە دەس داو. دەسا بەزەییەکت هەبێ! خالەکانت - کە ژێر بسکەکانت کەوتوون- دەر بهێنە و بیاننویتە. ئەو کەزێانەت - کە بە زنجیرەت هۆنیون و بە بەرامە بازاری عەنبەر دەشکێنن، با دەرکەون؛ خەلکی چینی پێی بزائن. ئەگەر چی میشکی خوتایەش لای خۆیانە، دەستە-دەستە دێنە لات و باج بۆ ئەو کەزێانەت دێنن.

ۛ تەنھانە کوردستان ددن شیراز و یەنگ و وان ددن
هەریەک ل سەر چەهقان ددن ژ ئەسپەهان تیتن خەراج

پوخته‌ی مانا:

جگه له خه‌لکی کوردستان - که شانازی به جوانی کچی کورد ده‌که‌ن - خه‌لکی تریش له شیراز و یه‌نگ (؟) و وان و ئیسفه‌هان و شوینی تریش، باج بو‌ئه و جوانییه‌ت ده‌نیرن و چی بفرمووی له‌سه‌ر چاوان پینکی دینن.^۱

١٠ چه‌هفتین به‌له‌ک قه‌وسین هه‌له‌ک   چه‌رخ‌وفه‌له‌ک غالب مه‌له‌ک
«فی حُبِّها عُمَری دَلک»   «وَالْحُبُّ یَجْری فی عُجَاج»

مانای وشه‌کان:

چه‌هف: چاو؛ هه‌له‌ک: هیلاک و خه‌ته‌ر؛ هه‌له‌ک: خواره‌وه‌بوو؛ چه‌رخ‌وفه‌له‌ک: هه‌له‌په‌رکێ به‌کۆز؛ غالب: به‌شی هه‌ره‌ زۆر؛ مه‌له‌ک: په‌ری و فرشته؛ فی حُبِّها: له‌ ئه‌وینیدا؛ عُمَری: ته‌مه‌نم؛ دَلک: له‌سه‌ر ئاوا بوونه؛ وَالْحُبُّ: ئه‌وینیش؛ تجری: ده‌پروا؛ فی عُجَاج: له‌ گێژه‌لووکه‌دا.

پوخته‌ی مانا:

له‌و کۆری هه‌له‌په‌رکییه‌دا - که به‌شی زۆر له‌ سه‌ماکه‌ر و سوورده‌ران وه‌ک فریشته و په‌ری ده‌چن - چاوی به‌له‌ک و برۆی که‌وانی پیاوکۆژی ئه‌و نازداره، ده‌ردی داومی. له‌ ئه‌وینی ئه‌و چاوانه ته‌مه‌نم له‌ ئاوابوونه و هیشتان گه‌مییه‌ی ئاواتانم ده‌به‌ر گێژه‌لووکه‌دایه و زۆر چه‌توونه‌گه‌رده‌لوول تیکی نه‌شکینی.

١١ شاهید هه‌زار ره‌نگ خه‌مملین   ره‌قس و سه‌ما پێ که‌مملین
ئیرۆ «مه‌لا» ئه‌م سه‌د دلین   ساقی وه‌رین جاما زواج

مانای وشه‌کان:

شاهید: دل‌به‌ر؛ خه‌مملین: خۆیان رازانده‌وه؛ که‌مملین: بێ که‌مایه‌سی بوون.

١. له فارسی کۆندا «یه‌نگ» به‌ مانای: ١. پێ و په‌وش ٢. پێ چاره‌هاتووه؛ به‌لام وه‌ک ناوی شوین، له‌ هیچ قامووسیکدا نییه. تۆ بیژی «یه‌زد» بووبی؛ که‌ شارێکی گه‌وره‌یه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ئه‌سفهان؟

بوختەى مانا:

لەم بەزم و ئاھەنگ و کۆزى سەمايەدا، دلبەران بە ھەزار تەرز خۆيان جوان پازاندبوو و
 کۆرە کە ھىچ کەمايەسى تىدا نەبوو. مەلا! ئىمە ئەمىرۆ دلمان لە سەد جىوہ لەت_لەت
 بووہ. مەيگىر! وەرە و پيالەى بلۆرىنت بىنە تا وەخۆين و برىنى دلمان دەرمان بکەين.
 «نالى» دەلى:

بۆچى نەگرىم سەد کەرەتم دل دەشکىنى

مەى بۆنەرۆئ شىشە لە سەد لاوہ شکاوہ

پازداریی

۱ پوړ مه که ئیسرافئ د قه تلئ موباح

«سَفَكُ دَمِ الْعَاشِقِ مَا لَا يُبَاحُ»

۲ سینه ب دهستی خوه موباره ک څه که

«تَعْرِفَ كَمْ فِي كَبْدِي مِنْ جِرَاحِ»

مانای وشه کان:

ئیسراف: له راده دهر کردن؛ موباح: نهیښ درکینراو؛ موباح: پهوا و حه لال؛ سَفَكُ:

پژانندن؛ دَم: خوین؛ ما: شتی که؛ لایباج: دروست نییه و پهوا نابیی. تَعْرِف: دهزانی؛

كَمْ: چهند؛ فی: له؛ كَبْدِي: جهرگم؛ جِرَاح: برینان.

بوخته ی مانای ټو دوو به یته:

کوشتنی دلداره کانت له ټه اندازه دهر کردووه. که دهشته وئ ههر بیانکوژی، وا به کومهل

مه یانکوژه و وا مه که به زوریکاری و هه ژار کوشتن، ناوت دهرچی! چونکه هیڼدیک

وایان له ناودا، وا له ټه ویندا سووتاوه ههرینا گیانی دهرده چی و خوینه که شی ناخه نه

گهر دنی توه. یو نمونه من خوم ده لیم: به دهستی موباره کی خوت سینه م شق که

و له هه ناوانم پروانه! تا بزانی که چهند برینی کاریگهر له جهرگمدا و مزگینی مهرگم

پی ده دهن. من ههر له سوپی تو، گیان ده دهم و که سیش نالی خوینی به ناههق پژواه

و کهس گوناح ناخاته سهر تو.

«سه عدی» لهو کوش و کوشتاره ټوله ی ده وئ. به عهره بی گوتوویه:

ده لټن رامووسانی کچی جوان خه تایه ټه دی پشتنی خوینی عاشق په وایه؟!۱

۱. يَقُولُونَ لَكُمْ الْغَايَاتِ مُحَرَّمٌ أَسْفَكُ دِمَاءِ الْعَاشِقِينَ مُبَاحٌ

واتا: ئەم حەقیقە بەم حەقیقە!

۳ دل ژ ههوايا ته د فکـرین دهـوور

«فِي لُجَجٍ بَيْنَ هُبُوبِ الرِّيحِ»

۴ عیشق کو گهها کئ وه ل عهقلئ خوه ما؟

(یان: عیشق گهها کئ وو ل عهقلئ خوه ما؟)

«يُفْتِكُ بِالْعَاشِقِ حُسْنَ الْمِلَاحِ»

مانای وشهکان:

ههوا: ئەوین؛ هور: ورد؛ لُجَج: لوججه گهل؛ لوججه: قوولترین بهشی ئاوی دهريا؛

هُبُوب: هه لکردنی با؛ ریح: باگل؛ گهها: گهیشته؛ یَفْتِک: بئ ئەمان ده کوژی؛

حوسن: جوانی، باشی؛ مِلاح: بای گهمیه ئازۆ؛ مِلاح: جوانچاکان.

پوختهی مانا:

منیک که خۆم به خاوهن ئاوهز دهزانی و دهمگوت دلم کانگای بیبری ژیرانهیه، له وهتا

بوومه دلدارت، خۆم و دلم وه کوو گهمیهی بادهوانی که له ناوهندی دهريادا قهتیس

مابئ و له هه موو لا بای گهرده لوول دهوری دابئ و رایته کینئ و بیره تینئ و نزیک بئ

تیکي بشکینئ، هومیدم له مان براوه.

هه رکهسی تریش که وه ک من له ئەوینداریدا بگا و کالی و تالی بهجئ بیلئیت، وه ک

ئو گهمیه لیقه و ماوهی لی دیت. ته نانهت ئە گهر باش، باش و به ئاره ززووی گهمیه وان

بیت، له گیزاوی دلداریدا بئ گومان له بهریه ک دهجئ. ئاخ له دەس ئەوینی جوانان!

دلدار کوژی بئ ئامان.

۵ دئ دو سیه هسـورمه یئ چه هـقـین خوه کـت

خاکئ ره هئ یاری سه با هه ره سه باح^۱

۱. ده شگونجئ ئەم له ته بهیته فارسی یئ: «خاک ره یار، صبا هر صباح»

ع تۆز و غوبارى سەھەرئ بەر چەمەن
«قَدْ نَشَرَ الطَّيْبَ وَبِالْمِسْكِ فَاح»

ماناى وشەكان:

سەبا: شنەى باى رۆژھەلات؛ سەباح: شەوہكى؛ چەمەن: مېرگ و چىمەن؛ قد: ليرەدا
ماناى تەواو؛ نَشَرَ: بلاوى كردهوہ؛ فاح: بۆنى دا.

بوختەى مانا:

سروہ و شنەى بەيانان _ كە لە رۆژھەلات ھەلدەكا _ ھەموو رۆژئ بە خاكى بەرپىي
يارەكەم، چاوەكانى خۆى دەپژئ. تۆزى پالاي يارە بالا بەرزەكەى من، بۆنى خۆشى دا
بە مېرگ و باغى گولان و بۆنى مىسكىش نىسكىك لەو تۆزەى تىدايە كە ھىندە بەرامە
خۆشە.

Y فېرس و رمباز گەھان يەك ب تير
«أَحْمَدُ فِي الْبَيْنِ قَتِيلُ الرِّمَاحِ (قَتِيلَ الرِّمَاحِ)»

ماناى وشەكان:

فېرس: ئازاى سوارچاك؛ أَحْمَدُ: سوپاس و تارىف دەكەم؛ بەين: نيوان؛ بەين:
دوووركەوتنەوہ، ھىجران؛ قَتِيلُ: كوژراو؛ رِمَاح: رىمبگەل.

بوختەى مانا:

بە نازەوہ چاوە مەستەكانى لىك نا. پىلوەكانى لە دوولاوہ بە تير و رىمبى بژۇلان ھاتنە
سەريەك و تىك گيران. لەو ناوہدا ئەحمەدى بى سووچ و تاوان بە نووكى ئەو بژانگانەى
لە رىمب درىژتر و تىژتر، شەھىد كرا!
ئەمجار ئەگەر «قَتِيلُ» بى، وانا: سوپاس و ئافەرىن دەكەم لەو كەسەى كە ھەر دوور
بە دوور كوشتەى ئەو مژۇلانەيە.

۸ «بوسه‌زنان هر که بر آن آستان»

«مَکْن مِّنْ جَبْهَتِهِ لَا بَرَّاح»

مانای وشه‌کان:

بوسه زنان: به ماچ کردن؛ بر: لوسه؛ آستان: پیشده‌رگا؛ مَکْن: بوی لوا؛ مِّن: له؛ جَبْهَه: سهردار و سهرور؛ جَبْهَه: سهرده‌رانه؛ لا: نا؛ بَرَّاح: لاکه‌وتن، جی‌هیشتن.

پوخته‌ی مانا:

هرکی هر جاریک بوی بلوی سهر له دهر‌گانه‌ی یار بسوی و سهرداری مال ریگه‌ی بدا سهرده‌رانه‌که پامووسی، تازه ههر‌گیز لا ناکه‌وی و هه‌تا هه‌تایه له ژبانی به‌خته‌وه‌ریدا پاده‌بویری.

۹ «حَلَّ لَهُ الْقَتْلُ بِشَرْعِ الْهُوَى

مَنْ كَشَفَ السِّرَّ وَبِالسِّرِّ بَاح»

مانای وشه‌کان:

حَلَّ: ره‌وایه؛ قتل: کوشتن؛ شَرْع: ده‌ستور؛ هَوَى: نه‌وین؛ مِّن: که‌سی؛ کَشَف: په‌یدای کرد؛ سِر: نه‌ینی؛ بَاح: در‌کاندی.

پوخته‌ی مانا:

مه‌لا! تو بۆچ ئەم نه‌ینییه‌ت ئاشکرا کرد که ماچیک له دهر‌گانه‌ی یار هوی ههرمان و سهر‌چاوه‌ی ههموو خوشییانه؟ به شهریعه‌تی دلداران ههرکی به نه‌ینییه‌ک بزانی و ئاشکرای کا، کوشتنی ره‌وایه.

«حافر» ده‌لی:

وتی ئەو یاره که سهر داری قه‌ناره‌ی شاد کرد

سوچی گه‌وره‌ی ئەوه بوو پازی نه‌ینی در‌کاند^۱

۱. گفت آن یار کز او گشت سِر دار بلند جَرْمَش آن بود که آسرار هویدا می‌کرد

١٠٠ حوسنی ئه‌دایا ته «مه‌لا» هه‌ر کێ دی
«صَحَّ لَهُ إِنَّكَ عَيْنُ الْفَصَاح»

مانای وشه‌کان:

حوسن: باشی و جوانی؛ ئه‌دا: پێک هێنان؛ صَحَّ: به‌ راست گه‌را؛ له‌: بۆ ئه‌و؛ انک: تۆ؛
عین: سه‌روه‌ر، سه‌ردار؛ الْفَصَاح: قسه‌په‌وانگه‌ل.

پوخته‌ی مانا:

مه‌لا! هه‌ر که‌سی کرده و هونه‌رتی چاوپێ بکه‌وی و بزانی چه‌ند جوان و په‌وان شیعر
ده‌لیی، بێ گومان بۆی ده‌رده‌که‌وی که تۆ سه‌روه‌ر و سه‌رداری زمان ته‌ر و پاراوانی.
«نالی» ده‌لی:

نالی عه‌جەب به‌ قودره‌ت و حیکمه‌ت ئه‌دای ده‌کا

مه‌عنایی زۆر و گه‌وره به‌ له‌فزی که‌م و بچوووک

حوسنا موقه ددهس

آ حەیف د قەیدا خاک و گل بت عارفی چالاکی رووح
دل موجه ررەد بت کو پەرتەو دەت ژ نوورا پاکی رووح

مانای وشەکان:

حەیف: مخابن؛ قەید: بەند، زنجیر؛ گل: حەری، قور؛ چالاکی: چوست؛ موجه ررەد:
رووتەو وەبوو؛ پەرتەو: تیشک.

پوختە ی مانا:

زۆر حەیفە گیانی چاکی بزۆز و چالاکی خودا ناس لە ناو بەندی قور و خاکی لەشی
سەر زەوی بمینی. پێویستە ئەو بەند و کۆتە ی فری بدا تا سەر لە نوێ گیانی پاکی وەبەر
تیشکی جوانی خۆی تاک کەوێ.

۲ قەیدی خاک و گل نەبت دا بی حیجاب و پەردە بی
میسلی بەدری جارنان تیخت خوسووفی خاکی رووح

مانای وشەکان:

حیجاب: پەردە، لەمپەر؛ جارنان: هیندی جارن؛ تیخت: بخاتە؛ خسووف: مانگ
گیران.

پوختە ی مانا:

وا باشە گیان ئازاد بی و هیچ لەمپەر و بەندی خاک و قوری لە بەر و لە سەر نەمینی.
چۆنکە تا دیل و یەخسیری ناو ئەو کەلاکە خاکە یە، چاری ناچار بیا وەک مانگی
چاردەش وا بی. تووشی گیرانی هەر دەبی و خاک دە یگری.

شیایو باسه: گیرانی مانگی ئاسمانیش هەر له سۆنگهی زه‌مینی خاک و ئاوییه که ده‌بیته له‌مپهر له نیوان مانگ و رۆژدا و سیبه‌ری ده‌که‌وێته سه‌ر مانگ.

۳ شه‌معی سه‌ر نوور نادرت گهر ئه‌و نه‌کت په‌ره‌یزی دل
زه‌وقی جاما عیشقی ناکت گهر نه‌کت ئیمساکی رووح

مانای وشه‌کان:

شه‌مع: مۆم، شه‌م؛ په‌ره‌یز: پارێز؛ زه‌وق: چێژه؛ ئیمساک: خۆراگرتن له خورادن و...

پوخته‌ی مانا:

مۆم ئه‌گهر له ناوه‌رۆکدا پیس و خۆلاوی بێت، هه‌لنای و رووناکی نادات. رپه‌ه‌وی رپه‌گی عیرفانی هه‌ر وه‌هایه. ئه‌گهر به‌ دل پارێز له خلت و خاشی دنیایی نه‌کا، هه‌ر گیز رووناکی جوانی خودا، له سه‌ری خۆیدا نابینی. هه‌تا عارف خۆی له هه‌موو له‌زه‌ت و خۆشییان دوور نه‌گرێ و له‌م دنیا به‌ واز نه‌هێنێ، له باده‌ی ئه‌وینی خودا چێژه ناکات.

۴ دل ب تایه‌ک نێر گزان ده‌ ناز که‌ک ته‌رونده ده
گول دکن ته‌شبهی خاران هه‌ر خه‌س و خاشاکی رووح

مانای وشه‌کان:

تا: چل، قل؛ ته‌رونده: نۆبه‌ره، تازه‌ پشکووتوو؛ خار: چقل؛ خه‌س و خاشاک: زبل‌وزال، پرپووش.

پوخته‌ی مانا:

رپه‌واری سه‌ر رپه‌گی عیرفان، له دوا‌ی ئه‌وه که له خۆشی و شادی دنیا ده‌ست به‌ر ئه‌دا و دل و گیانی به‌ پارێز و خۆراگرتن ته‌میس و بێ خلت ده‌کا، ئه‌وساش ده‌بی له هه‌لبژاردنی یاری ده‌ستگیردا په‌له نه‌کا و فریوی ر‌واله‌ت نه‌خوا. که‌سێک که ده‌ستی بگاته باغی گولان و رپه‌گی بده‌ن گولێک بۆ خۆی هه‌لبژیرێ، با تیگه‌رێ و چلیک

نەرگزی ناسکی تازە پشکووتووی نۆبەرە ی بێ ھاوتا بکاتە ھی خۆ. ئیتر وەک ئەوانە نەبێ
کە ڕووحیان لە زبڵ و زالدای و چقلانیش بە گۆل دەزانن.

۵ جامی عیشقی پاکێ رووحانی تەھوورا باتینە
ئێ نەنووشی ھەر وەھا ھەتا ئەبەد ناپاکێ رووح

مانای وشەکان:

تەھوور: خاویڤ و خاویڤنکەر و ھە؛ باتین: دەر و ڕوون؛ نووشین: وە خواردن.

پوختە ی مانا:

بادە ی ئەوینی پاکێ خوداناسی _ کە تایبەتی گیانپاکانە _ دل و دەر و ڕوون لە پیسییەتی
دەشتاوە. ھەر کەس لەو بادە نەنۆشی، ھەزار سالیڤ تیبکۆشی گیانی بۆ ھەتا ھەتایە
گەمار و چلکەن دەمیڤ.

۶ ھەیتە تا کەیف و کەمی بێ کەیفە کەیفە عارفە
دێ بمیڤت گەر نەبت ناچار بێ تەریاکێ رووح

مانای وشەکان:

ھەیتە: تەرز، ڕوالەتی؛ کەیف: چۆنیەتی؛ کەمی: چەندی؛ کەیف: ئارەزوو؛ دێ
بمیڤت: ھەر دەمیڤ؛ تەریاک: دەرمانی دژێ ژ ھەر.

پوختە ی مانا:

چۆنیی خودا و تەرز و بیچم و چەندایەتی ڕەوشت و ئاکارەکانی (سیفاتی) ھەرچی
باس دەکری و دەگوتری، لە راستیدا ھیچی دەگەل راستەقانی تەواو یە کتر ناگرنەو. ھەر
کەسێ ھەر لە ئەندازە ی ئاوەز و بیرکردنەو ی خۆ ی بۆی چوو. دل و گیانی
پێڕەوانی ڕیگە ی عیرفان، بەو چەند و چۆن لیکدانەو ی ئاکار و تەرز و دیمەنی خودای
مەزن، ژان لە گیان و دل پەشتیو و سەر سووڕماون. ھەرگا یار، یاری کردن و چاوی دلایان
لە دینی دیداری گەش بوو، لەو دلە تەپێ و دوو دلییە ی تووشیان بوو _ کە وەک

مارانگه‌زته پیچ ده‌خۆن- رزگار ده‌بن. کئی به خوا بگا، تیده‌گا که بۆ ئه‌و یاره‌ تا‌قانه، نه‌ چۆنی هه‌یه و نه‌ چه‌ندی. خۆی و سیف‌ه‌ت و ئیراده‌ی هه‌ر یه‌که و خۆی سه‌رچاوه‌یه و لیک جیا نین.

۷ دئ به‌ گولزارا جه‌مالا سه‌بزه‌پووشان وی چ کت؟
ئێ دمیه‌ریدا نه‌بت دل پاره‌-پاره، چاکێ رووح

مانای وشه‌کان:

جه‌مال: جوانی؛ سه‌بزه‌پووش: لیره‌دا بریه‌تییه له‌و که‌سانه‌ی ده‌گه‌ل خودا تیکه‌لاون و هه‌رگیز سیس و پیر نابن و له‌ ناو ناچن؛ میهر: ئه‌وین؛ چاک: دادراو.

بوخته‌ی مانا:

که‌سیکی له‌ دل‌داری پاك‌دا دلی له‌ت-له‌ت نه‌بوویت و پارچه‌ی گیانی دانه‌درایی، قه‌ت پێی نابێ بچته‌ ناو باغی گولانی ئه‌و جوانانه‌ی که‌ تا هه‌تا به‌ ئه‌وینی یار زیندوون و سیسی و کزی و هه‌له‌وهرینیان نایه‌ته‌ پێ.

۸ به‌ر ژ جان ده‌رراکه‌ یه‌ک ره‌وشه‌ن‌تر و والا دقیت
سووره‌تی حوسنا موقه‌دده‌س دا بکت ئیدراکی رووح

مانای وشه‌کان:

به‌ر: پێشتر؛ ده‌رراکه‌: زۆر زوو له‌ شت گه‌یشتوو، زۆر له‌سه‌ر هه‌ست؛ والا: به‌رز، هه‌ژا؛ سووره‌ت: شکل؛ موقه‌دده‌س: پیرۆز؛ ئیدراک: پێ‌زانین.

بوخته‌ی مانا:

هه‌ر ئه‌وین‌داریکی خودا که‌ به‌نیاز بێ به‌ دیداری یار شاد بێ، پێویسته‌ سه‌ره‌رای گیانی

۱. ناوی هه‌زره‌تی «خضر» که‌ کورد ده‌لێن: «خدر» وانا هه‌میشه‌ سه‌وز و دوور له‌ سیس بوون و وشک بوون.

خاوين، ھۆش و بىر و تىگەيىنكى زۆر لە پلەي بەرزا ھەبىت تا تووشى ھەلەمووت
نەبى و ھەلنەدېرى. ئەوسا دەكرى بە دیدارى ئەو جوانىيە ھەرەپىرۆزە، گيانى شاد بى
و لە بەندى خەمان ئازاد بى.

۹ گەر خەبەردارى ژ سىررا «گنت كنزاً» گۆھ بدیر
دا ب سەد تەورى بەیان كەت مەعنى «لولاك» ى رووح

مانای وشەكان:

گنت: بووم؛ كەنز: گەنجینە؛ گۆھ: گوى؛ تەور: جۆر؛ لولاك: تۆ نەباى.
دوو فەرموودەى پىرۆز (ھەدىسى قودسى) ھەيە پىغەمبەر لە زوان خوداوە
فەرموویەتى: من گەنجینەى نەتەنى بووم؛ ئەم جیھانەم ھەر بۆیە كەردووە بناسرىم.
جاریكى تریش فەرموویە: گەر تۆ نەباى، ئەم ئاسمانانە و جیھانەم ساز نەدەدا.
ئەگەر ئیمە بە روالەت بىنى و سەرچلى لەو دوو فەرموودە بېروانىن، وا ئەزانین پىچەوانە
و دژ بە یەكن. ئەم سازدانە بۆ كامیانە؟ بۆ ناساندنى خودایە؟ یان بۆ ریزنان لە
پىغەمبەر؟ بەلام ئەگەر سەرنج بدەین، زوو تىدەگەین ھەردووك لا لكى داریكن و
ناوئاخنى تاباریكن. با بزانی چۆن:

خوا وىستوویە خەلك درووس كا، بیناسن. پىغەمبەرى ھەلبژاردوون و ناردوونى مرۆ
ئامۆزگارى بكەن كە بیناسن. موخەممەدیش «د.» بەرانبەر بە فەرموودەى خۆى (من
ببوومە پىغەمبەر و ھىشتان بابەدەم لیتە بوو)، پىشىنەى پىغەمبەرانە و لە دواى
ھەمووانیش ھاتووە. خودا گيانى موخەممەدى بەر لە ھەرشت وەدى ھیتا. واتا ماك و
ھەوینى سازدانى دنیا موخەممەدە. بوونى پىغەمبەر و جیھان وەك دوو شەنگلە
بەرەكەتن كە لىك جیا ناكرىتەوہ.^۱

۱. «شىخى خانى» لە پىشەكى «مەم و زین» دا لەو بارەوہ فەرموویەتى:

گەنجینەى گەوھەرى وەشىراو   پاش پەردەى كەردە دیتە بەرچاو
چى جوان و بەنرخى ئەم جیھانەن   بە جوانى خودای مەزن نیشانەن
ئەم چەند كر و كارى بى-بژارە   وىستى لە سەرى ھەبن ژمارە ←

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گهر له مانای نه‌یانی «گه‌نجینه بووم» ئاگاداری، ده‌گویی بگره و بزانه گیان چۆن به سهد تهرز و جۆر مانای «گهر تۆ نه‌بای» ت پێ ده‌لی!

لامیعی سیررا ته‌جه‌للی سه‌ر ل توووری دل دده‌ت
زه‌بت ناکت وی مه‌جالێ سهد هه‌زار ئه‌فلاکێ رووح

مانای وشه‌کان:

لامیع: ترووسکه‌ده‌ر؛ ته‌جه‌للی: خۆ شاندان؛ زه‌بت: راگرتن و گرتن؛ مه‌جال: وه‌خت، ده‌م؛ ئه‌فلاک: ئاسمانان.

پوخته‌ی مانا:

هه‌روه‌ک مووسا له‌ کێوی توور له‌ خوا پاراوه‌ بیهینی، خودا فه‌رمووی: تۆ نامبینی؛ به‌لام به‌روانه‌ ئه‌و کێوه‌ ئه‌گهر خۆی له‌ جێی خۆیدا گرت، سا ئه‌وسا که‌ تۆش ده‌مبینی. وه‌ختی خودا خۆی نیشانی چیا که‌ دا، له‌ به‌ریه‌ک چوو؛ مووسا به‌ بیهۆشی که‌وت. ئه‌گهر تیشکی جوانی خودا خۆی بۆ دل ئاشکرا بکا، گیان خۆی ناگرێ. ئه‌گهر

هینای ته‌ته‌له‌ و بنووسی دانا	→ پیش هه‌ر شتی کارسازی زانا
زانای یه‌که‌مه‌ و نه‌ لیک جیا نه‌	خۆی ئیکه‌م و ئه‌م یه‌که‌م گیانه
هه‌ر سێ وه‌کوو سێ گرێی لکیکن	به‌ روا له‌ که‌ سینه‌، هه‌ر یه‌کیکن
په‌غه‌مبه‌ری ئیمه‌ هاته‌ به‌ره‌م	دای جوانی نه‌م بره‌وسکه‌یه‌ک له‌م
بۆ هه‌ر شتی بۆته‌ پنچ و ریشه‌	ئهو تیشکی خودایه‌ بۆ هه‌میشه‌
چه‌ند تیره‌ و هۆز له‌ یه‌ک جیا بوون	گیانان له‌ گیانی ئهو په‌یا بوون
چی ماون و هه‌رچی چوونه‌ ناو له‌ش	هی به‌خته‌مور و به‌ره‌ی به‌خته‌رمش
گش هاتن و بوون له‌ بوونی ئهو بوون	سه‌رپاکی له‌ تیشکی ره‌ونی ئهو بوون
ئهو سه‌روه‌ری هۆزی سه‌روه‌ران بوو	هه‌شتا نه‌ زه‌وی نه‌ عاسمان بوو
بۆ وی بوو فرشته‌ سه‌رنه‌وی بوون	عاسمان و زه‌وی له‌ به‌ر ئه‌وی بوون
په‌خویه‌کی قور بوو باوه‌ ئاده‌م	په‌غه‌مبه‌رێ بوو له‌ لای خودا ئه‌م
تیشکی له‌ دلی ره‌شی مه‌ گه‌پرا	ئهو په‌نجه‌ره‌یه‌ و خودا ده‌ویرا

سهدهزار ئاسمانیش له ههموو لاوه بیگرن، وهک کئوی تووری بهسهر دی.

II ههردوو ئیلانین ته دی من تهوقی گهردهن کر مودام
دا مه ههر بیتن ته بهسسوم وهک گولا زه ححاکئ رووح

مانای وشهکان:

ئیلان: مار؛ تهوق: بهندی به ئالقه؛ مودام: ههمیشه؛ زه ححاک: زۆر به پیکهین؛
زه ححاک: گولی جوان پشکووتوو.

بوختهی مانا:

مه لا له پاش ئه وه ههموو ئامۆژگاریانهی خواناسانه و دهنگ و باسانهی چۆنیهتی به خوا
گه یشتن و تیگه یشتن له مانای ئایهت و هه دیس، بۆ و چانیک باده داته وه سهر دنیا و
دیسان پروو ده کاته سه لمای دلپرفینی و ده فهرموی:
چهند خۆشه پیاو دیلی تۆ بی و خه لکیش به و کاره بزنان که تۆ یه خسیر و دیلی خۆت
پرست کردوو. جا بۆ ئه مه من که ههردوو پرچی وهک ماری پره شتم دیت، کردم نه
تۆقی گهردم تا لای ههموو کهس شانازی به و به خته وه ریبه بکه م و ههمیشه وهک
گول گهش ببه و له خۆشیانا ههر بخهنم و بزهم له سهر لیو لا نه چی.

III جه وهه ری حوسنی ئه دا ته نها دبت مه قبوولی ته بع؟
گهر نه سه یقه ل دت ب نوری عیشق وهک حه ککاکئ رووح

مانای وشهکان:

جه وهه ر: گه وهه ر، عه سل، لی ره دا به مانا هونه ره؛ سه یقه ل: مشت و مال؛ حه کاک: ئه وی
شت ده رنی تا ژهنگی لی بکاته وه.

بوختهی مانا:

شعیر و گفتی من بۆیه له چاو قسه ی خه لکی تر زۆر له به ردلانه و خه لک پیاو خۆشه،
چۆنکه گیانم که به تیشکی ئه وین قاله، زمان و دل و می شکمی به خاوینی راهیناوه و

وه‌کوو ژه‌نگرن ژه‌نگاو مش‌تومال ده‌کا. ئەویش مش‌تومالی داو، بۆیه‌ وا خو‌ش و له‌بارن.

١٣ دئ بۆئ ئەنداز و تهرزئ کی دبیت سحرئ هه‌لال
گهر نه‌ بالا ته‌بع بت وه‌ک په‌هله‌وان چالاکی رووح

مانای وشه‌کان:

دی: لیره‌دا به‌ مانا ده‌نا؛ سحرئ هه‌لال: بریه‌تییه‌ له‌ شیعرو و وتاری زۆر باش.

پوخته‌ی مانا:

ده‌نا کئ ده‌توانئ به‌م تهرزو به‌و ئەندازه‌ زۆره‌ سحرئ هه‌لالی به‌ ده‌مدا بئ. ئەوه‌ کاری که‌سیکه‌ که‌ گیانی وه‌ک پاله‌وانی زۆر چوست و به‌کار، مرخی شیعی به‌ پایه‌ و پله‌ی به‌رزه‌وه‌ تیگه‌یان‌دبئ.

«نالی» ده‌لی:

فارس و تورک و عه‌ره‌ب هه‌رسیم به‌ دفته‌ر گرتووه‌
نالی ئەمه‌رۆ خاوه‌نی سی مولکه‌ دیوانی هه‌یه‌

١٤ دل ب رم ئافیه‌ت و وئ لی بار کر قه‌وسئ شه‌فین (چه‌فین)
دئ بدت به‌ر گه‌زمه‌یان بئ سووچ ئەو سه‌ففاکی رووح

مانای وشه‌کان:

رم: رمب؛ ئافیه‌ت: هاویشته‌؛ بار کر: ئاماده‌ی کرد؛ شه‌فین: به‌ ره‌نگی شه‌و؛ گه‌زمه‌:
تیر؛ چه‌فین: چه‌ماو.

پوخته‌ی مانا:

ئهو یاره‌ عاشق کوژ و خوین‌ریژه‌، به‌ رمبی مژۆلان جه‌رگی هه‌نگاو تووم و ئیستا به‌وه‌ نه‌وه‌ستاوه‌؛ دوو برۆ که‌وانییه‌کانی — که‌ چه‌ماون و ره‌شن وه‌ک شه‌وی زۆر تاریک — ئاراسته‌ی گیانم کراوه‌ و ده‌یه‌وی ئهو بی‌گونا‌هه‌ش هه‌ر بی‌تاوان به‌رتیران دات.

شەھسەوار ئىرۆ كەمەند ئافىھتە قەلبى «مەلى»
بەند ناکت غەيرى فیتراکا تە سەد فیتراكى رووح

مانای وشەکان:

فیتراک: بەن سامۆرتە.

پوختەى مانا:

ئەمرو زۆر لەوانەى كە لە مەیدانى جوانى و دل بەرىدا سوارچاك دەژمىردىن، وىستيان
دلى من بخەنە ناو كەمەندى خۆيانەو و لە تۆم بىستىن. بەلام خەيالىيان خاوە؛ من
بەوانە ناگىرىم و گىيانى من تەنيا بە بەن سامۆرتەى پشت زىنى ئەسپى تۆ نەبى لە هىچ
بەندىكى دىكەدا ئۆقرە ناگرىت و ناگىرى.

«سەعدى» دەلى:

ئەگەر تۆ راو بكەى وەحشى بە خوشى دەبنە نىچىرت

ھەموو گىيانىك گرفتار بوونى تۆى بۆ بەختەوەر بوونە^۱

۱. اگر به صيد روى وحشى از تو نگرىزد كه در كمند تو راحت بود گرفتارى

کلیلی دَل

۱ عیشقی کو بدن به یه ک دو ئه رواج
به یوه سته دقئ به هه ف بن ئه شباح

مانای وشه کان:

به یه ک دو: به یه کتری؛ په یوه سته: پیکه وه لکاو؛ په یوه سته: هه می شه؛ به هه ف:
پیکه وه؛ ئه شباح: شه به حگه ل؛ شه به ح: تارمایی، ئه و ته رز و شکله ی که گیان له پاش
ده رچوون له له ش، به خۆیه وه ده گری که له شیش نییه و ههروه ک له شه دنیا ییه که
ده چئ؛ شه به ح: ئه و زنجیره ی لاقی دیلی پی ده به ستن.

پوخته ی مانا:

ئه گهر گیانان له بهر باره گای خودادا ئه وین پیکتر بگۆر نه وه و به ته ما بن هه ر ئه وینداری
یه کتر بن، زۆر پئویسته تارمایی گیان هه لگ ریشیان هۆگر به یه کتر بین و بۆ هه می شه
خۆیان به زنجیری ئه وین به یه که وه به سته وه و هه ر گیز لیک جیا نه به نه وه و ته واو هه ر
وه ک تیکه لاوی له ش و گیانی ده ورانی ژیا نی سه ر دنیا، لیک درابن.

۲ جان و جه سه دان کو ئیتتیحادن
«وَأَلْمَاءُ لَهُ الْمِزَاجُ بِالرَّاحِ»

مانای وشه کان:

جه سه د: له ش؛ ماء: ئاو؛ له: بۆ ئه و؛ مزاج: تیکه لاوی؛ راح: باده، مه ی.

پوخته ی مانا:

تیکه لاوی له ش و گیانی ئه ویندارانی به راستی و ده روون خاوی و داوینپاک، تا له پرووی

خاک بوون چۆن بووه، دواى دهرچوونى گيان له ركه‌ى له‌شى خاكيش ههر وا ده‌بن. تىكه‌لى گيان و تارمايى گيان هه‌لگري ئه‌وينداران، وه‌ك ليك‌داني مه‌ى و ئاوه كه تازه به هيج ئاوايه‌ك له به‌ريه‌ك هه‌لئاويزدرين.

۳ وه‌سلا ته‌ ل جَان و دل حه‌ياته
«مَنْ ذَاقَ مَرَارَةَ الْقَوَى طَاحَ»

ماناى وشه‌كان:

مَنْ: كه‌سێ؛ ذاق: چه‌شتی؛ مَراره: تالی؛ نَوی: دووری، هيجر؛ تاح: به هيلاك چوو؛

پوخته‌ى مانا:

نزيكى و گه‌يشتن به تۆ مايه‌ى ژيانى گيان و دله. كه‌سيك تالايى دوورى تۆى تام كردبێ، گومان‌ت نه‌بێ مردووه.

۴ ته‌نه‌ها نه‌ د سینه من خه‌ده‌نگن
«مِنْ لَحْظِكَ فِي الْقُلُوبِ أَرْمَاحَ»

ماناى وشه‌كان:

خه‌ده‌نگ: تير، لحظ: چاو؛ تماشا؛ قلوب: دلان؛ أرماح: پمگه‌ل.

پوخته‌ى مانا:

نه‌ك ههر من گرفتارى تۆم و سينگم پره له تيرى نيگاي لاتيلي چاوه‌كانت. پمى تيرى مژولانت _ كه له ته‌ماشا كردنا دل ده‌پيكن _ زۆر دلى وه‌ك دلى منيان هه‌نجنيوه.

۵ به‌روين ژ شه‌فه‌ق سه‌حه‌ر خويا بوون
«لَا بَدَعَ وَ فِيهِ مِنْكَ مَصْبَاحَ»

مانای وشه کان:

په روین: کوڼه ستیره ی پیرؤ؛ شه فقه: لیره دا به مانا کور دینه که یه، واتا شه به قی
روونا کای به یان؛ خویا: ناشکرا؛ لا بدع: تازه یه ک نییه، واتا شتی که ئاسایی؛ فیه: له و دایه؛
منک: له تو؛ مصباح: چرا.

پوخته ی مانا:

نه گهر نه ستیره ی کوڼ، به ره و روونا کی به به یان هاتن و خویان ناشکرا کرد، هیچ
نا ئاسایی نییه؛ چونکه روخساری تو به شهواره ی خستبوون و به تیشکی چراوه
هاتن.

ع «لَوِ مِسْتَمِنْ الْهَوَى كَبَانِ
لَا بَدْعَ وَقَدْ تَمِيدُ ارواح»^۱

مانای وشه کان:

له و: نه گهر؛ مست: راژای، له ریته وه؛ من الهوی: له بهر شنه با؛ کبان: وه ک نونه مامی
داری بان که داریکی زور شهنګ و شوخه؛ قد: لیره دا خو دیاریشه؛ تمید: دهله ری و
دهه ژئی.

پوخته ی مانا:

نه گهر ده بینم که له بهر شنه بایه ک به ژن و بالات به نازه وه بهم لا و نه و لادا را ده ژئی، به
نا ئاسایی نابینم؛ چونکه تو وه ک ئیمه له ش نی. له ناز کیدا گیانیکی و گیانیش دیاره به
هاسانی، شنه بایه ک ده یله ری ټن.

۱. به یتیکی نیوه فارسی، نیوه عهره بی لیره که و توه:

«هر شام و سحر به دست خوبان من خمرتنا تدّر أقداح»

واتا: هه موو ئیواران و به به یانیک، جوامیران، له شه را بی ئیمه کاسه کانیان پر ده بن.

٧ سەییاح مە دین د خەلوه ئیرو
ئەللاھ کو چ خەلوه ئوو چ سەییاح؟

مانای وشەکان:

سەییاح: «سائح» گەل؛ سائح: پینچ مانا دەدا: ڕەبەنیک بۆ خواپەرستی ڕوو بکاته چیا و چۆلان، ئاوی ڕەوان، وتار نەخشین، گەڕیدە بە ولاتاندا، ڕۆژوێوان؛ مە دین: ئیمە دیمان؛ خەلوه: کونجی تەنیاپی.

پوختهی مانا:

ئەمڕۆ لە کونجی تەنیاپی بە چاوی دل سەیرم دەکرد: ڕەبەنانی خواپەرست و دەم بە ڕۆژووی نوێژ و ڕۆژوو پاک و مڕۆی دنیاگەڕی زمان شیرین و دەمپاراو، کە گشتیان وەک من دلدارێ دیداری یاری نازدار بوون، دەستە-دەستە وەک ئاوی ڕەوانی ناو جۆ، بە بزەیی هومیدوارییەوه هەر دەهاتن و تێدەپەڕین. ئای خودایە لەو کونجە خامۆشە چیم دیت!

٨ «اِفْتَحْ بِلِقَاكَ قُفْلَ قَلْبِي
فَالْقَلْبُ لَهُ لِقَاكَ مِفْتَاح»

مانای وشەکان:

اِفْتَحْ: وەکە؛ لِقَا: تووشهاتن؛ قُفْل: قفل؛ قَلْبِي: دلیم؛ لَهُ: بۆ ئەو؛ لِقَاكَ: تووشهاتنت؛ مِفْتَاح: کلیل.

پوختهی مانا:

دلیم بە جاریک داخراوه و تەنیا بە تۆ گەیشتن و دیداری تۆ دەتوانی بۆم بکاتەوه.

٩ بهرقی کو فەدا ژ بهر نیقابیی

«فَاللَامِعُ مِنْ سَنَاهُ قَدْ لَاح»

١٠ قەوسوقەزەخان نومان ژ بالا

«وَالْعَبْرُ مِنْ شَذَاهُ قَدْ فَاح»

١١   ئاینه دلی «مهلا» جهلا دا
«مِنْ طَلَعَتْهُ فَقَدْ صَفَا الرَّاحُ»

مانای وشهکان:

بهرق: برووسکه؛ فهدا: دی، دایهوه؛ نیقاب: پروپوش؛ لامع: ترووسکهدهر؛ سنا:
رؤشناکی؛ لاح: دیاری دا؛ قهوسوقهزهح: پهلکهپهنگینه؛ شذا: بۆن و بهرامه؛ فاح:
بلاوهوه بوو؛ جهلا: مشتومال؛ طلعه: دیتن، هاتنهدهر؛ صفا: پالاوتهبوو؛ راح: باده.

بوختهی مانا:

دیاره پارانهوهی مهلا قبول بووه. بۆیه دهلی:

برووسکیکی زۆر بهترووسکه لهو دیو پهردهی پیوارهوه چهخماغهی دا. پێژنهی بهزهیی
له دوو هات و دایباراند؛ کهی کهم ئیستهی کهم، دلی سیس و تینووی ژاری ههزاران کز
و نزاری دوورههومید و بیچارهی ئیمهگهلی ئهوینداران، پاراو بوون و گهشانهوه. لهو
هموو ئال و والایهی ئهو بالایه، پهلکهپهنگینه وهدی هات. عهنبهر _ که بۆن و بهرامهی
ئهو بهژن و بالا نهمامهی بهرکهوتبوو _ بۆنخۆشیی بلاو کردهوه. دلی مهلا که تا ئهوسا
وهک ئاوینهی ژهنگاوی رهش ههلهگهراو بوو، به نمیمی پریشکهی ههوری بهزهیی
خاوین بۆوه. گیانی که له خشتوخالی دنیا، وهک بادهی پرتله و خلتیه شلوی ببوو،
بهو دیمهنه دلپهینه وا پالیوراه، هیند پروونه بادهی نموونهش نایگاتی.

نالەي دڻ

آ ٿاهي ڙ دهردي دل دڪت ههرچي ڪو دي ٿازاري چهرخ^۱
دهربلي ل نيڻا دل ددهت لاميع سيفهت نوباري چهرخ

ماناي وشهگان:

ٿازار: ڙان؛ چهرخ: زهمانه؛ دهر ب: زهبر؛ لاميع سيفهت: وهڪ برووسڪه؛ نوبار: جوړه
كهوانيك بووه كه چهند سهره تيري ويڪرا دهر ڪردووه.

پوخته ي مانا:

ههر ڪهس وهڪ من ڙاني دهستي زهمانه ي پهستي چيشتي، ناچاره دهردي دل بڪا و
ٿاخ هه لڪيشي. كهواني دهستي زهمانه، تيران داويته دلي من؛ به زهبريكي هيند
دهست وبرد، دهلي برووسڪه ليم دهدا.

آ تين سينه يان په يڪان نهين ٿامانجي وان تيران ٿه مين
داما به لاي دهر كه مين ههر گوشه دورماداري چهرخ

ماناي وشهگان:

په يڪان: سهره تير؛ نهين: به نهيني؛ ٿه مين: ٿيمهين؛ دام: داو؛ دهر ڪه مين: له بوسه دا؛
دورمادار: دهوراندوهر.

پوخته ي مانا:

زهمانه له ههر گوشه و كه نارن، بوسه ي به لاي بڙ داناوين و دهوري داوين. سهره تيران

۱. هه موو نوسخه کان «ههرچي ڪو دي ٿازاري چهرخ» يان نووسيوه.

به‌رو سینگمان ده‌هاوژۆ و ئیمه نیشانه‌ی تیرانین.

۳   بیرا خوه تینن غه‌نجه‌یان   عاشق دنیف ئه‌شکه‌نجه‌یان
 ئافیتته دل به‌ره‌نجه‌یان   هه‌رده‌م ژ نو شونقاری چه‌رخ

مانای وشه‌کان:

غه‌نجه: ناز؛ ئه‌شکه‌نجه: ئازار؛ ئافیتته: ده‌هاوژۆ؛ شونقار: شمقار؛ جوژیک بازی زۆر چنگال تیز و به‌هیزه.

پوخته‌ی مانا:

له‌ جه‌مگه‌ی ئازاردانی‌کدا که له‌ زه‌مانه‌ی ده‌بینین، سه‌بووریمان هه‌ر به‌وه‌ دیت که نازی یارمان دیتته بیر و ئازارمان له‌سه‌ر سووک ده‌بی. به‌لام زه‌مان لێ ناگه‌رێ ئاسووده‌ بین. هه‌ر ده‌میک سه‌ره‌له‌نوێ دلمان ده‌خاته به‌ر په‌نجه‌ی ده‌رد و ئازاردان؛ که وه‌ک شمقار نیچیر ده‌گرێ، هه‌له‌یده‌درێ.

۴   کوو فان له‌تيفان گولعيزار   شو‌نا گولان روستينه‌ خار
 له‌و تین ژ بولبول ئاه و زار   نیشا جیهی گولزاری چه‌رخ

مانای وشه‌کان:

کوو: له‌ کوێ؛ له‌تيف: نه‌رم و ناسک؛ عيزار: لاجانگ؛ روستينه: رواون.

پوخته‌ی مانا:

کوان نه‌رم و ناسکانی لاجانگ وه‌کوو په‌ره‌ی گولان؟ به‌ داخه‌وه‌ له‌ شوین گولان، دپ‌ک رواون. بۆیه بولبول له‌ شوینی چۆلی گولاندا، له‌ چنگ دنیا گریان و ئاخ و ئۆخیانه.

۵   سه‌د بازی‌یان ئه‌ف حيله‌باز   تینت ب حيله‌ کارساز
 گه‌ه‌گه‌ه‌ کو نازه و گه‌ه‌ نیاز   سه‌ح‌حار و پ‌ر مه‌ککاری چه‌رخ

مانای وشه کان:

بازی: عۆین؛ گهه: جار، گا؛ سه ححار: زۆر جادووگهر؛ مه ککار: زۆر به گزی.

پوختهی مانا:

ئهم زهمانه ههتا بلیی جادووگهریکی بهفیله. به ناز و قه مزه و عیشوه بی، به نیاز و نووزه و کزی بی، کاری خۆی پیک دیتی و سه تان فیلی له بن سهردایه.

هه رچی بخوونت سوچه تی ئاخر د جاما شه ربه تی
زه هه را هه لاهیل دی ده تی دا دل نه دن ئازاری چه رخ

مانای وشه کان:

بخوونت: بانگ بکا؛ سوچه ت: هاو ده می؛ هه لاهیل: گیایه که که شیره که ی ژه هریکی زۆر کوشنده یه.

پوختهی مانا:

هه رکی به ده نگیه وه بچی و دل به زهمانه خۆش بکا، زیان ده کا. له جه نگی دۆستایه تیدا که شه ربه تی ئه داته ده ست، ژه هری هه لایلی تیدایه و ده یه وی ده رمانخواردی کا. ده غیل نه که ن باوه به زهمانه که ن و دلی خۆتانی بده نی!
«مُحی الدین عه ره بی» ده لی:

که یارم دیتی مهستم، دهستی بهستم، دامیه بهر شیران

به لی هاو پیاله یی چه زیا سزای جزای به دوودا دیت^۱

ئهف ئه ره رها ژه هری ددان من ژێ د دل دانن سینان
مال به هری فه رقی دوزمنان بیت و برهت مینشاری چه رخ

۱. سَبَحْتُ غَدِيرُهَا شَجَاعاً أَسْوَدَا لَتَّخِيفَ مَنْ يَقْفُ بِذَاكَ الْأَسْوَدَا

مانای وشه‌کان:

ئه‌رره: هه‌ره، مشار؛ ژئ: له‌و؛ سینان: نووکه ر‌مب؛ مینشار: مشار.

بوخته‌ی مانا:

زهمانه وه‌ک مشاریکه ددانه‌کانی به ژه‌هر ئاو درابن. من زۆر نووکه ر‌مبم له ده‌ست دنیا له دلدایه. با ئه‌و مشاره ژه‌هراوییه، هه‌ر به‌شی دوژمنانمان بی‌ت و له سه‌ر ته‌پله‌سه‌ری ئه‌وان بی‌ت و بجیت.

8 دوژمن ژ جان تالان بتن   ئه‌و خوه هه‌رۆ نالان بتن
میلاک و دل کالان بتن   لی بی‌ت و ر‌ه‌ت غه‌دداری چه‌رخ

مانای وشه‌کان:

تالان: پور؛ هه‌رۆ: هه‌موو ر‌ۆژیک؛ نالان: به‌نالە؛ میلاک: سی و جه‌رگ و دل؛ غه‌ددار: قه‌داره، قوله شیریکی دم ساتوورییه؛ کالان: به‌رگی شیر و خه‌نجه‌ر.

بوخته‌ی مانا:

ده‌با سه‌ره‌رای مشاری ژه‌هراوی، قه‌داره‌ی زهمانه‌ی غه‌ددار، دل و هه‌ناوی دوژمنان کالانی بی. یاخوا گیانیان به تالان چی و هه‌موو ده‌مان بنالین.

9 داف کوهنه خانی میسل‌ی ده‌یر   چه‌ندین که‌واکیب تینه سه‌یر
به‌یکان بداف‌ی شوبه‌ی ته‌یر   هه‌رژئ دیارن ناری چه‌رخ

مانای وشه‌کان:

داف: ده‌ئه‌و؛ کوهنه: کۆن؛ خان: کاروانسه‌را؛ ده‌یر: شوینی ر‌ه‌به‌نان؛ سه‌یر: تماشا؛ سه‌یر: رو‌یشتن؛ شوبه: وه‌کوو؛ نار: ئاگر.

بوخته‌ی مانا:

ده‌و کۆنه خانه‌دا _ که وه‌ک ده‌یری ر‌ه‌به‌نانه _ چه‌ند و چه‌ند جار ئه‌ستیره دین و

ده‌پوانن و به‌جیی دیلن؛ ئەو هەر له‌سەر په‌وشتی پیسی خۆیه‌تی. په‌یکان ده‌گریته
ئه‌ستیرانیش، که وه‌ک چۆله‌که‌ راویان‌کا. له‌م زه‌مانه‌ هه‌میشه‌ ئاگر‌بارانه‌، دنیا دۆزه‌قی
یارانه‌.

۱۰ شهمسی ب شهمسی جام ب جام   هه‌تا د کن ده‌وری ته‌مام
ئاته‌ش درێژه‌ هه‌ر مودام   ئەف گونبه‌دی ده‌واری چه‌رخ

مانای وشه‌کان:

شهمس: بریه‌تییه‌ له‌ مه‌ی؛ شهمس: دۆژمنی زۆر سه‌خت؛ شهمس: هه‌لتۆزاندن و بار
نه‌بردن، چه‌مووشی؛ مودام: مه‌ی.

پوخته‌ی مانا:

زه‌مانه‌ وه‌ک مه‌یگێڕیکی دل‌پیسە. به‌ نیازی دۆژمنایه‌تی، پێک له‌سەر پێک باده‌ بۆ
خه‌لک تی‌ده‌کا. به‌ هه‌مووانی ده‌چه‌شنی و به‌و مه‌یه‌ ده‌یانمرینی. باده‌که‌ی ئەو
ئاگریکه‌ بۆ گیانی وه‌خۆره‌وه‌کان. له‌و گونبه‌زه‌ خولخوله‌یه‌ ئاور ده‌رژیت.

۱۱ ئاگر د ئاب و گل دکت   قه‌لبان ژ قه‌لبان هیل دکت
میتقه‌ب د جان و دل دکت   دایم ئەفستن کاری چه‌رخ

مانای وشه‌کان:

هیل دکه‌ت: هه‌لده‌کا؛ هیل دکه‌ت: هه‌لده‌پچری؛ میتقه‌ب: مه‌تکه‌و، مه‌ته‌، ئامرازی دار
کۆلین؛ ئەفستن: ئەوه‌ن.

پوخته‌ی مانا:

ئاگر ده‌خاته‌ ناو له‌شی مرو، که له‌ ئاو وگلە. دلان توووشی یه‌ک ده‌کا و پێکیان
داده‌گیرسینی و لێکیان هه‌لده‌پچری. گیان و دلان کون-کون ده‌کا. هه‌میشه‌ کاری،
ئەو کاره‌ ناله‌بارانه‌ن.

۱۲ چەندی کو خوبان بین رەزم   من ژئ دلدانن گەزم
ئامانجی وان رەمزان ئەزم   سەرەسکەرئ سەییاری چەرخ

مانای وشەکان:

خووب: جوان چاک؛ رەزم: جەنگ؛ من ژئ: من لەو؛ گەزم: تیر؛ رەمز: نیشانی
نەینی: ئەز: من؛ سەرەسکەر: فەرماندە؛ سەییار: گەرۆک.

پوختە ی مانا:

ھەرچەندی جوان چاکان دلایان لە دەردی زەمانە دەرنجی و دەیانەوی بەگژیدا چن،
منی کلۆل بەر دەکەوم. لە وتاری بەتیکولیان تی گەشتووم کە من کراوم بە ئامانج و
منیان بە سەرکردە ی بەلای زەمانە داناو. ھەر بۆیە منی بیچارە دايم دلم بە تیر و
تانە ی جوانان بریندارە.

۱۳ من پورشەفان ھەتتا سەحەر   دانینە ری سەمع و بەسەر
ئەو ماھرو ماییتە دەر   تا بیمە نەوبە تدارئ چەرخ

مانای وشەکان:

سەمع: گۆی؛ بەسەر: چاؤ؛ نەوبە تدار: جەزایەرجی، کیشک گر.

پوختە ی مانا:

گەلیک شەوان تا بەیانی لە دەورە ی یانە ی ئەو یارە، گۆی لەسەر ھەست و چەمەرام
کە بەشکوو بەختم بەینی ئەو ڕوومانگە سەر لە پەنجەرە دەرینی و دوا بە ڕۆژرەشی
من بینی. ئەگەر زەمانەش _خو نەکا_ نیازی وا بی بەرد و زیکی سارد و گەرمی لە
رئ دانی، خۆم بکەم بە لاگەردانی بالاکە ی.
«کوردی» دەلی:

چاوە کەم زانیوتە بۆچی خەو لە چاوم ناکەوی

چونکە من پیشخزمەتم، پیشخزمەتان نانوون شەوی

١٤ کەس دی ل له وحن سینه قەت   نه قشە ک قەهاتی بی غەلەت
هەر دەم ژ نوو یەک تازەخەت   تاقیتە دەر پەرگاری چەرخی

مانای وشەکان:

لهوح: تەتەلە؛ وه هاتی: ئاوا هاتوو؛ ئاقیتە: دەهاوێتە؛ پەرگار: جەغزکیش، جەغزینگ.

پوختە ی مانا:

هەرچی دەرد و ئازاری بەشی دلدارانە، بە پەرگاری دەستی زەمانە لە تەتەلە ی سینه ی
من نهخش کراوه و هه‌موو دەم و کاتیک خەتیکی تازە دیتە سەر خەتان و هەرگیز
نووسەری بەلایان، بۆ جارێکیش هەلە ناکا هەلمبویڕی.

«ئەنوەری» دەلی:

هەر بەلایی کە لە عاسمانەوه دی

بەر لە هه‌مووان دەلی کوا مالی فلان^١

١٥ ما ژ هەسەرەتا شیرین لەبان   خەو تیتە جەهفان قەت شەبان
فەریاد دەر بەر کەوکەبان   پرسێ بکە ژ بیداری چەرخی

مانای وشەکان:

ما: بۆچی، مەگەر؛ فەریاد: هاوار؛ دەر بەر: لە پیش؛ بیدار: نه‌خه‌وتوو.

پوختە ی مانا:

من کە و تم شهوان هه‌تا رۆژ ناخه‌وم و دل و چاوم بریوه‌ته ئەو سەر سه‌رایه‌ی یار تیدا،
مانای وا نییه ده‌توانم بنووم و ناووم. بۆچی مەگەر لە عەز رەت و ئاواتی دینی لیوانی
شیرینی وه‌کوو هه‌نگوینی، خەو تخوون چاوان ده‌که‌وی؟ هه‌یهات منی دلدار شه‌و هه‌تا
رۆژ هەر هاوارمه و ناله‌م گه‌یوه‌ته ئاسمان و ئەستێره‌شم لە خەو کردوون. ئەگەر بڕوا بە

١. هەر بلایی کز آسمان آید   بر سر هر کسی قضا باشد
نارسیده به ارض می‌پرسد   منزل «انوری» کجا باشد

من ناکه‌ی، باسم له زه‌مان بپرسه که شه‌و و رۆژ له خولدایه و خه‌وی نایه و ئازارم ناگری؛ تا بزانی که هه‌رگیز منی نه‌دیوه له خه‌ودا بم.
«سه‌عدی» ده‌لی:

دریژی شه‌و له برزانگم بپرسه   که هیچ تاوان به سه‌ر یه کدا نه‌هاتوون^۱

۱۶   فان ره‌ه‌روین هیممه‌ت بوله‌ند   به‌ردانه مه‌یدانی سه‌مه‌ند
سه‌رگه‌شته‌ین هه‌تتا ب چه‌ند   ئەو ره‌کبی مه‌شه‌لداری چه‌رخ

مانای وشه‌کان:

ره‌ه‌ره‌و: ریفنگ؛ سه‌مه‌ند؛ ئەسپ یان مایی شی؛ سه‌رگه‌شته: سه‌رگه‌ردان؛ ره‌کب:
ده‌سته‌ی سواران؛ مه‌شه‌لدار: گر‌هه‌لگر.

پوخته‌ی مانا:

ئەو رپیواره به‌جی و پایه‌بلندانه که ئەستیره‌ن له‌و ئاسمانه، به ئەسپی شی له مه‌یدان هات‌و‌چووینه، وه‌ک ده‌سته سوارانیک ده‌چن که له شه‌ودا به‌ره‌و به‌زم و ئاهه‌نگ ده‌چن و چۆله‌چرایان له سه‌ر شانه. به‌لام له چوون و هاتندا سه‌رگه‌ردان؛ نازان به‌ره‌و کوئ ده‌رۆن؛ بۆ هه‌لدین؟ بۆ ئاوا ده‌بن؟ که‌ی دوایی به‌م ئاهه‌نگه دی که ناومان ناوه زه‌مانه.

«خه‌ییام» ده‌لی:

له‌م جه‌غزه که شوینی هات‌و‌چۆی هه‌مووانه
بی ژیر و سه‌ره و دوور له پۆان و سووانه
کی زانی له کویوه هاتووه و کویوه ده‌چی
هۆزان و نه‌زان وه‌ک یه‌که، سه‌رگه‌ردانه!^۲

-
۱. درازنای شب از چشم دردمندان پرس
۲. در دایره‌ای که آمد و رفتن ماست
عزیز من که شبی یا هزار سالستی
کس می‌نزد دمی در این معنی، راست
او را نه بدایت نه نهایت پیداست
کاین آمدن از کجا و رفتن به کجاست

گافه ک ژ دهنگی زهنگلان   ئهیمه ن چ پروونین مه نزلان
هه ی هه ی دینن مه حیلان   فه ریاده هه ر قه نتاری چه رخ

مانای وشه کان:

گاف: تاویکی کهم؛ زهنگل: زهنگوله؛ ئهیمه ن: هیمن؛ پروونین: دانیشین؛ مه حیل:
که ژاوه؛ قه نتار: قه تار، گه له باره بهر پیکه وه له کارواندا.

بوخته ی مانا:

له بهر دهنگی زهنگی کاروانی بارکردن به ره و ئه و دنیا، که زه مانه سازی داوه و که ژاوه
له دووی که ژاوه دیته بهر چاو و هه روا هه دیدی بارکردنه، کوا ده توانین بـا بۆ که مه
تاویکیش بـیـ به ئارامی و خاترجه می له م دنیا به پال دهینه وه و دانیشین و قاچ
راکیشین؟! «حافز» ده لی:

چلۆن پیم وا بی ئاسووده ده ژیم تا سه ر ده گه ل یاران

ده بیسم زهنگی کاروان بانگ ده کا زوو لی بـتـنـ باران^۱

«خه پیام» ده لی:

هه ر بـیـنه به ره و هه لـخـول و هات و چۆیه

گوئی هه لـخـه هه موو دهنگی بژی و رۆرۆیه

خه رمانی ژیا نه سووره، گه ردوون سه رکار

رۆکردن و پـیـوانی مه یه له و کۆیه^۲

پور من ژ قئی چه رخێ «مه لا»   کیشانه ئافات و به لا

ئه به له دبـیـنـم وی هه لا   هه رچی ژ دل بت یاری چه رخ

۱. مرا در منزل جانان چه امن عیش؟ چون هر دم   جـرـس فریاد می دارد که بر بنـدیـد محمل ها

۲. آرند یکی و دیگری بر بایند   بر هیچ کسی راز همی نگشایند

ما را ز قضا جز این قدر ننمایند   پیمانه ی عمر ماست می پیمایند

مانای وشه‌کان:

ئافات: زیانگهل؛ ئه‌بله‌ه: گه‌وج، که‌م‌ئاوه‌ز؛ هه‌لا: هوی؛ هه‌ل: وه‌خت.

پوخته‌ی مانا:

مه‌لا! هه‌ر من خۆم ده‌یزانم ئه‌م دنیا‌یه‌ چه‌ند بی‌فه‌ر و ئازاردەر و بی‌به‌قایه‌. زۆرم زیان
له‌ ده‌س دیوه‌ و فره‌م جه‌ززه‌به‌ی چه‌شیوه‌. با پیت بلیم: له‌ کات و ساتی ژياندا هه‌ر
که‌س به‌ دل ببیته‌ دۆستی زه‌مانه‌، زۆر بی‌ئاوه‌ز و نه‌زانه‌.

شەپالا شەنگ

۱ دلبەرئ ئىرۆ سەھەر ئافىتە جەرگى من دو دۆخ
يەك ل سىنە يەك د دلدا لەو ژ من تىن ئاخ و ئۆخ

ماناى وشەكان:

دۆخ: راستايى تير؛ دۆخ: كوتەكى دۆق، سەر بە بزمار؛ ئۆخ: ھاوارى ئىشان؛ ئۆخەي: چ خۆشە.

بوختەى مانا:

يارى نازدار ئەمرو لە بەرەبەياندا كە چاوى ھاتنە بەرچاوم، لە دوو لاوہ بەرتيرى مژۇلى داوم. لە لايەك سىنەى پىكاوم، لايەك دلى وەبەرداوم. جا بۆيە ھەر ئاخ و ئۆخمە. بۆ ھى بەرسىنەم كەوتوو، دەلیم ئاخ دلمى نەپىكا. بۆ ئەو ەيش دلمى گرتوو، دەلیم ئۆخەى بە ئاواتى خۆم گەيىشتم.

۲ ئاخ و ئۆخىن من ژ دل تىن لى ژ بەر تىرا قزل تىن؟
يان ژ كوئانين د كول تىن ژى دزىت ھەر خوون و زۆخ؟

ماناى وشەكان:

لى: بەلام؛ قزل: سوور؛ كوئان: كوان و برىن؛ كول: بەژان؛ دزىت: دەدەلىنى؛ زۆخ: زووخاو.

بوختەى مانا:

بەلى دلم ھەر بەدل ئاخ و ئۆخىيەتى. ئاخۆ لەبەر سەرەتيرە كە بە خوینى منى بى بايەخ سوور بوون؟ يان لە برىنى زۆر بەژانە كە بە دايم خوین و زووخاو دەدەلىنى و

ترسی ههیه تیری تیزی بژانگی یار، شه لال و ژهنگاوی بکا؟

۳ خووَن ژ دَل جوْ-جوْ رهوان تئِ وهک عه قیق و ئه رغهوان تئِ
لئِ ژ دهست سهلوا جهوان تئِ ئه و شه پالا شهنگ و شوْخ
(یان: سهلوا رهوان تئِ)

مانای وشهکان:

رهوان: جاری، دانه وه ستاو؛ عه قیق: یاقیق؛ ئه رغهوان: گولیکی ئالی داره؛ سهلو:
سهول، سهرو؛ سهلوا رهوان: بریه تییه له بهژن و بالای شوْخ؛ جهوان: تهپ و تازه
پیگه یشتوو؛ شه پال: خونچیلانهی خوین شیرین.

پوختهی مانا:

جوْگه-جوْگه خوینم له بهر دلی دهروا. خوینی من نه ده بوو جوان با؛ به لام چۆنکه به
دهستی سهلما رژاوه-که به ژنی وهک داری سهولی تازه نه مام، پیکه و تا خوا هه زکا
خونچیلانه و په زاسووک و خوین شیرینه-خوینه که شمی جوان کردوو. هه ر تنۆکه ی
به پهنگی دهنگه یاقیقه یان وهک گولی ئه ر خه وانه.

۴ ئه و شه پالا شوْخ و شهنگه کافر، رۆم و فه رهنگه
دامه بهر جوْته ک خه دهنگه زالمئِ کو شتم ب دوْخ

مانای وشهکان:

کافر: بریه تییه له بی به زهیی و دل پهق؛ رۆم و فه رهنگ: له زاراوهی شاعیراندا به سپی
پستی زۆر جوان دهلین؛ خه دهنگ: تیر؛ دوْخ: زه لیلی و زه بوونی.

پوختهی مانا:

ئه و نازداره ی له بهر دله ی شوْخ و شهنگه، چه ند به دیمه ن سپی و نه رمه، هینده ش دلی
رهق و سه خته و به زهیی پیمدا نه هات و له دوو لاهه دامییه بهر شیر ی بژانگ و زۆر به
زه لیلی کو شتمی.

«نالی» ده لی:

ده خیلتم بم! نه خیلی یا پوتابی وه ها شیرین و سینه نهرم و دلره ق؟!

۵ زالمیی کو شتم شه پالی ناز کی غه نجی ده لالی
 بون حجابا زولف و خالی ئیده ک و عالا و توخ
 ۶ نه ترک و تاین ب ریشی ئی دزیرن پیغه ویشی
 من دو فیرس دین د پیشی مروهت و ئینساف یوخ

مانای وشه کان:

قهنج: په سندن و بی خهوش؛ **دهلال:** دلگر و جوان؛ **حجاب:** په رده؛ **ئیده ک:** سوخمه؛
عالا: بریه تییه له پارچه ی رهنگینی توپل بیج؛ **توخ:** جوققه؛ **توخ:** لیک هالان و پیچان
 و بهر و ژوور و قیت هه لگه رانه وه ی موو له ناوه راستی ناوچاواندا که وه ک جوققه ی
 پادشایانی لی دیت؛ **توخ:** بهو جوققه یان ده گوت که له مووی ئه سپ پیک ده هینرا و له
 جیاتی میدال ده درا به پیاوانی ئازای هه لئزارد، له سهریانی دن؛ **نه تره ک:** مانگوله ی
 بهر له رزانه؛ **تا:** هه ودا؛ **ریشی:** ریشوو؛ **ویشی:** هیشوو؛ **فیرس:** سوارچاک،
 سوو که له سوار؛ مروهت: پیاوه تی؛ **یوخ:** نییه.

بوخته ی مانای ئه و دوو به یته:

ئه و خونچیله خوین شیرینه ی دنیا په سنده ی جوان چاکه، زور به زورداران ه کو شتمی؛
 چونکه ههر نه متوانی به دل سهیری خهت و خالی بکه م. ده سمال و هه نیه پیچه که ی،
 مووی پیشه سهری پیچراوی بهر و ژوور هه لگه راوه که ی، لاگیره ی پیچه سه ره که ی،
 هه ودا ی بهریشووی ده سمالی که هیشووی زێریان پیوه بوون، بوونه په رده له نیوان
 چاوی به تاسه م و دینی که زی و خاله کانی وه ک ده مه ویست. پیشاو پیش ههر
 چاوه کانیم دیت که به مهستی وه ک دوو سوارچاک هیرشبه رن بۆ سهر دوژمن. به
 سیله و گو شه روانیمیان و بی به زه بی و لی راوه ستان، گیان و دلایان شه قار کردم. داد
 و هاوار له دهس ئه و چاوه مه ستانه! نه پیاوه تییان ده گه ل کردم نه هیچ ئینسافیشیان
 هه بوو؛ ئه گه ر ئینسافیان هه بوایه، یه کجاره کی ده یان کو شتم.

۹ سۈجەتە چەرخ و سەما تىن ۋەك «مەلا» سەد موبتەلا تىن
زەمزەم و ئافا حەياتىن موشتەرى سەد شەيخ و شۆخ

ماناى وشەكان:

سۈجەت: كۆپى دۆستانە؛ سۈجەت: باس؛ چەرخ: سوور؛ سەما: ھەلپەركى؛ موبتەلا:
گىرۋدە؛ حەيا: شەرم؛ حەيات: ژيان؛ زەمزەم: ئاۋىكە لە مەككە و پىرۋزە؛ زەمزەم:
ۋىرەۋىر؛ موشتەرى: كپيار.

پوختەى مانا:

لە كۆپىكدا كە نازداران دىنە سەما و گەپرى دىلان دەبىتە كۆز و بادەى ۋەكوو ئاۋى
ژيانى تاهەتايى و پىرۋز ۋەك ئاۋى زەمزەمە و چۆرەچۆرى زەمزەمەى دى و تىۋكەى
شەرم لە سەر روۋى شەرمىن و نەرمىنان ديارە، بە سەتان لە پىر و لاۋان، ۋەك مەلا،
گىرۋدە دەبن و بە دل لە خودا دەخۋازن لەو كۆرەدا پىگە بدرىن.

چ داوہ تہ

آ ہہیہیا رەقس و سەمایا تە چ خوہش بەستیہ چەرخ
کو د بورجی ب سەما تیتە ل سەر دەستی خوہ بەرخ

مانای وشەکان:

سەما: ھەلپەرکی؛ سەما: ئاسمان؛ چەرخ: کۆز؛ چەرخ: خولدان بە گەرمی، چەرخ بەستن.

بوختە ی مانا:

کۆر و کۆزی بەزم و سەمای کە تۆی تێدای و ئەو ھەوا و ھوریا و بەھ – بەھ و ماشەللا
لەو جوانییە گوتنە ی ئەو کەسانە ی لە سەمادا تۆ دەبینن، وای کۆر گەرم داھیناوە،
دەنگی گالە و تینی ئەوینی دلداران، لە ئاسمان دەنگی دایەوہ. بورجی بەرخ
(خاکەلیوہ) – کە خۆر لەودا لە ھەموو دەمان گەشتەر – بە پۆژەوہ لە خۆشیان ھەر
ھەلدەبەزێ و بە چوارپەلان سەما دەکا.

۲ سوفیئە ھەر د تەوافی حەجەرولئەسوودە قەسەد

گول و سونبول ب سەما تین حەمیان زەمزەم و چەرخ

مانای وشەکان:

تەواف: لەدوورە گەڕان؛ حەجەر: بەرد؛ ئەسوود: ڕەش؛ حەجەرولئەسوود: بەردی
ڕەشی حاجیان کە دەدیواری کابە گیراوە و ماچی دەگەن تا حەجەکیان بەرکەوێ؛
حەمی: ھەموو.

بوختە ی مانا:

ھەروا پۆل-پۆل، شیخ و سوّفی، بۆ زیارەت و ڕامووسانی خالی ڕەشت، لە کابە ی ڕووت

لە دەوری سەرت دەگەرپن. لە کاتیکا کەزیه و بسکت، لەبەر شەنە ھەناسەى ساردى دلداران – وەك لقی گول و سونبولان كە سروەى بەیان لیی دەدا – دەلەرپن و دین و دەچن، ھەجیان ھەر لەبیر نامینی و تیکرا دەیکەن بە زەمزەمە و چەرخ و خول دان.

٣ نەقشی ئەلماسی لە ئەلماسی بنی گرتییە ھەرف
خەتی یاقووتی ل یاقووتی شکیئاندییە نەرخ

مانای وشەکان:

ئەلماس: گەوھەریکی سپی و ڕوونی ھەرە بەنرخە؛ بنی: ڕوانە؛ ھەرف: ڕەخنە و ئیراد؛ یاقووت: گەوھەریکی ڕەنگ ئالە؛ نەرخ: بای، نرخ.

پوختەى مانا:

پیستی سپی و تیشکدەری ڕوخساری یار – کە بۆ جوانی بە ئەلماس دەشبهیتندری – ڕوانە تانە دە ئەلماس دەگرێ و کردووێتە گەپجارى خۆی. چونکە ئەو نە وەك ئەلماسە ھەر ساکار بیت؛ دەستی خودا، بە چەندین ڕەنگ ڕەنگاندووێ. ئەو سووراییەى کە خوا لە لێو و کولمی ئەو خەتی داوہ و لەچاو خەتان وەك خەتی یاقووتی وایە، نرخى یاقووت و ئەلماسی شکاندووہ.^١

٤ کەرخین ئەم د قیامی مە ژ دل پەرە دراند
عارفی وە قتم و مەرووف بلا بیتە ژ کەرخ

مانای وشەکان:

کەرخین: تەزین؛ کەرخین: وەرەزبووین؛ قیام: ڕاویستان، ھەستان؛ عارف: پیری تەریقەت، خواناس؛ مەرووف: بەناوبانگ؛ کەرخ: گەرەکیکە لە بەغدا، شیخ مەرووفی کەرخى – کە لە ئەولیای بەناوبانگ بووہ – لەوێ ژیاوہ و ھەر لەو کەرخەشدا نێژراوہ.

١. لە ناو ھەربان خەت خۆشیک بە ناوی «یاقوت مۇستەصمى» زۆر بەناوبانگە. ئەم لەتەبەیتە ئاماژەیک بە ھویشی تێدايە کە گوايە خەتی لێوی وەکوو یاقووتی یار، نرخى خەتی یاقووتی موستەعسىمى شکاندووہ.

پوخته‌ی مانا:

ئيمه زور راويستاوين و راستى پله و پايه‌ی خومان له خواناسين دهرنه‌برپوه. پهرده‌يه‌كم گرتبؤوه كه كهس له تيكه‌لاو بوونى گيان و دلم ده‌گه‌ل يار خه‌به‌ردار نه‌بيت؛ نه‌ك نااڭايان و به‌دكارن ئينكار بكهن. به‌لام كه له‌م ويستانه‌دا، ئيستا هه‌ستم به‌تەزین و له‌به‌ر سه‌ركؤنه‌ نه‌به‌زين كردوو و ئه‌وين پي‌م ده‌لى خؤم ده‌رخه‌م، ئه‌درکينم كه من ئه‌م‌رؤ ئه‌و عارف و خوداناسه‌م له‌ دنيا‌دا تا‌كم نييه‌و له‌ ناو جه‌رگه‌ی گيان‌پا‌كاندا به‌ناوبانگه‌م. ئه‌گه‌ر يه‌كى وه‌كوو مه‌عرووفى كه‌رخى به‌ناوبانگ، ئه‌م‌رؤ زيندوو بايه‌ته‌وه و به‌ها‌تايه‌ته‌ سه‌ر دنيا، ئؤبالى بؤ له‌ مل ده‌دام كه‌ هه‌رچى ده‌يليم ته‌واوه.

۵ دابناسى خه‌ته‌رين رى تۆ نه‌بى غافلى رى

ديجله‌يه‌ لى دهرن بر برى (به‌ربرى) پيل و به‌ر و مه‌رخ

ماناى وشه‌كان:

ديجله: زنيه‌ گه‌وره‌ به‌ناوبانگه‌كه‌؛ لى: له‌ويدا، تييدا؛ به‌ر: سنگ؛ بر: برست و توانا؛ پيل: شه‌پۆل؛ پيل: فيل؛ به‌ر: به‌رد؛ مه‌رخ: بؤدڤ و كه‌نده‌لان، ئاودڤ.

پوخته‌ی مانا:

كاوراي رېبوار له‌ رېنگه‌ى خوداناسيندا كه‌ ئه‌ته‌وى بگه‌يه‌ كاروانى ئيمه‌ى دلخۆش به‌ ئه‌وينداريمان! لات وا نه‌بى هيج دژواريت نايه‌ته‌ رى و گه‌يشتن به‌ ديدارى يار زور هاسانه. ئه‌م كاره‌ وه‌ك له‌ ده‌جله‌دانه، له‌ هه‌ره‌تى ته‌وژم و سه‌ررېژ كردندا؛ به‌ر شه‌پۆلى وا ده‌كه‌وى توانا و برست له‌ فيل ده‌برى. گاشه‌ى لووس و زه‌لامت زور دينه‌ به‌رى كه‌ نه‌ديته‌ تى هه‌لده‌نگوى؛ له‌پر سه‌ره‌نگرى ده‌بى. پريه‌ له‌ كه‌ندال و ئاودڤ؛ تى ده‌كه‌وى و نوqm ئه‌وى و گيژت ئه‌دا و ئه‌تخنكىنى. ده‌غيلت بم! تا نه‌زانى مه‌له‌وانى له‌ زه‌برى و ده‌توانى له‌و خه‌ته‌رانه‌ خؤ ده‌ربازكه‌ى، مل لى مه‌نى و خؤى لى مه‌ده‌!

۶ پيرى شه‌عه‌اره‌ د شيعرى و «مه‌لى» شال فروش

تو نيشان من مه‌ده‌ فه‌رخى كول نه‌ك من بويه‌ فه‌رخ

مانای وشەکان:

شەعار: کوێن چن؛ **شەعار:** هەرزەوێژی کۆلانگەر؛ **شال:** پارچەی پەشمینه؛ **فەرخ:** فەرپروخی شاعیری دەربارە ی غەزنەوییان؛ **فەرخ:** جووژەلە.

پوختە ی مانا:

مە لا ئەمڕۆ لە بازاری هونەری شیعەر و شاعیری، کالای پەشمینه دەفرۆشی؛ تۆ ناشی لە بەرانبەریدا ناوی فەرپروخی بەیانی. ئەو لەچاو من، کوێن فرۆش و هەرزەوێژیکی هەرجایی حیساب دەکری. فەرپروخی بەرانبەر بە من، جووژەلیکە زەرنەقوتە و هیشتا تووکی لی نەپرواوه.

دهريايه که

۱ سیررئ وه حدهت ژ ئه زهل گرتیه هتتا ب ئه بهد
واحید و فهرده ب زاتی خوه وی نینن چو عهدهد

مانای وشه کان:

وه حدهت: تاکی و بی شهریکی خودا؛ ئه زهل: هه ربوو؛ ئه بهد: تاهه تا؛ واحید: یه ک؛
فهرده: تاک؛ نینن: نین؛ چو: هیچ؛ عهدهد: هه ژمار.

پوخته ی مانا:

به لگهی په ی بردن به یه کایه تی و بی شهریکی خودا و هه ربوونی و هه رمانی، به پانایی و
رۆشنایی هه ربوویییه که ی و هه رمانی له بهرچاوه. خۆبه خۆ یه ک و ته نه یاه و ژماره
کردن هه لئاگری.

۲ د قیده مدا ئه زهل و عهینئ ئه بهد هه ردو یه کن
سه رمه دییه ت وه دخوازت نه ئه زهل بت نه ئه بهد

مانای وشه کان:

قیده م: هه ره پیشینه یی؛ عهین: ته واو خۆی؛ عهین: سه رچاوه؛ سه رمه دییه ت:
هه رمانی بی که م و مه رج.

پوخته ی مانا:

ئه گهر وتمان خودا هه ره پیشوونه یه و خۆی زه مان و جیهانی به ره م هیناوه، ئیتر
پیشینه و دواینه — ئه گهر هه بی — بۆ عه قلی کورتی ئیمه یه و له بازاری یه کایه تی و
هه مه کاره یی خودادا نا کرئ باسی رابردووگ و ئیستا و ئاینده و پاشه رۆژ هه ربکری.

فهرقه واحید ژ ئه حه د لی د مه قامی سه مه دی
ب حه قیقه ت کو یه کن هه ردو چ واحید چ ئه حه د

مانای وشه کان:

واحید: تاک؛ ئه حه د: یه ک؛ مه قام: جیگه؛ سه مه د: بی نیاز له هه موو شت و جی نیازی
هه موو شت.

پوخته ی مانا:

واحد بۆ که سیك ده بیژن که هیچ که سی له ئاکاردا تای ئه و ناکا و له سیفاتدا تاقانه یه.
ئه حه د بۆ که سیك ئه گو تر ی که له چۆنایه تی خۆیدا (له زاتیدا) بی هه وال و بی
شهریکه. جا ئه گهر گوتمان واحید یاخۆ ئه حه د، هه ر یه کیکه و جیاوازی له ناودا نییه.

یه که ده ریا تو بزان قه نج! چ مه و ج و چ حوباب
د ئه سلدا کو حه می ئافه چ ئاف و چ جه مه د

مانای وشه کان:

قه نج: باش، راست؛ حوباب: بلقی سه ر ئاو؛ حه می: هه موو؛ جه مه د: سه هۆل.

پوخته ی مانا:

زۆر باش سه رنج ده و تی بگه! ئه گهر ناوی ده ریا مان برد، شه پۆل و بلقی سه ر ئاویش
هه ر ده ریا که ده گر یته وه. سه هۆل و ئاویش هه روه تر، یه ک په گه زن.

ئاقتابی ئه حه دییه ت د خوه دا گر تییه که ون
نه کوو عه وره ک هه یه لی گر تییه چه هفین مه ره مه د

مانای وشه کان:

ئاقتاب: تیشکی هه تاو؛ که ون: هه رچی ئافه ری ده و داهینراوی نیوان عه رز و ئاسمانه؛
عه ور: هه ور؛ ره مه د: چا ویشه.

پوخته‌ی مانا:

به‌لگه‌ی تاقانه‌یی خودا، وه‌ک خۆر تیشکی هه‌موو دنیای داگرتوووه و له‌رۆژیش
 ئاشکرا تره. به‌لام ئیمه‌ی چاویشه‌دار، چاوپرووشین و له‌ به‌رچاومان هه‌وریک هاتۆته به‌ر
 تیشک و ناتوانین هه‌تاو بینین.

ع حوسنی زاتی بوت و لاتان ژ جه‌مالا سه‌مه‌ده
 ژ میسالا سه‌نه‌می وه‌ه کوو ته‌جه‌لایه سه‌مه‌د

مانای وشه‌کان:

حوسن: جوانی؛ لات: ناوی ته‌؛ سه‌نه‌م: بت؛ ته‌جه‌للا: ئاشکه‌رابوون.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و جوانیه‌ی دل‌پراکیشه‌ره‌ی بت‌په‌رستان له‌ بتانیدا ده‌بینن و بویته‌ هۆی بت‌په‌رستیان،
 هه‌ر تیشکی جوانی خودایه‌ داویه‌ته‌وه و داویه‌ته‌ وان. ئای چه‌ند سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه! له
 هه‌یکه‌لی بتانیشدا، خودا چه‌ند ئاشکرا دیاره.

Y غه‌یرئ ده‌ریا نییه سه‌حرا ب حه‌قیقه‌ت ئه‌مما
 ژ رووی که‌یفه کو ئه‌ف ئافه‌ بوی شوبه‌ی زه‌به‌د

مانای وشه‌کان:

که‌یف: چۆنیه‌تی؛ شوبه‌ی: وه‌کی؛ زه‌به‌د: که‌ف.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر راست ده‌وی ساراش هه‌ر ده‌ریایه. به‌لام ته‌رزیک گۆرانی به‌سه‌ر هاتوووه ئاو به
 ئاوی ماوه‌ته‌وه و په‌ملی سارا، که‌فیکه ده‌ریا چنیویه.^۱

۱. شیای ب‌اسه: خودا به‌ر له‌ وشکانی و به‌ژ، ده‌ریای هیناوه‌ته به‌ره‌م. ورده‌ورده تیکولی لئ په‌یدا
 بووه و ئاوه‌که‌ی به‌ جیی هیشته‌وه و به‌ژ وه‌کوو که‌ف کردن وایه که‌ له‌ ده‌ریاوه ده‌رچووپی و توپی
 به‌ستبی و که‌ژ و کۆی لئ په‌یدا بووبی. «هه‌ژار»

«كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِى شَأْنٍ» نه‌بى غافلى ژى

هه‌ر په‌ياپه‌ى ژ شئونان دكرت فه‌يز و مه‌ده‌د

ماناى وشه‌كان:

كُلَّ يَوْمٍ: هه‌موو رۆژى؛ هُوَ: ئه‌و؛ فِى شَأْنٍ: له‌حالئىكا؛ ژى: لى‌ى؛ په‌ياپه‌ى: بى‌پسانه‌وه، به‌دواى يه‌كا؛ شئونان: حاله‌تان؛ دكرت: ده‌كا؛ فه‌يز: به‌هره‌گه‌ياندن؛ مه‌ده‌د: يارىده‌ و كۆمه‌گ.

بوخته‌ى مانا:

خوا له‌ قورئاندا فه‌رموويه: هه‌رچى له‌ عه‌رز و ئاسماندان نيازبان له‌ خودا ده‌خوازن. خوا هه‌ر رۆژى حاله‌تيك به‌ خۆوه ده‌گرى. بۆ ئهم حاله‌ت گويژانه‌وه زۆر مانا ليدراوه‌ته‌وه. ده‌لئين ده‌رباره‌ى كوشتن و له‌ نه‌بوو زيندوو كردن و رۆژى پى دان و لى‌خۆشبوون و تاوانبار ته‌نبى كردن و تۆبه‌ به‌خشين و چاو پۆشين و ليك جياكردنه‌وه‌ى ياران و پي‌ك‌گه‌يشتنى دوورانه. واتا خودا هه‌موو كاريكى له‌ ده‌س دى و كه‌س نابى ناهومي‌د بى‌ى و ناشى له‌ نياز بۆ باره‌گاي سستى بكا.

مه‌لا به‌ مريدى رى ده‌لى: چاوت له‌ به‌زه‌بى خوا بى؛ دل‌يشت له‌سه‌ر ئاگا بى. به‌هره و ياريكاريى خودا بى پسانه‌وه به‌ره‌و دنيا و خه‌لكى دنيا به‌رپوه‌يه. لى‌ى بخوازه و مه‌يزه ناگا.

گه‌ر د ئاده‌م بديا سيريى عيلم ئيبليسى

«حِينَما أَبْصَرَهُ كَبَّرَ حِينْما وَ سَجَدَ»

ماناى وشه‌كان:

ئيبليس: شه‌يتان؛ حِينْما: هه‌ركه؛ أَبْصَرَهُ: چاوى پى كه‌وت؛ كَبَّرَ: ئه‌للاهو ئه‌كه‌برى گوت؛ حِينْما: ده‌مي‌ك؛ سَجَدَ: سوژده‌ى برد.

پوخته ی مانا:

ئه گهر شهیتان نه پینییه کانی زانستی بزانیبا، که ئاده م چي ده پالدایه و خودا فیری چي کردوو و بنیاده م چهند له لای خودا دهستی قه دری لی نراوه، ههر که تازه لهشی بابه ده می ده دیت که له قور دروو سگراوه، بی خوگرتن له دوا ی به خودا هه لگوتن۔ سوژده ی ده برده بهر ئاده م. به لام نه یزانی و تیداچوو.

I چ زه مان و چ مه کان و چ جهات و چ حدود و

چ مه قادیر و ته فاسیل و حیسابن چ عه ده

II چ مونافات و لوزوومن چ قیاس و چ میسال

ئه ف چ ته ولید و چ ته رکیبه چ رووحن چ جه سه د

III سه رب عیجزی ددرت قووه تی ده رراکه یی ما

«رَجَعَ الْعَقْلُ كَلِيلًا وَ مَتَى قَامَ قَعَدٌ»

مانای وشه ی ئه و س به یته:

زه مان: ده م؛ مه کان: جی؛ جیهات: لاگه ل؛ حدود: که وشه نان؛ مه قادیر: ئه ندازه گه ل؛ ته فاسیل: زور دریزه دان؛ حیساب: هه ژمار؛ عه ده: ژماره؛ مونافات: پیچه وانان؛ لوزووم: پیویستی؛ قیاس: به راورد؛ میسال: نمونه؛ ته ولید: به ره م دان؛ ته رکیب: لیکدان و تیکه ل کردن؛ جه سه د: لهش؛ ددرت: ده دات؛ ده رراکه: زور له سه ره هست و شت زان؛ ما: ئیمه؛ رَجَعَ: گه رایه وه؛ که لیل: کول و پرست برپا؛ مَتَى: کهنگی؛ قَامَ: هه ستا؛ قَعَدٌ: دانیشت.

پوخته ی مانا:

توژینه وه و لیکدانه وه و پیوانه ی کات و شوین و جی و هه ژماردن و پیک گرتن و شت له به ریه ک راگرتن و دوان له مه ر به ره م هینان و پاژ له یه کتر کردنه وه و باسی بوون و چۆنیه تی گیان و له شان و ژماردن و بژاردن و «هه ر نابیی و ئه شی» کردنمان، له به رانه ر زانستی خودای مه زندا که لکی نییه و به ره نادا. ئاوه ز و هۆشی بنیاده م، تا بیری لی ده کاته وه، سه ری له به ردی ره ق ده دا و هۆشی تیژی زور به کولی و که له لایی به ره و خوی ده گه رته وه و

هه رگا ویستی هه لَبوِستی، گورجی پۆده نیشیته وه.

۱۳ حیرهت و عیجزه سه ره نجام دبابی نه زهری
«کی به خالق نظر قاصیر مخلوق رسد؟»

مانای وشه کان:

حیرهت: سه رسوور پماوی؛ عیجز: زه بوونی؛ سه ره نجام: ئاخری؛ باب: درگا، پاژیک له
کتیب؛ نه زهر: تماشا؛ خالق: داهینەر؛ مخلوق: داهینراو، درووس کراو؛ قاصیر:
کورت؛ رسد: ده گا.

پوخته ی مانا:

هه رچهندی لیک ده یه وه و گهو به گهو تیکی که یه وه و بیده یه بهر بیر تیز و بهه وی له
نهینیه کانی زانستی خودا بزانی، بی بهه ره یه؛ نهو کاره به چاوی پوالت زور دژواره بزاندی.
ئاخر بیر و روانینی کورت و نه به گهی درووس کراو که ی ده وه ستاکه ی خوی ده گات؟

۱۴ گوشت و گوێ مه عریفه تی چهندی «مه لا» پهیدا کی
گه وهه را مه عریفه تی ناگه یه تی کهس ب خیره د

مانای وشه کان:

مه عریفهت: ناسین؛ خیره د: عه قل و ئاو هز.

پوخته ی مانا:

مه لا! هه رچهندی بخوینی و له وتووێژ ده باره ی ناسینی خواوه کارامه و زمان پاراو
بی، دیسان هیچ دادت بو نادا. کهس به عه قل گه وهه ری خودا ناسینی دهس ناکه وی؛
مه گین خوا کومه گی بکا.

۱. عوسمان تونج: «گفت و گو چهنده مه لا مه عریفه تی پهیدا که»

جیژنه پیرۆزه

١ عیده وو هه رکهس ژ دیدارا ته لی پیرۆزه عید
ئه ز تنی مه حروومی دیدارم ب سه د مه نزل به عید

مانای وشه کان:

عید: جیژن؛ مه حرووم: بی بهش؛ به عید: دوور.

پوخته ی مانا:

رۆژی جیژنه و هه رکهسیکی تۆ بیینی جیژنی لی پیرۆز ده بی. هه ر منم ته نیا به خت
ره شم و له دینت بی به شم. من له دووری تۆ ده گه ل خو شی، به سه د قوناغ جودام.

٢ هه ر سه حه ر ده نیرم ئه ز جانا ب ئا هانرا ژ دل
«بَارَكْ الْبَارِي بِأَسْعَادٍ عَلَيْهَا يَوْمَ عِيدٍ»

مانای وشه کان:

بارک الباری: خوا موباره کی کا؛ باسعاد: به به خته وه ری؛ علیها: له سه ر ئه و میوینه؛
یوم: رۆژ.

پوخته ی مانا:

گیانه من له ناخ دلمه وه هه موو رۆژیک سه ر له به یان، به هه ناسه سارده که مدا ولام
ده ده م: خوا به هه موو رۆژی یارم به به خته وه ری و جیژن و شادی و دلخو شی بی.

٣ ده رگه هی لوتفا ته خانم مال مه حروومان قه بی
«انّ کلباً باسِطاً دَهْرًا ذِرَاعاً بِالْوَصِيدِ»

مانای وشه کان:

خانم: ئەی گه وره ی من؛ خانم: ژنی بهر پێز؛ ما: تۆ بلیتی؛ ان: لێره دا به مانا ئەوا؛ کلب: سهگ؛ باسپ: راخهر؛ دههر: زهمان؛ ذراع: دهست له په نجه تا هه نیشک؛ وصيد: ژێرده رانه، پێشده رگانه.

خوا له باسی ئەسحابی که هفا فه رموو به: «سه گه کهشیان له بهر ده رگای ئەشکه وته که دا که وتوو و هه ردوو چه مۆله ی داداوه.»

بوخته ی مانا:

گه وره م (یان: خانمه جوانه که)! منیش وه کوو گه ماله که ی پیاو چاکانی ناو ئەشکه وت، دێرزه مانه له دیاری بهرده رگانه که ت چاوه نوڤی لاواند نه وه م. تۆ بلیتی جارێک ئەو دهروه له منی ناھومید و دوور بهخت بکریته وه؟

٤ پیره مه رد م عاشقم ئیرۆ مورادا من بیه خش
«یا حبیبی یا مرادی یا منی قلب المرید»

مانای وشه کان:

مراد: جی نیاز؛ مرید: به نیاز؛ منی: ئاوات؛ حیب: خوشه ویست.

بوخته ی مانا:

پیره میردم، ئەویندارم، چاوی دل م هه ر له تۆ به خوشه ویسته که ی جی نیازم! تۆ ئەو په ری ئاواتمی. ده سا به زه ییت پیمای بێ و تۆزیکم بلاوینه وه و دیداریکم پێ ببه خشه.

٥ «فَرَّ عَقْلِي مِنْ لَهْيِي مِثْلَ بَازٍ أَوْ عَقَابٍ»
«ذَابَ رَوْحِي مِثْلَمَا أُنْحَلَّ فِي نَارٍ جَلِيدٍ»

مانای وشه کان:

فر: پای کرد؛ من: له؛ لهیبی: بلیسه ی من؛ مثل باز: وه ک بازیک؛ او: یان؛ عقاب: هه لۆ؛ ذاب:

توایه‌وه؛ مِثلما: هەر وه‌کوو؛ انْحَلَّ: له به‌ریه‌ک بلاو بوو، توایه‌وه؛ نار: ئاگر؛ جَلید: سه‌هۆل.

پوخته‌ی مانا:

ئاخر تا گهی دوور بـم له دیداری دهرگات؟ عه‌قلیکم بوو به‌گور، وه‌کوو باز و هه‌لۆ؛ له‌به‌ر
تینی بلیسه‌ی دل و هه‌ناوم، له هیلانه‌که‌ی تهره‌ بوو. ئه‌و گیانه‌ش که له له‌شما بوو،
وه‌ک چۆن سه‌هۆل له‌سه‌ر ئاگر ده‌توێته‌وه، توایه‌وه.

٤ «دَمْعُ عَيْنِي مِنْ بُكَائِي مِثْلَ نَهْرٍ فِي سُكُوبٍ»
«نَارُ قَلْبِي مِنْ غَرَامِي فِي ضَرَامٍ فِي الْوَقِيدِ»

مانای وشه‌کان:

دمع: ئه‌سرین؛ عینی: چاوم؛ بُكائِي: گریانم؛ نَهْر: چه‌م؛ سُكُوب: دارپژان؛ نار قَلْبِي:
ئاگری دلم؛ غَرَام: ئه‌وین؛ فِی: له ناو؛ ضَرَام: گرپه؛ وَقِيد: ده‌سته‌چیلهی ئاگر.

پوخته‌ی مانا:

هیند گریاوم لووزه‌وی فرمیسکی چاوم وه‌ک ئاوی ڕووبار دێته‌ خوار. دل وا به‌ ئه‌وین
سووتاو، ئیژی گرپه‌ت له‌ پووش و په‌لاش به‌رداوه.

٥ دل ژ به‌ر نارِ مه‌جازی «بِالْحَقِيقَةِ» بوو په‌ره‌نگ
«نَارُ قَلْبِي فِي هَوَاهُ مِثْلُ نَارٍ فِي الْحَدِيدِ»

مانای وشه‌کان:

مه‌جازی: داهاتووی به‌ده‌ل؛ حه‌قیقه‌ت: راست و ڕه‌سه‌ن؛ په‌ره‌نگ: پۆلوو، سکل؛ هَوا:
ئه‌وین، مه‌یل؛ حَدِيد: ئاسن.

پوخته‌ی مانا:

دلم که به‌ر له‌ دل‌داریی سارد و سڕ بوو، هه‌ر که ئاوری ئه‌وینی تیدا هه‌لکرا، راست وه‌ک

سکلی گەش و بەگرشەیی بەسەر هات. ئەو ئاگرەیی کە لە ئەوینی یارمە لە دلمدا هەلگراوە، وەک ئاسنی سوورەووە بوو دلمی نەرم و پڕ لەتین کردووە. شیاوی باسە: ئاسن کە لە گەرمان نەرم دەبێ و سوور هەلەدەگەرێ، تینەکەیی زۆر بەتەرۆمە و درەنگیش سارد دەبێتەووە.

۸ «کێ خَلاصَ آز دوزخِ هَجَرِ تو یابَمَ ای جَوَان»

«هَر نَفَسْ دَارَدَ صَلَاء و نعره‌ی هَل مِّنْ مَزِيدْ»

مانای وشەکان:

آز: لە؛ یابم: گیرم ئەکەوێ؛ دآرد: هەیه‌تی؛ صَلَاء: بانگ و قاو؛ نعره: گۆرە؛ هەل: ئاخۆ؛ مزید: زیاده.

پوختەیی مانا:

کەیی لە دۆزەقی دووری تۆ رزگار دەبم؟ یارە تازە پینگەییووە کەم! کە ئەم دوورییەت هەموو دەمان بە نەعرەتە هاوار دەکا: ئاخۆ لەووە زیاتر هەیه بیسووتینم؟ لێرەدا مەلا ئیشارەیی بە ئایەتیکی قورئان کردووە کە فەرموویە: رۆژی قیامت خوا لە جەهەندەم دەپرسی ئەرێ پڕ بووی؟ دەلی ئاخۆ پتر هەیه بۆمی بێن؟!

۹ کێ دزانت مَن ژ رِمبازان دەما ئۆغلمە تین

تینە دل سەدرم ژوان و سینه تینی سەد جەرید

مانای وشەکان:

ئۆغلمە: جەنگی مەغلۆبە، هێرشێ توند و تیژ؛ جەرید: جلێت، کورتە رەمب.

پوختەیی مانا:

کێ دەزانێ مَن لە دەستی چاوی مەست چم بەسەر دی؟ بێ بەزە کەوتووونە جەستەیی گیانی پڕزانی دلم. بویته کولکی گۆر و مەیدانی جلێت‌بازانی شۆرەسوار و نیشانی نیشان پیکان بە پەیکانان. هەردەمی دین و دەچن، سینگم بە رەمبان کون-کونە و دل

به نوو كى تيرى برژانگ بوته بيزنگ.

۱۰ من ژ سه ففە ينان ژ نيڤا مه قته لى ر م تينه دل
لى لوان دهستان نيهن خوونا غه زايا ئه ز شه هيد

ماناى وشەكان:

سه ففە ينان: دوو پريزان؛ نيڤ: ناوه پاست؛ مه قته ل: شه پرگه؛ مه قته ل: برينى كارى؛ لى:
به لام؛ نيهن: نين؛ غه ز: په لامار بو سهر دوژمن، خه ز: شه هيد؛ كوژراو له راهى خوا دا؛
شه هيد: حازر و ئاگادار.

بوخته ي مانا:

كه زيه كانت له دوو لاه به هوى سروهى شنه باوه _ كه تيكه ل به يه كتر دهبى و
روخسارتم لى ده شيرنه وه _ وه ك ليك دانى دوو پريز له شه پرگه ران ده چى كه په لامارى
يه ك ده دهن. منى بيچاره ي هه ژارى دل بريندار، لهو ناوه دا بى سووچ و تاوان
ده كوژريم. خوينيشم به فيرو ده روا و كهس كوشتنم ناگريته خو و شه هيدى گوژه
نه ناس خوم!

۱۱ موسحه فا حوسن و جه مالى سووره تا خال و خه تان
«ما تلونا غير حرف لا و قرآن مجيد»

ماناى وشەكان:

موسحه ف: كتيب؛ موسحه ف: قورئان؛ حوسن و جه مال: جوانى و خوشيكي؛
سووره ت: به قه دريى و گه وره يى؛ سووره ت: به شيكى سهر به خو له قورئان يان كتيب؛

۱. شياوى باسه: شه پى سه فين كه له سالى ۳۷ى كۆچى، سه فهره مانگ، له دهم فورات، له
نزيكى شارى په ققه ي لاي حه له ب، له سووريا، مابه ينى عه لى و مه عاويه پرووى داوه، له م
به يته دا ئيشاره تيكى بو كراوه. كيشه زوره ئاخو كوژراوى ئه و شه پره هه موويان شه هيدى يان نا؟
«هه ژار»

ما: نه؛ تَلونا: خویندمان؛ حرف: پیت؛ لا: نا؛ وَ قُرآنِ مَجید: سویند به قورئانی
جی گه وره و پیروژ.

پوخته ی مانا:

سویند به قورئان، منی دلدارى سهر گهردان، له وه تا هم به ئاواتم له کتییى پر له په ږى
جوانى و دلگری ئه و یاره و به تايبه تی له سوورته تی خهت و خالی سهر روومه تی تیر
پروانم. به لام هیشتا جگه له پیتی «نا» م نه خویندوو و ههر وشه ی نام گوئى لى بووه؛
که ئه و نایه ش «لا» ی تیک نانی نیوان دوو بروکانییه تی.
«نالی» ده لى:

وتم ئایا به زارى خوت ته پرسی حالى زارى من
بروى هتیا به یه ک وه ک شکلى لا به عنى که یتزارم

۱۲ گهرچى ههر دايم ژ میهرى نهینه کا دل به دره من
وه ک هیلالى سوبحى تیم ته ز جارنان بم ناپه دید

مانا ی وشه:

میهر: خور؛ میهر: ئه وین و خو شه ویستی؛ نهینه ک: ئاوینه؛ به در: مانگی چارده؛ هیلال:
مانگی یه ک شه وه؛ تیم: دیم؛ بم: بېم؛ ناپه دید: نادیار.

پوخته ی مانا:

ههر چه ند هه میشه دله که م وه ک ئاوینه ی که تیشکی ږوژ بداته وه، له تیشکی ئه وین
ږوشنه و وه ک مانگی شه وى چارده هم ږوونا که و بگره زیاتریش؛ به لام جار- جار که
پرشنگى دیداریم لى لا ده که وى، ده بمه ئه و مانگه یه ک شه وه ی که به یانى بوى پروان.
که ههر نییه و به یه ک جارى تواوه ته وه.
«نالی» به یاره که ی ده لى:

ئهى میهرى میهره بان وهره سه ربامى بامداد

تا مه هروان ببن به هیلالى شه وى محاق

۱۳ ما بله‌علین جانفزا نافئی مه بینت جاره‌کی
«بِالدُّعَا بَلِّغْ تَحِیَّاتِی لِسَلَمٰی یَا بَرِید»

مانای وشه‌کان:

ما: به‌لکوو؛ له‌علین: له‌علان؛ جانفزا: پیت‌ده‌ر به‌گیان؛ بالدُّعَا: به‌نزا و پارانه‌وه؛ بَلِّغْ: بگه‌یه‌نه؛ تَحِیَّاتِی: دروود و سه‌لامه‌کانم؛ لِسَلَمٰی: بۆ سه‌لمایه؛ یَا بَرِید: ئه‌ی په‌یکی نامه‌به‌ر.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وه‌ خوایه‌ به‌لکوو سه‌لما جاریک یادیک له‌ من بکا و به‌و دوو لیوه‌ ته‌نک و ئاله‌ یاقیقیا‌نه‌ی _ که‌ گه‌شه‌ی گیان له‌وانرایه‌ _ ناوی مه‌لا بدرکینێ. ده‌ توخوا! په‌یکی نامه‌به‌ر وپرای دروود و سلوان بۆ پیک‌هاتی ئهم ئاواتهم، له‌به‌ر سه‌لما بیارپوه.

۱۴ تو ژ «مه‌لا» یی هه‌ر به‌رس ئه‌سراری عیشقی حه‌ل دکت
فی موعه‌ممایی چ زانن سه‌د مه‌لا و موسته‌عید

مانای وشه‌کان:

حە‌ل‌دکت: هه‌لدینێ؛ موعه‌مما: مه‌ته‌ل؛ موسته‌عید: فه‌قیی له‌سه‌ر ئیجازه‌، به‌ره‌ژوورتر له‌ سوخته‌.

پوخته‌ی مانا:

تۆ گه‌ره‌کته‌ نه‌یینیه‌ دژواره‌کانی دلی دلداران بزانی، ئه‌و مه‌ته‌له‌ هه‌ر لای مه‌لای جزیری هه‌لده‌هیندری و که‌سی تر نا. مه‌لایان و خوینده‌وارانی له‌زه‌بر، به‌ سه‌تانیش هه‌چی له‌ هه‌یج لی نازانن.

۱۵ ئه‌ر ب کوشتن وه‌ر ب هشتن ئه‌مر و فه‌رمانا ته‌ بت
«أَحْمَدُ عَبْدُ رَقِيقٍ وَأَقِفْ بَيْنَ الْعَبِيدِ»

مانای وشەکان:

عَبْد: کۆیلە؛ رَقِیق: بەنی و کۆیلە؛ رَقِیق: تەنک، باریک، نەرم و نیان؛ واقِف: ھاوستان؛
عَبید: کۆیلەگەل.

بوختە ی مانا:

ئەگەر دەتەوێ بمرکۆژی یان دەتەوێ بمهیلێهوه، فەرمانت چۆنە با وا بێ و بە دل
پازیم. ئەحمەد کۆیلە ی ئالقەبە گوێی بەر دەرگاتە. بۆ فەرمانت لە ناو کۆیلەکانی دیتدا
هەلوستانو و گوێ لەمست و لەسەر هەستە.

داد و مه‌دهد

آ نه‌یشه ککه‌را گهردن ژ عاج دیسا ژ ره‌شتوزین سه‌مه‌د
قه‌وسین ل بالا ف‌ه‌رق و تاج که‌یبه‌ر ره‌شانندن بی‌ عه‌ده‌د

مانای وشه‌کان:

نه‌یشه ککه‌ر: قامیشی شه‌کر؛ ره‌شتوز: ره‌شی برقه‌دار؛ سه‌مه‌د: بی‌نیاز و جی‌نیاز؛ ل
بال: له کن؛ ل بالا: له به‌ره‌ژوور؛ که‌یبه‌ر: تیری دهم‌پانی وه‌ک چه‌قؤ.

بوخته‌ی مانا:

به‌ژنی باریک که به راستی و شووشی و شیرینی، بره‌وی قامیشی شه‌کر ده‌شکینی و
گهردنی زهردی سپی‌واش، که عاج له تماشا کردنی راده‌مین، ئه‌وا دیسان له‌و جووته
برؤی سیونگی زور ره‌شی بریقه‌داری به‌که‌وانه‌ی که نیوانیان له بلندایی بالایدا، به‌رانبه‌ر
به‌دور کاکؤل و تانجی سه‌ریه‌وه‌ دیار ده‌ده‌ن و ئه‌و که‌وانه‌ ره‌شانه ده‌سکردی وه‌ستای
بی‌هاوتای دنیا‌سازده‌ری بی‌نیازه؛ ده‌ستی به تیره‌بارانی هه‌زاران له‌ دلداران کرد.

آ که‌یبه‌ر ره‌شانندن بی‌حساب میسری کودان سیقال و تاب
سه‌د روستهم و ئه‌فراسیاب کوشتن ل وان که‌ر کر جه‌سه‌د

مانای وشه‌کان:

ره‌شانندن: پرژاندنی؛ سیقال: مشت‌ومال؛ تاب: تیشکه و بریقه؛ که‌ر: له‌ت؛ جه‌سه‌د:
له‌ش.

بوخته‌ی مانا:

جگه له‌وه چاوی مه‌ستی به‌ مژۆلان، تیره‌بارانی دلمی کرد و له‌هه‌ژمار به‌ده‌ر بؤی

ھاویش، برؤکانی _ که وهک شیرى میسرى تیژ و خوار و جهوهردارن_ وهها
مشت و مال کریا و بریقه دارى کردبوون، که نهک ههر منى ههژارى بهسته زمانیان پی
ده کوژرا، نهگهر پروسته مى دهستان و نه فراسیایى توورانى وه بهر هاتبا، به قه لتيک
دايده هيتان و که لاکيشيان هه نجن ده بوو.

۳ سهد پادشاه و خوشره وان جان دان ژ عيشقى و ره وان

نه سرين و له بسى نه رغه وان من دين ل به ژنا سه روقه

۴ من دين ل به ژنا عه رعه رين تايين زه باد و عه نه رين

بايى سه با دا چه نه رين زولف چوونه سه ر نوورا سه مه د

مانای وشه کان:

خوسره و: قهرال، پادشا؛ ره وان: گيان؛ له بس: جلک و شمه ک؛ عه رعه ر: داريكى
راست و بلند؛ تا: هه ودا؛ تا: لا بار؛ زه باد: بوخوشيكه له جان وه ريک هه لده وه ري که
وه کوو پشيله ده چى؛ چه نه ر: گهو، ئالقه.

پوخته ی مانا:

من يارم ديت؛ چ ببينم؟ نهو بالا سه ول و عه رعه ره، به به رگى ئال و والاوه ده تگوت
نه مامى عه رعه ره و به نه سرين و نه رখে وان گولى کردوو. که زيه کانى نه توت تاتاي
ميسكى زه باد و عه نه ريان بهر گرتوو. لهو کاته دا باي بسکان هات و ئالقه ی زولفان
چوونه سه ر پروومه تى جوانى که تيشكى پرووناكى خودا ده داته وه. جا نهک ههر من، سه د
پادشا و قهراليش نه وه ببين له عه زه تان گيان نه دن و فهاقى په شيان لى ده برى.

۵ زولف چوونه سه ر نوورا زولال جاره ک وه ره بايى شيمال

بسکان ژ سه ر ديمى فه مال زولفان ژ بهر جوئى نه سه د

مانای وشه کان:

زولال: پروون و لووس و ره وان؛ ديم: پروخسار؛ فه مال: بماله وه؛ نه سه د: شير.

پوخته‌ی مانا:

بای شه‌مال! ده‌ستم دامینت و مه‌ره‌ئه‌و بسکه‌ ره‌شانه‌ی، که نووری روخساری یاریان
داپوشیوه، لاده و ئه‌گه‌ر ده‌توانی راماله، با ئه‌و چاوانه‌ش ببینم که له‌ کوشتنی دلداران
له‌ جووتیک شیر خه‌ته‌رتن. چونکه‌ من به‌ دل‌ ئاواتمه‌ به‌و چاوه‌ جوانانه‌ بمرم.

ع	سه‌حجار جوته‌ی جادوووان	ئیرۆ ژ ره‌مزا ئه‌بروووان
	دل‌گرت و دا‌به‌ر کاشووان	که‌ر کر ل مسکینان که‌به‌د
٧	دل‌گرت و دا‌به‌ر خه‌نجه‌ران	کوشتم نینگار و دل‌به‌ران
	مه‌ ژ ده‌ستی زولما ئه‌سمه‌ران	داد و مه‌ده‌د، داد و مه‌ده‌د

مانای وشه‌کان:

سه‌حجار: جادوو‌گه‌ر؛ ره‌مز: ئیشاره‌ت؛ کاشو: گۆچانی گه‌مه‌ی شه‌قین؛ ئه‌سمه‌ر: گه‌نم
ره‌نگ.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و دووچاوه‌ سیه‌راوییه‌یه‌ی _ که‌ وه‌ک دوو جادوو‌گه‌ر وانه‌ _ چاویکیان له‌ برۆیان
داگرت و تییان گه‌یاند که‌ دل‌میان له‌ به‌ر لابه‌ری. برۆی چه‌ماو له‌ چه‌شنی گۆچانی
شه‌قین، دلیان کردم به‌ گوی مه‌یدان و رفاندیان و که‌ له‌ خه‌نجه‌ریش تیژترن، ئه‌و
بیه‌چاره‌یان هه‌نجنی و له‌ت به‌له‌ت کرد. هاوار له‌ من؛ منی هه‌ژار؛ به‌ر زولمی زۆردار
که‌وتوووم و زۆر کاری من، نازه‌نینیکی دل‌به‌ر و زه‌رد ئه‌سمه‌ره‌. ئه‌ی خوایه‌ به‌ دادم بگه‌!
نیازم زۆر به‌ یارمه‌تییه‌.

٨	دل‌به‌ر ژ له‌علین خۆی شه‌فاف	دا‌مین مه‌یا گولگوون و ساف
	ده‌ریایی عیشقی قاف و قاف	به‌یوه‌سته‌ تیتن جه‌زر و مه‌د

مانای وشه‌کان:

شه‌فاف: روونی شووشه‌یی؛ گولگوون: گول‌ره‌نگ؛ قاف: کیویکه‌ له‌ ده‌ریادا و ده‌وری

هممو دنیای داوه؛ جه زر: کشانه و هی دهریا؛ مه د: هه لکشانی دهریا.

پوخته ی مانا:

مه لا دیاره زۆر دۆعای قبول دهب. له پاش ئهو داد و هاواره، دیاره دلایان داوه تهوه؛ که
 فهرموویه: یارم لهو جووته لیوانه ی _ که وهک بلوور پروون و پاک و له ئالیدا له لال ده کهن _
 باده ی گولپهنگی پرووناکی پی چه شاندم و تیی گه یاندم که نه گهر له سهر واز نه بوو، جار _ جار
 دلی ئیشاندم، گوئی نه ده می؛ چونکه ئه وین وهک دهریا به و هممو دنیای داگرتوو و دهریا ش
 بی جه زر و مه د نابی. جار یک لیم نزیک ده بی ت و جار یکیان دهستم نایگاتی.

حوسنا مونه ززه بی میسال	سه ردا لیباسی خه ت و خال	۹
سه رگه شته هیران ما و لال	ئه حمه د کو دی نوورا سه مه د	
ئه لاله ژ نوورا سه ر مه دی	یه ک قه تره یه ک دا ئه حمه دی	۱۰
شیرینی و ره مزه ک وه دی	مه دهووش ما هه تا ئه به د	

مانای وشه کان:

مونه ززه: پاک و دوور له که مایه سی؛ سه رگه شته: سه رگه ردان؛ هه یران: هه په ساو،
 سه رسوورماو؛ ره مز: ئیشاره، نه یینی؛ مه دهووش: تاساو.

پوخته ی مانا:

منی دلدار، که ئهو جوانیه پاک و بی عه یب و بی وینه یه به گلینه کانی خۆم دیت و
 سه یری خه ت و خالانم کرد _ که بوونه نه خشی روخساری _ به یه کجاری بۆم ده رکه وت
 که وینه ی نووری خودایه لهو روخساره جوانه دایه. ئیتر تاسام؛ سه رم سوورا؛ لال و پال
 بووم. خواجه نووری بی ئاوابوون و سنوورت _ که خوی نیشانی بهنده دا _ چه ند
 گرینگه! من تنۆکیکم له دهریا ی نووری هه میشه یی تۆ پی گه ییشت. شیرنایه تی و
 مژده ی نه یینی وای داومی، که هه تا _ هه تا سه رخۆش و بی هۆشم ده کات.

سه‌فینه‌ی مه‌ی

آ   ئاه‌ژ ده‌ستی وی س‌ری   دل ژ مه‌یی حه‌واله‌ کر^۱
 هه‌رچی ل من کری «مه‌لا»   جامی مه‌یا دو‌ساله‌ کر

بوخته‌ی مانا:

ئه‌ی داخه‌که‌م! هیچ نازانم مه‌به‌ستی نه‌ینی چ بوو. دله‌ ده‌رده‌داره‌ که‌ی من، حه‌واله‌ی
 پیاله‌ی مه‌ی کرا. مه‌لا! هه‌رچی به‌سه‌رت هات، له‌و باده‌ کۆنه‌ی بزانه.
 «حافز» له‌و باره‌وه‌ ده‌لی:

چل ساله‌ ده‌رده‌دارم و وا تازه‌ تی ده‌گه‌م
 چاری هه‌زاری دل‌به‌جفار مه‌ی دو‌وساله‌ بوو^۲

آ   شه‌نگی ب نازی مه‌ششیها   میسک و زه‌بادی وه‌ششیها
 رووی ما دبن پیانه‌ هیژ   زی‌ده‌ ل من ده‌لاله‌ کر

مانای وشه‌کان:

مه‌ششیها: رو‌یشت؛ وه‌ششیها: وه‌شینرا، داوه‌ری، په‌رژوبلاو بۆوه؛ هیژ: هیشتا، هیمان؛
 ده‌لال: ناز؛ ما: ئیمه‌.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌و شه‌نگ و شو‌خه‌ به‌ نازه، هات و راب‌رد. ره‌وته‌ به‌له‌نجه‌ولاره‌ که‌ی، میسک و زه‌بادی

۱. عوسمان تونج: «من ژ خه‌مان ب سه‌د به‌لا   دل ل «مه‌لی» حه‌واله‌ کر» ...

ئه‌م شیع‌ره‌ له‌ نو‌سخه‌ی عوسمان تونجدا، تا کۆتایی، فه‌رقی زۆره‌.

۲. چل سال رنج و غصه‌ کشیدیم و عاقبت   تدبیر ما به‌ دست شراب دو‌ساله‌ بود

دەوھەشاند و بۆنى خۆشى بلاو دەکرد. بۆ پایەنداز لە پىيازى ئىمەى دلدەر، ڤوو بە ئاسمان تخیل بووین و ویستمان بەختەوهرمان بکا و پى له سەر چاوانمان دانیت. بەلام پى له چاوى تەر و سوور نان بۆ بەرى پى ناسکەکەى ئەو ديارە زۆر بوو. بە نازەوھە هیشتا ئىمەى بە تاوانبار دەریتاوه و منەت دەکا.

۳ چیچەک و گول سەحەرگەهان   نەستەرەنن د خەرگەهان
تیکى ژمیسک و ماوهرى   ماھى خوناف و ژالە کر

مانای وشەکان:

چیچەک: گول؛ سەحەرگەه: دەمى بەیانى؛ نەستەرەن: جۆرى گولەباغى ئالە؛
خەرگەه: خێوەتى گەورە؛ خەرگەى کەسک: بریەتییه له ئاسمان؛ خەرگەى مانگ:
خەرمانە؛ ماوهر: گولاو؛ ماھ: ھەیف؛ خوناف: شەونم؛ ژالە: شەونم، ئاونگ.

بوختەى مانا:

يارم لە بەرەبەياندا کە ڤوخسارى خۆى نیشان دا، کولمى سوور و لیوى ئالى و لاجانگى ژىرتای دەسمالى و ھەنیەى مانگ و کەزى و بسکى، بەرامە بلاوکەرەوھى لەبەر ئەم ئاسمانە شینە و لەسەر ئەم کۆنە زەمینە، دیمەنى دا. ھەرچى گول بوون لە خۆشیانی و لە شەرمانى _ کە لە جوانیدا تاي ناکەن _ ئارەقیان کرد. ئاسمانیش بە ئەستێرەو، لە عەزەرتى ئەو دیدارە و لە پڕشنگى ئەو ڤوخسارە، تک_تک ئاوى لە لیوان و ئەسرین لە چاوى دەبارى. کە ئەو ئەسرینانە دەرگەل خوەدانى گولاندا تیکەل بوون و شەونم ئەنگووت. بەلام نەک ئاونگى بى بۆن؛ لە نیزیکی ئەو تازەگولە نازدارە، بۆنى میسک و گولاو و وەخۆ گرتبوو. بە کوردی لیکی دەینەوھە مەلا دەلى:

لە بەیاندا _ کە گول شەونمیان لەسەر بوو _ یار ھاتە دەر؛ لە ناو گولان پیاسەى کرد.

۴ دیمى د بسک و خەمریان   تاو و لەفین د شەتریان
مانە تەمام کەسک و سوور   بەدرە ل دۆرى ھالە کر

ماناى وشەكان:

دیم: روخسار؛ خەمرى: پەرچووگە، نیوہ پرووبەندىكى تۆپرى و بەگەو؛ لەف: پىچ؛
شەترى: گولینگەى بان شەدە؛ كەسك و سۆر: كۆلكەزىپىنە؛ بەدر: مانگى پىر؛ بەدرە:
بە ھەلپە و پەلە؛ بەدرە: كۆمەلىك لە سكەى زىر و زىو.

بوختەى مانا:

دیمەنى ئەو دەم و چاوە، لە ناو بسك و گیلگىلە و گولینگە و دەرزى و لاگیرە و
خرینگە و سەربۆش و سەربىچ و ھەورى و گەردنبەندان، وەك مانگىك دەھاتە بەرچاو
كە لە شەوى چاردەدا بى و پەلكەزىپىنە بووبىتە خەرمانە و دەورى لى دابى.

۵ دەور كىرىن ژ سونبولان چىچەك و بشكو و گولان
دل مە ژ رەنگى بولبولان شىبەتى داغى لالە كر

ماناى وشەكان:

دەور: دەورە؛ بشكو: بشكوژ، خونچە؛ شىبەت: وەكوو؛ لالە: گولەمىلاقە.

بوختەى مانا:

بەو كەزىانەى كە وەك سونبول بۇنيان خۆشە، خونچەى لىو و گولى كولمى خستۆتە
ناو پەرژىنەو و دلەم لە تاو نەدىتنى، داخ لەدلە و وەك مىلاقە رەش بوو جەرگ و
ھەناوى و بوومە ھاودەردى بولبولان لە نالە و گريانى بەكول.
نالى دەلى:

گريانى بەيانانى منە باعيسى خەندەت

بشكووتنى گول ماىەى لىنانى شەواو

۶ پىرى موغان ژ شىشەى دا مە سەفینەكى مەى
شوكرى خودى كو قولزومەك من ژ خورا قەبالە كر

مانای وشه‌کان:

موغ: مه‌لای زه‌رده‌شتی؛ **پیری موغان:** مه‌یخانه‌چی، له زاراوه‌ی عارفاندا به پیری ته‌ریقه‌ت ده‌لێن؛ **سه‌فینه:** گه‌میه، له زاراوه‌ی مه‌یخو‌راندا پیاله‌ی پره؛ **قولزوم:** له بنچینه‌دا ناوی ده‌ریای سووره و چونکه نێزیک به شاری «قوله‌یزمه»ی نزیك سیواسی میسر بووه، ئه‌و ناوه‌ی به سه‌را بر‌اوه، به‌لام له شیعرى شاعیراندا واتای ده‌ریا ده‌دا؛ **قه‌باله:** تاپۆ.

پوخته‌ی مانا:

پیری ته‌ریقه‌ت له باده‌ی دل‌داریی خودا پیاله‌یه‌کی ده‌خوارد من دا. سوپاس بۆ خوا که له سایه‌ی ئه‌و پیاله‌وه ده‌ریایه‌کم وه‌گیر که‌وت. واتا دلم بوو به ده‌ریا له ناسین و ئه‌وینی خودای مه‌زندا.

٧ خزرئ ب ره‌مز و موعجیزی مه‌ست مه‌ دی د دینگزی
هات پیاله‌یه‌ک د ده‌ست ئه‌شکه‌ره سه‌د پیاله کر

مانای وشه‌کان:

خزر: سه‌وز؛ **خزر:** ناوی یه‌کیک له نزیکان به خودایه که مه‌رگی لی دوور که‌وتۆته‌وه. ده‌لێن ئاوی ژیا‌نیشی خو‌اردۆته‌وه و هه‌میشه هه‌ر جوان ده‌مینێ؛ **ره‌مز:** نه‌ینی و ئیشاره؛ **موعجیز، موعجیزه:** ئه‌و شته‌ی له عه‌قل و ده‌سه‌لاتی مرۆ به‌دووره؛ **دینگز، دینیز:** ده‌ریا.

پوخته‌ی مانا:

پیری من وه‌ک خدری زینده له ده‌ریای دل‌ما خۆی نو‌اند. ئیمه‌ی دی مه‌ستی ئه‌وینین، پیاله‌یه‌کی له ده‌ستدا بوو؛ به‌و پیاله سه‌د پێکی دامی و سه‌د ئه‌ونده مه‌ستی کردم.^١

١. شیاوی باسه: قورئان باسی مووسا ده‌کا که تووشی یه‌کیک هاتووه زۆر له خۆی زان‌تر بووه و له ده‌ریادا پێکه‌وه بوون؛ تا ئاخ‌ری چیرۆکه‌که... ده‌لێن ئه‌و پیاوه خدر بوو. مه‌لا لی‌ره ئیشاره‌تیک به‌و باسه‌ی قورئانیش ده‌کات. «هه‌زار»

آ غونچه له با ژ رهنگ گولي ديمى ب سير نوما «مهلى»
شوبه تى بولبولان سه حر لهو مه فغان و ناله كر

ماناى وشه كان:

له ب: ليو؛ سير: نهينى؛ فغان: هاوار.

بوخته ي مانا:

خونچه ليوه ي بهرنگ گوله، به نهينى له به ياندا روخسارى نيشان مه لا دا. هو ي
ئه مه يه كه هموو بهر به يانان، وه ك بولبولان ئيمه گاله و ناله مانه.

حه جی گه وره

آ ده ری مه یخانه یا عیشقی سه حه ر عارف زیاره ت کر
ب ئایی چه شم و خونی دل وزوو به ست و ته هاره ت کر

مانای وشه کان:

چه شم: چاو؛ وزوو: ده ستوئیژ؛ ته هاره ت: پاک و خاوینی.

پوخته ی مانا:

خواناس (عارف) له به ره به یاندا، ده رگای مه یخانه ی ئه وینی نیشان درا. بو ئه وه ی بو
ماچ کردنی سه رده رانه و چوونه ناو مه یخانه بشی، گه ره ک بوو پاک و خاوین بی. له سه ر
ده ستووری خواناسان، له خوینی دلدا خوی ششت و به ئاوی چاو ده ستوئیژی گرت.

آ ورین جاما هیلالیدا ژعه کسی ماهی نه و بیینی

کو خانی میهر و جه رگی چه رخ و خوانی پروزه غاره ت کر

مانای وشه کان:

وه رین: بهینه؛ هیلالی: له بیچمی مانگی یه کسه وه، (یان: له رهنگی مانگی یه کسه وه)؛
عه کس: گه راندنه وه؛ ماهی نه و: مانگی تازه؛ بیینی: بیینی؛ خان: مال؛ خوان: سفره.

پوخته ی مانا:

مه یگێر! به و پیا له ی سه ر ده ست – که له شکلی مانگی نوێ دروست کراوه – مه ییکی
زه ردی تیشکده ر وه ک مانگ بیته و بمانده ری و روخسارتی تیدا بنوینه و برۆکانت له و
باده ی له رهنگ ئاوینه دا تماشا که! که هه رچه ند له گوین مانگی نوێ که وانی و باریک
ده نوینن؛ چۆن پشیوی و ئازاوه یان ناوه ته وه، تیری ئه وان له ماله که وانیانه وه مالی خۆر

و جهرگ و هه‌ناوی ئاسمان و سفره‌ی پۆژووی پۆژوودارانێ تالان کرد و سووتاندنی.
له‌و ساوه‌ تۆ دیاریت داوه، نه‌ پۆژ پهرستن له‌باوه و نه‌ پۆژو له‌بهر مانگ دیتن.

۳ ب میزان قه‌وسێ ماهێ نه‌و ل وه‌جه‌ی دلبه‌ری من دی
ژ چه‌شم و گوشه‌یی ئه‌بروو ب دۆر جامی ئیشاره‌ت کر

مانای وشه‌کان:

میزان: ته‌راز، به‌رانبه‌ر؛ میزان: بورجی ته‌رازوو له‌ ئاسمان؛ قه‌وس: که‌وان؛ قه‌وس:
بورجیک له‌ ئاسمان؛ وه‌جه‌: روخسار؛ وه‌جه‌: لا؛ ب دۆر: بۆ ده‌وره‌ی.

پوخته‌ی مانا:

من که‌وانه‌ی برۆی یارم له‌ به‌ر هه‌نیه‌ی به‌دی کردن که‌ وه‌ک مانگی تازه‌هاتوو، له‌
گوشه‌ی ئاسمانی ساودا هاته‌ به‌رچاو. له‌ ته‌رازی و ریک‌وپیتی و که‌وانه‌ی ئه‌و دوو
که‌وانه‌، بورجی که‌وان له‌ ئاسمانا ده‌گه‌ل ئه‌ستیره‌ی ته‌رازوو شه‌رمه‌نده‌ بوون که‌ گرۆی
لی بردبوونه‌وه‌. یاری نازدار به‌ گوشه‌ی برۆ و تیه‌لی چاو هانه‌یان دام که‌ له‌ پیاله‌ نزیک
که‌وم و له‌ تیشکی ئه‌وان له‌ مه‌یدا سه‌رخۆش و دووره‌هۆش بيم.

۴ ب ئه‌بسانان نه‌زه‌ر من چوو ژ چه‌رخێ قه‌وسێ ئه‌بروویان
شوکور خوازین کو چاقان کار به‌رعه‌ینی به‌ساره‌ت کر

مانای وشه‌کان:

ئه‌بسا: چاوگه‌ل؛ به‌ساره‌ت: عیلم و زانست؛ نه‌زه‌ر: تماشا؛ چه‌رخ: سوورپاندن، بزواندن؛
چه‌رخ: جه‌غز؛ چاقان: چلۆن؛ چاقان: چاوگه‌ل؛ عه‌ین: چاو؛ عه‌ین: خودی خۆ، ته‌واو.

پوخته‌ی مانا:

کاتی یارم گوشه‌ی برۆی بزواندن و به‌ تیه‌لی چاو تیی گه‌یاندم باده‌ وه‌خۆم، چاوم له‌
جه‌غزی برۆکه‌ی هه‌لخلیسکا و چاو مه‌سته‌کانیم دیتن و به‌وان مه‌ست بووم. سوپاس
بۆ خوا که‌ چاوێم هه‌لیک کاریان له‌ پووی زانینه‌وه‌ تووش هات. سه‌یر ماوم چلۆن ئه‌و
جاره‌ به‌ختی من ئه‌ونده‌ باشی هه‌یناوه‌؟!

ژ بهر دیمێ نيقاب ئافیت و دهستورا تهوافی دا
د سهعیی بهیت و ئیحرامی و من ئهسوهد زیارهت کر

مانای وشهکان:

نیکاب: ڕووبه‌ند؛ دهستور: ئیجازه؛ تهواف: ده‌ده‌وره گه‌ڕان؛ سه‌عی: ڕۆینی به‌په‌له و غاردان به‌ تابه‌تی بۆ حاجیان له‌ هه‌رته‌ی حه‌جدا؛ به‌یت: مال، مالی کابه؛ ئیحرام: ده‌ربه‌ست بوون به‌ چهند شتیک که‌ هه‌رته‌ی حه‌ج مه‌رجه‌ بۆ حاجی؛ ئه‌سوهد: ڕه‌ش، به‌ردی ڕه‌شی حاجیان.

پوخته‌ی مانا:

یار ڕووبه‌ندی له‌سه‌ر ڕوخساری تووڕه‌لدا. ئیجازه‌ی دا که‌ له‌ ده‌وری سه‌ری گه‌ڕیم و دنیا له‌ خۆم هه‌رام که‌م و به‌رمو کابه‌ی ڕوخساری ئه‌و به‌غار بڕۆم. خوا شوکۆر حه‌جم قبووله و خالی وه‌ک به‌رده‌ ڕه‌شه‌که‌ی حاجیان پیرۆز و ڕه‌نگ شه‌وه‌م، زیارهت کرد.

د دیداری هه‌زاران جان نساری مه‌قده‌می یارن
که‌سی جانان ب جان بینت د عیشقی وی تجارهت کر

مانای وشهکان:

نसार: په‌رژ کردن، شاباش؛ مه‌قده‌م: جیگه‌ پێ، پێ و قده‌م؛ تجارهت: قازانج له‌ مامله.

پوخته‌ی مانا:

له‌ ڕێگه‌ی دیداری یاردا هه‌زاران گیان به‌ شاباشی به‌ری پنی که‌م، له‌ قازانجمه. که‌سیک یاری به‌ چاوی گیان – وه‌کوو من دیومه‌ – بینی، له‌ بازاری ئه‌وینی سوودی بێ‌هه‌ژمار وه‌گیر دینی.

ب دیناری دنێ زینه‌هار دا یاری خوه‌ نه‌فروشی
که‌سی یووسف فروتی وی د عاله‌مدا خه‌ساره‌ت کر^۱

۱. حافظ ده‌لی:

یار مفروش به دنیا که بسی سود نکرد آن که یوسف به زر ناسره بفروخته بود

مانای وشه‌کان:

زینهار: ده‌غیله؛ عاله‌م: دنیا؛ خه‌ساره‌ت: زیان.

پوخته‌ی مانا:

ده‌غیلت بـم نه‌چی هه‌رگیز به‌ زیر و مالی دنیا یار وه‌گۆری. که‌سیکی یووسفی میسری
فرۆشت، هه‌ر خۆی له‌ دنیا‌دا زیانبار بوو.

٨ تـنـی ئه‌و سه‌جده‌یا شوکری ته‌ بر می‌جـرابـی قه‌وسه‌ینان

کو ده‌لق و شه‌مل و سه‌ججاه‌ ب فی ناڤی قه‌ساره‌ت کر

مانای وشه‌کان:

ده‌لق: خه‌رقه‌ی پر له‌ پینه‌ی ده‌رویشانه؛ شه‌مل: ئه‌و چاره‌که‌ یان عه‌بایه‌ که‌ ده‌له‌شیان
ده‌هالینن؛ سه‌ججاه‌: دوو‌گـردی نوێ؛ قه‌ساره‌ت: شوشتن؛ قه‌سسار: گازر، جل‌شۆر.

پوخته‌ی مانا:

ته‌نیا هه‌ر ئه‌و سوژده‌ و کر‌نۆشه‌ت به‌ کار هاتوو‌ه که‌ به‌رانبه‌ر به‌ می‌جراوی که‌وانه‌ی برۆی
یار، بۆ سوپاسی دیداره‌که‌ی به‌جیت هینا و هه‌ر که‌سی‌کیش وه‌ک تۆ خه‌رقه‌ و
به‌ژن‌پۆش و به‌رماله‌که‌ی به‌ ئاوی چاو و خوینی دل‌ نه‌شۆری، به‌ ئاواتی دلی ناگا و
کر‌نۆشی لی قبول‌ناکری.

٩ د به‌حسی له‌علی له‌ب هه‌ر خام نارت ته‌بعی ئه‌لماسی

وه‌لی ته‌ئسیر و فه‌یزی میهری ته‌دبیری حه‌راره‌ت کر

مانای وشه‌کان:

خام: کال، خاو؛ نارت: ناگاته؛ ته‌ئسیر: کار‌تیکردن؛ فه‌یز: به‌هره؛ فه‌یز: سه‌ر‌پـێژ
کردن؛ میهر: خۆر؛ میهر: ئه‌وین؛ حه‌راره‌ت: گه‌رما.
شیاوی باسه‌: له‌عل و ئه‌لماس دوو‌گه‌وه‌هرن که‌ ده‌لین کار‌تیکردنی پۆژ، به‌ سه‌تان
سال، له‌ دلی به‌ردا‌سازیان ده‌دا.

پوخته‌ی مانا:

هه‌ر کال و خاویک ناتوانی مرخی وه‌ک ئەلماس برابی و بتوانی له‌باس کردنی له‌علی لێواندا سهرکه‌وێ. که من ده‌توانم لێی بدویم، تیشکی خۆری ئەوینی به‌سهرپرێژی من، ئەو گهرمایه‌ی داوه به‌دل که بتوانی له‌م دژوارییه‌ سهر ده‌رکا.

د ئیعجازی به‌یانیدا سوخه‌ن گهر بێته ئینسافی
دزانت موخته‌سه‌ر هه‌ر که‌س «مه‌لی» سیحره‌ عیباره‌ت کر

مانای وشه‌کان:

ئیعجاز: شتیک که له‌ توانای که‌سدا نه‌بی؛ سوخه‌ن: وته؛ موخته‌سه‌ر: کورته؛
عیباره‌ت: قسه‌ درکاندن.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گهر خه‌لک هه‌روا که‌میک ئینسافیان بی، باش ده‌زانن مه‌لا له‌و شیعرا نه‌ی خۆیدا، کاریک ده‌کا که به‌هیچ که‌سیک نا‌کری و هه‌رچی له‌ ده‌می ده‌رده‌چی وه‌ک سیحری جادوو گه‌رانه.^۱

۱. شیاوی باسه: مه‌لا له‌م غه‌زه‌له‌یدا شوینی حافزی گرتوو و دوو شیعری خواجه حافز _له‌و کیش و قافیه و مانایه_ له‌ ناو دیوانه‌که‌یدا یه. «هه‌ژار»

شوینی شیعری حافز و له‌و زیاتر، مه‌ولانای رۆمی _چ له‌ بواری مانا و چ له‌ باری کیش و سه‌رواوه_ له‌م دیوانه‌ ته‌واو به‌رچاوه.

هه‌میشه به‌هار

١ خه‌لقۆ ل من کن شیره‌تی ئه‌و دلبه‌را زهر رین که‌مه‌ر
من دی د حالئ غه‌فله‌تی هات دهر ژ بورجئ وه‌ک قه‌مه‌ر

مانای وشه‌کان:

خه‌لقۆ: گه‌لۆ؛ شیره‌ت: ته‌گبیر؛ بورج: مه‌نزلگه‌ی مانگ؛ بورج: باله‌خانه‌ی کۆشک.

بوخته‌ی مانا:

خه‌لکینه ته‌گبیرم چیه؟ چم لی ده‌که‌ن؟ نازانن ئه‌مپۆ چم دی؟ له‌ پر دیتم یار
که‌مبه‌ره‌ی زێڕین له‌ پشت، له‌ باله‌خانه‌ دیاری دا؛ وه‌ک مانگ هه‌لی.

٢ هات‌دهر ژ بورج و په‌نجه‌ران دل گرت و دا به‌ر خه‌نجه‌ران
ئه‌ف ره‌نگه‌ حالئ دلبه‌ران له‌و عاشقان خوون بوون جه‌گه‌ر
٣ قه‌لب و جه‌گه‌ر من بوونه‌ خوین له‌ورا کونوو ده‌ربوون برین
ئه‌ی جان وه‌ره‌ حالم بیین وه‌ر رووح ژ قالب بیته‌ دهر

مانای وشه‌کان:

جه‌گه‌ر: جه‌رگ، که‌زه‌ب؛ رووح: گیان؛ قالب: به‌ده‌ن.

بوخته‌ی مانا:

هه‌ر که‌ په‌نجه‌ره‌ی کردنه‌وه‌ و له‌ دووره‌وه‌ له‌ ژووری باله‌خانه‌یدا خۆی نیشاندام،
ژانیکێ وام له‌ دل وه‌ستا ده‌تگوت به‌ر خه‌نجه‌ر دراوه‌. خوین له‌ جه‌رگ و هه‌ناومه‌وه
هه‌لده‌چۆرا و کۆنه‌برینم کولانه‌وه‌. وه‌ره‌ ئه‌ی گیانی شیرینم تۆ هه‌یج نه‌بی له‌ برینه‌کانم

بروانە کە دەشزانم گیانی ئامانەتى ناو لەش ھەر تۆى لى نزیك کەویەو، خۆى لە لەش رادەپسکینى و بۆ سەیری بەژن و بالای تۆ دیتە دەرى و نایەتەو؛ کە بەراستی دەبیتە مایەى شانازیم.

٤ جانى من ئەر بى سەر جەسەد مەزگین ب ئافاقان رەسەد
عالم ھەمى پى بن ھەسەد ئینسان و جین و جانەوەر

مانای وشەکان:

جەسەد: لەش؛ ئافاق: ئاسۆگەل؛ ئافاق: ھەموو دنیا؛ رەسەد: دەگا؛ عالم: ھەرچى ئافەرىدەيە؛ ھەسەد: ئیرەيى؛ جین: جنۆکە؛ جانەوەر: زیندەوەر.

پوختەى مانا:

يارم — کە گیانی بەراستم ھەر خۆيەتى — گەر بىتە سەیری برینان، گیانە سىسەکەى ناو لەشم بۆ دیدارى دیتە دەر و بە یەكجاری لە لانی لەش تەرە دەبى. کە وا بوو یار دیتە سەیری جەندەکە بى گیانەکەى من. بەلام ھەر بگاتە سەرم، لە دنیاى دەبیتە قاو؛ خۆشى و مژدەى دیدارەکەى گش ئاسۆيەك بەرخۆ دەدا. ھەرچى ئافەرىدە ھەنە — مرۆ و جنۆکە و زیندەوەر — ئیرەيى بە لاشەم دەبەن.

٥ عالم ھەمى تىك بوونە سەف سەیرین ل شاھى من بە خەف
ھاتن تەماشای چار تەرەف شاتر خومار (خیمار) تايین دەر
٦ ھات پادشاھى پور سوپاھ قامەت ئەلیف دیم شوبهى ماھ
داد و مەدەد سەد ئاھ و ئاھ زولفان عەقارب تینە سەر

مانای وشەکان:

سەیرین: رۆانیان؛ شاھى: شادی؛ شاھ: پاتشا؛ خەف: نەپینى؛ شاتر: چوست و مەزبووت؛ شاتر: جلەودارى پاتشایان؛ خومار: مەى گەستە، سەرگىژى سەرخۆشى؛ خیمار: نیوھ رۆوبەندىك؛ سوپاھ: لەشكر؛ قامەت: بەژن؛ عەقارب: گەلە دووپشك.

بوخته‌ی مانا:

مه‌لا به خه‌یال دایناوه که یار به‌زه‌ی پیدا هات و هاته سه‌یری که‌لاکه برینداره‌که‌ی.
 فهرموویه‌تی: هه‌موو دنیا کۆ بۆته‌وه و ریزیان له ده‌ورم به‌ستوو که هیچ نه‌بی به
 دزییه‌وه هه‌ست به شادی له‌شه‌که‌م که‌ن و له‌و پاتشای نازدارانه‌ش به سیله‌چاوێک
 بروانن. پیاده‌ی جلّه‌وداری ئه‌سپی ئه‌و مه‌سته فهرمان‌په‌واه‌یه‌ش، له جوانیه‌که‌ی مه‌ی
 گه‌سته‌یه و پیشی تماشای گرتوو. که‌زیه‌کانیشی _ که سه‌ریان به ئالقه
 هه‌لگه‌راونه‌وه _ وه‌ک دوو‌پشک له‌و سه‌روه‌ه گه‌ف له تماشاکه‌ر ده‌که‌ن. خیماریش
 نیوه‌ی روخساری داگرتوو. هه‌ی داد! هه‌ی خودا کۆمه‌گی‌ک له ده‌س ئیره‌یی
 پاسداری ئه‌و نازداره و که‌زیه‌ی ئه‌و بالانه‌مامه‌ی که وه‌ک پیتی ئه‌لف راسته و ته‌ختی
 هه‌نیه‌ی وه‌ک مانگ وایه.

Y	گه‌ستیمه خه‌لقۆ عه‌قره‌بی	مه‌ستم ژ شه‌وقا غه‌بغه‌بی
	تالع تنی مه‌د که‌وکه‌بی	ئیرۆ عه‌قارب تینه‌ده‌ر
A	ئیرۆ عه‌قارب هاته‌خوار	چوو نیقی باغی گولعوزار
	ئه‌و بوغچه‌یا هه‌ر لی بوهار	له‌و بولبولان لی قال و شه‌ر

مانای وشه‌کان:

شه‌وق: مه‌یل، ئاره‌زوو؛ شه‌وق: پرشنگ؛ غه‌بغه‌ب: به‌رچیله؛ عوزار: لاجانگ؛ بوغچه:
 باخچه؛ بوهار: به‌هار؛ قال: گاله.

بوخته‌ی مانا:

له‌ پرشنگی سپیایه‌تی ژیر چه‌ناگه‌ی، چاوم به‌شه‌واره که‌وت و به‌ بۆنی ئاره‌زوو مه‌ست
 بووم. هۆشم نه‌بوو، سه‌ری نووکی که‌زی و بسکی _ که وه‌ک کلکی دماره‌کۆل ببوو
 ئالقه _ پییه‌وه دام؛ سستی کردم. بۆ چاره‌نووس که له فالنامه ده‌روانم هه‌ر بورجی
 دوو‌پشکی ئاسمان له به‌ختمه.

به‌لئ ئه‌م‌پۆ که یار که‌زی به‌ شانه کرد، گه‌وه‌کانی هاتنه سه‌ر روومه‌تی جوانی، ده‌تگوت
 هه‌زار دماره‌کۆل که‌وتوو نه‌ ناو گولزاره‌وه و لاجانگی وه‌ک گول ناسکی، داپۆشرا بوو.

بولبولان له پیوار بوونی ئەو گولزاره هه‌ر به‌هه‌ره، که‌وتوونه نالین و گالین و له‌گه‌ل به‌ختی ره‌ش شه‌ریانه.

٩ بی‌حه‌د ژ دل نالی و که‌یب ده‌و بوغچه‌یا رزوانی غه‌یب
 فان نالیان نینن چو غه‌یب سوه‌تینه ئەم دل بوو سه‌قه‌ر

مانای وشه‌کان:

بی‌حه‌د: له هه‌ژمار به‌ده‌ر؛ بی‌حه‌د: بی‌ سزادان؛ که‌یب: ماتی و خه‌مگینی؛ رزوان: به‌هه‌شت؛ رزوان: به‌هه‌شته‌وان، ره‌زه‌وان؛ غه‌یب: نادیار؛ سه‌قه‌ر: جه‌هه‌نده‌م.

بوخته‌ی مانا:

نال و گاله‌ی خه‌مبارانه‌ی ئەوینداران، هیند له ئەندازه ده‌رچوو هه‌و به‌هه‌شتی خودایه‌شی — که‌رووی یاره — داگرتوو. به‌لام نالین بو ئیمه‌ی دل‌داری بی‌به‌ش، سزای نییه و ئاساییه؛ چونکه ئیمه‌ دل‌مان وه‌ک جه‌هه‌نده‌م گه‌رمه و خه‌لکی جه‌هه‌نده‌میش له‌و لا ناله‌یانه و ده‌نگیان ده‌گاته ناو به‌هه‌شت و هاوار ده‌که‌ن که ئیوه فریامان که‌ون.

١٠ سو‌تن ل من جه‌رگ و هه‌ناف وه‌ردین د هه‌وور گرتی خونا‌ف
 زولف هاته سه‌ر لی کر بلا‌ف بایئ نه‌سیم وه‌قتی سه‌حه‌ر
 ١١ ترسم موخالیف با ده‌تی زولفی‌ن د دؤرا جه‌به‌ه‌تی
 راکت قیام وی ساعه‌تی عاله‌م بیت زی‌روزه‌به‌ر
 ١٢ زاهیر دی‌ژم په‌ندگیر دا دل نه‌دی زولفا حه‌ریر
 شوبه‌ی «مه‌لی» مینی ئەسیر گوهدیره قه‌ولی موعته‌به‌ر

مانای وشه‌کان:

وه‌رد: گول؛ هه‌وور: ورد؛ موخالیف: پیچه‌وانه؛ جه‌به‌ه‌ت: تو‌یل؛ زی‌روزه‌به‌ر: ژیر‌وژ‌وور؛ راکه‌ت: هه‌ستینی، په‌یدا‌کات؛ قیام: هه‌ستان؛ ساعه‌ت: ره‌ژی قیامه‌ت؛ په‌ند: نامۆز‌گاری؛ گیر: بگه‌ر؛ قه‌ول: گه‌ت؛ موعته‌به‌ر: به‌ئ‌یحتوبار.

بوخته‌ی مانا:

گولی پوخساری ئه‌و یاره له به‌یانا ورده‌شه‌ونمی له سهر بوو. که‌زیه‌کانی به‌سهردا هات و بای به‌پان، له سهر پوخسار په‌خشی کردن. سه‌یری گولانم له ده‌س چوو؛ له تاوانا جه‌رگ و هه‌ناوم سووتاون. زۆر ده‌ترسم ئه‌و بای پیچه‌وانه‌ی به‌خته، کاریک بکا زولفان له ده‌وری هه‌نیه‌شی به‌هالینی و قیامه‌ت له دنیا رابینی و دنیا‌یه ژێروژوور بکا و ئیتر بۆ دل‌داری هه‌ژار، هیچ ده‌ردی خۆشیان نه‌مینی.

کاکی ریبوار! من که مه‌لام، ده‌بی به‌رواله‌ت پی‌ت بلیم دلت مه‌ده به‌کیژۆله‌ی ئاوریشمی دل‌رفین؛ با وه‌ک من گیرۆده‌ نه‌بی. به‌لام ئه‌م ئامۆژگارییه‌ی من له دلمه‌وه هه‌له‌نقه‌ولیوه. په‌ندی به‌راستیم ئه‌وه‌یه دل ده‌گرۆی جوان چاکیک نی و گیرۆده به! تا ئاماده‌ی دل‌داری یاری مه‌زن بیت.

مەستی ئەبەدى

۱ جاناز جەمالا تە موقەددەس قەبەسم ئەز
گەر حوور و پەریزادە نەزەر کی تە بەسم ئەز

مانای وشەکان:

موقەددەس: پیرۆز؛ قەبەس: بزووت؛ نەزەر: تماش؛ ئەز: من.

بوختەى مانا:

گیانە من لە خۆمەووە هیچ نیم. من گریکم لە کۆی گری تۆووە هاتووم. من نە هۆریم دل
دەبگری، نە لە شوین پەرییان دەگەریم. من لە دنیا و قیامەتە تماشیه کی تۆم بەسە.

۲ میسلئ مەهئ نەو گەر تە دفتین مە بیینی
میزە بکە جامئ تو دیینی چ کەسم ئەز

بوختەى مانا:

راسته من لە دلداریدا هیندە لاواز و بئ پەنگم کە وەک مانگی یەکشەووەم بەسەر
هاتووە و دەبئ زۆر ورد بۆم پروانن تا دەمبینن؛ بەلام تۆ ئەگەر بەنیازی من بیینی،
پروانە پیالەى مەیه کەى خۆت ببینە! منیش هەر تۆم. مەروانە پەنگی دنیايم؛ منیش
و تۆش هەر دانەوێ تیشکی جوانی خوای مەزنین.

۳ یەغما ژ مە جان کر کو تەجەللاي ل دلدا
من پرووحئ د قالب تویی تەنھا قەفەسم ئەز

مانای وشه‌کان:

یه‌غما: تالان؛ ته‌جه‌للا: ئاشکرا بوون؛ قه‌فه‌س: ڤکه.

پوخته‌ی مانا:

یاری نازدارا! هه‌رکه ڤرشنگی جوانی تۆ، خۆی بۆ دلم ئاشکرا کرد، گیانه ڤواله‌تییه‌که‌می به تالان برد. ئیستا تۆم گیانی شیرینی و من بوومه قه‌فه‌سیک بۆ تۆ.

۴ حوبیا ته‌یه من راده‌ه‌ژینی کو بنالم
شهب تاب سه‌حه‌ر ناله ژ ره‌نگی جهره‌سم ئەز

مانای وشه‌کان:

راهه‌ژاندن: ڤاته‌کاندن، ڤاژاندن؛ شهب: شه‌و؛ جهره‌س: زه‌نگۆله.

پوخته‌ی مانا:

وه‌ک ده‌نگی زه‌نگ به هۆی ده‌ستیک په‌یدا ده‌بی که زه‌نگۆله راده‌ه‌ژینی، ناله‌ی منیش نه به خۆمه؛ ئه‌وینی تۆ ده‌مخاته سه‌ر ناله‌کردن.

۵ من گۆ مه‌هی نه‌و چاشیتی ئه‌برووی یاری
گۆ من چ حه‌ده شو به‌ه‌تی نه‌علی فه‌ره‌سم ئەز

مانای وشه‌کان:

چاشیتی: چه‌شیت، چه‌شن، له‌گوین؛ گۆ: گوتی؛ نه‌عل: نال؛ فه‌ره‌س: ئه‌سپ، چ نیر چ می.

پوخته‌ی مانا:

به مانگی تاز هه‌اتووم گوت: له چه‌شنی ئه‌بروی یاری گوتی: ڤام ناکه‌وئ ئه‌و په‌سنه؛ من وه‌ک نالی ئه‌سپانم.

«نالی» ده‌لی:

به سه‌روم وت که راست و سه‌رکه‌ش و به‌رزى! که‌چی له‌رزى

که فه‌رقیشم بگاته ئاسمان، به‌نده‌ی قه‌دی یارم

۶ ساقی ژ ٺه زل يه کـ دو قه دح باده به من دا
حه تتا ب ٺه به د مه ست و خومار و ته له سم ٺه ز

مانای وشه کان:

ٺه زل: رږڙی بناوان؛ قه دح: پيال؛ ٺه به د: بې پرانه وه؛ ته له س: شل و شه و يق و
خونه گر، مه ستی که له لا.

پوخته ی مانا:

هر له رږڙی بناواندا مه یگیر يه کيـ دوو پيال مه ی دامی؛ تا هه تایه مه ست و
سه رخوش و که له لا ده مینمه وه و ٺه غیار بوونه وم بو نییه.

۷ جانا تویی من جان، گولی بې خار گهره م بی
میننه کونه وه ک بولبولی میخنه ت عه به سم ٺه ز

مانای وشه کان:

خار: درک؛ میننه ت: سوپاس؛ میخنه ت: میننه ت؛ عه به س: بېهوده.

پوخته ی مانا:

گیانه! له وساوو تۆم گیانی، وه ک خییوی گولی بې درکم. سوپاس بو خوا که وه ک
بولبول بابه ده ست و رهنج خه سار نیم. چونکه گولی یاری بولبول به چقل ده وری دراوه.

۸ سه د جهور و جه فا دی ب مه ناچین ژ ده ری ته
یه کسه ر تونه باتی ول ته بعی مه گه سم ٺه ز

مانای وشه کان:

نه بات: بلوری شيله ی قهند؛ مه گه س: میس.

پوخته ی مانا:

سه د جارانیس جزیام ده ی و بی ٺه مه گیم ده گهل بکهی، له ده رگا که ت لا ناکه وم. تو

نه‌باتی و ته‌بیاتی منیش وه‌ک می‌شه؛ له‌ شیرنایه‌تی ده‌گه‌پریم.
«سه‌عدی» ده‌لی:

دل وه‌لا ناکه‌وئ هه‌ر دیته‌وه‌ لات تا ماوه
شانه‌هه‌نگوین! له‌ وزه‌ی می‌ش نییه‌ لات لی لادا
«ناری» ده‌لی:

می‌شی خالت نافرئ به‌س باوه‌شینئ که به‌ ناز
چونکه‌ پابه‌نده‌ به‌ شه‌هدی شه‌ککه‌ری گۆناته‌وه‌

گه‌ر وه‌ ته‌ دفیتن ببری سه‌ر بکه‌ فه‌رمان
دافئ سه‌عه‌تی سه‌ر ببرم خوه‌ش مقه‌سم ئه‌ز
سه‌ر تا ب قه‌ده‌م ئه‌ز بسۆژم شوبه‌ئ «مه‌لا»یی
په‌روانه‌سیفه‌ت سوه‌تم و بی‌سه‌وت و حیسم ئه‌ز

مانای وشه‌کان:

سه‌عه‌ت: ده‌م؛ مقه‌س: قه‌یچی؛ سوژین: سووتان؛ حیس: هه‌ست؛ سه‌وت: ده‌نگ.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر دلت وا ده‌خوازئ هه‌ر سه‌رم پێوه‌ نه‌می‌نئ، فه‌رمانت هه‌ر بده‌ به‌ خۆم. له‌ سه‌ر
په‌راندنی خۆمدا، وه‌ک مقه‌ستم؛ هه‌ر ده‌سته‌به‌جئ ده‌یه‌پریم. ئه‌وسا وه‌ک مۆم — که‌ بۆ
داگریساندن هه‌ودای سه‌ری ده‌قرتینن — سه‌ر تا پام بۆ سووتان ده‌بی و دلدارانیش به‌
ده‌ردی په‌پووله‌ ده‌بهم. هه‌روه‌ک خۆمی مه‌لا! له‌ چه‌شنی په‌پووله‌ سووتام و هه‌یج
ده‌نگ و هه‌ستیشم نه‌بوو.

١. وێده‌چئ مرازی مامۆستا ئهم به‌یته‌ بووبئ:

گر برانی نرود ور برود باز آید ناگزیر است دکه‌ی حلوائی را

دل دهریایه

١ توورم ب دل و پهیره وئ موسایم ئهز
 ئاته شپه رس و نوورئ ته جه لایم ئهز
 ٢ باری ژ «وعلم» کو خه بهردار کرین
 ئیرۆ تو بزان ئاده می ئهسمایم ئهز

مانای وشه کان:

باری: خودا؛ علم: فیری کرد؛ ئه سماء: ناوان؛ ئه سما: هه ره بهرز.

پوخته ی مانا:

له قورئانیدا هاتوو: «خو به فریشته کانی فهرموو: من جئ نشین له سه ر زمین ناودیر ده کم. گوتیان: ئاخر له سه ر دنیا، کاری خراب وه دی دینئ و خوین دهرژینئ. ئیمه ش په سندی تۆ دده دین و به پیروزی تۆ هه لده لیین... فهرمووی ئه وی من ده یزانم، ئیوه سه رتان لئ دهرناچئ. خو ناوی هه موو شتیکی فیری ئاده م کرد. له پاشان له بهر فرشتانی رانا و فهرمووی: ئه گه ر لاتان وایه راستن، ناوی ئه م شتانه بلین! گوتیان: خوایه، پاکی هه ر بۆ تۆ ره وایه. هه رچی بۆ خۆت فیрман نه که ی، لینی نازانین. زانا و هه مه کاره خۆتی. فهرمووی: ئاده م! ناوی ئه وانه یان پئ بلئ. کاتی ئاده م ناوه کانی له لای فریشته کان درکاند؛ خودا فهرمووی: نه موت پیتان، من نادیارئ ئاسمانان و سه رزه ویشم ئاگا لییه و ده یانزانم و هه رچی ئاشکرای بکه ن و هه رچی گوم و نه ییتانه ده یزانم؟»

مه لا ده لئ: له شوین مووسام، که له گه ل خوا گفتوگو که م و بیدینم. له لایه کیش وه ک چیا ی توور، نووری خوا خۆی نیشان داوم. وه ک مووسا، به ره و ئاگر چووم و بۆ

تاویک ئاگرپه‌رست بووم که چی هه‌رخۆم نووری خودام. له‌وساوه که خوای بانی سهر،
هه‌موو ناوی فییری بابه‌ده‌م کردوو؛ من ئه‌مڕۆ ئه‌شی بزانی که جی‌به‌رزتر ئاده‌میی.

۳ ئینشائی علوومی له‌دونی چونکی مه‌ زانی
زانی ب حه‌قیقه‌ت کو چ ئینشایم ئه‌ز

مانای وشه‌کان:

ئینشاء: ئیجاد؛ علوومی له‌دونی: زانسته تایبه‌ته‌کانی خودا.

پوخته‌ی مانا:

چۆنکه خودا زانسته تایبه‌ته‌کانی - که هه‌ر نزیکانی خۆی لی شاره‌زا ده‌کا - تیگه‌یاندم؛
ئه‌وسا له‌ راستیدا، به‌ خۆم زانی که من چلۆن ئیجادیکم.

۴ هه‌رفین ره‌قه‌می له‌وحی وجودا مه‌ بخوان
دا قه‌نج بزانی کو چ ئیملایم ئه‌ز

مانای وشه‌کان:

ره‌قه‌م: ژماره‌؛ له‌وح: ته‌ته‌له‌؛ ئیملا: نووسینه‌وه‌ی گو‌تراو.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر تۆ به‌و پایه‌ بگه‌ی که بتوانی له‌ سهر ته‌ته‌له‌ی فه‌رمانی دێرینه‌ی خودا، ژماره‌ و
ناوان وه‌خویتی؛ ئه‌وسا باش بۆت ده‌رده‌که‌وی که من چۆن له‌ رووی سیایی نزیکانی
خودای گه‌وره‌، نووسراومه‌وه‌.

۵ زاهیر تو په‌ریشانیی حالی مه‌ نه‌بین
مه‌جمووعی د زاتی خوه‌ و توغرایم ئه‌ز

مانای وشهکان:

زاهیر: روالهت؛ پهریشانی: بلاوی و پهشیوی؛ نهیین: مهروانه؛ مهجمووع: کۆ؛ توغرا: شیوه خه تیکی قیچه لقیچه، پادشایان ناوی خۆیان یی ده کرده مۆر بو سهر سکه و فه رمان.

پوختهی مانا:

نابی تۆ له وه پروانی که به روالهت، پهریشان و حال پهشیوم. له راستیدا، وه کوو مۆری پادشایان، هه رچهند به دیمهن تیک هالاو و وشهکانی لیک بلاون، به لام جوان و پر له مانان؛ منیش هه ر وام.

«حه ریق» له باسی شیخی خۆیدا ده لێ:

هم حازر و هم غایب و هم جهمع و پهریشان
ئهم جهمعه نه قیزهینه له تۆ بوو به ڕیوایه

«حافر» ده لێ:

له مه یخانان گه دام ئه ماما له مه ستیدا وه ره سه یرم
ستیره م وان له بهر دهستان و نازم پر به عاسمانه^۱

عَ عالم چیه ئیعراب و حرووف و کهلیمات
ئهو نوقته د نه فسا خوه و مه عنایم ئه ز

مانای وشهکان:

ئیعراب: سهر و ژیر و بۆر؛ کهلیمات: وشه گهل؛ نوقته: خال.

پوختهی مانا:

هه موو دنیا، به سهر و بهر و ژوور و ژیر و هه موو وشه و هه موو پیتییک - که بوونه ناو بو
ئافه ریدانی خودا - له خالیکه وه دامه زران که ئه ویش بوونی خودایه. ده سا من

۱. گدای میکدهام لیک وقت مستی بین! که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کنم

دهرچووم له پیت و سهر و ژیران. من هه‌رخۆم، ئیستا بوومه‌ته‌ ئه‌و نوخته‌یه‌ و مانای
نوقته‌ش له‌ مندایه‌.

مه‌لا لی‌ره‌دا، وه‌کوو زۆر له‌ سو‌فیه‌کانی می‌ژوویی، وا تی‌که‌ل به‌ خودا بووه‌؛ که‌ جیاوازی
له‌ ناو خۆی وه‌ک ئافه‌ریده‌یه‌ک و خودای سازده‌ری نه‌دیوه‌.

٧ سهد نیل و فورات تین و درهن قه‌لیی مه‌دا^١

پی‌ ناحه‌سه‌هین قولزم و ده‌ریایم ئه‌ز

مانای وشه‌کان:

نیل: چه‌می گه‌وره‌ی میسر؛ فورات: ڕووباری به‌ناوبانگی هه‌والی دیجله‌؛ تین و درهن:
دین و ده‌رۆن.

پوخته‌ی مانا:

سه‌تان ڕووبار به‌ پرای نیل و فورات، له‌ زانست و به‌هره‌ی خوایی به‌ ناو دلما
تی‌ده‌په‌رن. من که‌ بۆ خۆم بوومه‌ ده‌ریا، هه‌ست پی‌ ناکه‌م.

٨ تو ژ نوسخه‌یی ته‌وحیدی مه‌خوون ئایه‌تی نه‌فی

بی‌ ئاله‌تی ئیسه‌باتی کو ئیلایم ئه‌ز

مانای وشه‌کان:

نوسخه‌: وه‌نووسرا؛ ته‌وحید: به‌ تاک زانین؛ نه‌فی: دان‌پیدا نه‌هیتان؛ ئاله‌ت: ئامراز؛
ئیسه‌بات: وه‌راست گه‌راندن؛ ئیللا: بی‌جگه‌.

١. سه‌لمان دلوفان و زفنگی: «سهد نیل وه‌تین و ددرن قه‌لیی مه‌»؛ به‌لام کی‌شی ته‌واو نییه‌.

پوختہی مانا:

ئەى كەسىكى ئەو نووسراوه دەخوێنیهوه و «لا اله الا الله» يه و مانای وایه هیچ شت نییه كه بۆ پەرستن ڕهوا بێ؛ جگه له خوا. ناوی شت و كهس زیاده. هەر بێجگه له خوا هیچ مه‌لی و ئەو بێجگه‌یه‌ش بزانە خۆم دە‌گریته‌وه.^۱

۹ سەد نه‌قل و ڕیوایەت دە‌مه‌یا سافیه‌ی موویه‌ك

ئیرۆ كوژ پیری خوه‌ب فتوایم ئەز

مانای وشە‌كان:

نه‌قل: ڕاگوێزان؛ ڕیوایەت: گیرانه‌وه؛ فتوا دان: ئیجازه‌دان.

پوختە‌ی مانا:

ئەوه‌ی كه‌ ده‌لێن وا نووسراوه و وا گو‌ت‌راوه و ده‌بی وا بك‌ری و وا نه‌ك‌ری، له‌ كن سو‌فی _كه‌ ده‌گه‌ل خودا تێكه‌له‌_ وه‌ك موو وایه‌ كه‌ له‌ ناو باده‌ی بی‌خلته‌ دیاری بدا. من هه‌رچی ده‌یلێم و ده‌يكه‌م، به‌ فتوای پیری ده‌ستگیر ڕیم دراوه‌.

۱۰ به‌یوه‌سته‌ تو هه‌ر بانگی مه‌کی شو‌به‌ه‌تی نای

بی‌یار و مه‌ی و سازێ مه‌گو‌نایم ئەز

پوختە‌ی مانا:

كاو‌رای مه‌لای زانسته‌ ڕواله‌تییه‌كان! ئە‌گه‌ر قورگ‌ت وه‌ك ب‌لو‌یر ب‌لو‌وریته‌وه‌ و گازی‌م بك‌ه‌ی كه‌ بێم و ب‌مه‌ په‌یره‌وت، بی‌ به‌ه‌ره‌یه‌. من پێم گو‌تووی كه‌ ناچمه‌ ناو كو‌ړێكه‌وه‌ باده‌ و ساز و یاری به‌نازی لی نه‌بیت.

۱. زۆر له‌ سو‌فیان، وه‌ك «بایه‌زیدی به‌ستامی» و «مو‌حیه‌ددین ئیبنو‌لعه‌ره‌بی» و «مه‌نسو‌ور هه‌للاج» و گه‌لیك وه‌ك ئەوان، وه‌ها تێكه‌ل به‌ خودا ده‌بوون، كه‌ ده‌یانگوت خوا ئیمه‌یه‌ و ئیمه‌ خوداین و هه‌ر یه‌کین و نه‌ لێك جو‌داین. هه‌للاج ده‌لی: من خودام و خوا له‌ بالا‌پۆشه‌كه‌مدا. مو‌حیه‌ددین عه‌ره‌بی ده‌لی: هه‌رچه‌ند په‌سنی خودا ئە‌ده‌م په‌سنی خۆمه‌... «هه‌زار»

١١ هەرچی تە بقیتن ژ مە وەر جان بخۆیتن
جانا بکە فەروار فەوہستایم ئەز

مانای وشەکان:

وەر: تەنانت ئەگەر؛ فەروار: فەرمان؛ فەوہستان: هەلۆهستان.

بوختە ی مانا:

یارە جوانە تاقانەکم! هەرچیەکم لێ داوا بکە، گیانیشت دەگەڵ، بۆ فەرمانت
هەلۆهستایم و ئامادەم کە پێکی بینم.

١٢ سەد شیش د دلدانە ژ میهری مە «مەلا»یی
لەو هەر ب فغان میسلێ نە ی و نایم ئەز

بوختە ی مانا:

ئیمە ی مەلا، دلمان بە ئاگری ئەوین دەبرژینری. لە سەد لاوہ لە شیشی مژۆل دراوہ.
کژە و چزە و هەلچزانم، وەک بلویر دەنگ ئەداتەوہ و هاواریەتی.
«ناری» دەلێ:

پوووت وە کوو ئاگر، موزەت وە ک شیش و ئەبرۆت قیمە کیش
میروہحەت زولف و کەبابت جەرگی پارە ی «ناری»یە

عیشقی مه جازی

آ عاشق ئەر جاره ک ژ بالا لی بدهت بهرقا مه جاز

(یان: موجاز)

دئ ل نک ساحیدلان ههتا ئه بهد بت سهر فیراز

مانای وشه کان:

بالا: بهژن؛ بالا: بهره ووژوور؛ بهرق: برووسکه؛ مه جاز: ناره گه زی؛ موجاز: مه ره خهس
کراو؛ سهر فیراز: سهر بلنده.

بوخته ی مانا:

هه ره که جاریک برووسکه یه ک له دلداریی، وه بهر دلی هه ره کهس کهوئ؛ تا هه تایه، له
کۆری دل پروونا کاندایه پێکه ده درئ و سهر بلنده.

۲ که شفئ ئه سراری سیفاتان بی مهحه بیهت نابتن

سووره تی ئه سما دفتن دا بکین ژئ فه هم پاز

مانای وشه کان:

که شف: پێ زانین؛ سووره ت: وینه ی دیاردی؛ ئه سما: ناوان؛ فه هم: تی گه یشتن؛ پاز:
نه پێنی.

بوخته ی مانا:

هه تا گیانیک تامی ئه وینئ نه چیژئ وزه ی نابئ که له پازی نه پێنی باره گای خودا، هه یج
بوژئ و هه یج تی بگا. گه ره که ئاکاری خودا و وینه ی ره وشت و سیفاتئ، بیه بهر چاو و
ده ربخرئ. ئه وساهه کرئ بێژن خودامان ناسیوه. یه کیک له سیفاتئ خودا،

خوشیکیه. پیاو هه‌تا ریز له جوانی و دل‌راکیشانی جوانانی سهر دنیا نه‌گری، چووزانی جوانیه‌که‌ی خودا مانای چیه؟! خوا بۆ ناوی خۆی ناوه جوان؟ جاری ده‌بی لهو جوانانه‌ی، که بهر تیشکی جوانی خودا که‌وتوون، دل بۆ دل‌داری رابیننی و ئاماده بی تا له جوانی خواش حالی بی.

«جه‌لاله‌ددین پۆمی» ده‌لی:

ئه‌و مه‌لایه‌ی له دل‌داری بی‌خه‌به‌ره

گاجووتی‌که، می‌زه‌ری زلی له‌سه‌ره

۳ لامیعا حوسن و جه‌مالی دی ژ عیلمی بێته‌ه‌ین

عیشق دا ژێ هلبتن کی دی حه‌قیقه‌ت بی مه‌جاز

مانای وشه‌کان:

لامیع: بریقه‌ده‌ر؛ عه‌ین: خودی شت؛ هلبتن: هه‌لبیت.

پوخته‌ی مانا:

پیویسته هه‌ست به بریقه‌ی جوانی کردن، له چاو راگوپزری و بێته‌دل و گیان بیچیژی و لێی تی‌بگا. هه‌روا دیتنی دووراودوور و پی‌زانینی به کار نایه. دل‌داری جوانی دنیا‌یی، که ناو نراوه؛ ئه‌وینی به‌ده‌ل (عیشقی مه‌جازی) وه‌ک ئه‌و به‌رده‌ستی‌یه وایه که ئاگری پی هه‌ل‌ده‌که‌ن. تا ئه‌و نه‌بی و پزیسکی لی نه‌بێته‌وه، بلیسه‌ی ئاگریش نییه.

۴ حوسن و حوب بی یه‌ک‌دو نابن دی بکن شاه و گه‌دا

نوور ناده‌ت شو‌عه‌ل‌یا مه‌حموودی بی شه‌م‌عا ئه‌یاز

مانای وشه‌کان:

حوب: خۆشه‌ویستی؛ مه‌حموود: سولتان مه‌حموودی غه‌زنه‌وی که ده‌لین دلی خۆی داوه به خولامیکی که ناوی «ئه‌یاز» بووه.

پوختهی مانا:

تینی جوانی و خوشه‌ویستی، لیک جیاواز ناکرینه‌وه. له بازاری دلداریدا، شاو گه‌دا، دینه‌ریزی یه‌ک. ئه‌وینی به‌گرپه‌ی مه‌حموود، له چۆله‌چرای پرووی ئه‌یازی هه‌لگیرساوه و له‌و باره‌گای ئه‌وینه‌دا، ئه‌یاز له مه‌حمووی ئاغای به‌ریزتره.

Δ مه‌عنیا عیشقی دزانی ئایه‌تا حوسنی بخوون
دا تو هه‌رفین موحبه‌تی یه‌ک-یه‌ک ژ هه‌ف کی ئیمتیاز

پوختهی مانا:

ئه‌گه‌ر له مانای ئه‌وینی ده‌گه‌رپی، ده‌بی ئایه‌تی جوانی بزانی و بیشیخوینی و زۆری خۆ تیدا سه‌رراست بکه‌ی، تا بتوانی پیته‌کانی خوشه‌ویستی شی که‌یته‌وه و پله‌پله‌ی ئه‌وینداریت بۆ ده‌رکه‌وئ.

ع کی خه‌به‌ردار بت ژ عیشقی که‌ی ژ به‌ر وه‌ستا گرت
گه‌رچی راه‌ ئه‌ز زه‌رره‌- زه‌رره‌ سینه‌سووز و جانگوداز

مانای وشه‌کان:

وه‌ستا: وه‌ستان، وچان؛ راه‌: ڕێگه‌؛ زه‌رره‌: تۆسقال؛ سووز: سووتمان؛ گوداز: تانه‌وه‌.

پوختهی مانا:

کئ له ئه‌وین ئاگادار بیت، هه‌رگیز له‌ ڕپی دلداریدا، وچان و پشوو نازانی. با ڕێگه‌شی هه‌موو تۆز و تۆسقالیکی، سینگ‌سووتین و گیان‌تاوین بیت.

Υ عاشقان بی‌گاف له‌و کالین ژ دل تین شوبه‌ی ڕه‌عد
وان ژ بالا لی‌دبارن وه‌ک برووسکان ڕه‌مز و ناز

مانای وشه‌کان:

بی‌گاف: بی‌وه‌خت؛ ڕه‌مز و ناز: ئیشاره‌ت و ناز.

پوخته‌ی مانا:

دلداران وهخت و بی‌وهخت بۆیه وهک هه‌ور ده‌نالن و حالیان نییه، چونکه له به‌ژن و بالاوه تیری چاوان، وهک له دووی هه‌وره‌تریشقه‌ی به‌رپژنه، بۆیان ده‌باری.

٨ ئافهرین سه‌د ئافهرین هه‌ی من ژ وانرا ئافهرین
ئێ ژ تیرین دلبه‌ران دایم د دل په‌یکان و گاز

مانای وشه‌کان:

په‌یکان: سه‌ره‌تیر؛ گاز: قه‌یچی، قرتین.

پوخته‌ی مانا:

هه‌ر ئه‌وانه هونه‌رمه‌ند و دلپه‌سندن، که دلیان به‌ گازی ئه‌وینێ قرتینراوه و سه‌ره‌تیریان تی چه‌قاوه. سه‌د ئافه‌ریم بۆ ئه‌وانه و ئافه‌رینم پیشکesh به‌و دل‌به‌ئوین‌گازانه.

٩ گۆه ده‌ ئاوازی نه‌یی وه‌قتی سه‌ما تین موغبه‌چه
فه‌همی رازی گه‌ر دکی چاوا دنالن چه‌نگ و ساز

پوخته‌ی مانا:

وه‌ره سو‌فی! له‌و کاته که به‌زمه له‌ مه‌یخانه‌دا و به‌چه‌گه‌ گاور مه‌ی ده‌گیرن و به‌ ده‌م سه‌ماوه سو‌ور ده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌یج له‌ نه‌ینیی ئه‌وین گه‌یه‌نرابی، ده‌زانی که ده‌نگی چه‌نگ و لیدانی بلویر و سازان چیت پی ده‌لین.

١٠ ئه‌و دلی من وه‌ک که‌بووته‌ر نابتن که‌س لۆمه‌ که‌ت
له‌و دفی تووری وه‌دا که‌فتی مه‌ دین سه‌د شاه‌باز

مانای وشه‌کان:

که‌فتی: که‌وتوو؛ شاه‌باز: بازی سپی؛ که‌بووته‌ر: کۆتر؛ له‌و: چونکه‌.

پوختەى مانا:

بۇ كەس ناشى سەر كۆنەى دلى من بكا؛ كە چۆن كە وتۆتە تۆرەو. دلم وەك كۆتريكى
بى ھىز، لە تۆرى ئەوينىك گىرە كە سەد شاپاز لەو تۆرەدا گىرۋدەن و كە وتوونە
پەلەقازەو.

- ۱۱ وەر دلو داچىن تەماشايان جوانانين چەمەن
۱۲ وى ھلانى سەر ب ناز و سايەبان دايى نياز
زولف و سونبول موشكبووى و بسك و سووسەن سۆرشىرىن
سەروبالا سەبزپووش و كل نىشان و غونچەباز
۱۳ نىرگزين قامەت زومەررەد سەرگران ھاتن خەرام
چار ئەتراقان ب رەف-رەف لى ب مەش تىن سى و قاز
۱۴ دل ب كى دەم ئەز ژ وان ھەرىكە ب غەنجان دل دىن
دلروبائىن، جانفزاين، دلبەرىن عاشق گوداز

ماناى وشەكان:

وەر: وەرە؛ دلو: ھەى دل؛ چىن: بچىن؛ چەمەن: مىرگ، چىمەن؛ ھلانى: ھەلپەناو؛
سۆرشىرىن: دلکیش و رەزاشىرىن؛ باز: ئاوالە؛ زومەررەد: گەوھەرىكى سەوزە؛
خەرام: لەنجە؛ رەف-رەف: پۇل-پۇل؛ غەنج: ناز؛ دلروبا: دلرپىن؛ جانفزا:
گيانگەشىن؛ گوداز: توانەو؛ نىشان: خال.

پوختەى مانا:

ئەى دل وەرە بچىنە سەىرى مىرگولان! تازە گولان سەريان بە ناز ھەلپەناو و
خۇيان وە بن سىبەر داو. گولى سمل، بۇنى مىسك و غەنبەر دەدەن. وەك
بۇنى زولفى يارەكەم. سويسنە لە رەزاسووكيدا و لە بۇن و بەرامەى خۇشدا،
وەك بسكى ئەو شۇخە دەچى. دارى سەول سەوزەپۇشە. وەك بەژنى يار كە
جلكى سەوز دەبەر كا. بەلام ئەوندەيان فەرە، كە بالاي يار، خالى ھەيە.
وەك كەسوبحانى دەچى و خونچەى دەمى پشكوتووە؛ كە لە بالاي سەولا

نييه. گولى نيرگز كه لاسكيان وهك. زومه پرده ده، له سهوزايى، وهك چاوى مهستى ياره كه م به سهرخوشى و به له نجه ولار، خو ده نوين. له هه چوار لاوه، پۇل-پۇلى قاز و قورينگ، دينه سهيرانى ميرگولان و له ناوياندا دين و ده چن. هه چى ده بيبينم به ناز و دلر فينه و گيان گه شي نه و نه ويندار ده توينيت هه؛ تيمام كاميان په سنده كم و خووى پى بگرم و بيكه مه خه مره ويني خوم؟

۱۵ عه قدئ ئيحرامى ده ما دلبر خويابى فهرزى عهين
سه جده يه ك بهر وان دوو برهان ناگرت جيه سه د نماز

ماناي وشه كان:

عه قد: بهستن؛ ئيحرام: كه وتنه ناو هه ره تى جه جه وه كه زور شت له پياو حه رامه؛
بره: برؤ؛ فهرزى عهين: هه ره پيوست؛ نماز: نويز.

بوخته ي مانا:

مه لا كه په سنى ميرگولان له جهنگه ي به هارا ده دا و دلخوشى دل ده داته وه كه پيكه وه برؤنه سه يرى گولان و هؤگري به هينديكيان بگرئ، دلى بىرى ده خاته وه كه نه ويندارى به راستى، ناشى به جگه له ياره كه ي، دل بدا به هيج شتى تر؛ بويه ده لئ:

خو بى بهش كردن له زورشت له كاتى زياره تى كابهى پيرو ز و به رزى دلداران، وهك نويز له سه ر پياو واجبه و سوژده بردن به ره و ميحرابى برؤى يارئ هينده به جئ و جئ گه وره يه كه سه د نويزى به ره و ميحرابى مزگه وتان، جئى ناگرن.

۱۶ عيده و ميرئ مه ئيرو ده رگه هئ لوتفى فه كر
گو «مه لا» هنگى بخوازى دئ ب دم به س تو بخواز

مانای وشه کان:

هنگی: ئه ونده ی.

پوخته ی مانا:

جیژنه یه و ئه و سهروه ره ی من، ئه مپو ده رگای ئیلتیفات و لاواندنه وه ی خسته سه رپشت. فه رمووی مه لا! هه رچی نیازیکی تو هه ته، لی م بخوازه؛ تو چیت ئاواته، ده تده می.^۱

---

۱. خوا له قورئانا فه رموویه: «بهنده ی من! ئه گه ر لیت پرسن: خودا چۆنه؟ من نزیکم؛ به دهنگ ئه و که سه وه ده چم که هانام دینیتته به ری. ده با هاوارم بکه نی و بروای ته واویان به من بی. شایهت شاره زای ری بین». «هه ژار»

كوژراوى چاو

۱ ژړه عا نير گزين تهى مه ست و خونريز
زه مان بوو عه هدى جهنگ نه نگيزى چه نگيز

ماناى وشه كان:

ره عا: نهرم و شل؛ ره عا: توند و بزوز؛ ره عا: جوان؛ عه هدى: دهوران؛ جهنگ نه نگيز:
شهره لايستين؛ چه نگيز: خانه خويندې به نوبانگه كهى مه غول (۱۱۶۲ تا ۱۲۲۷ ز.) كه
هر له چينه وه تا سهر كه نارهى دهر ياي ره شى، خسته ژير چوكى خويه وه.

پوختهى مانا:

له سونگهى نيرگرى مه ستى دوو چاوى تو- كه خوينى هوگران دهرژن- زه مانى
بى نه مانى خويندې دهورى چه نگيزمان وه بىر ديتى. ده بى كى بى، به تيرى
چاوه كانت، نهنگواييت و ده بى كى بى، كه لهم كوشتاره بى نامانه سهر دهر كا؟!
«حريق» ده لى:

قرانى عاشقانه، كهس نه ما دهر چيت و سهر دهر كا

مه گهر بؤ موفيسى وه ك من كه بى قران و په ناباتم

۲ ته جانى من دقيت تهى جانى عالم؟
ژ من بستين ب له علين خوى شه كه رريز

ماناى وشه كان:

دقيت: دهوى؛ شه كه رريز: شه كرپړين.

پوختەى مانا:

تۆكە گيانى ھەموو ئافەرىدەكانى، كەنگى بەزەت بە مندا دى و بەو لىوۋە ئالى ياقىقى و شىرىنە شەكرپژانەت، فەرمان دەدەى كە بە گيان دەبەرت مەرم؟ دە تۆخوا دلم مەشكىنە و خۆت دوايى بە ژىنم بىنە.

۳ دو ەنەبەر بۆل شمشادى ب مەستى

قەبەستىن لەو ھەوا بوو ەنەبەرئامىز

ماناى وشەكان:

قەبەستىن: بەستىنەو؛ لەو: بۆيە؛ ئامىز: تىكەلاو.

پوختەى مانا:

پرچەكانت لە دوو لاو- كە ھەمىشە بۆنى خۆشيان لى بلاو- لە جوانى بەژن و گەردنت مەستى شەشدانگ، لە دەورى لاجانگ دەھەژان و بەم لا و بەو لادا دەكەوتن. لە بەژنى راست و بى گرىي وەك دارى شمشالت بەستىن، چۆنكە مەستىن. كەچى ھىشتان راناوھستىن و بزۆزن. كە رادەژىن بۆنى ەنەبەر بلاو دەبى. بۆيە ھەوا لە دەورى تۆ بە بۆنى خۆش ھەلازناو.

۴ ژ ئاخا ئاستانى مستەكى بىن

ل داغاندا بىيىنم خوەش سەبا تىز

ماناى وشەكان:

ئاخ: خاك؛ ئاستان: سەردەرانە، بارەگا؛ تىز: بەپەلە؛ خوەش: ساغ.

پوختەى مانا:

ئەى سروەبا! زۆر داخدار و برىندارم. تۆ خوا كە دىي، لە رپى خۆتا، لە خاكى بەر دەرگاي يارم، مشتە خۆلىكم بۆ بىنە! دەرمانى ھەر ئەو و يەكاويەك ھەموو برىنم سارىژ دەكا و بلۆقم دەپوچىننەو.

۵ تنی فەرهاد دزانت له ززه تی عیشق
کو وی جان دایه شیرینی، نه په رويز

مانای وشه کان:

له ززه ت: خوښی؛ په رويز: نازناوی خوسره وی پادشای ئیرانی میردی شیرینی به ناوبانگه.

پوخته ی مانا:

حه ز لئ کردووی خوسره وم بۆ شیرینی، به دل نییه. وه ک پښوښته ده ردی دلی نه چیشته وه. ته نیا فەرهاد تامی ئه وینی چه شیوه و خوښی دیوه؛ که گیانی شیرینی خوځی دا به شیرینه دل به نده که ی.

«سالم» ده لی:

به ئیمای دیده یی مه عشووه عاشق کیو له بن دینی
له لای «سالم» که ننده ی بیستون موژگانی شیرین بوو

۶ ته ب و تاب ی هه زار ئه شکه نجه دا دل
ژ شیرازی نیگاه ی مهستی ته بریز

مانای وشه کان:

ته ب: تا؛ تاب: یاو، هه لچوقان؛ ئه شکه نجه: ئازار؛ شیراز: ناوی شاریکه؛ شیرازه: که ناره؛ شیرازه: بهندی بنه کتیب؛ ته بریز: ناوی شاریکه؛ ته بریز: نۆبه تی ریژ، نۆبه تی په ریښ؛ نیگاه: روانین.

پوخته ی مانا:

روانینی چاوی مهستی یار - که دهرمانی گش دهردانه و به سیله ی چاو، یاو و تا چا ده کاته وه - بۆ من پپچه وانه ی هیئا. هه ر که تیله ی چاوی دامی، هه زار ئازاری دا به دل. دلم وه ک نۆبه تیداران هه لده چوقی و هه لده بزوقی.

٧ ئیلاهی نیرگزا مهی مهست و نازک
ژ دهستی خوار و بهدخاهان پیاریز

مانای وشهکان:

ئیلاهی: ئهی خوایه؛ خوار: ناراست؛ بهدخاه: دلپیس.

پوختهی مانا:

ئهی خودایه! ئهو یاره ی من - که وهک چلهنیرگز شک و تورته و چاوی گرووی له
نیرگسی مهست بردهوه - بیپاریزه و وا مه که خوار و بیفهپان، بۆ چاوینی تماشای کهن.

٨ کولی تیت ئهو قهبا یی ئاسمانی
لهتيفا شهنگ و نازک وهک بهلازیز

مانای وشهکان:

کولی تیت: چهنده ی لی دیت؛ قهبا: کهوا؛ ئاسمانی: به رهنگی ئاسمان؛ بهلازیز:
گهزیزه.

پوختهی مانا:

ئهی خودایه! ئهو کهوایه رهنگ ئاییهی، چهنده جوان لی دموهشیتتهوه! نهرمه، شهنگه، لهشی
ناسکه و ههروهک گوله گهزیزه ی دهمهوبه هاره، که سه رهپای دیمه نی جوان، موژده ی نهمانی
دهمی زستانی خه مان و هاتنی هه رهتی خوشیی و دیمه نی جوانی به هاری به پتویه.

٩ سهواشهک ریتهته دیسا عاله ما دل
ب جادوووی دوچه شمی فیتنه ئهنگیز

مانای وشهکان:

سهواش: شهپ و ههرا؛ ریتهته: رژیته؛ عاله م: جیهان؛ فیتنه: گومرایی، ئاژاوه؛ ئهنگیز:
هه لایسین، هو.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌و چاوه‌ی سیه‌ربازانه‌ی، که دنیا له‌ سو‌نگه‌ی ئه‌وان پر له‌ ئا‌زاوه‌ و هه‌رایه‌، ئه‌وا دیسا
خۆیان نواند و به‌ جیهانی ر‌واله‌تییه‌وه‌ نه‌وه‌ستان. دنیای دلی خاوه‌ن دلانیشیان تیک
دا و پریان کرد له‌ پشیوتینی و ر‌یگه‌ی چاره‌یان لی گوم کرد.
«نالی» ده‌لی:

وه‌ره‌ تا عاله‌می قه‌لبت نیشان ده‌م
که‌ وافه‌ق‌ری غینایه‌ و مردنی ژین

١٠ «مه‌لا» جانێ ته‌ چاوان به‌هله‌وان کر
ل تایێ خه‌م‌رییان زولفا دلاویز

مانای وشه‌کان:

په‌هله‌وان: پاله‌وان، ته‌نافباز؛ خه‌مری: بسکۆله‌؛ دلاویز: دل پیتوه‌ هه‌لاوه‌سراو؛ ئاویز:
هه‌لاوه‌سین.

بوخته‌ی مانا:

مه‌لای دلدار! سه‌رم له‌ کارت سوورماوه‌. تو له‌ لایه‌ک، دلت به‌ تای که‌زیه‌کانی
گیرۆده‌یه‌ و هه‌لواسراوه‌، له‌و لاشه‌وه‌، گیانت هه‌ر وه‌ک هونه‌رمه‌ندانی ته‌نافباز، له‌ سه‌ر
تای بسکۆله‌کانی دین و ده‌چن. چۆن ناترسی؟

١١ ژ حوسنا بی‌نیشان نادێ نیشانه‌ک
«نیشانی» گه‌ر ژ دل نه‌کراته‌ په‌ره‌یز

مانای وشه‌کان:

بی‌نیشان: نادیار؛ نیشانی: نازناوی مه‌لایه‌ له‌ شیعردا.

پوختەى مانا:

جوانى يارم وټنەى نىيە و وەك ھىچ جوانىيە كى تر ناچى و كەم كەس ھەيە ئەم جوانىيە، بە چاو بىيىنى. تۆش ئەى نىشانى بوټز! بۆيە توانىوتە بىيىنى و پەسنى بدەى، چۆنكە لە خۆت و لە گيان و دل، دەستت بەردا و جگە لە يار، پارټزت لە ھەموو شت كرد.

١٢ خەباسەت تەبە ڙەھلى سەگ سرشتە

يەقین ئەو كەر ژ جانان لەو دكەت بيز

١٣ مەبين ئەو گەر ب سوورەت ئادەمىنە

ھەمى دارن ژ ئىنگر پاكرى ريز

مانای وشەکان:

خەباسەت: پىسى؛ ڙەھلى: لە ئەھلى، لە ڤەگەزى؛ جانان: دلەڤر؛ بيز: خۇپاريزى، قيز؛ سوورەت: شەكل، بىچم؛ ئىنگر: ئاگر.

پوختەى مانا:

تۆ تا دل نەدەى بە يارىك، نابى بە پياو. ئەو كەسانەى دەلین دلدارىي خراپە و بە بيزەوہ لىي دەروان، وەك كەرانب؛ ھىچ تى ناگەن. دەروون پىسن؛ وەك سەگ بە گلاويان بزانه! تۆ مەرۋانە كە لە بىچما وەك مەرۋنە؛ گشتيان دارى قەلاشكەرىن بۆ سووتاندن ريز كراون.

شهو و پوژ

آ تۆ دزانی ب خودی من تو خیالی شهب و پوژ
ب خه یالا خوه مه دام من تول بالی شهب و پوژ

مانای وشه کان:

مه دام: هه میشه؛ بال: دل؛ ل بال: له کن؛ شهب و پوژ: شهو و پوژ.

بوخته ی مانا:

ئه ی یار! سوینده کهم به خودا، واتا سوینده کهم هه به خۆت. خۆت ده زانی که شهو و پوژ، هه بیر له تۆ ده کهمه وه؛ تۆ له خه یالم دهر ناچی. به بیرى خۆم، هه میشه له ناو دلمدای و شهو و پوژ هه له لای خۆمى و له دیدارت بیبهش نابم.

۲ هه ب میزان دهرشینى جه گهرى تیر و خه دهنگ
ژ نه سهق ساعیقه مه ژ قه وسى هیلالی شهب و پوژ

مانای وشه کان:

دره شینى: ده پرژینى؛ نه سهق: ته رتیب و ته کووزى؛ ساعیقه: برووسکه؛ قه وس: کهوان؛ هیلالی: له بیچمى مانگی یه کشه وه.

بوخته ی مانا:

خوا فره موویه: «هه موو شتیک له خوداوه ئەندازەى بۆ داندراوه و به ته کووزى و پیک و پیکى، دیته به رهه م».

مه لا ده لى: ئەگەر برووسکه له هه وره و ئەگەر تیر له کهوان پادى و ئەگەر نیوه جه غزۆکه ی مانگ، بۆ وهخت و کات ناسینه وه و بۆ پرووناکی دیته به رچاو، تۆ به

میزان به‌وپه‌ری پێک‌وپێکییه‌وه و بێ هه‌لبواردن، به بێ هیچ جار هه‌له‌کردن، جه‌رگی منت وه به‌ر تیری بژانگ داوه و له که‌وانه‌ی مانگی یه‌کشه‌وه‌ی برۆرا، ئه‌و تیرانه‌م داده‌رژینه سهر جگه‌ری و شه‌و و پۆژی‌شیان بۆ نییه‌.

۳ میسلێ گۆیین ته‌ ره‌وان نال ژ دلی میسکین تین
ئه‌م نزانین تۆ چ‌را هه‌ر وه‌ دنالی شه‌ب و پۆز

مانای وشه‌کان:

گۆیین: بالنده‌یتکه شه‌و هه‌تا پۆز ده‌نالین و بێ‌ده‌نگ نابێ و هه‌ر لات وایه له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لی: نا، نا؛ ره‌وان: به‌ دوو یه‌کدا هاتنی بێ پسانه‌وه؛ چ‌را: بۆچی، له‌به‌ر چی؛ میسکین: هه‌زار.

پوخته‌ی مانا:

مه‌لا ئه‌ی دل‌داری هه‌زار! چیته‌ وه‌کوو گۆیین، هه‌ر ده‌نگی ناله و نا- ناکه‌ت له‌ دلی بێ‌چاره ده‌بیس‌تری. ئه‌گه‌ر گۆیین هه‌ر له‌ شه‌ودا ده‌نالین، دلی تۆ به‌ شه‌و و به‌ پۆز ناله‌یه‌تی و پشوو نادا.

۴ ته‌ ب فه‌ریاد و فغانان ب خوه‌ بولبول که‌ر (که‌ر) کر
«الله الله» ژ چ ده‌ردی وه‌ دکالی شه‌ب و پۆز

مانای وشه‌کان:

فه‌ریاد و فغان: داد و هاوار؛ که‌ر: گوی‌کپ؛ که‌ر: مات و بێ‌ده‌نگ؛ کالین: له‌به‌ر ده‌رد هاوار کردن.

پوخته‌ی مانا:

ده‌مانگوت بولبول له‌ خویتندن چه‌قه‌سه‌رویه و بێ‌ده‌نگ نابێ؛ به‌لام تۆی دل‌برینداری تیری به‌ژانی دل‌داری، به‌ هاوار و گاله و ناله‌ت کارێکت کرد، که‌ ته‌نانه‌ت هه‌ر خۆی بولبول وازی له‌ خویتندن هێناوه و که‌ر و مات و دوژ داماووه و له‌ به‌ر هاواری زۆری تۆ،

گویى کهر بووه؛ که شهو و رۆژ، نایرپیه‌وه. ده‌بی دهردت چهند گران بی؟ هه‌رخودا بۆ
خۆی ده‌یزانی! راستی سه‌یره! راستی سه‌یره!

۵ داکوو دل‌به‌ر قه‌ده‌مى لى بنه‌هد ره‌وشه‌ن کت
له‌و تو خوونى وه ژ چه‌هقان فه‌ دمالى شهب و رۆژ

مانای وشه‌کان:

قه‌ده‌م: پى؛ بنه‌هد: دابنى؛ له‌و: بۆیه؛ فه‌مالین: مالینه‌وه.

پوخته‌ی مانا:

تۆ شه‌و و رۆژ، هه‌ر خه‌ریکی خوین له‌ چاوانت ده‌مالی. به‌ خه‌یالی که جاریک یار، به‌
لاتا بی و بتلاوینى و پى له‌سه‌ر چاوانت دانى و بیته‌ ره‌وشنى و سۆمای چاوه
کویره‌کانت. که له‌ سوپی دیداریکی ئه‌و، تانه‌یان په‌ریوه‌ته‌ سه‌ر. جا ناشه‌وى یار پى له
خوین بنى و ئه‌م لاقه‌ ناسک و خاوینه‌ی خویناوى بی!

۶ ته‌ تنى زه‌وق و سه‌فا کرب سه‌یبن دل‌برى‌را
سه‌رنخوون گه‌ه شوپى نوون گه‌ه وه‌کوو دالى شهب و رۆژ

مانای وشه‌کان:

سه‌: سه‌گ؛ گاه: جار؛ شوب: وه‌کوو؛ نوون: ماسى؛ نوون: پیتی «ن». له‌ ئه‌لفوپیته‌که‌دا
که قه‌دیم به‌راوه‌ژووی ئیستایان ده‌نووسى؛ دال: دالاش؛ دال: پیتی «د» له
ئه‌لفوپیته‌که‌دا؛ «ن» و «د»: ده‌بیته، ند؛ ند: واتا هاوتا و هه‌وال.

پوخته‌ی مانا:

مه‌لا! ئه‌گه‌ر خۆشى له‌ ژياندا ده‌س بکه‌وى، هه‌ر ئه‌و سایه‌ که ده‌گه‌ل سه‌گى به‌ر
ده‌رگای یارى دل‌به‌ر، که‌وتبوویه به‌زم و کایه. جاریک لاسای ماسی گرتووت ده‌کرده‌وه
و خۆت وه‌ک «ن» هه‌لده‌گیراوه و جاریک وه‌ک «د» بالت ئه‌گرت و به‌ره‌و ئه‌و
سه‌رنخوون ده‌هاتییه‌ خوارى و ئه‌ویش په‌لامارى ئه‌داى و به‌و کایه‌ ده‌گه‌ل کردنه،

ئاوينەى دىل

1 شاهيدى جيلوه نوما قودسيى فەيرووزە لىياس
ھەرچى رەنگى تە نىشان دەت تۆ نىشانى خۆ بناس

ماناى وشەكان:

شاهيد: دلبر؛ جيلوه: خۆ ئاشكرا كردن؛ قودسى: پىرۆز؛ فەيرووزە: پىرۆزە.

پوختەى مانا:

پىغەمبەرى خوا(د) فەرموويه: «ھەر كەسكىكى خۆى نەناسى، خواش ناناسى». مەلا دەلى: تۆ مەگەرى و چاو مەگىرە كە دلبرەت دە لىياسى رەنگ پىرۆزە و ئاسمانى يان بە ھەر رەنگىكى دىكە، خۆت نىشان دا، دەبىتە مايەى ناسىن و شارەزايىت. تۆ ھەر خۆت يەك لەو رەنگانەى، كە يارت خۆى پى دەنوئى. كە وا بوو تۆ خۆت بناسە! ئەوساكە يارت ناسيوە.

2 حوسن بى ئايىنەى عىشقى تەجەللى نادت
عىشقى مەحمودى د مەعنا نەمەكى حوسنا ئەياس

ماناى وشەكان:

ئايىنە: نەينك؛ مەحمود: پەسند؛ مەحمود: مەبەست مەحمودى غەزنەوى؛ نەم: تەراپى، نەم؛ نەمەك: خوى؛ ئەياس: ھەياسى خاس، دلبرەى مەحمودى غەزنەوى.

پوختەى مانا:

ئەگەر تۆ خۆت باش نەناسى و دلت ئەوندە پاك نەبى لە ئەوين، كە وەك ئاوينە بنوئى و بۆ يار، دەوئرا پروانى، ھەرگىز چاوى دىل و گىانت بە جوانىى دلبرە ناكەوى. ئاوينەى

دلى دلدارە كە دل بەرى تىدا ديارە. دل و دلدار و دلدارىش، تىنۆكىكن لە دەرياي پر
لە شەپۇلى خۆ ئاشكرا كردنى يار. ئەوينى پاك و پەسندى سولتان مەحمودى
غەزەنەوى، شەيەك بوو لە دەرياي جوانى ھەياسى خاسى دل بەرى. (يان: چىژەى
خۆشى دلدارىيە كەى، ئەو دل بە ھەياس دانە بوو كە خوى و تامىكى تى گەرى.)

۳ ھەرجى رەنگى تە بىتەن خوە بىينى لىلاھ
نەزەرئ وەر بدە كاسى چ خۆش ئاينەيە كاس

ماناى وشەكان:

للە: بۆ خوا؛ نەزەر: روانىن؛ كاس: پىالە، كاسە.

پوختەى مانا:

دەغىلە بۆ خوات پى دەلیم، كە دەتەوى خۆت بىينى داخۆ لە كام پلەداى و بە كام
رەنگى، چاۋ لەو لا و لەم لا مەگىرە! برۋانە پىالەى پر لە مەى، ئەوينى پاك و
بى خەۋشت، برۋانە خۆت، كە خۆشت وەكوو ئاۋىنە، وىنەى يارت تىدا ديارە و ئەوسا
تىدە گەى چ رەنگى و سەنگت لە بارەگای ياردا چەندە. ئەى نامەخوا، پىالە چۆن
ئاۋىنەيەكى وىنەدەرە!

۴ تو شەرابى ب غەرابى ب نەھەنگان دە دەمى
دى كىفایەت ب چ رەنگى مە بكن كووزە و تاس

ماناى وشەكان:

غەراب: جۆرى كەشتى باركىش؛ غەراب: مەشكە؛ غەراب: دۆلچەى گەرە؛ غەراب:
پىالەى زىۋىنى مەيخۆران، غەررابە؛ قەررابە: كوۋپەى گەرە؛ كووزە: گۆزە، جەررە؛
تاس: زەرەك.

پوختەى مانا:

مەيگىر! تۆ ئىمە ناناسى. ئىمە لە دەرياي ئەويتدا، بوۋىنە نەھەنگ؛ بە زەرەك و پىالەى

چکوله سهرخۆش نابین؛ تینوایه تیشمان ناشکینئ. ئەشی باده بۆ نه‌هه‌نگان بکریته ناو
گه‌می‌ه‌ی باریی ئەوسا به‌نیاز بی مه‌ست ببین و به‌نیاز بگه‌ین.
بوژیکی فارس ده‌لی:

تینوایه‌تیم به‌تاس و زهرک چاری ناکرئ
مه‌یگێر به‌گۆزه‌ باده‌ بریزه‌ به‌قورگما^۱

۵ رهمز و رازین نه‌ی و نایئ کو سه‌ماعینه‌ هه‌می
ژ محالاته‌ به‌عه‌قلئ خوه‌ بزانی ژ قیاس

مانای وشه‌کان:

رهمز: ئیشاره؛ سه‌ماع: بیستن؛ محال: نامومکین، نه‌شیاو؛ قیاس: به‌راورد کردن.
قیاس له‌ زانستی مه‌نتیقدا، مه‌به‌ستیکه‌ چه‌ند لای جیا-جیای هه‌یه. ئەگه‌ر
یه‌کیکیان سه‌لمیترا؛ خوانه‌خواهی ئەوی تریش ده‌سه‌لمیتري. بۆ نموونه، ئەگه‌ر
گوتمان: جیهان گۆرانی به‌سهر دیت، هه‌رچی گۆرانی به‌سهر بیت، دیاره‌ درووست
کراویکه. که‌ وا بوو ناچارین بیژین دنیا تازه‌ په‌یدا بووه‌ و هه‌ر له‌ پیشوورا وا نه‌بووه‌.

پوخته‌ی مانا:

ئاوه‌ له‌ ناسینی یاردا، بیچاره‌یه‌ و بیکاره‌یه. ئەوی له‌و باره‌ ده‌بیسی، له‌ رێگه‌ی گۆیه‌
دیته‌ دل. بیستنی ده‌نگی بلویرئ، چلۆنایی قامیشت بۆ دیاری ناکا. تۆ ناتوانی له‌
بیستنی به‌لگه‌ی تاقانه‌یی یارت، یار وه‌ک پیویسته، بناسی و بزانی به‌راستی چۆنه‌.
به‌راورد کردن لیڤه‌دا، لنگی شه‌له‌ و چاوی کویره‌. گه‌ره‌ک واز له‌ بیستن بینی و بۆ
خۆت ئەوه‌نده‌ بکۆشی تا یار ڤووبه‌روو ده‌بینی. هه‌ردووک پیاله‌ی بیستن و به‌راورد
کردن، ده‌س بۆ مه‌به‌! به‌ ده‌فری گه‌وره‌ی وه‌ک گه‌می، باده‌ی یارناسین په‌یدا که‌!

۱. «فرووگی به‌ستمی» یه‌ ده‌لی:

این تشنگی به‌جام و قدح طی نمی‌شود با ساقیان بگوی که‌ می‌در سبو کنند

ع وی دکت مهغله ته هه ده ل حه ریفان ب جه ده ل
ب دو جامان فه دخون سیره تی ئه بیه ز وه سواس

مانای وشه کان:

مهغله ته: هه له کاری، به هه له بر دن؛ حه ریف: هاو پیشه و هاو ده م؛ جه ده ل: ده م له ده م نان، کیشه ی به ده م؛ فه دخۆن: ده خۆنه وه؛ ئه بیه ز: سپی؛ وه سواس: دوو دلی. ده لێن شه ی تانیککی سپی، کاری دوو دلی و گومانه که بیخاته ناو دلی خاوه ن باوه ران.

پوخته ی مانا:

ئهو که سانه ی گه ره کیانه که به مه نتیق و فه لسه فه و به بیستن و به راورد کردنی خۆیان، چۆنیه تی یارمان بو ده رخن و به و دوو پیاله گێژمان که ن و هۆشمان به رن، وه ک ئهو شه ی تانه سپیه وان که تووشی هه له ی گومان و ته له ی دوو دلیمان ده که ن. بوونی خودا، ده لیل و به لگه ی پێ ناوی و ئه وانه ی له و باره ده دوین، ده نگه ی بلویریان بیستوه و بلویر و بلویرژه نیشیان هه ر نه دیوه و ناشی بینن. لنگیان داره و ناتوانن ئه م رێگه سهخت و دژواره له پێش به رن.

Y ده ستگیر ئ ته نه بت خزری عینایه ت ل قیده م
ناگه هێ ئابی حه یاتی ب دو عه سه که ر ئه لیا س

مانای وشه کان:

خدر و ئه لیا س: دوو پیای خوان تا ئاخ ره زه مان ده مینن. خدر به سه ر به ژ راده گا و ئه لیا س چاودیری ده ریاه. ده لێن خدر ئای خوار دۆته وه و به سه ر چاوه که ی ده زانی ت؛ عه سه که ر: کۆمای خه لک؛ ئه لیا س: هه ی نا هو می دی؛ عینایه ت: مشوور خۆری، ئاگاداری.

پوخته ی مانا:

ئه گه ر هه ر له رۆژه که ی بناوان، خدری لاواند نه وه ی خودا، ده ست نه گری و رێگه ی سه ر چاوه ی ژیا نی هه رمانت پێ نی شان نه دات، تۆ له سۆنگه ی ده م ده مانێ و قسه به زۆرانی

دانى كۆمى به‌راوردكه‌ران و بيسه‌رانى قسه و باسان، هه‌ر تاسان و ناھوميديت بۆ ده‌مىنى.

٨ تو بنى ماھى نه‌و و ده‌ستى قه‌زايى هه‌ى و هه‌ى
نه‌ ل زه‌رعى فه‌له‌كئ به‌لكه‌ ل عومرى مه‌يه‌ داس

مانای وشه‌كان:

بنى: بنۆره؛ قه‌زا: فه‌رمانى پي‌ك هاتووى خودا؛ هه‌ى و هه‌ى: بى وچان و پسانه‌وه؛
زه‌رع: چيندراو.

بوخته‌ى مانا:

تۆ له‌ مانگى نوئى بڕوانه‌ كه‌ له‌ ده‌ست قه‌زا و قه‌ده‌ردا بۆته‌ داسي‌ك جگه‌ له‌ چينگه‌ى
ئاسمانى ته‌مه‌نى مه‌ش دره‌و ده‌كا.
«حافز» ده‌لى:

له‌ داسۆكه‌ى مانگى يه‌كشه‌وه‌م ده‌روانى له‌ چينگه‌ى شينى ئاسمانى؛ پووش و پارى
ته‌مه‌نى خۆم و كاتى درويته‌ى وه‌بىرم هاته‌وه.^١

٩ توركى خونريز و خومارى مه‌ ب يه‌ك غه‌مه‌يه‌كئ
زوه‌دى چل‌ساله‌ ل من زير و زه‌به‌ر كر ژئه‌ساس

مانای وشه‌كان:

تورك: له‌ زاراوه‌ى شاعيراندا بى‌به‌زه‌يه؛ غه‌مه‌: عاشيره‌ت وه‌ چه‌م؛ زوه‌د: ته‌ركه
دنيايى؛ زير و زه‌به‌ر: ژي‌ر و ژوور؛ ئه‌ساس: هيم.

بوخته‌ى مانا:

چل‌سالان هه‌ر چله‌م كي‌شا و خۆم له‌ دنيا دوورخسته‌وه. به‌ تيله‌ى بى‌به‌زه‌بيانه‌ى
چاوى ياره‌ چاومه‌سته‌كه‌م، هه‌ر له‌ بناغه‌وه‌ هه‌له‌ته‌كا و ژي‌روژوور بوو.

١. مزرع سبز فلک دیدم و داس مه‌ نو يادم از كشته‌ى خويش آمد و هنگام درو

مەبەستی مەلا ئەمەیه: پێرمو نابێ ھەر لای وا بێ یار لە باری بەزەبیدایە. ئەو یارە ی ئەو- کە خودایە- دەگەڵ دلۆقانی و بەزەش، توورەیی و قەھری لە لایە. لەوانەیە ھەموو ژیا ئێ لە تاعەتا بەخت کە ی و بەر توورەیی خودا کەوی و بەدبەخت بێ. ھەر ئەو خواپەیی کە بۆ «لووت» بەزەو خۆشییە، بۆ گەلە نافەرمانە کە ی، تووشیی و نەگبەتی دەنیری. وە ک لە قورئانی پیرۆزدا، سەبارەت بە سزادانی ھاوشاریانی لووت فەرموویە: «ھەر کە فەرمانی ئیمە ھات، سەر وومان خستە ژێرەو (ژێروژوور بوون) ئەوساش بە گزموولە قورپی وشکەو وەبووی تیک تەپاوی پێزکراوی نیشانەدار، بە گەل بەردبارانمان کردن.»

١٠ ژ لەبێ لەعلێ شە کەربار قە نە کەر پەرسا «مەلی»
میسری یان گەزمە پەشاندن کو کشاندن ئەلماس

مانای وشەکان:

قە: ھەرگیز، قەت؛ مە: ئیمە؛ لی: بەلام؛ مەلی: مەلا؛ میسری: شیرمی میسری کە جەوھەردار و نایابن؛ کشاندن: کێشانی.

پوختە ی مانا:

ھەر کارێک یار کەیفی لی بێ، چۆنچۆنی و بۆچی و لەبەرچی، مافی کەس نییە بپرسێ. ئەوین پەرس بە کەس ناکا و ھەر بۆ خۆی ھەمەکارە. دەپروانە ھەرگیز بەو دوو لیوہ ئالە شە کربارە ی ھێشتا حالی نەپرسیوین. بەلام کەوانە ی دوو برۆی کە لە شیرمی میسری دەکەن و لە تیخی ئەلماس تیزترن؛ جەرگیان بپیم؛ تیرەبارانی دلمیان کرد.

زوننار بهس

۱ دل یه که دئ عیشق یه ک بت عاشقان یه ک یار بهس
قیبله دئ یه ک بت قولووبان دلبره ک دلداز بهس

پوخته ی مانا:

خوا زور له ئەندامی ئیمه ی، وه ک دهست و پا و چاو و گو ی و لیو، جووت دروست کرد. به لام دلمان هه ر یه کیکه. به وه دا ده بی تیگه یین، بیر و هوش و ئەوین و خودا ناسینمان، که به دلمان سپی راه، پیویسته له سه ر تاقانیک ساغ بیته وه. دل یه که ئەوینیش یه ک بی، دلبر یه ک بی، پرووگه یه ک بی و هه ر دلای دلبریک ی بی و بلاو نه بی. جا بزانی من به رانه ر به و ئاموژگارییه چوئم کرد؟

۲ من د به ندا زولفه کی دل دا ب دهستی پیری عیشق
له و د عیشقیدا کو به ست ئیحرام یه ک زوننار بهس

پوخته ی مانا:

له تاکه به ندیخانه یه کدا- که پرچی پرپیچی یاره- دلم گیرا. خو م به ئەوینیکی پاک و بی وینه و تاقانه ئەسپارد. دلبرم فه رمانی دامی، بۆ زیاره تی پرووی- که ته نیا پرووگه ی پیروزم هه ر ئەوه- ئاماده ی ئیحرام به ستن بم. ئەگه ر ئیحرامی حاجیان فۆته یه و له دوو پارچه یه، فه رمووی: تۆ له تای بسکی من، زونناریک بهستی، بهسته.

۳ ته رح و ته رزی بوونه زوننار و چه لیا یه ک ب یه ک
له و مه زوننار و چه لیا یه ک تنی یه کجار بهس

مانای وشه کان:

ته رح: بیچم؛ ته رز: دیمه نی ریک؛ ته رز: جۆر؛ چه لیا: خاچ.

پوخته ی مانا:

که زی یارم، جاریک له که مبهری ده هالین و ده بنه زوننار؛ جار-جارهش به سهر یه کدا دین و له وینه ی خاچیک ده نوین. ئیمه ی گیرۆده ی ئه وینی ئه و تا قانه، که ده بینین زوننار و خاچی زولفانی هه ر یه کیکن، هه رکامیکیان به رستین، ده زانین یه کتا به رستین و به یه کجاره هه ر بۆ یه کیک ئه ویندارین.

هن ژ نک دیرئ فه تین قه ستا که نشتی هن دکن

نه ی ژ وانم نه ی ژ وانم من ده رئ خه ممار به س

مانای وشه کان:

هن: هیندیک؛ ژ نک: له کن؛ که نشت: نوێژگه ی جووله کان؛ خه ممار: باده فروش.

پوخته ی مانا:

من لام وایه، یار له هه موو جیه که هیه. خوا فه رموو یه: «پوو ده کوئ کهن، خوا له ویه.» ئه وانه ی ره به نی دیرن و هات وچۆی کلیسا ده کهن، ئه وانه ش که ده لین جووین و سهر له که نشته کان ده ده ن، ده گهل ئه وانه ی له ده رک ی مه یخانه دا بوونه سیپال، گشت له گشت پروویان ده یاره و یار له هه موو شوینان دیاره. جا ئیمه بۆ یار به رستن، له بهر ده رگای باده فروش، لا ناکه وین و به سمانه.

گه رچی تین ره قس و سه مایه هه ر سه حه ر سه د نه ی شه کهر

من د به زما سوپ شیرینان ئه و شیرین ره قس به س

پوخته ی مانا:

هه رچه نده هه موو به ره به یانان، سه تان جوانی به ژن زراوی شه کراوی، وه ک قامیشی شلکی شه کر، له کۆری سه ما ده له رن و دل و چاوان به زۆر به ره و خۆیان ده بهن، به لام

له ناو ئاههنگی رهزاشیرین و رۆح سووکاندا، تهنیا دلم گیرۆدهی ئەو شوخه بهلهنجهولاره و شیرین رهوت و رهفتارهیه.

ع وهه چ والاگه وههرن هاتن لیباسی جیسم و جان
من ژ وان خووری سرشتان ئەو پهری پڕوخسار بهس

مانای وشهکان:

وهه: ئای، په کوو؛ والا: جی بلند و بهوهه؛ جیسم: لهش؛ خووری: کیزی بهههشتی؛
خوور: سپی چاوپهش.

پوختهی مانا:

من زۆر گیانی جی بلند و په گهزپاکم دینه بهرچاو، که هاتوونه ته ناو بهرگی خوین و په گی لهشی ژیانی دنیاوی. که هه موویان له جوانیدا، سه رسوپینن و په ک-په ک و بهه -به هیان دهوئ. من له ناو ئەو گه له خووری و ئەو پهری و فریشتانه دا، ئەم یاره م هه لێژاردوو و دلی خۆم پێ سپاردوو و جیا لهو کهسم ناگه ره که.

Y چهوجه سحرئ سامیری نینن کو زولفا رهش بکت
چهشم بهندا دلرو بایان کاکولا عه ییار بهس

مانای وشهکان:

چهوجه: نیاز؛ سامیری: خه لکی سامره؛ سامیره: پاته ختی ولاتیکی جوان بووه؛ له شوین شاری «نابلوس» ی ئیستادا. وه ختی مووسا له کاتی گوم بوونی خوئی و په پهرهوانی له بیابانی سینادا، به رهو چیای توور بهرئ بوو که له گه ل خوادا بدوئ، یربعام ناویک که خه لکی ئەو سامره یه بوو، له زپری زهنهیری ژنان، کوته له گوێلکی ساز کرد و جادووی لئ کرد. له دواوه فووی پیدا ده کرد، بۆی ده بۆراند. گوئی: ئەمه بپه رستن! واز له مووسا و خواکه ی بینن. زۆر جووله که ی له مووسا هه لگه رانده وه. جا له زاراوه ی شاعیراندا، سامیری به جادوگه ری هه ره زانا ناسراوه. چهشم بهند: چاوه بهست؛ عه ییار:

ئهسپی ئارام نه گر و سه رهه لگر؛ عه ییار: نازناوی ئه و نازایانه بوو که وهک سوارانی
ئه ورووپای چه رخه کانی ناوه راست بوون؛ عه ییار: فیل باز و چاوبه ست و پیاوخه له تین.

پوخته ی مانا:

که زیه ره شه کانی یارم، ئه گهر وازی بچیته سه ر جادوو کردن، هه زار سامیری به
پوولیک. ئه و کاکۆله عه ییارانه ی، بو چاوبه ستی ئه و جوانانه ش - که دل له عاله م
ده رفینن - کیفایه ته.

8 بولبولان سه د گول د چافن چاف ل سه د گول دی دکن
من د باغی گولعوزاران یه ک گول و گولنار به س

پوخته ی مانا:

من که یفم به بولبول نایه و لام وایه هیچ له دلداریی نه زانیوه. له کاتیکا که ده روانیته
سه د گولان، چاو له سه تی دیش ده گیرئ. من له م باغی جیهانه دا - که لاجانگ وهک
گولی زۆرن - تاقه گولیکم هه لێژارد. ته ر و تازه و گول به ده مه و گول له زاری ده بارن.

9 من د باغی گولفرۆشان دی عه جه ب ره سمه ک غه ریب
خارته به عان گول ده ده ستن گولپه رستان خار به س

پوخته ی مانا:

ده باغی گولفرۆشاند، ئه وی من دیم که س نه یبینئ. به راستی سه مه ره و سه یره. ئه و
که سانه ی وهک درک وان، ده سکه گولیان به ده سه وه. ئه وانه ش که گولپه رستن، هه ر
درکیان به نه سیب ده بی.

10 ئه و جه فا چوو ده ر ژ هه د زولما ته بر هه تتا ب چه ند؟¹
ره حمه کی جاره ک نه کی هه ی زالم ئه ف ئازار به س

1. بیجگه عوسمان تونج، باقی «هه تتا ب چین» یان نووسیوه.

پوخته‌ی مانا:

تا که‌ی وا‌نازارم ده‌ده‌ی، ئە‌ی نازداره‌ زۆرداره‌ که‌م؟ ده‌سا جارێک به‌زه‌ییت به‌ منی
هه‌ژارا با بێته‌وه‌ و ئە‌و نازاردان و سزایه‌ بې‌رێته‌وه‌.

II غه‌رقی ده‌ریایی گوناھین ته‌شنه‌یی لوتفا هه‌قین
ره‌حه‌مه‌تی ئامورزگار و شه‌فقه‌یی غه‌ففار به‌س

مانای وشه‌کان:

ته‌شنه‌: تینوو؛ لوتف: نه‌رمی؛ هه‌ق: خودا؛ ره‌حه‌مه‌ت: به‌زه‌یی؛ ئامورزگار:
گوناح‌به‌خش؛ شه‌فقه‌: رحم و دلنه‌رمی؛ غه‌ففار: زۆر به‌خشنده‌ی گوناھ.

پوخته‌ی مانا:

له‌ ده‌ریای گوناح خنکاوم، تینوو‌ی لاواندنه‌وه‌ی خودام. به‌زه‌ و روحمی خوا‌ی
به‌خشنده‌ بو من به‌سه‌.

III ئە‌هلای دنیایی سه‌راسه‌ر دژمنی من بن «مه‌لا»
پشته‌ می‌ری من عه‌لی بی، هه‌یده‌ری که‌رار به‌س

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر خه‌لکی هه‌موو دنیا دوژمنم بن، گوی ناده‌می. ئیمام عه‌لی، هه‌یده‌ری که‌راره‌
پشتیوانمه‌، بو من به‌سه‌ و چاوم له‌ هه‌یج که‌س ناترسی.

گولا گەش

۱ ئىرۆ مەلا سەراپا لەو تىك بوومە ئاتەش
من دى سەحەر خەرامان نەيشە كەرا شرین مەش

مانای وشەكان:

سەراپا: لە سەر تا پى؛ ئاتەش: ئاگر؛ خەرامان: بەلەنجەولار؛ مەش: پەوت.

پوختەى مانا:

ئەمپۆ مەلا گرەم گرت؛ سەرتاپام بوو بە ئاگر. دەزانى بۆ؟ بەيانى بەژنى زراوى يارم كە
بەلەنجەولار، دەهات و ھەر شیرنايى لى دەربارى ھاتە بەرچاو.

۲ يارەب چ تورفە مێوہ ئەف رەنگە مەى دىبەخشت
شيعرا مە تى پەريشان، نەزما مە تى موشەووەش

مانای وشەكان:

يارەب: ئەى خودا؛ تورفە: جوان و ناياب؛ رەنگ: جۆر؛ نەزم: ھۆنراو؛ موشەووەش:
تيكەل-پيکەل.

پوختەى مانا:

ئەى خودايە چۆن ميوەيەكت درووس كرد! ئەوندە جوان و بە تام و بە بەرامە، كە ئەو
بادەى لى ساز بوو و من نۆشيووم و ئەوندەى لە ھۆش دەربردووم و مەستى كردووم،
كە شيعرم تيكەل-پيکەلە و ھۆنراووم پەرژ و بلاون.

۳ دلگەشتە من ژ دىرى، ناچم كەنيشتەيى قەت
مىحرايى وى ب من پرا وەردا بچينە «لالەش»

مانای وشه‌کان:

دلگه‌شته: دل‌بیزراو؛ دیر: مالی ره‌به‌نانی خاچ‌پهرست؛ که‌نیشته: نو‌یژگهی جووله‌کان؛
لاله‌ش: رووگه‌و شوینی هه‌ره‌پیرۆزی یه‌زیدییه‌کان.

بوخته‌ی مانا:

دل‌م له‌ دیران بیزراوه و رووش ناکه‌مه که‌نیشته‌ی جوو. من له‌ کوئ بم، ده‌زانم یارم
له‌وێیه و په‌رستنی له‌ هه‌موو شوینان ره‌وایه. من رووم ده‌میحرابی برۆی ئه‌وه. ئه‌گه‌ر
بجیته‌ لاله‌شیش، من سوژده له‌ لاله‌ش ده‌بهم. جا ئه‌گه‌ر میحرابی برۆی له‌ لاله‌شه،
وه‌ره تا بجینه لاله‌ش.

۴ مه‌حبووب وه‌ک ستیره‌ گوڤه‌ند و عیشق‌بازی
تیکل بچین سه‌مای هشیار و مه‌ست و سه‌رخو‌ه‌ش

مانای وشه‌کان:

مه‌حبووب: خو‌شه‌ویست؛ گوڤه‌ند: زه‌ماوه‌ند و به‌زم و ئاهه‌نگ؛ تیکل: تیکه‌لاو؛ سه‌ما:
ئاسمان؛ سه‌ما: هه‌له‌په‌رکی.

بوخته‌ی مانا:

سه‌یرانه، به‌زمه، ئاهه‌نگه، هه‌ر کیزیک له‌و گوڤه‌نده‌دا، جوانه، دل‌په‌ینه، شه‌نگه. کۆری
داوه‌ت وه‌ک ئاسمان دپته‌ به‌رچاوم؛ که‌ پر له‌ ئه‌ستیره‌ی گه‌شه. وه‌خته، وه‌ختی
دل‌داریه. وه‌ختی هه‌له‌په‌رکی و یارییه. که‌س نه‌وه‌ستی؛ ئه‌وی خو‌ی له‌ لا وشیاره و
ئه‌وی مه‌ست و سه‌رخو‌شی چاوی یارانه، با تیکه‌ل بین و ده‌س بگرین و له‌و سه‌مایه‌دا
به‌شدار بین.

«حافز» ده‌لی:

چۆن هه‌وا‌یتکه له‌ بلویرژه‌نه‌وه؟! وه‌سه‌مای خستوه مه‌ست و ئه‌غیار^۱

۱. چه‌ ره‌ بود این که زد در پرده‌ مطرب؟! که می‌رقصند با هم مست و هوشیار

۵ ځه یوان ل کوو دمینت ټهم موفتییی زهمانین
بیتن ژ دهستی ساقی جاما زولالی بی غهش

مانای وشه کان:

ځه یوان: زینده وهری جگه له ئیسان؛ ځه یوان: زیندوویه تی؛ ل کوو: له کوئی؛ ټهم:
ټیمه؛ موفتی: فتاده؛ زولال: پروون و رهوان.

پوخته ی مانا:

ټهوی لهو کوږ و بهز مه دا به وشیاری ځوی راگری، مرؤ نییه و له ځه یوانیش نرم تره. کی
ده لئ مه ی له وهختی وادا ځه رame؟ وا من که موفتی زهمانه م، فتوا ددهم بخونه وه! با باده ی
رهوانی پاک و بی خلته و تلته، له دهستی ناسکی مه یگپ وهر گرن و لی رانه وهستن.

۶ وهر گوځده چهنگ و نایی شیرین کو بین سه مایی
جامی بنؤشه فیپان چ ساده و چ زهر کهش

مانای وشه کان:

فیپان: پیړا، ده گهل؛ زهر کهش: زیر کفت کراو؛ وهر: وهره.

پوخته ی مانا:

کاوړای وشکه سوئی! وهره لهو کاته دا ټهو جوان و شیرینانه دینه کوړی، گوئی له
دهنگی چهنگ و شمشالان راگره و ده گهل جوانان، پیاله فر که و گوئی مه ده ری مه ی
ساکاره یان رهنگینه؛ پیاله گلین و سهنگینه یان بلوورین و رهنگینه.

۷ تالغ کو تیټ و فورسه ت موهله ت ل نک ځه رame
من عومری نووچی نینه وهر ساقیو بله ز خویش

مانای وشه کان:

تالغ: بهخت و تالغ؛ فرسه ت: ههل؛ موهله ت: ماوه، مؤله ت؛ نووچ: پیغه مبه ری ک بووه

تەمەنى پالى وه هه زار ساله وه داوه؛ له ز: په له؛ خوش: زوو؛ ساقیۆ: هۆى مه یگیر.

پوختهى مانا:

هه رگا هه ليك له تەمەنتدا هه لكهوت كه به خته كهت چاكي هينا، گه ره كه گوردى خۆت بگرى و ده رفهت له دهسته خۆت نه دهى. ئیستا بۆ من ئەم ده رفه ته هه لكه وتوو، كه ریم دەم كۆره كه وتوو. ناڕه وايه خۆ بگرم و له دهستى بدهم. خۆ تەمەنى نوحیم نیه؛ كه لام وا بى هه لى ديكهش هه لده كهون. هاكا مردم؛ دهمه یگیر! دهستم دامهنت زوو به! وه ره و خوش برۆ بادهم بۆ تيكه!

▲ نەيشه كه را شیرين قەد مه ژ دەست ته مهى دڤيتن

دا سينه پى جه لا دين رهوشه ن بكين دلى رهش

ماناى وشه كان:

جه لادان: ژهنگ لى سړينه وه؛ رهش: تاريك.

پوختهى مانا:

هه رى ههى مه یگیرى به زن وبالا شیرين و جوان! بهو دهسته ناسكانهى خۆت، مهيمان دهيه! تا سينگى پر خه م و كولى، پى له دهردان بسړينه وه. تا ئەو دلەى كه له داخى زهمانه رهش هه لكه راوه و رووناكى تيدا نه ماوه، تيشكدار و پر له رووناكى بكهينه وه.

۹ جاميد چ كن ب حوسنى كو وان نه زه ر ل خواره

خه رته به تين د ئەبله ه چ نيرگيز و چ كه ربه ش؟

۱۰ كۆره خوه ناسپيرت جاره ك ب دهست ده ليلان

ئەبله ه چ كت ته وافى نابيتن به رى رهش؟

۱۱ بيزى دكت ژ قه نجان ژ ره مز و ناز و غه نجان

قه درى گولان چ زانت كه ربه ش دڤيت كه رى رهش

مانای وشەکان:

جامد: وشک ھەلاتوو، ڕەق و تەق؛ نەزەر: ڕوانین؛ خوار: ژێروو؛ خەر: کەر؛ تەبەت: میجاز، تەبیات؛ ئەبلەھ: دە بەنگ، ناتینگە یشتوو؛ کەربەش: کەرکۆل، گیاییکە کەر زۆری ھەز لێ دەکا؛ کۆر: کویر؛ دەلیل: شارەزا، چاوساغ؛ بەری رەش: بەردی ڕەشی حاجیان؛ قەنج: جوان و باش.

پوختە ی مانا:

وشکەسۆفی میشک و شکی نەگە یشتوو دەبەنگی تێنەگە یشتوو، وا ئەزانن ھەر لە ڕووی جوانان بڕوانن، دنیا و قیامەتیان دەدۆڕێ و نە وەک تووشی نەزەر ببن، سەریان دەبەر خۆیان ناو و لە نەویایەتی دەڕوانن و ھەر دەیانبینی سەرشۆڕن. ئەوانە خوا لێی گۆڕیون؛ نازانن تماشای جوانی، ڕوانین لە تیشکی خودایە. بێزیان لە ناز و نیمناز و لەنجەولاری نازداران دیت. ئای کە شیتن! لە لای ئەوان - کە لە میزاجی کەراندان - نیرگز و کەرکۆل ھەر یەکە و بۆ لەوەرە و بگرە کەرکۆلیان لە نیرگز پێ خۆشترە. وشکەسۆفی وەک کویر وایە و دەشیەوێ لە مالی کابە بوخلیتەو؛ بەلام شارەزا و چاوساغی دەگەل نییە و پەیداش ناکا. نازانم لە ڕامووسانی بەردی ڕەش - کە وەک خالی لەیلای منە - چۆن سل نابێ. یان بێ چاوساغ چۆن دەیبینی؟

۱۲ فەیزا مە شوبھێ نیلە ئەم دەجلە و فوراتین

گەر شە یخ وەر ئیمامە فێرا یەمن کەشاکەش

مانای وشەکان:

فەیز: بەھرە؛ فەیز: سەرپێژکردن؛ دەجلە و فورات: دوو چۆمی گەورەن؛ شە یخ: پیری سەر بەرمال؛ ئیمام: پێشەرەو؛ فێرا: دەگەل، پێرا؛ کەشاکەش: کیشە کیش.

پوختە ی مانا:

ئەو سۆفیە سەرزوولکانە ی ڕووگرژانە، کە بوونە شیخی بەرمال و خۆیان بە پیشەنگ

ده‌زانن، هه‌ره‌ش له بره‌ناکه‌نه‌وه و تلپاتی ته‌ریش نازانن؛ دین ده‌گه‌ل من کیشه ده‌که‌ن. وه‌ک تنۆکه‌ئاویکم دینه به‌رچاوان که شان له شانی ده‌ریا ده‌ن. ئیمه وه‌ک نیل و فورات و پرووباری ده‌جله‌ین له زانست و به‌هره‌مان لی سه‌رپرژ ده‌کا. نازانم به‌و چۆره-چۆره، چیان ده‌گه‌ل ئیمه پی ده‌کری؟!

۱۳ شو‌خا کو نه‌ز د به‌ندی دل گرتیه که‌مه‌ندی

له‌تیفه زوهره‌سیما، نه‌بروو هیلالی مه‌هوه‌ش

۱۴ بره‌ین ژ قه‌وسی قودره‌ت نیشانه کر «نیشانی»

لامع ژ به‌ر ده‌بارن چ یه‌نگیه‌ک وه‌ په‌روه‌ش

مانای وشه‌کان:

له‌تیف: نه‌رم و ناسک؛ سیما: دیمه‌نی روخسار؛ مه‌هوه‌ش: له‌چه‌شنی مانگ؛ قودره‌ت: توانایی؛ لامع: ترووسکه‌دار؛ یه‌نگی: جوړیک تیر؛ وه‌ش: وه‌شاندن، بلاوکرده‌وه.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌و یاره شو‌خ و نازداره‌ی که من که‌وتوومه که‌مه‌ندی و له به‌ندی ئه‌ودا گیرۆده‌م، زوان خۆشه؛ نه‌رم و نیان و ناسکه؛ وه‌ک نه‌ستیره‌ی زوهره‌گه‌شه؛ برۆی مانگی یه‌کشه‌وه‌یه؛ هه‌نیه‌ی وه‌ک مانگی چارده‌یه. برۆکانی که توانایی خودای مه‌زن راپیک‌پشاون، به‌که‌وانی «نیشانی» یان تیره‌باران کرد. ئای له‌و تیرانه‌ی ده‌بارن، چه‌ند تیژ و برووسکه‌دارن و په‌روه‌شینن و ریشه‌ی بریندار ده‌ردیتن.

۱۵ ئه‌لله‌ه‌ل من حوباته چ شه‌که‌کر و نه‌باته

ژ نو‌فه دی جوان بم به‌ین بکم گولا گه‌ش

مانای وشه‌کان:

اللهه: نامه‌خوا؛ حوب: خۆشه‌ویستی؛ به‌ین: بۆن.

پوختەى مانا:

ئەى نامەخو! ئەوینی تۆ بۆ من وەك شەكر و نەباتى تىكەل بە ئاوى ھەياتە. تۆ
گولیکى تازە و گەشى و زۆر بۇنخۇشى. ھەر جارىك بۇنىكت بکەم، ھەرچەند پىرم،
سەرلەنوی جحیل دەبمەو و بۆ ئەوین، تیھەلدەچمەو.

شههیدی تهوین

۱ شهیی قهدرئ ل مه رهوشه ن که تو رووحی وهره خواهش
مه ژ نو خواهش که ل سهر چه هقی شههیدین خواه بهمش

مانای وشهکان:

شهبی قهدرئ: لهیله تولقه در؛ رووح: گیان؛ رووح: فرشته ی وه حی بهر؛ رووح: وه حی؛
ژ نو: سهر له نوی؛ بهمش: برؤ؛ ب بهمش: به رویشتن.
دهرباره ی شهوی قه دره وه، سووره تیکی قورئان هه یه؛ خوا فهرموویه: «له شهوی قه در،
قورئانمان نارد ه خواری. چی ئەزانی که لهیله تولقه در چییه؟! شهوی قه در، له هه زار
مانگان باشته ره. لهو شه وه دا، فریشته و فهرمانی خودا درباره ی هه موو مه بهستان به
ئیزنی خوا، دهنیردینه خواری. ئەو شه وه دوور له ئازاره؛ تا سپیده درده که وی.»

پوخته ی مانا:

ئهی یار! تو گیانی، فریشته ی راسپیروای خوا و گیانپهروه ری. ئەمشه وه ک
لهیله تولقه در موباره که. ئەی خووش هاتی و به هاتنت، دیسانه وه گه شاینه وه. وهره پات
له سهر چاوانی کوژراوانی چاوه کانی خووت دابنئ و چهند هه نگاوێک به سهر ئەو
چاوانه دا برؤ با پله و پایهی شههیدمان به نه سیب بی.

۲ مال من کی نه زهره ک لوتفی ژ دل غه مزه نیهان
برشینئ جه گهرئ ریش ژ قه وسین خواه ب وهش

مانای وشهکان:

ما: به لکوو؛ ما: ئازهره ووه؛ لوتف: بهزه یی و ئیلتفات؛ نیهان: به نهینئ؛ ریش: بریندار؛

وەش: وەشاندن، چاندن، پرژاندن.

پوختەى مانا:

دەى بەلکوو بێتە دلتەو، پەنامەكى نيوە ئاورپكەم لى وەدەى. لە كەوانى برۆيانرا، جەرگ و ھەناوى زامارم، بەر تيران دەى و سەرەتيرى لى بچينى و بە ئارەزووم بگەيىنى.

٣ سەحەرئ جوملە شەھيدىن تە ب رم ئافىھتى
ئى ژمارينە يەكايەك مەحەمى شەشسەدوشەش

ماناى وشەكان:

جوملە: ھەموو، تىكرايى؛ رم: پمب؛ ئافىھت: ھاويشت؛ حەمى: ھەموو.

پوختەى مانا:

ئەوانەى كوژراوى تۆن و بەرەبەيان بە پمبى بزانگ كوشتووتن و بوونە شەھيدى ئەوينى، لەسەر ژماردن ئىمە بە تىكرايى، ھەموو دەبنە شەشسەد و شەش. پستەى «ب دل د عشقى فداء» كە واتا: لە ئەوينداريدا وا سوتابوون، كە بە ئاواتى دلى خو، خويان بە قوربان كردوو. لەسەر ژمارەى ئەبجەدى دەبێتە شەشسەد و شەش.^١

٤ لى شەھيدىن تە ب ئەژمارئ ب خەنجەر كوشتى
ھى نەچوو خوون ژ برينان سەدوھەفتادودوو لەش

ماناى وشەكان:

خەنجەر: تىخى بەرپشتيند؛ ليرەدا مەبەست لە خەنجەر برينى لۆمە كردنە؛ ھى: ھيشتا.

١. من واى بۆ چووم. لام واىە نيازى وا بوو كە ھەر يەك لەو كوژراوانە بە دل فيداى ئەوينى بوون. وێشەدەچى من نەمزانيبى و نيازى مەلا، لەو باسى شەشسەد و شەش، رازو نەينىيەكى تر بى. «ھەزار»

پوخته‌ی مانا:

به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ی به‌رمبی بژۆل پیکراون و له‌رای تۆدا گیانیان داوه، هیندیک کۆژراوی تریش بوون که به‌خه‌نجه‌ری سه‌رکۆنه، یان به‌خه‌نجه‌ری عه‌زهرت و ئاواتی تۆ، شه‌هید بوون و هه‌یشتان خوینیان له‌برینان نه‌تکاوه‌ته‌وه. ژماره‌یان به‌له‌ش، سه‌د و هه‌فتا و دوون^۱!

۵ جه‌نگی هیندی دکرن فیرس و رمبازی عه‌ره‌ب
تۆخ و عالا دفره‌نگینه که‌مانداری حه‌به‌ش

مانای وشه‌کان:

فیرس: سوارچاک؛ تۆخ: جوقه‌ی سه‌ری فه‌رمانه‌وا؛ عالا: ئالا؛ دفره‌نگینه: هی فه‌ره‌نگن.

له‌زاراوه‌ی شاعیراندا، «هیندی» بۆ خالی ره‌ش ده‌لێن. «رمبازی عه‌ره‌ب»، مژۆلن. پرچیش به‌«ره‌شی حه‌به‌شی» ده‌شبه‌ینن.

پوخته‌ی مانا:

به‌ژنی یارم، له‌گه‌ری زه‌ماوه‌ندی‌دا، ده‌رییه‌وه. برۆکانی وه‌ک که‌وانداری حه‌به‌شی، ئاماده‌ی تیر پێ‌هاویشتن بوون. چاوه‌کانی وه‌ک سوارچاکانی ئازا، به‌رمبی مژۆلانه‌وه هه‌یرش دینن. خالی ره‌شی سه‌ر گۆنابان دا‌بووه به‌ری و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کام ره‌شترن، ببووه شه‌ریان. کاکۆلی هه‌لگه‌راوه‌وه و بسکانی که‌وه‌کوو ئالای جه‌نگ ده‌شه‌کاوه، به‌ره‌به‌ری ئه‌و ئاوریشمه‌نایابه‌بوون، که‌له‌ولاتی فه‌ره‌نگان به‌دیاری دینن.

۱. لێره‌شدا من، هه‌ر هاوارم بۆ ئه‌بجه‌ده‌که‌ بردووه؛ که‌مه‌لایان له‌قه‌دیمدا، زۆر جاریان ده‌کار هه‌تاوه. نیورسته‌ی «نوسلۆک» به‌پێی ئه‌بجه‌د، ده‌بێته‌سه‌ت‌وحه‌فتاودوو. واتا: ئه‌وانه‌ی ناشی بوون، تازه‌هاتبوونه‌ناو ریزی پرپه‌وانی خوداناسین، له‌تامه‌زرۆیی دیدارت، گیانیان ده‌رچوو. لێره‌شدا هه‌یج دوور نییه‌به‌هه‌له‌چووبه‌یتیم و ره‌نگه‌نیازی شتیکی جیاواز بووبه‌یت. «هه‌زار»

۶ تۆ بنی رووم و عەجەم کوشتنە زەنگی د کەمین
ھانە ھەرتیتە پەیاپەیی ژ تەرەف رووم خوەش و خوەش
(یان: رووم)

مانای وشەکان:

بنی: بنۆرە؛ زەنگی: رەشی ئەفریقایی؛ ھانە: کۆمەگ؛ پەیاپەیی: یەک لەدوو یەک، بی
پسانەوہ: رەوم: شلکەیی گۆی، جیگەیی گوارە.

پوختەیی مانا:

لە ناو کوردەواری خۆمان، بۆ شەری زۆر گەورە دەلین: وەک شەری رۆم و عەجەمە.
تۆ بروانە لەو سەربادانەیی یارەکەم، لە دیلانا، کەزیەکانی لە سەر روومەت ویک
دەکەون، دەلێی شەری نیوان رۆم و عەجەمە رووی داو و لەشکریان گەشتوونە یەک
و لە ھەردوو لای گوارانەوہ، کۆمەگ بۆ ھەردوو لایان دی و هیچ پسانەوہ و سانەوہ،
بەرچاو نایە. خالی رەشیش - کە دەلێی بەچکەزەنگییەکی بەستەزمانە - لە ترسان
خۆی پەنا داو و لەبەر کەزیان داپۆشراو و ئەویش وەک ئیمەیی ئەویندار، ئەگەر
نەش کوژرابی چاکە.

۷ دا مە شەھزادە ب دەستی خوە موبارەک قەدەحەک
نە غوبارەک ژ خوماریی و نە توندی و نە غەش
۸ دو قەدەح مەیی ب نیشانی د درت رەنگ ب رەنگ
نیرگزا نازک و رەعنا و گولا تازەبە گەش

مانای وشەکان:

موبارەک: پیروژ، بەو دەم؛ قەدەح: پیالە؛ غوبار: تۆز؛ خومار: سەریشەیی دواي مەستی؛
توندی: تیزی، توورەیی؛ غەش: خەوش؛ رەعنا: نەرم و شل و بزۆز و جوان.

پوختەیی مانا:

یارەکەم - کە لە چاو جوانان شازادەییە - بە دەستی موبارەکی خۆی، پیالەییەکی داوە

دهستم؛ که به دهستی پیروز ببوو. زۆریش ږوی ده‌گه‌لما خۆش بوو. گهردی دهردی
سه‌رخۆشانی لی دیار نه‌بوو. نه‌رم و نیان، ده‌یدواندم. نه‌توورپه‌یی نه‌فریو دان بوو. دوو
جار پیااله‌که‌می پر کرد. به‌لام له‌چی؟ له‌دوو جوړ باده‌ی ږه‌نگاوږه‌نگ. له‌باده‌ی چاوه
مه‌سته‌که‌ی، وه‌ک نیرگری تازه‌پشکووت و له‌مه‌ی ږوانینی کولمه‌که‌ی، که‌وه‌کوو
گولی گه‌ش ده‌چوو. له‌و ساوه‌من سه‌رخۆشیکم نه‌ده‌ترسم له‌خوماری و نه‌لام وایه
ئه‌و مه‌یه‌ی دراوه‌به‌من، خه‌وشی تیدا و چیژهی تال و تیژی ده‌دا.

۹ غالباً ئه‌هلێ زه‌مانی ما «مه‌لا» ئاده‌میین؟
فه‌نه‌مایین ژ که‌ری مه‌ی ره‌ش و گایێ ته‌یی به‌ش

مانای وشه‌کان:

غالبه‌ن: زۆربه‌ و پراپی؛ ما: بۆچی، مه‌گه‌ر؛ فه‌نه‌مایین: نه‌ماونه‌وه؛ به‌ش: هه‌یوانی
توێل سپی.

بوخته‌ی مانا:

زۆربه‌ی خه‌لکی ئهم زه‌مانه، مه‌گه‌ر لات وایه ئینسانن؟ نه‌خیر له‌بیچما وه‌ک مرۆن؛
به‌لام له‌عه‌قل و که‌مالدا، له‌که‌ره‌ږه‌شه‌که‌ی ئیمه‌ و گا‌هه‌نییه‌سپییه‌که‌ی ئیوه‌به‌
جی ماون.

۱۰ عارفین ئه‌هلێ به‌سیره‌ت ژ نه‌سه‌ق مه‌ردومی چه‌شم
سورمه‌بۆشن د به‌یازی و قه‌بابی خوه‌یی ږه‌ش

مانای وشه‌کان:

ئه‌هلێ به‌سیره‌ت: ئه‌وانه‌ی دلیان ږووناکه‌ و خوا ده‌بینن؛ نه‌سه‌ق: هه‌روه‌ک، له‌
چه‌شنی؛ مه‌ردومی چه‌شم: گلینه‌ی چاو؛ سورمه‌: کل؛ به‌یاز: سپییه‌تی؛ قه‌با: که‌وا.

بوخته‌ی مانا:

وا دیاره‌پیاوانی گه‌وره‌ی ته‌ریقه‌ت، له‌ږۆژگارانی مه‌لادا، کراس سپی و که‌وا ږه‌ش

بوون. بۆ سوننه تیش، کلیان ده چاویان کیشاوه. مه لا په سنیان ددها و ده لی:
 ئه و خواناسه دل روونانه که به دل خودا ده بینن، له کراسی سپی و کهوای رهش و
 سورمه له چاو کیشاندا، وه ک گلینه و بیبیلهی چاو دینه بهر چاو؛ ئه ویش به سورمه
 پێژراوه و کهوای رهشی ده بهردایه و له ناو سپیاییدا ده ژی.

په قسى مه ستانه

۱ سەلوا سەهە قەد خەمملى ھو کەمملى مه ستانه ره قس (رقص)

وهر سو حبه تى گەر قايللى دى بيت و رەت شاهانه ره قس

ماناى وشەکان:

سەلو: سەول، سەرو؛ سەهە: راست و بى گرى؛ خەمملى: رازايەو؛ کەمملى: بى
کەمايەسى بوو؛ سو حبه ت: ھەوالەتى؛ قايللى: شياو؛ رەت: دەرۋات.

پوختەى مانا:

بەژنى وەك دارى سەولى راست، رازايەو. ئىتر گۆۋەندى مه ستانه، زۆر تەواو. ئەگەر
خۆت بە شياوى كۆپى ئەو جىژن و بەزمە دەزانى، وەرە تىۋى. ئەو داوۋەتە شاهانەيە و
شاى پەقسانە.

۲ مه ستانه مه ستان نۆشەنۆش قەر قەف د جامان ھاتە جۆش

ما دى بمىنت كەس ل ھۆش وەقتى كو بىن دوردانە پەقس

ماناى وشەکان:

نۆش: خواردنەو؛ نۆشانۆش: بە گىانت خۆش بى؛ قەر قەف: بادە؛ دوردانە: گەۋھەرى
تاقانەى بى ھاۋاتا؛ ما: مەگەر.

پوختەى مانا:

گوى بگرە! مه ستان - مه ستانه؛ ھەر دەنگى نۆشانۆشيانە. بادە دەناو پيالاندا ھاتۆتە
جۆش و دەھەژى. لە كاتىكا كە مەگىپىرې وەك مروارى بى ھاۋاتا، بادە بگىپىرې، مەگەر
ھىچ كەسى ۋا ھەيە، ھۆشى بە لاوہ بمىنى؟ ئەگەر مەستى بادەش نەبى، بەو دىمەنە

سەر خۆش و بېھۇش دەبى.

۳ سوحبەت ب سازان ھاتە ساز پى مەوووجى دەريايى ناز
دا دل ژ نوو بايى مەجاز وى كەشتى سوكانە رەقس

ماناى وشەكان:

مەوووجى: شەپۇلى دا؛ كەشتى: گەمىيە؛ سوكانە: ئامرازی دارىن يان ئاسنىن لە
كەشتى كە شارەزايى رىگا بەو؛ مەجاز: بەدەل؛ موجاز: دروست.

پوختەى مانا:

كۆرى بەزم، بە دەنگى سازان سازدرا. دەرياي ناز، كەوتە شەپۇل دان. ئەو كۆرە وەك
گەمى وايە؛ بە ناو دەرياي نازدا دەروا. سوكانە كەش ھەلپەركىيە. جا ھەر وەك گەمىيە
باى باشى دەبى ھەبى بۇ ئاژۆتن، دلدارىي لەباتى بايە و گەمىيە كە بەرپوۋە دەبا.

۴ مەحبوب بىيەينى كەوكەبن رەقسا كو تى دلبر ھەبن
سەد جان گرانى من ھەبن باقىمە رى ئەرزانە رەقس

ماناى وشەكان:

بىيەينى: ھەر تەواو وەك؛ تى: تىدا؛ گرانى: بەنرخ و خۆشەويست؛ ئەرزان: ھەرزان،
كەم نرخ.

پوختەى مانا:

ئەو جوانە خۆشەويستانە، ھەر وەك ئەستىرەى بەر ئاسمان ھەر لە دوور
دەدرەوشىنەو. ئەو گۆۋەندەى جوانى وا دلبرى لى بىت. ئەگەر سەد گيانى شىرىنم
دەبەردايى و بىھاۋىمە سەر رىگەى كۆزى ھەلپەركى، لام وايە ھىچم نەداوۋە و ئەو
شاباشەم زۆر بە بى نرخ دەزانم.

۵ كرىشمە و رازا بەرى عارف قە نابن لى دەرى

ه‌تتا د نیفائاگری   ئه‌و خه‌ف نه‌بت په‌روانه ره‌قس
(یان: خو‌ف نه‌بت)

مانای وشه‌کان:

کرشمه: ناز؛ به‌ری: ساده و ئاسایی؛ **قه نابن**: ناکرینه‌وه؛ **ده‌ری**: ده‌رگا؛ **خه‌ف**: ون و وه‌شیراو؛ **خو‌ف**: ترس.

بوخته‌ی مانا:

راسته ئه‌وینی مه‌جازی، ده‌رگایه‌که به‌ره‌و ئه‌وینی راستینه‌ی خوداناسی؛ به‌لام ئه‌وینی مه‌جازیش مه‌رجی هه‌یه. ئه‌گه‌ر ته‌نیا به‌ نازیک و به‌ رازونیا‌زیک‌ی سه‌رچل، لات وا بی وه‌های گه‌یاندووی که ده‌رگای ئه‌وینی خودات لی داناخری، به‌ هه‌له‌ چووی. عارف ده‌بی له‌ ئه‌وینی مه‌جازیدا، وه‌ک په‌پووله‌ خو‌ی بخاته‌ ناو گر‌ه‌وه و بسووتی و له‌ به‌ین بچی؛ ئه‌وسا شی‌اوای ئه‌وینی خوای مه‌زن ده‌بی.

ع   په‌روانه‌یی شه‌معا‌گه‌شین   زولفین وه‌ نازک پراوه‌شین
شه‌وکین د دلدا پی‌ خوه‌شین   مه‌ ژ په‌نجه‌یین شیرانه ره‌قس

مانای وشه‌کان:

شه‌وک: د‌رک؛ **پی‌ خوه‌شین**: پی‌ شادین.

بوخته‌ی مانا:

ئیمه‌ بۆ سووتان، ئاماده‌ین. وه‌ک په‌روانه‌ین له‌ ئه‌ویندا؛ له‌ ده‌وره‌ی پرومه‌تی گه‌شت. ئاماده‌ین گر‌مان تی به‌ری. بۆ خو‌ش بوونی ئه‌و ئاگره‌ی که ئیمه‌ی پی‌ ده‌سووتینی، که‌زیه‌ هه‌ودا ناسکه‌کانت پراوه‌شین و باوشینی که! گه‌شتر بی. دل‌مان هه‌رچه‌ند پریه‌ له‌ د‌رکی ئازارت، به‌لام ئیمه‌ پی‌ دل‌شادین. له‌و گۆوه‌نده‌ که‌ تۆی تیدای، ده‌زانم منی پی‌ ده‌مرم و خو‌م له‌ به‌ر چاوت ناگرم. ده‌زانم من وه‌ک له‌ ناو چه‌مۆله‌ی شیردا سه‌ما بکه‌م وایه. به‌لام ئه‌گه‌ر بشمرم، قوربانی تۆ بم، ئه‌وه‌ ئه‌وپه‌ری ئاواتمه‌.

٧ عالا و تایین قرمزین ئەسلان د بەردا بەررزین
نیرگز د باغان تەووزین نەیشە ککەران نیشانە رەقس

مانای وشەکان:

عالا: ئالا، مەبەست لێرە لفکە ی سەرودە سمالییەتی؛ تا: هەودا؛ ئەسلان: شیر؛
بەررزین: شالایان هینا؛ تەووزین: رازانەو.

پوختە ی مانا:

لفکە ی شۆری شەدە و دەسمال، هەودای گۆلینگە ی سوور و ئال، بوونە نەخش لەو
روخسارە. چاوی مەستی دلداری کوژی، وەک شیر ی پەلاماردەرن. بۆ لاسایی بەژنی
جوانت، نیرگز لە باغ و چیمەنان، زۆر جوان خۆیان رازاندەو. نەمامی قامیشی
شەکریش، بە دەم باوە دین و دەچن؛ لاسای لەرینی بەژنی تۆ دەکەنەو؛ کە
دەرەقسی.

٨ وەقتی خویا بن ئەرغەوان گۆلچچەک و تەرحین جەوان
فیرا نەبی سەلوا رەوان عارف ل فەرقي جانە رەقس

مانای وشەکان:

خویا: ئاشکرا؛ گۆلچچەک: گۆلی پشکووتوو؛ تەرح: لک؛ جەوان: تەرو تازە؛ فیرا:
دەگەل؛ فەرقي: جودایی.

پوختە ی مانا:

لە هەرەتی بەهاراندا، کە ئەرخەوان دینە بەرچاو، گۆل دەپشکوون، لکی ناسک و
شلوول، بە دەم باوە دین و دەچن. ئەگەر ئەو بەژن و بالایی یاری نازدار- کە وەک
سەول راست و شەنگە- خۆی دەر نەخا، رێرەوی رینگە ی خواناسی، دەبی سەمای گیان
لە لەش جودابوون، واتا: هەر وەک پەلەقاژە و هەلبەزینی مەلی تازە سەر لی هەلقرتا،
رەچاو بکا.

۹ ئیرو شە کەرخەندی برین دەستی سپی زەندی برین
 دیساب گۆڤەندی برین دەردی «مەلی» دەرمانە رەقس

مانای وشەکان:

شە کەرخەند: بزه شیرین؛ برین: بردینی؛ زەند: باسک.

پوختە ی مانا:

ئەمڕۆ یاری لیۆبەبزه و خەندە شیرین، بەو دەست و باسکە ناسکانه و سپی و جوانە ی،
 دیسان بردینیە گۆڤەندی. دەردی ئیمە دەرمانە کە ی هەر سەمایە و هیچی تر نا. (یان:
 بۆ دەردی دلی مەلا، رەقس و هەلپە رکێ، دەرمانە.)

وه سلی گیان

۱ مه ژ بل حوسن و جه مالی چ غهرهز (غَرَض)؟

بی جه مالی ژ پیالی چ غهرهز؟

مانای وشه کان:

بل: جگه؛ غهرهز: مهبست و نیاز.

پوخته ی مانا:

ئیمه جگه له تماشای جوانی و دیمه نی لهباری یاران، هیچ ئاواتی ترمان نییه. ئه گهر سهری بهژن و بالای پیک و جوانی مه یگپر نه بی، کارمان به پیاله ی مه ی چیه؟!

۲ گهر نه ته شبیهی دوو برهین ته بتن

مه د عیدان ب هلالی چ غهرهز؟

پوخته ی مانا:

ئه گهر بویه نه بی که هیلال وه ک برۆکانی تۆ ده چی و جیژنه مان به دیتنیه تی، ههرگیز بۆیم نه ده پروانی. جیژنی من ههر ئه و سایه یه که مانگی یه کشه وه ده بینم و برۆی تۆم بیر ده خاته وه.

شاعیریک نایناسم ده لی:

وه ره سه رسوانه و گو شیک ی برۆتمان شان ده! کۆمه لی رۆژوو گران، چاوه نواری جیژن. «مه وله ی» فه رموویه:

ههر مانگی نه و بو حال م په شیوه ن

هیال ش شیوه ی ئه برۆی تۆش پیوه ن

۳ گهر نه قهستا دل و جانئ مه دکت
مه ژ وئ شوخ و شه پالی چ غهره ز؟

مانای وشه کان:

شوخ: شهنګ؛ شه پال: ره زاشیرن و خونچیلانه.

پوخته ی مانا:

ئه گهر بۆمان پروون نه بوايه که ئه و شوخ و نازهنينه، ره زاسووک و خوین شیرینه، لی برآوه که گیان و دلّمان بره فیتی و ژینمان به تیری دلداریی دوايي بیئی، ئیمه بۆ شوینی ده که وتین؟ ئیمه ئه گهر به ئه وینی به کوشت بچین، ئه و په ری به خته وه ریمان.

۴ گهر نه رووحئ مه د بی دل بره تن
مه ژ وئ قهنج و ده لالی چ غهره ز؟

مانای وشه کان:

قهنج: دل په سند؛ ده لال: جوانی نازدار و ره زاشیرین؛ په ی: شوین؛ بره تن: پروات.

پوخته ی مانا:

گوتمان دلبر، به لام نابی ههر به دل بردن رازی بی و گیانمان نه با. ئه گهر له دواي دل بردنی، گیانی شمان ده گهل خوی نه با، هیچ ئاوات و ئاره زوومان له و شوخ و جوان و شیرین و نازهنينه بۆ پیک نه هات.

۵ گهر نه بیسمئ ته موعه مما بن حرووف^۱
مه ب شکلی خهت و خالی چ غهره ز؟

۱. کیشی ئه م له ته به یته کپیکی زیاده؛ که چی هه موو نوسخه کان ههر وایان هیناوه؛ عوسمان تونچ نه بی «نه ب ئیسمئ ته موعه مما بن حرف» ی نووسیوه و ته وای کردووه.

مانای وشه‌کان:

بیسمی: به ناوی، به ئیسمی؛ **موعه‌ما:** مه‌ته‌لی دژوار؛ **حرووف:** پیت‌گه‌لی ئەلف و بی‌تکه؛ **حروف:** که‌ناران؛ **شکل:** تەرح، وینه.

پوخته‌ی مانا:

له قورئاندا، چەند پیتیک لەسەر سوورەتان، دەبیندری؛ وه‌ک: ا، ل، م، ق، ک، ه، ع، ص، ن، ط، ی، س و ... ئەو که‌سانه‌ی قورئانیان مانا کردووه، له باره‌ی ئەو پیتانه‌وه، گه‌لیک شتیان درک‌اندووه. ده‌لێن ئەوانه هه‌ریه‌کیک نیشانه‌ی ناویکی خودان. هیندیکیان ڕوو ده‌ پیغه‌مبه‌ره و هه‌ر پیغه‌مبه‌ر خۆی زانیویه. واتا: بۆ ئیمه‌ی که‌م زانا، ئەو پیتانه، وه‌ک مه‌ته‌لۆکه‌ی دژوار وان و خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌بی، که‌س به‌ ته‌واوی نازانی. مه‌به‌ست چ بووه؟^۱

مه‌لا ده‌لی: من هه‌ر بۆیه ده‌روانمه‌ خه‌ت‌وخالان و له دیداری یار ده‌نۆرم. له که‌زی به‌ شکلی لام و چاوی له‌سەر بیچی صا د و میمی دهم و ئەلفی قه‌د و خالی نوخته و برۆی وه‌ک نوون، ورد ده‌بمه‌وه. ده‌زانم هه‌ریه‌ک نیشانه‌ی یه‌کیک له‌ ناوه‌کانی تۆن. ده‌مه‌وێ ئەو مه‌ته‌لۆکه‌ هه‌ل‌بینم و به‌و ناوانه‌ تۆ بدوینم؛ ئەگینا من هیچ کاریکم به‌و خه‌ت و خالانه‌ نییه.

«نالی» ده‌لی:

له‌بت میم و قه‌دت ئەلف و زولف چیم

ده‌زانی به‌و سی‌انه‌ تالی‌بی چیم

ع نه‌کوو شه‌رمه‌نده ژ رووی ته‌ بو

ئاftاب‌ی ب زه‌وال‌ی چ غه‌ره‌ز؟

مانای وشه‌کان:

شه‌رمه‌نده: فه‌یت‌کار؛ **ته‌ بو:** تۆ بوایه؛ **ئاftاب:** خۆر؛ **زه‌وال:** لاکه‌وتنی ڕۆژ به‌ره‌و

۱. بۆ ئەو باسه، ڕوانه‌ ته‌فسیره‌کان؛ لی‌ره‌دا بۆ درێژه‌دانی، مه‌ودا نییه. «هه‌زار»

ئیواره له ناوه‌پراستی ئاسمان.

پوخته‌ی مانا:

خۆر ئه‌گهر له‌پرووی تۆ- که له‌و جوانترو ڕووناکتره- به‌ شه‌رمدا نه‌که‌وتایه، له‌ ناوه‌پراستی ئاسمانی لای نه‌ده‌دا و به‌ره‌و ئیوار و ئاوا بوون نه‌ده‌پۆشت.

٧ قه‌ستی وه‌حده‌ت د‌کرت رووح ب رووح

وه‌ر نه‌ عاشق ژ و‌یسالی چ غه‌ره‌ز؟

مانای وشه‌کان:

قه‌ست: نیاز؛ وه‌حده‌ت: یه‌کیه‌تی؛ و‌یسال: پیک‌گه‌یشتن.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گهر ئیمه‌ی دل‌داری ژار، ئاواته‌خوازی ئه‌و کاته‌ین که دووری له‌ ناو هه‌ل‌گیری و به‌ دۆست بگه‌ین، به‌و ته‌مایه‌ نین که به‌ له‌ش به‌ یه‌ک بگه‌ین. ده‌مانه‌وی گیان له‌ گه‌ل گیاندا تیکه‌ل بێ و گيانی ئیمه‌ ده‌گه‌ل گيانی یاردا، بینه‌ یه‌ک و هه‌رگیز جودا نه‌بینه‌وه.

٨ د شه‌بی قه‌دری ته‌جه‌للا تو بکی

مه‌ل په‌ی مووم و شه‌مالی چ غه‌ره‌ز؟

مانای وشه‌کان:

ته‌جه‌للا: خۆ ئاشکرا کردن؛ شه‌مال: مۆمی داگیرساو.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گهر له‌ شه‌وی قه‌در (له‌یله‌تولقه‌در)دا، تۆ تیشکی خۆت بۆ ئیمه‌ ئاشکرا بکه‌ی، کارمان به‌ مۆم و چوله‌چرا ده‌بی چی بێ؟

۹ نه جه مالا ته ته جه للی بکرت
مه ڙ خوبان ب جه مالی چ غه ره ز؟

مانای وشه کان:

خووب: جوان؛ ته جه للی: خو ده رخستن.

پوخته ی مانا:

نه گهر ئیمه، تماشای جوان چاکان ده کهین، تیشکی جوانی بی هاوتای تو له پرووی
نه واند ده بینین. نه گینا ئیمه و جوانی چی و تماشای پرووپاکان له چی؟

۱۰ نه ڙ له علین ته «مه لا» به حسنی بکت
مه ڙ فی به حس و سوئالی چ غه ره ز؟

پوخته ی مانا:

مه لا که پرسیاران ده کا و باس و خواس داده مه زرینې، هر ده یه وئ سهر و بنی
قسه کانی به باسی جوانی لیوی یار- که به پهنگی لاله و ئاله- دواپی بینې. نه گینا
هیچ به پرس و باس کاری نییه.

عہنہر بار

۱ دیسال بہدری کاتبی   کیشا ژ نوو ژہنگاری خہت (خط)
 نوورہ رەشانندی واهییبی   دەر گەردشی پەرگاری خہت

مانای وشەکان:

کاتب: نووسەر؛ کیشا: کیشای، پەسمی کرد؛ ژەنگار: سەوز؛ ژەنگار: تیشکی مانگ و
 رۆژ؛ ژەنگار: بادە؛ ژەنگار: توند و تیژ و سووتین؛ واهب: ناوی خواپە، واتا بەخشنەدە؛
 دەر گەردشی: لە گەڕانی؛ پەرگار: جەگزینگ.

پوختە ی مانا:

ئەوا دیسان دەستی توانای خودای مەزن، خەتی سەوزی سەوزە ی گەندەمووی بە
 بریقە ی بە پەرگاری قودرەتی خۆی، لە کەناری مانگی چارەدە ی هەنیە ی یارم، جی
 کردەوہ. گەندەمووی چی؟! هەمووی پۆشناکی و نوورە؛ لە دەوری مانگی هەنیە ی و
 خۆری پرووی دیاری دەدەن و ناکرێ هەر ناوی بنین خەت.

۲ حەرفین ژ قودرەت نوقتە پوپ   ماداری حەوزا لەعل و دوپ
 ئەف رەنگ کێ دیوہ بە سوپ   قودرەت نمون زەنگاری خەت

مانای وشەکان:

حەرف: پیت؛ حەرف: کەنار؛ قودرەت: توانایی؛ پوپ: رۆر؛ مادار: دەورە؛ حەوز: جی
 ئاو؛ دوپ: مرواری؛ سوپ: دلکێشی؛ نمون: نوین، نیشاندەر.

پوختە ی مانا:

ئەو خەتە سەوزە ی، کە وتمان سەوزە گەندەمووی لاجانگ و کەناری ژێر چەناگە یە و

دهوری له مانگ و رږڙ داوه و ئیژی به پەرگار کیشراوه، پر کراون له خالی پەش که لهو سپیایه تی ئاسوی رږښنی جه غزی دهوری روو، دهرهوشین و هیندیکی دیش لهو خالانه، بۆ تالانی دلی دلدار، په ریوونه که نار و دهوری دهمی تهنگی که ده لیبی چهوز که ی لال (لهعل) و پر ه له دورپی ددانان. ده کی شتی هینده جوان و دلرفیتی دیوه؟ کی ده توانی په خنه لهو خه تکیشه بگری که نهو خه ته گندهمووه پر له خالانه و نهو خالانه ی دهوری لیوی یاری به په رگاری قودره تی خو ی بۆ کیشاوین.

۳ ئەو چیچه کین شه تری شیبهت   ئەفعی سیفهت قهلبی مه میهت
سهلوا ژ بالایی وه ریبهت   ئەف په رده یا گولناری خهت

مانای وشهکان:

شه تری: گولینگه؛ شیبهت: وه کی، له چه شنی؛ ئەفعی: مار؛ میهت: مژی؛ سهلوا: ههنگوین؛ سهلوا: خه مپه وین؛ سهلوا: شیلقه (مه لیکه). خوا له بیابانی سینادا، گه زۆ و شیلقه ی بۆ جووه کانی هه والی چه زره تی مووسا باراندوو. له قورئاندا فهرموویه تی: «هه ورمان نارد ه سهر سهرتان نسیو لی بکا. هه روا گه زۆ و شیلقه شمان بۆ ناردنه خوار»؛ بالا: به ژن؛ بالا: سه روو، ژووروو؛ ریبهت: پژت.

پوخته ی مانا:

چاوم به سه لمایه کهوت. سایه ی سووری گول هه ناری پارا و خهت خه تی ده به ردا. گولینگه ی سهر و شه ده که ی هاتبوونه خوار؛ که به دیمه ن له گول ده چوون. به لام بۆ پیوه دانی دل، ببوونه ماری پیوه دهر. نهو شیرینه ی وه ک ههنگوینه و نهو خه مپه وینه بی وینه - که بالای دههات و ده چوو - ههر ده تگوت به زه ی خودا لهو بالای، بۆ ئیمه ی له مووساییه کانی ئاواره ی دهشتی سینایه، بۆ دیتنی به ژنی ریکی تینووتر و بی تین و هیژ و تاوتر بووین. گه زۆی دیداری یارمانی بۆ باراندین و به سیبه ری نهو بالای، تین و تاوی گهرمایه دلی تاران دین.

۴ نه قش و نیگارین دلبه ران   دهر جین ژ ره مزین نه سمه ران
هه رتین ژده ست نه یشه کهه ران   مه ژ گولشه نی فهرخاری خهت

مانای وشه‌کان:

نیگار: بوت، دل‌به‌ر، یار؛ نیگار: خه‌نهی ده‌ست و پیی جوانان؛ نیگار: نه‌خش؛ ده‌رج: رویشتن؛ ده‌رج: تۆمار؛ ده‌رج: چوونه‌ناو؛ دورج: قوتووی جه‌واهیرات؛ فه‌رخار: مه‌ل‌بندی جوانچاکان؛ فه‌رخار: بتخانه و دیر؛ فه‌رخار: رازاوه و جوان.

بوخته‌ی مانا:

وادیاره مه‌لا ئه‌و سێ شیعره پیشه‌کیانه‌ی، ده‌رباره‌ی جوانی خه‌تی مووی له‌ ده‌وری روخساری یار و باسی پیروزی دیداری، هه‌ر بۆیه‌ بوو پیمان بلی: نامه‌یه‌کم ئه‌م‌پ‌رۆ به‌ ده‌ستی کیژیکی به‌ژن‌زراو به‌ ده‌س گه‌یشته‌ که سه‌لما بۆ خۆی نووسیبووی و تیییدا دلی دابوومه‌وه و فه‌رمووبووی نامه‌ی تریشت بۆ ده‌نوسم.

له‌ مه‌ل‌بندی جوانانه‌وه، که بۆ من وه‌ک بوتخانه‌یه‌ بۆ بت‌په‌رست، له‌ ناو باغچه‌ رازاوه‌که‌ی، نامه‌یه‌کم بۆ نووسرابوو. کیژیکی بالانه‌مامی وه‌ک قامیشی شه‌کر راست و شیرین و پ‌ر له‌ له‌نجه‌ولار، نامه‌ی که پیچ‌رابۆوه‌ - وه‌کوو تۆمار - دایه‌ ده‌ستم. تۆماری چی؟ قوتوولکه‌ی جه‌واهیرات بوو! به‌و ده‌سته‌ سپی و ناسکانه‌ی نه‌خشان‌دبووی؛ که له‌ پیروزی و قۆزیدا، نه‌ک هه‌ر دل‌دار، دل‌به‌رانیش ده‌یانپه‌رست. ئه‌و خه‌ته‌ی له‌وی درابوو، گشتی ده‌تگوت چاوی ره‌شی جوانه‌کانی گه‌نم‌په‌نگه‌، له‌ پال یه‌کتر پ‌یز کراون و پ‌رن له‌ رازی دل‌داری، مژدیکی بۆ من تیدا بوو؛ که: نامه‌ی منت هه‌ر بۆ دین. دلت خو‌وش بی... ئه‌ی من چیم کرد؟

آ مه‌ ژ ده‌سخه‌تا ته‌رحین شه‌لال خال و خه‌تین نوورا زه‌لال
دانی د س‌ندوو‌قان ل بال مالی مه‌ سه‌د قینتاری خه‌ت

مانای وشه‌کان:

ته‌رح: لکی شلک و نه‌مام؛ شه‌لال: خه‌م‌په‌وین؛ شه‌لال: لقی باریکی لووسی که‌م‌گه‌لا؛ دانی: دانا؛ ل بال: له‌ کن؛ بال: دل؛ مالی مه‌: مالیمه‌وه؛ قینتار: وه‌زنیکه‌ به‌ران‌به‌ر به‌ دوسه‌ت‌وپه‌نجاوشه‌ش کیلۆ و چوارسه‌د گره‌م.

پوخته‌ی مانا:

ئیمه هاتین ئەو دەسختە خەم‌هۆینە‌ی کە کرابوو بە تۆماریک، وەک لکەدار، یان نەمامیک دەبیندرا کە لە گە‌لا‌ پرووت کرابی و لە ناویدا، نوخته و خەتی یاری تیدا - کە وەک لە‌ پرووناکی و نووری خودا نە‌خشرا‌یی، وا بوو - نامانە ناو سندوو‌قخانە‌ی دلمانە‌وه و لە‌ گۆشە‌ی دلد، هە‌لمانگرت و نە‌مانویست لە‌ لامان لا چۆ. دوا‌ی هاتنی ئەو نامە‌یه، سە‌د قینتار کتییی دە‌سخت، کە بە‌ر دلم کە‌وتبوون و لە‌ بە‌رم بوون، بە‌ کتیبە‌وه و بە‌ زانستی ناو دلمە‌وه، هە‌مووم یە‌کجاری مالییه‌وه و جگە‌ لە‌و خە‌ته‌ پیرۆ‌زه، هه‌چی نە‌ما و گشتی لە‌ بیرم چوونە‌وه.

بەرگین گولا ره‌یحانیی کاتب نمووچە‌ک دانیی
کە‌س دی ب وئ شیرانیی دەر سە‌نعە‌تی جە‌بیاری خە‌ت

مانای وشە‌کان:

بەرگ: پە‌لک؛ ره‌یحانی: وەک ره‌یحانە، جۆ‌ره‌ خە‌تیکە؛ نمووچە‌ک: نموونە‌یه‌کی پچوو‌ک؛ شیرانی: شیرنا‌یه‌تی؛ سە‌نعە‌ت: دە‌سکرد؛ جە‌بیار: قەرە‌بوودەر؛ جە‌بیار: شکستە‌بە‌ند؛ جە‌بیار: بە‌رزێ کە دە‌ست پێ‌ی رانا‌گات؛ جە‌بیار: دە‌سه‌لاتداری سەر‌بە‌خۆ. جە‌بیار: ناویکی خوا‌یه.

پوخته‌ی مانا:

ئە‌و قاقە‌زە‌ی کە خە‌تی دە‌ستی یاری لە‌سەر دیار بوو، پە‌یکی گول بوو بە‌ شیۆ‌ه‌خە‌تی ره‌یحانی و بە‌رامە‌ی گول و ره‌یحانە‌ی بلا‌و دە‌کرد. جوانی و خۆ‌شی خە‌تی دە‌ستی - کە دە‌بوو شە‌کستە‌بە‌ندی دلشکا‌وان - لە‌ ناو خە‌تان، هه‌یندە‌ تە‌رز و پایە‌بە‌رز بوو، دە‌ستی هه‌چ بنیادە‌میکی نە‌دە‌گە‌ییە. بە‌لام هونە‌ری خۆ‌ی نە‌بوو، نموونە‌ی کاری خە‌تخۆ‌شی ئە‌زە‌لی بوو. خوا سیمای‌ رو‌خساری یاری بە‌ جوانترین خە‌ت، خە‌ت دا‌وه. ئە‌ویش لە‌ بە‌ر ئا‌وینە‌دا ر‌وانیوو‌یه‌ته‌ خە‌تی توانایی خودایی و توانیو‌یه‌تی نموونە‌ییکی زۆ‌ر گچکە‌ی لە‌ سەر قاقە‌ز نیشان بدا. ئە‌و شیرنا‌یه‌تی و جوانییه‌ی، لە‌و نامە‌یه‌ دە‌بیندرا، دیارە‌ کاری خوا‌ی جە‌بیارە‌ و لە‌بە‌ری نو‌وسرا‌وه‌تە‌وه.

٧ رېحان و سونبول تى هه نه سهد چيچهك و گول تى هه نه
 زه رباف و بولبول تى هه نه ئه و به غچه يا گولزارى خه ت
 ٨ گولچيچهك و نه قشين غه ريب نه سرين و ره يحانئ عه جيب
 لئ راست وچه پ بوويين سه ليب جه دوهل كه شين زوننارئ خه ت

ماناي وشه كان:

زه رباف: زه رده زيره، قه ناري؛ سه ليب: خاچ؛ جه دوهل: جوگه ئاو، چه مهك؛ جه دوهل: خه ت داني خانه-خانه؛ جه دوهل: جه غزي به جه غزينگ كيشر او.

بوخته ي مانا:

هه ر وهك رېحانه و سونبولئ زولفه كانئ خه تي رېحانئ و بوئخوشي، گولئ پشكوتووي سرچلي گهش و ئالئ به رهنگئ كولمه و ليتوانئ، نامه كه يان وهك گولزارئ روخساري پازاندو ته وه. ته نانه ت له خوئينه وهيدا، خوړه ي ئاوي چه م ده بيسم. دهنگئ قه ناري و بولبولان كه وهك ئيمه دليان له پهري گولانه، ديته بهر گوئي گيان و دلان. خه ته كان هيندي وهك زولفي، تيك پهريون و وينه ي خاچن؛ هينديكيان وهك تاله كه زي كه مبه رگري له وينه ي زوننار ده نوئين. گشتي هانه ي هه ستم ده دن، كه وه كوو شيخي سه نعانئ، چه لپا و خاچ بپه رستم و له پئي يار، زوننار ببه ستم. ده يسا ئه گه ر ده ليم نامه، نامه خوا له رووي خه تي خوا هه لگيراوه. بي گومانم، باش ده زانم ده سكردي به نده وا نايه.

٩ ئيرو سه حه ر توغرائيشان ئيعراب و هه رفين زه رفشان
 هاتن دگه ل بايئ سه بان مه ژ جانبئ دلدارئ خه ت
 (يان: بايئ سيان)
 ١٠ ئيرو به راتا ئه حمه دي توغرائيشان زه ركهش مه دي
 خه تتي هومايوون كي وهدي شيرين و مه عناداري خه ت

مانای وشه کان:

توغرا: مۆری تایبه تی سولتanan؛ ئیعراب: به یانی مه بهست؛ ئیعراب: بزاوی سه رپیتان؛
 حه رف: که نار و پیت؛ زه رفشان: زیڕ وه شین؛ سه با: ئاره زوو، تاسه؛ سه با: شنه ی
 رۆژه لاتێ؛ سه با: دل به ری؛ سیبا: مندالی؛ سه ب: عاشق و دلدار؛ به رات: خه لات؛
 به رات: خه لاتنامه ی پایه به رزان؛ به رات: نازناوی شه وی نیمه ی شابان که شه ویکی زۆر
 پیرۆزه و خوا رۆزی تیدا به ش ده کا؛ خه تی هوما یوون: ده سخه تی سولتان.

بوخته ی مانا:

ئه مڕۆ له به ره به یاندا، ده گه ل ههنگووتنی سروه، به دهستی کیژیکی جوانی ته پوتازه،
 نامه یه ک که هه موو عومرم بۆی به تاسه و ئاره زوو بووم، گه ییه دهستم. نامه ی خه لات و
 به رات بوو، له شه وی جیژنی به راتا، له لایه ن پیغه مبه ره وه (د) بۆ هاوناوی - که
 ئه حمه ده - ناردرا بوو؛ مۆری سولتانی جوانانی لێ درابوو؛ به زی رکفت نه خشینرا بوو؛
 هه موو بزاو و مه بهست و پیته کانی خوینهریان زیڕهوشان ده کرد. کێ بی خه تی
 تایبه تی هه یج سولتانیکی دنیا یی، وا شیرین و پر له مانا و جوان و رهوانی دیتبی؟
 خه نی له خۆم؛ خه لات کرام!

«الله» د بهر قالوو به لی دا یه غمه کت قه لی «مه لی»
 ئافیته چه رخێ جه دوه لی ئەف رهنگه عه نه ربارێ خه ت

مانای وشه کان:

د بهر: له پیش؛ قالوو به لی (به لا): گوتیان ئاری؛ (خوا که گیانی دروست کردن، بهر له
 چوونه لهش لێی پرسین: ئایا من خودای ئیوه نیم؟ ئه و گیانانه ی پاک خولقا بوون،
 گوتیان: ئاری تۆ خوا ی ئیمه ی. ئه وانه ش که پیس گوورابوون و ده بوو به کافری بمرن،
 گوتیان: نا تۆ خوا ی ئیمه نیت؛ چه رخ: سووران، خول.

بوخته ی مانا:

گیرۆده ییم به دوا ی بسکی سه لمایه، کاری خوا یه و له دهسته لاتمدا نییه. بهر له و

پۆژەیی که خوا گیانان درووس بکا، پریاری دا من له ناو جەغزی دلداری ئەو کیژەدا،
سەرگەردان و گێژ و وێ، بسوورپەمەوه و بە دەوری خۆمدا خول بخۆم. بەلێ بۆن و
عەنبەری کەزی دلەبریشم، خەتییکی دەستی خودایە؛ که فەرمانی گرتنی منی تێدایە.
«نالی» دەلێ:

بێ فایدە یە مەنەیی من ئێستاکە لە گریان
بۆ عاشقی یێچارە زوو ئەم ئاوه پێژاوه

شه پۆلی خوین

آ خوون کو ژ دل ب مهوج بیت   ئەشکی رهوان مه تینه خەت (خەت)
(یان: ئەشکی رهوان مه تین ب شەت)
نیل ژ دیدەیان دزیست   کەفتمە نافیی شوبهیی بەت

مانای وشەکان:

ئەشک: ئەسرین؛ رهوان: گیان؛ رهوان: جاری؛ نیل: خەم؛ نیل: پرووباری میسر؛ بەت: مراوی.

پوختەیی مانا:

دەریای دڵم کە دەکەوێتە فەرتهنە و شەپۆل دەدا؛ فرمیسکی پروون لە سەرچاوەی
چاوی گیانمەوه سەردەکا و ریز دەبەستێ و پالەپەستۆی یەکتەر دەدا و لە چاوانمەوه
هەلدەپژێ و پرووباری نیل، دروست دەبی و من لەو ناوه، وەک مراوی بە سەر ئاوهوه
خول دەخۆم.

۲ کاتبی نەقشی قودرەتی   زیر پەشاندی سەر خەتی
نەرزن و دیم و جەبەهتی   پی نەقشان و کر نوقت
۳ جەبەهت و دیمی نەققشان   میسک و زەبادی لی فەشان
نووری ژ زولمەتی پەشان   تازە کشاندی خەت ب خەت

مانای وشەکان:

ره‌شان: پرژاند؛ خەت: سنوور؛ سەر خەت: سەر سنوور؛ نەرزن: چەناگە، ئەرزینگ؛
جەبەهت: تویل؛ تازە: زۆر جوان و پەسند.

پوخته‌ی مانا:

وینه‌کیش و نووسه‌ری قودره‌تی خودا، بۆ نموننه‌ی ده‌سکردی جوانی هه‌ره‌ جوان، یاره‌که‌ی درووس کرد. هه‌روه‌ک پروپه‌ره‌کانی قورئان، به‌ زیر‌کفت ده‌نه‌خشی‌نرین، ئه‌ویش ده‌وری پوخساری یاری دل‌به‌رمی، به‌ زه‌رداری له‌ سه‌ر سپی، پازنده‌وه. له‌ ناو تاریکایی خه‌ستی که‌زی و پۆری، تیشکی پرووناکی لاجانگی په‌ریشان کرد. تیشکی تاوئ له‌ سیله‌ی پرای که‌زی، به‌ پرژاوی هاته‌ به‌رچاو. چه‌ناگه‌ و هه‌نیه‌ و کولمه‌که‌ی، له‌ گزموله‌ی زۆر بچووکی میسک و زه‌باد، شوینی سنووری بۆ دانان و له‌و ناوه‌دا، خه‌ت‌وخالی به‌ جوانترین وینه‌رشت و هه‌زاران دل‌داری پی‌ کوشت.

۴ حوور و فرشته‌ کئ وه‌ دین نازک و خووب و سوپ‌شیرین
دیمی نموننه‌ به‌ربکین سووره‌تی چین‌نوما غله‌ت

مانای وشه‌کان:

خووب: جوان‌چاک؛ سوپ: دل‌کیشی؛ به‌ربکین: له‌به‌ری درووس که‌ین؛ غله‌ت: هه‌له‌.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وانه‌ی حوور و فرشته‌یان دیوه، با بێن بلێن: که‌ی جوانی وه‌ک سه‌لما هه‌بووه؟ کئ ئه‌ونده‌ ناسک و جوان و خوین‌شیرین و دل‌گیر ده‌بی؟ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر پرووی سه‌لماوه‌ وینه‌یه‌ک هه‌لگیرینه‌وه، وینه‌کانی «مانی» نه‌ققاش^۱ له‌به‌رانبه‌ر وینه‌ی ئه‌ودا، پرییه‌ له‌ خه‌له‌ت‌وپه‌له‌ت.

۵ شیعی «مه‌لی» کو وه‌ک ره‌وان دایه‌ته‌ جانی مه‌روڤان
پور مه‌ل به‌رگئ ئه‌رغه‌وان دینه‌ غه‌زهل ل نک شه‌ته‌ت

مانای وشه‌کان:

ره‌وان: گیان؛ جان؛ مه‌روڤ: مرۆ، بنیاده‌م؛ شه‌ته‌ت: دوور له‌ راستی.

۱. پیغه‌مبه‌ری چینی که‌ مۆجزاتی، وینه‌کیشانی بی‌هاوتا بوو.

پوختهی مانا:

شیعری مه‌لا، وه‌ک گیانی وانه؛ زۆری دل‌مردووی بی‌ئاگای وه‌گیان هینا و فییری
 دل‌داری کردن و خستنییه سهر پێی خواناسی. زۆر غه‌زه‌ل و شیعری وا هه‌ن، زۆر به‌پێز
 و زۆر پرمانان. وێژه‌وانان، له‌ په‌لکی ئه‌رخه‌وان په‌نگا ده‌ینووسنه‌وه و به‌ دیاری دیدهن
 به‌ یه‌کتر؛ به‌لام گشتیان له‌ به‌رائه‌ر شیعری مه‌لا، پر هه‌له‌ و له‌ ری لاده‌رن.

کوانی غەلەت

١ مەى نەنۆشى شەىخى سەنعانى غەلەت (غَلَط)
 ئەو نەچوو نىف ئەرمەنستانى غەلەت
 ٢ مىسلئى مووسا وى تەجەللایا تە دى
 ئى تو دى كانى خەتا هانى غەلەت

مانای وشەکان:

کانى: کوانى؛ هانى: کێهه، کامه؛ غەلەت (غَلَط): هەلە.

بوختەى مانا:

شیخی سەنعانى، چیرۆكى له كتيبي «مَنْطِقُ الطَّيْرِ»ى عەتاردا هاتووە. شیخیكى سەر بەرمال بوو و زۆر مريد و دەرویشى بوون. رۆژیک سەرى هەلگرتوو، رووى کردۆتە هەرمەنستان. چاوى بە کيژیک کەوتوو و عاشق بوو. کيژە هەرمەنى گوتووێه بەو مەرجه دەبم بە یارت، لە دینی ئیسلام واز بێنى؛ پەرى قورئان بسووتینى؛ زونار لە پشتت بیهستی؛ مەستی بکەى؛ ببی بە بەرازەوانى من. شیخی دلدار، هەموو مەرجه کانى یارى بە گیان و دل پیکهیناوه. تا رۆژیکیان شیخی چازان واز لە بەرازان دەهینی و رۆژى ئیمان، تیشکەى دەداتەو و دل و کول دەیگرئ و دیتەو و سەر دەقى پێشوو. کيژى دلبر، کە بە دل گیرۆدەى شیخە، شوین نچیری خۆى دەکەوئ و بازى دلدارى خودایى راوى دەکا و دەیکا بە قەرەواشی شیخ.

مەلا دەلى: شیخی سەنعان، کە گەییە ئەرمەنستان و بادەى لە دەستى چاومەستان فر کرد، هەلە نەبوو. هەروەک مووسا لە چپای توورا، خودا نوورى خۆى نیشان دا؛ خوا لە روخسارى ئەو کيژە هەرمەنییەدا دیارى داوه و شیخ بە تیری خوا پیکراوه. دەيسا خەلەت لە کویداىه.

۳ وئ نهدی به ژنا ته و دایی قیاس
حیکمه تی له و چوو یه بورهانی غه له ت

مانای وشه کان:

وئ: ئه وی؛ قیاس: به راورد؛ حیکمه ت: زانینی شت له ئه ندازه ی توانای مرؤ؛ بورهان:
به لگه و ده لیل.

بوخته ی مانا:

ئهو که سه ی چاوی به به ژنت رۆشن نه بووه و تۆی نه دیوه و هر له ئه ندازه ی عه قلی
خۆی، له تۆ ده دوئ و به به لگه هینانه وه ی زۆر و به راورد کردن ده گه ل شت، لای وایه
ده زانی چۆنی، زۆر هه له یه و تا نه تبینن نازانن چیی. خوا فهرمویه: «هیچ شتیک وه ک
خودا نییه.»

۴ سه توه تا له یلی یه قین مه جنوون ته پاند
وه رنه قه یس ناکه ت بیابانی غه له ت

مانای وشه کان:

سه توه ت: ده ست به سه راگرتنی زۆره کی؛ مه جنوون: شیت؛ نازناوی قه یسی عامیری
که عاشقی له یلی بووه و بۆی شیت بووه و پرووی کردۆته بیابان و سه رگه ردانی دلی
بووه؛ ته پاند: تووش کرد؛ وه رنه: ئه گینا.

بوخته ی مانا:

ده ستی زۆرداری دلداریی له یلایه بوو که مه جنوونی تووشی تووشی و خه مباری کرد؛
ئه گینا قه یسی مال و یران نه ده که وته بیابان و به شیت ناوی ده رنه ده چوو.

۵ وه ک «نیشانی» نه قش و نیشانه ک ته دی
ئێ کو نیشانه ک ته دی کانی غه له ت

مانای وشه‌کان:

نیشانی: نازناوی مه‌لایه؛ نیشانه: دروشم؛ کانی: کوانی.

پوخته‌ی مانا:

مه‌جنوونیش هه‌روه‌کوو مه‌لا، نیشانیکی له جوانی تو ئه‌ی خودایه! له رووی له‌یلایه‌دا دیوه. هه‌رک‌ه‌س هه‌لو‌ه‌دای نیشانه‌ی جوانی تو بی، هه‌رگیز ریگه‌ی خه‌له‌تی هه‌له‌نه‌بژاردوو.

ع نه‌ز گه‌هام ئافا هه‌یاتێ خه‌ف ژ دل
خوزر قازی چووێه هه‌یوانی غه‌له‌ت

مانای وشه‌کان:

گه‌هام: گه‌یشتم؛ خه‌ف: نه‌یینی؛ خوزر: خدری زینده؛ قازی: به‌راوه‌ژوو؛ هه‌یوان: ئاوی هه‌یاتێ.

پوخته‌ی مانا:

من بی‌ئوه‌ی که‌س بزانی، له‌ ریگه‌ی دلی خۆمه‌وه، تووشی ئاوی هه‌یاتێ بووم. دیاره‌ خدر، که‌ له‌ دنیا بۆی گه‌راوه، به‌راوه‌ژووێ لی تیگه‌یوه و هه‌له‌ بووه.

٧ شانشین نازکان زایع مه‌کون
دا نه‌یینی دل ب قی خانێ غه‌له‌ت

مانای وشه‌کان:

شانشین: باله‌خانه، ته‌ختی پادشا؛ زایع: گوم؛ مه‌کون: مه‌که؛ دا: تا؛ نه‌یینی: نه‌به‌ستی؛ خان: کاروانسه‌را.

پوخته‌ی مانا:

چاوت له‌ دیداری یارت مه‌ترووکینه و ئاور مه‌ده‌ سه‌ر دنیا‌یه! ئه‌گینا وه‌ک ئه‌وه‌ت لی

دئ که شانیشینی نازداران بهجئ دئلی و دلی ده گرووی کاروانسه رایه کی ویران و بوگهن ده بهستی.

۸ ئه لاله ئه لاله چه رخ و دۆلابی دئی
نوقته قهت ناکت د ده ورائی غه لهت
۹ روزهو شهب هه ر سه یرئ دیدارا ته تین
ناکرن ئه و ده ور و سه یرانی غه لهت
۱۰ هوون نه بین مه ششاته یی خه ف دانییه
هه مقیران کرد خال و نیشانی غه لهت

مانای وشه کان:

دۆلاب: خه ره ک؛ سه یر: تماشا؛ سه یر: گه ڕان؛ مه ششاته: به شاننه کهر، بووک پرازیته وه؛
دانییه: دایناوه؛ هوون: ئیوه؛ نه بین: نه لین.

پوخته ی مانا:

ئهی نامه خوا خه ره ک و چه رخی دنیایه، چهند ته کووز و پیک و پیک ده سوور پته وه و
هه رگیز به قهت نوخته یه کیش، هه له نابج. ئهی خودایه! ئه و شه و پۆژه ی که دادین،
دینه سه یرانی جوانی تۆو له و به شوین یه کدا هاتنه یان، هه رگیز هه له یه ک پروو نادا.
ئهی ئه وانه ی لاتان وایه شت ده زان! نه چن بلین به رانه ر به یه ک کردنی خال و
روخساری جوانان له دنیا، پرازیکه و دهستی وه ستاکار نه یگه یوه تی و بۆ خۆی، له خۆوه
پسکاوه. خوایه ک هه یه که هه ر شته ی له شوینی خۆیدا داناوه و زانایه که هه رگیز
هه له ناکات.

۱۱ دئ ب سه ر جانی مه موروهت دامه ئیخ
بشکووین به ندا گریانی غه لهت

مانای وشه‌کان:

دئ: ده‌سا؛ ب سهر: له سهر؛ موروه‌ت: پیاوه‌تی؛ دامه‌ئیخ: دامه‌خه؛ بشکوو: قوچچه؛
گریبان: یاخه، پیسیر.

پوخته‌ی مانا:

ده‌سا ئه‌ی یارا! به‌زەت پیماندا بێته‌وه و پیاوه‌تیمان ده‌گه‌ل بکه. قوچچه‌ی یه‌خه‌ت
جاریک - هه‌رچه‌ند به‌هه‌له‌ش بێ - له‌ ڕووی چاوی دلداران دامه‌خه! با سه‌یرت که‌ن و
سه‌بووری به‌ دیدارت په‌یدا بکه‌ن.

١٢ سهر نه‌بی به‌ر کوفری زولفی عاقیبه‌ت

ئه‌ز دترسم لی ژ ئیمانی غه‌له‌ت

پوخته‌ی مانا:

کابرای دلدارا! ئه‌گه‌ر سهرت به‌رانبه‌ر به‌ کوفری زولفی ڕه‌شی دل‌به‌ر دانه‌نویتی، زۆر
ترست له‌ ئیمانت بێ که‌ له‌ریگه‌ی خواناسین به‌هه‌له‌ چوویت.

١٣ په‌هنیا فی چه‌رخ و دولابی دئی

نیسه‌به‌تا ئه‌ربابی عیرفانی غه‌له‌ت

١٤ نوسخه‌یی عالم هه‌می عینونه‌که

نوقته‌یه‌ک نابت د عینوانی غه‌له‌ت

مانای وشه‌کان:

په‌هنی: پانایی، هه‌راوی؛ دئی: دنیا؛ نیسه‌ت: له‌ گوێره‌ی؛ ئه‌رباب: خاوه‌نان؛ عینوان:
ناوونیشان.

پوخته‌ی مانا:

پانایی و هه‌راوی دنیا و چه‌رخ و خه‌ره‌کی ئاسمانان - که‌ زانایان ده‌یکه‌ن به‌ به‌لگه‌ی
بوونی خوا - له‌ لای ئه‌وانه‌ی خواناسی به‌راستینه، به‌لگه‌یه‌کی زۆر هه‌له‌یه. هه‌رچی له‌

سیایی دنیادا، ئافهریده جی کراوه، به تیکراییی درۆشمیکی بچووکی خوداناسینه و لهو درۆشمهشدا هیچ هه له پرووی نه داوه.

١٥ قولوزم و بایین موخالیف تی پورن

دا نه که لشیین داری سوککانی غه له ت

١٦ دا بزانن په هله وانی موویه کئ

دهست نه دی لילהی میزانن غه له ت

مانای وشه کان:

قولوزم: ده ریا، بای موخالیف: بای پیچه وانه؛ تی: تیدا؛ نه که لشیین: نه قه لشیین؛ سوککان: ئامرازی گهمیه ئازۆتن؛ په هله وان: ته نافباز؛ میزان: ئامرازی راسته وپاسته کردن.

پوختهی مانا:

ئه ی پرپهوی ریگهی خواناسینی به راست! باش بزانه که تو له ناو ده ریادای و بای پیچه وانهش زۆر هه یه. ده بی زۆر ئاگات له خۆت بی. نه چی له خۆت بایی بی و خۆت به ته نافباز بزانی و پروات وا بی که ده توانی گهمیهی ئاوات، به بی وهستا، لهو ده ریایه دا ده رانی و تووشی هه له وه له نایه ی. ده غیلت بم نه که ی به ئه ندازه ی موویه ک، دهست بو ئامرازی گهمیه که ی ئه م ناوی ده ریایه ت به ری. بترسه داری سوککانی، له وانه یه قه لش به ری و له گیزاودا سه ر ده رنه که ی.

١٧ وئ ددهستی من گولاگهش پور خونا ف

حه یف بولبول چوو گولستانن غه له ت

مانای وشه کان:

پور: تزی، پر: خونا ف: ئاونگ.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌وی رپرّه‌وی عیرفانه و ده‌یه‌وی یاری بیینی، با بیته لام. من ده‌زانم یار له کوی و
چۆن ده‌بیندری.

دلّم به بۆلبول ده‌سووتی، که بۆ دیتنی گول ده‌چیتنه ناو باغچۆلان. گولی گه‌شی پر له
ئاونگ، وا له ناو له‌پی مندایه و ئه‌و به هه‌له‌ چۆته جیی تر.

ه‌یژ سه‌هوا خامه‌یی بوو وه‌رنه‌ من

ئه‌ف غه‌له‌ت ناکرد دیوانی غه‌له‌ت

مانای وشه‌کان:

ه‌یژ: ه‌یشتا؛ سه‌هو: هه‌له؛ خامه: قه‌له‌م؛ ناگر: نه‌ده‌کرد؛ دیوان: باره‌گای گه‌وران؛
دیوان: کتییی شیعران.

پوخته‌ی مانا:

من که ئه‌م رازه‌م ده‌بریی و له دیوانه‌که‌مدا نووسیم، گه‌یشتوومه گولی گه‌شی پر له
ئاونگ. هه‌له له قه‌له‌مه‌که‌م بوو. ده‌نا من که زۆر شاره‌زای دام‌وده‌ستووری باره‌گای
یاره تاقانه‌که‌ی خۆمم، قه‌ت ئه‌و هه‌له‌م لی روو نادا که رازی دل بدرکینم.

وی ل سه‌ر به‌ژنا ته ئه‌ف سه‌یوان فه‌ دا

وه‌رنه‌ نادا رۆژ سه‌یوانی غه‌له‌ت

مانای وشه‌کان:

سه‌یوان: هه‌رچی سی‌به‌ر ئه‌دا، چه‌تر، که‌پر؛ فه‌دا: هه‌لی دا؛ وه‌رنه: ئه‌گینا.

پوخته‌ی مانا:

رۆژ که هه‌موو رووناکییه و ناشی سی‌به‌ر له هیج لا خۆی له به‌ر بگری، ریگه ده‌دا
سی‌به‌ر هه‌بی تا به‌ژنی تۆ له گه‌رمایه‌ بپاریژی. واتا هه‌له له رۆژه‌وه‌ رووی نه‌داوه؛ پیی
سپ‌راوه‌ وا بکا.

٢٠ گەھ دل و گەھ جان دبن تورکین تە تین
ناکرن یەغما و تالانی غەلەت

مانای وشەکان:

گەھ: جار؛ تورک: مەبەست چاوه؛ یەغما: تالان.

پوختە ی مانا:

تورکی چاوت، دینه تالان. جاری گیان و جاری دلمان لی دەسین، دەیرفین. تاقە جاریکیش نەماندی واز بهین و هەلەیه ک لە کاریاندا بی.

٢١ مەشرەبی تورکان فورات و نیل کر
تەشنەلەب چوو تەرفی عوممانی غەلەت

مانای وشەکان:

مەشرەب: جیگە وەخواردن؛ تورک: لێردەدا بە مانا زۆرکارە و ئەوانەشە هەر مەبەست
تورک زمان بی که زۆر سالان نیل و فورات هی ئەوان بوو.

پوختە ی مانا:

باس لێردەدا لەسەر بەشی خوداداوه. تورکی دلەرق لە سەر نیل و فوراتی ئاو
دەخۆنەوه و ئەوانەش که لیویان وشکی تینگییە؛ بە هەلە دەچنە سەر لیوی دەریای
عومانی تال و سویر بۆ ئاو خواردن.
«نالی» دەلی:

سەھم و نەسیب ئەسلییە باسی گیا و گل نییە

تووتە خەرجی سووتە مۆدە ماچی لەب دەکا!

٢٢ پیری حکمەت بین ل و یفقا مەشرەبان

کەس نەدی مە ی رێتە فینجانی غەلەت

مانای وشه‌کان:

ویفق: به‌پیی، به‌گویره‌ی؛ مه‌شره‌ب: ته‌بیات و واز؛ ریته‌ت: پرته‌ی.

پوخته‌ی مانا:

پیری مه‌یخانه‌که‌ی ئیمه- که زور وردبین و زانیه- له‌و ساوه مه‌یمان ده‌داتی، بۆ هه‌ر که‌سه‌ی به‌رانبه‌ر به‌ته‌بیاته‌که‌ی، باده‌ ده‌دا. که‌س نه‌یدیوه‌ قه‌ت به‌هه‌له‌، مه‌ی ده‌فینجانیک برپژئی و مه‌یه‌که‌ ده‌گه‌ل ته‌بیاتی خۆره‌وه‌که‌دا نه‌سازیت.

۳۳ راسه‌یه‌ک قانون سه‌راسه‌ر نینه‌ته‌ی

خوهه‌ری و پینچین، په‌ریشانی غه‌له‌ت

۳۴ پاک‌ته‌بع و قوه‌ته‌ک مه‌وزوون دفت

دا نه‌ده‌ت سه‌نه‌ت ب ئیدمانی غه‌له‌ت

مانای وشه‌کان:

خوهه‌ری: خواری، لاری؛ په‌ریشانی: بلاوی؛ مه‌وزوون: ریک‌وپیک؛ ئیدمان: خۆ پی‌گرتن.

پوخته‌ی مانا:

پیری مه‌یخانه‌که‌ی ئیمه- که باسم کرد- دام‌وده‌ستووریک‌ی وه‌های له‌ مه‌یخانه‌دا داناوه‌ که هه‌رگیز خواری و بلاوی و پینچ و لاری، له‌ که‌سه‌وه هه‌ل‌نادات. ئه‌م قانون و زا‌کوونه‌شی، نیشانه‌ی هیممه‌تی به‌رز و توانایی و هی‌زی زۆریه‌تی؛ که هه‌رگیز قازانج و سوودی پیشه‌که‌ی خۆی، ده‌پیناو هۆگر گرتن و خۆ پی‌گرتنی چه‌ل‌ومل، نادۆرینی و هه‌له‌ ناکا.

۲۵ مه‌ردومین چه‌ه‌قین مه‌ لی‌ عه‌کسا خوه‌ دی

وه‌ک «نیشانی» مال نیشانی غه‌له‌ت

مانای وشه کان:

مهردوم: بیبیلهی چاو؛ مه لی: ئیمه لهو؛ عه کس: رهنگدانهوه؛ نیشانی: نازناوی مهلا؛
نیشان: خال.

پوختهی مانا:

مه لای دلدار که ده پروانییه پوخساری یار، له ئاوینه پرووناکتر بوو. شکلی بیبیلهی
چاوی خۆی، له پوخساری یارا ده دیت. وای زانی خالی سهر گۆناس. به غه لهت چوو.
«حه مدی» ده لی:

بازاری ده هره قیمه تی نه شیا به جیگه یه

میشی گه ییشه پرووی نیگاری له خال نه چی

ئاگرى پەوان

۱ بى لەيى لەعل «مەلا» من ژ مەيا ناب چ ھەز (حَظ)؟
سوحبەتا تى نەبتن يار ب ھەرحال چ ھەز؟

ماناي وشەكان:

ناب: بى خەوش؛ ھەز: بەش، بەھرە؛ سوحبەت: كۆپى ھەوالان.

بوختەي مانا:

ئەگەر ئەو لىوھ ئالە، پەنگ لالەم لى ديار نەبى، من چ دلخۆشىم بە مەي بى؟ جا با ئەو
بادەش بى خەوش و زۆر ناياب بى. ئەگەر يارم لە كۆپى ياراندا نەبى، با ئەو كۆپە
بەھەشتىش بى، من ھېچ خۆشى لى نابىنم.

«نالى» دەلى:

شەرابى لەعلى روممانى لە نالى ھەرامە بى مەزەي ماچىكى لىوان

«سەعدى» دەلى:

ھىندە گىل نىم فىر نەبووبم چى ھەرامە و چى ھەلال
مەي لە گەل تۇدا ھەلالە و بى تۆ ئاوم لى ھەرام^۱

۲ قەدەھەك بادە ب دەستى خوە ل قەلبى مە برىژ
عاشقى سووختە بى ئاتەشى سەيىال چ ھەز؟

ماناي وشەكان:

سووختە: سووتتاو؛ ئاتەش: ئاگر؛ سەيىال: پەوان، جارى.

۱. من آن نيم كه حلال از حرام نشناسم شراب با تو حلال است و آب بى تو حرام

پوختەى مانا:

گرم گرت لە ئەوینی تۆ؛ دلم ھەموو بۆتە پشکۆ. لەو مەھە زۆر مەستی ھینەى کە وەک ئاگر، بەلام ئاگرێکى ڕەوان، ھەر پڕیشک و ئاورینگى لى دەبیتەو، پیاڵەیک ئەگەر نەریژیە ناو دل، کول و کۆم دانامرکیتەو.

۳ نە کوو وەک تەیر ژ موژینی تە ببارن پەیکان

(یان: ژ رەمزین تە)

ژ برینین د دلی شوبهەتئ غیربال چ ھەز؟

مانای وشەکان:

تەیر: بالدار، وێشەچی نیازی تەرنەبابیلە بى، کە لەشکری ئەبرەھەى پادشای یەمەنیان سەنگباران کرد؛ تەیرۆک: تەرزە؛ موژینی تە: مژۆلانی تۆ؛ رەمز: ئیشارەت؛ غیربال: بیژنگ، قەلبیر.

پوختەى مانا:

ئەگەر لە مژۆلە کانتەو، بە فرمانت، پەیکان وەک تەرزە نەبارن بۆ سەر دلم و بە دەردی پەیرەووەکانى ئەبرەھەى یەمەنى نەبەن و ھەموو ئازای وەک بیژنگى کون-کون نەکەن، ئەو دلە بەھرى چى ھەیه؟

۴ ھەز و لەزەت مە ب عومرئ خوە د عیشقا تە نەدى

ھەم ب فان دەرد و غەمان زیدە تو ئیسال چ ھەز؟

مانای وشەکان:

ھەز: بەخت؛ لەزەت: خوشى؛ ئیسال: ئەمسال.

پوختەى مانا:

لە ھەموو تەمەنى خۆمدا، لە ئەوینی بالاکەى تۆ، ھیچ بەختم نەبەینا و خوشیم ھەر نەدیت. ڕۆژ دەگەل ڕۆژ ھەم و دەردم پتر دەبى. دەبى ئەمسال بەختى کلۆل چیم بۆ بکا؟

«نالی» ده‌لی:

هه‌موو پوژی له تاو هیجرانی ئەمسال
تەمەننای مردنی پێراره بێ تو

۵ حوسن و سوڤ زاتی نەبت، جەزبە ل دل دەت مەحبووب

مە ژ زولف و خەت و خال و قەدی مەییال چ حەز؟

مانای وشەکان:

زاتی: دەخۆیەتی خۆدا؛ جەزبە: ڕاکێشان؛ مەحبووب: خۆشەویست؛ مەییال: بەلەرە.

پوختە ی مانا:

ئەگەر یار وەک بە ڕوو جوانە، لە دەوورنیشدا جوان نەبێ و بە دلکێشی دلمان بەرەو
خۆی نەکێشی، تەنیا زولف و خەت و خال و بەژنی زراوی بەهرە ی چییە؟

۶ عیلمی عیشقی بووت و لاتان ب ڕیوایەت نابت

قەدەرە ک حال کو نەبت شوبهەتی هەر قال چ حەز؟

مانای وشەکان:

لات: ناوی بێتیک بوو و لێرەدا هەر مانای بت دەگەینێ؛ ڕیوایەت: گێڕانەوێ باس؛
قەدەر: ئەندازە؛ حال: زانستی دەروونی؛ قال: گەفتی سەرزمانی.

پوختە ی مانا:

دل دان بە بت، پەرستنی جوانانی وەک بت، بە گێڕانەوێ سەرھاتی فلان و فیسارە دلدار
بەهرە نادا. گەرە ک بە ئەندازە ی وتار، لە دەروون و هەناویشدا هەست بە ئەوینداری
بکەیت؛ تا تی‌بگە ی حالی عاشق؛ نە ک هەر هێندە کە تو له خەلکت بیستوو.

۷ بە دەوی پاک چ کەت فەسحەتی مەیدان کو نەبت

موسەمیع گو نەدرت، موتریب و قەووال چ حەز؟

ماناى وشەكان:

بەدەۋى: چۆلپەرست، سەحرانشىن؛ پاك: سوارچاكى ھونەرمەندى بىۋەھىب؛
فەسەت: گوشادى؛ موستەمىع: بىسەر؛ گۆنەدرت: گویدىر نەبى؛ موترىب: بەزمگىر؛
قەۋۋال: زۆربىز، خۇشبىز؛ قەۋۋال: بەۋمەلا گچكە يەزىدىيانە دەلەن كە بە مالانەۋە
دەگەرەن و گۆرانى دىنى دەلەن و كرىى زمانىان دەستىن.

بوختەى مانا:

ئەسپى ەەرەب زۆر كەحىل و نەجىمزادەن. سوارچاكى زۆر چالاكىشان لە ناۋ ھەيە.
مەيدانى ئەسپ غاردانى ئەگەر نەبى، سوار چۆن ھونەرى خۇى دەرخا؟ با بەزمگىر، با
قەۋۋال زۆرىش بزەن؛ ئەگەر كەس گوئىان لى نەگرى، كام بەھرە و بەشيان پى دەگا؟

۸ دۈرپى ناسوفتە دىۋىزم لىۋەى لەل «مەلا»

گەر رەۋانەخش نەبت نەزمى كەرۋلال چ ەز؟

ماناى وشەكان:

دۈر: مروارى درشت؛ سوفتە: سۋاۋ، سۋاۋ؛ نەزم: ھۆنراۋ.

بوختەى مانا:

مەلا! شىعەرت دەربارەى لىۋى ئالى يار، ۋەك مروارى سەرمۇر و دەستلى نەدراۋە.
بەلام ئەگەر ھۆنراۋەكەت گىانى بىسەر نەبزوئى و گىان ۋە بەر وشكەسۇفيانى
دوۋرەلدارى نەھىنى، قسە بۇ كەرۋلال دەكەى؛ كە ھىچ بەھرە ناگەيەنى.
شاعىرىك نايناسم دەلى:

خەلكى ھەموو كەرن، منى خەۋدیتە بى زۋان

توانام نىە بلىم و بلىم؛ نايىيەن ئەۋان

موبته لای زولف

۱ سەر ددت ئابى كەوسەرئ زەمزەمە و سەمايى زولف (زئلف)

سايەنومايى خواوهرئ سیدره يى موبته هايى زولف

مانای وشەکان:

سەرددت: سەر دەگەيەنيته؛ كەوسەر: چاوە كانييه كە لە بەهەشت؛ زەمزەمە: ئاويكى پيرۆزە لە مەككە؛ زەمزەمە: دەنگى سەبر و ويرەوير؛ سەما: ئاسمان؛ سەما: هەلپەركى؛ سايە: سيبەر؛ خواوهر: خۆرەهلات؛ زولف: نزىكى؛ زولف: پيشكەوتن؛ زولف: قەدر و حورمەت؛ زولف: بەشيك لە شەوى لای بەيان؛ زئلف: باغچە؛ سیدر: دارى كنار؛ سیدره تولىموبته ها: دار كنارى ئەو بەر، دار كناريك لە لای راستى عەرشى خوداوەيه.

پوختەى مانا:

بەژنى يارم وەك دارە كنارەكەى دەستەراستى عەرشى خوايە و هەموو بەرزايى دنيايى بەزاندوو. لك و پۆپى كە بريەتين لە پۆر و كەزى و بسكانى، كە بە دەم باى بسكانەو سەما دەكەن، سيبەر لە رۆژەهلات دەدەن. واتا: لەو جى كە روخسارى يار دەنوئينى و خۆيان نزىك دەكەنەو، تا سەريان دەگاتە سەر لىوكە چاوەى، ئاوى كەوسەرە و خۆرە و زەمزەمەى كەوسەرئ و لە خۆشيانا تانە دەزەمزەمەى دەگرئ. پرچى رەشى، نموونەيەك لە تاريكى نيوەشەوى لای بەيانە. رووى وەكوو باغچەى بەهەشتە و ئەو بسكەى بە سەما كردن لەو باغچەدا، ديت و دەچى. خۆى زۆر بەقەدر دەزانى و لە هەر شت بەختەوهرتر و لەپيشترە.

۲ سايەنومايى جەبەهەتى نەقش و خەتى ژ قودرەتى

نوقتە و حەرف و جەزمەتى بال و پەرين هومايى زولف

مانای وشهکان:

جه بهت: هه نیه؛ نه قش؛ نه خش؛ حه رف؛ پیت؛ جه زمه؛ زه نه؛ هوما؛ مه لیکي پیرۆزه
که ده لێن سیبهر له ههر که سیک بکا، ده بیته خونکار و پاشا.

پوختهی مانا:

هه نیه و روخساری یاری من، به دهستی قودرهتی خودا نه خشینراوه و خهت دراوه.
پره له پیتی نوورانی. نوونی بهروه ژووری برۆی، صادی چاوی، ئهلفی که پۆی، میمی
دهمی، له م لا و لهو لاش به نوخته و زه نهی ورده خال، دهوره دراوه. بۆ ئهوهی به تینی
تاوی، ئهو تازه خهت دراوانه، کال نه بنهوه، بسکی - که وهک شابالی پیرۆزه وایه - سیبهر
لهو به ههشته دهکا.

٣ بال و پهرین سیفهت هوما سایه ل جه بههتی نوما
خه مری و لهف دچن سهما یه ک ب یه ک ئه و لبایی زولف

مانای وشهکان:

خه مری: پهر چوو که؛ لهف: پێچراو؛ لبأ: له کن، ده گهل.

پوختهی مانا:

پرچه کانی به تیکرایی، بلاوی و بادراوی و بسکی، وهک شابالی پیرۆزی مهلی
پیرۆزه من. کاتی له بهر با ده لهرن، سیبهر سهر توێلی ده خهن و له خوێشی ئه و
به ههشتهیه دینه سهما.

٤ نه ترک و بهرگ و شه تریان ره قسه ژ رهنگی خه مریان
باز و عوقاب و قومریان سهیره سهحر ته بایی زولف

مانای وشهکان:

نه ترک: مانگۆلهی بنی لهرزانه؛ بهرگ: پهرهنگی زیڕۆینهی گهلا؛ شهتری: گولینگهی سهر؛
عوقاب: هه لۆ؛ قومی: یاکه ریم؛ ته بایی: ناشتی؛ تهبا: ده گهل؛ ژرهنگ: وه کوو، له چه شن.

پوخته‌ی مانا:

که سروه و شنه‌ی بای به‌یان لهو پرچ و بسکانه ده‌دا، وه‌ره سه‌یری چلۆن به‌زم و گۆوه‌ندیکه! هه‌روه‌ک په‌رچوو‌که و بسکانی - که ده‌له‌رین - خشله‌کانی، به‌گولینگه و مانگۆله و له‌رزانه‌کانی و ئه‌و زیڕانه‌ی که له‌ وینه‌ی باز و هه‌لۆ و قومریانی، ده‌له‌رنه‌وه و له‌خۆشیانا سه‌ما نه‌که‌ن.

هه‌ر مه‌ ژ بورجی سونبوله   په‌نجه‌ د سینه و دلـه
دوو‌ر و دراز و موشـکیله   قیسسه‌یی مـاجه‌رایـی زولـف

مانای وشه‌کان:

بورج: کۆشک؛ **بورج:** مه‌نزلگه‌ی ئه‌ستیره‌ له‌ ئاسمان؛ **سونبوله:** گولی ده‌غل؛ **سونبوله:** شکلی بورجیکه‌ له‌ ئاسمان که‌ شه‌شه‌مین بورجی ساله؛ به‌ دیمه‌ن چه‌ند ئه‌ستیره‌یه‌کن به‌ تیک‌پرای وینه‌ی کیژه‌ عازه‌ویک ده‌ده‌ن. وه‌ک فریشته‌ دوو بالیشی لێ پرواوه. به‌ ده‌ستیکی داوینی به‌ لادا ده‌کا. زۆر له‌ زانای ئه‌ستیره‌ناس ناویان ناوه «عه‌زرا» واتا کیژی شوو نه‌کردوو؛ دراز: درێژ؛ **موشکیل:** دژوار؛ **قیسسه:** چیرۆک؛ **ماجه‌را:** پرووداو.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و کیژه‌ تازه‌ عازه‌به‌ی له‌و شانشین و کۆشکه‌دا - که له‌ ئاسمانی جوانیدا، وینه‌ی بورجی سونبوله‌یه‌ و پرچه‌کانی وه‌ک دوو شابالی فریشته‌ له‌ سه‌ر تا پایان گرتوو - داوینی به‌ لادا ده‌کا؛ وا ده‌زانم خه‌ریکی کوشتنی منه. زۆر ده‌ترسم وه‌ک بابه‌ده‌م، دلی بۆ گۆله‌ گه‌نمه‌که‌ی به‌هه‌شتی خوا به‌ هه‌له‌ی برد، دل‌ه‌ه‌زاره‌که‌ی منیش، بۆ سه‌یری پرچی بادراوی، ڕکه‌ی سینه‌ هه‌لته‌کینی و بیته‌ ده‌ری. ئه‌وسا به‌ بێ دل‌ بکوژریم. له‌و ترسانه، من هه‌میشه‌ ده‌ستم به‌ سینه‌ و دلمه‌وه‌ و دل‌ته‌پیم وی که‌وتوو. چیرۆکی من و که‌زه‌ی یار، وه‌ک درێژی که‌زه‌یه‌کانی و تیک‌ه‌القانی تایه‌کانی، پڕ له‌ گرێ و ئالۆزاوه و زۆر دژواره‌ باس کردنی.

شاعیریک نایناسم ده لی:

له شهوی پرچه که تا گازی دل دوایی نه هات
له گلهی بهختی رهشم رۆزی قیامت چ ده کا؟!

ع بهستنه زولفی دهر کهمین   حهلقه ب حهلقه چین ب چین
یهغمه دکن دلان نهین   تینه یهقین خهتایی زولف
(یان: نینه یهقین)

مانای وشهکان:

کهمین: بۆسه؛ یهغمه؛ یهغما، تالان؛ خهتا: ههله؛ خهتا: ولاتی خهتایه که به ئاسکی
میسک بهناوبانگه.

پوختهی مانا:

ناهق نییه ههمیشه دهستم له سهر دلم بی، له ترسانا. ئالقه- ئالقه و چین له سهر
چین، کهزیهکانی بوونه داو له ریگهی دلان و دهیانگرن و دهیانکه نه مالی تالان. له
ههموو لا به داوهوه، بۆسه بۆ دل داندراوه. ناشتوانین خهتای ئه و کاره بخهینه سهر
پرچهکانی. ئهوان وهک ئاسکی خهتایه باره میسک ههلدەرپژن. دلی ههژار چۆن بهو
بۆن و بهرامه خۆشه گیز نهبن و نه کهونه داوهوه.
«نالی» ده لی:

زولفت له قه دتدا که په ریشان و بلاوه

ئه مپۆ له منی شیفته ئالۆز و به داوه

Y پۆم و عه جه م ژ ههر ته ره ف   جهنگ و سه واشه وان ب خه ف
هیندی و زهنگی سه ف ب سه ف   هاتنه بهر لیوایی زولف

مانای وشهکان:

سه واش: شهر و پیک هه لپه رزان؛ زهنگی: قوله ره شه؛ لیوا: ئالا.

پوخته‌ی مانا:

له هه‌ردووک لا، پیزی په‌رچووکه و بسکانی - که به دهم باوه ده‌له‌رن - وه‌ک له‌شکری
 رۆم و عه‌جه‌م، تیک به‌ربن و پیکدا بده‌ن، له سه‌روو تووشی‌یه‌ک ده‌بن. ورده‌خاله
 ره‌شه‌کانی - که ده‌لایی ره‌شی زه‌نگین و له فلفی هیندی ده‌چن - له بن ئالای
 پرچه‌کاندا، په‌ناگرته و خو وه‌شارتوون.

هه‌رده‌م و هه‌ر سه‌عت ژ نوو   پیتته د سینه نار و دوو
 سه‌بر و قه‌راری من ژ کوو   عاشق و موبته‌لایی زولف

مانای وشه‌کان:

پیت: گرپه و بلیسه؛ نار: ناگر؛ دوو: دووکه‌ل؛ موبته‌لا: گیرۆده.

پوخته‌ی مانا:

من وا گیرۆده و دلداری پرچی یارم، وا له تاوان، بی‌وچان و بی‌ئارام و بی‌قه‌رارم؛ که
 هیچ ئاگام له خو نییه. ناگر به‌ربۆته هه‌ناوم. وا سوتاوم هه‌میشه و هه‌موو دهم له نوی،
 گر و گرپه‌ی دلی ژارم، له سینه‌وه دپته ده‌ری و دووکه‌لی هه‌ناسه‌م به‌رزه.

زولفی سیاه‌ی بی‌وه‌فا   قه‌ت مه‌ نه‌دی ژ وی سه‌فا
 کوشتمه ئه‌ز ب سه‌د جه‌فا   ئاه‌ژ ده‌ست جه‌فایی زولف
 زوور و فه‌قیر و موبته‌لا   زاهید و سوؤفی و مه‌لا
 کوشتنه ئه‌و ب سه‌د به‌لا   که‌س نه‌که‌فت به‌لایی زولف

مانای وشه‌کان:

وه‌فا: ئه‌مه‌گ؛ قه‌ت: هه‌رگیز؛ سه‌فا: خوشی و ناشتی؛ جه‌فا: ئازار؛ زوور: زویر، وه‌ره‌ز و
 نارعه‌ت.

پوخته‌ی مانا:

ئیمه هینده به‌و که‌زیه ره‌شه هه‌لده‌لین، ئه‌ونده خو‌شمان گه‌ره‌که، که‌چی ئه‌و

نامانلاویتی و سەد بەلامان بە سەر دیتی. هەرگیز خوشیمان لی نەدی و هەر ئازاری
دلمان دەدات. ئیمە ی دلداری، زویر و ههژار، که به ههزار سوفی و مهلا و تهرکه دنیا مان
تیدایه، بهو که زیانهوه گیرۆدهین و کوشتە ی نهو که زیه رهشانهین. ئاخ له دەست
ئازاری زولفی! داخ له دەست بی ئه مه گییه که ی!

فینجانا سەدەف

١ ئیروژ شەھکاسا سووړئ مەهی هاتە فینجانا سەدەف
میننەت کو دیسا دیم دووړئ دا من مەیا حوسنا خوە خەف

مانای وشەکان:

شەھکاسە: شاکاشی؛ میننەت: سوپاس؛ دیم دووړ: روومرواری.

بوختە ی مانا:

زۆر لە خودا منەتبارم کە یارە روومروارییە کەم، دیسان لە بادە ی دلگری و جوانی - کە
خودای گەورە پێی داوہ - بە نەپینی، بە شاکاشی کردە ناو سەدەفی دلم. بەو بادە ی
دیداری یارە، لە مە یخورەو مەست ترم.

٢ خەف دامە جاما کەوسەرئ شیرین قەد و لەبشە ککەرئ
بایی سەبا دا چەنبەرئ هاتن سەما شەتری و لەف

مانای وشەکان:

چەنبەر: ئالقە؛ شەتری: گولینگ؛ لەف: پیچراو.

بوختە ی مانا:

بادە ی دیدار - کە یار منی پێ سەرخۆش کرد - بادە نەبوو، پیالیک لە ئاوی کەوسەری
بەهەشتی بوو کە لەو بالاتەرز و جوان و لیو قەیتانە شە کرینانەو پیم گەیشت. لەو
کاتەدا لە بەختی من، شنە ئەنگووت؛ گولینگە ی سەر و میزەری و بسکۆلە
پیچ دراوہ کە ی کەوتنە سەما و بەدەم باوہ ئالقەیان دا و رادەهەژان.

٣	شه تری و زولف و به لگ و په‌ر	هه‌میان ل دیم ده‌عوا و شه‌ر
	ئیلان ل سه‌لوئ بوونه‌گه‌ر	عه‌ق‌ره‌ب خویان ته‌ز هه‌ر ته‌ره‌ف
٤	عه‌ق‌ره‌ب نه‌ن ته‌و سونبولن	بوو عه‌نبه‌رن دا‌قا دلن
	نیشان ژ میسک و فلفلن	وان سینه‌یی من کر هه‌ده‌ف

مانای وشه‌کان:

به‌لگ: گه‌لا، خشلی له شکل گه‌لادار؛ په‌ر: خشلی له گوین گه‌لا‌گولان؛ ئیلان: مار؛ گه‌ر: گه‌ران.

بوخته‌ی مانا:

ئۆخه‌ی چهند دیمه‌نێ جوانم هاته‌ به‌ر‌چاو. گولیک و که‌زی و په‌ره‌نگی خشله‌کانی، تیک‌پرای ده‌له‌رینه‌وه. قه‌ف-قه‌ف که‌زیه‌ ره‌شه‌کانی، وه‌ک مار، له‌و به‌ژن و بالایه‌ هالا‌بوون و ده‌بزووتنه‌وه. سه‌ری بسکی هه‌لق‌رتاوی هه‌لگه‌راو به‌ره‌و به‌ره‌و‌ژوور، لاسای کلکه‌ دوو‌پشکانیان ده‌کرده‌وه و له‌ هه‌موو لاه‌ ده‌بینران.

به‌ هه‌له‌چووم؛ دوو‌پشکی چی؟ ته‌و بسکانه‌ له‌ سونبولن؛ بۆن عه‌نبه‌رن؛ داوی دلن. ناو و نیشان‌یان بپرسی، له‌ ره‌شیدا میسک و له‌ تیژیدا ئیسۆتن؛ که‌ ته‌ویش ره‌شه. ته‌و هه‌مووانه: که‌زی و بسک و خشله‌کانی، دل‌یان کردبوومه‌ نیشانه‌.

٥	دا سینه‌ جوته‌ئێ تیر خوه‌شه‌	قه‌وسێ هیلالی‌ تۆز‌ره‌شه‌
	یه‌ک تیر پو‌ر کوشتن له‌شه‌	خوونێ د جه‌رحان دایه‌ که‌ف
٦	من خوون ب جو‌ تیتن ژ دل	ئه‌و بازی‌ بئ‌ تۆر و سل
	دا که‌فته‌ نیف تۆرا قزل	قومری نه‌هشتن ره‌ف ب ره‌ف
٧	ره‌ف-ره‌ف نه‌شتن زاغ-زاغ	دانین ل دل من داغ-داغ
	دی کی بمینت ساغ-ساغ	وه‌ستانه‌ له‌شکر سه‌ف ب سه‌ف

مانای وشه‌کان:

خۆش: تیژ‌پۆ؛ تووز‌ره‌ش: ره‌شی بریقه‌دار؛ جه‌رح: برین؛ که‌ف: خه‌ستای سابوون و

ئەسپۆن و... کەف: لە پی دەست؛ سل: سرک و قوشقی، سل: قزل: سوور؛ رەف:
پۆل: زاغ: قالاو؛ داغ: بە ئاسنی گەرم چزاو؛ داغ: کیو.

پوختە مانا:

لە کەوانە مانگی یەکشەوێ برۆیان، جووتە تیریکی زۆر بە پرتا و هاتنە سینەم. ئەوا
دل خوین دەدەلێنێ و بە جۆگە لە بەری دەروا. ئەگەر بۆ من دوو تیر هاتن،
هەریەکیکیان هەزار کەسی پێ کوژراو و لەشی لە خویندا گەوزاندوون و کەفی
خوینی ئەو دلدارە کوژراوانە و بە لە پی سووری گەشی یارەوێ. چاوی یارم وەک
ئەو بازەن، کە نە تۆر خۆی لەبەر دەگرێ نە لە سرکی و سلیانیشی بۆ هیچ کەس
دەستەمۆ دەبێ. دلدار یار، لە هەموو توخم و تۆپیک بوون. زۆری وەک من،
هەزارۆکە دل بریندار و خویناوی؛ زۆریش لەوانە دنیایی، دەبنە دلدارو دلیان
لەراست ئەوینی پاک رەش و برشە. وانا هیندیکمان بەستەزمان، وەک قومی تۆق
لە گەرداندا و هاوارمان دەکرد یاکەریم. هیندیکیش وەک قەلەرەشە، دیدار شووم و
دەمبەقەر و گرانجان بوون. بازی چاوی ئەو یارە بەلەک چاوەمان، بەر لە هەر شت
ئیمە ی گیرۆدە ی تۆرە کە ی، کە بە خوینی دلمان سوور بوو، پۆل-پۆل کوشت و هەر
تاقیشی لێ نەهیشتن. ئەوجار نۆرە ی راو کردنی قالاوان هات. قەل بە قەلی
هەلبژاردن و بە دەستی مەرگی ئەسپاردن. بۆ کلۆلیم، تەنیا هەر منی هیشتەو؛ بەو
دلە بریندارەو و بەو هەلبواردن لە کوشتنە، داخی دلە چەند داخی تری هاتە سەر و
داغ وەک کیو، بە سەر یە کدا هات. ئاخر ئەگەر کلۆلی و بەدبەختی نەبێ، کێ لەبەر
ئەو چاوە بازە و ئەو هەموو تیری کەوانە ی جووتە برۆ و مژۆلانە ی، وەک من
ساغی ساغ دەمینێ؟! جگە لە چاو و برۆیان، ئاخر کەزێ کانیشی هەن؛ کە هەتا با
لییان بدا، پیکدا دین و دلدار دەبەر پێدا دەچن. دەبروانە هەر ئیستا کە ریز-ریز
بەرانبەر بە یە کتر راویستاون...

سەف-سەف مە دین هیندی و زەنگ
خەف وان رەشاندن دل خەدەنگ
چەنگیز هات تەیمووری لەنگ
تەشبیهی تیرین خان شەرەف

مانای وشه کان:

چەنگىز: لە بەشى «زى»دا باس كرا؛ تەيموورى لەنگ: (۷۳۶- ۸۰۷ كۆچى) بەرانبەر بە (۱۳۳۶- ۱۴۰۵ زايىنى) لە شارى كەش، لاى سەمەرقەند ھاتە دنيا. تەمەنى ۲۴ سال بوو كە بە خوينىژ ناوى دەر كرد. لە ڤووسيا موسكۆشى گرت. شارى بەغداى ويران كرد (۱۳۸۶ ز.). لە سالى ۱۴۰۲ى زايىنى سولتان بايەزىدى دووھەمى عوسمانيانى، لە لاى ئەنكارا، بە دىل گرت. سەمەرقەند پايتەختى بوو؛ خان شەرەف: كوپرى خان ئەبدال، مىرى جزىرى بۆتانى كە شەرەفخانى بدلىسى لە سالى ۱۰۰۵ى كۆچى، زۆر بە ئازايى و خىرخوازى و ئيماندارى، بەو خان شەرەفەدا ھەلدەلى و چەند ڤووپەرى لە شەرەفنامە كەى بۆ تەرخان دەكات. مەلاى جزىرى ڤۆژگارى ئەو خانە، لە جزىر ژياوھ و لە مزگەوتى دەسكردى ئەودا، دەرسى عىلمى گوتۆتەوھ و ھەر لەو مزگەوتەش نىژراوھ؛ ھىندى: شىرى دەسكارى ھىند.

پوخته‌ی مانا:

که‌زیه‌کانی له دوو لاوه، به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک و‌یستابوون. له‌و ناوه‌دا، برۆ دیاربوون له شیرى هیندى براتر. خالت ده‌دین زۆر له‌ قوله‌زهنگیان په‌شتر. شنه‌بای بسکان هه‌لیکرد. هه‌ردووک له‌شکری که‌زانی، وه‌ک له‌شکری ته‌یموور له‌نگ و چه‌نگیزخانئ، بئ‌پ‌رحمانه‌ گه‌ینه‌یه‌کتر. تیر بۆ دلی من دابارین. به‌لام زۆر تیری نادیارى، که‌له‌ تیژى و کارىگه‌ریدا ده‌تگوت تیری خان‌شهره‌فن که‌به‌دوژمنییه‌وه‌ده‌ئى.

٩	تیره ک ژ قهوسئ مال زراف	تئ دل قهوی تافیژه ناف
	خوون تئ پوری ته شیبهی ئاف	فهریاد و ئه فغان سه د ئه سه ف
١٠	جان دئ نهدت ئه و مال خه راب	هه ر سینه یئ جۆته ک غوراب
	تیدا برن په نجه و کولاب	وی جان د دهست وی پرووح د کهف

مانای وشه کان:

مال: گوشادی ناو کهوان؛ **زراف:** باریک؛ **قه‌وی:** توند، به‌هیز؛ **تاقیر:** ده‌هاویژ؛
ئه‌سه‌ف: داخ و حه‌یف؛ **کولاب:** قولاب.

پوخته‌ی مانا:

تیریکی خان‌شهر فیانی مه‌لای، له مالی کهوانی ناسکی برۆکانی، به ته‌وژم وه دلم کهوت و له ناوه‌راسته‌که‌ی چه‌قی. خوین سهری کرد؛ وه‌ک ناوی ره‌وان، ره‌وان بوو. ئەو دله مال ویرانه‌ی من، چه‌ند بی‌به‌خت و چه‌ند گیان‌سه‌خته؛ جگه له تیژی مژولیش، له دوو لاوه بسکه‌کانی - که وه‌ک قالاون به ره‌شی - په‌نجه و قولاپیان له سینهی سهر دلم گیره و گیانم به‌دل ئاماده‌یه خۆی به ده‌ست ئەو دوانه‌وه دا و گیانی له سهر داناوه؛ ئاماده‌یه و به تاسه‌یه که به قوربانی تیری که‌ن. به‌لام دلم به‌م هه‌موو برینه‌شه‌وه و به‌و هه‌موو خوین له‌به‌رچوونه‌ش، ههر وا ماوه و ههر گیان به ده‌سته‌وه نادا.

جانی «مه‌لی» رووحا «مه‌لی» نوورا ژ قودره‌ت نوقته لی
 ره‌مزه‌ک نه‌ین دا من وه‌لی نالی ژ به‌ر وه‌ک نای و ده‌ف

پوخته‌ی مانا:

گیانه‌راستینه‌که‌ی مه‌لا - که ئەو گیانه ئامانه‌تییه‌ش ههر له‌ورایه - نیشانیکی له نووری توانایی به‌رزی به‌ نه‌ینی نیشانی گیانی مه‌لا دا؛ که تنۆکیک و نوخته‌یه‌ک له ده‌ریا و په‌راوی گه‌وره‌ی خواناسی بوو. وا له‌و ساوه گیانی مه‌لا، وه‌ک بلویر ده‌ستی به‌ ناله‌کردووه و وه‌کوو ده‌فه‌ی ده‌سی ده‌رویشان، که‌وتۆته دله‌ته‌پیوه و ههر ته‌په له‌ دلییه‌وه دیت.

تانه له گول

١ نازکا من د سه مایې ب سهرته نگوشتی عه قیق
 دامه ئیرۆ د سهرایې قه ده حه ک تازه ره حیق
 ٢ مه ژ ده ست و یه دی به یزا قه ده حه ک سافی فه خوار
 «شَعَشَعَانِي كَنَجْمِ بَسَنَاهُ وَ بَرِيقُ»

مانای وشه کان:

ئه نگوشت: ئه نگووست، تلی؛ سهر: کۆشک و سهر سهر؛ ره حیق: مه ی؛ تازه: له نه وعی
 ههره باش؛ یه دی به یزا: ده ستی سپی، یه ک له مؤ جزاتی مووسا، ده ستیک له ناو
 باخه ل نان و به سپییه تی ده ره یانان بوو؛ شَعَشَعَانِي: رۆح سووک و خوش دیمه ن؛
 شَعَشَعَان: شهراییک که ئاوی تیکه ل کرابی؛ نه جم: گیا؛ نه جم: ئه ستیره؛ سه نا:
 رۆشنایی؛ به ریق: ترووسکه ده ر.

پوخته ی مانا:

یاره ناسک و نازداره که م، ئه مپۆ له کۆشکه که ی خۆیدا، له کاتی سه ما و هه لپه رکی،
 پیاله یه ک باده ی زۆر توند و بی خه لته و ته ی تی کرد و به سهر په نجه سوورکانی، که
 یاقیقیان به زاندوو و به و ده ست و په نجه ناسکانه ی وه ک ده ستی سپی مووسایه و به
 موجزات ده ژمیردری، به منی به خشی. خواردمه وه؛ چۆن باده یه ک بوو؟ ره وان،
 بی خه لته، دیمه ن جوان، له ئه ندازه ده گه ل ئاوا تیکه ل کراو. له ره ووناکی و بریقه دا، وه کوو
 ئه ستیره ده ره وشا.

٣ سیرری له علی له بی جانیه خش نرانی تو ب به حس
 «أَعِدِ النَّظْرَةَ يَانَاظِرُ فَالْسِرُّ دَقِيقُ»

مانای وشه‌کان:

أَعِدْ: دووپاته‌ی بکه‌وه؛ نظره: روانین؛ ناظر: به‌کیشه و دمه‌قاله؛ دَقِيقْ: باریک، ورد.

بوخته‌ی مانا:

کابرای به‌دهم داتمه‌زراندوته‌قسه و باس! دهرباره‌ی ئه‌و لیوه‌ته‌نکه‌ی - که‌گیان به‌مردوو ده‌به‌خشی - لیم‌پروونه‌چی لی‌نازانی. دیسان‌تماشای‌که‌ره‌وه! دیسان‌زۆر‌لی‌ی وردبهره‌وه! رازی‌ته‌نکایی‌لیوانی و نه‌ینی‌پچووکیی‌زاری، له‌وزه‌ی‌باس‌لی‌وه‌کردنی‌سه‌رزاره‌کی‌زۆر‌به‌ده‌ره.

«نالی» ده‌لی:

به‌حسی‌سیرری‌ده‌هه‌نی‌نوقته‌به‌نوقته‌بگه‌رپی

سه‌ری‌مویی‌نییه‌بی‌نوکه‌له‌دیوانمدا

٤ ب‌له‌بی‌له‌علی‌شه‌که‌رخه‌نده‌شکینا‌شه‌که‌ره‌ک

«إِنَّا بِالْوَعْدِ لَوَاثِقٌ فَلَهَا الْوَعْدُ وَثِيقٌ»

مانای وشه‌کان:

و‌ه‌ع‌د: په‌یمان؛ لَوَاثِقْ: به‌باوه‌ر و خاترجه‌م؛ فَلَهَا: بۆ‌ئه‌وه‌یه؛ وَثِيقْ: قایم و پته‌و.

بوخته‌ی مانا:

یار‌به‌و‌لی‌وه‌ته‌نک و جوانه‌ی - که‌وه‌کوو‌ده‌نکی‌لال‌ئاله و له‌کاتی‌پیکه‌نینیدا، شه‌کری‌له‌لی‌وان‌دهرباری - ئه‌م‌رۆ‌شه‌کری‌بۆ‌من‌شکاند و به‌لینی‌دیداری‌دامی. دلم‌خۆشه؛ چونکه‌ده‌یناسم. به‌لینی‌ناشکیننی و له‌په‌یمان‌پیکه‌یتانیدا، زۆر‌پته‌وه.

٥ د‌ریا‌دورری‌مو‌رادئ‌مه‌سه‌ری‌دانیه‌ری

«خَضْتُ فِي الْبَحْرِ وَلَا زَوْرَقَ وَالْبَحْرُ عَمِيقٌ»

مانای وشه کان:

خُصْتُ: خۆم تێ خست، چوو مه ناو؛ فِی الْبَحْرِ: له ده ریا؛ وَ لَا: نه یش؛ زَوْرَق: به له م؛ عمیق: قوول.

پوخته ی مانا:

هه لوه دا بووم که مرواری مرادان وه ده س خۆم بخه م. سه رم له و ڕیگه یه دانا. خۆم هاویشه ناو ده ریا وه. هه یچ به له میشم پێ نه بوو؛ ده ریا ش به گێژ و بێ په ی بوو.

ع مه ژ غه فله ت سه حه رێ دی وه دو ره مزان کو شتم
خوه ش ب حه ققی خوه گه هیشتم «أَنَا بِالْقَتْلِ حَقِيقٌ»

مانای وشه کان:

ره مز: ئیشاره ت؛ خوه ش: زوو؛ أَنَا: من؛ قَتْل: کوشتن؛ حَقِيق: مسته حه ق.

پوخته ی مانا:

له به ری به یاندا له پڕ ده یار هه له نگو وتم. به دیتنی چاوی کوژرام. زووم تۆله ی ئه و دینه داوه؛ گۆری گیانمه؛ کوشتنم بۆ ئه و ره وایه.

٧ قه ت نه گو قه تله دکم بێ گونیه و مه زلوومه
«رَشَقْتَنِي بِنِبَالٍ وَ رَمْتَنِي بِرَمِيْقٍ»

مانای وشه کان:

رَشَقْتَنِي: هاویشه تییه من؛ نِبَال: تیر گه ل؛ رَمْتَنِي: پێیه وه نام، بۆی فرێدام؛ رَمِيْق: سوو که تماشا.

پوخته ی مانا:

هه یچ به زه بی پێما نه هات؛ نه یگوت بێ سووچ و تاوانه؛ بۆ بیکوژم. بێ سێ و دوو، به ر بارانی

تیری دام و به گۆشه‌ی چاو، سه‌یری کردم. تا گیان بۆ دیتنی چاوی له قالبی له‌ش
بیته ده‌ری.

٨ تیر و رم هه‌ردو ل دلدان ل جه‌گه‌ر چه‌سپان کر
ئه‌و ژ خوونا مه‌ نه‌رشتی تلی یین سوهری عه‌قیق

مانای وشه‌کان:

چه‌سپان: لکاو، پێوه نووساو؛ تلی: قامک؛ سوهر: سوور.

پوخته‌ی مانا:

بژۆلی له پیلوو‌ه‌کانی سه‌ر و ژێروو- که وه‌کوو پمب و تیران وان- له دلدان و
جه‌رگیشمیان پێوه دروو. ئه‌و قامکه سووره ئالانه‌ی له خوینی ئێمه نه‌خشاوه.
نازانم کێ له شاعران گوتوووه:

به‌رگی گۆله یان خوینی دله ناو له‌بی مشت؟

ده‌ینی به ملت عاشقی بیچاره که کوشت

٩ سۆسنین ته‌ی ته‌ر و نازک ل گولان ته‌عنه‌ ددن
«فَبِهَا الْعَنْبَرُ فَائِحٌ وَبِهَا الْمِسْكُ عَبِيقٌ»

مانای وشه‌کان:

فَبِهَا: به‌و؛ فَائِح: بۆنده‌ر؛ عَبِيق: بۆن بلاوکه‌ر.

پوخته‌ی مانا:

بسکه‌ کانت که به سوپسنه‌ی ته‌ر و تازه ده‌شبه‌ینرین، تانه ده‌گولی تر ده‌گرن.
چۆنکه عه‌نبه‌ر له سایه‌ی پرچه‌کانی تۆ، بۆنی هه‌یه و میسکیش به‌رامه‌ی ئه‌وانی له
باخه‌لدا.

١٤ چ ب کوشتن چ ب هشتن تو کو فه رمان بکری
ئه ز ب حوکمی ته خوهشم «أَحْمَدُ عَبْدُ وَ رَقِيقُ»

مانای وشه کان:

عه بد: بهنده؛ ره قیق: بهنده، به نی.

بوخته ی مانا:

من هه پیم خو شه ده رباره ی من فه رمان بده ی. ناوی منت بیته سه ر لیو، ئیتر
فه رمان به کوشتن یان به هیشتن بی، فه رقی نییه؛ هه ر دلخو شم. ئه حمه د خولامیکی
تویه و بهنده ی ئالقه به گویتانه.

«حافز» ده لی:

وه ده ر نریم و سزای زور دریم، گرژ نابم
گوناح و کفره وه رزه بوون له شه رعی دلداران^۱

١. وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم که در طریقت ما کافر یست رنجیدن

له علين شهفه ق

۱ من دی ژ غه فلهت جام د کهف   شاهي نه جف دل کر هه دهف
 رۆژ هات شهرف ستیر بوونه خف   هر چارته رف نوورا یه قه ق
 زولمهت نه ما سوجهت وه ما   نوورا شه مالان چوو سه ما
 لی نهو ده ما زولف بوون جه ما   هاتن سه مایه یه ک نه سه ق

مانای وشه کان:

کهف: له پ؛ شاهي نه جف: ئیمام عه لی؛ هه دهف: ئامانج؛ شهرف: بلندایی؛ ستیر:
 نه ستیره؛ خف: وه شار توو؛ یه قه ق: زۆر سپی؛ زولمهت: تاریکی؛ سوجهت: گفتوگو؛
 سوجهت: کوو بوونی دۆستانه؛ شه مال: مؤم؛ لی: لهو؛ جه ما: کوو بوو؛ نه سه ق:
 ریک و پیک و ته رتیب.

پوخته ی مانا:

له پر چاوم به یار کهوت. نیشانه ی له دل گرتبوو؛ وه کوو چۆن ئیمامی عه لی، به نیازی
 شه پر کافران، ئاماده ی مهیدانی ده بوو، سه ره پای چاوه مهسته که ی - که ههستی
 عاله میان ده برد - پیاله ی باده ی له ده ستا بوو. لهو کاته دا پرووی نیشان دا؛ نوو ریکی زۆر
 سپی و به هیز، هر چوار قورنه ی دنیای داگرت؛ نه ستیره خۆیان شارده وه. خۆر هاته
 دهر تا لهو سه ره، تماشای کا. تاریکی به جاریک رهوی. ته نانهت گری سه ر مؤمان، بۆ
 تماشای دیداری نهو، هه لکشان تا چوونه ئاسمان. لهو ده مه دا که زیه کان ده وری
 پروویان دا و له خۆشی و جوانی دیمه نی، هه موو زۆر به ریک و پیک، ده ستیان به
 ره قس و سه ما کرد.

۲ وهردان گولا ف گرتن خونا ف   لی من د نا ف سو هتن هه نا ف
 من دی ب چا ف زولفین بلا ف   لی بوونه دا ف به ندرک ب نا ف

نوورا به سهر گفـت و خه بهر   قهند و شه کهر زولفان ل سهر
خالین د قهر باقئ سـه حهر   دا بیتـه دهر سو بجا ب حه ق

مانای وشه کان:

وهرد: گول؛ خوناڤ: ئاونگ؛ تاڤ: تیشک و تینی هه تاو؛ داڤ: داو؛ بناڤ: له ناوهندا؛
به سهر: چاو؛ قهر: رهش؛ سو بجا ب حه ق: فه جری سادق، به یانی راست.

پوخته ی مانا:

گولان به دینی کولمه کانی ئاونگی گولایان لی نیشـت. به لام من له تاو و تینان، به
جاریک جهرگ و هه ناوم به تیشکی پـروخساری سووتا. به چاو دیتـم که زیـه په ر ژ و
بلاوه که ی، بوونه داو له دهوری گۆنای بۆ راوی دلی دلداران و ئەو پـروخساره جوانه یان
دهنیوان خو گرت.

سروهی به یان! تۆ خوا وهره! زولفان له سهر ورده خالی رهش لابه ره! با ئەودهم و لیو
شیرینه ی گفـت خو شه - که پرووناکی چاوانمانه - پرووی بۆ ئیمه هه لبیتـه وه و سو مامان
بیتـه وه چاوان و به ختی رهشی سهرگردانمان، له تاریکی شهوی زولفاندا، تووشی
به ربه یان بیتـه وه و به یانی لاجانگ ببینی.

۳   مه ژ به هریان پور نالیان   شه ف تاریان جهنگ بوو میان

(یان: مه ژ بوهریان)

وهـر کوشتیان ژوان یهـنگیان   ب وان تلـیان خواهـش که ی گیان
کر شه فقه میر ئانی مه بیر   بهردان مه تیر کر مه ئه سیر
نه گها فه قیر زولفا هـریر   ئافیتـه شیر دا پی مه حه ق

مانای وشه کان:

به هر: پرووناکیی زۆر به هیژ؛ به هر: ترووسکه ی برووسکه؛ بوهر: پشووبران؛ وهر: وهره،
سهیرکه؛ تلی: قامک، تبل؛ ئه سیر: دیل؛ فه قیر: هه ژار؛ هـریر: ئاوریشم؛ مه حه ق: له
ناو بردن، مراندن.

بوخته‌ی مانا:

لهو شه‌ده‌دا- که له نیوان ریزه پرچه‌کانی قه‌وما و له سهر روو پیکدا هاتن و شه‌وی تاریک له‌مه داهات- ئیمه‌ی دلدار، گشمان هه‌ناسه‌مان سوار بوو؛ له تاو که‌وتین. کوژراوی تیری مژولان لهو تاریکییه‌دا گهل به گهل، گیانیان سپارد. وه‌ره سهر که! کوژراوان که بی‌تاوان، به تیری ینگه‌ی کوژراوان و کوشته‌ی مژولانی چاون. بو خوا شوکور، میری جوانان ئیمه‌شی وه‌بیر هاته‌وه‌و؛ چه‌ند تیریکی ده‌ئیمه‌ش گرت و یه‌خسیری پرچی خو‌ی کردین. ده‌مانه‌ویست دل و گیانمان به هه‌ودای ئاوریشمی خاوی که‌زیه‌کانی، هه‌لاوه‌سرین. به‌لام کوا بو پیاوی هه‌ژار، ده‌ستی دل و دلی گیانی، به هه‌ودای بسکی یار بگات؟ چاری ناچار، ههر به دینی برؤ شیر ئاساییه‌کانی، بهر قه‌لت دراین و ههر نه‌ماین. ده‌سا ئیستاش نه‌چوو ه‌بچی. یاری نازدار! تو ئه‌گه‌ر قرانمان تی‌خه‌ی، په‌کی بازاری خۆت ده‌خه‌ی. هه‌روه‌ک مردنت به ده‌سته، ژيانه‌وه‌ش وا له په‌نجه‌تا. به‌و قامکه‌ باریکانه‌ی خۆت، که‌زیت له سهر روو لا بده، تا هه‌موو کوژراوی ده‌ردت، پیکه‌وه زیندوو بینه‌وه.

نهر سهری نه‌ی جان به‌ری	ئی موشته‌ری دیم‌ی زه‌ری	۴
لازم هه‌ری وی ئه‌ف به‌ری	ئافیت سهری گا‌فا به‌ری	
تیر ئاورئ موژگین به‌ری	که‌لبی ده‌ری نشان به‌ری	
(یان: ئاورئ)		
ئافیه‌ته‌ ری سهرما قه‌له‌ق	به‌حر و به‌ری عیشق و سو‌ری	

مانای وشه‌کان:

موشته‌ری: کرپار، مه‌به‌ست دلداره؛ دیم: رو‌خسار؛ زه‌ری: سپی ئامال زه‌رد، سه‌وزه
 په‌نگ؛ نه‌بر سهری: سهری خو‌ی دۆراند؛ نه‌ی جان به‌ری: نه‌ گیانی ده‌ربرد؛
 ئافیت سهری: سهری هاویشت؛ گا‌فا به‌ری: له هه‌نگاوی هه‌وه‌لدا؛ لازم هه‌ری: هه‌ر
 لازمییه؛ که‌لبی ده‌ری: سه‌گی ده‌رگا؛ نشان به‌ری: دروشمیک هه‌لگری؛ تیر ئاورئ:

تیری ئاگرینی؛ تیر ئاوپری: تیری ئاوردانەو؛ موژگین: بزانگان؛ ئافیھتە ری: ھاویشتە
رێگە؛ قەلەق: لە نارهەتییان بە جوولە و بزووتن.

پوختەى مانا:

ئەو دلدارەى بە ئارەزووی دیتنى ئەو دەموچاو و پوخسارە سەوزەلەى سپی، ئامال بە
زەردى بى گەردى دل تالانکەرى دلبر بى، گەرەك ئەوندە بزانی که لە رێگای
دلدارى و بەیار گەشتن، ھەوێل ھەنگاو دۆراندنى سەر و گیانە و ئەشى سەرى لەم
رێگەیدا بپوا؛ دەنا ھەنگاویکیش ناپوا. با بۆ نموونەى دلداران، من ببین؛ چونکە ئەو
پەریزادە شۆخەى وا بە دلکێشى و دلبرى خۆى، دەریا و بەژى خستۆتە ژێر
فەرمانەو، سەگى دەویست که پاسى ئەو ھەموو سامانە جوانەى بکا. منى ھەلبژارد
پاسدار بى. سەگى پاس لە دەرکى ھەرکەس، دەبى داغى خواھەنى لە لەشى دیار بى.
ویستى بە تیری ئاوپری- که ئاوری لە مژولانى دەپریشکەند- من داغ بکا. خۆ ناشکرى
ھێندە خۆى نزم کاتەو، دەس لە من دا. تیری ئاوپرى ھاویشتمى. لە جیاتى داغ،
سەرم پەرى و ئیستاش سەرم بە سەرسوورمانەو، لە بەر پێیدا و لەسەر پێدا
ھەلدەبزووێ و نارهەتە کە نیشانەى داغى یارى پێو نییە تا بیکاتە شایەتى شەھید
بوونی خۆى و لە ناو کۆرى کوژراوانى دلداریدا، بە شانازی نیشانى دات.
نازانم کى گوتویە:

رێپەوى ژیر لە بیابانى ئەوین وشیار بە!

سەربەبادان و نەمان مەرجى یەكەم ھەنگاوە

۵

من دى د نەو بى یارى تەو سوندی ب ئەو بىم بى دەرەو

(یان: نەو) (یان: سوندم بە)

من بوو د قەوسى بووی ئەو شیفان مە لەو نایى مە خەو

(یان: ناییمە خەو)

ھێستەر پەوان تین وەك جوان تیر دان ئەوان رەش ئەبروان

دل وەك گوان بەر کاشوان سەر لوتلوان بەرگین وەرەق

مانای وشه‌کان:

د نهو بی: له وهختی کیشک و شهو بیداریدا؛ تهو: ته‌واو؛ نهو: تازه؛ بیم: ده‌بیزم؛ بی: ده‌رهو: بی: درو؛ ده‌قووسی: ده‌رده‌باریکه، سیل و دیق؛ شیشان: شه‌وانه؛ شیشان: شیواند؛ لهو: بویه؛ نای: مه‌خه‌و: خه‌وی ئیمه‌نایه؛ ناییمه‌خه‌و: ناکه‌ومه‌خه‌وه‌و؛ هیستر: هسر، فرمیسک، ئه‌سرین؛ جوان: جو‌گه‌لان؛ گوان: گو‌گه‌لی شه‌قین؛ کاشوو: گو‌چانی گه‌مه‌ی گۆیین؛ لوتلوان: مروارییان؛ به‌رگ: په‌ره؛ وه‌ره‌ق: گه‌لا.

پوخته‌ی مانا:

لیم ده‌پرسن بۆ هینده زه‌رد و لاواز و په‌ژار و کز و نزاری؟ خواردن و خه‌وت لئ حه‌رامه و هه‌میشه ده‌گری و ده‌باری و گو‌نای زه‌ردت، فرمیسکی پیدا دینه‌ خوار. راستوو ده‌وئ، راستی ده‌لیم و سویند به‌ یار، درو ناکه‌م. شه‌ویک له شه‌وبیداریمدا، که گیان به‌ره‌و باره‌گای یار پاسی ده‌دا و دلم سهری له ژیرده‌رانه‌ی ده‌مالی، به‌ ئاشکرا و به‌ ته‌واوی، یاری خۆم هاته‌ به‌رچاوی و ئه‌و دیداره‌ بۆ من نوئ بوو. وا له‌و ساوه، بۆ ئاره‌زووی دیداری یار جاریکی‌تر، ده‌رده‌باریکه‌م گرتوو. جا هه‌رچی له‌ منی کردوو و ژيانی منی شیواندوه، ئه‌و شه‌وه‌ بوو که یارم خۆی دا نیشانم. جا چۆن من خه‌و ږیگه‌ ده‌ده‌م بیته‌ چاوم؟ چۆن شه‌و ده‌نووم؟ هه‌ر چاوه‌نۆری دیداری دووباره‌ی ئه‌و یاره‌م ده‌بم. له‌و سوپیانه، ئه‌سرین له‌ چاوم په‌وانه. وه‌ک جو‌گه‌لان فرمیسکی روون له‌ سهر لاروومه‌تی زه‌ردم، وه‌ک مرواری له‌ سهر گه‌لای وه‌ریوی پاییزان، ده‌بیندرین.^۱

۱. شیاوی باسه: له‌و نوسخانه‌ی که من دیومن، ئه‌و شیعره‌ ئاوا نووسراوه:

من دی د نو بی یاری تو	سندسسه او بیم بی درو
من بو د قو سی بوی او	شیشان مه‌لو ناییمه‌خو
هیستر روان تین وک جوان	تیردان اوان رش اب‌روان
دل وک گوان برکاش‌وان	سر لوء‌لوان برگین ورق

من بۆ ئه‌وه شتیک له شتیک حالی بیم، ده‌ستیکی که‌مم تی وه‌رداوه؛ به‌لام په‌نگه‌ خوینده‌وار باستر بزانی و سندس که به‌ پارچیک ده‌لین، له‌و شیعره‌دا، جی بکاته‌وه و باستر مانای لی بداته‌وه. «هه‌ژار»

به‌ژنا شه‌پال دیمێ ب خال   ئیعراب و دال قه‌وسێ هیلال
 نه‌قشێ جه‌لال جاما زه‌لال   خه‌مرا جه‌لال سوچه‌ت ب حال
 ئه‌ز ته‌لبه‌یا ئافا حه‌یا   تی بووم ته‌یا که‌ز باده‌یا
 جاما خویا بوو عیشو‌ه‌یا   یار له‌و په‌یاپه‌ی تین سه‌به‌ق

مانای وشه‌کان:

شه‌پال: خونچیله و دل‌گر و ره‌زاشیرین؛ **ئیعراب:** ده‌رپرینی مه‌به‌ست؛ **ئیعراب:** بزاوی
 سه‌ر پیتان؛ **دال:** شاره‌زاییکه‌ر؛ **دال:** پیتی (د)؛ **جه‌لال:** شکۆ؛ **جه‌لال:** ناوی خودا؛
خه‌مر: باده؛ **سوچه‌ت:** گفت‌و‌گۆ، هه‌واله‌تی؛ **حال:** ئیستا؛ **حال:** چلۆنه‌تی باری
 ده‌روون؛ **ته‌لبه:** داخواز؛ **حه‌یا:** حه‌یات، ژیان؛ **تیا:** تیه‌ سه‌رگه‌ردان و پێ گوم کردوو؛
خویا: ئاشکرا؛ **په‌یاپه‌ی:** بێ‌پرانه‌وه؛ **سه‌به‌ق:** مله‌کار له‌ کێبه‌رکیندا؛ **که‌ز:** که، له.

پوخته‌ی مانا:

من هه‌له‌وه‌دای ئاوی ژیان بووم؛ له‌و ڕێگه‌دا سه‌رگه‌ردان بووم. تا خوای گه‌وره‌ وێنه‌ی
 جوانی نه‌م‌ری خۆی له‌ ڕووی سه‌لمادا نیشان دام. ئهم وێنه‌ی جوانی خودایه، ئه‌ی
 خودایه‌ چۆن نه‌خشاوه؟! به‌ژن تا بلی پێک‌و‌پێک، ره‌زاشیرین و ئیسک‌سووک،
 ورده‌خال له‌ سه‌ر ڕوانی و که‌وانه‌ی مانگی یه‌ک‌شه‌وه‌ی ڕۆکانی و بسکی وه‌کوو دال
 شکاوی، وه‌ک نووسراوی سه‌ر و ژێر و بۆر کراو بێ، زۆر هاسان له‌ دل‌دارانیان حالی
 ده‌کرد که ئاشکرا نووری خوایه و له‌ ڕوخساری سه‌لمادایه.

ئه‌و دیداره‌ وه‌ک جامیکی پێ له‌ باده‌ی جه‌لالی ڕۆشن و زولال، که به‌ره‌مه‌ی عیشوه
 و نازی تی کرابوو، سه‌دقات له‌ باده‌ی ئاسایی به‌هێزتر بوو. منی مه‌ست کرد و
 ده‌ستم کرد به‌ گفت‌و‌گۆ ده‌گه‌ل یارم. به‌لام گفت‌و‌گۆ نه‌ به‌ ده‌م؛ به‌ دل، به‌ گیان، به
 ده‌روونی پێ له‌ ئاگری دل‌داریی. ده‌مه‌قاله‌ی تیدا نه‌بوو؛ ده‌مه‌حال بوو. بوو به‌ مایه‌ی
 ژیان و مان و هه‌له‌نه‌وه‌رین. هه‌ر بۆیه‌شه‌ که ده‌سته‌-ده‌سته‌ دل‌داران، مله‌ ده‌که‌ن و
 له‌ غاران. به‌ ئاره‌زوون وه‌ک من به‌ ئاره‌زوو بگه‌ن. وه‌ک من چیژه‌ی باده‌ی دیداری
 یار بکه‌ن.

٧ جانى «مهلى» ژ قالوو بهلى بهندم وهلى دهر كاكولى
 بهلگين گولى روو ههيكهلى نهو ميسكه لى جارهك ههلى
 پهرده و ستوور دا بى قوسوور بيتن زوهوور ديمى ب نوور
 نوورا غهفوور خالين دهوور جاما تههوور لهعلين شهفهق

ماناى وشهكان:

قالوو بهلى: گوتيان ثارى، له پيشدا باسما ليوه كرد؛ وهلى: بهلام؛ بهلگين: گهلایانى؛ ههيكه: وشهكه لى ره گهزدا يونانيه، واتا بهژن بلند، به له نجه ولار، بت و كوتهل؛ تيمسال؛ جيگه لى قوربانى موقه ددهس له كليسا؛ هلى: لا درى، لا كهوى؛ ستوور: پهرده گه لى قوسوور: دريغ، كوتايى؛ زوهوور: دياردان؛ غهفوور: ناوى خوايه به مانا به خشنده لى گوناخ؛ تههوور: خاوين كه ره وه. خوا فهرموويه: باده لى تههوور دهر خوردي به ههشتيان دهر دى؛ شهفهق: سوورايى ئاسو له نيواران.

پوخته لى مانا:

سهلما! گيانه شيرينه كه لى مهلا! هر لهو ساوه خوا گيانه كاني درووس كرد و هيشتا دهنو ركه لى رهشى لهشى خاكى نه كردبوون، من گيرودهم. بهلام گيرودهى كاكولت؛ گيرودهى نهو ديمه نه تم كه وهك بت دهر پهرستري و وهكوو بتى زور جي گه وره، جوان كراوه. سهرى كولمهت، وهكوو پهري سووره گوله. ورده خالت، وهك ههلوهر پتر اوى ميسكن. به ثاوات له خوا ده خوازم په رده و له مپهر له نيوانماندا نه مينى. روخسارى گهش و روضنت - كه نمونه لى نوورى خوايه - خوى بنوينى. خاله ورده كاني سهر رووت، ليوه كانت - كه وهك پيالهل ملى و باده لى به ههشتيه و رهنكى ئالى لال ئاسايه و لهو بهرزه سوورايى ئاسوى ئاسمانى جوانى و نازداريت دپته بهرچاو - به چاوى دل، تير بينم.

٨ يار هات و مهست، سوبجا تهلهست من دمست ب دمست دى جام دمست
 كاكول دبهست تايهك فهرهست فيرا شكهست نيشانه قهست

ئەو لەب‌شه‌که‌ر وا هاته‌ دەر رابوو ژ به‌ر تاین د به‌ر
خالین دقەر زولف چوونه‌ سەر ئەسلان سه‌حه‌ر لی بوون فه‌ره‌ق

مانای وشه‌کان:

سوب‌جا ئەله‌ست: به‌ره‌به‌یانی ئەو رۆژه‌ی خودا گیانی دروست کردن؛ ده‌ست ب
ده‌ست: ر‌ووبه‌ر‌وو، له‌ نزیکه‌وه؛ فه‌ره‌ست: دەر‌چوو، دەر‌پ‌ری؛ نیشان: خال؛ قه‌ست:
ئامانج؛ رابوو: هه‌ستا؛ به‌ر: پ‌یش؛ د به‌ر: له‌ به‌ردا؛ قه‌ر: ر‌ه‌ش؛ ئەسلان: شیر؛ ئەسلان:
ر‌ه‌گه‌زان، بنه‌ر‌ه‌تان؛ فه‌ره‌ق: ترساو، بلاو؛ فه‌ره‌ق: په‌یدا بوونی سپیایه‌تی به‌ره‌به‌یان.

پوخته‌ی مانا:

له‌ رۆژی هه‌ره‌به‌ریوه، که‌ خوا گیانی دروست کردن، زۆر له‌ نزیک تووشی ئەو
سه‌لمایه‌ی خۆم بووم. پیاله‌ به‌ ده‌ست هاته‌ ده‌ری. به‌له‌نجه‌ولار ده‌ستی برد
کا‌کۆله‌کانی شانه‌ بکا و تیک‌په‌ر‌ینئ، چه‌پکه‌ تالیک له‌ ناوه‌ جیا بوونه‌وه‌ و خۆیان
گه‌یاندە خالی ر‌ه‌شی سەر ر‌وومه‌تی. ئەو لیۆشه‌ کرینه‌ شیرینه‌، که‌ په‌یدا بوو، هه‌موو
گیان له‌به‌ری هه‌ستان؛ ته‌نانه‌ت تالی بسکانی - که‌ ده‌وری خالانیان دابوو - له‌به‌ر ئەو
نازاره‌ هه‌ستان و چوونه‌وه‌ سەر بنکه‌ی خۆیان له‌و سه‌ره‌دا. به‌و تال له‌ سەر خال لادانه‌،
شه‌و نه‌ما و سپ‌یده‌ دەر‌چوو.

(یان: که‌ زولفه‌کانی هه‌لاویژنی چاوی که‌ له‌ هه‌یه‌ت شیرن، به‌و به‌یانه‌ مه‌ستانه
خۆیان وه‌ده‌ر خست. شیران له‌ ترس و عه‌یه‌ه‌تان، وا ترسان هه‌ر زراویان چوو.)

یهك و یهك

۱ دلبره را من سهحه ری هات ب تووخ و ب یهدهك
سهده یهدهك بوون د بهری تیک ب سنجاب و وشهك

مانای وشهكان:

توخ: جوقه ی سهر له تۆپه لیک موو؛ یهدهك: سوخمه؛ سنجاب: جانوهه ریكه خزمی
سمۆره، كهوله كهی زۆر به نرخه؛ وشهك: وشهگ، جانوهه ریكه خزمی شیر و پشیله و
له تایه فهی گوی پشه شانه. كهوله كهی زۆر به قیমে ته.

پوخته ی مانا:

یاره كه م بهری به یان هات. كاكو لی وهك جوقه ی شایان، له سهر دیار بوو. سوخمه یه کی
ده بهردا بوو به سه تان سنجاب و وشهگ به ئاوات بوون كهو لیان لهو سوخمه یه دا بوایه.

۲ یار بوو چوومه بواری ب زیارهت كهفی پا
«قال یا عاشق هاتیک یدی هات یدک»

مانای وشهكان:

بوار: ریباز؛ كهفی پا: بهری پین؛ قال: گوتی؛ یاعاشق: ئه ی دلدار؛ هاتیک: ئه وه تانی؛
یدی: دهستم؛ هات: بده؛ یدک: دهست.

پوخته ی مانا:

خۆم خسته سهر ریبازه كهی كه ماچی بهری پای بکه م. فهرمووی دلدار دهست بده
هه لتهینم! هانی دهستم، ماچی بکه!

۳ دل و جان ھەردو مە دانئى کو ئىجازەت ژ مە خواست
«قُلْتُ اَسْتَوْدِعُكَ الْبَارِىَ اللّٰهُ مَعَكَ»

مانای وشەکان:

قُلْتُ: گوتم؛ اَسْتَوْدِعُكَ: بە ئامانەت ئەدەم؛ بارى: خودا؛ مَعَكَ: دەگەل تۆ.

پوختەى مانا:

يار كه رابرد، فەرمووێ بە ئىجازەى تۆ ئەوا دەڕۆم. گوتم بە خودات دەسپێرم؛ خوات دەگەل بێ.

۴ تە دڤى ساف و زەغەل ژىك ڤەدى تەجرەبەكە
دا عيارى ب تەمامى بنومىتن تە محەك

مانای وشەکان:

ساف: پاک و بى خەوش؛ زەغەل: چرووک؛ ژىك ڤەدى: لىك بکەيهوه؛ عيار: ھەلسەنگان و ناسين؛ محەك: ئامرازى کړاندن؛ ئەو بەردەى چۆنیهى زىږى پى دەردەخەن.

پوختەى مانا:

دەتەوئ بى خەوش و چرووک لە يەكترى ھەلاوېرى، پاک و پيسان تاڤى كەو! محەك دەزانئ زىږ تەواوہ يان چەند مسى تى كراوہ. واتا ئەگەر لات واىە دلدارى راست نيم، بى ئەزموو تا بۆت دەرکەوئ چەند پاک و ساغم بۆ ئەوین.

۵ دەورئ زولفا تە موسەلسەل ب نەزەر حەل کو نەبت
نەزەرئ سافى دلى سەر ددرت نوقتەبى شەك^۱

۱. مەلا لەو بەیتە شیعردا، مەبەستە لىك جياکانى عىلمى حىکمەت و کەلامى داوئە پال يەك. «ھەزار»

مانای وشه‌کان:

دهور: ده‌وره‌دان، سال، خهرمانه‌ی مانگ؛ **دهور:** له زاراوه‌ی زانایانی عیلمی که لامدا دوو مه‌به‌ستی به‌سته به یه‌کن که بی یه‌کتریان ناکری و ئاکام هر ده‌بیته‌وه یه‌ک و پیدا برۆ؛ **موسه‌لسول:** به‌زه‌نجیره؛ **موسه‌لسول (یان: ته‌سه‌لسول):** له زاراوه‌ی زانایاندا چهند کاریک یا چهند مه‌به‌ستیک که به‌یه‌که‌وه لکان و هیچیان به بی‌هیچیان نابن و برانه‌وشیان بۆ نییه؛ **نه‌زه‌ر:** دیتن به‌چاو؛ **نه‌زه‌ر:** له زاراوه‌ی زانستدا چهند مه‌به‌ستیکی ئاشکرا بی‌نییه پال یه‌ک تا نااشکرای پی دهرخه‌ی؛ **شه‌ک:** گومان؛ **نوقته‌ی شه‌ک:** واتا که له ده‌ور و ته‌سه‌لسولدا، پیاو سه‌رگه‌ردان ده‌مینیت و پرڭه‌ی هل کردن ون ده‌کات. به‌خه‌یال و نه‌زه‌ریه، به‌لگه‌یه‌ک ده‌دۆزیتته‌وه که کیلی پرڭار بوونه. واتا به‌گومانی ده‌راوی ده‌ره‌تان ره‌چاو ده‌کا؛ **سه‌ر ددرت:** سه‌ر هه‌لده‌دا.

بوخته‌ی مانا:

ده‌وره‌دانی خهرمانه‌ی مانگی روخسارت، که زه‌نجیره‌ی لیکنه‌پساوی که‌زیه‌کانت له که‌زیه‌بی برانه‌وه‌کانت ده‌وری داوه، سه‌ری ئیمه‌ی له ناو ئه‌و جه‌غزه‌بی ده‌رکه‌گیژ کردوو و که‌وتووینه‌بسی دژواری ده‌ور و ته‌سه‌لسول له سه‌ر پروت. که‌زیت جوانیه‌که‌ی له پروته؛ جوانی پروت به‌و پرچانه‌وه هیچیان بی یه‌کتریان ناکری و هه‌تا زۆر لئی بکۆلینه‌وه و له نوخته‌ی خال وردینه‌وه و به‌گومان به‌هۆی خاله‌وه ده‌ره‌تانیک به‌دی بکه‌ین، له شک و گومان ده‌ره‌ناچین و له‌وه‌موو به‌چاو دیارانه، ناگه‌ینه‌مه‌به‌ستی نادیار؛ که‌هۆی جوانی له بسک و خال و روودایه. ده‌بی چاوی دل‌مان پروون بی و به‌و به‌روانینه‌جوانی تۆ. ئه‌وسا سه‌ره‌تای کلافه‌ی گومان و شک، سه‌ر هه‌لده‌دا و ده‌زانین جوانیت له‌چییه و حالی ده‌بین.

«مه‌لا حیسامه‌ددینی سه‌را» ده‌لێ:

به‌سو‌غرای ده‌م و کو‌برایی چاوت مه‌تله‌یتکم بوو

به‌سه‌د ده‌ورو ته‌سه‌لسول هاته‌پیش زولفی په‌ریشانت

۶   ئاھوا من نہ کوو رہنجہک تہ ب خاتر بگہت
 بہ خودی کی لو کو ئہو سہ گ ب خودی ہاتہ مہسہک

مانای وشه کان:

خاتر: دل، بیر؛ به خودی کی: تۆبی و خودا؛ خودی: خۆبه خۆ، له خۆیه وه؛ مه سک: گیران؛ مه سک: له ناچارایی قافییه وه هاتوو ه.

یوخته‌ی مانا:

ئاسكە چاوجوان و ناسكەكەم! تۆبى و خودا لە منى دلدەر- كە سەگى بەر دەرگى خۆتەم- دل مەگۆرە و لىم مەرەنجى و مەلى سەگ هاتووە بۆ راوەئاسك. نەخىر ئەم سەگەى بەر دەرگات خۆى بە ئارەزوى دلى خۆى كردۆتە نىچىرى چاوت و گىرۆدەى داوى جوانىتە.

نازانم کام شاعیر دہلی:

سه یری نایینم نیچیروانیک به شوین نیچیره وه

سه‌یری خوش‌تهو حانه‌یه نیچیر وه‌دوو‌ی راو‌که‌ر که‌و‌ی^۱

۷ ب ئه فینئ مه له ک و چه رخ و فه له ک تینه سه ما
ره وشه نن تیک ب میهری ژ سه ما تا ب سه مه کی

مانای وشه گان:

میهر: ههم رۆژ ههم خۆشه‌ویستی و دل‌داری؛ سه‌مه‌ک: ماسی، نیاز ئهو ماسیییه که زه‌مینی له سه‌ر یشته.

پوخته‌ی مانا:

سهروربهر ئاسمان و زهوی و بهرزو نهوی و ههرچی لهناویاندا ههیه، به فرشته و به

۱. ویدہ چي ماموستا ھه ژار مہ بہستی ئہم بہیتہی سہ عدی بووبی:

غزال اگر به گمند اوفتد عجب نبود   عجب فتادن مرد است در گمند غزال

ئاسمان و بہ عہرزہ وہ، تہانہت بہو ماسیہ شہوہ کہ دہلین لہ ژیر عہرزایہ، لہ شوین و شہبق دانہوہی خوڑی ئویننی خودایی کہوتوونہ سہما و ہہلپہ رکئی و بی ئارامن.

۸ نہ کوو پە یوہستہ ب یە ک بن ژ سوړی عیشقی دو روح
دئ ب ئە شباح ببن واسیل و پە یوہستہ ب یە ک

مانای وشہکان:

سوړ: دلکیشی، جازیبہ؛ ئە شباح: تارمایگہل؛ ئە شباح: بریہ تیہ لہو گیانانہی کہ لہ سہر زہوی کوچ دہ کەن و بہ دیمەن دہ چنہ ناو لہ شیکی پروناک کہ لہ لہ شہ گلینہ کە ی ژیان سہرزہ مینیان دہ کا؛ واسیل: گہیشتوو؛ پە یوہستہ: ہہمیشہ؛ پە یوہستہ: لکاو.

پوختہی مانا:

ئە گہر دوو گیان لہ سہر دنیا بہر کیشہری دلداریی نہ کہوتبتین و ئوین لیکیان پیلۆز نہ کا، چۆن لہو دنیا لہ پاش کوچ کردن لہ زہوی، تارمایی ئہو دوو گیانانہ بہ یە ک دہ گەن و ہہمیشہ پیکہوہ دہ بن؟!

۹ ژ موسہمما عہدەد و کەس رەتئ ئەسما تو مہبین
زہید و عہمرین مہ حەتا چەند؟ دو نینہ یە ک و یە ک

مانای وشہکان:

موسہمما: ناوبراو، ناونراو؛ کەس رەت: زۆری؛ زہید و عہمر: ناوی پیاوی کەس نہ ناسن، کہ لہ کتیبی ریزماناندا بو نموونہ باسیان دہ کری.

پوختہی مانا:

لہ بازاری دلداریدا، مَن مَن و تۆ تۆیە ک نیہ. با لہ ناونرانیش جیا بن، بو ناسینہ و رزگار بوون لہ سہرتاسینہ. زہید و عہمر ہەر یە کیکن؛ مہلئ دوانن. ئہوین دووہتی نازانی.

دیاره مه لا باسی ناوه زۆره کانی خودا ده کا که هه موویان ناون بو تاقه خودایه ک.

چ فه ساحه ت ب مه لاحه ت وه ددیڤری تو «مه لا»

ئه ف ئه دایاته د شیعری وه شیرین و ب نه مه ک

مانای وشه کان:

فه ساحه ت: گفت پرهوانیی؛ مه لاحه ت: مه زه داری؛ نه مه ک: خۆی، لیره دا بریه تییه له تام و دلرفینی.

پوخته ی مانا:

مه لا! به راستی له شیعرا گاله ده که ی! ئه و گفت و لفت پرهوانی و قسه به تام و خویانه ت چلۆن بو دین؟ شیعره کانت هه تا بلێی ریک و شیرن و مه زه دارن.

پاره‌ی جهرگ

- ۱ «تَعَالَى اللَّهُ» زه‌هی حوسنا موباره‌ک!
ته‌باره‌ک، سه‌د ته‌باره‌ک، سه‌د ته‌باره‌ک
۲ مه‌گهر شیرین ب فئی شیرانیی بوو
«الَا شَمْسُ الْمَلَاَحَهْ قَدْ تُشَارَكُ»

مانای وشه‌کان:

تَعَالَى اللَّهُ: پایه‌به‌رزى بۆ خوا؛ زه‌هی: چ زۆر، عه‌جایب؛ موباره‌ک: پیروژ و به‌پیت؛
ته‌باره‌ک: پیروژى بۆ خوا؛ شیرانی: شیرنایه‌تى؛ ئەلا: ئاگادار به؛ شه‌مس: خۆر؛ قه‌د:
لیره‌دا واتای (ده‌بی؟)؛ تُشارک: هاوبه‌شى له‌گه‌ل بکری.

بوخته‌ی مانا:

چۆن جوانییه‌که خودای گه‌وره به‌ تۆى داوه؟! ده‌س‌په‌نگینی و پایه‌به‌رزى هه‌ر بۆ
خوايه. هه‌ی ماشه‌للا، سه‌د ماشه‌للا، سه‌د ماشه‌للا! که‌ی شیرینه‌که‌ی که‌ فهرهاد دلی
دایه، به‌ جوانی و شیرینی تۆ بوو؟ تۆخۆریکی له‌ عاسمانی دلکیشی و مه‌زه‌داریدا. خۆر
له‌ عاسمان هاوتای کوانی؟

- ۳ ژ غونچین بوغچه‌یا وی گولعوزاری (گولعیزاری)
ژ هه‌ر غونچه‌ د دلدا مایه‌ خارمک

مانای وشه‌کان:

بوغچه: باخچه‌ی گولان؛ عیزار: لاجانگ؛ ما: ئیمه؛ د دلدا مایه؟: ده‌ دلدا ماوه (یان:
ده‌ دلی ئیمه‌دایه).

پوختەى مانا:

لەھەر خۆنچىكى ناو باغچەى گۆلى ئەم گۆل لاجانگەدا، دەرکىكى داخ و عەزرەتمان لە دلدایە.

٤ ل تەختى دلبەرئ پروونى ب شاهى

ل تە شاهى موبارەك بت موبارەك

٥ ژ دیدارى موراذا من بیهخشی

موراذا من ژ تە دیداره جارهك

٦ د دل دائى و دیسا دل دسوؤزى

«أَتَحْرِقُ يَا مَلِكَ الْحُسْنِ دَارَكَ؟»

٧ عىزارئ گەر ل من دى تول دل دە

«لَأَنَّ الْقَلْبَ قَدْ يَهُوى عِزارَكَ (عِزارَكَ)»

مانای وشەکان:

شاهی: شادی و دلخۆشی؛ دسوؤزى: دەسووتینی؛ أ: ئایا؛ تَحْرِقُ: دەسووتینی؛ یا: ئەى؛ ملیک: خاوەن، پادشا؛ حُسْن: جوانی؛ دَارَكَ: مالی خۆت؛ عىزار: تیری هەردوو قەراغ تیز؛ عىزار: سەرکۆنە و لۆمە؛ عِزار: لاجانگ، کاکۆل، پروومەت؛ لَانْ: چونکە؛ يَهُوى: عاشقە بە.

پوختەى مانا:

تۆ سەردارى دلبەرانی و ھەموو دلبەر تۆيان بەگەرە قبوولە. دە بە شادی لە سەر تەختى گەرەبى و سەرورەبى جوانان پۆنیشە! لیت پیروۆز و مبارەك بى. ھەر شایەكى لە سەر تەختى بەختەوهرى جیگیر دەبى، ھەژاران دەلاوینیت و خیریان بە سەردا بەش دەکا و بەخشش بە بى بەشان دەدا. منى ھەژارى دلداریت ھەموو ئاوات و ئارەزووم دیتنى دیدارى تۆیە. بیکە بە خیر بۆ جارىک خۆتم نیشان دە!

زۆر پیم سه‌یره تۆ له ناو دل‌مدا ده‌ژی و که‌چی به‌ر ئاگری ده‌ده‌ی. پاشای جوانی جا وا ده‌بی تۆ مالی خۆت بسووتینی؟! ته‌گه‌ر هه‌ر به‌رپارت داوه به تیری تانه و سه‌رکۆنه یان به په‌یکانی نووک تیژی سه‌ری بسک و مووی کاکۆلت من بکوژی، دله‌که‌م تیره‌باران که؛ چونکه ئه‌وی گیرۆده‌ی لاجانگ و کاکۆلانتیه، دله‌ شیت و دیوانه و بی ئارامه‌که‌مه.

٨ ته‌ جه‌رگی من ژ دل کر پاره-پاره
«فَجَارَكُ يَا بَدِيعَ الْحُسْنِ جَارَكُ»

مانای وشه‌کان:

ژ دل: هه‌ر به‌ راستی و له ناخی دله‌وه؛ جَارَك: هاوسات؛ جَارَه‌ک: په‌نادانی تۆ؛ جَارَك: په‌نا به‌ر به تۆ؛ بَدِيع: تازه داهاوۆ؛ حُسْن: جوانی.

پوخته‌ی مانا:

له ته‌هی دل‌دا ده‌ته‌ویست جه‌رگه‌که‌م پاره-پاره‌که‌ی؛ ته‌وا کردت. ئه‌ی تازه جوانی بی وینه! چۆن تۆ ده‌بی گوێ به‌و فه‌رمووده‌یه نه‌ده‌ی که پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: هاوسایه‌که‌ت؛ دیسان هاوسایه‌که‌ت؛ ته‌مجاریش هاوسایه‌که‌ت. خۆت ته‌زانیت جه‌رگ هاوسای دله‌که‌مه و تۆش له دل‌مای. که وا بوو جه‌رگ هاوساته. په‌نام بده! په‌نام به جوانیت هیناوه. خوا فه‌رموویه: «ته‌گه‌ر کافری خوا نه‌ناسیش بیته په‌نات، په‌نای بده!» تۆ چۆن له ژیر په‌نای خۆتا، من و دل و جه‌رگ و هه‌ناوی سووتاوم، په‌نا ناده‌ی؟!

٩ وه‌ره خانم بکوژ به‌سته ب خه‌نجیه‌ر
«مه‌لی» ته‌مما ب ده‌ستی خوه‌ی موباره‌ک

مانای وشه‌کان:

به‌سته: بی‌ترس، به‌ راشکاوی، بی‌سل کردن.

پوخته‌ی مانا:

میر و گه‌وره‌م! (یان: خانمه نازەنینه‌که‌م!) له‌ کوشتنم به‌ خەنجەرەن هیچ سل مه‌که‌؛
خوێنه‌که‌مت لێ‌ هە‌لال بێ. به‌و مهرجه‌ی به‌و ده‌سته‌ جوان و پیرۆزه‌ی خۆت
خەنجەرم لێ‌ داوه‌شینی و دوا‌یی به‌ به‌ده‌ختیم بێنی.

چاوی به لئهك

۱ نازكهك من سههري دي ب جهمالا خوه نهوهك
حوور و ويلدان و بهري بوو نه بهشهر بوو نه مهلهك

مانای وشهكان:

ويلدان: ئه و كورپه تازه لاوانه ي له بهههشتان؛ بهشهر: مرؤ.

پوخته ي مانا:

سهر له بهيان جوانيكي ناسك و نازدارم هاته بهر چاو؛ وهك چي ئه چوو؟ سهر گهر دانم
بلييم وهك چي. كچؤله چاوره شهكان و لاوه خوئين شيرينه كانى بهههشت و بهري و
فريشته، لييم پروونه - به جوانى - نه ده گهينه ئه و. خو مرؤش ههر باسى مه كه.
«خانى» ده لي:

به سنت چ بدهم؟ ئه ونده جوانى

وهك ههر چي بلييم جوانى، وانى

۲ وهر ته ماشاي شه هيدين خوه كه جارهك تو بنى
«أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ» ژ دو چه هفين د به لهك

مانای وشهكان:

بنى: بنؤره، بنواره، پروانه؛ أَحْسَنَ: چاكه ي كرد، جوانى درووس كرد؛ ته بارهك:
گه وري و پيرؤزى بو خوا.

پوخته ي مانا:

گه وري و پيرؤزى بو خوا، جوانى چؤنى درووس كردووه. تو بو ئه وه كه بزاني چهنده

جوانی، هەر جاریک وەرە و بنۆرە لە کوژراوانی چاوانت. ئەو نامەخوا و پەنا بە خوا لەو دوو چاوە بەلەکانەت!

٣ سونبولین تەر ل گولان پال ب مەستی ددرن
سوسنن تازە ل نەسرین وەرەقان بوونە هەلەک

مانای وشەکان:

ددرن: دەدەن؛ وەرەق: پەرە؛ هەلەک: ئالاقە؛ هەلەک: سەرگەردان؛ هەلەک: بە لادا هاتن و شکان؛ هەلەک: تەماحی زۆر؛ هەلەک: تینوەتی گیای بێ باران.

پوختە ی مانا:

کەزی یارم، کە بە سملی تەر دەشبهینرین، بە دینی کولمە سوورەکە، کە وەک پەری گولی ئالە، سەرخۆش بوون و بە مەستی پالیا و گول دا. سوێسنە ی هەرە پەسند و جوان - کە مەبەست بسکە کانیهی - لە سەر پەری هەرە سپی گولی نەسرین - کە نیازم لە لاجانگانه - بوونە ئالاقە. (یان: لە تاوان تیکشکان و بەو لا و بەم لادا دەکەوتن.)

٤ نازکا من کوب مەستی د چەمەن هاتی خەرام
ژ حەسەد چوونە خوسووفی مەه و میهری د فەلەک

مانای وشەکان:

حەسەد: ئێرەیی؛ خوسووف: قوپان؛ خوسووف: گیرانی مانگ.

پوختە ی مانا:

یاری ناسک و نازداری من، کە لە جوانی خۆی مەست ببوو، بە لەنجهولار هاتە گولزار و میژگولان. مانگ و خۆر کە دیتیان یارم زۆر جوانتر و لەبارترە لە هەردووکیان، لە ئاسمان خۆیان شاردەوه و بە پەلە ی ئێرەیی گیران.

۵ ئی ژ غه فلهت ته بینت کو دمینیت هه یهات
ته ب چه هفین د به له ک کوشتنه مه زلووم گه له ک
۶ زهره یه ک عیشقی گه هاکی و ژ عه قلی خوه نه بر
«کُلُّ مَنْ صَادَقَهُ دَاهِيَةٌ الْعِشْقِ هَلَكٌ»

مانای وشه کان:

هه یهات: دووره، هه یهوو؛ گه له ک: یه کجار زۆر؛ کُلُّ مَنْ: ههر که سیک؛ صَادَقَهُ: تووشی هات؛ داهیه: به لای زل؛ هه له ک: به هیاک چوو.

پوخته ی مانا:

ههر کهس له پڕ تۆ بینن، چون دهمینی؟ دووره مانن؛ هه یهووی دهوئ. تۆ بهو چاوه به له کانهت، زۆر بی سوچ و گوناخت به کوشتن داوه. ههر تۆز قالیک له ئه وینن، وه کام پیاوی ژیر بکهوئ، ئاوه زی له بهر نار فینن؟ ههر کهس تووشی بوو به تووشی ئه و به لایه - که ناو نراوه دلداریی - ده بی فاتیحای بخوینن.

۷ خوسروئ عیشقی کو روونیشتی ل سهر ته ختی وجود
«فَتَحَ الْقَلْبُ عَلَى الْفُورِ وَلِلرَّوْحِ مَلَكٌ»
۸ وه هج عیشق و چ سه لامهت کو د دوورن ژ یه کئ
«کُلُّ مَنْ يَسْلُكُ حُبًّا سُبُلَ النَّارِ سَلَكَ»

مانای وشه کان:

وجود: بوون و هه یه تی؛ فَتَحَ: کرد یه وه؛ فَتَحَ: گرتی؛ قَلْبُ: دل؛ عَلَى الْفُورِ: دهسته وله جئ؛ مَلَكٌ: بوو به خاوهن؛ يَسْلُكُ: ده روا به؛ حُبٌّ: ئه وین؛ سُبُلٌ: ریگایان؛ نار: ناگر؛ سَلَكَ: رویشت پیتدا.

پوخته ی مانا:

پادشای ئه وین ههر که گه یه سه ته ختی سهروه ری دنیا و هه بوون، دهسته وله جئ بوو

به خێوی مولکی گیان و هه موو شاری دلانی گرت.
ئێوه چۆن ده گه ل ئه ویندا باسی مان و ساغی ده که ن؟! هه که سه ی رینگه ی ئه وینی
گرتۆته بهر، خۆی خستۆته ناو ئاگر و له سه ر پۆلوان هه نگاو ده نی.

٩ ئاهێ بێ گاڤ ژ دل تێن مه ژ پیتا د جه گه ر
بهس تو بێ فهیده نه سیحه ت که مه دل بوویه به له ک
١٠ ما ژ عومرێ مه چ مابت وه ره ئیدی قمه را
دا د ئه قتاری وجودی بکرین سه یرێ مه له ک

مانای وشه کان:

گاڤ: وهخت؛ پیت: بلیسه؛ فهیده: بههره، فایده؛ په ل: پۆلوو، سکل؛ ما: ئهشی؛ قمه را:
وێرای ئیمه، ده گه لمان؛ ئه قتار: مه له بده نگه ل؛ سه یر: رۆیشتن؛ سه یر: تماشا.

پوخته ی مانا:

بۆ جه رگی من وهخت و بێ وهخت نه ماوه. هه موو ده مان له و بلیسه ی که تیا به، دوو که لی
هه ناسه ی به رزه. برا بهس ئامۆژ گاریم که! به ره ی نییه. سه ره رای جه رگی پر له گر،
دلیشم وه ک سکل وایه و هه ر خۆی په نگری ئاگره. هه ودا ی ته مه ن وا هه لده کرێ و بۆ
مردن زۆرم نه ماوه. یاری جوانم! ده سا به زه ییت پیمدا بێ؛ بمخه شوین خۆت؛ با له
هه موو مه له بده ندی ئه م دنیا به دا، گه شتیکی فریشه ئاسام به نه سیب بێ.

١١ ده ستیوائێ کو ژ حوسنا ته فه دا لامیعه کێ
«نَظَرُ الشَّمْسِ مِنَ الشَّرْقِ إِلَى الْغَرْبِ دَلْكُ»
١٢ ئا فتابی کو نه ته سویرێ ژ حوسنا ته بتن
«نورُهَا فِي نَظَرِي ظُلْمَةُ دَاغٍ وَ حَلَكُ»

مانای وشه کان:

ئێستیواء: راست بوون؛ خه تی ئێستیوا: ئه و هیله به که رۆژ له ناوه ندی ئاسمان بهر خۆی

دهدا؛ فهدا: دایهوه؛ لامعه: برووسکهدار؛ نَظَر: چاو، تماشا؛ مِنْ الشَّرْق: له خۆرههلات؛
إِلَى الْغَرْب: بۆ لای رۆژپهڕ؛ دَلَك: بهرهو ئاوا بوون چوو؛ نورُها: رۆشنی ئهو خۆره؛ فِی
نَظَرِی: له بهر چاوی من؛ ظَلَمَهُ: تاریکی؛ داج: شهوی تاریک؛ حهلهک: زۆر تاریک و
رەش.

پوختهی مانا:

له جوانی تۆ، برووسکهیهک گه‌یشته‌ خه‌تی ئیستیوا. خۆری هینده‌ شهرماوی کرد که
چاوه‌ی چاوی له‌ ئالی رۆژه‌لاته‌وه‌ وه‌رگیرا و ر‌ووی کرده‌ لای خۆرپه‌ر‌ه‌وه‌ و به‌ره‌و
ئاوابوون راخوشی... ئهو خۆره‌ی که‌ وینه‌ی جوانیت نه‌داته‌وه‌، له‌ به‌ر چاوم ر‌ه‌شه‌ وه‌ک
شه‌وی تاریکی ئه‌نگووسته‌چاو.

۱۳ ژ هه‌وا به‌ند ته‌ کرم شو به‌هه‌تی بای د سڤک

چ ژ بسکا ته‌ بییم؟ ئاه ژ بسکا ته‌ چه‌له‌ک

۱۴ ئه‌ز ژ زولفا ته‌ فهرستم مه‌ ته‌له‌ب کر له‌بی له‌عل

لی د چاها زه‌قه‌نی بی سه‌روپا چوومه‌ هه‌له‌ک

مانای وشه‌کان:

هه‌وا: ئه‌وین؛ هه‌وا: با؛ هه‌وا: به‌رزایی، حه‌وا؛ سڤک: سووک؛ بییم: بیژم؛ چه‌له‌ک:
چه‌له‌نگ و شۆخ؛ چه‌له‌ک: خوارایی سه‌ری دار گۆچان؛ فهرستم: ر‌اپسکام؛ زه‌قه‌ن:
چه‌ند؛ هه‌له‌ک: پشوو سوار، هیلاک.

پوختهی مانا:

له‌ ئه‌وینت وا تاسابووم، دامابووم که‌ بۆ کوێ بچم و چم به‌ سه‌ر دی. له‌په‌ر به‌ندی
بسکه‌کانت ئالقه‌یان دا له‌ گه‌ردنم؛ وه‌ک بایه‌کی سووک و بی سه‌نگ، هه‌لیان‌په‌ریم. له‌
حه‌وادا، ملم له‌ په‌له‌قاژه‌ نا. ئاخ له‌و بسکه‌ ر‌ه‌شانه‌ی تۆ! نه‌ک هه‌ر من، باشیان - به‌و
سووکیه‌ - له‌ ناو خۆیاندا گرتوه‌.

له‌په‌رکا خۆم له‌ گه‌وی به‌ندی بسکانت ر‌اپسکاند و به‌ هه‌له‌داوان ده‌چوومه‌ تماشای لیوه‌

ئالە کەت. خوت و خافل دەچالسی چەناگەت کەوتم. وە ک مەلیکی بی بال و پەر،
بی دەست و بی، لەو چالەدا سەرگەردانم و بی پشووم و بەرەو نەمان شوو دەبمەو.
«حافز» دەلی:

دە نەمگوت کە بە پارێز بە لە پرچی یارم؟
باش تەنانت لە گەوی بسکی ئەوا گیراوه!

۱۵ ب ئومیدا تە هومایی نە «مەلی» تووڕ فەدا
وەر تەماشایی جیهان بویە هەمی توڕ و شەبە ک

مانای وشەکان:

هوما: پیروزی سیبەر پیروزی؛ فەدا: نایەو؛ شەبە ک: تووری راو.

پوختە ی مانا:

نە هەر مە لا بە هومیدی گرتنی سیبەرە کە ی تو، کە پیروزی سیبەر پیروزی بەودمی،
داوی ناو. وەرە سەیری هەموو دنیا! تەپکە و داو و هەموو عالەم ویلن لە شوین
سیبەری تو. بۆ هەر کوێ دەچی هەر تەپکە و فاقە و دامووسکە دانراو و لە ریتا
نراو تەو.

دل پهره ننگه

- ۱ کو ئیشارهت ب بیشارهت بدرت نه غمه یی چه ننگ
ژ رووی ثایینه یی دل برتن پهرده یی زه ننگ
۲ فه همی راز ئهر بکری وهر بیهی موژده یی ساز
چه ننگی بی پهرده دیژت نه نهی و نایی ب ده ننگ

مانای وشه کان:

بیشارهت: مزگینیی؛ نه غمه: ئاواز؛ زه ننگ: ژه ننگ؛ بیهی: بیسی.

بوخته یی مانا:

ههر ئه گهر مزگینییی کی خوش له ئاوازی چه ننگه وه چه ننگ له دلمان دا، ئاوینه یی دل
مشت و ماله و ژه نگی له سهر راده مالی. ئه گهر له وانیه یی که شیاوی راز پی وتن بی و له
نهینیان حالی بیی، وهره گوئی له سازان بگره که چون رازان وه دهر ده خن. چه ننگ به
ئاشکرا پیته ده لی چ خه به ره و بلویر و شمشالیش به ده ننگ بانگت ئه کهن.

- ۳ وهه کو بی شاهد و مه جوو بی ته عومری خوه بواری
کاره کی رابه بکه وه قته کو ئیواره دره ننگ
۴ بهری مه قسودی ژ توو بی نه گرین مه علوومه
مه ژ دهستی خوه بی کووتاه و ژ پاییی خوه بی له ننگ

مانای وشه کان:

شاهید: دلهر؛ بواری: رابوارد؛ رابه: ههسته؛ توو بی: خیر و خوشی و بهخته وهری؛ توو بی:
داریکه له به ههشت، به ههشتیه کان ده چنه بنی؛ کووتاه: کورت، کن؛ له ننگ: شهل.

پوختهی مانا:

به داخه وه ته مه نی خۆت بی یار و دلبر گوزهراند. ههسته چاریکی خۆت بکه و کاریک بکه! ته من گه یه وه ته ئیواره و له دنیا ده رچووی... ههتا خپوی ئهم دهسته کورت و قولانه و ئهم لاقه شهل و گپهرانی، ههر ده بی به تهما نه بی بهر له داری به خته وه ری دابوهری و بیچنییه وه.

«خه بیام» ده لی:

حه یفم له دلی دئی که به بی سووتمانه
دل داری تییا نه کـردوو هـیـلانـه
ههر پوژی که بی دلبر و بی دل داری
بی نرخه پـروپووچه زیانی زیانه^۱

۵ دلی یاری مه نه بوو نه رم ب سه د ئابی گری
ئه سه ری دئی چ بکه ت ئاب ب سه د قه تره ل سه نگ؟
۶ سینه گه تیت کو بکه رب ت ژ ده ربی عیشقی
مه جه گهر شوبه ه تی بارووته و دل ما ه پهره نگ

مانای وشه کان:

ئاب: ئاو؛ گری: گریان؛ ئه سه ر: شوین؛ ده رب: زه بر؛ په ره نگ: پۆلوو، سکل.

پوختهی مانا:

زۆر گریام و زۆرم فرمیسک داباراند؛ به لام دلی ئهو یاره ی من به ئاوی چاو نه رم نابی. به ردی په قه؛ ئاو کهنگی کاری لی ده کا. دیومه وه ستای که فر تاشین به رد ده کۆلن، بارووت ده که نه ناو کولیا و پۆلویه کی له سه ر داده نین. به رد ئه ته قی و به جاریک له به ری ه که ده چی. سینگم جار-جار له بهر زه بری خۆشویستی ئهو یاره، به. ده ردی

سودازدهی مهر دل افروزی نیست
ضایع تر از آن روز تو را روزی نیست

۱. ای وای بر آن دل که در او سوزی نیست
روزی که تو بی باده بسر خواهی بُرد

به‌رده‌که ده‌چی. جهرگم ره‌شه وه‌ک بارووت و وه‌کوو بارووت ناگرگه. دله‌که‌شم به
ته‌واوی بویته پۆلوو. چۆن سینگى هه‌زار نه‌ته‌قى و هه‌لنه‌ته‌کى؟!
«بابا هه‌زاری موکریانى!» ده‌لئ:

به‌گریه‌م پیکه‌نى، خه‌نده‌ت به‌شینه
ده‌لئى پاش گریه‌ نۆره‌ی پیکه‌نینه!
دلت گهر سه‌دیه‌کى سینگت نه‌رم با
نه‌رم بووی ئیسته‌ بو‌ماچیک له‌سینه

ب چ ره‌نگى مه‌ د دل خه‌ف بیتن گه‌وه‌ه‌رى عیشق
عاشقان موحبه‌ت و میه‌را زه‌ریان کفشه‌ ژ ره‌نگ
کفشه‌ مه‌جمووع و په‌ریشانیی حالى مه‌ د دل
ژ سه‌رى زولفا په‌ریشان و ژ بسکا ته‌یه‌ شه‌نگ

مانای وشه‌کان:

کفش: دیار، که‌شف؛ زه‌رى: سه‌وزه‌ ره‌نگ، سپى پیستی ئامال زه‌رد؛ مه‌جمووع:
تۆپه‌ل؛ په‌ریشان: بلاو.

پوخته‌ی مانا:

گه‌وه‌ه‌رى بئ‌وینه‌ی ئه‌وین، چۆن ده‌توانین له‌ ناو دلماندا وه‌شیرین؟! خۆشه‌ویستی
زه‌ردئه‌سمه‌ر و سه‌وزه‌ ره‌نگان، زه‌ردى ده‌ده‌ن به‌ ره‌نگى دلداره‌کانیان و دل‌یان دزی
گه‌وه‌ه‌رى لئ ده‌رده‌که‌وئ. له‌و لایشه‌وه‌ سه‌رى پرچی په‌ریشان و تۆپه‌له‌ مووی بسکى
شه‌نگت، په‌ریشانى و بلاوى دل و ده‌روونمان و تیکه‌لاویى پرایى دلداره‌کانت نیشان
ئه‌ده‌ن.

نه‌ تنئ گه‌زمه‌ دبارن مه‌ ژ قه‌وسئ دو هیلال
مه‌ ژ موژگانئ سیه‌ه‌ تینه‌ جه‌گه‌ر تیر و خه‌ده‌نگ

۱۰ ميسلى وئ قەوسى ھىلالى كو دو نوون رەيحانى
كى نيشان دانه ژ شیراز و کيى ئائينه ژ يەنگ

مانای وشەکان:

رەيحانى: وەك ریحان؛ رەيحانى: شیوه خەتیکى زۆر جوانه؛ شیراز و يەنگ: دوو
شارن به کهوانى چاک ناسرابوون.

بوختهی مانا:

جگه له وهى که له کهوانى دوو برۆی - که وەك مانگی يەکشەوئە - تیرمان به سەردا
دەبارن و ئەو کهوانە برۆیانەش لەوانە نین که له شیراز و يەنگەوئە دەیانھینن. نەخیر
ئەوانە به تیشکن وەك مانگی يەکشەوئە دەچن؛ که خەلک دەس له بان چاوان به
خۆشى بۆيان دەپوانن. دەگەل تیشک و بەرچاويشدا، وەك دوو نوونی زۆر ھونەرین که
به دەسخەتى رەيحانى نووسرابن و بۆنى ریحانانیش دەدەن! تیری مژۆلەکانى له
رەشى و تیریش، بى بەش نەبوون. لەپەستا تیری ئەوانیش دادەرژینە سەر جگەرمان.

۱۱ ھەر له دۆرا حەجەرئەسوود حەبەشان چەرخ و تەواف

تین وقووفاً عەرەفاتى ب سەما نووبى و زەنگ

۱۲ سەف ب سەف تورک و موغول دۆگوش و ھىندى د کەمین

ب عەجەب ھاتنە جەنگى حەبەش و رووم و فەرەنگ

۱۳ میر و کرمانج ل ھەولان (ھۆلان) قەدەرەك وەستانە

لى بنیقى ب سەف و تیپی عەرەب ھاتنە جەنگ

مانای وشەکان:

حەجەر: بەرد؛ ئەسوود: رەش؛ چەرخ: خول؛ وقووف: ویستان؛ عەرەفات: جیگە یەكە
له مەككە حاجى وچانى لی دەدەن؛ نووبى: خەلكى «نووبە» كە ولاتیکە له نیوان
میسر و سووداندا؛ زەنگ: خەلكى زەنگبار، قولە رەشە؛ موغول: خەلكى موغولیستان؛
دۆگوش: شەر و كیشە؛ میر: نەجیمزادە؛ کرمانج: لیڤرە مەبەست ئاپۆرەى كوردە؛

ههول: ترس؛ هۆل: گهمه‌ى شەقین؛ تىپ: دەستەسوار.

پوخته‌ى مانا:

هەرگا يارم دیتە دەرى، یا له پەنجەرەى کۆشکەوه سەر دەردىنێ و تماشای دەشت و
دەر دەکا و پىزى بسک و کەزىيەکانى بە سروەى با دەهەژىن و خال و میلان له
پروومەت و گەردن و لاجانگەکانیدا دەپۆشن و جاروبارە دیارى دەدەن، دلم دەپوا.
دیمەنى سەیر و سەمەرەم دینە بەر چاو. جارێک دەلیم: خالى سەر پرووى، بەردى
پەشى حاجىيەکانە. بسکەکانى - کە بە پەشى وەک حەبەشى و نووبى و زەنگین - له
دەورى، چەرخ‌خوليانە و دەلىى حاجین له تەوافى و له سەر چىای عەرەفاتى ئەو
بالايە جار دەویستن پشوو دەدەن، جار له خۇشيان سەما دەکەن. خۆ ئەگەر شەبای
بسکان، تۆزىک بە هیز و گوپ هەلکا و کەزىيەکانى بلەرىنێ و بیانخانە سەر دەم و چاوى
و لەسەر هەنیهى بێن و بچن، یەكجارى دلم دەشپووى و کۆنە شەپى دەولەتانم دیتە
بەر بىر و خەيال و خۆم هەر له بىر دەچیتەوه. له لام وایە کەزىيەکانى له دوو لاوه بۆ
کیشە و شەپ و ئازاوه، ئامادەنە. لەشکرى تورک و مغولان له لایەک و لەشکرى
حەبەشى و رۆم و فەرەنگ لەو ئالییەوه بۆ یەك دین و دەبیتە شەپ و پیکدادان. خالە
پەشە ئیسۆتییەکەى - کە وەک ئیسۆتى هیند ئەچى، له پەشى و جەرگبیدا - له
بۆسەدا ماتەى داوه و دیارى نادا. لاجانگ و بەرچیلەى سپی - کە له پاکى و پرووناکیدا
وەک بەگزادە و ئاپۆرەى سادەى کوردانن - لەو مەیدانە بۆ سەیری گۆی چەناگەى و
بسکى سەر لى چەماوێهوى کاشۆ ئاسا، راویستان و لایان وایە جەنگ بە سەر واند
نايە؛ بەلام زۆر خەپالیان خاوه. پرچەکانى پەرىشانى - کە له بى پوحمى و دلپەشى،
وەک عەرەبە پەشکە وانە - هێرش دینن و ئەو مەلبەندانەش دەستینن کە بۆ من و
چاوى دلم، جیگەى هومید و ئاوات بوون.

۱۴ ز گوهر غونجە گوشایى دگرت دورجى عەقیق
ب شە کەر خەندە زەنى گەر بگریت شە ککەرى تەنگ
(یان: تونگ)

مانای وشەکان:

گوھەر: گەوھەر؛ گوشایی: بکە یەو؛ دورج: قوتووی جەواھیرات؛ خەندە: کەنین؛ زەنی: لێدە؛ بگریت: دەگری؛ تەنگ: بار؛ تەنگی شەکر: بریەتیە لە لێوی دلەبەر؛ تونگ: کووپە لەی دەم تەنگ.

بوختە ی مانا:

خونچە ی دەمت، بېشکۆی و ددانە وەک گەوھەرە کانت بېیندرین، یاقیق لەبەر تەریقی خۆی، دەرگای قوتوووە کە ی تییدا یە گالە دەدا؛ تا نە بېینن. ئە گەر بە لێوی شە کرینت، زەر دە خەندە ی شە کربارت بێتە سەر زار، باری شە کر بە دیل دە گری و شە کر لە ناو تونگە ی دەم تەنگ بە زە ی بە خۆیدا دیتەو و بۆ حالی زاری خۆی دە گری و لە غە یبە تان دە تویتەو.

۱۵ وەرە بێ پەردە «مەلا» و ئ غەزە لێ بێنە مەقام
هەردە ما بێنە سە ما دە ف ب دە ف و چەنگ ب چەنگ

مانای وشەکان:

پەردە: لەمپەر؛ پەردە: ھەوای گۆرانی؛ پەردە: مەودای سەر دەستە ی تار و تەنبوور؛ پەردە: قۆناغ لە تەریقە تدا؛ غەزەل: گۆرانی دلدارانە، بەستە و ھۆنراوە ی دلدار ی؛ مەقام: لاوک و گۆرانی؛ مەقام: کۆر و مەجلیس؛ دەف: دەفە؛ دەف: پەلە کردن؛ دەف: تەنشت.

بوختە ی مانا:

مەلا! وەرە ئەو غەزە لەت بە راشکاوی و بێ وەشارتن، بخە کۆری یارانەو. با بە ھەوای گۆرانی یەو وە بێخویننەو و با کۆرە کەش دەفە و چەنگی تیدا لێدری. لێم ڕوونە لەو غەزە لەی تۆ، دەفە وە پەلە دە کەوێ و لەسەر تەنشت، دەس بە سە ما کردن. دەکا و چەنگیش بە دەنگیش و بە چنگ، ھەل دە پەری و ھەل دە بەزی.

دەرمانی دهردان

۱ گەر بدیا (نهدیا) ئەو سەنەما سورجەمیل
نازلای ئەرزەزان نەدەبوو جوبرەئیل

مانای وشەکان:

سەنەم: بت؛ جەمیل: جوان؛ نازل: داكەوتوو؛ جوبرەئیل: فریشتەى وه حى.

پوختەى مانا:

رووی مەلا دەپیغەمبەرە (د) و بە سیمای جوانی نوورانی پیغەمبەری خواداھەلدەلای؛
کە پێی دەلای:

ئەگەر جوبرائیل ئەو سیمای جوانەى لە ئاسماناندا بدیبای کە بۆ دڵان وەك بت
جیگەى پەرستنى و ئەو ھەموو جوانى و دلکیشییەت لە لا ھەيە، دانەدەكەوتە سەر
زەمین. ھەر لە ئاسمان، لە جوانیت دەبوورایەو. بەلام چۆنکە تۆى نەدیبوو زۆر بە
تەما بوو بتبینى و دڵ و چاوى بە دیدارت رۆشن و شاد و گەش بکا، ھاتە سەر
زەوى و لیت گەرا و دۆزیتیئەو و بە دیدارت بەختەوەر بوو.

یان: ئەگەر بە گیان نەیدیباى کە خوا چەندى دلکیشى و جوانى بەش داوى، بۆ
دیتنت دانەكەوتە سەر عەرزەزان.

۲ من نەزەرەك حوسن و جەمالا تە كر

ئایینەى كە دى م ژ نوورا جەلەل

۳ لەو ژ لەبى لەعلی تە جام بۆ خەجل

بادەيى ئەنگوورى كوچا سەلسەبیل

مانای وشەکان:

جەلیل: خاوەن شکۆ، یەکیک لە ناوەکانی خواپە؛ خەجل: فەهیت کار و شەرمەزار؛
ئەنگوور: ترێ، ھەنگوور؛ کوجا: لە کوێ؛ سەلسەبیل: ناوی کانپەکی بەھەشتە.

پوختە مانا:

لە دەرفەتێک پوانیمە روخساری جوانت. ئاوێنەم دی تیشکی خودای لێوە دیار بوو.
بۆیە لە تاوی لێوی ئالت پیاڵە بادە لە شەرمان سوور ھەلگەراوە. چۆنکە دەزانێ ئەم لە
کوێ، ئاوی ترێی تێدایە و لێوی یاقیقی تۆ لە کوێ؟ کە لیکاوێ لە سەرچاوەی
سەلسەبیلە.

۴ دِل ھەزارن تە دەبەندی وەلی

«لِیس لَنَا عَنكَ مَجَالٌ بَدِيلٌ»

۵ «مَا أَنَا وَحْدِي بِكَ مَنْ مُعْرَمٍ (مُعْرَمٍ)»

«كَمْ لَكَ قَبْلِي شَغَفًا مِنْ قَتِيلٍ»

مانای وشەکان:

دیل: یەخسیر؛ لیس: نیپە؛ لانا: بۆمان؛ عنک: لە تۆ؛ مجال: دەرفەت؛ بدیل: بارتەقا؛
ما: نە؛ انا: من؛ وحدی: تەنیا خۆم؛ بک: بە تۆ؛ من: لە؛ مُعْرَم: شیتێ ئەوین؛ مُعْرَم:
ئەویندار؛ شغف: پەردەیی دل؛ شَغَف: بە ھەلپە لە دلداریدا؛ قَتِيل: کوشتە.

پوختە مانا:

یارە جوانە تاقانەکم! دەزانم بەجگە لە منیش ھەزاران دلدارێ تر ھەن کە ئامادەن بە
گیان و دل، خۆ بە قوربانی تۆ بکەن و لەسەر ژێردەرانی بمرن. ئەوانە ھەموو دیلی
تۆن؛ گیرۆدەی داوی دلدارین. منیش نەبم، تۆ بە ھەزاران دلدارت لە دەورەپە و
پەکت لەسەر کەس ناکەوێ. بەلام بۆ ئێمە دەلیی چی؟ تۆ ئەو گەوھەرە تاقانەیی کە
وێنەیی تۆ، لەم سەرزەوپیە تازە نایەتەو بەر چاو. کێ ھەیە وا بە دل و گیان خۆمانی
دەگریو بنیین؟ ھەر تۆمان ھەیی.

- ۶ دارووی دهردی مه تویی جانئی من
«هَلْ بِسَوَى الْوَصْلِ شِفَاءُ الْعَلِيلِ»
- ۷ سهبر و سکوون چوونه مه نیف دهجله دا
لهو ژ دو چه شمان مه دزیت ئابی نیل
- ۸ بهس نه مه سه د چه شمه ژ چه شمان دزیت
«مَزَجُ دَمٍ دَمْعٌ عَيْوُنِي يَسِيلُ»

مانای وشه کان:

داروو: دهرمان؛ ههل: ئاخۆ؛ بسوی: به غهیرهز؛ وصل: پیک گه یشتن؛ شفاء: خوش
بوون؛ غلیل: نهخۆش، دهردهدار؛ سکوون: ئۆقره؛ دهجله و نیل: دوو پرووباری گه وره ن؛
نیل: خم، چویت؛ چه شمه: کانئ، سهراچاوه؛ مزج: تیکهل؛ دم: خوین؛ دمع: ئه سرین؛
عیون: چاوان؛ یسیل: رهوان ده بی.

بوخته ی مانا:

بریندار و دهردهدارم؛ سهبر و قه رارم نه ماوه. ههرچی ئارام و ئۆقره م بوو، له ناو پرووباری
فرمیسکی وه کوو دهجله ی به ته وژمم، به دم شه پۆلی ئاودا چوو. فرمیسکی پروون، له
چاوانم وشکاوی هات. رهنگی فرمیسکی ئیستاکم چویتین که نیشانه ی شینه بو دل.
جا سووری تیکهل به خوین و وهک قوراوه سووری نیل دهنوین. ههر من وانیم؛ به
سه تان چاو وهک سهراچاوه ئه سرینی خوین ههلده ریژن. سا به زه بیته پیماننا بیته.
دیتنی تۆ دهرمانی هه موو دهردانه و خۆت دهرانی ههر گه یشتن به و بالا یه، چابوون و
شا بوونی تیا به.

- ۹ پور مه نه زه ر داته ژ سه ر تا قه ده م
«قَدْ رَجَعَ الطَّرْفُ وَ عَقْلِي كَلِيلٌ»
- ۱۰ میسلئ ته ما بوونه؟ وه یا ما ده بن؟
روژ کو ته جه لایه چ حاجه ت ده لیل؟

مانای وشه‌کان:

رَجَع: گه‌رایه‌وه؛ طرف: چاو؛ کلیل: کول و بی سۆ؛ ما: بۆ؛ ده‌لیل: به‌لگه.

پوخته‌ی مانا:

وا دیاره یار به‌زه‌ی به‌مه‌لای هه‌ژاردا هاتۆته‌وه. خۆی شان‌داوه و مه‌لا تیری تی پوانیوه که فهرموویه: زۆرم پوانییه ئه‌و جوانییه. هه‌ر له‌سه‌ر هه‌تا به‌ری پێم، به‌چاو پێوا؛ به‌لام هیچ تی‌نه‌گه‌یشتم. چاوم به‌کولی و بی‌سۆیی، به‌پووناکیی ئه‌نگووت و له‌پوومه‌تی هه‌لبه‌زییه‌وه و دابه‌زییه‌وه، به‌شه‌که‌تی. ده‌پوانمه‌چی؟ چۆن په‌سنت ده‌م؟ که جوانی و به‌لگه‌ بۆ جوانیت به‌پێنمه‌وه؟ خۆره‌تاو که خۆی نیشان دا، ئیتر به‌لگه‌ بۆ بوونی خۆر، هیچ مانای تیدا نامی‌نی. بۆچی جوان و نازداری وه‌کوو تو هه‌رگیز له‌دنیا دا هه‌بوه؟ یان تازه‌دیته‌سه‌ر زه‌وی؟

«مه‌وله‌وی رۆمی» ده‌لی:

به‌لگه‌یه‌ بۆ بۆنی خوشی گول، گولاو

رۆژی رۆشن شان ده‌دا تیشکی هه‌تاو^۱

۱۱ «قَدْ سَلَبَ الرُّوحَ عَلَى غَفْلَةٍ»

«أَذْهَجَمَ الْقَلْبَ بِطَرَفٍ كَحِيلٍ»

۱۲ گه‌رچی ل به‌ر زه‌رب و جه‌فان فیل بووم

بی مه‌فه‌ر ئه‌ز مات کرم شاه و فیل

مانای وشه‌کان:

سه‌لب: داگیر کردن، زه‌وت؛ غه‌فله‌ت: نه‌خافل، له‌نکاو؛ هَجَم: په‌لاماری دا؛ کَحِيل: به‌سورمه‌پێژراو؛ زه‌رب: زه‌بر؛ جه‌فان: ئازاران؛ شاه: بی‌زه‌له‌ت و به‌دشکل؛ شاه: داشه‌گه‌وره‌که‌ی شه‌تره‌نج؛ فیل: که‌زمان و بی‌رسست؛ فیل: جانه‌وه‌ریکی زه‌لامه؛ فیل: داشیکی گه‌مه‌ی شه‌ترنجه؛ مه‌فه‌ر: ده‌ره‌تان.

۱. بوی گل را از که جویم؟ از گلاب آفتاب آمد دلیل آفتاب

پوخته‌ی مانا:

یار به تیل‌ی چاوه‌کانی - که هه‌ر ده‌لئی به کله سوبحانی پێژراون - له پر دای به سه‌ر دلمدا و له نه‌کاو بی‌هه‌ست و چرپه‌گیانی دست به سه‌ردا گرت و تالانی کرد. هه‌رچه‌ند من خۆم له به‌رانبه‌ر زه‌بر و ئازاره‌وه وه‌کوو فیل به هیزده‌زانی، له کایه و گه‌مه‌ی دل‌داری، گیانم دانا و ئه‌و سه‌روه‌ر و شای جوانانه، وه‌های منی - فیل‌ئاسایی - دامالی، که هیچ ده‌ره‌تان نه‌ماوه لئی ده‌رچم و بیر و می‌شکیشم کار ناکا که ته‌گبیریک بۆ خۆم بکه‌م. بۆیه دژومات دامام و له‌و گه‌مه‌دا مات کراوم.

۱۳ جان ددرم گوشت (گفت) بیه‌ک بووسه ده
لئ بیتن له‌علی شه‌که‌رخا که‌فیل

مانای وشه‌کان:

گوشت: وتی؛ گفت: به‌لین؛ بووسه: ماچ؛ شه‌که‌رخا: شه‌که‌رکۆژ؛ که‌فیل: ده‌سته‌به‌ر.

پوخته‌ی مانا:

یارم فه‌رمووی: خه‌می مه‌خۆ! ئه‌گه‌ر گیانت له‌ پێگه‌ی دل‌داری ده‌رچێ، لیوی ئالی شه‌که‌ربارم ده‌سته‌به‌ره و به‌لین ئه‌دا که له‌و دنیا به‌ ماچیک بتخوینیته‌وه. ده‌ی سا من چۆن ئه‌و سه‌ودایه به‌ گیان ناکه‌م؟
«هه‌زار» ده‌لی:

سه‌ر و مال و گیانم دا به‌ ماچیک وتی پێک نایه‌ زۆری من که‌می تو

۱۴ گه‌رچی دنیف هه‌لقه‌یی شیرانم ئه‌ز
«لَیسَ عَلَینَا لِیَدَانَا سَبِیلُ»

۱۵ زۆر «مه‌لا» فیرقه‌تی ئه‌به‌ره‌ کرین
«إِنَّ مِنَ السَّاعَةِ یَوْمَ الرَّحِیلِ»

مانای وشەکان:

لِیسَ عَلَیْنَا: بە سەر ئیمەدا نییە؛ عِدا: دوژمنان؛ سَبیل: ڕێگە؛ زوور: زولم، زۆر؛ زوور:
زویری و خەم؛ زۆر: گەلیک؛ ئەبتەر: دواپراو و بی‌پیت؛ ساعە: ڕۆژی قیامەت؛ یوم:
ڕۆژی بەرانبەری شەو؛ رَحیل: بار کردن.

پوختەى مانا:

زۆر لەو خەلکە کە دەبینن زەرد و کز و لانه‌وازم، وا دەزانن دوژمنان جزایان داوم؛
نەخێر. من لە ناو ڕیزی دلداران - کە هەموو لە سایەى دلیان وەک شێری بەهەیبەت
وان و کەس ناویڕێ بە دوژمنی توخنیان کەوێ - ترسم لە دوژمنان نییە و دوژمنان
ڕێیان ناکەوێ بگەنە من. بەلام دەستی زۆری دووری، لە پەرپوێی کردوومەوه و
خۆشی لە بیر بردوومەوه و پیت‌وپێزم لێ براوه. ڕۆژی جیا بوونەوه لە یار، پاژیکە لە
ڕۆژی قیامەت؛ کە مندالیش لە عەیبەتانی پیر دەبن.

باده‌ی ئه‌به‌دی

- ١ شاهیدی قودسی نیشان حوسنه ژ ره‌مزا ئه‌زه‌ل
 دامه‌ب دهستی سوپی جامی مه‌یا له‌مه‌یه‌زه‌ل
 ٢ مه‌ی کو بچت ساغه‌ری هیژ دهست دلبه‌ری
 سوندی ب خالق دخۆم رۆژه د بورجا همه‌ل

مانای وشه‌کان:

قودس: پاک‌ی و پیروزی؛ قودسی نیشان: سه‌ر به‌ باره‌گای به‌رز و پیروزی خودایی؛
 له‌مه‌یه‌زه‌ل: هه‌رگیز لا نه‌چوو، هه‌میشه‌یی و نه‌مر؛ ساغه‌ر: پیاله؛ سوند: سویند؛
 خالق: درووسکار، داهینه‌ر، مه‌به‌ست خوایه؛ همه‌ل: به‌رخ؛ بورجا همه‌ل: بورجی
 هه‌وه‌ل به‌هاری، خاکه‌لیوه.

پوخته‌ی مانا:

دلبه‌ری من - که له‌ جوانی ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دی خودا، نیشانه‌یه‌کی پیروژه - به‌ دهستی
 دل‌راکیشی خۆی، پیاله‌یک باده‌ی باره‌گای دوا نه‌هاتووی خوای مه‌زنی دایه‌ دهستم.
 باده‌ له‌ ناو پیاله‌دا، که هه‌یشتا هه‌ر له‌ دهست یاردا، ده‌توانم سویند به‌ خوا بخۆم که
 رۆژیکه له‌ سه‌ره‌تای به‌هاردایه‌ دیته به‌رچاوان؛ که ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ رۆژ له‌ هه‌موو ده‌مان
 که‌شته‌.

- ٣ دیم د جامی مه‌دی سوپ د مه‌دامی مه‌دی
 له‌و مه‌ ژ مه‌یخانه‌یی گرتیه‌ به‌ر ده‌ر مه‌زه‌ل

---

١. ژفنگی و سه‌لمان: «مه‌ی کو بچت ساغه‌ری د دهستی وی دلبه‌ری»

٤ هەر ژ کهفانی ب وهش قه‌بزه زه‌رئ گۆشه‌ ره‌ش
گه‌زمه‌ ب جووت، تینه‌ دل که‌س دمرت بی‌ نه‌جه‌ل؟

مانای وشه‌کان:

مه‌دام: هه‌میشه؛ مه‌دام: بادە؛ بوەش: وه‌شینەر؛ قه‌بزه: ده‌سگره، جی‌ده‌ست له‌ شیر و که‌واندا؛ جووت: جووت؛ نه‌جه‌ل: وه‌ختی دیاریکراوی مهرگ؛ مه‌زەل: مه‌نزل، جیگه‌ی ژیان.

پوخته‌ی مانا:

ده‌ پیاله‌دا وینه‌ی ڕوخساری یارم دیت. له‌و مه‌یه‌وه‌ پازی دل‌پراکیشی خودا، خۆی نیشان دام. بۆیه‌ هەر وام له‌ به‌ر ده‌رکی مه‌یخانه‌دا، بووم به‌ سیپال و کردوومه‌ته‌ مالی حالی یه‌کجاریی خۆم.

دایم و ده‌ره‌هم له‌ که‌وانی تیرپرژینی ده‌ست‌وه‌شیننی برۆکانی، که‌ زه‌رده‌ ورده‌ مووه‌کانی ناوه‌راستی، وه‌ک ده‌ستگیره‌ی که‌وان زه‌رد و هەر وه‌ک په‌ره‌تیری له‌ زیر، وانه‌ و نه‌و تیرانه‌ گۆشه‌ په‌شن و به‌ په‌شای دلی ئیمه‌ ئاو دراون؛ جووت-جووت تیرم بۆ ده‌بارن؛ هەر جاره‌ له‌ برۆیه‌که‌وه‌ و هه‌رجاره‌ له‌ چاوێکه‌وه‌. هه‌موو تیر له‌ دل ده‌نیشن. که‌ چی به‌و حاله‌ش هەر ده‌بزووم و هیژی نالینم هەر ماوه‌. بۆ نه‌مردووم؟ چۆنکه‌ خودا هیشتا له‌ ڕۆژیی نه‌کردووم و هیچ که‌س تا وه‌ختی خۆی نه‌یه، نامرئ.

«شیخ ره‌زا» ده‌لی:

ده‌زانی بۆ له‌ دووری تۆ نه‌مردم

نه‌من سه‌گ‌مه‌رگم و گیان‌سه‌خت و دل‌په‌ق

٥ حوسن و سو‌را سووره‌تی که‌س ددرت قودره‌تی

له‌و ده‌سه‌ل دووره‌ ژئ ته‌عنه‌یی «لَمَّا أَقْلُ»

١. خوا له‌ قورئاندا ده‌رباره‌ی ئیبراهیم‌وه‌ فه‌رموویه: «که‌ شه‌وی لی تاریک داها، ته‌ستیره‌ی دیت؛ گو‌تی نه‌مه‌یه‌ خودای من. کاتی ته‌ستیره‌ ئاوا بوو، گو‌تی: خۆشم له‌ ئاوابوان نایه‌. کاتی که‌ مانگی دیت هه‌لات، گو‌تی: نه‌مه‌سا خودای من. هەر که‌ دیتی مانگ ئاوا بوو، گو‌تی نه‌گه‌ر خودای خۆم شاره‌زام نه‌کات، یه‌کی ده‌بم له‌ گه‌لی ڕ‌ئ‌لی‌ون‌بوان. وه‌ختی دیتی وا ڕ‌ۆژ هه‌لات، گو‌تی: نه‌مه‌ خودای منه،

مانای وشه‌کان:

سوورەت: شکل و وێنە؛ قودرەت: توانایی؛ ژنی: لی؛ تەعنە: تەوس، تانە؛ لَمَّا أَقْلُ: وەختی ئاوا بوو...

پوخته‌ی مانا:

جوانی و دلکێشی له یاردا، له دەسکردی هەموو داھێنەرێکی جیا له خودا، زۆر بەدوورە. ئەو جوانییە نە وەک ئەستێرە یا مانگە. نە وەک پوژە کە ئاوا بێ و تانە و تەوسی تی بگیرێ. جوانی یارم کە وێنەیەک له جوانی خودای مەزنە، پەیدا نەبوو؛ له هەرە پیشینە و هەبوو و هەر دەشمینی و هەلاتن و ئاوا بوونیشی بۆ نییە.

ع زۆربە وە تیتن عەرەب تیک چەفاندن قەسەب
قەنج ب چەهفان مە دی جەنگ و جیدالا جەمەل^۱

مانای وشەکان:

زۆربە: بەشی هەرە زۆر؛ زۆربە: بە تەوژم؛ عەرەب: له زاراوەی بوژە کوردەکاندا، بە مژۆلی جوانان دەلێن؛ چەفاندن: تیکیان ڕاکرد؛ چەفاندن: چەماندییانە وە؛ قەسەب: قامیش؛ قەسەب: ڕمبی بەقەف؛ جەمەل: وشتی نێر.

ئەمە له گشت گەورەترە. وەختی خۆرە کەش ئاوا بوو، گوتی خزمینە بیزانن من بە دوورم لەو شتانە
ئێوە بە شەریکی خوای دەزانن.»

۱. شەری جەمەل بەناوبانگە. دواى کوژانی عوسمانی خەلیفەى سێهەم، تاوان خرایە سەر عەلى، ئایشەى ژنی پیغمبەر، دەگەڵ تەلحە و زوبەیردا- کە هەردووکیان ئەسحابە بوون- بۆ خوێتەخۆی له عوسمان، لەشکریان هێنا سەر عەلى. له بەیانی پوژی دەى مانگی جیمادى دوهەمی سالی سی و شەشی کۆچی، له نزیك بەسرا دوو لەشکر پێک هەڵپێژان و تیک چێژان. ئایشە له کەژاوەدا- کە له سەر پشتی وشتەر بوو- سەر کردەیی شەری دەکرد. تەلحە له مەیدانا کوژا. زوبیر بە پەندی عەلى کرد، له شەپە کە خۆی کێشاو؛ له مەیدان دەرکەوت و کوژا. تا بەرەبەرى ئێوارە، بلیسەى شەپ هەر گەرم بوو. یەک له چە کدارانی عەلى، بە ناوی مالکی ئەشتەر، خۆی گەیانده بەر کەژاوەکەى ئایشە و پەلى وشتەرەکەى پەى کرد. کەژاوەکە بە لادا هات، عەلى ئایشەى بە دیل گرت. زۆر بە حورمەت ناردییه بەسرا و بە موحەممەدى برابردا- موحەممەد کۆری ئەبووبەکر- بەرپێ کردووە مەدینه. لەو شەپە عەلى سەرکەوت و دەستی بە سەر عیراقدا گرت. شەپ بە ناوی وشتەرەکەى ئایشەو ناوی دەرچوو. «هەزار»

پوخته‌ی مانا:

وهختی دهمدی یاری نازدار، به چاوی به‌له‌ک ده‌پروانی و بژانگی دریژ و کورتی، وه‌ک
 ږمب و تیری ږه‌ش ده‌چوون که پیلووی پیکدا ده‌هاتن، وام سهرشیوا و که‌وتمه ده‌ریای
 مه‌ترسی و خه‌یالاته‌وه، که شه‌ږی جه‌مه‌ل ده‌بینم و هه‌روا چه‌کداری عه‌ره‌بین به
 ته‌وژم په‌لاماری یه‌کتر ده‌دهن و به‌تیر و به‌ږمب، تیک به‌ر بوون.

۷ شیر و ږمان فیکږان په‌نجه‌برن تیکران
 له‌و مه‌دکن ژیکران قیمه‌دکن دل‌دگه‌ل

مانای وشه‌کان:

فیکران: تیکږا؛ قیمه: گوشتی هه‌نجانو.

پوخته‌ی مانا:

به چاوی خه‌یال باش دهمدی، که چه‌کداره عه‌ره‌به‌کان، به شیر به‌ږمب، به چنگوږک،
 یه‌کتر ده‌کوژن و ده‌ډرن. هه‌ر بویه‌شه‌که‌ئو مژۆله ږه‌شانه، لاسای عه‌ره‌ب ده‌که‌نه‌وه.
 نیمه‌گه‌لی دلدارانیان، تیکږا وه‌به‌ر زه‌بر داوه و دل‌مانیان پی هه‌نجانوه.

۸ نازک و قه‌نجا شه‌پال دل‌فه‌گه‌رینت مه‌حال
 لی ژ مه‌دی دل‌بیه‌ت دل‌ل مه‌ده‌ت موخته‌مه‌ل

مانای وشه‌کان:

محال: نه‌شیاو؛ موخته‌مه‌ل: ویده‌چی، ږیگه‌ی تی‌ده‌چی.

پوخته‌ی مانا:

یاری جوان و خونچیلانه و نه‌رم و ناسک، تازه که دل‌مان ده‌ستینی، ږیی تی‌ناچی
 هه‌رگیز بۆمان وه‌گه‌ږینی؛ به‌لام ږه‌نگه‌له جیاتی ئه‌و دل‌بردنه، دل‌مان داتی و توژیک
 دلداریمان بدات.

۹ نیشه‌کهر و دیم‌دورئ دامه‌ب ده‌ستی سوری
 جام و قه‌ده‌ح شوبه‌ی ئاف له‌و مه‌ره‌وان تین غه‌زه‌ل
 ۱۰ گهرجی د چه‌هفتین «أنا» عالم «مه‌لا» کر فه‌نا
 «دونَ فَنَّا بِأَبْکُمْ إِنَّهُ عَبْدٌ أَقْلٌ»

مانای وشه‌کان:

انا: من؛ عالم: هه‌موو ئافه‌ریده‌ی خوا؛ مه‌لا: پر؛ فه‌نا: له‌به‌ین چوو، نه‌بوو؛ فه‌نا: به‌ر
 ده‌رگای چه‌وش؛ باب: ده‌رگا؛ انه: ئه‌و؛ اقل: که‌مترین.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و به‌ژن قامیشه‌ شه‌کره‌ی لاپروومه‌ت وه‌ک مروارییه، باده‌یه‌کی پر له‌راز و دل‌پراکیشی،
 ده‌ناو پیاله و جامدا دامی. پیاله و جام له‌ره‌نگی ئاو بوون. بۆیه‌هه‌لبه‌سته‌کانی من،
 ئه‌م‌پۆ وه‌ک ئاوی ره‌وانن. من به‌و مه‌یه‌وا سه‌رخۆش بووم، هه‌موو دنیا له‌به‌رچاوم
 تاوایه‌وه و هه‌ستم نه‌ده‌کرد هه‌ر بشبیت. خۆم وا تیکه‌ل به‌خودا دیت، بانگ‌اوازم ده‌کرد
 «هه‌ر خۆم». به‌لام هه‌رچه‌ند که‌خۆم له‌تۆشدا ده‌بینم، وه‌کی دیکه‌من له‌به‌ر
 ده‌رگانه‌که‌ی تۆدا، سه‌ری نیازم له‌سه‌ر خاکه‌و خۆم به‌که‌مترین و سووکتر به‌نده‌ی
 باره‌گات ده‌زانم.

مه‌نسووره دل

۱	ئیرۆ ژ ره‌مزا دیم دوری	میننهت کو من مه‌سرووره دل
	دل‌به‌ر ب فنجانا سوړی	مه‌ی دا مه و مه‌خمووره دل
۲	ره‌مزه‌ک نه‌ین ئافیته دل	میهری ژ باتن میته دل
	شه‌هزاده‌یی سوړ پښته دل	شه‌هکاسه‌یا ف‌ه‌رفووره دل
۳	هۆستای عیشقی دل هه‌قوت	سه‌ر تا قه‌ده‌م هنگی دسوت
	ره‌مزا «أنا الحق» هه‌ر دگوت	باوه‌ر بکن مه‌نسووره دل

مانای وشه‌کان:

مه‌سروور: شاد؛ مه‌خموور: مه‌ست؛ میته: مژی؛ پښته: پژاندی؛ ف‌ه‌رفوور: کاسه‌ی چینی، ف‌ه‌خفوری؛ هه‌قوت: فیری کرد؛ هه‌قوتن: فیر کردن، ته‌علیم؛ هنگی: نه‌وسا؛ أنا الحق: من خوام؛ مه‌نسوور: سه‌رکه‌وتوو؛ مه‌نسوور: حوسین کوری مه‌نسوور که به مه‌نسووری هه‌للاج به‌ناوبانگه. خواناسیک بوو جه‌زمه ده‌یگرت و له وه‌ختی حال لی‌هاتندا، هاواری ده‌کرد: «من خوام». له‌سه‌ر نه‌و تاوانه سالی ۳۰۹ ی کۆچی به‌رامبه‌ر به ۹۲۲ ی میلادی گرتیان؛ جه‌زربه‌یان دا و کوشتیان.

پوخته‌ی مانا:

سوپاس بۆ خوا من ئەمڕۆ زۆر دڵم شاده. دل‌به‌ری من که شا و شازاده‌ی جوانانه و روخساری وه‌ک مرواریه، له باده‌ی دل‌پ‌فینی خۆی، فینجانیکی بۆ تیکردم. باده‌هه‌ر گه‌یشه‌ی دلم، له‌پ‌ازی نه‌ینی و گرینگ، ئاگادار بووم. دل له‌ده‌روون ئه‌وینی هه‌میشه‌یی مژت؛ وه‌ک شا‌کاشی گه‌وره‌ی لی‌هات که پ‌ر بی له‌مه‌ی ئه‌وینی. ئه‌وجار مامۆستای ئه‌وین هات؛ دلمی فیری دل‌داری کرد. وا له‌و ساوه‌ی دل سه‌رتاپای بۆته‌ئاگر و گ‌ری به‌رزه و «هه‌ر خۆم خودام» ده‌درکینی و بویته‌هاوده‌نگ ده‌گه‌ل مه‌نسووری

هه‌للاجدا. باوه‌ر بکه‌ن دلم هیچ تاوانی نییه و له ئه‌ویندا سه‌رکه‌وتوو و هه‌رچی بلی،
پێویسته باوه‌ری پێ بکه‌ن.

٤ دل لێ بده‌ت نوورا مه‌یئ   وه‌قتی سه‌واش و هه‌یه‌یئ
فه‌هم ئه‌ر بکت وه‌حیا نه‌یئ   ژێ دت خه‌به‌ر مه‌ئمووره‌ دل
٥ نوورا ژ قودره‌ت لێ دو نوون   ژێرا دنالان ئه‌رغه‌نوون
وه‌ر ئایه‌تا عیشقێ بخوون   خوه‌ش نوسخه‌یه‌ک مه‌ستوو ره‌ دل

مانای وشه‌کان:

سه‌واش: شه‌ر و هه‌را؛ هه‌یه‌ی: گو‌په‌-گو‌پی مه‌ستانه؛ وه‌حی: ولامی خوا؛ مه‌ئموور:
فه‌رمانبه‌ر؛ ئه‌رغه‌نوون: ئه‌رگانوون، سازیکه‌ یۆنانی پێشوو سازیان ده‌کرد. هه‌وت
لووله‌ی کورت و درێژی هه‌لۆلیان له‌ یه‌کتر ده‌به‌ست؛ وه‌ک بלוیر تییان ده‌توو‌راند.
مه‌زامیریشیان پێ ده‌گوت. سه‌روودی داود پێغه‌مبه‌ر که‌ ناو نه‌راون مه‌زامیر، وا دیاره
هه‌زه‌رتی داود له‌ لیدانی ئه‌و سازه‌دا زۆر ساز بووه‌. سازێ تریش به‌ ناوی ئه‌رغه‌نوون
هه‌یه‌ که‌ وه‌ک ده‌فه‌ی جۆلا ده‌چی و زۆر هه‌ودای تیدایه‌. له‌زاراوه‌ی شاعیراندا، هه‌موو
ساز و ئامرازیکێ موسیقایه‌؛ نوسخه‌: نووسراوه‌؛ مه‌ستوو‌ر: خه‌ت‌دراو.

پوخته‌ی مانا:

دل گه‌ر به‌ر تیشکی مه‌ی که‌وی، له‌ جه‌نگه‌ی مه‌ستی و هه‌و-هه‌وی، له‌ وه‌حیی
بلویریش بگات، فه‌رمانبه‌ره‌ خه‌به‌ر ده‌دات. روخساری یار، تیشکی توانایی خودایه‌. خوا
ئه‌گه‌ر سوپندی به‌ نوون خوارد، دوو نوون له‌و روخساره‌دایه‌ که‌ بوونه‌ قاشی برۆیان.
هه‌رچی ساز و به‌ ئاوازن، بۆ برۆی ئاواته‌خوازن و له‌ ته‌هی دلیان ده‌نالان.
وه‌ره‌ سوفی ئایه‌تی ئه‌وین وه‌خوینه‌ و پامه‌می‌نه‌! تا بزاتی که‌ دل نوسخه‌ی خه‌ت‌دراوی
ئایه‌تی تیشکی ڕووی یاره‌ و زۆریش خۆش نووسراوه‌ ته‌وه‌.

٦ ته‌فسیرێ سیررا ئایه‌تی   عارف دفتن گو‌ه‌ده‌تی
رازا رمووزین قودره‌تی   گه‌ر دین بکت مه‌عزووره‌ دل

دل كەعبەيە مەولايە لى نارى كەلىم ئىسايە لى
بانگى «انا الله» دايە لى ھەم كەعبە و ھەم توورە دل

ماناى وشەكان:

تەفسىر: راۋە، مانا كەربەنە؛ گۆھ دەت: گۆى بداتى؛ رموز: ئىشارەتگەل؛ دىن: شىت،
لىۋە؛ مەعزور: عوزر قبول؛ مەولا: بەردەست؛ مەولا: دۆست؛ مەولا: گەرە و خاۋەن؛ نار:
ئاگر؛ كەلىم: دوين؛ كلىم الله: نازناۋى مووسايە كە خوا دەيدواند؛ انا الله: من خودام.
خوا لە قورئانى پىرۇزدا، روو بە پىغەمبەر فەرموويە: «ئەدى تۆ چىرۆكى مووسات
گەيۋەتە لا؟ كە ئاورىكى چاۋ پى كەوت و بە خىزانە كەى خۆى وت: ئاگرىكم بەدى
كردوۋە ئەشى بچم بەلكوۋ سەرە بزوتىكتان بۆ بەيىنم. يان لەسەر ئەو ئاگرەۋە توۋشى
شارەزايىەك بىم. ۋەختى لى نىزىك كەۋتەۋە، بانگى لى كرا: مووسا! من خوداتم
سۆلەكانت دابكەنە، تۆ لە ناۋ شىۋى پىرۇزداى.»

بوختەى مانا:

ئايەتى خوا پەرە لە رازى نەيىنى. خواناسى بەراستى دەۋى گويچكەى بداتى و تىبگا
ماناى چىيە؟ ئىشارەت و رازى توانايى خودايى، ئەگەر دل شىت و دىن بكا، نابى
سەر كۆنەى دل بكرى. دل كەبەيە و خوداى تىدا. ئاگرە كەى مووساى بانگ دەكرد، لە
چاۋگەى دلدا دايىسا و «من خوداتم» ى بە مووسا گوت. دل ھەم كەبەيە ھەم توورە.

سەد جو و سەد جووبارە تى سەد گولشەن و گولزارە تى
چەندان ژ عىشقى نارەتى (يارەتى) سافى نەزەر دى نوورە دل
سوحبەت كو كامىل بوو برى جارەك ب جايى عەنبەرئى
قەلبى ب ئافى مەجمەرئى خوەش عەنبەر و كافوورە دل

ماناى وشەكان:

گولشەن: گولجار؛ كامىل: بى كەمايەسى؛ برى: برىا، خۆزىا؛ عەنبەر: بۆنخۆشيكە لە
ورگى جورەماسىيە كدا؛ مەجمەر: مقلەى، ئاگردان؛ كافوور: شىرەى دارىكە لە ژاپون و

چين و ئەندونىزىيا دەروى؛ بۇنى خۇشە و بۇ سەرىشەى بە كاردېنن و لەشى مردووى
پى دەهەنوون تا نەگەنى. بۇ بۇنخۇشى، بەسەر ئاگرىشىدا دەكەن.

بوختەى مانا:

ئەو دلەى من، لە پىرۆزى ئەوينەو، بۆتە بەهەشت. پىرە لە جۆگە و رووبار و تىزىيە لە
گول و گولجار و ئەوندەى دلدارى تىدا و ئورى ئەوين ئەوندەى تى ھەلگراو، ئەگەر
بە چاوى روون و پاك لىيى بنۆرى، ئاگر نىيە و تىشكى خوايە. خۆزى ھەرگا كۆرى
ياران گەرم دەبى، جارېك لە جياتى عەنبەرى، دلم بخەيە سەر پۆلوان، لە ئاگردانى
مەجلىسدا. تا بزانى چۆن لە عەنبەر و كافوورىش بۇنخۇش ترە.

۱۰	شۆخ و شەپالا لەب ژ قەند	ئەو نازكا وى قەنج و رەند
	وئ دل دل دلد و خوەند	ئىرۆ يەقین فەغفورە دل
۱۱	ئەر دل ژ تە مەسرور بىتن	من ژى «مەلى» دەستور بىتن
	دى كت جىهان پورنور بىتن	لى دائىما رەنجوورە دل

ماناى وشەكان:

قەنج: لەبار؛ رەند: جوان و پەسند؛ خوەند: خويندىيەو؛ فەغفور: قەرالى مەملەكەتى
چىن؛ دەستور: ئىجازە؛ دىكت: كارىكى وا دەكا؛ رەنجوور: نەخۇش و دەردەدار.

بوختەى مانا:

يارە شۆخ و خونچىلانە و لىو قەندەكەم، ئەو ناسكە جوان و رېك و دل پەسندە، ئەمرو
بە راستى و ھەر بەدل، دلى ھەژارمى خويندەو و لاواندەو. دلى من ئىستا دەتوانى
بە قەرالى چىنىش بلى: كاوارى ھەتىمچە! چكارەى؟ من ھەمىشە دلم بە دوورى و
بى مەلىت نزار و دەردەدار بوو. بەلام ئىستا كە دلدارىت داووتەو ئەو شادىيەى ھەر
وا بىتىنى و منى مەلاش پىگەى بدەم كە رازى دل بدركىنى، لىم روونە كارى وا دەكا
ھەموو دنيا پىر بى لە نوور.

زه کات به عهد

- ۱ شه ره به تا لام و بییان نه زب حه یاتی نادم
باده یال له علی ب ئافا زولوماتی نادم
- ۲ حوور و ویلدان و پهری جومله جه ما بن ئیرۆ
موویه کی پی ژ خه تی وی بت و لاتی نادم
- ۳ گهر بدت دهست ته و افای پی و دهستان بگرم
وی مه جالی ب وقو و فاعه ره فاتی نادم

مانای وشه کان:

شهر بهت: شلی نوشین؛ لاموبی: لهب، لیو؛ حه یات: ژیان؛ حه یات: ئاوی ژیان؛
زولومات: تاریکستان؛ (سهر چاوه ی ئاوی حه یاتی له ناو تاریکستاندایه)؛ جومله: به
کۆمه ل، ته و اف: له ده وره گه ران.

پوخته ی مانا:

ته رایی وشه ی نه و لیوانهت، ناده م به ئاوی حه یاتی. چون باده ی ئالی خودایی به ئاوی
تاریکستانی ده گۆرمه وه؟!

هۆری و لاوانی به هه شت و فریشته و پهری کۆوه بن و بیینه سه ودا، من هه موویان به
تیگرایی به تالیک مووی سهر و پۆری نه و بت و لاتهی خۆم ناکرم. نه گهر خودا به ختم
بدا و ده ده وری یارم بگه ریم و له جیاتی به ردی رهش ماچ که م، ریگه م هه بی بکه و مه
سهر یا و پلی و دهسته کانی رابمووسم، پیم له راوه ستانی حاجیان له عه ره فاتی باشترو
به خیرتره .

٤ ئەز و یار گەر شەفەکی هەردو هەماغوش ببین
لەیلەتولقەدرە مە ئەو شەف ب بەراتی نادم
٥ جانئ شیرین کو زیاررا ب خودان ئەز دکر
نە ب یاری خوە د وەقتی سەکەراتی نادەم

مانای وشەکان:

ئاغوش: هەمیز، هەمیز، باوەش؛ لەیلەتولقەدر: شەوێ پیرۆزەکە ی ڕەمەزان؛ بەرات: شەوی پازدە ی شابان کە ڕسق و ڕۆزی تیدا بەش دەکری؛ خودان: ساحیب، خاوەن؛ سەکەرەت: وەقتی گیانەلاو.

بوختە ی مانا:

گەر من و یار، شەوێکی یەکدی دەباوەش بگرین، شەوی قەدری منە؛ هەرگیز بە بەراتی نادەم. یار ئەگەر گیانی منی جارێ بە خاوەن کربا، لە سەرەمەرگ و دەمی گیان لە بەدەن دەرچوونا، جگە لەو یارە، گیانم بە کەسی تر نادەم.

٦ شەربەتا زەهری هەلاھیل کو حەبیبی مە ب دەست
ب گولاب و شەکەر و قەند و نەباتی نادم
٧ نە ب قانون کو ئیشارەت ب شیفایی بکرت
ئەز هیلای خوە د عیشقی ب نەجاتی نادم
٨ تەلبە کر وەسلێ ژ دلبەر مە ب عنوانی زەکات
گو تو عەبدی و ب عەبدی خوە زەکاتی نادم

مانای وشەکان:

قانون: ری و شوین؛ ئیشارەت: دەس نیشان کردن؛ شیفای: خوش بوونەو؛ نەجات: ڕزگاری؛ هەر وەها قانون، شیفای، ئیشارەت و نەجات، ناوی چوار لە کتیبەکانی ئەبووعەلی ئینوسینای بەناویانگن (٣٧٠ تا ٤٢٨ ی کۆچی)؛ عینوان: ناوونیشان؛ عینوان: مەبەست.

پوختەى مانا:

جامى ژەھراوى ھەلاھىل بىي كە يار بىمداتى، بە گولائو و شەكەر و قەند و نەباتى نادەم. گويم لە رى وشوئىنى حەكىمان نىيە چاكەم كەنەو. لە ئەوئندا بىرم، چىمە بەسەر رزگارى؟! وتەم: ھۆ جوانى! بەشم كوا لە زەكاتى جوانىت؟ وتى: تۆ عەبدى؛ زەكاتى من بە كۆيلان ناشى.

- ٩ وى ب پەيكى بىكرىن مات رەقىبى دىسا
ب روخ و فىل و فەرەس ئەز شەھ و ماتى نادەم
١٠ د سەمايا سەھەرئ دەست ب كەس دى ئىرو
غەيرى شىرىن قەد و مەوزوون حەرەكاتى نادەم
١١ ھاتە دەستى مە درەقسى و دگۆ بل ژ «مەلى»
دەست ب كەس دى د سەمايا كو «مەلا» تى نادەم

ماناى وشەكان:

پەيك: پىادەى شەترنج؛ رەقىب: چاوەزەر، ھاوبازى؛ روخ: قەلا، داشىكى گەمەى شەترنجە؛ فەرەس: ئەسپ؛ فىل و فەرەس: دوو داشن لە شەترنجدا؛ شەھ و مات: شامات، واتا، شای شەترنج لە كار كەوت و مرد. (يان: ماتەى دا)؛ مەوزوون: رىك و پىك؛ حەرەكات: بزاو؛ بل: جگە؛ كو مەلا تى: كە مەلای تىدا بى؛ شامات: شامەگەل؛ شامە: خالى سەررەو.

پوختەى مانا:

چاوەچنۆكى پىس و شوڤار و زمانش، كە لە بازارى دلدارى بويە سەربار و چەل و مل، ئەوا ديسان تووشى ماتىي كردەم. پىادەى پىيە و دەيەوى بارگىن و فىل و قەلا كەشم لە ناو بەرى و پاشان شاماتم پىي بلئ. من ھەرگىز نابى بدۆرئەم و قەت رىگەى شاماتى نادەم. وا ناكەم لە سەيرى خالان دەگەلما بپتە ھاوبەش. بىارە ئەمرو بەيانى، كۆرى سەما دامەزرىن. من دەستى خۆم، با ھەركىي بى، بە جگە لەو بەژن باريكە و لارولەنجە

ریک و پیکە و خوین شیرینە، بە کەس نادەم. ئۆخە ی شوکور ئەوا لە ڕیگە ی هەلپە ڕکێ،
یاری شۆخە دەستی گرتم و بە دەم فەرمووی: لە هەر کۆری داوە تیکدا مەلای لی بی،
من جگە لەو دەستی هیچ کەسی تر ناگرم.

هەر لەبارە ی شەترەنجەو «حەریق» دەلی:

هەموو عەلەم دەزانێ من کە سەودای زولفی تاتاتم
لە خانە ی کولمدا کۆلم بە فەرزی شای روخت ماتم
«کوردی» دەلی:

تۆ بەو دوو ڕوخی خۆتەووە وەک شاهی و فەرزه
دایم کە لە پیش ئەسپە کە تا وەک نەفەرت بێ
«هەزار» دەلی:

کەش و ماتە جیهان لە ژوانی لە نوێ
گەلاوێژ بۆ مە دەروانی لە سەر سوێ
چریکە ی بۆلبولێک دێ و دەزانم
چە ی ماچی من و تۆی هاتە بەرگوێ

فینجان و جام

- ۱ عیده وو دا عالمی بانگی سه فای خاس و عام
ماهی نهو ئه بروو نومانندن چوو ژ بهر عه ور و غه مام
- ۲ خواهش ب دۆر جامی ئیشارهت کر هیلالی ساقیان
ماهتابین زوهره سیمما چارده سالی ته مام
- ۳ نامه تهی کر رووزهیی عیدئ فه کر فه سلا مهیی
لی ب زه مزه م تین ب ئاوازی نهیی فینجان و جام

مانای وشه کان:

عه ور: هه ور؛ غه مام: هه ور؛ ساقی: مه یگیر؛ ماهتاب: مانگه شهو، تریفه؛ تهی: پیچانه وه؛
رووزه: روژوو؛ فه سل: کژ، هه رت؛ زه مزه م: زه مزه مه، ویره ویر.

بوختهی مانا:

ئهوا جیژنه و هه موو عالم، گه وره و کچکه، گش له گشتیان به دلخۆشی مژده ده ده ن،
کهوا ئه مرۆ مانگی له نوێ- وهک برۆی یار- خۆی نیشان دا و په له هه وری له بهر رهوین.
بۆ مه یگیرانیش برۆی یار- که له مانگی په کشه وه گهلێک جوانتره- هاته بهر چاو. به
گۆشه یه کی نازاویی تیی گه یاندن که دیسان باده بگێرن. جا ئه گهر مانگی ئاسمانی،
زه رد و لاواز و باریکه و هیچ روونا کاییشی نییه، مانگی مه یخۆر و مه یگیران، له
روخسارێکه وه دیاره که له باتی چارده شهوی مانگی، ئه و چارده سالی ته واوه و روژ له
روژی جوانتر ده بی و ئاوا بوون و کهم کردنیشی بۆ نییه. دیمه نی- به تیشک و پروونی-
وهک زوهره یه. به لام پتر له مانگی شهوانی چارده، تریفه ی داوه ته دنیا. نامه ی روژوو
پیچرایه وه و فری درا. هه رته ی مه ی وه خواردنه. له م روژهدا، فینجان و پیاله ی
مه یگیران، به دهنگ و سه دای بلوێران، هه ر خرینگه و زرینگه و ویره ویر یانه.

«خه‌یام» ده‌لی:

نوخه‌ی که نه‌ما باوی خه‌یالی خالی
 مه‌یگی‌ری ده‌یینمه‌وه به باده‌ی ئالی
 گیره‌ی ره‌مه‌زان بهر بوو نه‌وا چیژن هات
 ده‌می‌نی له‌ دم گاو که‌ران دامالی!

۴ شاه‌یدین گول‌ه‌نگی ساقی به‌لکه نه‌سرین به‌شه‌ر
 ئی د له‌بسی ته‌رغه‌وانی نیر‌گزین عه‌رعه‌ر خه‌رام
 ۵ یاره‌ب ته‌و رووحن موجه‌سه‌م یان میسالی رووحن ته‌و
 له‌و ب سیر جامان دبه‌خشن نازکین شیرین که‌لام
 ۶ ته‌و چ عالی گه‌وه‌رن هاتن لیباسی جیسم و جان
 عیش‌وه‌یین وان شوبه‌ی ئیکسیری دقه‌لبانن مه‌قام
 ۷ وه‌ک «مه‌لی» گافه‌ک تنی غائب ژ دیداری نه‌بم
 وه‌ر بیم وی ساعه‌تی لی بن ژ مندا سه‌د سه‌لام

مانای وشه‌کان:

به‌شه‌ر: به‌شه‌ره، پیست؛ له‌بس: به‌رگوشمه‌ک؛ موجه‌سه‌م: هاتووه‌ته‌ ناو له‌ش، به‌ چاو
 ده‌بینری؛ میسال: په‌یکه‌ر، کوته‌ل؛ گه‌وه‌ر: ره‌گه‌ز؛ گه‌وه‌ر: جه‌واهیتر؛ که‌لام:
 گفت‌ولفت؛ ئیکسیر: تۆزیکه به‌ سه‌ر مسیدا که‌ی ده‌یکاته‌ زیر؛ قه‌لب: دل؛ قه‌لب:
 چرووک؛ مه‌قام: جیگه؛ گافه‌ک: تاویک؛ گافه‌ک: هه‌نگاوێک؛ وه‌ر: وه‌ ته‌گه‌ر؛ وه‌ک:
 ده‌غیله، هوشت بی.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌ی خوایه! ته‌و مه‌یگی‌رانه، به‌و هه‌موو شووش و ناسکییه، گیانن ئیمه‌ ده‌یان‌بینن، یان

۱. عید آمد و کارها نکو خواهد کرد   ساقی می لعل در سبو خواهد کرد
 افسار نماز و پوزه‌بند روزه   عید از سر این خران فرو خواهد کرد

پەيكەرن بۇ نازكى گيان نیشان دان؟ چۆن گەۋھەرىكن ئەوانە؟ دەيى لە چى دروست بووين و چۆنە ھاتوونە ناو لەشى بنيادەمەۋە؟ زماڭخۇش؛ بەناز و ناسك ئەندامن؛ ئەگەر پيالەت دەدەنە دەست، وا دەزانی بە نەينى ئەو پيالە ھات؛ چونكە ھىند روون و ناسكن نايانبىنى. ناز و قەمزەي ئەوان دەيكەن، دلى قەلبىش ۋەكوو ئىكسىر دەكا بە زىر. دلمان بویتە مزلىان و لە ناو دلماندا دەرناچن. مەلا ھۆشت لەسەر خۇ بى! نەچى جارىك بۇ تاۋىكىش، ھەنگاۋىكىش لە يارت دوور بكەۋىيەۋە. ئەگەر ھەر تاۋىك دوور كەۋتى، سەلامان بنىرە و بلى: من ئىتر لە دنيا دەرچووم.

شياۋى باسە: بە عەرەبى لەباتى بلىن فاتىحاي بۇ فلانەكەس بخوينن؛ دەلین: سەلامى لەسەر بى.

جه زبه يا عيشقى

- ۱ دانه يېن عه نېر ل نه سرينان ره شاندىن خالى خام
سوسنېن نازک ل سهر خالان چه فاندن دالى دام
- ۲ جه بهت و ديمى ل قودرهت لى نفيسى حهرف و حهرف
کاکولان تاتال سهر حهرفان کشاندی لام و لام
(يان: «لاملام»)
- ۳ له يله تولقه در و بهراتن زولف و جه بهت سوبحي عيد
ديم وه کوو فه سلا به هاري لى قيامت قه دد و قام

مانای وشه کان:

دانه: دهنک؛ خام: خاو؛ چه فاندن: لار کردنه وه؛ حهرف: که نار، لیوار؛ لام: پیتی (ل)؛
قام: به زن؛ قام: هستا؛ لاملام: کهس لومه ناکری؛ قه د: نووشتانه وه.

پوخته ی مانا:

ئهو لا پرومته و لاجانگه ی - که وهک پهړی گولی نه سرین، ناسک و سپین - خالی
رهش و به بهرامه ی وهک عه نېره ی خاوی دانه - دانه لى پرژاوه. بسکه کانی که له
سوېسنه زور تور و زور بوځوڅش ترن، له سهر خالان لار بوونه وه، وینه ی دال (د) و
بوونه داو له راوگه ی دلان. دهستی هونه ری به هیزی خودای مه زن، چند پیتیکی زور
پیروزی ناو قورئانی وه کوو: صاده کانی چاوی و نوونی برؤ و ئهلفی که پؤ و لامی بسک
و میمی دم و نوخته ی خالان - که دلان ده بن به تالان - له سهر هه نیه و روخساری
یار، له ناوه وه و له که ناران، نه خشانده وه. کاکوله کان له سهرووی ئهو پیتانه وه، به
زوانی حال پیمان ده لئین: دلدار که شیت و هاریش بن، لومه ناکرین. شهوی رهشی
که زیه کانی وهک شهوی له یله تولقه در و بهرات وانه؛ که هم تیشکی جوانی خویان

ده‌ناودايه، هم هم‌موو به‌ره‌که‌ت و پیتی رۆزی دل‌مان له‌وان‌رایه. ته‌ختی سپی ناو چه‌وانی، سپیده‌ی جه‌ژنی پی‌رۆزه. رۆخساری جوان‌تر به‌ه‌اره؛ نه‌خیر، وه‌ک باغی به‌هه‌شته؛ که هه‌رگیز پاییزی نییه. ئه‌گه‌ر ده‌لێن به‌هه‌شت له‌ رۆژی قیامه‌تا ده‌بیندری، ده‌ له‌و بالا‌یه پر‌وان! که هه‌رگا یار هه‌ل‌ده‌وه‌ستی، قیامه‌ت ده‌کا و هه‌رگا قه‌د ده‌نوشتی‌نیت‌وه، ئیمه‌ی دل‌دار، قیامه‌ت به‌ چا‌وان ده‌بینین.

٤ ٲهوپهري وهٲتي د سوندوسدا ژ فوندوس بت خويا
بهنده دي شاه و گه دا بت خوسره وي شيرين كه لام
٥ ههر كه سي جاره ك ديه ٲه و زينده ما هتتا ٲه به د
وي نه ديتي ٲه و پهري روو زينده كي لي بت حرام
٦ ههر كه سي جامي ژ دهستي وي بنوشت نوش بت
ٲي ژ وي دهستي نه نوشي زهر بت ٲه و لي مه دام

مانای وشه گان:

سوندوس: پارچہ ٹاوریشمی بہ زیرِ چنراوی زورِ نایاب؛ **قوندوس:** تاریکیاں خہستی شہوی؛ گہدا: پارسہک؛ مہدام: ہمیشہ؛ مہدام: بادہ.

پوخته‌ی مانا:

ئەو پەريیە ناسک و نازدارە، دەم کۆل و شیرین وتارە- کە شای سەر تەختی جوانییە-
 بە بەرگی ئال و والاوە- کە لە قوماشی سوندووسە- لە شەوی ئەنگۆست لە چاوا، بێتە
 دەر و خۆی نیشان دا و تیشکی ڕوخساری لە دنیا پرشنگ بدا، هەموو شاهانی سەر
 زەوی، با خوسرەوی شیرینی ش بن، لەبەر دەرکی ئەو دەکەون و لە دامینی ئەو دەنەون
 و دەبنە عەبدیکی سەرکزی و بە گەدایی لە دەرگای شانازی دەکەن. چونکە هەرکەس
 هەر جارێک یارم ببینی، هەرگیز مردن تووشی نابێ و هەرکەس چاوی بەو دیدارە
 ڕۆشن نەبێ، خۆشی و ژینی لێ حەرەمە.

هەر ئه‌و بادەى له‌ ده‌ستى ئه‌و ئه‌خورپته‌وه، نۆشى گيانه‌ و به‌ گيان خۆشه‌. به‌ ده‌ستى ئه‌و ژه‌هرىش هه‌ميشه‌ له‌ بادە به‌رپزتره‌. هه‌ركه‌سى له‌ يارم دووره‌ و ده‌يه‌وى بادە

بنوشی، یاخوا باده‌ی لی بیی به ژه‌هری مار و سندان و قوززه‌لقورتی بی.^۱

Y وان دره‌قسیدا کو دیم ئاور په‌یابه‌ی دانه‌من
به‌رق و تیریژان ل دلدان جه‌زبه‌یا عیشقی ره‌قام
A عومره‌که دوور بووم ژ جانان که‌تمه‌به‌ندا فیرقه‌تی
ناگه‌هان په‌رده‌هلانی گو: «مه‌لا» یم ته‌سسه‌لام
(یان: مولایم ته‌سسه‌لام)

مانای وشه‌کان:

وان: ئه‌وان، بۆ ریزگرتن له‌یه‌کیک ده‌گوتری؛ ئاور: ئاگر؛ ئاور: بۆ دواوه‌روانین، به‌تیه‌ی چاو‌روانین؛ په‌یابه‌ی: به‌شوین‌یه‌کا، خوش-خوش؛ تیریژ: تیشک؛ جه‌زبه: کیش؛ ره‌قام: رفیندram؛ هلانی: لایبرد، لایگرت؛ مولایم: هیدی و له‌سه‌رخۆ؛ مه‌لایم: مه‌لای من؛ ته‌سسه‌لام: سلاوت لی؛ ته‌سسه‌لام: ههر نه‌ماوی.

بوخته‌ی مانا:

له‌کۆری گۆبه‌ند و به‌زما، یار دیتمی و له‌سه‌ر یه‌ک ئاوری وی ده‌دام و ئاوری ده‌هه‌ناوم به‌رده‌دا. برووسکه و تیریژی جوانی، هاتنه‌دل و کی‌شه‌ری ئه‌وین‌پای‌کی‌شام و رفاندمی و من ههر نه‌مام. دووری له‌یار ههر تاویکی‌ش بی، عومری‌که. من عومری‌ک بوو که‌وتبوومه‌ناو زیندانی خه‌می دووری یاری دلبه‌ند. ئه‌و رۆژه له‌و گۆوه‌نده‌دا، له‌پریار له‌په‌رده‌ده‌ره‌ات؛ له‌مپه‌ری جودایی په‌راند؛ زۆر به‌نه‌رمی پیمی فهرموو: مه‌لای منی، سلاوت لی! ههر به‌و تۆزه دواندنه‌ی، ئیتر من یه‌کجاری مردم. ئه‌لفاتی‌جا.

۱. ده‌کری‌رسته‌ی دووه‌میش ههر بۆ راگه‌یاندن بی، نه‌ک سکالا؛ واتا: ئه‌وی پیاله له‌ده‌ستی ئه‌و خاتوونه‌نه‌گری، هه‌موو کات وه‌کوو ژه‌هر بخواته‌وه، وایه.

نه ترک و بازن

- ۱ ره مزین ته د جانان نه به نه اندازه درازن
هه ریه ک ب هه زار رهنګ رهوانی مه دخوازن
- ۲ وان دهر به ل جامی مه وه کی بهرق و برووسکان
تیرئ ته د جانان نه تنی سینه گودازن
- ۳ جانا ژ جه فایا ته و زولمی چ خبه ر دین
کوو تیرئ ژ جه ورا ته د دلدا مه ب گازن
- ۴ په روانه و بولبول ب دلن شوعله یی عیشقی
لی کو تو نه زهر دی ب خوه نه و گولشه نی رازن

مانای وشه کان:

دراز: دریژ؛ رازان: ړاکشان؛ دپازن: ړاده کشین، خو دریژ ده کهن؛ رهوان: گیان؛
رهوان: خوشرؤ؛ دهر ب: زهر؛ دهر ب: ریگه؛ سینه گوداز: سنگ تاوین؛ جهور: زولم،
جهور: له ری کلا بوون؛ جهور: دهنگی بهقهوی هه وره تریشقه؛ گاز: گهزی پیوان و
گهزی ددان؛ گازن: گله و شکایهت؛ گولشه نی راز: باغچه ی پر له نهینی؛
«گلشن راز»: کتبیکی فارسییه، شیخ محمودی شه بستری سالی ۷۱۷ کؤچی له
هه زار بهیتا دایناوه و هه مووی هه ر باسی عیرفانه.

پوخته ی مانا:

نیشاره تی نهینی تو، له گیاناندا، لهو نه اندازه ده رچوو که هیچ گیانیک ده ریه ری
و گیانمان زور بهر ته سکره له وهی رازی تو ی بچی و جیی بیته وه. هه ریه ک
لهو رازی وا گرینگ به هه زار رهنګ و تهرزه وه خو دهنوینئ و دهیه وی گیانمان
بستینئ و به په له بیبا بو خوی و دهرسی دلداری نهوینی پی رهوان کا و گیان نهو

ئەركە وا گرانەى، زۆردژوارە بۆ هەلگیرى. رازى ئەوين، وەك تیریكن لە برووسكەى ئاسمان دەكەن. تەنیا بەوەندە بەس ناكەن سینه‌مان بتاویننەوه؛ نیشانه‌یان لە گیانمانە. و هەر دەپیتكن. یارە گیانە شیرینەكەم! چۆن پێم دەكەوێ بە گله‌یى لە دەست زولمت بنالینم؟ ئەوى منیش ئازار دەدا، هەر رۆحم و بەزەیی تۆیە و من نایزانم. من لە دەس تیران دەنالیم. تیریش گله‌ لە بەختى خۆ دەكەن كە تۆ دوورت خستوونەوه و لە دلى مندا جیگات داون. چیرۆكى من و تیری تۆ، وەك چیرۆكى بولبول و پەپوولە دەچى. بە روالەت گرى ئەوینى بلیسەى داوەتە دلیان؛ بەلام بێینە بارى راستى، ئەو هەردوو دلسووتاوانە بوونەتە گولجاری رازان و لە ناو بەهەشتى ئەویندا، دین و دەچن و دلیان بویتە گولشەنى راز؛ پریە لە باسى خوا ناسى.

۵ پەيوەستە ژ وەسلێ تە دمیڤم کو سەراسەر^۱
بشکووژ و تەلیسم و وەرەق و نەترک و بازن
۶ سوبووحی و قوددووسی و حۆرین د بەهەشتی
پەيوەستە شەبی قەدری لبقایا تە دخوازن

مانای وشەکان:

پەيوەستە: هەمیشە، بێ‌نیوان؛ بشکووژ: قۆچە؛ تەلیسم: پارچێك خشلی زیوینە دۆعای لە سەر هەلدەكەن تا لە جنۆكە و دیو و درنج بپاریزریڤ؛ وەرەق: گە‌لا، خشلێكە وەك گە‌لا دەچى؛ نەترک: مانگۆلەى لەرزانه؛ باز: دەرزیلەى خشل بە شكلی باز؛ بازن: دەستەوانەى لە زێرو زیو؛ سوبووح: ناویكى خوایه؛ سوبووحی: بەو فریشتانە دەلێن كە هەر دەلێن سوبووح، سوبووح، واتا: خوایه پاکی هەر بۆ تۆیە؛ قوددووس: ناوی خوایه؛ قوددووسی: ئەو فریشتانەن كە هەمیشە دەلێن قوددووس، قوددووس، واتا: خوایه هەر تۆ خاوەنى پیت و پیرۆزیت؛ لبقا: تووش بوون.

۱. زفنگى و سەلمان «پەيوەستە د وەسلێ لەو دمیڤم کو سەراسەر» یان نووسیوه؛ كە ماناكە دەگۆرێ و گریه‌كیش دەكەوێتە كیشى شیعەرەكەوه. نوسخەى عوسمان تونج بەیتەكەى تیدا نییه.

پوختەى مانا:

يارى نازدار! خۆت لە دلى من بە ئاگای. جیا لە تۆ، ھەموو شتیک لە بەرچاوم
 بێگانەى. دەمەوى ئەگەر بێگەمى ھىچ شت، ھىچ ئافەرىدەى بە گیان، بى گیان، بە
 نھىنى نىوان من و تۆ نەزانى. نامەوى تەنانەت قۆپچە و خشلە زىر و زىوہ کانیش، کە
 تەلیسم و پەلک و خرینگە و مەنگۆلە و دەرزىلە و لەرزانە و بازن و خرخالن و لە
 سەرتاپای تۆ ھالاون، بى بزائن. بە زرىنگە دەنگ دەدەن و لىم تىک دەدەن. بۆیە
 ھەمیشە لە ھاتن بۆ بارەگا و دیدارى تۆ، من دامام و بەش براوم.
 نازانم کى گوتووێ:

مەلئ بۆ نامە نانوسى، لە نىوانى من و تۆدا
 قەلەم بێگانەى نەبى لە رازى ئىمە ئاگا بى

- ٧ سونبول ب سەما تىن و گولان پەردە دراندن
 بشکفتنە ئال-ئال و ھشین بوونە تەرازن
 ٨ جووبار دەروانن چەمەنان تەرح جوانن
 مەستانە ب رەف-رەف ل کەناران سى و قازن
 ٩ ھەریەک ب تەماشاکەھى حوسنا تە ژ ھەرجا
 تەشبیھى نىگارە ب جەمالا تە دنazan

مانای وشەکان:

ئال ئال: گولیکى کوپستانە؛ ھشین: شین، کەوہ؛ ھشین: سەوز؛ تەراز: رىک و لەبار و
 بەرانبەر؛ تەرازن: مێرگى بە تەراپى، تەرەزن؛ تەرح: بىچم، لق، چل.

پوختەى مانا:

ئەى دلە! وەرە بڕوانە! بەھارە دنیا خەملىوہ. سملان بە دەم شەنباوہ سەمایانە؛
 دەلەرنەوہ. گولئ گولاو- کە خونچە بوون و لە شەرمان دەرنەدەچون- لە خوشيانا
 سەرخۆش بوون؛ پەردەیان دراند. بڕوانە چلۆن پشکووتوون. گولئ ئال ئال بە ھەزار ئال و
 والاوہ، خۆ دەنوینن. ھەرچى چیمەن و مێرگۆلەن، لە خوشيانا گەش بوونەوہ و لە

تاسه‌ی دیداری گولان، ئاویان ده‌چاوان تزاوه. ئیسته له‌خۆشی دیمه‌نیان، هه‌موو ده‌میان پر له‌ئاوه و له‌تریقه‌ی خه‌نده‌ی جۆگه‌لان، هیند پیکه‌نین، شین بوونه‌وه. به‌روانه‌ چهند ریک‌وپیکن، تیپی گولان، به‌ته‌کووزی هه‌لوێستان. جۆگه‌ی ئاوان، به‌ره‌وانی و بیجمی چیمه‌ن وا به‌جوانی، کاریکی وای کرد که‌سی و قاز له‌و دیمه‌نه‌گه‌شکه‌ بین و وه‌ک سه‌رخۆشان، بینه‌ ده‌وره‌ی گول و ئاوان و پۆل-پۆل له‌ ده‌وره‌یان گه‌رین. یاری گیانیم! دلی دلم! هه‌م گیان، هه‌م دلم، هه‌م گولم! ئه‌و هه‌موانه‌ چ گولن، چ مه‌لن، چ قل، چ ئه‌و سه‌وزه‌ی له‌ چیمه‌ندا پێده‌که‌نن، گشتیان سه‌ریان ده‌ریتاوه و به‌چاو، به‌دل، ده‌روانن و به‌تاسه‌وه‌ن تۆ بیینن؛ هاتوونه‌ سه‌یری جوانی تۆ. هه‌موو گیاندار و بی‌گیانیک، وه‌ک هه‌موو جوان و دل‌به‌ران، به‌جوانیت شانازی ده‌که‌ن.

- ١٠ تیران ل مه‌ ده‌ت دۆستێ مه‌ تێ سینه‌ هه‌ده‌ف کر
نازان ل مه‌ که‌ت یاری مه‌ زاری و نیازن
- ١١ میحرابی دو ئه‌بروو کو ژ بالاته‌ خویا بن
ده‌ر سه‌جده‌ گه‌هی عیشقی نیازێ مه‌ نه‌مازن
- ١٢ گه‌ر حوسن و مه‌حه‌به‌ت ب سه‌راپه‌رده‌یی جان بن
گه‌ه شاه و گه‌دا، گه‌ه ب خوه‌ مه‌حموود و ئه‌یازن
- ١٣ ئه‌ف حوور و په‌ریچه‌ره‌ بت و لاتێ جه‌مالی
ده‌ر سووره‌تی ته‌حقیق «مه‌لا» عه‌ینی مه‌جازن

مانای وشه‌کان:

هه‌ده‌ف: ئامانج؛ زاری: گریان و شیوه‌ن؛ نیاز: پارانه‌وه؛ نه‌ماز: نوێژ؛ نه‌مازه: تایبه‌تی؛
چیهره: روخسار.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر یار تیرمان باویتی، ئیمه‌ سینهی بۆ داده‌که‌ین به‌ نیشانه. ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌سکا به‌ نازان؛ ئیمه‌ به‌ گریان و نیاز و پارانه‌وه ده‌یدوینین. ئه‌گه‌ر تاقی برۆکانی، له‌و بالا‌یه‌ بینه‌ به‌رچاو، سوژده‌ ده‌به‌ین له‌ جیگای سوژده‌ی ئه‌ویندا. نوێژه‌کانمان تایبه‌تین و نوێژ و

نزای دلدارانه. ئه گهر جوانیی ده گهل ئه وینی راستیدا، بکه ونه ناو سه رسه رای گیان و تیکه لاو بن، نه شایه تی له ناو ده مینی و نه پرووتی؛ له بازارپی ئه وینی، سولتان و گه دا ده بنه یه ک و مه حموود و هه یاسیک نییه. هه ر یه ک له وان هه م مه حمووده هه م هه یاسه. چونکه تازه له بۆته یه کدا تهاونه وه و جیاوازی له ناو نه ماوه. ئه و جوانانه ی که وه ک حۆری و پوخساریان وه کوو پهریانه و ئه و بته جوان تاشراوانه ی که خه لکیان پی گومرا بووه، ئه گهر به راستی بپروانین و به وردی لی وردبینه وه، پی ده زانین جوانی به ده لئ و جوانی راست له پشت په رده ی ئه زه لیه وه تیشکی داونی.

دهینی بووسه

۱ مه لا مه ل گهر دنا دلبر ژ نوو سهد بووسه ماین دهین

مه جالی دئی بخوازم ژئی دبی دهینی ته «فَوْقَ الْعَيْنِ»

۲ ب ره مزاقاب قه وسه یئی ژ وان برهان خه به ردارین

«فَاتِ الْقَوْسَ بَارِيهَا أَلَا يَا رَامِي الْقَوْسَيْنِ»

مانای وشه کان:

مه جال: وهخت؛ دبی: ده بیژی؛ دهین: وام، قهرز؛ فَوْقَ الْعَيْنِ: بالای چه، له سهر چاو؛

قاب قه وسه یین: به ئەندازه ی ژئی که وانیک (پیشتر باسماں کرد)؛ فَات: ده بیینه؛ باریها:

تاشه ره که ی؛ الا: هوئی؛ یا: ئەی؛ رامی: هاویژ؛ قه وسه یین: دوو که وان.

بوخته ی مانا:

یار ده یفه رموو ئەگەر له ئەویندا مردی، ماچیکت پی قهرزدار ده بم. تۆ له کۆنه قهرزان

گه ری که نه گه یون! وا سهر له نووی سهد جار له بهر پیتیدا مردووم. ده بی سهد ماچی

گه ردنیم له سهری بی. هه تا ده لیم کوا قهرزه کهت، ده لی قهرزت له سهر چاوان. نالی

له سایه ی گه ردنم؛ دیاره دیسان وای نیازه چیم پی نه گا. ههر له باسی قابه قه وسه یین

له رازی نه یینی برۆی - که ئەندازه ی دوو که وان - ئاگادارین. که وان بده ره ده ست

وه ستا، ئەی تیر به دوو که وان هاویژ!

ههروه ک له کوردیدا ده لین: «نان بۆ نانهوا ره وایه و گوشت بۆ قه ساب». له ناو عه ره ب

بۆته مه سهل «که وان بده دهس که وانتاش». واتا ههر یارم ده زانی دلان به تیری

مژۆلان و له که وانی برۆی که وانییه که یه وه بههنگیوی. هه موو تیر هاویژیکی تر با بچنه وه

مالی خویان.

٣ ژ سیررا لامه کان واجب تهنه ززول کر د ئیمکانی
«فَإِنَّ الْعِلْمَ، آيِنَ الْعَيْنِ وَ آيِنَ الْإِيْنِ إِذْ لَا آيِنُ»

مانای وشه کان:

لامه کان: بی جیگه؛ واجب: پئیویست؛ واجب الوجود: خودا، واتا بی گومان هر هر هیه؛
ئیمکان: شیایی، ئیمکان له زاراوه ی فلهسه فهدا، بۆ کرداریک یان شتیکی وا ده بیژن
که له سر بوون و نه بوونی په ک نه که وئ. وه ک بوونی مرؤ و شینایی و جانه وهر و
دووره گیانی بی بزووتن. ناوی مومکین له بهرانه بر وشه ی واجییدا ده گوترئ؛ این: له
کوی؛ عین: چاو، بهر چاو؛ اذ: که.

پوخته ی مانا:

خودای گه وهر، له نه پنی بی جیگه بی دهستی هه لگرت و خوی له شیوان (له
ئیمکانی) دا، نشان داین. وه ک خوی فهرمووی: «گه نجینیکی نه پنی بووم، نافه ریده م
هینانه گۆر تا بمناسن». ئه گهر له بهر ئه و رازه گرینگه نه با، چۆنمان ده توانی بیناسن؟
کوانی زانست؟ کوا سۆمای چاو؟ کوا شتی دیار؟ ته نانه ت «کوا» له کوئ هه بوو؟ که
ئه گهر خوا دنیای درووس نه کردایه و وهخت و رۆژ و شه و ده می دانه نایه، وشه ی
«کوانی» و «له کویش»، نه ده زانرا چییه. بۆ خوی گه وهر نه ده م و کات و سات هیه و
نه جیگه و شوپن.

٤ ژ مابهینا دو ئه بروویان په یابه ی به رقی لامیع تین
ب عه پنی گهر بی سافی چ نووره ک سیرفه ئه و مابهین

مانای وشه کان:

مابهین: نیوان؛ مابهین: دهرباری سولتان، هۆده ی چاوه نۆرپی بۆ دیتنی سولتان؛
سیرف: خالیس و پاکی بی خه وش.

پوخته ی مانا:

له نیوان هه ردوو ئه برۆیان، له سهریه ک هر برووسکه ی پرترووسکه دیاری ده دهن بۆ من. به

1

1

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

474

1. 2. 3.

1. 1. 1.

[illegible]

دل و گیانی‌ش کرا پارسه‌نگی؛ زالم هه‌ر ده‌لی: کوا وام؟!
«نالی» ده‌لی:

قیمه‌تی ماچی دوسه‌د کیسه‌یی ساغه و نیمه
غه‌یری یه‌ک کیسه‌یی سه‌دپاره له‌ گیرفانمدا

Y «مه‌لا» هه‌ر وی ببین هه‌ر وی ئه‌گه‌ر هه‌رووی دناسی تو
«هُوَ الْمَعْبُود. هُوَ الْمَشْهُود. بَلْ لَا غَيْرَ فِي الدَّارَيْنِ»

مانای وشه‌کان:
هُوَ: ئه‌و؛ مَعْبُود: په‌رسراو؛ مَشْهُود: دیار و به‌رچاو؛ بَلْ: به‌لکه؛ لَاغیر: نه‌ شتی‌تر؛
فِي الدَّارَيْنِ: له‌ هه‌ردوو‌ک مالاندا، واتا دنیا و قیامه‌ت.

پوخته‌ی مانا:
مه‌لا له‌ کو‌یی؟ له‌ باره‌ی کێوه‌ تۆ ده‌دو‌یی؟ ئه‌گه‌ر یاری تاقانه‌ی سه‌روه‌ری یاران،
ده‌ناسی و تانه‌ له‌سه‌ر چاوی د‌لت نییه‌، هه‌ر له‌و به‌روانه‌ هه‌ر له‌ وی. هه‌ر ئه‌و شیاوی
په‌رسته‌. هه‌ر ئه‌و دیاری ب‌ی پیاو‌ره. ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ش بزانه‌ که‌ له‌ هه‌ردوو‌ک دنیا‌یاند،
جگه‌ له‌ خۆی، ه‌یچ که‌س نییه‌ که‌ بۆ په‌رستنی بش‌ی.

چیرۆکی جوانیت

١ من دبەر «قالوا بلی» باتن فەویرا بوو ئەفین
 ھێژل سەر عەھدا ئەلەستم تاب رۆژا ئاخیرین
 من دفتی لئ ئەشکەرا کەم جارەکی داغا نھین
 «گفتم اورا ما دُعاگوێ توایم آی نورعین»
 «أَعْرَضْتَ عَنِّي وَ قَالَتْ مَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ»

مانای وشەکان:

قالوا بلی: باسی کرا؛ فەویرا: دەگەڵ ئەو؛ عەھد: پەیمان؛ عەھدا ئەلەست: پەیمانی ئەو
 رۆژەکی کە خوا گیانی درووس کردن؛ گفتم: گوتم؛ ما: ئیمە؛ حورعین: کێژە
 چاوەرەشەکی بەهەشت؛ عین: چاوەرە؛ عین: گاکێوی کە زۆر بە چاوجوان ناسراوە؛
 أَعْرَضْتُ: ڕووی وەرگیرا، ناپەزایەتی نیشان دا؛ عَنِّي: لە من؛ قَالَتْ: گوئی ئەو میوینە؛
 ما: چییە؟ دُعَاءُ الْكَافِرِينَ: نزای خوانەناسان. خوا لە قورئان و تەوویژی جەھەندەمیان
 دەگەڵ پەسەوانی توونی ئاورمان بۆ باس دەکا و دەفەرموێ: «ئەوانەکی لە ناو ئاگران بە
 پاسداری دۆزەق دەلێن: داوامان بۆ لە خوا بکەن رۆژیک لە سزامان سووک کا. پاسدار لە
 وەراما دەلێن: راسپاردەتان لە ئیمەو نەهاتە لا؛ بە بەلگەکی زۆر ئاشکراوە؟ دەلێن بەلێ:
 دەلێن بۆ خۆو دۆعا بکەن! دوعای کافران، جیا لە رێ لێ ون کردن، چیتەر ناکا.»

بوختەمانا:

من بەر لەو رۆژەش کە خودا گیانی بۆ لەشان دروست کرد، ببوو مە دلداری یارم لە
 دەرووندا. ھەتا ئیستاش، ھەر لەسەر پەیمانم ماوم و نەگۆراوم و تا دواڕۆژیش ھەر وا
 دەبم. ھەموو ئاواتم ئەمە یە جارێک داخی ناو دلم ئاشکرا بکەم.
 پێم گوت: ئیمە نزاگۆتین؛ ھۆی چاوەرەشە بەهەشتییە کە! ڕووی لە من وەرگیرا و

گوتی: دۆعی کافر به چی ده چی؟!

۲ ئە هی شەھی عالیجەناب! «پُر عاجز و پَرَکندەم»
 ئاھ ژ دەست جەورا ئەفینی چ بکرم؟ «مَن بَندەم»
 سەبر و تاقەت مَن نەمان لئ «بی کس و درماندەم»
 «گَر بخوانی وَر برانی بَندەم تا زَندەم»
 «وَاجِبٌ لِّی اِمْتِثَالَ اَلْاَمْرِ مَاذَا تَأْمُرُنِ»

مانای وشەکان:

عالی: بلند؛ جەناب: لایەن؛ عالیجەناب: وشەیی پزگرتنە بۆ گەوران، واتا: پایەبەرز؛
 پَرَکندە: پەراکەندە، پەڕیشان و بلاو؛ دەرماندە: داماو؛ بخوانی: بانگ کەیی؛ برانی:
 دەرکەیی؛ واجب: پێویست؛ لی: بۆ من؛ اِمْتِثَال: بەجی هینان؛ ئەمر: فەرمان؛ ماذا: چی؛
 تَأْمُرُنِ: ئەمر ئەفەرمووی خانمە کە.

بوختەیی مانا:

پادشای پایەبەرزێ جوانان! زۆر وەرپەوز و پەڕیشانم. ئاخ چی بکەم لە دەس ئازاری ئەو
 دلدارییە. مَن کوێلەیی تۆم. ئۆقرە و ئارامم پێ نەما. یە کجار بیکەس و داماو. گەر
 دەرکەیی یان وەمخوینی، مَن هەر کوێلەم هەتا زیندووم. پێک هینانی فەرمانی تۆ، بە
 ئەرکی پێویست دەزانم؛ چۆن دەفەرمووی تا وا بکەم.

۳ سۆھتم ئەز پیتا ئەفینی تیک بوو ئەم گەرد و ھەبا
 «أَنَّ لِي آيَاتٍ صِدْقٍ كَانَ فِي هَذَا النَّبَا»
 حۆریا روژا لیقائی، نازکا مەخمەر قەبا
 «حَبَّذَا رَوْضَاتُ نَجْدٍ زُرْتُهَا عَهْدَ الصُّبَا»
 «رَوْضَةٌ يَجْزِي عَلَى أَرْجَائِهَا مَاءٌ مَعِينُ»

مانای وشه‌کان:

پیت: گر؛ گهرد: تۆز؛ هه‌با: تۆزه‌وردیله‌ی ده‌وری هه‌تاو؛ ان‌لی: ته‌واو بۆم هه‌یه؛
 ئایات: نیشانه‌گه‌ل؛ صدق: راست؛ کان: بوو؛ فی: له‌ ناو؛ هذا: ئەم؛ نبا: خه‌به‌ر؛
 لیقا: تووش‌هاتن؛ مه‌خمر: پارچیکه؛ حَبَّذَا: چهند خۆش بوو، ئای که باش بوو؛
 رَوَضَات: باغچه‌گه‌ل؛ نه‌جد: زوورک؛ نه‌جد: ته‌پۆلکه‌ی بی‌گیا؛ نه‌جد: ناوی ئەو
 گرده‌یه که قه‌یسی عامری (مه‌جنوون) له‌سه‌ر ئەوێ دووربه‌دوور ده‌پروانییه
 په‌شماله‌کانی هۆبه‌ی له‌یلی و گۆرانی پێدا هه‌لده‌گوت؛ زُرْتَهَا: دیدارم لێ کرد؛
 عَهْد: زه‌مان و چاخ؛ صُبا: مندالی؛ یه‌جری: په‌وان ده‌بی؛ عَلی: له‌سه‌ر؛ ئەرجائها:
 لایه‌ن گه‌ل؛ ماء: ئاو؛ مَعین: په‌وان.

پوخته‌ی مانا:

به‌گری ئەوینێ سووتاوم؛ تۆز و خۆلێشم با بردی. درۆ ناکه‌م؛ شایه‌تم هه‌ن.
 هه‌رچی بوو، دلدارێ کردی. حۆرییه‌که‌ی به‌هه‌شتی خودا! نازکۆله‌ی که‌وا
 مه‌خمه‌رم! بیریک له‌ هه‌زاریم بکه. ئاخ‌ر بێ تۆ چۆن ده‌ربه‌رم؟ خۆزگه‌م به‌ ده‌وری
 مندالی و چوونه‌ نه‌جدی پر له‌وه‌ری. چهند کانی و ئاویشی لێ بوون. داخه‌م ئەو
 خۆشییه‌ تێپه‌ری.

شیاوی باسه: ئەو به‌یته له‌ شیعره‌کانی قه‌یسه‌ بۆ له‌یلا داناهه. گۆیا ده‌گه‌ل له‌یلایه‌دا
 به‌ مندالی له‌ نه‌جد، به‌رخ و کاریان له‌وه‌راندوهه.

٤ من ل سه‌ر به‌دری مونی‌ر مه‌کتوب دییه‌ نه‌قشی سه‌واد
 سه‌ر به‌یه‌ک ئانی دو نووان خه‌تتی ره‌یحانی دو صاد
 حادری من سه‌جده‌ بر له‌و غه‌رقی خوونی بوو فوئاد
 «بَر دَرِ بَاغِ وَصَالَشْ هَاتِفِ آواز داد؛»
 «هَذِهِ جَنَاتُ عَدْنٍ فَادْخُلُوها خَالِدِينَ»

مانای وشه کان:

سهواد: رهشایی؛ حادری: دهسبهجی، ههر له جی؛ فوئاد: دل؛ بردر: له بهر دهرکی؛
وصال: پیک گه یشتن؛ هه: ئه مانه؛ جنات: باغات؛ عدن: ئه و بههشتهی خوا دابووی
به بابه دهه؛ فادخلوها: بچنه ناوییهوه؛ خالدین: هه تاهه تابه.

پوختهی مانا:

له سههر مانگی چارده شهوهی تریفه دهر، من نه خشیکی رهشم دیوه. دوو نوونی
خه تی ریحانی - که وهک دوو برۆی یارم ده چوون - گو شه یان دابووه سههر دوو
صاد؛ که به چاوی یار، ده شبهان - دلیم بوو به گۆمی خوینتی له و دیمه نه و سههرم
خسته سههر سوژده وه. له و حانه دا، له دهرکی باغی یاره کهم - که جی ژوان بوو -
دهنگیکی بی رهنگم ده بیست ده یگوت: ئیره بههشتهی ئاده مه بچنه ژوور و لیتی
دهرمه چن!

ه نائیتن گو هتن ب قال شهرح و به یانی حوسنی تو
دی ب حال و سیڕ بناسن دل فهسانی حوسنی تو
خوهش «مه لا» ئامانجی تیران کر که مانی حوسنی تو
«قصه ی عشق جلال و داستان حسن تو»
«تلك انباء يقول الناس من بعد حين»

مانای وشه کان:

فهسانه: ئه فسانه، چیرۆکی کۆن؛ داستان: سههر گوروشته؛ تلک: ئه مانه؛ انباء: دهنگ و باسگهل؛
يقول: ده لی؛ ناس: مهردم؛ منا: له ئیمه؛ بعد: دوا؛ حین: ماوه یهک له رۆژگار.

۱. لیرهش ئامازهی به چهند ئایهتی قورئان کردووه. وهک: سوورتهی طاه، ئایهتی ۷۶ و سوورتهی
بینه، ئایهتی ۸.

پوختهى مانا:

هەر به گفتى سهرزازه كى باسى جوانى تو ناكړئ. ده بى ئه هلى دل بزانه چيرؤكى
جوانى تو چونه. ئهم جوانييهى چهند به باشى مهلاى وه بهر تيران داوه. چيرؤكى
دلدارى «جهلال» له گهل باسى جوانى تودا، ده بن به باس و خه بهر يك كه مهردم له
دوارؤژيكا، بو يه كترى ده گير نه وه.^۱

---

۱. شياوى باسه: وه خته بلېم بى گومانم ئهو شيعرانه هى بوژيكي ناو «جهلال» بووه. مهلا ته زمينى
كردووه. بهلام داخه كه م نه مزاني ئهو مهلا جهلاله كي بوو. جهلاله ددين رومي نه بووه. جهلاله ددين
دهوانييه كى شاعير هه بوو؛ له چهرخى نو تا سهره تاى چهرخى ده هم (۸۳۰ تا ۹۰۸) ژياوه. نازناو يشى
فانى بووه. سهر نه وه يه: له هه موو ئهو نو سخانه دا كه من ديومن، هه وهل له تى دوامين به يتى
قه سیده كه، زياد له هه موان، ته واو كوردانه نووسراوه. نووسيويانه «عشقا جلال و داستان». بو ئه وهى
سى له تهى مهلاش وهك ئهو بچى، پاشله كانيان ده گهل ئهو هيئاوه ته وه: به يانا، فه سانا، كه مانا. ئه مانه
ههر ويستويانه قه سیده كه خروپ ههر هى مهلا بى؛ بهلام پياو كه مرخ و چيزه ي شيعرى مهلاى
باش چيرت بى، ده زاني شيعرى ئهو نيه. «هه زار»

که مان کشاندن

- ۱ سه‌نهمی ژ قه‌وسی ئه‌بروو دو هیلالی نه‌و نوماندن
دو که‌مان ل بورجی میزان ب غه‌زب ل من کشاندن
- ۲ نه دو نوون ب خه‌ت موقاییل ب به‌دیع خه‌ت نفیسین
دو هیلالی ده‌ستی قودره‌ت، ب قیرانی یه‌ک نشاندن

مانای وشه‌کان:

سه‌نهم: بت؛ میزان: بورجیکه له ئاسمان، ته‌رازوو؛ میزان: به‌رانبه‌ر؛ غه‌زب: توو‌ره‌یی؛
موقاییل: به‌رانبه‌ر، رووبه‌یه‌ک؛ به‌دیع: تازه‌ی که‌س نه‌دیتوو؛ نشاندن: دیاننا؛ نشاندن:
دانان.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و یاره جوان و دل‌گره - که هه‌موو جوانیکی دیکه، ده‌یپه‌رستن و بۆته‌تی دل‌دارانی -
برۆکانی هاته‌به‌رچاو، هه‌ر نه‌برۆ، وه‌ک دوو مانگی یه‌ک‌شه‌وه‌بوون له ئاسمانیکدا دیار
بدن. ئه‌و دوو مانگه له‌نویانه - که زۆر له‌بار و میزان بوون - له مزل‌گه‌ی ئه‌و بالایه،
وه‌ک دوو که‌وانی میرغه‌زه‌بی ئه‌ویندار کوژ، له من کیشران (ته‌رازوو کیشانی هه‌یه).
ده‌ستی قودره‌تی خودایه که ئه‌و دوو مانگه یه‌ک‌شه‌وه‌ی له ئاسمانی سافی توپلی
به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک داناوه و نیشانی مه‌ردمی داوه؛ دیاره موجزات قه‌وماوه. له‌به‌ر چاوی
هونه‌رمه‌ندانی خه‌ت‌په‌سند، جووتیک نوون بوون. له‌سه‌ر ته‌ته‌له‌ی نووریندا، ده‌ستی
به‌هیزی ئه‌زه‌لی خه‌تی دابوون. نوون ده‌چاوی ئه‌واندا با، له‌و دوو نووانه‌دا نه‌بوون.

- ۳ چ به‌راتی حوسنه یاره‌ب ب نیشانی پادشاهی
ب ته‌ره‌ف دو توو‌ره توغراوه به‌ماوه‌ری ره‌شاندن

مانای وشه‌کان:

بهرات: خه‌لانتنامه‌ی گه‌وره گهوران، جه‌ژنی پړۆزی به‌ش کردنی؛ تهره‌ف: لا؛ تورپره: پهرچوو‌که‌ی بلاو له سهر توپل، که‌ناره، میزه‌ربه‌ند، پيشووی بانه‌دراوی بلاو؛ توغرا: فه‌رمان، مۆری قیچه‌لفیچی سولتان؛ ماوهر: گولاو.

پوخته‌ی مانا:

ئهی خودایه! ئهو پړوخساره‌ی داوته به‌ یار، چۆن خه‌لات و به‌راتیکه‌ بۆ دلته‌پان و دلداران له دنیا‌دا، که‌ بۆت ناردوون. ئه‌گهر به‌راتی پادشایان، ههر ته‌نیا مۆریکی پیوه، ئهو به‌راته که‌ نیشانه‌ی پاداش و به‌خششی زۆرته و له جیاتی جیژنی به‌راته، له هه‌ردوو لاوه مۆری تۆی - که‌ دوو که‌زی به‌ لادا کراوی به‌ گری و ئالقه و توغراثاسان - پیوه دیاره و ده‌وریان له پهرچوو‌که‌ی هه‌نیه‌ی - که‌ له قاقه‌زی مه‌رجانیش سپی‌تر و ناسک‌تره - داوه به‌ جوانیی و له‌باریی و بۆن و به‌رامه‌شیان هینده‌ خوشن ده‌لیی گولاو ده‌پرژینن؛ نه‌ک گولاویان لی پړژایی.

٤ ئه‌لیف و دو لام و هی دین مه‌ د ئایه‌تا جه‌مالی
ژ جه‌گهر مه‌ کر ته‌سه‌للی و ژ سینه‌ ده‌ست فه‌شان‌دن

مانای وشه‌کان:

ته‌سه‌للی: سه‌بووری؛ ده‌ست فه‌شان‌دن: ده‌ست هه‌لته‌کان‌دن، ده‌ست به‌ردان.

پوخته‌ی مانا:

پرووی یاری من، له قورئانی جوانی خوا‌دا، ئایه‌تیکه‌ و نیشانه‌ی جوانیی خودایه. لیم ده‌روانی که‌ پۆکه‌ی وه‌کوو ئه‌لفیکی راست و شووش و کونه‌که‌پۆی وه‌ک «ه»یه‌کی دو‌چاویلکه‌ی ده‌ستی گه‌وره‌ترین خه‌تخۆش. دوو لا بسکه‌ سهر هه‌لگه‌پراوه‌کانیشی به‌ دوو پیتی «ل» ده‌بین‌دران. ناوی «اله»م خوینده‌وه و له عه‌یبه‌تان وازم له ژیان‌ی خۆم هی‌نا. سه‌بووریم هات؛ که‌ جگهرم سووتاو‌ه، چش؛ ده‌ستم له سینه‌شم به‌ردا و ده‌ستم له دنیا‌ش پراوه‌شان‌د و شیتی جوانیی خودایی بووم.

شیاوی باسه: هیندیک له بوژانی دی، ده میان به هئی وه کوو زهنه «ه» شهباندووه. سهد رهشید (شههید) ده لی:

که دوو خالم له راستهی یتفلت دیت
خه مینکم گهر هه بوو لیم بوو به سهد خه م

نه تنی ژ قشت و زولفان مه د سینه سهد کولابن
ل جه گهر سیه ه که مانان دووه زار تیر ره شانندن
ع ژ جه گهر «مهلا» پلینگان ب کولاب و چنگ که کر
ئه سهدان ژی په نهجه فیران دل و سینه هه پرشانندن

مانای وشه کان:

قشت: ریزه بسکیک که به ریکی به قه یچی خشتیان ده کهن و له سهر هه نیه دا
دوه وستن؛ کولاب: قولاب؛ فیران: ده گهل، پیرا؛ هه پرشانندن: هه لدراندن، له بهر یه ک
بردن.

بوخته ی مانا:

ده ردی جه رگ و هه ناوی من، دوو سه ره یه و ده سه ره یه. په رچوو که قشتیله کانی و
که زیه کانی به بژانگی سهر به قولاب، تیروپر له جه رگم نیشتن؛ دووه زار تیریان
تی چه قاند. ئه و جار نو ره راوی چاوی دهستی پیکرد. ئه و چاوانه ی بو راوی دل و
هه ناوان پلنگ و شیریان ناگاتی. به مژولان په نهجه یان له سینه و دلم وه کار خست و
قولاپیان لی گیر ده کرد و کوت و پارچه و له تیان ده کرد؛ به راست و چه پیاندا ده برد؛ به
جاریک لیکیان هه لوه شانند و له کاریان خست.

«نیزامی گه نهجه وی» ده لی:

مه ده شووشه ی دلم به و چاوه مه ستوت

به سه ره خوشی، ده ترسم بیشکینی^۱

۱. دل شیشه و چشمان تو هر گوشه برنشد مستند مبادا که به شوخی شکنندش

دهردی دووری

۱ خه شمی ل فه قیران مه که زوو پادشاهی من
پورسی بکه جاره ک ل خه تاء و گونه هی من
۲ تهفتیش ب موو موو بکه ئه ر ئه م ب خه تائین
هینجا نه که بیتن ته وه لاتی ته جیهی من

مانای وشه کان:

خه شم: توو ره یی؛ هینجا: هینگین، ئه وسای؛ وه لات: مه لبه ند؛ جیهی: شوینی.

پوخته ی مانا:

تۆ له جوانیدا پادشای؛ من دلداریکی هه ژارم. بهرگهی توو ره بوونت ناگرم. خۆم به گوناحبار نازانم. لام وا نییه بۆ هه ژاران، دل به جوانی دان گوناح بی. جا ئه گهر له نه زانییه وه کاریکم کرد - که خوا نه کا - گهر دیکی خسته سهر دلت، ههر گوزو گومبه ت مه ره نجی! نیوچاوانت گرژ مه که و خوینم بی تاوان مه ریژه! تۆ هیچ نه بی، له تال - تالی که زی و پرچه کافره دل ره شه کانت - که پرن له میسکی خه تا و دلی منیان به ند کردووه - پرسیک بکه! داخۆ دلی به ند کراوم، هیچ گوناھی لی روو داوه؟ با مووبه موو دلی هه ژار بپشکنن ئه گهر جیا له ئه وینی بالات، هیچ شتیکی دی له لا بوو، ئه و به داویک بخنکینه و منی دل تالانکراویش له دهوهری خۆت، له و ولاتهش که تۆی تیای و بۆته مه لبه ندی دلداران، بتارینه و جیی من بده به یه کی تر.

«نالی» ده لی:

سهری ههر مووی به ده نم ته رزه ته مه ننایکه
گهر دشی توو کی سهرم هیله گی سه ودا ییکه

- ٣ جەورا تە بەھیتىن و جەفايا تە پەریتىن
قوربانى تە بىم گۆھ بدە جارەك گلەھى من
- ٤ زانى كو ژ بەر جەور و جەفايان ئەلەمىن دل
رەحمى ب گەدائى خوھ كە سولتان و شەھى من
- ٥ سى سالا ژ دەرد و ژ بەلایا تە ھیلاکىن
حەتتا ب فەلەك ھەر دەرتن ئاھ و ئەھى من
- ٦ ما یەك نەفەسەك من دبتن سەبر و قەرارەك
قەد بى تە و بى تە دبتن مىسلە سەھى من

مانای وشەکان:

بەھیتىن: توانەو، پەریتىن: پەر تاندن، وردوخاش کردن و لەبەین بردن؛ گلەھ: شکایەت، گازندە، ئەلەمىن: ئەلەم، ئیش و ژان؛ ئەلەمى: ئیش؛ بەلا: بەلا؛ گیرۆدەیی: ئاھ و ئەھ: ئاخ و نالە.

بوختەى مانا:

بە جزیایان و ئازاران، تاوان دیتىن؛ لەبەر یەکت ھەلتەکاندین و بە جارىک ھەر وردوخاش بووین؛ لەبەین چووین. دلى برژاوم پەرژانە، ئەو بوو بە ماوەى سى (یان: سى) سال، بە دەردى گرانی دوورى گرفتارم، كە تاویكیش لە دووریتدا لىم بە ھەزار سال دەبوورئ و خۆت دەزانی ئۆقرە و ئارام نەماوە و ھەناسەى ساردم لە دووریت، وەك بلیسەى تەندوورى سوور، گەرم و گورە و چرە دوو کەلى ھىند بەرزە، سەرى گە یوہ تە ئاسمانان. ئەو بەژن و بالا راستەى تۆ - كە تانەى لە سەولئ بەژن رىك و لووس دەگرئ - سیبەر یكى دەبى ھەبى؛ من سیبەریم. تۆ بفرمووی و نەفرمووی، تازە ھاتووم؛ لا ناکەوم. دەسا ئەى سولتان و شاھى بەراستى من! گوى مەدە سووچ و گوناھى ناراستى من. لە راست منى ئاوارەى بى دەرە تانى گەدای جوانیت، لە تاواندەوہ واز بێنە و بە لاواندەوہ وەمخوینە. دلەم خوینە؛ جارىک گلە و گازندەکانى بیسە و دادى بدە.

- ۷ گر شوبهه تی پەروانه د به زمی ته چ سه د گر^۱
سه د ناله هه زار رهنگی وه کی چهنگ و ژیهنی من
- ۸ نوورین قه ده حا خه مر و حه یاتا مه ب سه ر دان
گه ر وی بده تن ده ست ب ده ست موشته ریهی من
- ۹ یه ک عیشه «مه لا» یی ب بوها بیته ژ له علان
سه د جان مه هه بن هیژ کو موقه سسیر د به هی من

مانای وشه کان:

گر: گرتی؛ گر: پیت و بلیسه؛ ژیه: ژیتار؛ سه ر: سه ره سه ر؛ هی من: هه ی له من؛
بوها: نرخ؛ به هی: نرخ.

پوخته ی مانا:

له به زمیکدا تۆی تیدا بی، به هه زار ئاههنگ و ههوا، له چهنگ به سینگا کوتان و لهشی
لاواز و باریکم - که وه ک ژێ که مان زراوه - گویت له دهنگی وه کی چهنگ و نالینی
بلویری ده بی.

من به خه یالی خاوی خۆم وام داناوه و یار به دهستی ناسکی خۆی، له باده ی به
پروونا کایی تیشکی کو لمی، پیاله یه ک بداته دهستم، ژیان و ههستم له به رانه ریدا بدهم
و سه ره سه ر سه ودا سه ر بگری. ئاخ ئه گه ر یار به و سه ودا یه رازی بوایه و دهستی دهنا و
دهستم نایه و بیفه رمووا یه و سه ری گرت؛ هه ی له به ختم! له ناو هۆزی کرپاراند،
کهس وه کوو من سوودی نه برد.

مه لا ئه و قسانه چین ده یانکه ی؟ که ی یار سه ودا ی وا پر له زیان قبوول ده کا. ئه گه ر
هه ر ته نیا نازیکی به بزه ی لیوه ئاله که ی، به نرخ ی سه د گیان بفروشی، هیشتان تۆ
ئه گه ر کرپار بی، له قازانجه و هیمان له و نرخه ی ده یهینی زۆرت که متر پی دراوه و
نرخه ی تۆ کورتی هیناوه.

۱. زفنگی و سه لمان «گه ر شوبهه تی پەروانه د به زمی ته چ سه د گر» یان نووسیوه.

دوور ناکه وین

- ۱ ئەز نزانم سەبەبى يارى چرا دوور کرين
شاهى شیرين دەهەنان ئەم ژ خوە مەهجوور کرين
۲ ميسلى گۆي بى سەروپا بوومە ل بەر زەرب و شەکان
لەو ب چەوگانى جەفايا خوە ژ دل هوور کرين

مانای وشەکان:

چرا: بۆچی؛ دەهەن: زار، دەم؛ مەهجوور: تەرك کراو، دوورەووە خراو؛ زەرب: زەبر؛
شەک: لیدان بە گۆچانی شەقین؛ چەوگان: گۆچانی شەقین.

پوختەى مانا:

هیچ تى ناگەم، چون بوو دلم تا ئەو پادە خۆی خوینتال کرد که سەردارى لیوشیرینان
و دەمقەندان، ویستی لای لى لا بدەم و دوور کەومەووە؟!
من وەکوو گۆی گرۆفەر بووم؛ دەبەر زەبرى گۆچانی دووربى دیدارى پادەفینرام و لى
دەدرام؛ بەلام هەر مام. ئەوجار ناچار وردى کردم و پى رىخستم؛ لای وا بوو لە ناوی
بردم. بەلام ئەویش بەهرەى نەدا.

- ۳ دامە سەد جامى فیراقى ژ خوە غائب نەبووین
ژ ویسالى قەدەحەک دامە و مەخموور کرين
۴ نوورى چەشمى مە کو عالەم مە ب چەشمین تە ددى
ب جەمالا خوە تە وەک دیدەبى بى نوور کرين
۵ نەفەسەک بى تە مە ناچى نەدژین بى تە دەمەک
ژ تە هات ئەمرى هومايوون تە وە مەئموور کرين

بوخته ى مانا:

سه ت پيالهي ژهراوى دوورى، به گيان و دلّم چه شاند و ديتى من له هؤش دهرناچم و له دهرگاي ئه، نه ديار و بهرپيوار نابم. له لايئ ترهوه بؤم هات: به پرووخوشي بانگى کردم. واي به ديدارى مهست کردم، خؤم و ههموو شتم له بير چوو. له سهرخوشييان پيلووى چاوم به سهر يه کتردا لکاون و هيئده سست و لهش گرانن، ليک نابنه وه که دووباره بيينمه وه.

ئهي ياره مهسته چاوه کهم! توي سؤماي چاوي گيان و دل. ههموو دنيا م ههر به خؤشي و سؤماي چاويکه وه ديوه، که ههر خؤت به منت به خشيوه؛ به جواني تۆ رووناک بووه. ئيستا که جوانيت نه بينم، وهک چاوي کويرم به سهر دي. دلّم دهسته کوتي دهکا و گيانم سهرهنگري دهبي و رهتان دهدا. گيان و دلي بهراستم توي! تۆ ههناسهي! به بي ههناسه چؤن ده ژيم؟ ئه گهر گهداي دهرکي مالّم، ئه گهر دلداري خويتنالم، دهسکاري تۆم. فهرماني پيرؤزي تۆ بوو، که من واي بم. من و گيانم، پاسپاردهي بهر فهرماني توين؛ گولچني سهر خهرماني توين. ئيمهي فهرمانبهري کز و زه بوون و ژار و خاکه سهر، هيچکاره نين؛ ههر خؤتي خؤت!

٦ مه دزاني کو تو دي «عاقبت الامر» چ كي
لهي لهعلي شه كه رين ئاه كو مه غروور كرين
٧ زهر ريهك بووم دهوايا ته دويرانه يه كي
ميسلي رؤزي ب شوعا عا خوه ته مه شهوور كرين
٨ ژ «أنا الحق» ب له بين لهعل خه به ردار بوين
ب گولابا سهرى زولفا خوه ته مه نسوور كرين
(يان: ب گولابا...)

ماناي وشه كان:

عاقبيه ت: ئاكام؛ ئه مر: كار؛ مه غروور: باديه هوا، به فيز؛ مه غروور: فريودراو؛ شوعاع: تيشك و تيريز؛ أنا الحق: من خوام؛ (باسي كرا).

بوختهی مانا:

هه‌ر که دلت کردینه هۆگری جوانی خۆت، دهمانزانی ئاکامی دلداران چۆنه و چۆن تووشی دهردی دل ده‌بین و چلۆن په‌ندیکمان پێ ده‌ده‌ی. به‌لام چی بکه‌م له‌ ده‌ست شیرنایه‌تی لیوی ره‌نگ ئال، که به‌دینی فریو درام و له‌ به‌ندی دلدارای خرام و کرامه‌ په‌ندی عاله‌مێ و له‌ ناو پێزی دلداراندا، ناوم برا و ناوم زرا. تۆ به‌ ئه‌وینی لیوانی سه‌لما ناویک، تووشی ئه‌وینی به‌تینی راسته‌قانی خۆت کردم. ده‌گه‌ل نوورتدا تیکه‌ل بووم. گیانم وه‌ک ئه‌و تۆزه ورده‌ی لی هات که له‌ ده‌لاقه‌ی وێرانه له‌ تیریژی رۆژ ده‌هاله‌ی و ده‌بیندری و ناوبانگی به‌ ئه‌وینداریی رۆژ بلاو ده‌بی. له‌ خۆشی ئه‌و تیکه‌ل بوونه، ده‌گه‌ل تیشکت، گیانم له‌ خۆی بابی ببوو؛ خۆی به‌ تۆ ده‌هاته به‌ریبەر؛ هاواری ده‌کرد: «من خودام». به‌ تاوانی درکاندنی نه‌یینی دلی، به‌ره‌و بۆنی گولاوی که‌زیت پراکیشا و به‌ قولایی که‌زیانتدا هه‌لاوه‌سی و به‌ دهردی مه‌نسوور هه‌للای مه‌شه‌هورت برد.

٩ مونسه‌ریف ما د بویین ئه‌م به‌ دوسه‌د جاری «مه‌لی»
لی ب وی که‌سر و ئیزافی قه‌ خو مه‌جروور کرین

پێش گوته‌یک:

له‌ رێزمانی عه‌ره‌بی (نه‌حو) دا، مونسه‌ریف به‌ وشه‌یه‌ک ده‌لێن که‌ بزای سهر و بۆر و ژێر و جووت‌بزای (ته‌نۆین) به‌ پێی پیت و ئامرازی تر، بچته‌ سه‌ری. نامونسه‌ریف بریه‌تییه‌ له‌و چهند شتانه‌ که‌ هه‌ر له‌ باریک ده‌مێنن و ئه‌گه‌ر ئیزافه‌ نه‌کرا، بزاه‌کانیان ناگۆرێت. ئیزافه‌: به‌ رسته‌یک ده‌لێن له‌ دوو وشه‌ پێک هه‌ینراوه‌ و یه‌ک، مانای ئه‌ویکه‌ی تریان ته‌واو ده‌کا. به‌وی هه‌وه‌ل ده‌لێن موزاف، دووه‌میان موزافون ئیله‌یه‌. له‌ ده‌ستووری خۆپندنه‌وه‌دا، موزافون ئیله‌یه‌ ژێرداره‌ و عاره‌بان پێی ده‌لێن مه‌جروور. موزاف و چهند پیتی دیش هه‌ن، که‌ ناویان ناوێن جار (یان سه‌رفی جه‌ر). ئامرازی جه‌ر، هه‌رگا ده‌که‌ونه‌ سه‌ر ناویک، ناوه‌که‌ ژێر په‌یدا ده‌کا. وشه‌ی «ئه‌حمه‌د» له‌ رێزمانی عه‌ره‌بیدا، ئه‌گه‌ر چی ئیزافه‌ نه‌کری، له‌به‌ر دوو شت له‌ مونسه‌ریفیی بێ‌به‌شه‌: یه‌کیان وه‌زنی وشه‌که‌یه‌، دووه‌م ناوی ئاشکرایه‌ (ئێسمی عه‌له‌م) هه‌لا ناوی: ئه‌حمه‌د بووه‌.

مانای وشه‌کان:

مونسه‌ریف: واز لی هین، وه‌گه‌پاؤ؛ جار: هه‌ل؛ جار: پراکیشه‌ر؛ که‌سر: شکان؛ که‌سر: بزاولی ژیر. له‌ دوا‌ی پیتان؛ ئیزافه: زیاده، سه‌ربار؛ ما: بۆچی.

پوخته‌ی مانا:

به‌ دووسه‌ت ئه‌ونده‌ش جزای دل و مه‌ینه‌ت‌کیشان و ژان و برک و گیان‌کیشانش، بۆچی وازمان له‌ دل‌داری‌ی تۆ ده‌هینا؟ نه‌خیر. ئیمه‌ بۆیه‌ نه‌هاتوین بگه‌پنه‌وه. ته‌نانه‌ت من، که‌ ناوی پ‌واله‌تم «ئه‌حمه‌د» یشه‌ و ناوه‌که‌شم بۆ هیچ ئامرازیک‌ی کیشان بار ناگۆرئ و دانانه‌وئ و نه‌وینی پئ که‌سری شانه‌. به‌لام تۆ که‌ له‌ ئه‌وینیدا هه‌وه‌ل‌جار به‌ ئالقه‌ و چینی تیک‌شکاوی بسک و که‌زی یارت گرتم و ئه‌وینی جوانی دنیا‌ییت کرده‌ سه‌رباری ئه‌وینی راسته‌قینه‌ و به‌ دوو زنجیر له‌ دوو لاوه‌ به‌ندت کردم و پراکیشه‌رام، چاری ناچار منی زه‌بوون، ملم شو‌ر کرد و بۆرم خوارد و تیک‌شکام و دانه‌ویام بۆ تیر و تانه‌ی نا‌اگا و نا‌اشنایان و ملی گیان به‌ دهم په‌ته‌وه، وه‌ک مه‌نسوور له‌ ژیانیش بووم و به‌ کافریشان له‌ قه‌له‌م دام. به‌لام ئیستاش له‌ دل‌داری‌ی په‌ژیوان نیم و به‌ هه‌موو ده‌ردیک‌ی شادم و هه‌رگیز وازی لی نا‌هینم و ناوه‌گه‌پیم.

«مه‌حوی» ده‌لی:

هه‌تا حق ناسیره‌ هه‌ر حه‌قمه‌ مه‌نزوور

وه‌کوو مه‌نسوور ئه‌گه‌ر بک‌ریم به‌ دارا

پیتا ئاتەش

۱	ئىرۇ ژ حوسنا دلبەرئ	دىسا ھەلاک و سەر خوەشین
	رەمزین د وئ شیرین سوپئ	سوھتم ب پیتا ئاتەشین
۲	سوھتم ب بەرقا لامیعە	ئەو نەجم و بەدرا تالیعە
	شەمس سەمایئ رایعە	لەو پەر د شەوقئ شەووەشین
۳	پەر شەووشاندن وئ دلە	زولفین سیاھ سەردان ملە
	تۆرا موخالیف سیلسیلە	سەلوا عەقارب لی مەشین

مانای وشەکان:

پیت: بلیسە؛ ئاتەشین: ئاگرین؛ نەجم: ئەستیرە؛ نەجم: وردیلە گیا؛ تالیع: ھەلاتوو، دەرکەوتوو؛ رایع: چوارەم؛ شەوق: رۆشناکی، ئارەزوو؛ شەووش: ئالۆز، شیواو؛ مل: شان؛ موخالیف: ناتەبا، پیچەوانە؛ مەشین: رۆشتن.

پوختەى مانا:

ئەمڕۆ ديسان- وەك ھەموو دەم- سەرخۆش و كەلەلا و شەكەت، لە ھێزكەوتووم. جوانی دلبەر، ھیچ ئاھێكى بۆ نەھێشتووم. ئیشارە و نازی ئەو جوانە پەزاشیرین و دلکێشە، بە گری كولمەى ئاگرینی، سووتاندى؛ برژاندى. سەرەراى ئەو بە گەر سووتانە، بە برووسكەش ھەلپرووزام. ئەوى مابوو لى سووتاندى. یارى من ھەر شتێك نییە، ھەموو شتى جوان ھەر خۆیەتى. چاوەكانى وەك ئەستیرەى كاروانكوژە، پى لە كاروانى دلداران ھەلە دەكەن. ھەنیەى وەك مانگی چاردەیە؛ لەشى ئیمەى كۆلۆ و بىتال و بیبەش- كە لە كەتان بێرەنگ تر و ھلۆل و بى پۆ و سووكتەرە- دادەرزینى و ئاوى چاومان وەك ئاوى دەریا و دەراوان دەبزوینى و بەرەو بالاى خۆى دەكشینى. پوخسارى وەكوو پۆژ وایە. لە ئاسمانى بلندی بەژن و بالا پرا- كە سەر لە ئاسمانى

چاره‌م ده‌سوئ- تیریزئی جگه‌رسووتینی به‌رئ ده‌کا و پرشنگی زۆر به‌ته‌وژمی دیته
چاومان؛ هیچ نابین و سهریشمان لی ده‌شیوئ.

هیشتان زۆر به‌لای دی ماون که له‌و بالایه ده‌یبینم: ریزئی که‌زیه ره‌شه‌کانی له‌ سهر
ملی سپی و جوانی، وا پاڤۆکه‌یان خواردوو، ئالقه-ئالقه دینه به‌رچاو. بۆ دله
به‌دبه‌خته‌که‌ی من، ههریه‌ک پیچه‌وانه‌ی یه‌کتر، بوونه زنجیر له‌ ملی دل و ههریه‌ک بۆ
خۆی راده‌کیشی و چه‌ند گه‌وێکیشیان- تۆرئاسا- مه‌لی دل‌م راو ده‌که‌ن و له‌و زیندانه
ره‌ش و بۆنخۆشه‌گه‌و-گه‌وه، به‌ سه‌د داو شه‌ته‌کی ده‌ده‌ن. باسی به‌ژنه نه‌مامه‌که‌ی
ههر نا‌کری! بسکه سهره‌ه‌لگه‌راوه‌کان، له‌و بالایه گیان ده‌گه‌زن؛ پنیوه بده‌ن. تۆ ههر
ده‌لئی وینه‌ی دماره‌کوژانن له‌ میسکی ره‌ش درووس بوون و له‌ به‌دبه‌ختیم وه‌گیان
هاتوون و له‌ سهر داری سه‌ولی بالای، دین و ده‌چن.

٤ سه‌لوا عه‌قاریب لی وه‌ته‌ن ئه‌و نازکا نوورین به‌ده‌ن

قه‌ندئ دریزن گه‌ت و که‌ن بسکان دلی کر باوه‌شین

٥ بسکا سیا ره‌عنايه مه‌ست یه‌کدی ب حه‌یران پی فه‌به‌ست

حه‌میان ب مه‌ستی حه‌لقه به‌ست ده‌ربه‌ندئ ئه‌و زولفا ره‌شین

مانای وشه‌کان:

که‌ن: پیکه‌نین، خه‌نین؛ باوه‌شین: باوه‌شین؛ حه‌یران: سهر‌گه‌ردان؛ حه‌یران: چاو به
رۆشناکی له‌ سو که‌وتن؛ حه‌یر: کو بوونه‌وه‌ی ئاو؛ حه‌یر: باغ؛ حه‌یر: نۆبه‌تی، تاوله‌رز؛
وه‌ست: وه‌ستا، نه‌رۆیشت؛ حه‌میان: هه‌موویان، گشتیان.

بوخته‌ی مانا:

مه‌لا! سه‌ول و دوو‌پشکی چی؟ تۆ چی ئه‌لئی؟! یارم به‌ژنی له‌ تیشکی جوانی خودایه و
له‌ ناسکیش ناسکتره. له‌ کاتی‌کا قسان ده‌کا و پنده‌که‌نی، قه‌ند ده‌وه‌ری. بۆ ده‌رکردنی
دلی مه‌- که‌ وه‌کوو میشی لاساره- بسکی کردۆته باوه‌شین. بسکی شلک و به‌له‌ره و
شو‌خ‌وشه‌نگ، به‌ مه‌ستی له‌ توێل ده‌گه‌ران. له‌ ناو ئه‌و باغی به‌هه‌شته و له‌به‌ر بۆن و
به‌رامه‌ی خو‌ش، رێگه‌ی ده‌رچوونیان گوم کرد و به‌ سهر‌گه‌ردانی مانه‌وه. وه‌ک

نۆبه‌تدار ده‌له‌رزین. له‌ ترسا پالیاں دایه‌ یه‌ک و له‌ ده‌وره‌ی یه‌کتر به‌ ئالقه‌ هه‌لوێستان و سه‌رخۆشانه‌ لی‌کتر هه‌لان و ده‌ستیان کرد به‌ تالانی د‌لان و سه‌یرانی خالان. ئیمه‌ له‌وساوه‌ گیرۆده‌ی به‌ندی ئه‌و که‌زیه‌ ره‌شانه‌یین.

٦	ئىيسير كرم زولفا چەلەك	ئەو حۇريا شوبهەت مەلەك
	تيردان ژرەشتوزىن ھەلەك	مەجرووحى قەوسى پەرەشىن
٧	تيردان ژ قەوسى مال زراف	ئەو گەوھەرا پورەشوق و تاف
	سۆتن ل من جەرگ و ھەناف	لەو تىك ل جەرگى ھەرەشىن
٨	جەرگ و جەسەد تىك سۆھتە	لەو خەف خەدەنگان نوھتە
	ژ قەوسى ھىلالى ژيھتونە	حەيرانى دىما مەھوھشىن

مانای وشه کان:

ئىسىر: دىل، يەخسىر؛ **چەلەك:** خوارمۇه بوو، وەك سەرەگۇچان؛ **چەلەك:** چەلەنگ و شوخ؛ **هەلەك:** گۆشەى خوارمۇه بوو؛ **هەلەك:** ئالقه؛ **هەلەك:** هىلاک و بە مەترسى؛ **تاف:** تىشک؛ **تاف:** تەوژم؛ **نوهتن:** سمين؛ **تونه:** هەر نىيە؛ **هەرشين:** لەبەر يەك بلاو بوون، پليخانهو، داپلۇخين.

پوخته‌ی مانا:

دیلی ئەو پرچی چەلەنگم؛ ئەو فریشتەى شوخ و شەنگم. تیری لە برۆی رەشى
بریقەدارە- کە زۆر جێ ترس و هیاکە- بە کەوانە هاتنە دڵم. بریندارى ئەو کەوانە
پەرەشینەم. ئەو گەوهەرە- کە تیریزى بەتەوژمن- جەرگ و هەناوى سووتاندەم.
جەرگم ھەر داپلۆخاوە و ھىچ کەلکى پێوە نەماوە. لەشیشم وەک جەرگم سووتا. ئەو
ھەموو تیرانەم دینى، ناتوانم خۆم پەنا بدەم؛ چۆنکە تیرەکان نابینم. کەوانى برۆى
باریکە و وەک کەوانى خەلکى دیکە ژێھەلکى پێوە دیار نییە. لە روخسارى وەک و
مانگیش- کە چاوى لى ناترەو کینم و لە جوانییەکەى سەر سوورمەو- مەوداى خۆ
شارنەو ھەم نییە.

۹ هم به‌در و هم زه‌ه‌رایه دیم^۱   ژ وئ عال‌ه‌ما کو‌برایه دیم
خو‌ه‌ش ده‌ست‌خ‌ه‌ت و تو‌غ‌رایه دیم   ه‌رفان ژ میس‌کئی لی نشین
۱۰ له‌وحئ ژ نوو سی‌قال بدن   ه‌ه‌رده‌م ژ نوو فه‌خال بدن
دا دل ب به‌کدی پال بدن   نو‌قتان ژ زی‌رابئی وه‌شین

مانای وشه‌کان:

زه‌ه‌را: سافی بی‌گ‌ه‌رد؛ کو‌برا: ه‌ه‌ره‌گ‌ه‌وره؛ نشین: نیشانه؛ نشین: دانیش‌توو؛
له‌وح: ته‌ته‌له؛ سی‌قال: مش‌ت‌ومال؛ خال: سه‌ر‌به‌ر‌شتی؛ خال: خاوه‌ن؛ نو‌قته:
دل‌وپه، نو‌خته؛ نو‌قته: دیاری بۆ بووک؛ زی‌راب: ئاوه‌زیر، زیری ساف؛ وه‌شین:
بو‌ه‌شین.

پو‌خته‌ی مانا:

پو‌خساری یار، له‌مانگی چارده‌جوان‌تره. مانگ په‌له‌ی ره‌شی تیدا‌ه‌ن؛ له‌
جوانییه‌که‌ی بو‌ونه‌به‌لا. به‌لام رووی یار، له‌په‌له‌ی ناشیرین پاکه‌و ه‌ه‌مووی ه‌ه‌ر سافی
بی‌گ‌ه‌رده‌و له‌عاله‌می بالادا‌جوان‌تر دیمه‌نه.
ده‌سا‌قوربان! تو‌خوا‌دیشان سه‌ر‌له‌نوئ ه‌ه‌ر وه‌کوو به‌رئ، خو‌ت بۆ دلان وه‌پ‌ازینه!
ته‌ختی ه‌ه‌نیه‌ت- که‌وه‌ک ته‌ته‌له‌ی زی‌وینه- به‌ده‌ست‌پیدا‌ه‌ینانی خو‌ت، مش‌ت‌ومال
که‌و ه‌ه‌ر‌گیز له‌به‌خیو کردنی خو‌مه‌بویره! چه‌ند دل‌وپیک له‌ئاوه‌زیر بکه‌به‌خشی
ده‌ورو‌به‌ر؛ تا دلان بۆ ته‌ماشایه‌پاله‌په‌ستوی یه‌ک‌تر بدن.

۱۱ زول‌فا سیا‌ه‌ه‌به‌ر بکه   خه‌ملئ ژ زی‌رئ زه‌ر بکه
زه‌ر‌باف و دی‌با‌به‌ر بکه   میس‌ک و گو‌لافئ لی ره‌شین
۱۲ ما‌وه‌ر که‌ته‌رح و بش‌کوان   جیرانئ به‌رگ و لو‌ئلوان
ئه‌وه‌عه‌ر‌عه‌ر و سه‌لوا‌جوان   شه‌تری ب مه‌ستی لی خو‌ه‌شین

۱. نو‌سخه‌کانئ‌تر: «هم به‌در و هم زه‌ه‌رایه دیم». زو‌ه‌را: ه‌ه‌ساره‌ی زو‌ه‌ره.

ماناى وشەكان:

خەمل: خشل؛ زەرباف: پارچەى ړايەل زير؛ ديبا: ھەريز؛ ماوەر: گولاو؛
تەرح: قەلەگياى شلک؛ تەرح: تيسكى بسکۆلان؛ رەشين: بېرژينە؛ بشکۆ:
قۇپچە، خونچە؛ بەرگ: گەلا، نياز ئەو پەرەنگە خشلانەيە کە وەک گەلا ساز
دراون؛ شەترى: گولینگەى سەروپۆر؛ خوشين: خشەيان ھات؛ خوشين:
بەخشە-خشە.

پوختەى مانا:

لە خو ړازاندنەو ھەتدا، بېرت نەچى کەزيە ړەشە ەنەبەرينەکانىشت بە خودان کە!
دايان بېنە! خشلې زيرى زەرد لە خوټ دە! زەرى و ھەريز دەبەر کە! ميسک و گولاو
لە جلەکانت بېرژينە! تيسكى جوانى بسکەکانت و قۇپچەکانى يەخە و بەرۆک _کە
ھەر وەک چلى شلک و شوخ و غونچەى گولان دېنە بەرچاو_ لە ھاوسايەتى مروارى و
گەلاى خشلې گەردنت دان، با بۇنى گولاو بلاو کەن.

ئۆخەى ئەوا يار نيازى دلەکەى منى پېک ھېنا؛ سەرلەنوئى خوئى ړازاندەو ھە. دە لەو
بەژن و بالا شلک و رېکەى - کە وەک دارى ەرەر و سەولى نۆنەمام، تەرز و جوانە-
وردنەو ھە! چۇن ړيزە گولینگەکانى خشەيان دى. ئيژى مەستى ئەو جوانيەن و نالە و
گالەى مەستانەيان دېتە بەر گوئى.

۱۳	شەترى وە تائين سۆر و زەر	بايى نەسيم داىى سەھەر
	ل وئ جەبەتئ ھەژيان دۈبەر	لەورا سوکارا بى ھشين
۱۴	مەشھا سەھەر يارئ شەفيق	دا من ب ئەنگوشتين عەقيق
	ژ وئ بادەيا نوورين رەحيق	مەخمورئ خەمرا بى غەشين
۱۵	مەخمورئ وئ جامئ ئەزم	يەغما کرئ رامئ ئەزم
	چافنيرئ پەيغامئ ئەزم	پەروانەيئ شەمعا گەشين
۱۶	پەروانەيئ سۆتى کەبەد	دلەر ژ بەر بورجا ئەسەد
	تير دان ژ رەشتوزين سەمەد	لەو تىک ژ خونئ نەققشين

مانای وشه‌کان:

مه‌شها: رۆیشت، گه‌را؛ شه‌فیق: دلۆفان و خاوه‌ن به‌زه‌یی؛ نه‌نگوشت: تلی، قامک؛ ره‌حیق: باده؛ یه‌غما: تالان؛ رام: که‌وی؛ رامی: تیره‌هاوێژ؛ رامی: داواکار؛ چاونێر: چاوه‌نوار؛ په‌یغام: ولام؛ که‌به‌د: جهرگ؛ سه‌مه‌د: ناوی خوایه، واتا بی‌نیاز و جی‌نیاز.

بوخته‌ی مانا:

گولینگه و هه‌ودای سوور و زه‌رد، که وه‌به‌ر بای به‌یان که‌وتن، له‌و هه‌نیه پاکه‌ی یاره‌وه، جوتیک شابل - که بسک و که‌زیه‌کانی بوون - هاتنه‌ به‌رچاو؛ وه‌مان زانی رۆژ گیراوه و قیامه‌ت له‌ دلداران داها‌ت. هه‌ر وه‌کوو خودا فه‌رموویه: «رۆژی قیامه‌ت خه‌لکی ده‌بینی سه‌رخۆشن؛ به‌لام مه‌ست نین. جزای خودا زۆر به‌ته‌وژم و به‌ترسه»، هه‌موو دلدار به‌و دیمه‌نه سه‌رخۆش بووین و له سه‌ر هۆش چووین. سپێده بوو که یاری دل‌به‌به‌زه‌یی هات و رابرد. به قامکی وه‌ک یاقیقی خۆی پیاله‌یه‌ک له باده‌ی دامی؛ سه‌رمه‌ستی ئه‌و پیاله منم. تالان‌کراوی تیره‌هاوێژ و که‌وی له به‌رده‌ستی راوکه‌ر منم. چاوه‌نۆری ولام منم. په‌پووله‌ی ده‌وری مۆمی گه‌ش، هه‌ر بۆخۆمم. په‌پووله‌ی جهرگ‌سووتاوم. دل‌به‌ر له سه‌رووی چاوانرا له که‌وانی برۆکانی - که ره‌ش و بریقه‌دار و ده‌سکاری خودای توانان - جهرگمی تیره‌باران کرد. بۆیه له خوێندا گه‌زوام.

کوشتم ب قه‌وسێ عه‌به‌ره	١٧
ئێخسته دل سه‌د په‌نجه‌ره	
می‌هنه‌تکه‌شین رووز و شه‌بی	١٨
زولماژ به‌رده‌ستی ته‌ بی	
زولما تو کی پر پی خوه‌شم	١٩
میسلی په‌ره‌نگی ئاته‌شم	
من دی سه‌حه‌رگاها ئه‌له‌ست	٢٠
ژی دا «مه‌لی» له‌و مایه مه‌ست	
شۆخی ژ دل مل دان به‌ره	
ئه‌ف ره‌نگه ئه‌م می‌هنه‌تکه‌شین	
ده‌ر فیرقه‌تا شیرین له‌بی	
ئه‌و عه‌دله ئه‌م پر پی خوه‌شین	
سو‌هتی‌دلی هيج‌رانکه‌شم	
رووحه‌ک موجه‌رره‌د بی له‌شین	
جامه‌ک ژ که‌وسه‌ر دۆست ده‌ست	
حه‌تا حه‌یاتی (حیسانی) سه‌رخوه‌شین	

ماناى وشەكان:

مىحنەت: مەينەت؛ **مىحنەتكەش:** مەينەتكەش و بەئەرك و ئازار؛ **دەر:** لە؛ **فیرقەت:** جیایی؛ **عەدل:** ڕەوا، عەدالەت؛ **موجەررەد:** ڕووت و ڕووتەووەکراو؛ **کەوسەر:** کانیاویکی بەهەشتە. خوا بە پیغەمبەرى فەرموو: «ئێمە کەوسەرمان دا بە تۆ»؛ **ژى:** لەوى؛ **لەو:** بۆیە؛ **حەیات:** ژيان؛ **حیساب:** ڕۆژى قیامەت.

بوختەى مانا:

كوشتى بەو كەوانى برۆی؛ دەلیی لە عەنەبەر ساز بوو. ئەو شوخوشەنگە چەلەنگە، ھەر بە گالته و شوخی كردن، بە راستى شانى دایە بەر و بە دل وەبەر تیرانى دام و باش پیکرام. سەد دەلاقەى دەدل كردم؛ ئەگەر بێ ئەجەل نەمردم، مەینەت كێشانەكەم ھەيە. نە لەبەر تیران خەم دەخۆم، شەو و ڕۆژ و دەم و ژەمان لە دوورى دیدارى یارى لیوشیرینم، دەردەدارم و خەمبارم.

یاری شیرین! ئەگەر ئەو ھاوارە دەكەم، لام وا نییە تۆ زولمت لە من كردوو. من دەسكردى دەستى خۆتم؛ رامگرى یان بمشكىنى، وەمخوینى یان ئازارم دەى، لە ھەزار بەرد و دارم دەى، مافى خۆتە و ھەموو ئاكارت ڕەوايە و عەدالەت لە شوین خۆیداىە. ھەرچى دەربارەى من بكرى، با ئازار و مەینەتیش بێ، زۆر پى پازیم و دلشادم. بەلام گەرەكمە پیت بیژم كە دلەم لە دوورى دیدار وا سووتاو، بۆتە پەنگرى ئاگر و ھەر گرشەى دیت. سوپاس بۆ تۆ كە لە ڕكەى ئاو و خاكى لەشى ڕەشم، ڕووت كردم. بوومەو بەو گیانە پاكەى كە ھىشتا لە لەشدا نەبووم. لە بەيانى ئەو ڕۆژەدا، كە خوا گیانى ئافەرىدانى سازدabo، بەر لەو بەسەر لەشانیاندا بەش بكات، یارى خۆم دیت؛ پیالیكى لە ئاوى كەوسەر لە دەستا بوو؛ چۆرێكى بەشى من لى دا. ھەر لەو ساو، من مەستى بادەى دلداریم. تا دەشچمە دنیای بوون و یەكجارى نیشتهجى دەبم، ھەر بە مەستى و یارپەرستى دەمینمەو.

شیاوى باسە: خواناسان لایان وایە مرو تا لەم دنیاى نەروا، نەكەوتۆتە پلەى ژيان.

ئاتەش پەرەسین

- ۱ وەرە جانم کوچ نازک وەرەسین
 ژ گول و نهسته زه نان ئەم تەبەسین
- ۲ تو شههه نشاه به سی من ژ بوتان
 نه موحیب هەر نه کەس و خاروخەسین
- ۳ ژ خوه خانم فەدی ناکی مە ب تیغ
 تو نه باتی و ل تەبعی مە گەسین
- ۴ هەر شەفم نه عەرە زە نان تاب سەحەر
 ب سە گئی کوویی تو را هەمنەفەسین
- ۵ بی تو بیللا نه بووین یەک نه فەسەک
 مە توی رووح و موحەررەد قەفەسین

مانای وشەکان:

وەرەس: گیایەک و گولێکی سوورە بۆ پەنگی سوور دەکار دەکری؛ رەسین:
 گەشتوون؛ موحیب: خۆشەویست؛ خەس: دڕک؛ خاروخەس: پڕوپووش؛ فەدی:
 دەرکەیی؛ مەگەس: میش؛ نه عەرە: نه عەرەتە و هاواری به قەو؛ نه عەرە زەن: هەرا و
 قاو کەر؛ هەمنەفەس: هەوالی نزیک.

پوختە ی مانا:

گیانە دەوەرە بڕوانە! چەند گولی ناسک گە یونی و خۆ لە بەرچاوان پادەنن. وەرەس و
 گولی گولای و گول نه سترەن، هەریەکە بانگ دەکا که من لە هەمووان تەرز و خونچیلە
 و دلگرتەم. بەلام من لە ناو گولاندا، هەر تۆم بەسە. تۆ لە ناو جەرگەیی جواناندا، شای
 شایانی و لە ناو مەکوێ ئەو بتانەیی بت پەرستان گیرۆدەیی بوون، تۆم هەلبژارد و تۆ

به سمی. من زور به رزه فری ده کهم؛ نابم به یاری ناکهس و درک و دالان. گول و بت و پادشایانی سهرزه وی له چاو تو، وه ک خت و خالن.

گه وره ی من! خانمه جوانه که! خوت بو دهر کردنی ئیمه ماندوو مه که! نه ک ههر به دهست هه لته کاندن، به تیخیشه وه بومان بیی، دهست بهر نادهین. تو نه باتی و ئیمهش خومان وه کوو میشین؛ له شیرنایه تی خوشمان دی. شهو هه تا پوژ، ههر نه عره ته و هاوارمه و به گیان و به دل دهنالم؛ ده گهل سه گی بهرده گانه کهت هاوالم. سویندم به خوا هه ناسپکمان به بی یادی تو نه داوه. تو گیانمانی و ئیمه بووینه پرکه بو تو. به بی تو بی پشوودان و له شیکی پووکی بی گیان.

۶ جهزبه دل رادهه ژینت ژ مه لهو

د شه فان ناله ژ رهنگی جه ره سین

۷ مه ژ زولفین د بتان ره شتره بهخت

سه حهران تیت بهری پی نهحه سین

۸ وه ره مه یخاننه یی شاهید به ره سان

شه معی ته ئه رنه بیسین چ که سین

۹ مه ژ ناری دییه نوورا ته د دل

لهو ژ عیشقی ته ههر ئاته شه ره سین

۱۰ عهینی عیشقین و د دل ئاته شی توور

ژ سه نا به رقی جه مالی قه به سین

مانای وشه کان:

جهزبه: پراکیشان، کیشان؛ رادهه ژینت: راده ژینتی؛ جه رهس: زهنگوله؛ چه سین: پی زانین، ههست پی کردن؛ په ره سان: په رستان؛ بیسین: بنایسین؛ نار: ناگر؛ نوور: روشنایی؛ ئاته شه رهس: ناگر په رست؛ عهین: کانی؛ عهین: ههر خو؛ سه نا: روشنایی؛ قه بهس: بزووت؛ بت: لیره دا به مانا دلیره.

پوخته‌ی مانا:

زەنگۆلە تا راینە تلە کینن ئاواز نادا. منیش کیشەری دلداریی رآمدە ژینیی؛ بۆیە دەنگی نالەم بەرزە.

چارەنووس و بەختە کە‌ی من، زۆر زۆر لە پرچی دل‌بەران پەشتەر و پرگری ترە. دە وەرە ئەو بەختە پەشە! بەری‌بەیان پەڕیت بە لادا تیپە‌پ‌ری و هەست پ‌یی نە کە‌ی! یاری چاومەست! وەرەو سەریک لە مە‌یخانە‌ی ئەوانە‌ی جوانی پە‌رستن، دابنیشە! مە‌لی تاریک و تە‌و‌کە. ئە‌گەر خۆمان نە کە‌ینە مۆم و لە‌بەر تۆ ئاگر دە‌خۆمان بەر نە‌دە‌ین، تا تۆ لە بەری دانیشی، دیارە ئیمە زۆر ناکە‌سین و لە دلداریدا بە‌دە‌لین.

ئیمە لە گ‌ری ئاگری دلی خۆماندا، رۆشناکی تۆمان دیو: بۆیە لە‌سەر خۆشە‌ویستیت پیمان دە‌لین ئاگر پە‌رست.

ئیمە خۆمان سە‌رچاوە‌ی کانێ ئە‌وینین و هەر خۆمان تە‌واو ئە‌وینین و ئاگری کێ‌و‌کە‌ی تووری- کە بە مووسای گوت من خودام- لە ناو دلی من دایسی. من لە برووسکە‌ی جوانیی تۆ، ئە‌و بزوتە‌م کە مووسای بە‌رەو توور کیشا.

خوا لە قورئان، دەر‌بارە‌ی برووسکە‌ی هە‌ور لە شوێنێ‌کدا فەر‌موویە‌تی: «نزی‌کە تیشکی برووسکە‌ی هە‌ورە‌کانی خوا دە‌ینێ‌ری، سۆ‌ما لە چاوان ب‌ر‌فینێ.»

١١ تە‌ دق‌ی داوی ب‌ری ب‌ت نە‌ه‌دا

ب‌برم سە‌ر ب دو ئە‌نگوشت مە‌س‌ین

١٢ گە‌رچی یە‌ک‌سەر ل روخ‌ین (رە‌خ‌ین) فیل س‌یفە‌ت

راست و چە‌پ با‌زی ل سە‌یر‌ی فەرە‌س‌ین

١٣ ب مە‌یی سافی ب‌دین خە‌رقە‌یی زەر‌ق

ب خە‌راباتی موغان ئەر ب‌رە‌س‌ین

١٤ ئە‌م قە‌دیم با‌دە دنووش‌ین ژ تە‌ه‌و‌ور

لە‌و موق‌یم مە‌ست و خومار و تە‌لە‌س‌ین

١٥ مە‌ شە‌فان جام د کە‌ف و یاری د بە‌ر

هە‌ی-هە‌ی و سو‌ج‌بە‌ت و میر‌ی عە‌سە‌س‌ین

مانای وشه کان:

داوی بری: دواپراو، له بنه هاتوو؛ نهه: هر ئیستا؛ رهخ: لا، تهرهف؛ روخ: روو؛ روخ: قه لا له شه ترنجدا؛ فیل: داشیکی شه ترنج و جانوه ریکی زه به لاج؛ بازی: کایه، گهمه؛ فرهس: تهسپی سواری و تهسپی شه ترنج؛ زهرق: شین؛ زهرق: فیل و گزی؛ خه رابات: مه یخانه؛ ئه ر: ئه گهر؛ بره سین: بگه یین؛ ته هوور: پاک و خاوینکهره وه؛ ته لهس: شر و شه پرپو؛ بهر: باوهش؛ عه سهس: جه زایه رچی؛ موقیم: نیشته جی؛ موقیم: هه میشه.

پوخته ی مانا:

گهر ده ته وی ئه و سهره پر گونگه له ی من لیخت و هبی و بیری دلداری له سهردا بنه بر بی، فرمان بده تا به دوو په نجه ی دهستی خوّم، بیپه رینم. له سهری خوّم په راندندا وهک مقه ستم.

گهرچی له گهمه ی ئه فیندا، وهک قه لا، که وتوومه په ر و وهک فیل، کولاوکول بو ی ده چم، به لام ئه ممه هر بویه یه شو فار به کارم نه زانن. ئه گینا من وهک ته سپ وامه. دوو خان ده رۆم، باده ده ممه وه بهر ده رگای ماله که تان.

هر به و مهرجه ی بگهمه ده رکی مه یخانه و پیری موغان ریگهم بدا بچمه ژووری، ئهم روو پۆشه پرپینه یه ی سؤفیانه یهم - که پر له حیل و گزی و دزی و فزی - به باده ی روونی ده فرۆشم.

ئیمه هر له ئه زه له وه، باده ی پاکي به هه شتیمان خوار دۆته وه و ده خوینه وه. بویه هه میشه مه ستین و شر و ور وهک سیپاله کۆن، له ده رکی مه یخانه که وتووین و نیشته جی بووین. ئیمه هه رچه ند بووینه سهرۆکی دارو غه و ئه شی مه یخوره وه و دلدار لین بترسن، به لام هر شه و تا به یانی ده گهل خه یالی یارمدا، هه مباوهش و گوړه و هه رای مه ستانه و وتووێژمانه.

۱۶ مه سه راهه رده یی حووران ه مه قام

ژ سیا زولفی بتان ئه ر قه رسین

۱۷ قه لبی ئه عیان دکر ت حوب و وجود (وه جوود)

عیشق ئیکسیره و ئهم سیم و مسین

۱۸ مولهیمی غه‌یی وه ئیملادکرت

مه‌دهد و فه‌یز ژ روو حولقودوسین

۱۹ جه‌وه‌ری عالییه عونسور مه «مه‌لا»

ییلحه‌قیقه‌ت نه ژ خوار ئوستوقوسین

مانای وشه‌کان:

فه‌رسین: پژگار بین، راپسکین؛ قه‌لب: به‌راوه‌ژوو؛ ئه‌عیان: عه‌ینگه‌ل؛ عه‌ین: شتی
دیاری و به‌رچاو؛ حوب: ئه‌وین؛ وجوود: بوونیک که له به‌ر چاو و چاو هه‌ستی پی
ده‌کا؛ وه‌جوود: وه‌جدگه‌ل؛ وه‌جد: ئه‌وین و خو‌شه‌ویستی و تاسه؛ ئیکسیر: ده‌رمانیکه
ده‌یانگوت به‌مس و زیویدا که‌ن ده‌یکا به‌زیر؛ مولهیم: ئه‌وی بیر ده‌خاته دله‌وه؛ ئیملاد:
گوتن بۆ نووسینه‌وه؛ رووح: گیان؛ قوددووس: پیرۆز؛ روو حولقودوس: جو‌برائیل؛
جه‌وه‌ر: ره‌گه‌ز؛ عالی: بلند و پایه‌به‌رز؛ عونسور: ما‌ک؛ ییلحه‌قیقه‌ت: له‌راستیدا؛
خوار: ژیروو؛ خوار: زه‌بوون؛ ئوستوقوس: وشه‌یه‌کی یونانییه به‌ماکی بنچینه ده‌لین
که بریه‌تین له خاک و با و ئاگر و ئاو.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر ئیمه له ناو داوی که‌زی ره‌شی ئه‌و جوانانه‌ی که له دنیا گرتوو یانین، پژگار بین؛
ده‌گه‌ینه ئه‌و سه‌ره‌رایه که خو‌ری زو‌ری تیدایه و له‌ویدا پال ده‌ده‌ینه‌وه.
ئه‌وین ئیکسیریکی سه‌یره؛ هه‌ر کانیکی تۆ ده‌ییینی، مه‌سه‌یان زی‌وه یان هه‌رچی،
ته‌نانه‌ت دل و گیانی مه‌ش، وه‌رده‌گیرێ و ده‌یکاته زیری بی‌خه‌وش. له پشت په‌رده‌ی
پێواره‌وه ئیله‌هام‌نێریک وای خه‌به‌ر دا که جو‌برائیل به‌هه‌رده‌ر و کو‌مه‌گ و یاری مه‌لایه.
ماکی مه‌لا ره‌گه‌زه‌که‌ی زو‌رجی‌به‌رز و ئه‌گه‌ر به‌راستی تی‌بگه‌ن، له خاک و با و ئاگر و
ئاو نه‌جیم‌تره؛ چونکه هه‌ر که‌س به‌ئه‌وینی خوا ئاشنا‌بی، ئیتر قاپیلکی گلینی فری
ده‌دا و ده‌بیته‌ گیانی نوورانی و کاری به‌چوارماک نامین.

ههستی هه‌رشاندن

- ١ په یوه سته دو ټبرو و ل مه مه جووېي کساندن
سه د گه زمه په یاپه ی ل ټه زې خه سته ره شانندن
٢ تیره ک ژ که ماني غه زه یېدا جه گهرې ریش
مل دانه بهر و سهر ژ دو گووشان ټه وه شانندن
٣ جو هتې ټه سه دان په نجه ل سهر سینه نهانندن
کوللاب گهانندن دل و هه ستي هه رشانندن
٤ بوره یې ته ژ قودره ت کو نومان گووشه یې ټی عجاز
په یوه سته که مانان ل گووان گووشه کسانندن

مانای وشه گان:

په یوه سته: پیکه وه لکاو، هه میشه؛ په یاپه ی: یه ک له دووی یه ک؛ غه زه ب: تووړه ی؛ ریش: زامار؛ هه وه شانندن: دایوه شانندن؛ نهانندن: دایاننا؛ هه سته: ئیسک، پیسه؛ هه سته: بوون و ژیان؛ گوو شه: قوژبن، کلکه؛ گوو: گوی؛ ئیعجاز: مؤجزات؛ خه سته: نه خوش؛ خه سته: شه که ت.

پوخته‌ی مانا:

یاری دلگر و خوشه‌ویست، دوو برۆ په‌یوه‌سته‌کانی، رېک و باریک و که‌وانی، به‌ره‌و خوار بۆ لاجانگی برد. وه‌ک که‌وان له‌ رووم بکیشی، به‌ شوین یه‌کدا و بی‌پسانه‌وه‌ سه‌د تیری بۆ منی زامار کرده‌ پلار. له‌وا‌ه‌دا به‌ توو‌په‌یی تیریکی له‌و که‌وانه‌وه‌ که‌ له‌ شیري سه‌ر‌پران زۆر به‌سام‌تره‌، له‌ جه‌رگی بریندارم‌ دا. چۆنی پێکا؟ وه‌ک که‌وانداری ده‌ست راستی نیشانه‌پێک، شانی دابووه‌ به‌ر گوشه‌ی که‌وانه‌ی برۆ و له‌سه‌ر هه‌ردوو‌ک

گۆشه‌ی گیره‌ی بنه‌تیران، سیره‌ی گرت و دایوه‌شاندمی. ږاوکه‌ر که نیچیر ده‌پیکۍ،
تازی ده‌نیرۍ بوی بگری؛ به‌لام نه‌و شیرۍ که‌وی هه‌ن - که چاوه‌ مه‌سته‌کانیه‌تی - له
دوای پیکانی جه‌رگی من به‌ په‌یکانان، نه‌و شیرانه‌ په‌نجه‌یان خسته‌ سهر سینه.
وه‌ک باسما‌ن کرد «آسَد» که‌ عه‌ره‌بان به‌ شیر ده‌لین، به‌ حیسابی نه‌بچه‌د ۵۶۵.
«عین» که‌ به‌ چاو ده‌لین، ده‌بیته‌ ۱۳۰. که‌ وا بوو، دوو «آسَد» (شیر) ده‌بن به‌ «عین»
(چاو)یک.

- ۵ مه‌هرا ته‌ د جانۍ خوه‌ ژ دل خه‌ف کړبوو دل
دل چوو جه‌گه‌ر و سینه‌ ل سهر جانۍ فه‌شاندن
۶ نوونین ته‌ هیلالی ب قیران یه‌ک ژ سورا حه‌ق
بی عه‌یب ل دیمۍ قه‌له‌ما غه‌یی کشاندن
۷ نه‌ققاشۍ نه‌زهل ئیسمنۍ جه‌مالۍ کو نفیسی
حه‌رفین ته‌ موجه‌سسه‌م ژ سوړۍ تازه‌ ره‌شاندن
۸ ره‌یحانی و دیوانی و هه‌م سولس و موسه‌لسه‌ل
یه‌ک - یه‌ک وه‌ هه‌زار ره‌نگۍ ژ حوسنۍ نه‌ققاشاندن
۹ نه‌ف ئایه‌تی نووړۍ ژ «مه‌لا» را کو نفیسی
کاتب ژ سوړۍ نوخته‌ بزیرابی فشاندن

مانای وشه‌کان:

خه‌ف کړبو: شار‌دبویه‌وه؛ شان‌دن: نار‌دنی؛ موجه‌سسه‌م: به‌رز و به‌رچاو؛ ره‌یحانی و
دیوانی و سولس و موسه‌لسه‌ل: چوار شیوه‌ خه‌تی هونه‌رین؛ به‌ مانا وه‌ک ریحان و
ږه‌وای مالی پاشایان و سی‌یه‌ک و به‌زنجیره‌ن.

بوخته‌ی مانا:

من مه‌یل و خو‌شه‌ویستی تۆم له‌ کونجۍ قوولۍ دل‌مدا وه‌شارت‌بوو. تۆ دل‌ت برد؛
هه‌رچی تیشیدا بوو بردت. گیان وه‌به‌ر تالانۍ که‌وت، که‌ له‌ ناو دل‌م جیگیر بوو.

تهنانهت جیرانه کانی دلشیم هه به ده ده که ی گیانم چوون . جه رگم که هاوسای دلم بوو، سینگم که نه نوای دلم بوو، هیچیان نه مان و تیدا چون . نه و دوو نوونه به راوه ژوو، له چه شنی مانگی یه کشه وه، له لایه ن هیزی کیشه ری شکل نووسه نه زه لیه که، ناوی جوانی، به بی هیچ که م و کوو رییه ک و که مایه سییه ک له رووت کیشه ران . نه و شکل نووسه نه زه لیه، که ناوی جوانیی ده نووسی، پیتی ناوی تو ی به زوپی و له بهر چاوی، له سه رووی جوان چاکان نووسی و دلکیشی و ره زاشیرینی هه ره په سندی لی پرژاند . نه جار که وته نه خشانندی . به هه موو شیوه ی هونه ری، بسک و خال و که زی و رو خسار و لیوه کانی، به قه له می قودره ت کیشا و نه وسا وه کوو نه خشانندی یه که مین روو په ری قورئان، به زیر کفت ده وری لی دا و هه زاران ره نگی جوړ - جوړی له و به ژنه دا جی کرده وه .

ناز و خه شمان

۱	شوځ و شه نگی زوهره رهنگی	دل ژ من بر، دل ژ من
	ئاوړین هه ییبه ت پله نگی	دل ژ من بر، دل ژ من
۲	وئ شه پالی میسک خالی	دیم دورئ گهرده ن شه مالی
	جه بهه تا بسکان سه مالی	دل ژ من بر دل ژ من
۳	زولف و خالان نوون ودالان	وان ژ من دل بر ب تالان
	گوشه یی قه و سئ هیلالان	دل ژ من بر، دل ژ من
۴	دیم نه دیرئ بوعه بیرئ	خه مری و گیسو ووه ریرئ
	سینه کر ئامانجی تیرئ	دل ژ من بر، دل ژ من
۵	سور شیرینی نازه نینی	کوشتم و ناکه ت یه قینی
	وی ب چه نگالا ته قینی	دل ژ من بر، دل ژ من

مانای وشه کان:

ئاوړ: خیس، ئاوړ؛ هه ییبه ت: مه ترسی؛ شه مال: مؤم؛ نه دیر: ئاگری سهر کیوان بو
خه بهر دان؛ گیسو: پرچی هوړاو؛ یه قین: باوهر؛ نوون ودال: ند؛ ند: هاوتا و شهریک.

پوخته ی مانا:

یاری جوانی شوځ وشه ننگم وه کوو نه ستیره که ی زوهره، هر له دوور دهره وشیتوه و
هرچهند ئاوړان وه پیاو ددها، وهک پلنگ چهند به هه ییبه ته، ئاوړی هینده جیگه ی
ترسه. دلی بردم! دلی بردم!

ئو خونچیله ی ره زاسو وکه ی خال له میسکه، روخساری وهک مروارییه و سای
گهردنی وه کوو مؤمی ماله میران، زهره و بهرز و که له گه ته و بسکه کانی له سهر

هه نیه ی له سه مادان. دلی بردم! دلی بردم!

بسک و خال - که وهک یهک رهشن - بۆ کوشتنی من بوونه یهک؛ دلی منیان به تالان برد. گۆشه ی کهوانی برۆیان - که چه شنی مانگی یه کشه وه باریک و له بار و جوانن و

هه موو عالم به تاسه وه لئی ده روانن - دلیان بردم! دلیان بردم!

بالای وه کوو چیا به رزه. کولمی سووری وه کوو ئاگری سهر چیا، له دوور دیاره و دلداران ئاگادار دهکا، که دهس له دلیان هه لگرن. بسکۆله و کهزی هۆنراوی - که له نهرمی و بریقه دا، وهک حهریرن - سینه یان کرده نیشانه و به گهل تیره بارانیان کرد.

دلیان بردم! دلیان بردم!

ئهو دلکیشه خوین شیرینه ی نازه نینه، باوه ر ناکا که کوشتوومی، به چنگورووکی

ئهوینن. دلی بردم! دلی بردم!

۶ فەتل و تابان دا غورابان (شورابان) ئەبلەق و جوھتێ شەبابان

دامە بەر پەنجە و کولابان دل ژ من بر، دل ژ من

۷ خوەش خەرامێ ئەز غولامێ نازکێ شیرین کەلامێ

تووتیا ئەیوان مەقامێ دل ژ من بر، دل ژ من

۸ ماھڕۆیی میسک بۆی سۆرپەلەنگی شیرخۆی

وی ب زولفا شوبهێ گۆی دل ژ من بر، دل ژ من

۹ ھەردو چەشمان ناز و خەشمان کێ ژ بەر وان عەقل و ھش مان

ساعەتا من دی ب وەشمان دل ژ من بر، دل ژ من

۱۰ ماھتابی ئاقتابی دیم ژ رۆژ و شەب نیاپی

خوەش ب چەنگال و کولابی دل ژ من بر، دل ژ من

مانای وشەکان:

فەتل: پێچان؛ تاب: با دان؛ غوراب: قالاو؛ ئەبلەق: رەش و سپی؛ ئەبلەق: سەرگەردان؛

ئەبلەق: بەردی مەرمر؛ شیباب: چاوەگە ی ئاگر؛ شوراب: گۆلینگە ی شۆر؛ غولام:

بەندە، کۆیلە؛ ئەیوان: دیوێ خانی شاھان؛ ئەیوان: ھەیوان، بەربێلایی؛ سۆر: پەوشت؛

خه شم: تووره يي؛ هښ: هوښ؛ وه شم: خال، عهره بان به خالى کوتراو ده لټن.

پوخته ي مانا:

ئو که زيه شه وه ره شانه ي - که وهک بالى قهله ره شهن له ره شيدا - به بادانه وه پيچاني و ده گهل سپيايى لاجانگى، وه کوو شه و بهر به يان، هر سپى ورهش ده چوونه وه. جووته گولينگه شوړه که ي سهر و شه ده ي، جار - جار وه کولمى ده که ون - که وه کوو چاوگى ناگره و دلى دلدار ده سووتيني و هر دى، بليسه ي خوښ ده ي - که زيه کاني له لايه ک و جووته گولينگ ده پال وندا، به جووت، په نجه و قولاپيان له من گير کرد و دلميان برد. هه ي دله که م رو!

من به دل بوومه ته کويله ي لاروله نجه ي وا خوښ و دلپفينه که ي. قسه ي هينده له دم خوښه و گف ولفتى هيند شيرينه که ته نانه ت تووتيه که ي له ديوه خانى، به گيرانه وه ي گفتى يار، دلى بردووم! دلى بردووم!

يارم که ليم تووره ده ي، ره وشتى وهک شير و پلنگ، دلى ژارى لى ده ترسى. به لام نه گهر بويم تماشاى بکه م، پرووى وهک مانگى له چارده يه و بونى ميسكى ده گهل تريغه که ي لى دى. ناخ له ده ستى زولفه کاني که سهر يان وه کوو گوچاني خوار بوته وه. دلى منيان وهک گو برد و هر برديان و ئيسته ش برديان.

دوو چاوى يار، چ له وه ختى نازکردنا، چ له کاتى تووره بووندا، عه قل و هوښ له پياو ده ستين؛ دلدار له هوښ ده ته کين و له سه يري پرووى، راده مين. من جاريک له و رمانه مدا، خاله کاني سهر کولمى ديت. دليان بردم! دليان بردم!

روخسارى روژى رووناکه، له ژير په رده ي ره شى رووبه نده که يدا ددره وشى؛ که وهک شه و روژى گرتووه. له و شه وشدا، هه ني ه مانگى، تريغه و گر شه گرشييه تى. بسکه سهر قولاپيه کاني، چنگيان داوه ته هه ناوم. دليان بردووم! دليان بردووم!

سهروى نازى سهر فيرازى شوبه ي زير ره مزا مه جازى ۱۱

دامه بهر چاکوچ و گازى دل ژ من بر، دل ژ من

به ژن و بالا توخ و بالا من کرن فيکرا متالا ۱۲

چېچه کا تـه رحین دوالا	دل ژ من بر، دل ژ من
۱۳ میری غازی شیرئ تازی	فیکران من دین ب بازی
کر ل مه ژ غه فله ت فـه غازی	دل ژ من بر، دل ژ من
۱۴ شیر و خش تن زولف و قشتن	هن فـه شارن هن فـه هشتن
په هله وانان دهست فـه مشتن	دل ژ من بر، دل ژ من
۱۵ روھنیا چه هفتین «مهلا» یی	ئه و ته جه لایا ته دایئ
یا ژ «ته حمه د» دل ره فایئ	دل ژ من بر، دل ژ من

مانای وشه کان:

سه روی ناز: داری سه ولی له سه ولان جوانتر؛ سه رفیراز: سه ربلند؛ چاکوچ: چه کوچ؛ غازی: گله یی؛ غازی: بانگ کردن؛ گاز: قرتین، گاز؛ متالا: توژینه وه و تی روانین؛ غازی: په لاماردهر؛ تازی: پروت؛ بازی: کایه، گه مه؛ خشت: نیزه ی پچووکی هاویشتنی؛ قشت: مووی سه ر هه نیه ی هه لپاچراو؛ فـه هشتن: هیشتنه وه؛ په هله وان: قارمان؛ فـه مشتن: هه لمالین؛ روھنیا چه هف: رووناکی چاو؛ روھنیا چه هف: بینایی چاوان، بریتی له خودایه؛ ره فایئ: رفاندوویه.

بوخته ی مانا:

ئه و به بالا سه ولی نازه ی که له ناو داری سه ولاندا، هه لکه وته یه و به راستی و شووشی دهنازی و سه ربلنده (یان: له ناو سه ربلیندانا، وه ک سه ولی ناز خو دهنویتی و شانازی به راستی و ریکی و شک و باریکی خو ی ده کا) و له ناو ئه و نیشاناندا- که خوا بو وینه ی دلداری له سه ر دنیای هیناونه پروو- یارم وه ک زیړی بی خه وشه و جوانانی تر مس و زیویان تیکه لاره. له سه ر چه ق و لاساریم له دلداریدا، بهر کوتکی لؤمانی دام و به غازی گازنان دل می لی جیا کرمه وه و بردی و بردی!

به ژن و بالای به جوقه ی کاکولانیسه وه و پلکه و په لکه ی سه رپوشیه وه، هاته بهر چاو. مله نا له توژینه وه و تیوه رامان. له و ناوه دا، گولی سه رچلی جی بهر ز- که کولمی بوو- دلی بردم! دلی بردم!

دل به ریبه که ی هه ر وه کوو میری هیرشبه ر، به هرووژمه. به شیر ی برؤی کشاوی تازه

ساوى، گهمه ده كړد. له نه كاو بانگى منى كړد و دلمى برد و دله كه م چوو!
كه زى و پهرچووكى سهر هه نيهى، تو ئيزى ټو شير، ټم نيزم. هينديكيان
وه شيردراوى ژير كلاون و هينديكيشى بو گيانكيشانى دلداران، هيشتونونه وه. به دم
باوه هاتنه لهره، ده تگوت پالوانى نازان دينه مه يدان. ياريش ټو زه ند و باسكانه،
سپى و ناسكانه هه لمالى. ياخوا خير بى؛ ده بى چى بكا؟ ناكامى ټو خو سازدانه،
دل بردن بوو. دلمى برد و دلمى برد!

خوايه ټه بينايى چاوان! تو چيت به سهر مه لا هينا؟ تو تيشكت دا له روخسارى ټو
جوان چاكه. رووناكى جوانى تو دم ديوه و دلى بردووم. هه ټو خو ده رځستنه ي تو بوو،
دلى ټه حمه ديشى رځاند.

ټه حمه د ناوى پيشووى مه لا بووه؛ ټه حمه د ناوى پيغه مبه ره (د). دوور نييه مه به ستي
مه لا، ليره دا پيغه مبه ريش بى و نيازى وا بى: هه ټو جوانييه ي كه پيغه مبه رت به ره و
خوت پى راكيشا، ئيستا له رووى سه لما نيشان منت داوه و دلى بردووم. خوشى له
خوم!

خەمرا حەلال

۱	من دی سەحەر شاھێ مەجەر لەبسی د بەر	مەخموور بوو
	ئەو دیم زەری سوپ موشتەری یارەب بەری	یا حوور بوو
۲	حۆری وەشە شیرین مەشە کاکول رەشە	خال حەبەشە
	خالین د قەر میسکا تەتەر نازک بەشەر	کافوور بوو
۳	نازک لەتیف گەردەن زەریف لەبسی شەریف	کیمخە و قەدیف
	من دی ب وەخت ئەو نیکبەخت ئیرۆل تەخت	فەغفوور بوو
۴	فەغفوور سوپەر سیمادوورە ھەیبەت پورە	پور دل گورە
	ئەو ھاتە مش من چوونە ھش دل من د	عیشقی فوور بوو
۵	دل بوو کەری زایا بەری لازم ھەری	دی ئەو زەری
	من دی گەلەک ئەو سوپ مەلەک وەک مەشەلەک	پور نوور بوو
۶	مەی بەرکەفی مەشە سەفی سۆزا دەفی	دا قەرقەفی
	حوسنا ل دیم وەسقان نەشیم ھەرچی دیم	ژی دوور بوو
۷	دا من سووووش وەر مەی بنووش زەوق و خووووش	لەو چووم ژ ھووش
	ژوی عیشوہیا یار بوو خویا ئەو نە ژ مەیا	ئەنگوور بوو

مانای وشەکان:

مەجەر: کاکیشان؛ زەری: سەوزە پەنگ؛ قەر: پەش؛ تەتەر: تاتار. کە ولاتەکیان بە

۱. ئەم بەیتە لیژە داکووتووہ:

دیم فەنەرە خال عەنبەرە بۆ ماوەرە لەبشە ککەرە
ئەو مەی پەرەست مەشە و مەست جاما د دەست فەر فوور بوو

ٹاسکی میسک ناسراوہ؛ **کیمخہ**: کیمخوا؛ پارچہ یہ کی نایابہ؛ **قہدیف**: قہدیفہ، مہخمہر؛ **گور**: بلیسہ، گر؛ **فوور**: لہ کولیندا، وہ کول ہاتوو؛ **کہری**: پارچہ، لت؛ **زایا**: ہەر له وهی؛ **لازم هەری**: ہەر پنیویستہ؛ **گہلہک**: زور، زیاد؛ **فہنہر**: چرای ہہلواسراو؛ **مہشہا**: رویشت؛ **مہشہا**: جیگہی ئارہزوو؛ **قہرقہف**: بادہ؛ **ئہنگوور**: تری؛ **سوورووش**: جوبراہیل، فرشتہی وہ لامبہری خودا؛ **خورووش**: ہاوار، ہہرا؛ **زہوق**: چترہ۔

پوختہی مانا:

ہەر وه کوو چون خور له حاندی پۆله ئهستیره ی کاکیشان سہرداریکە، یاری منیش له چاو جوانانی سہر دنیا، وهک خور وایه له نیو جەرگہی ئهستیراندا. سہوزہ رەنگہ؛ وهک ئهستیرہ کہی موشتہری ہەر له دوور دہدہوشیتہ وه و دل دہکیشی. ئہمرؤ سپیدہی بہیان بوو کہ تووشی بووم. خواہیہ چمدی؟ حوری و پہری کہی وا دہبن؟ بہ بہرگی ئال و والاوہ، چاوی مہستی تہواو خہو بہری نہدابوون. وهک چاورہشانی بہہہشتہ؛ لہنجہو لاری زور شیرینہ. کاکۆل رەشہ؛ خالی وهک خہلکی حہبہشہ، لہ رەشیان بریقہ دہدہمن. خالی نہتہنیا رەشن و بہس، بۆنیشیان وهک بۆنی میسکی ٹاسکی تہتہر، تۆمار بہ تۆمار لی پرژہ. پیستی ناسکی پیت وا بوو له کافوورہ. نہرمونیان و گہردن کیل، دہناو پۆشاکي ماقوولدا، کہ زوربہی کیمخوا و مہخمہر بوو، من له ہہلیکدا بہدیم کرد. ہای لہبہر بہختی باشی خۆم! ئہو ئہمرؤ له چاو جوانی تر، وهک قہرالی چینی وایہ و لہسہر تہخت پال کہوتووہ و دینی ہۆی بہختہوہریانہ. لہ دل کیشانیش سہردارہ. رۆخساری وهکی مرواری، دیداری بۆ دلدارانی بہ ہہیبہتیکہ مہپرسہ! ہەر کہ دہستی بہ گہران کرد، ہۆشم نہما؛ دلہم گری تی ہہلگرا و زووخواوی ناوی ہاتہکول و سہرپرژی کرد.

ہەر له یہ کہم چاوپێ کہوتن، دل لت ببوو. دل پارہ بوون بہ دیتنی، ہیچ شتیکی سہر نییہ و ئہرکی دلہ کہ بہ دیتنی پل-پل بی. یارم کہ لہ دلکشیدا، دہتگوت فریشتہی خودایہ، گہلیک جار ہاتہ بہرچاوم؛ ئیتر بۆیہ دل بہ لت بوون رانہوہستا و ہەر بوو بہ چۆلہچرایہک، پر لہ رۆشنایی جوانیی ئہو. ئہو گرہشی لہ رۆخساری یار ہاتہ گیان؛ چۆنکہ رۆخساری یارہ کہم، وهک فہنہرہ و دلہم لہوئوہ داگیرسا. خالی نوختہی لہ عہنبہرہ. بۆنی وهک گولاو بلاوہ. لیوی وه کوو شہکری خواہ. لہ بادہی

جوانی خۆی مهستی و پیاڵه‌ی باده‌ی - که چینی بوو - له‌سه‌ر دهستی به‌مهستی دههات و ده‌چوو. دلدار ئاره‌زووی ده‌کرد و به‌عه‌زهرتی دیداری بوو. پیاڵه‌ی مه‌ستیده‌ری باده، له‌سه‌ر دهستی پاکی بێ‌خه‌وشی دلبزوین، یار بریدییه‌ ناو‌ریزی یاران. بوو به‌ به‌زم: سۆزه‌ی ته‌په‌ی دلی ده‌فه، کاری کرده‌ سه‌ر شه‌رابیش؛ ئه‌ویش که‌وته‌ له‌رزه و سه‌ما. بۆم نا‌کری په‌سنی یار بده‌م؛ هه‌ر له‌ باسی جوانیی رو‌خساری دامام. هه‌رچی ده‌یلتیم زۆر لی دووره و یارم وه‌ک هه‌یج شتیک ناچی. خوا ده‌فه‌رموی: «هه‌یج شتیک وه‌ک خودا ناچی». فریشته‌ی وه‌حی پیتی گوتم: وه‌ره‌ باده‌ بخۆره‌وه‌! هه‌ر چیژهم کرد، هاوارم له‌ به‌ر بلند بوو؛ بوورامه‌وه. بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌و باده‌ هه‌ین ترێ نه‌بوو؛ باده‌ی نازی یاره‌که‌م بوو. گیرۆده‌ی بووم و له‌ خۆ چووم و له‌ دنیا‌یه‌ ته‌ره‌ بووم و رووم کرده‌ به‌هه‌شتی خودا.

٨	من دی ب خاب ئه‌و ماهتاب دا دل کولاب	جوهتی غوراب
	دل شه‌وو‌شانده‌ خوی لی ره‌شاند خوه‌ش هه‌رره‌شاند	تیک هه‌ور بوو
٩	هور کر جه‌سه‌د قه‌وسین سه‌مه‌د تیر دان که‌به‌د	داد و مه‌ده‌ده‌
	جه‌رحان ژ نه‌و خوون دایه‌ که‌و عیشقا مه‌ له‌و	مه‌شه‌هه‌ور بوو
١٠	له‌و یه‌ک نه‌سه‌ق من تین سه‌به‌ق نوورا یه‌قه‌ق	دا دل شه‌فه‌ق
	شیرین له‌بی دیم که‌و که‌بی لی به‌نده‌ بی	ده‌ستوور بوو
١١	دلبه‌ر نه‌زه‌ر دا من سه‌حه‌ر خه‌جلیم ژ به‌ر	لی ئه‌و قه‌ده‌ر
	زانم گۆوا ئه‌و مه‌هروا وه‌ک لوئلا	مه‌نسوور بوو
١٢	باش فیرقه‌تی زۆر مو‌جه‌تی م ژ ته‌له‌تی	چووم هه‌زه‌تی
	وه‌سلا هه‌یب من بوو نه‌سیب مه‌لعوون ره‌قیب	ره‌نجوور بوو
١٣	جاما زه‌لال خه‌مرا هه‌لال یاری شه‌پال	دا من ب حال
	عیشقا غه‌دار سو‌هتی ستار نیف ما و یار	سه‌د سوور بنو

مانای وشه‌کان:

شه‌وو‌شانده‌: شتواندی؛ ره‌شاند: پرژاندی؛ هه‌ر‌شانده‌: پلێخاندییه‌وه‌؛ که‌و: داغ؛ نه‌سه‌ق:

نەزم و تەرتیب؛ سەبەق: مله و کێبه رکێ؛ یه قەق: سپیایی زۆر سپی؛ دەستوور:
ئێجازە؛ گۆو: گوتن، گفت؛ مەنسوور (منشور): نەهۆندراو، پەخش و بلاو؛ تەلەت:
روخسار؛ حەزرەت: حوزوور، لای خۆی؛ رەنجوور: نەخۆش و لەش بەبار؛ سوور:
وارش.

پوخته‌ی مانا:

لەو بچ‌هۆشی و بوورانه‌وه‌ی - که له دینی به‌سەرم هات - دەمدی وه‌ک خه‌ون بیه‌نم،
ئەو مانگه‌ تیشک‌هاوێژه، به‌ سەرمه‌وه‌ هه‌لوێستاوه. دوو شتی ره‌شی وه‌ک بالی قالاو
لیم هالان و په‌نجه‌یان له‌ دل‌م گیر کرد و وه‌ک قولایی لێ دهن‌ وا بوو. دل‌یان له‌
شوینی خۆی لا‌برد و هیلانه‌که‌یان لێ شتواند؛ به‌ جارێک له‌ت‌په‌تیان کرد؛ تا ته‌واو
وردوخاش کرا. ئەوسا که‌ خوێیان پێوه‌ کرد؛ تا زامی پتر ژان بکا. پاشان جووتیک
که‌وانی ره‌ش - که‌ به‌ ده‌ستی توانای خودا پاکیشرابوون - جه‌رگمیان تیره‌باران کرد و
له‌شیشم پارچه‌ -پارچه‌ بوو. خوا هاوار به‌ دادم بگه‌! زامی جه‌رگ و هه‌ناوانم - که‌ به‌
داغی دل‌داری هه‌لچیزنرابوون - سه‌رله‌نوێ لیم کولانه‌وه‌ و خوین جی داغه‌که‌ی
داپۆشین. هه‌ر ئەم ده‌رد و نازاره‌ش بوو که‌ بوو به‌ هۆی ناوبانگی ئەوینداری من. هه‌ر
بۆیه‌شه‌ که‌ وا به‌ رێژ، به‌ ته‌کووزی، نوور و رووناکی زۆر به‌هێز، دینه‌ دل‌ و رووناکیی تی
ده‌گیرن. به‌و سووتان و داغ‌کران و جزیادانه‌ش، بۆم نه‌بوو هاواریک بکه‌م. یان هه‌یچ
نه‌بی، بنالینم. چونکه‌ یاری شه‌کرلیوی رووئه‌ستیره، ده‌ستووری به‌ من نه‌دابوو که‌
هاوار که‌م.

به‌لام یارم بۆخۆی به‌زه‌یی پیم‌هات. هه‌ر له‌و به‌یان‌ه‌ خۆشه‌دا، به‌ دل‌خۆشی لیمی
روانی. من له‌ شه‌رمان نه‌مده‌توانی پروانه‌ سیما و روخساری؛ به‌لام ئەونده‌ ده‌زانم که‌
قسه‌ی ده‌کرد. گفته‌کانی وه‌ک مرواری لێ ده‌پرژا.

زۆر له‌میژ بوو له‌ یار دوور بووم. بۆ خوا سوپاس به‌و دیداره‌ی که‌ پرووبه‌روو به‌ چاو دیتم،
خه‌می دووریم لێ تاران و سه‌بووریم هات. ئۆخه‌ی ئەوا به‌ دیداری یار گه‌یشتم. شو‌فار
وه‌خته‌ له‌ عه‌ززه‌تان وه‌زگ بده‌ن. له‌ ئیره‌ییان له‌ش به‌بار و شه‌رمه‌زارن. هه‌ی نه‌حله‌تی
خوایان لێ بی.

یاری نازداری خوین‌شیرین، که‌ منی به‌ دم‌ خوینده‌وه، گفته‌کانی باده‌ی حه‌لالی

بهههشت بوون؛ که هیچ تلتهی تیدا نییه. ههچهند سهد لهمپهر و وارش، له نیوان من و یار ههبوو، که پیک بگهین؛ بهلام ئهوین زۆر بههیزه؛ لهمپهری لهبهر پهپاندم و پهردهی بهرپیواری سووتاند و منی بهو دیداره شاد کرد.

شاهی جهفین غهم زی رهقین ماری شهفین	١٤
دهرد و بهلا وین چوون ههلا عومرهک مهلا	
پور من زهجر دیتن ههجر مابوو ئهجر	١٥
شه معا مه ههل بوو سهد مهحل میننهت مه دل	
یار وهعهده دا ب لهعلین خوهدا وهر با مه دا	١٦
د سپیدهیی چووم وهعهدهیی کو ژ بادهیی	
ئیحرام مه بهست ئهسوهده ب قهست یار هاته مهست	١٧
جوهتی هههش تیر دان ب وهش ههجا مه خوهش	
فی کاکولی چینین دلی قهلبی «مهلی»	١٨
دافا دلان نیف سونبولان سهر سور گولان	
مه نقوور بوو	

مانای وشهکان:

شاهی: شادی، گۆوهند، شایی؛ جهفین: کۆوهبوون؛ شهفین: وهک شهوی رهش؛ شهفین: خوار و چهماو؛ ئیساند: ئایساندی؛ بهلاوی: بهلوایان، دهرد و ئازار گهل؛ ههل: بهرهژوور؛ ئهجر: پاداش؛ فهجر: سهرهتای بهیان؛ مهحل: جیگه؛ مهحل: جار؛ وهر: وهره؛ با مه: دهگهل ئیمه؛ چین: دهچین؛ مهبروور: بهخیر و قبول؛ چینین دلی: چینی تیدان؛ مهنقوور: دندووک لی دراو. غونچهی تازه پشکووتوو که هیشتا تهواو بلاو نهبووه، بولبول دهچیتته سهری به دندووک لیبی دهدا، تا خۆی به تهواوی نیشان دا؛ پیی دهلین: گولی مهنقوور.

پوختهی مانا:

بهمهی که یار خویندیمییهوه، خۆشی و شادیم لی کۆ بووه. خهم و کول له بهریان

ره‌وین. که‌زیه‌کانی - که وه‌کوو دوو شاماری ره‌ش له سهر شان پاپۆکه‌یان بوو - بزووتن و خۆیان راوه‌شاند و باوه‌شینی گری ئه‌وینیان بۆ کردم. هه‌رچی ده‌رد و به‌لا هه‌بوون، به‌ره‌وژوور چوون؛ په‌رینه‌ کێو. به‌لێ عومریک له یار دوور بووم. له‌و دوورییه‌دا زۆرم ئازار و جه‌فا دیت. هه‌زاران سوپاس بۆ خودا که تۆله‌ی ده‌ردی کرده‌وه و شه‌وه‌زهنگی له سهر به‌ختی ره‌شم ره‌واند و به‌ سپنده‌ی به‌خته‌وه‌ری دیداری یاری گه‌یاندم. وا له‌و ساوه‌ له‌ سه‌د لاوه، مۆمی خۆشیم داگیرساوه و تیشک ده‌دا. کێ بێ له‌ من دلخۆش‌تر بێ؟ یار به‌ لیوه‌ ئاله‌کانی، به‌لینی پی‌ دام و فه‌رمووی: وه‌ره‌ لامان هه‌ر به‌ ته‌نیایی ده‌تبینم. له‌ به‌ره‌به‌یانیکدا چووم؛ که‌ هه‌شتان له‌ به‌ندی شه‌وێ به‌یان ته‌واو به‌ر نه‌بوو. دیاره‌ زیاره‌تی ئه‌و، جه‌جه‌ ئیحرامم به‌ست؛ رووم کرده‌ خالی سهر گۆنای - که‌ وه‌کوو «حَجَرُ الْأَسَد» ره‌ش و به‌ودم و پی‌رۆزه‌ - یاری چاومه‌ست، له‌ جوانی مه‌ست، دیداری دا. چوومه‌ رامووسانی ده‌ستی. له‌ دوو چاوه‌ ره‌شه‌کانی، تیری مژگه‌م داڕژانی. بۆم ده‌رکه‌وت که‌ جه‌جه‌که‌م قبوول بووه.^۱

ئه‌و کا‌کۆله‌ به‌چینه‌ی، داویان بۆ دلی هه‌ژاری مه‌لای دلدار ناوه‌ته‌وه، داو له‌ نیو چله‌ سونبولی بسکانیدا شیراونه‌وه و گه‌یشته‌ونه‌ سهر کولمانی؛ که‌ تازه‌ له‌ پشکووتنان. جا چۆن دلم پیوه‌ نه‌بی؟!

۱. له‌ وه‌ختی جه‌ج، ئه‌گه‌ر بارانه‌ بباری و حاجی بچنه‌ به‌ر پلووسکی بانی کابه، که‌ پیتی ده‌لێن: «لووسی ره‌حمه‌ت» و ته‌ر ببن، نیشانه‌ی جه‌ج قبوول بوونه. «هه‌ژار»

دیمی ب خال

- ۱ مه لهو فینجان ل سهر دهسته کو مه هتابا هیلال ئه بروهو
نوماين من د ميرثائی مه یا سافا زه لال ئه بروهو
- ۲ ب شیرینی، ب زیبایی، ب رهفتاری، ب بالایی
بنی نوونین د توغرایي ل بالا ههردو خال ئه بروهو
- ۳ بلا بیټ «صائم الدهر» ی «بلا افطار» جاره ک بت
کەسی زانی ژ دلبر وی خویا بن ههردو سال ئه بروهو

مانای وشه کان:

مه هتاب: تاف هه یف، مانگه شهو؛ لبال: لهنگ؛ صائم الدهر: هه میشه بهر ژوو؛ بیلا: به بی؛
افطار: ر ژوو کردنه وه؛ بلا: بلان.

پوخته ی مانا:

من بویه فینجانی باده م له سهر دهسته و لپی دهروانم، یارم- که روخساری مانگی،
تیشک دهره و برۆکانی وه کوو مانگی یه کشه وه نه- له ناو باده ی بی خهوش و پرووندا
ببینم و باده بیټه ئاوینه ی تریفه ی پرووی. چاوم به برۆیان بکه وی و مژده ی جه ژنیان
لی وهر گرم.

تۆ پروانه و ماشه لالا له کاری خوا که! هینده شیرین، نهونده جوان، نهو بهژن و بالایی
شووش و ریک، بهو هه موو لاروله نجه وه، نوونی برۆی که نیشان و مۆری پادشای
گه وره یه و نهو خالانه ی له دهوری نهو دوو برۆیانن؛ کی دیویه تی؟ لیم پروونه کەس.
ئه گهر یار به لینی بدا که له دوو سالدا ته نیا جاریک دیته بهر چاو، پتویسته هه موو
دلداریک ر ژووی دوو سالانه بگری و به بی خواردن و خواردنه وه، چاوهری بی به شکوو

خودا به‌ختی بدا و جاریک چاوی به‌و برۆیانه بکه‌وی و جیژنی هه‌ره پیرۆزی بۆ هه‌لبکه‌وی.

- ٤ مه‌شی مه‌ستانه ره‌یحانی دلێ من دی د ئامانجی
ره‌شاندی سینه‌یی تیران ب قه‌وسی هه‌ردومال ئه‌بروو
- ٥ سه‌حه‌رگه‌ه زوهره‌سیما وا ده‌چوو گولشه‌ن ب سه‌یرانی
ب سه‌ر چه‌ه‌فین نیشانی دا خه‌رامی ئه‌و هیلال ئه‌بروو
- ٦ دبێن خاوه‌ر به‌رستی تو نزانن من دکه‌شفیدا
نوماین من دشه‌رقی نازکا گه‌رده‌ن شه‌مال ئه‌بروو
- ٧ تنی ماهه‌ر ته‌رازوونه د بابی حوسن کیشانی
هیلالی خاته‌می (خاتیمی) حوسن ل وی دیمی ب خال ئه‌بروو

مانای وشه‌کان:

مه‌شی: رۆیشت؛ مال: مالی که‌وان، خوارایی که‌وان؛ خاوه‌ر: خۆره‌ه‌لات، لێره‌دا مه‌به‌ست خۆره؛ که‌شف: دیاری کردن؛ که‌شف: له زاراوه‌ی سو‌فیاندا، له‌به‌ر په‌وه‌ینی نه‌ه‌نیانه، ده‌لێن که‌شف و که‌رامات؛ خاته‌م: ئه‌نگوستیله؛ خاتیم: دوا‌یی پێه‌ین. شیاوی باسه: سو‌لتانان مۆری به‌ نیشانی مانگیله یان تایبه‌تی به‌ فه‌رمانی ئه‌وانه‌وه، ده‌نا؛ که‌ته‌رخان بێ و هه‌موو کاریک به‌ که‌یفی خۆی بکا و که‌س خۆی له‌و به‌ زلتر نه‌زانی.

پوخته‌ی مانا:

له‌ ده‌می به‌ره‌به‌یاند، یارم- که‌ تیشکی رو‌خساری وه‌ک ئه‌ستێره‌ی زوهره‌ ده‌چوو- هاتبووه‌ ناو باغه‌ی گولان بۆ سه‌یرانی. به‌ژن و بالای ده‌له‌رییه‌وه، ده‌تگوت چله‌ ریحانه‌ی شلک و بۆنخۆشه‌ و با لێی ده‌دا. لاروله‌نجه‌ی مه‌ستانه‌ بوو. به‌ هه‌وا‌ی سه‌رخۆشی و مه‌ستی له‌ جوانی خۆی، خه‌یالی کرد را‌ویک بکا. دل‌می به‌ ته‌مال هه‌لێنا و کردیبه‌ ئامانجی تیرانی. له‌ مالی هه‌ردوو که‌وانی برۆکانی، تیری ده‌هاویشه‌ سینه‌م. مرده‌م؛ له‌به‌ر پای تخیل بوم. به‌ نازه‌وه‌ به‌ سه‌ر چاوه‌ سیسه‌کانمدا ده‌بووری. واتا له‌ پاش کوشتنم لاواندیمییه‌وه و ئه‌و پا و پله‌ پیرۆزه‌ی، له‌ سه‌ر چاوی به‌ مۆله‌ق

وەستاوم دانا. بۆ کروشمە و خەلۆه کێشان، لە جیاتى ڕوو بکەمە ڕووکە، ڕوو بە خۆرھەلات مات دەبم. پێم دەلێن تۆ رۆژپەرستى؛ نازانن من لەو دەمەدا کە گەیمە پلەى دلڕوونى و نھینم بۆ ئاشکرا بوون، ئەو ناسکەى گەردن وەک مۆمى گەورەمال زەرد و بلەند و بەشۆقە، لە ئالى خۆرھەلاتەوہ گۆشەى برۆى نیشان داوم. چۆن ھەتا ھەم، ڕوو لە شوێنیکى تر دەکەم؟

برۆى یارم گەلیک شتە: بۆ کێشانى جوانیى بە خەلکى دنیا دان، لە دوو لا، دوو تاي تەرازوون. لەو لایشەوہ مۆرى بە مانگیلەى پاتشای پاتشایانە کە داویەتى بە جوانییەکەى و لە روخسارى بەخالى، خۆ نیشان دەدا.

- ۸ مە جەوھەر عونسورەک خامیس نوما ئیرۆ د تالیعدا
دقی تەقویمی ئینسانی ل تالیع بوونە فال ئەبروو
۹ ب زوننارا د دیریدا ل ھنداڤا چەلیپایی
ب میحرایی مە بر سەجدە بەلى ئەمما خەیاڵ ئەبروو
۱۰ د مابەینا دو ئەبروو یان دیینم قابی قەوسەینى
دەدت من تورفەتولەینى جەوابا سەد سوئال ئەبروو

مانای وشەکان:

جەوھەر: رەگەز؛ عونسور: ماک؛ خامیس: پینجەم؛ تالیع: دەرکەوتوو؛ تالیع: بەخت؛ تەقویم: رێک و لەبار کردن؛ تەقویم: سالیۆ؛ فال: لە کتیب ڕوانین بۆ تالچ؛ فال: خۆشى وەرێ ھاتن.
خوافەرموویە: «ئیمە بیچمى بنیادەممان بە جوانترین رێکى و لەبارى دروست کرد»؛ ھنداڤ: لە لایەن، لە دیار؛ قاب قوسین: ئەندازەى ژێکەوانیک؛ تورفەتولەین: چاو ترووکانیك.

پوختەى مانا:

ئەمرۆ فەلەم بۆ بەختى خۆ دەگرەتوہ؛ باسى برۆى یارى ھینا. دیارە بەختەکەم ھیناویە و زۆر مژدەى خۆشم پێ دەگا. ڕوانیمە کتیبى سال و مانگ نیشانەدرى وەخت و زەمان.

هەر له رۆژی بناوانهوه تا ئەمڕۆ، بۆم دەرکهوت که خوای گهوره، ئەو دهمهی مرۆی له چوار ماکی ئاو و ئاگر و خاک و با هینا بهرهم، بۆ من ماکی ئەوینیشی دهکار هینا. من ماکی پینجهمم ههیه که ئەوینه و ژيانم لهسەر ئەوین بهنده. زونارم له پشتیدا بوو له دیاری خاچیش و یستابووم؛ سوژدهم دهبرد. بهلام سوژدهم بۆ وان نهبوو؛ بۆ میحرابی برۆی یار بوو؛ که به خهیاڵ هینابوومه بهرچاوی دل. دهنیوانی دوو برۆیدا، نیوانی ژێ کهوانیکم دیته بهرچاو، که هەر له چاو لیکنانیکدا، وهرامی سهده پرسپاری من دهدهاتهوه. لیره دا ئیشاره تیک به هاتنی فرشتهی ولامهر بۆ لای پیغه مبهرد (د) ههیه.

- ١١ د باتین سهجده گاهی من ل بهر وان ههردوو ئەبروونه
ب عهینی تاقی میحرابن د عیلمی ئەهلای حال ئەبروو
- ١٢ ئەگەر دهعواپی مووسای د عیشقیدا بکم جائیز
«مهلا» دايم تهجهللایه ژ وئ تهرحا شهلال ئەبروو
- ١٣ ب شیرینی، ب زیبایی، چ کاتیب بوو وه کیشایی
«تعالی الله» نیشان دانه وه شیرین ئەف میسال ئەبروو
- ١٤ نه شیرینا ل دهر بهندی، نه مهجووبی سهمه رقهندی
نه کیشاین ب قئ رهنگی ل نه قشئ بی زه وال ئەبروو
- ١٥ نیشانا قایی قه وسه ینان کو قه وس ئاویته ئەبسانان
د ته قویما تهجهللای ب سهر لی بوون هیلال ئەبروو

مانای وشهکان:

بعهینی: هەر تهواو؛ بعهینی: له چاوان، له بهرچاوان؛ تهرح: لق و قل؛ شهلال: باریک، ههردای باریک؛ تعالی الله: پایه بهرزایی بۆ خوا؛ میسال: نموونه؛ بی زه وال: له نه مان بهدوور؛ ئەبسان: به سه رگه ل؛ به سه ر: چاو؛ نیشانا: ئەهی نیشانی؛ نیشانا: نیشانهی؛ نیشان: ئایهت.

پوخته‌ی مانا:

له ته‌هی دل و گیانه‌وه، جیگه بۆ سوژده بردنم و پرووگه‌ی ناز و نیازانم، دوو برۆی یارن. له زانستی پێگه‌ناس و ئه‌هلی حالدا، که‌وانه‌ی برۆ میحرابی راستینه و به میحرابی شیاوی سوژده دیته به‌رچاوی پێ‌هوان.

ئه‌گهر بڵیم له ئه‌ویندا، من به پله‌ی پێغه‌مبه‌ر گه‌یشتووم، ریی تی ده‌چی. ئه‌و جاریکیان به دیداری خودا شاد بوو؛ من هه‌میشه له‌و لقه ناسکانه‌ی برۆی دل‌به‌ره‌وه رۆشنی خودا ده‌بینم.

کام نووسه‌رو کام وینه‌کیش له دنیا‌دا توانیویه‌تی ئه‌و شیرینی و ئهم جوانیه‌ی نیشان بدا؟ به‌رزایه‌تی هه‌ر بۆ خوایه که برۆی یاری تاقانه‌ی وا به تاق هیناوه‌ته‌وه و جوانتر نمونه‌ی بێ‌وینه‌ی، له‌و برۆیه جی کرده‌وه.

زۆر وینه‌کیشی له‌زه‌بر، وینه‌ی شیرینی فه‌ره‌اد و شکلی جوانانی به‌ ناوی سه‌مه‌رقه‌ندیان به‌دی هینا. به‌لام هه‌یچیان نه‌گه‌یونه ئه‌و جوانیه‌ی نه‌مر و هه‌ره‌یه‌ی که له برۆی یارمدا هه‌یه و خوا بۆ خۆی خه‌تی لی داوه.

ئه‌و نایه‌ته‌ی که ده‌رباره‌ی نزیک‌بوونی ژێ‌که‌وان له قورئانایه و ئیستا من که‌وانی برۆ، که نیشانه‌ی سنعه‌تی جوانی خودایه ده‌ی‌دینم، سۆمای چاوان له دینی هه‌لده‌به‌زنه‌وه و به‌ره‌و دل که‌وانه ده‌که‌ن و تیشکی وه‌ک په‌لکه‌زێ‌رینه دیته به‌رچاوی گیان و دل. رۆخساری یار له پیکیدا و له جوانیی ده‌سکاری خودا، دیارده‌یه‌که و مانگی یه‌کشه‌وه‌ی برۆکه‌ی مۆری ته‌رخانی خودایه به‌وی داوه؛ که له‌سه‌ر جوانان سه‌روه‌ر بێ.

به ختی دهرویشان

- ۱ د دهستدا یه نگیه ک نووبار من دی ټه و که مان ټه بروو
ل بالا جه دوه له ک جه بیاری لی دا هه مقیران ټه بروو
- ۲ کو حق ټه ف حه رف و خه ت کیشان ل تالای مه دهرویشان
دو قهوسان گو شه لی بادان و سه ر په یوه سته مان ټه بروو
- ۳ ته دیداری، ته ره فتاری، ته ټه لماسین شه که رباری
ب عینی ری ل سه ر سادان، دو نوون ره یحان نومان ټه بروو
- ۴ «بحمدالله» ب فه یرووزی ل وه جهی دل به ری من دی
کو ماهی نه و نیشان من دان ل تاقی ئاسمان ټه بروو
- ۵ «تعالی الله» نیشان دانه، ب حوسنی ټه و نه سه ق دانه
ژ نه قش و سه نعه تی حق ټه ف نیشان چه شم، ټه ف نیشان ټه بروو
- ۶ ژ ره عنا نیر گزین شه هلا مه جالی هه مقیران بینم
هه زار ره مز و ئیشار اتن ژ وان قهوسین چه فان ټه بروو
- ۷ «مهلا» دل تیک ته په یکانن، ژ مه حیووبان مه نیشانن
که ماندارین د غه ددارن د بورجا ټه سه ره ان ټه بروو

مانای وشه کان:

نووبار: تازه وه کار خراو؛ جه دوه ل: جه غزینگ؛ جه بیار: ژور خاوه من ژور؛ جه بیار: ناوی
خودایه؛ تالا: به خت؛ ته دیداری: دیداری تو؛ بِحَمْدِالله: به شوکرانه ی خوا؛ فه یرووزی:
سه ر که وتن، به مراد گه یشتن؛ وه جه: روخسار؛ چه فان: چه ماو، خوار وه بوو.

بوختەى مانا:

يارم كە خۇى جووتەبرۇى وەك كەوانن، ئەمۇ دىتم كەوانىكى كارى يەنگى تازەكارى لە دەستا بوو. روانىمە بەژن و بالاكەى. لەو بالاىە، جەغزىنگى قودرەتى خودا، دوو برۇى بەرانبەر بە يەك زۆر لە ئەندازە و پىك و پىك داپرژتبوو. خوا ئەو پىتە پىرۇزانەى - كە ناويان خەتى روى يارە - چۆن كىشاو؟! دەلىنى خەتى بە سەر بەختى ئىمەى ھەژارانى دەرويشدا كىشاو. ھەر دوو كەوانى برۇيان سەريان گەشتوتە يەك و گۆشەيان باى داووتەو و بەرەو لای رومەت چەماون. وەك پىتى «ر» لەسەر «ص»ن؛ كە دووبەدوو، وشەى «ر»يان لى ساز دەبى؛ كە واتا: پال پىكەو و داو. بۇ كوشتىنى ئىمەى دەرويشى جەفاكىش، دىدارى تۇ، رەفتارى تۇ، ددانى سى ئىلماسى - كە لە دەمى شىرىنت دان - ئەو دوو برۇىە - كە وەك دوو نوونى ھەرە جوان، بە خەتى رىحانى نووسراو - بۇ نىشان، وەك رىحانەىە. خۆزگەم بەوەى دەيانىنى!

سوپاس بۇ خوا بەختەم ھىناى و سەر كەوتم. برۇى يارم لەسەر ھەنىە پاكەكەى دىت؛ كە عەينەن مانگى يەكشەو، لە ئاسمانى ساو بنوئىنى، چۆنە؟ وا بوو. گەورەى ھەر بۇ خوداىە. چەند ئاكار و كەدەو كەنى جوانن. دە برۋانن چۆن بە تەكووزى و رىك و پىكى ئەو رۇخسارەى رازاندەو؟ چاوى و برۇى ھەرىەكەى نىشانەىەكن لە سەنەتى خوداى جوانى.

لە كاتىكا كە دوو برۇى چەماوەى وەكوو كەوانى بەرانبەر بە يەك دەبىنم و ئەو چاوە مەست و كالانەى لە ژىريانندان، ھەزار ئىشارەت و بەلگەم لە دەست رەنگىنى داھىنەر نىشان دەدەن.

مەلا! تۇ خۆت ھەموو گىانت لە دلەبەر نىشانى پىو؛ بە تايبەتى دلى ژارت، پىر لە تىرى دلدارىيە. ئەو كەواندارە بەھىزە، لەو كۆشكەو - كە بورجى گەنم رەنگانە - بە كەوانى برۇيان دلى پىكاوى.

ماهی نهو

- ۱ وئ سپیده ژ بورجئ قهوس ئهبروو نوماندن ماهی نهو
خوهرش ژ قهوسئ ئهبروان فیرا کشاندن ماهی نهو
- ۲ گوشهیین نوونان ب سهر با دان ژ قهوسئ بی وهتهر
میسلی ئهنگوشتا نه بی سهد سیر به یاندن ماهی نهو
- ۳ که ششفی به درا ته مام ئه حسنه ژ بالا ته لعه تی
ژه ستیوادا گه زمه یان چهرخی ره شانندن ماهی نهو
- ۴ وئ ل وهجهئ ئافتابی گاهی کفش و گاهی خهف
عارفین ئه هلی به سارهت چه ییراندن ماهی نهو
- ۵ مل دزانم دانه بهر قهوسئ هیلالی گوشه زهر
لهو ژ بالا گوشه ییین نوونا لقاندن ماهی نهو
- ۶ ئهز دبیژم دئ ل من دیسا جه گهر سهد پاره کهن
وئ ب میزان ههر دو شیرازی چه فاندن ماهی نهو
- ۷ داخلئ مه جلیس بووی ئیشهف «نیشانی» لهو کو خهف
جامئ رووحانی ل ئه هلی دل نه شانندن ماهی نهو

مانای وشهکان:

بادان: به بادان، چهرخاندن؛ به یاندن: درکندن، مه علووم کردن؛ که ششفی: ئاشکرا بوو؛
ئه حسن: جوانتر و باشتتر؛ کفش: دیاری؛ چه ییراندن: سهر گهردان کردن، لقاندن:
بزواندن؛ شیراز: شاریکه جیگه ی سهدی و حافز؛ شیراز: داریکی سووره وهک
به لالووک ده چی؛ شیرازی: جوړه کهوانیک بووه که له شیراز دروست کراوه.

پوخته‌ی مانا:

ئەم بەیانی مانگی تازه، وێنەی برۆ لە بورجی قەوس، خۆی نواند. من وای بۆ چووم که ئەم مانگە لە وێنەی برۆی یاری من، دروست کرا. گۆشەی برۆی وەک نوونی سەر بەرمو ژیری، لە کهوانی ژێ تێ نەخراویکیان دەکرد که بۆ سەر بەبادا دانی دلداری ئامادهیه. ههروهک قامکی مەبارەکی پیغه‌مبەر(د) که مانگی تازه‌ی لەت کرد و سەد نهمینی کەس‌نەزانی ئاشکرا کرد، یارم که پڕوخساری دەر‌خست، مانگی چارده و جوانتر لە مانگی چارده بوو. لەو بالا‌یه- که سیمای لیوه خویا بوو- شەوی چارده بێ مانگی یەکشەوه دیاره. بەلام پڕوخساری یاری من، لە سەر خەتی ناو‌ه‌راستی ئاسمانی ساوی هەنیه‌یدا، برۆی که وەک مانگی نوێ، لەو ئاسمان‌ه‌وه تیر داوی بۆ دلداران، دیتە بەرچاو.

پڕوخساری یارم وەک خۆره؛ که چی برۆی، که وەک مانگی یەکشەوه‌یه و نەدەبوو دە‌گە‌ل خۆر دیار بێ، جار-جار دیار و جار-جار ونه. نەک هەر من بگره پێناسانی چاوی دل پوون، وەک من لەو مانگی تازه‌یه‌ی ئەو پڕوخساره سەر‌گەردان بوون. من دەزانم یاره‌که‌ی من، شانی داو‌ه‌ته‌ به‌ر که‌وان. واتا ئە‌برۆی ئاماده‌ی تیر‌ه‌او‌یژی کرد. بۆیه لەو ژوورووی ئاسمانه، گۆشەی مانگی نوێ د‌ه‌بزوون و د‌ه‌یان‌ه‌و‌ی لاسای برۆی ئەو که‌ن‌ه‌وه؛ که لەو بالا ب‌ل‌ین‌د‌ه‌وه دیاری د‌ه‌دا.

وا بیر د‌ه‌بەم: برۆکانی- که وەک که‌وانی شیرازی و حەستە‌م‌ترن- دیسان خەریکن جەرگی من بە سەد لەت کەن؛ بۆیه وا دیسان چە‌ماون؛ وەک مانگی نوێ و رێک بە‌رانبەر یەک وێستان.

نیشانی! وادیاره ئە‌مش‌ه‌و بە د‌زیه‌وه چووبوو‌یه ناو کۆ‌ری به‌زم. هیچ‌کەس تۆی بانگ نە‌کرد‌بوو؛ بۆیه ئەو مانگی تازه‌یه، جامی بادە‌ی گیان‌گە‌شک‌ه‌ری بۆ د‌لد‌اره‌کانی نە‌نارد.

جهردهی دلان

۱	ژ ره مزا دل بهری دیسا	ل من باتین فهژین دهرده
	د له بسی تارییی من دی	خویا بوو ئه و سیاچه رده
۲	د له بسی تاری و نووری	بهری رهنگی سیفه ت حووری
	ژ وادی ئه یمه نا تووری	موقه ددهس کر ل من عه رده
۳	ژ نار و نووری ته قدیسی	ته جه لا کر ل من دیسی
	ل سهر ته ختی خوه به لقیسی	هیلانین بی حجاب په رده
۴	حجاب و په رده ئا قیهتن	سه با ره یحان هلاقیهتن
	ژ بورجان تیر پور ریهتن	گه هان من راست و چه پ جهرده

مانای وشه کان:

باتین: هه ناو؛ باتین: به نه ییی؛ فهژین: ژیا نه وه؛ له بس: پۆشاک؛ سیاچه رده: گهنم رهنګ، رهش ئه سمەر؛ وادی ئه یمن: شیوی ههره پیروژه؛ تقدیس: پاکی و پیروزی؛ دیسی: دیسان؛ هیلانین: لادان؛ هلاقیهتن: په خش و بلاو کردن؛ جهرده: ریگر؛ جهرده: تیری بی په؛ جهرده: جلّیت.

بوخته ی مانا:

خه نی له خۆم ئه وا بۆ جاریکی تریش، یاری خۆم دیت. ئه م جاریش به جۆریکی تر که فیلیکی داها توو بوو له دل بردن، خۆی نیشاندام. بهرگی رهش بوو؛ خۆی له ویدا وه ک پۆشناکی ده ینواند. گهنم رهنګه؛ وه ک هۆری به هه شت، چاوپه شه. ئاکاریشی حۆریانه یه. ئه و دیداره، وه ک چیرۆکی مووسا و چوونی به ره و چیای توور، وایه؛ که هه م ئاگر، هه م نووری خودای به دی کرد. به و دیداره ی - که ماله که ی وه ک شیوی ههره پیروزی جی راوه ستانی مووسایه - تیریژی یار، دایه دهر و هه موو دنیای کرده

سەر زەۋى مېبارەك؛ ۋەك ھەردى بەيتولموقەددەس.

ۋەكۇو شازادە بلقىسى لە سەر تەخت رۆنىشتىبوو؛ رووبەندى بەرەۋە نەبوو؛ پەردەى لادان. سروە رېحانەى بسكانى پەخش كرد و رايھەژاندن. بۆن و بەرامە بلاو بوو. لە دوودەرى و شانشىنرا، لە منى روانى. چاۋى مەستى بە مژۇلانى بەرژنە تىريان تى گرتەم و لە راست و چەپ، رېگرى دل و گيان رفين، دەورەيان دام و كرديانم بە كولكى ئەزموون بۇ جليتان.

۵	كەرم ئامانجى مىزراقان	د دلدا تىر چون فاقان
	ب جەللادى خوە ئەو خاقان	دېژت ھىژ تو خەنجەردە
۶	ب دەريپن خەنجەران كوشتين	ب خوونا سوھر لى مشتين
	د چىنا سونبولين قشتين	مە دل پەر مىسك و ماوہردە
۷	گولین ھەر مىسكى ئەزفەر لى	عەبىر و عەنبەرى تەر لى
	سەمايا سووسنان ھەر لى	ب زولفان ما تو ماوردە

ماناى وشەكان:

كەرم: كەردمىيە؛ مىزراق: كور تەپمب، نىزە؛ فاق: گىرگەى تىر لە ژى كەواندا، بنى تىر كە دەكەۋىتە سەر ژى كەوان؛ خاقان: قاقان، قەرالى مەملەكەتى چىن؛ لىمشتن: تى گەوزاندن، تى ۋەدان؛ قشت: بسكى سەر ھەنيە؛ ماوہرد: گولاۋ؛ ئەزفەر: زۆر بۇنخۇش و بىن بلاو كەر؛ عەبىر: چەند بۇنخۇشىكى تىكەلاۋ؛ عەنبەرى تەر: عەنبەرى ھىشتا وشك نەكراۋى تازە لە ورگى ماسى عەنبەر دەرھىنراۋ؛ ما تو: دەى سا تو؛ ما: بۇچى؛ تو: ھىچ؛ ماوہر: گولاۋ.

بوختەى مانا:

چاۋى مەستى كە بەرە روومى ھەلپنا و لە راست و چۆپ ۋەكۇو چەتە شالاۋيان بۇ گيان و دل برد و تىريان تى گرت، مژۇلىشى ۋەكۇو نىزە بە رېزە، دەدلم چەقەن. سەرەراى ئەمەى كە تىرى غەمزە و نازى چاۋەكانى، ھەتا بن چەقەنە دلەم و كرام بە نىشانەنىزە، ئەو قەرالى مەملەكەتى دلدار كوزان، مىرغەزەبى چاۋەكانى لى ھان دەدام

که نيزیک تر تماشام کهن. واتا: نه وهک دوور به دوور بۆی تهواو نه بيم، با به خه نجهرى مژۆلان تهواوم کهن؛ ئيتير هوميندى ژينه وه بۆ گيان و دل له ناو بچى. به زهبرى خه نجهرى کوشتين. دلى ده خوینى خو گه وزاند و خه نجهره خویناوييه کانى، پى سړيه وه. به لام دلى هه رزه کارم، بهو هجوم کردن و کوشتنه، زۆر دلخۆشه. له تماشای بسکه سه رقرتاوه کانى بان هه نيه کهى، پر بوو له بۆنى ميسک و گول. له تماشای گولى پروومەت، تا هه تايه بۆنى ميسكى هه ره باش و بۆنى عه نهبرى هه رته رى لى نابرى. له سه یرى ئاسمانى روخسار، که سويسنه ی بسکان له ويدا سه مايانه و ده له رنه وه و بهو که زيانه له ره شييه تى و بۆنخۆشيدا، تانه ده عه نه بر ده گرن، که نزيک که وتوون له دل، دل نه ونده بۆنى گرتوو که نياز ييه گولاو له لاشه کهى مردووى پير ژين؛ وهک بۆ مردووى دوور له يارى ده کار ديتن.

ب سه روئ سونبولين تارى	ب هه فرا بازى و يارى	8
ب جۆدا خوون بيت جارى	ژ قهوسان گه زمه يان به رده	
ئه زم ئامانجى وان تيران	ژ په يکانان و سه رتيران	9
بوويم پوولاد ل بهر شيران	سه راسه ر تىک مام به رده	

ماناى وشه کان:

وى: ئەو، مەبەست روخساره؛ په يکان: سه ره تير؛ پوولاد: پۆلا؛ تىک مام: به تىکرايى مام؛ به رده: له پيشيدا؛ تير: سه ر کۆنه، تير و تانه.

پوخته ی مانا:

له سه ره ئەو روخساره پاكت، بسكه كانت- كه رهنگ رهش و له بۆنخۆشيدا، سونبولن- پيکه وه گالته و گه پيانه و دینه ياریده ی يه کترى. گه گهر تماشا ده ست بدا- وهک ده ستى دا- کوژرانى چى و مردنى چى؟ هه زار هينده جه زره به و ئازارى بدرى، هيند بهو بهرامانه مهسته، هه ست پى ناكا. ده بى منهت بهرم؛ له به ريشته و ده ده پاريم تا ده توانى له کهوانى برۆ کهوانيه کانت هوه، تير باويژه، بمکه نيشانه و بمپيکه! با به جۆگه خوین له له شمه وه جارى بى. تا بۆت ده کرى کارىک بکه، برينم پتر کارى بن. گوئى ناده مى.

ھىندەم سەرەتيرى چاۋى، پەر لە ناز و تيرى بەھانەى نازاۋىم وى كەوتووھ و نوۋكى مژۇل
 ۋەك سەرەتير لە گيانى دلم چەقيون، ھەموو گيانم ۋەكوو پۇلاى لى ھاتووھ. شيرم لى
 دەن زرينگەم دى؛ چۇنكە لە ھەر لا وىم كەوى، ھەر سەرەتيرى ۋەبەر دى.
 گيان بە ئاۋاتى ديدارى چاۋەكانت ھەر دەمىنى و ھىچ ھىزىك لە بنەى ناھىنى.

۱۰ كو دلبەر ھاتە ئى يۇلى   ژ بەر پور ھن كەتن چۆلى
 ژ قەنجان كو رەفاند ھۆلى   ژ مەحبوبان بىرن نەردە

ماناى وشەكان:

يۇل: پرىگە، رەۋشت؛ ھن: ھەن؛ قەنج: جوان و لەبار؛ ھۆل: يارى گۆيىن؛ تو: ھىچ.

بوختەى مانا:

كاتى دلبەر لە خۇ پۇشين بەرووبەندى ۋازى ھىنا و رەۋشتى خۇ نىشاندانى كردە
 پيشە، زۆركەس ھەبوون لە تاۋان شىت و شەيدا بوون؛ كەوتنە چۆلان. دلبەرانى لەبار و
 جوان، لە مەيدانى ملەى جوانى و دلرفىنىدا، دۆرانديان. گۆى سەرکەوتنى بۇ خۇى
 برد. لە بارى جوانى و لەبارى و لە نەردى گەردن زەردىدا، دەستى ھەموو نازدارانى لە
 تەختە بەست و سەد دەستى لى بردنەۋە.

۱۱ ژ قەدد و بەژن و بالايى   ژ رەنگى دىم و سىمايى
 تو رەنگى قەت خەبەر نايى   د حوسنى جەۋھەرەك فەردە
 ۱۲ ب خەمل و رەنگ و رەنبايى   ب مەحبوبى، ب زىبايى
 ب ئەو حوسنا خودى دايى   ژ گول رەنگان گولازەردە

ماناى وشەكان:

تو رەنگى: ھىچ رەنگىك؛ رەنا: شلک و شوخ؛ زىبا: جوانى بەردل؛ خودى: خودا؛
 خەمل: خشل؛ جەۋھەرى فەرد: ماكى بى ھاۋتا؛ جەۋھەرى فەرد: ئەو ئەسلەيە كە
 خۇى بە خۇيەۋە بەندە و بۇ بەش و پاژکردن ناشى.

بوخته‌ی مانا:

هیچ جوانیک و خوین شیرینیک، به رهنگ و خشل و زهنبه‌ریش خو جوان بکه‌ن، هەرگیز له ره‌زاشیرینی و ره‌نگ و پروو، له به‌ژن و بالا و سیمادا، تۆزقالیکیش وه‌ک یار ناچن. جوانیی یارم- که تایبه‌تی به‌شیکه خوا به‌وی داوه- له دنیا جه‌وه‌ری تاکه و ماکی جوانیی هەر خو‌یه‌تی و کهس ناتوانی به‌شیکی له‌و جوانییه هه‌بی. گولی زه‌رد، له‌و ئیره‌بیانه‌ی -که نه‌یتوانی وه‌ک ئه‌و جوان بی- ره‌نگی زه‌رده. خوا فه‌رموویه: «هیچ شتیک وه‌ک خودا نییه». مه‌به‌ستی مه‌لا ئه‌وه‌یه، جوانی سه‌لما، وینه‌ی جوانی خوای سه‌لمایه و کهس له ره‌نگی خودا نییه.

نه‌بات و شه‌که‌را لیڤی	نه‌سیم‌ی وی گول و سیڤی	۱۳
هلینت په‌رده‌یا شیڤی	شیڤایا هینه‌کی (هندکی) ده‌رده	
ژ نه‌قش و سونعی جه‌بباری	موت‌ه‌ررا تورره‌یا تاری	۱۴
ل نوو‌ری میسکی تاتاری	ب سه‌روان خه‌مریان به‌رده	
ل به‌ر روژی بیت خیلی	بنی‌رم قام‌ه‌تا عیلی	۱۵
قه‌دیف و زه‌رکه‌ش و تیلی	زه‌باد و میسک و عه‌نبه‌ر ده	

مانای وشه‌کان:

هلینت: لادا؛ شیڤا: عیلاج؛ هندک: که‌م؛ موت‌ه‌ررا: کو‌وه‌کراو؛ تورره: بسکی لای لاجانگ؛ تاری: تاریک؛ خیلی: ته‌م و سی‌به‌ر؛ بنی‌رم: برپوانم؛ عیلی: بلند؛ قه‌دیف: مه‌خمه‌ر؛ زه‌رکه‌ش: زه‌ری؛ تیلی: پارچه‌یه‌ک که هه‌ودای زیو و زی‌ری تیوه‌درایی؛ زه‌باد: بۆنخۆشی زه‌باد، که جانه‌وه‌ریکه له به‌ره‌ی شیر و پشيله.

بوخته‌ی مانا:

شه‌کر و نه‌باتی لیوانی، سیوی چه‌نه‌ی، گوله‌باغی سه‌ر کولمانی - که سروه‌ی هه‌ناسه‌ی ساردم ده‌یانگاتی- شه‌وه ره‌شی که‌زیه‌کانی- که بوونه په‌رده له روویدا- وه‌لا به‌ری؛ هەر که‌میک له دیتنی وان، ده‌رمانی هه‌موو ده‌ردانه. ئه‌و بسکه لیک هالاوانه، که به‌م لاو به‌و لادا کراون و ره‌نگی تاریکیان هه‌یه و بۆنیان وه‌ک

میسکی تاتاری، تۆمار به تۆمار بلاوه و لەسەر وانیش پرچ بەندت - که لەسەر توپل دیاری ئەدا - لەسەر پوخسار وەلا بەره! با ئەو نوور و تیشکی خوایه، بێتە بەرچاوی دلداران و ئەو سیبەری بسکانهی تۆ چیدی بەری پۆژی نەگری و مەخمەر و زەپری و زیرپۆیان، با لە جیرانەتی لەشت، بۆنی عەنبەر و زەباد و میسک بگرن. بێرە دەری با دەو بەژن و بالا زراوه و کەلەگەتە ی تۆ - که نمونە ی دەسکاری خوای شیرینکارە - تیر رامینم.

۱۶ ب سیمافی ب زیرافی تو روژی نەقشەکی بافی
 کودا ئەرژەنگ ژ وی نافی ل بەر روژی نەبت پەردە
 ۱۷ ئەگەر بەرقەک ژ وی رووژی ژ بەر وی عیقەد و بشکوژی
 بدت قەلبی وەکی دۆژی ل بەر دۆژە دبەت بەردە

مانای وشەکان:

سیماف: ئاوەزیو؛ بافی: بەاویژە؛ ئەرژەنگ: وینەنامە ی مانی وینەگر و پینغەمبەری
 موجزات وینەکیشان؛ وی نافی: ئەو ناو؛ عیقەد: گەردانە؛ بشکوژ: قۆپچە و خونچە؛
 دۆژ: جەھەندەم؛ دۆژەھ: دۆزەق؛ بەرد: سەرما، ساردی.

پوختە ی مانا:

یاری نازدار! ھەر تۆ روژیک وەرە دەر و خۆت نیشان دە! با ئەو نەخشە ی دەستی خودا
 ببیندری. با لە شەرمان، وینەنامە ی موجزاتی مانی، ون بی و خۆ وەشیڕی و خۆ لەبەر
 روژی رووت نەگری و نەبیتە پەردە ی بەرچاوان و چاوان بە خۆ خەریک نەکا. من لیم
 روونە ھەر لەو شوینی بە گەردانە ی که دنیای لی سەرگەردانە و لەو سینە و بەروکە ی
 قۆپچەت لی کردۆتە جەزایەرچی، تۆزیک وەکوو برووسکە یەک دیاری بدات، دلی پر لە
 ئاگری من - که لە ناو بلیسە ی ئەوینی تۆدا قەتیس ماو - لە سووتان پزگاری دەبی و
 تەنانت دۆژە ی گەورەش، لە روویا سارد دەبیتەو.

شیاوی باسە: مەلا چیرۆکی ئیبراھیم پینغەمبەر بیر دینیتەو: که بتەکانی شکاند و لە
 سزادا خستیانە ناو ئاگرەو. خودا فەرمووی: «ئاگر ساردی سلامەت بە!» ئاور نەیتوانی
 ئیبراھیم بسووتینی.

د مه‌یدانی شیرین غه‌نجان	بچه‌رخن میسلێ شه‌تره‌نجان
تورابا به‌ریبی قه‌نجان	زه‌باد و عه‌نبه‌رین گه‌رده
دبت بیژن وی سولتانی	ب هه‌فت ئایاتی قورئانی
ل مه‌حبووبان تو خاقانی	وه‌ره‌ ده‌ربیی ل قه‌یسهر ده

مانای وشه‌کان:

مه‌یدان: گۆره‌پان؛ توراب: خۆل و خاک؛ گه‌رد: تۆز؛ قه‌یسهر: قه‌رالی رۆم؛ هه‌فت ئایاتی قورئانی: واتا، هه‌موو قورئان، یان سووره‌تی فاتحها، یان حه‌وت سووره‌تی هه‌وه‌لی قورئان. که له قورئاندا خوا فهرمویه «وَآتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي» داوامانه پیت حه‌وتی لیک‌چوو. ئه‌و که‌سانه‌ی ته‌فسیر نووسن، زۆریان له‌و باره‌وه‌ گوتوه‌وه.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر له ده‌شتایی جی داوه‌تی‌کدا، هه‌موو نازدارانی ره‌زاشیرین، کۆ بینه‌وه‌ و به‌ لاسایی ته‌خته‌ی شه‌ترنج، هیندیکیان له‌ پله‌ی جوانیدا، به‌ وه‌زیر و رۆخ و فیل و ئه‌سپ دابندرین و هیندیک پیاوه‌ بمینه‌وه‌ و به‌ تیکراش ئه‌ونده‌ جوان و نازدار بن که تۆزی به‌ر پالاکه‌یان وه‌ک عه‌نبه‌ر و زه‌بادی دابیژراو وای، به‌ تیکراییی و بی لام‌و‌جووم تۆ به‌ شای خۆیان داده‌نین.

سویندم به‌ حه‌وت ئایه‌ته‌کانی قورئانی، تۆ له‌ ناو جوانانی دنیا، وه‌کوو قه‌رالی چینی وای. تانجی سه‌ری قه‌یسهرانی. ده‌توانی له‌ باری جوانی، زه‌بریکی باش له‌وانه‌ ده‌ی که به‌ جوانی خۆ ده‌نازن و لایان وایه‌ بوونه‌ قه‌یسهر له‌ ناو جوانان.

«مه‌لا» زانم ژ مه‌جزووبان	تنی نازی تو بی خووبان
ده‌ماد دای ب مه‌حبووبان	ب شوخ و شه‌نگ و ئه‌سمه‌ر ده
ده‌ماجه‌للاد بین بازی	ب شیر و خه‌نجه‌رین تازی
ل ده‌رگه‌هدا نه‌کی گازی	ده‌لال و نازی هه‌روه‌رده

ئەمانەت دا ژ بى ھووشى   دورىن ناسوڧتە نەڧرووشى
«مەلا» زانم ژ مەدھووشى   تە دل بى خاب و بى خورده

ماناى وشەكان:

گازى: گلە؛ گازى: بانگ، ھاوار؛ سوڧتە: سماو؛ مەدھووش: لەھووشچوو.

بوختەى مانا:

مەلای دلدار! دەزانم چیت. ئەگەر پڕەوانى تەریق - كە ھاتوونە ناو ریزى خواناسانەوہ و ئەوینى خودا كیشاونى و دل و گیانیان لە ھۆش چووہ - گشتیان بە بى یارى مەجازى ھەلبەكەن، تۆ لەو ناوہ، تەنیا كەسێكى ھەلناكەى. جا ئەگەر ھەر دلش دەدەى بە دل بەرىكى دنیایى، شوخ و شەنگى گەنم رەنگى وەك سەلمات قەت دەس ناكەوى؛ دلەكەت دەقەبەل ئەو كە!

ھەرگاش چاوہ دلدار كوژەكانى - وەك میرغەزەب - بە شیرى تیژى برۆیان، بە خەنجەرى مژولانیان ھاتنە گەمەى دلدار كوشتن، نەچى ھاوار و داد بكەى! ئەو یارە، ھێندە ناسكە و ھێندە نازدارە، لە دەنگى گلەت دەرەنجى. نازكۆلەيە؛ مەیرەنجینە! تۆزى كیش ئاگات لە خۆت بى! تۆ لەكاتى حال لى ھاتن، پازى گرینگ - كە وەك مروارى نەسماون - ئەدر كینى. دەزانم خەو و خواردنت لى ھەرامە و دلت گەرمە و ھۆش و گوشت، لە دەست داوہ؛ بەلام دیسان ناشى ئەوى ناشى بیژى، بیژى.

عیشق و جهزبه

- ۱ دلبره ئی سهردارئ خوبان ئەز نزام ئاگا ههیه؟
حه بسی زیندانی و ئەسیر و گرتیی دهرماندهیه؟
- ۲ گرتیم مایم دحه سبئی کی گهلۆ مه هدهر بکت؟
جاره کی نافئ مه بینت پور سه وابه ک زندهیه
- ۳ میخنهت و حالئ ئەسیران کی ل میران عهرزه کت
دی بتن پورسئ ل من لهو پور ب ره حم و شه فقهیه

مانای وشه کان:

دهرمانده: داماو؛ گهلۆ: خه لکینه؛ مه هدهر: تکا؛ سه واب: خیر؛ میران: میری گه وره؛
عه رزه: له بهر رانان؛ لهو: چونکه؛ شه فقه: بهزه بی؛ ئەز نزام: من نازانم.

پوخته ی مانا:

من نازانم ئەو دلبره ی سهروره ی گش جوانچا کانه، خه بهرداره که من له زیندانی ئەوا
بهند و دیل و سهرگهردانم؟ زۆر ده میکه بهند کراوم و لهو زیندانه دا داماو. ئاخۆ
هیچ کهسی وا ههیه جاروباریک، ناوی ئیمه ی بیته بیر و ئەو خیره گه وره یه بکا.
مهینهت و دلپهریشانی یه خسیرانی ئەو جوانیه، به عهرزی میری مه زنی مولکی
جوانی بگه یه نیت؟ لیم پروونه لیمان ده پرسیت؛ چونکه دهیناسم که بهزه و دلۆفانی
یه کجار زۆره.

- ۴ گهر بهرست جاره کی خاتوون ل حالئ سوخته یی
قوفل و زنجیر دی فه بن بی ئیسم و دهست و میفته یه

٥ بهند و زنجیر دئ فهبن جهرحین د کول دئ خواهش بکت
لهو کوناڤی دلبهری دهرمانی دهردی بهندهیه
٦ ههرچی بیڤیری کو ناڤی دلبهری بیتن ل سهر
خواهش دبت حادر (هادر) د گاڤی بی گومان و شوبهیه

مانای وشهکان:

خاتوون: وشهی ریژلینانه بو ژنان؛ سوخته: تازهفهقیله؛ ئیسم: ناو، مه بهست ئیسمی
ئه عزمه، ناوی ههره گه وه؛ میفته: کلیل؛ کول: به ژان، به ناسۆر؛ بیڤیر: نه خووشی له سهر
مردن، له هیژ کهوتوو؛ حادر یا هادر: دهسته وله جی؛ د گاڤی: ههر دهم و دهست.

پوختهی مانا:

ئه گهر جاریک ئهو خاتوونه پایه به رزه، له منی تازهفهقیلهی دهرسی دلداری، پرسیار بکا و
بلی چۆنه، قوفل و زنجیری دهست و پیم، به بی دهست لیدانی کهس و بی کلیل و
بی خویندنایه تی قفل کردنه وه و ناوی دایکی مووسا زانین، ده کریته وه! ههر ناوی خۆی
له بهر بیی، یان ههر دهر دیک دلمان بگری و ناوی ئهو بیته سهر زارمان، کارمان سازه و
پرزگاریی و چا بوونه وه مان - که کۆیلهی بهر دهر گای ئه وین و به ئه وینی ئهو گیراوین - به
وی بهنده. ههر بهندهیه کی لهش به بار - با کهوتیشته گیانه لاو - ناوی یارمی له سهر بیتن،
دهسته وله جی، نوون دهله شیدا نامینی و چابوونه وهی هیچ گومانی تیدا نییه.

٧ بی گومان خاكا ریا وی تووتیا و دانهیه
گهر د چه هڤین کور فهئین خواهش دبن پی دیدیه
٨ مهییتی سه دساله زی وی ری قبه ر قه بری که فت
دئ فه زی رووح بیته سهر ساتا خواه بیتن زیندهیه

مانای وشهکان:

تووتیا: بهر دیکه بو رووناکی چاو ده بهارن و چاوی پی دهر پێژن؛ فهئین: دانین،
تی بکهن؛ مهییت: مردوو؛ قبه ر: ده سهر، ده بهر؛ سات: کات؛ دانه: دهرمانیکی چاوانه.

بوخته‌ی مانا:

خاک و خۆلی ریبازه‌کهی، وه‌ک تووتیا و دانه‌وايه. ئە‌گەر ده‌چاوی کویر کری،
بی‌گومانم ده‌ستبه‌جی سۆمای دیته‌ به‌ر و زۆر به‌رۆشنی ده‌بینی.
ئە‌گەر یارم، رینگهی به‌ سەر گۆڤی مردووی سه‌دساله‌دا برۆا، یان ده‌به‌ر گۆڤی بیووری،
هه‌ر ئە‌وساته‌ کۆنه‌مردوو گیانی دیته‌وه‌ به‌ر له‌ش و وه‌ک گوێزی ئازا دیته‌ ده‌ر.

٩ مه‌ییتان له‌ورا دکت یه‌کسه‌ر دلان یه‌غما دکت
ئیسمنی ئە‌عه‌زم ما دزانت یا مه‌سیح ئە‌و ب‌خوویه
١٠ ئە‌ز دبیم عیسایه‌ ئە‌و، یا بووعه‌لی‌سینایه‌ ئە‌و
له‌و ب‌ره‌مز و عیشه‌ یان پور موعجیزات و شیویه
١١ شیویه و ره‌مزین د‌وی ته‌شبییه‌ی به‌رقی لامیعن
کووه‌ی قاف بت‌که‌ر دکت ساتا خویا بت‌په‌رده‌یه

مانای وشه‌کان:

ما: مه‌گه‌ر، چما؛ مه‌سیح: هه‌نواو؛ مه‌سیح: ده‌ست پیدا هینراو؛ مه‌سیح: ممباره‌ک؛
مه‌سیح: به‌دفعه‌؛ مه‌سیح: نازناوی عیسا پیغه‌مبه‌ره‌ له‌ ممباره‌کیان؛ مه‌سیح: به‌ جرجال
ده‌لین له‌به‌ر شوومی و جووت‌قۆشه‌یی؛ کوه‌ قاف: کێوی قاف (باسکراوه‌)؛ که‌ر: له‌ت.

بوخته‌ی مانا:

جا وه‌ختی یارم ده‌توانی مردوو زیندوو بکاته‌وه‌، دیاره‌ تالان کردنی دلان، کاریکی زۆر
هاسانتره‌. ئاخۆ ناوی هه‌ره‌گه‌وره‌ی فیر کراوه‌؟ یان هه‌ر خۆی وه‌کوو عیسایه‌، که‌
ده‌یتوانی به‌ ئیزنی خوا، کۆنه‌مردووش زیندوو وه‌کات؟ به‌لام له‌و ناوه‌ سه‌رم سوڤماوه‌:
ئاخۆ وه‌ک عیسا نه‌فه‌سی ممباره‌که‌؟ یان وه‌ک ئە‌بووعه‌لی‌سینا، به‌ لی‌زانی نه‌خۆشان
خۆش ده‌کاته‌وه‌؟ به‌ ئیشاره‌تی چاوانی، ده‌لیم مۆجزه‌ی عیسایه‌؛ به‌ گفت و ناز و
نیمنازی، ده‌لیم بژیشکی چازانه‌. هه‌م شیویه و هه‌م مۆجزاتی، وه‌ک برووسکه‌ی
ترووسکه‌ده‌ر، یه‌ک‌لویه‌کن. یار دیار نییه‌، ئە‌و مۆجزاته‌ ده‌نوێنی؛ ئە‌گەر تاوێک خۆی
نیشانی دنیا بدات و په‌رده‌ له‌ ناوا نه‌مێنی، چیا‌ی قافیشی بێته‌ به‌ر، له‌ت-له‌ت ده‌بی.

خوا فهرموویه: «ئه‌گهر ئیمه‌ ئه‌و قورئانه‌ن نادرباه‌ته‌ سهر کئوێک، ده‌ندی سه‌ری کز ده‌کرد و له‌ ترسی خوا، شه‌قار ده‌بوو؛ هه‌لده‌ته‌کا.»
مه‌لا له‌و چه‌ند به‌یتانه‌دا، ئه‌و ئایه‌ته‌ و باسی عیسا و مردوو زیندووکردنه‌وه‌ی و مووسا و کئوی توور و نووری خوامان وه‌بیر دئنی.

١٢ په‌رده‌یا مه‌حبوب د نیف قه‌لبان کو دئ کهر-کهر بکت
قه‌ت د په‌ردئ خه‌ف دبن خورشید و ماه و زوه‌ریه

بوخته‌ی مانا:

ئه‌و په‌رده‌ی دل‌به‌ر له‌ نیوان خۆی و دل‌مان رایه‌ه‌نگاوت، دلمی خسته‌ تاریکایی. ئه‌و په‌رده‌یه‌ له‌ت-له‌ت بکا و فری بدات، دل وه‌ک خۆر و مانگ و زوه‌ره‌، تیشک ئه‌دا و هه‌یج ئافه‌ریده‌یه‌کی خودا، وه‌ک ناتوانی په‌رده‌ له‌ به‌ر خۆر و مانگ و زوه‌ره‌ بگریته‌وه‌، ناتوانی دل‌مان داپۆشی و رووناکی لی نه‌دیو بکا.

١٣ زوه‌ره‌ و خورشید من دیتن د قه‌وسئ هه‌م‌قیران

سوهری دا دل عه‌قره‌بان چه‌رخ و سه‌ما و هه‌ی هه‌یه

١٤ عه‌قره‌ب و قه‌وس‌وقه‌زه‌ح، فیرا موقابیل موشته‌ری

رۆژ و شیف و نوور و تیریژ، به‌رق و هه‌م ئیسپیده‌یه

١٥ ئه‌و هه‌می فیکرا مه‌ دین، تیکل د چه‌رخ‌ جاره‌کی

هی ژ وان بی‌حالم ئه‌ز ئه‌حوال و عیشق و جه‌زه‌یه

مانای وشه‌کان:

هه‌م‌قیران: نزیک و به‌ران‌به‌ر به‌یه‌ک؛ سوهر: دل‌کیشی؛ قه‌وس‌وقه‌زه‌ح: په‌لکه‌زیرینه‌، که‌سک‌وسوور؛ موشته‌ری و زوه‌ره‌: دوو ئه‌ستیره‌ی گه‌ریده‌ن؛ تیریژ: تیشک؛ ئیسپیده‌: سپیده‌، به‌ره‌به‌یان.

پوخته‌ی مانا:

چاوم کهوت به پرومەت و چاوه‌کانی؛ که دوو برۆ کهوانییە کهی له سەر دیار بوون. ده‌تگوت خۆر و ئەستێرە‌ی زوهره و موشتەری، له مزلگە‌ی قەوسی ئاسمان، لێک نزیک و به‌ران‌بەر به‌یه‌ک دیار ئە‌ده‌ن. دلکێشی ئە‌و لێک‌نزیکییه، بسکه سەر خوارە‌بوو‌ه‌کانی - که وه‌ک کلکی دماره‌کۆلی ره‌ش ده‌چن - بزوانده‌وه و ده‌تگوت له خۆشیان ده‌ره‌قسن. لاروومەت و که‌زی و هه‌نیه و لاجانگ و تیشک و پرشنگی چاوه‌کانی، ده‌توت خۆر و شه‌و و رۆژ و بریسکه و به‌ره‌به‌یانن. پارچه‌ی هه‌مه‌ره‌نگه‌ی سه‌ری‌پێچ و خشلی سەر و گه‌ردانه‌که‌ی، ببوونه کۆلکه‌زێرینه‌ی به‌ر هه‌تاوی. من جارێکی ئە‌وانه‌م هه‌موو به‌ چاوان دیتن. که له کۆری هه‌له‌په‌رکیدا، تیکه‌ل ببوون. وا له‌و ساوه، حاله‌م شپه‌ و دل‌م سه‌ری لێ شیاوه و جه‌زمه‌ی ئە‌وینێ گرتوومی و به‌رم نادا.

١٦ حال ژ وئ ره‌مزێ گه‌ها من مه‌ستی وئ ره‌مزیمه‌ هێژ

سه‌رخه‌شم هه‌تا ئە‌به‌د بێ جام و نو‌قل (نه‌قل) و باده‌یه

١٧ سه‌رخه‌شم بێ جام و مه‌ی، ره‌مزا نه‌ین ئە‌به‌ر کرم

ناگه‌هان تیر دانه‌ دل له‌و کوشته‌ حادر سوخته‌یه

١٨ کوشتیان خوون دین لیقائی له‌و ب وئ دئ خوه‌ش ببن

هێفیان قه‌ت نابرم مه‌قسوود مه‌ دیدارا ته‌یه

مانای وشه‌کان:

نو‌قل (یا) نه‌قل: مه‌زه‌ی باده‌خۆران؛ ئە‌به‌ر: دوا‌پراو، بێ‌سه‌روبه‌ر؛ حادر: ده‌سته‌به‌جی؛ سوخته: فه‌قێله؛ سوخته: سووتاو؛ لیقاء: تووش هاتن؛ هێفی: هومید و هیوا.

پوخته‌ی مانا:

له ئیشاره و ناز و غه‌مه‌ت، حاله‌تیکم به‌سه‌ردا هات، که هه‌تا دنیا دنیا‌یه، به‌ بێ‌باده و پیاله و مه‌زه سه‌رخۆشم. رازی نه‌ینی ئە‌وینێ، وزه و هێزی لێ ئە‌ستاندم. له‌په‌ر

تیر دابارینه دل و کوژرام و سووتیندراشم. دەلین شەھید دەبی بە خوینی لەشەو
 بنیژرین؛ چونکە بەو خوینە گەشەو، دەچنە لای یار و بە دیداری یار، شاد دەبن.
 جا من پێم خۆشە ھەزار جار، لە ئەوینی تۆدا بمرم و دلەکم خویناوە ھەلینی و
 گیانیشم خوین بەدەلینی. بەو ھومیدە کە بەو ھۆیە تۆ بیینم و ھەرگیز نابێ
 ناھومیدی بە لاما بیت.

«کوردی» دەلی:

شەھیدی عیشقم و مەمشۆن و کفم بۆ مەکن یاران
 گەواھی حەشرە بۆ دەعوای شەھادەت بەرگی خوینیم
 «مەولەوی» فەرموویە:

ھەر ساتی سەد جار بەو تیر، بەو تەرکەش
 زیندەگی و مەردەن ئامان، وەشەن، وەش

- ١٩ ھەقیان قەت نابرم جارەک تو دینی شەفقە کی
 عەقدی ئیحرامی دیینم حادری ب م سەجدە یە
 ٢٠ سەجدە یا بەر ئەسوەدان نادم ب سەد حەج ئەکبەرەن
 سوند ب وان زولفان و خالان ھەج وەکی بیژم وە یە
 ٢١ سوند ب وئ زولفا سیاھ ئەز عایدی حوسنا تەمە
 خەف دنووشم وئ شەرابی خوەش شەراب و قەھوویە

مانای وشەکان:

دین: دیتن؛ شەفقە: مەرحەمەت؛ عەقد: بەستن؛ ئیحرام: نیەتی حەج کردن؛ حەج
 ئەکبەر: حەجی ھەرە گەورە، ئەگەر شەوی جەژنی قوربان ھەینی بێ، پێی دەلین
 حەجی گەورەتر؛ چونکە پێغەمبەر فەرموویە: «ھەینی حەجی ھەژارانە» دوو حەج
 پێکەو ڕوو دەدات؛ ھەج وەکی: ھەر وەکوو؛ قەھوہ: بادە؛ خۆش: بەتام؛ خۆش:
 بەپەلە.

پوختەى مانا:

هەرگیز واز لەو هیوايە ناهینم کە تۆ جارێک بە دیداریک مەرەمەتم دەگەڵ بکەى.
 هەر بتسینم، دەزانم دەبێ وەک حاجی، نیەتى ئیحرامى بێنم. لە خۆشیانا سوژدە
 دەبەم. سوژدە بردن بۆ بەر خالت - کە وەک حەجەرولئەسودە - بە سەد حەجی
 هەرەگەورەى ناگۆرمەو. سویندە کەم بەو کەزىانەى تۆ، هەرچى دەیلێم قسەى دلەم.
 دیسان سویندم بەو پرچ و کەزىە پەشانتە من جوانى تۆ دەپەرستم. لە بادەى
 مەستى هینەرى ئەوینى تۆ - کە لە هەر شت بەتام ترە - بێ خۆ گرتن دەخۆمەو.

۲۲ عومرە کە دسوژم ب خەف چە هەفتێرییە ک پرسە ک تەمە

دا بەیان کەم شەرحى حالى دل ب حەرف و نوکتە یە
 (یان: نوکتە یە)

۲۳ سەد هەزار بار شاكرم ئەز کو ژ بەلقیسا پەرى

هوده‌ودى شیرین زەبان ئیرو خەبەردارى مە یە

۲۴ ئیسیم و نافى تەى شەریف حەى کر ل من قەلبى مری

لەو د مەدحى تەو سەنائى بوویمە چەنگ و نە یە

۲۵ شوبهەتێ چەنگی دنالم هیژ ژ دەست داغا قەدیم

هەر وەکی مەشعەل دسوژم دوست نزام ئاگە هە یە؟

مانای وشەکان:

چە هەفتێر: چاوەپروان؛ نوکتە: وردەکاری، باریک بینی؛ بار: جار؛ شاكر: بەسوپاس؛
 شەریف: بەرێز، مەبارەك؛ سەنا: پەسن؛ حەى: زیندوو؛ مری: مردوو؛ مەشعەل:
 چۆلەچرا؛ نزام: نازانم.

پوختەى مانا:

من عومریکە چاوەنۆرم تۆ هەر جارێک لێم بپرسی: «حالت چۆنە؟» تا زۆر ورد بۆتى باس بکەم:
 هەزار بار و هەزار جارێک سوپاس بۆ خوا. کە پەپووی گەشت و لەفت خۆش، ئەمڕۆ منى لەو
 پەرییە ناسک و نازدارە - کە وەک بەلقیس لەسەر تەختى سەرورەری جوانان

جی گیرە - خەبەردار کرد. ھەر ناوی پیرۆزی تۆی برد، دلی مردووم زیندوو بۆوھ. وا دەمبینی کە لە پەسن و تارێفندا، دەنگم وەک چەنگ و نە ی وایە و وەک بلویر لەبەر ئەو داخە ی کە لەمیژە دلمی پێ کون - کون کراو، دەنالیئم. وەک چۆلە چرا، ھەموو ئەندامم بۆتە گڕ. دەسوتیم؛ بەلام نازانم دۆست هیچ ئاگای لە من ھەیە؟

٢٦ من دفتی سەر لاستانی ھەر وەکی توولان نەھم

بەلکە جارە کەیل (لەیل) پیرست ئەف چ مەحرووم توو لەیە

٢٧ گەر ب نافتی توولەیان جارە ک فەخوونت بەندەیی

ب «مەلی» خوەشتر ژ مال و گەوھەر و گەنجینە یە

٢٨ گەوھەر و گەنجین مەلی حوسن و جەمالا دلەبرە

سەد «تعالی الله تبارک» ئەف چ حوسن و جیلوویە

مانای وشەکان:

توولان: تۆلە گەل؛ توولە: سەگی چکۆلە؛ نەھم: دانیم؛ کەیل: ھەلبژاردە؛ کەیل: قەیل، فەرمانپەر و سولتان؛ مەحرووم: بەش بپراو؛ تعالی: پایەبەرز ی؛ تبارک: پاک ی و پیرۆزی؛ تعالی الله تبارک: بەرز ی و پاک ی و پیرۆزی بۆ خوا.

پوختە ی مانا:

بە ئاواتم وەک سەگەکانی دەر مالی، سەرم لە سەر بەر دەر گانە ی بسوومەوھ. شایەت جارێک ئەو سەر وەرە ی لە ناو جوانان ھەلبژاردە، بپرسی ئەو تۆلە بەستە زمانە یە بە ئاوات نەگە یوھ چییە؟ ھەر کە جارێک منی کۆیلە، بە ناوی تۆلە بانگ بکا و بەو بەزە ی بمخوینیتەوھ، بۆ منی مە لا لە ھەموو دارایی دنیا و گەوھەر و گەنجینەکانی باشتەر و دلخۆشکەر ترە.

گەوھەر و گەنجینە لای من، جوانی و لەبار ی دلەبرە. ئە ی خودایە! پایەبەرز ی و پاک ی و پیرۆزی بۆ تۆیە. کە ئەو جوانی و دیمەنە لەبار و ریکەت داوھ بە یار. چەند زۆرە؟ ھەر خۆت دەیزانی.

ئەربابى ۋەفا

۱. فەلەكە ئەتلەسنى سەرگەشتە د جاما مە حوبابە
مەۋج ددەت قولزومى عىشقى مە ل سەر دەست غورابە
۲. دل كە مەربەستەينى عىشقى مە خوە زوننار پەرەستين
مەى و مە عشووقە دوعائى مە و سەججاده قىبابە
۳. ژ حىجابى ۋەرە دەر نازك و مەستانە ب مەش تو
تە جىهان زىروزەبەر كر ب خودى ئەف چ حىجابە؟

ماناى ۋشەكان:

فەلەكى ئەتلەس: لە زاراۋەى ئەستىرەناسانى پېشىن لە سەرۋوى ھەموو ئاسمانان و
ھىچ ئەستىرەشى لى نەبوون؛ سەرگەشتە: سەرگەردان؛ حوباب: بلىقى سەر ئاۋ؛ قىباب:
پەرۋى ئاۋ گىرفان؛ قولزوم: دەرۋا؛ غوراب: پىيالە؛ غوراب: جۆرىك گەمىيە قەدەيم؛
زىروزەبەر: ژىروژوور.

بوختەى مانا:

دەرياي ئەۋىن، لە دلى مەدا شەپۆل دەدا. پىيالەيەك مان لە سەر دەستە كە دەمانەۋى
مەستمان بكا. ھەموو ھەرد و ئاسمان و تەنانت ئاسمانى ئەتلەس، ۋەك بلىقىكە بە
سەر بادەى ئاۋ پىيالەى سەر دەستى مەۋە.

دلم بۆتە كە مەربەستەى ئەۋىنى پاك. زوننارى يار دەپەرستين. نوپژ و نزا و پارانەۋەم، ھەر
پروو بە دلبر و مەيە و بەرمالەكەم، پەرۋى مەى سىرپنەۋەيە. لەۋ پشتپەردە، ۋەرە دەرئ!
مەستانە و بە فيز و بە ناز، سەيرى بکە و بروانە چۆن ئەم جىهانەت بە پىۋارى دىدارى خۆت،
سەرۋژىر کرد. تۆبى و خودا، ئەم لەمپەرەت چۆن پەردىكە كە ھىندە دەردى پى داۋىن.

«خه‌پیام» ده‌لی:

بۆ ژانی دلان هه‌ر مه‌یه‌ ده‌رمانی بی زانا ئه‌وه‌یه‌ تامی له‌ مه‌ی زانیی
ئه‌و کونه‌ په‌رپۆی لیوی له‌ مه‌ی پی ده‌سرن به‌رمالی هه‌زار سۆفی به‌ قوربانی بی^۱

۴ ده‌ستی جیبریل هه‌لاقیت ژ به‌ژنا ته‌ نیقابیی
ب یه‌قین قافه‌ ل روژی وه‌ره‌، ده‌ر سینه‌ نیقابه‌

مانای وشه‌کان:

جیبریل: فرشته‌ی ولامبه‌ر؛ هه‌لاقیت: لای گرت؛ قاف: «ق» ناوه‌ بۆ قورئان، ناوی خوایه‌
واتا توانتر له‌ هه‌موو توانایان؛ قاف: ناوی کیویکه‌ ده‌وری دنیای داوه‌ و ده‌یانگوت خۆر
شه‌وانه‌ له‌ پشت قاف ماته‌ هه‌لده‌گرێ و ده‌حه‌سینه‌وه‌؛ ل روژی: له‌ خۆره‌وه‌.

پوخته‌ی مانا:

تۆ وه‌کوو خۆر، چۆن له‌ پشت کیوی قاف په‌نای ده‌گرت و قاف لیی ده‌بوو به‌
په‌رده‌یه‌ک، نه‌مانده‌دیت، چاوی دلمان تۆی نه‌ده‌دیت. خودا به‌ ده‌ستی فرشته‌ی
ولامبه‌ری، په‌رده‌ی له‌ به‌ر به‌ژنت لادا و په‌رده‌ی سینه‌ی گیانی ئیمه‌ش که‌ له‌مپه‌ریک
بوو له‌ نیوان، وه‌لا که‌وت و توانیمان رووناکایی تۆ به‌ دل و گیان، هه‌ست پی بکه‌ین.
قورئان و ناوی خوای توانا، بوونه‌ هۆ ئه‌و بناسین و له‌ سینه‌دا جیگه‌ت به‌ دل بۆ
بکه‌ینه‌وه‌.^۲

۵ مه‌ ب ئیشراقی سوئاله‌ک ژ له‌بی غونچه‌گوشا کر
کو ب ئیله‌هامی دزانی د سوئالا مه‌ جه‌وابه‌
(یان: گو ب ئیله‌هامی مه‌ زانی د سوئالا ته‌ جه‌وابه‌)

۱. یک جُرعه‌ی می مُلک جهان می‌آرزد خشتِ سرِ خُم هزار جان می‌آرزد
آن کهنه‌ که‌ لبِ ز می‌ بدو پاک کنند حَقّاً که‌ هزار طیلَسان می‌آرزد

۲. من وام مانا له‌و به‌یته‌ لی داوه‌ته‌وه‌؛ چیترم به‌ بیزدا نه‌هات. زۆر ویده‌چی نه‌مزانیی و ماناکه‌ی
له‌مه‌ قوولتر بی. «هه‌زار»

مانای وشه‌کان:

ئیشراق: تیشک دان؛ ئیشراقییون: ئەو کەسانە ی سەر بە فەلسەفەی ئیشراقن؛ کە بە خۆیان گوتوووە ئیشراقی. فەلسەفەی ئیشراق لای وایە زانستی راست و دروست و بێ خەوش، تەنیا لە پێی دەروونی ڕوون و دلی ڕووناک پەیدا دەبێ و هیچی تر نا.^۱ ئیشراقییەکان کاریان بە قسە کردن نەبوو؛ ڕازی دلیان دەخوێندەووە و بە تماشای بیچم و کەسم، دەیه‌کتری دەگەشتن؛ ئیلهام: بیر خستنه‌ دلەوہ.

بوختە ی مانا:

ئیمە هەر لە ڕیی دەروونەوہ، پرسیاریکمان لەو لیوہی - کە هەموو خۆنچە ی پێ دەپشکووتن - کرد. دەشمانزانی هەر لە ڕیی دلێیەوہ دەزانێ کە وەرام بۆ پرسیارە کە هەر لە ناو پرسیارە کەدا. ئەو دەزانێ من چیەم دەوێ و دەشزانێ کە من دەزانم ئاواتم بۆ پێک ناهێنێ.

یان: بە خستنه‌ دلەوہ گوتی تۆ دەزانێ وەرام هەر لە پرسیاری خۆتدا یە.
«هەزار» دەلی:

گولی باخان لە شەرمی کولمە سوورە
لە ڕووی ئەو پەلکی گول ئەستوورە زوورە
گوتم مردم نەگەیمە ماچی، فەرمووی
هەزار بمبوورە دوورە ئەو سئوورە

ع تو بنی سازی ب ئاواز چ رەنگی مە دخوازت
«الله الله» ب خودی قەت دبھی ئەف چ خیتابە؟

۱. داھینەری ئەم فەلسەفە لە ئیسلامدا، شیخ شەھابەددین سۆھرەبەردی (سوورەبەردی) کوردە کە سالی ۵۸۷ی کۆچی، مەلاگەل بە گژیدا هاتن و لای سولتان سلاحددینی ئەیبووپی بە کافریان لە قەلەم دا و ئەویش فەرمانی بە «مەلیک زاھیر» ی کۆری خوێ دا، گرتی و کوشتی و وەک هەمیشە، کورد کوردی کوشت!

Y گۆھدە نایى ژ لەبى لەعلی ب قانونى حىكايەت
دئ چ شەھدە ب دەفیرا بدەرت شەھدە رەبابە

مانای وشەکان:

تو بنی: تۆ پروانە؛ دهبی: دەبیسی؛ خیتاب: دواندن؛ ساز و دەف و قانون و رەباب
یان رەبابە: ناوی چەند ئامرازى مووسىقان.

پوختەى مانا:

تۆ پروانە ئامرازەکانى مووسىقا، بە دەفە و بلویر و رەبابە و قانوننەو، چۆن دل و
گیانمان دەخوازن و چۆن وە زوان حال دەماندوینن؟ چۆن بە نالە و سۆزەى دەروون،
چیرۆكى دوورى دیدارى لیوێ ئالەکانى یارى، ئەدرکینن؟ ئەى خودایە! سەیر ماوم
ئەوانە چەند بە ئاشکرا شایەتى لە جوانى یار و دلى کلۆلى دلدارانى ئەو لیوێ جوانانە
ئەدەن؟!

«جەلالەددین رۆمى» دەلى:

گوئ لە بلویر بگرە دە کرووزیتەو
زامى دەردى دوورى پى دە کولیتەو^۱
«هیمن» دەلى:

شیوێنیکم پى نەى نەى یکردووە
بۆیە نالەم تیکەلى نەى کردووە

A خوێش پەرىشان سیفەت و مەجمەعی سوورەتى حالین
بیرى عىشقی و جەوان تەبع و ل دل عەھدى شەبابە

مانای وشەکان:

خوێش: سەیر؛ پەرىشان: بلاو، شپړیو؛ مەجمەعە: جیگەى کۆبوونەو؛ سوورەت:

۱. بشنواين نى چون حکايت مى کند از جدایى ها شکايت مى کند

شکل؛ سووره‌ت: سیایی؛ عه‌هد: زه‌مان، چاخ؛ شه‌باب: لاویتی.

بوخته‌ی مانا:

ئی‌مه‌ی دلدار، زۆر له‌ باریکی سه‌یرداین؛ چه‌ند شتی دژ به‌ یه‌ک‌ترمان له‌ لا‌کویه: له‌ ئاکاردا، په‌رژ و بلاو و شپ‌پۆین. که‌ بێتیه‌ ده‌روونمان، خروپ‌پین و گرد و کۆین و سیایی په‌ریشانیان له‌ لا‌کویه. پیر بووین له‌ ده‌ردی ئه‌ویندا و بووینه‌ پیری ده‌ستگیری ئه‌وینداران؛ به‌لام دل‌مان هه‌شتا له‌ ئه‌ویندا لاوه‌ و ته‌بیات و ئاواته‌کانمان، هه‌ر پیر نابن و هه‌شتا له‌ تافی جوانیدان.

9 دووره‌ده‌ستین ژ خه‌یالان مه‌ دفی‌یه‌ک ژ خودی‌ را

خه‌ف د به‌حسا مه‌ ژ دل بێت و برت عه‌ینی سه‌وابه‌

10 مه‌ موشه‌رره‌ف که‌ دو چه‌شمین مه‌ بیساتا قه‌ده‌می که‌

پور ل نک من هه‌یه‌ مه‌ی، میزه‌که‌ من سینه‌ که‌بابه‌

مانای وشه‌کان:

ژ دل: به‌ دل؛ عه‌ین: کانی، به‌ ته‌واوی؛ سه‌واب: کاری خێر؛ موشه‌رره‌ف: به‌ پیرۆزی گه‌یشتوو؛ بیسات: رایه‌خ؛ میزه‌که‌: پ‌روانه.

بوخته‌ی مانا:

به‌ خه‌یال دیمه‌ دیدارت؛ به‌لام ده‌ستی خه‌یالاتی‌شم ناتگاتی. خیره‌ومه‌ندی‌کم گه‌ره‌که‌ له‌ رای‌ خوادا نه‌هیلی شو‌فار بزائن، به‌ نه‌ینی و به‌ دل له‌ نیوانمان بێت و ب‌روا و داوای دیدارم بۆ بکات، زۆر خه‌یریکی گه‌وره‌ ده‌کا. ده‌یسا وه‌ره‌ و به‌ هاتنت گه‌وره‌مان که‌ و به‌ سه‌ر رایه‌خی چاوماندا هه‌نگاو بنی. مه‌فه‌رموو له‌ وزه‌یدا نییه‌ میوانداریمان لی‌ بکا. فرمی‌سکی سوورم باده‌یه؛ له‌ کووپه‌ی دلی هه‌لدیت‌ج‌م و هه‌رچه‌نده‌ی به‌ته‌وی هه‌یه. دل و جه‌رگ و هه‌ناویشم له‌ ئه‌ویندا بۆته‌ که‌باب و برژاوه‌.

«مه‌وله‌وی» فه‌رموویه:

هه‌م‌پ‌راز ئاخ و داخ، ناله‌ نه‌وای نه‌ی

دل که‌واو، چه‌م جام، خه‌م ساقی، هوون مه‌ی

١١ کەسک و سۆران تو بنی چەرخ ل دۆرا دو هیلان
دو قیران مانە بەرابەر شەفەقی پەردە عیسابە

مانای وشەکان:

کەسک و سۆر: پەلکەزێرینە؛ شەفەق: رووناکی ئاسۆ؛ عیسابە: هەنیه پینچ.

پوختە ی مانا:

وادیارە یار تکای مەلای هه ژاری دل برینداری، قبول کردوو و هاتۆته کۆری سەماو. مەلا بە دیمەنی یار هەڵدەلێ و دەفەرموی:

دە بڕوانە خشل و زەنبەر و پەلکەشۆر و گولینگە و سەرپیچ و شەدە، لە دەورە ی ئەو رۆخسارەدا- کە لە رۆژ بە تیریزترە- چۆن وەک کۆلکەزێرینە دەنوینن؛ کە دەورەیان لە خۆر دابی. سەر ئەوێ دەو مانگی یەکشەوێ بەرزیش، لەو ناویدا دیاری دەدەن؛ کە ناوی لێ ناو بڕۆ و ریک و پیک و بەرانبەرن و سپایی تەختی هەنیه کە ی لە بن بسان، وەک و رووناکایی ئاسۆی بەرەبەیان دینە بەرچاو؛ بەلام پارچە ی توێڵ پینچی وەک پەلە هەوریک لەو سەرە بویته لەمپەریک لە نیوانی چاوی من و دیداری ئەو هەنیه پاکە.

«نالی» دەلێ:

دەسڕۆکەیی هەوری چ حجابیکە کە تیدا

«شَمْسُ فَلْکِ الْحُسْنِ أَنْارَتْ قَوَارَتْ»

١٢ عەرەران تاد شەپالن وەر قان جەزبە یە فیرا

نیر گزان سەر دگرانن، ل بنەفشان خەم و تابە

١٣ چیچە کین قەوسێ قەزەح رەنگ هەزار رەنگ سەمایە

سونبولان گرتی خونا ف و ل گولان تازە گولابە

١٤ مەست و هوشیاری هەمە کە ج کولەهن رەقس و سەما تین

ئەز نزانم چ نەسەق کە یفە نزانم چ شەرابە

مانای وشه‌کان:

تا: لق؛ سەرگەردان: زۆر مه‌ست؛ خەم: لاره‌وه‌بوو؛ تاب: پێچ؛ تازه: هەم نوێ هەم زۆر باش؛ کەج کوله‌ه: کلاولار؛ نه‌سه‌ق: ته‌رتیب و ته‌کووزی؛ که‌یف: دلخۆشی.

بوخته‌ی مانا:

پۆل به‌ پۆلی کێژی نازدار، بالا وه‌ک نه‌مامی عه‌رعه‌ر، شلک و خونچیلانه و دلگر، که‌ ده‌له‌رن، په‌ره‌نگی زێری خشله‌کان - که‌ له‌ بیجمی گه‌لای دارن - وه‌ک من تووشی جه‌زمه‌ ده‌بن و ده‌گه‌ل سه‌ریان را‌ده‌هه‌ژین. نیرگسی چاو هه‌نده مه‌ستن، سه‌رگران. وه‌نه‌وشه له‌ شه‌رمی بسکان، خوار بوونه‌وه و پێچ ده‌خۆن و لات وایه ئه‌وانیش وێپرای سه‌ماکه‌ران، سه‌ما ده‌که‌ن. هه‌زاران گولی پشکو‌تووی هه‌مه‌په‌نگه، له‌و ده‌ستی جی داوه‌ته‌دا، به‌ سروه که‌رۆشکه ده‌که‌ن. ئێژی ئه‌ستیره‌ن له‌ ئاسمان ده‌درۆشین و تیکرا وه‌ک په‌لکه‌زێینه دینه به‌رچاو؛ له‌ خۆشیان ها‌توونه سه‌ما. سونبول و گۆل پر ئا‌ونگن. گولاوی نوێ و هه‌ره به‌بۆن، به‌ بارانه‌وه، وه‌ک شاباشی دلدارانه له‌ به‌ر یاران. هه‌رچی ده‌بیینی نازداره و کلاولاره و له‌ سه‌مادا به‌ ته‌مایه له‌ گشتیان جوانتر هه‌له‌په‌ری. ئه‌ی خوايه! چه‌ند دلخۆشکه‌رن؟ پیاو له‌ دیداریان مه‌ست ئه‌بی. تی ناگه‌م چۆن با‌ده‌یه‌که له‌و روخساره ساده و پا‌کانه ده‌باری و پیاو سه‌رخۆشی بی‌هۆشی ده‌کات.

١٥ خاکی پایین ته‌ درێزا سه‌گ و توولان خوه ده‌ناسین

مه‌ نه‌ سووچ و نه‌ گونا‌ه و نه‌ خه‌تا ئه‌و چ عیتابه؟

١٦ ژ ویسالا خوه زه‌کاتی بده میسکین و فه‌قیران

کو‌جه‌مالا ته‌یه کامیل د که‌مالا خوه نیسابه

مانای وشه‌کان:

خاکی پا: خۆلی ری‌باز؛ عیتاب: سه‌رکۆنه؛ ویسال: گه‌یشتن؛ زه‌کات: پیتاکی ئایینی؛ فه‌قیر: نه‌دار؛ میسکین: هه‌زار؛ کامیل: ته‌واو؛ که‌مال: ته‌واوی؛ نیساب: را‌ده‌ی زه‌کات لیکه‌وتن.

پوخته‌ی مانا:

وا دیار ئەدا یار مه‌لای لۆمه‌ کردوو هه‌ که‌ بۆچی‌ پرووی‌ له‌ وه‌ر‌گیراوه‌ و په‌سنی‌ کیژی‌ تری‌ داوه‌؟ ده‌لی: تۆ‌ نابێ‌ سه‌ر‌کۆنه‌م‌ بکه‌ی؛ بێ‌ گوناهم‌. چاوی‌ دلم‌ هه‌ر‌ ده‌تۆیه‌ و هه‌رچی‌ ده‌گه‌ل‌ تۆش‌ ده‌بیینم‌ و له‌ لام‌ جوانه‌، به‌ تیشک‌ و شه‌به‌قی‌ جوانی‌ به‌ژن‌ و بالای‌ تۆی‌ ده‌زانم‌. من‌ خۆم‌ وه‌گ‌ ئەو‌ توله‌ و سه‌گانه‌ی‌ به‌ر‌ ده‌ر‌گانه‌که‌ت‌ دینمه‌ هه‌ساو که‌ ده‌که‌ونه‌ ژێر‌ خاک‌وپات‌ و به‌ تۆزی‌ پالا‌ والا‌که‌ت‌ به‌خته‌وه‌ر‌ و سه‌رفیازن‌. من‌ گه‌دایه‌کم‌ له‌ ده‌ر‌گات‌. دوور‌ له‌ بالات‌ گه‌لیک‌ نه‌دار‌ و هه‌ژارم‌. جوانیی‌ و نازداریت‌ نامه‌خوا‌ هی‌نده‌ زۆره‌، زۆر‌ پێویسته‌ زه‌کاته‌که‌ی‌ لی‌ ده‌ر‌ بکه‌ی. که‌ست‌ له‌ من‌ مسته‌حق‌ تر‌ ده‌س‌ ناکه‌وێ. ده‌ستی‌ من‌ و که‌ره‌می‌ تۆ!

«حافز» ده‌لی:

له‌ پاده‌ ده‌ر‌که‌وت‌ جوانی‌ و له‌باریت

هه‌ژاری‌ تۆم‌، به‌ ئاواتی‌ زه‌کاتم^۱

عاشقی‌ مه‌سه‌ئه‌له‌خاهی‌ وه‌ره‌ ئەم‌ موفیتی‌ عیشقین

ده‌سته‌کی‌ سوننه‌ته‌ تیدا‌ و یه‌کی‌ نه‌سسی‌ کیتابه‌

دل‌ بشۆ‌ تو‌ ژ‌ قی‌ نیقابی‌ کو‌ بده‌ت‌ سینه‌ به‌راقی

ب‌ سه‌فا‌ هه‌مه‌ره‌هی‌ ئه‌ربابی‌ دل‌ و ئه‌هلی‌ سه‌فا‌ به‌

نه‌زه‌را‌ عه‌ینی‌ عینایه‌ت‌ ب‌ مه‌دا‌ شاه‌ی‌ ویلايه‌ت

ژ‌ عینایه‌ت‌ نه‌زه‌ری‌ دل‌ مه‌ تژی‌ عیلم‌ و عوبابه‌

مانای‌ وشه‌کان:

خا‌ه‌: داوا‌ کار‌؛ سوننه‌ت‌: ره‌وش‌؛ سوننه‌ت‌: فه‌رمووده‌ی‌ پیغه‌مبه‌ر‌؛ نه‌سس‌: ده‌ق‌؛ کیتاب‌: کتیب‌؛ نسسی‌ کیتاب‌: ده‌قی‌ ئایه‌تی‌ قورئان‌؛ نیفاق‌: دوو‌پرووی‌؛ به‌راق‌: بریقه‌؛ سه‌فا‌: پاک‌ی‌ و ته‌باب‌ی‌؛ ئه‌رباب‌: خاوه‌نان‌؛ ئه‌هل‌: خزم‌ و ناسیاو‌؛ ئه‌هلی‌ سه‌فا‌: ئاشتی‌ خوازان‌؛ ئیخوانوسسه‌فا‌: کۆمه‌لیکی‌ نه‌ینی‌ بوو، له‌ چه‌رخ‌ی‌ چواره‌می‌ کۆچی‌،

۱. نصاب‌ حُسن‌ در حدّ کمال‌ است زکاتم‌ ده‌ که‌ مسکین‌ و فقیرم

ناوه‌نده‌که‌ی له شاری به‌غدا و به‌سرا بوو. له هه‌موو ولاتی ئیسلام زۆر که‌س ببوونه په‌په‌هویان. ده‌یانه‌ویست موسولمان دژ به‌یه‌ک نه‌بن و پیکه‌وه ته‌با بن. ده‌یانگوت تا واش نه‌بن به‌هیچ نابن؛ عینایه‌ت: دلۆفانی و دلسۆزی؛ ویلایه‌ت: گه‌وره‌یی، دۆستی؛ عوباب: جی‌شه‌پۆل و نیرینه‌ی ئاو.

پوخته‌ی مانا:

ره‌نگه‌ هیندیک له‌ لایان خۆش نه‌هاتبی مه‌لا خۆی له‌ پرێزی سه‌گی به‌ر ده‌رگای یار حساب بکا. له‌ وه‌رامی ئه‌و جوژه‌ که‌سانه‌ ده‌لی: تۆ چوزانی ئه‌وین و دل‌داری چیه‌؟ هیشتا زۆرت ده‌وێ فیر بی. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ له‌و باره‌ شت بزانی، وه‌ره‌ له‌ لای من هووین ببه‌! من له‌م زانسته‌ به‌رزهدا- که‌ ئه‌وینه‌- بوومه‌ موftی. له‌ ده‌ستیکما قورئان هه‌یه‌ و فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر به‌و ده‌سمه‌وه. هه‌رچی ده‌یلیم، هه‌رچی ده‌یکه‌م، به‌رانبه‌ر به‌مانی ده‌که‌م. تۆی به‌ پ‌واله‌ وا ده‌نویتی که‌ دل‌داری و له‌ دل‌یشتدا، له‌ دل‌داری بیخه‌به‌ری. دوو‌پ‌ووی؛ پیاوی منافق و دوو‌پ‌ووش، له‌ کافران خراپ‌تره‌. ده‌س له‌و دوو‌پ‌وویییه‌ هه‌لگره‌! تیشکی‌کی پ‌وونی ئه‌وینێ با ئه‌و دل‌ه‌ پ‌ه‌شه‌ت پ‌وون کا و برووسکه‌یه‌کی تی بگه‌رێ. ببه‌ هاو‌پ‌ی خاوه‌ن دل‌ان. له‌ کۆمه‌لی پاکاندا، ببه‌ به‌ هه‌ندام و له‌ دژایه‌تی واز بینه‌ و ده‌گه‌ل ئیمه‌دا هه‌وال به‌! تا به‌پایه‌ی ئیمه‌ بگه‌ی.

گه‌وره‌ی به‌رز و خاوه‌ن شکۆی مه‌مله‌که‌تی ئه‌وینداری جاریک سیله‌ی چاوێک به‌ به‌زه‌یییه‌وه‌ داوه‌ته‌ من. له‌و ساوه‌ دل‌م و ده‌روونم بۆته‌ ده‌ریای زانستان و له‌ هه‌موو لا شه‌پۆل ده‌دا.

٢. له‌بێ له‌علین ته‌ دبێ هه‌ر بیه‌کی نوقته‌یی عیلمن

ب خه‌تی حه‌رفی ئه‌لیف جه‌زمه‌ شوێ حه‌لقه‌یی باب‌ه

مانای وشه‌کان:

دبی: ده‌بیژی؛ نوقته: ماکی ناوه‌ندیی که‌ پ‌ه‌گه‌ز و بنچینه‌ی هه‌موو شتیکه‌؛ خه‌ت: نووسراو؛ جه‌زم: درزبردن؛ جه‌زم: به‌ش؛ جه‌زم: زه‌نه‌ی هاوکاری سه‌ر و ژیر و بۆر که‌ ئالقه‌یه‌کی زۆر پ‌چووکه‌ (ه)؛ پیتی ئه‌لف: (ا) که‌ له‌ چوار نوقته‌ی له‌سه‌ریه‌ک درووس

دەبىي، دروشمى ناوانى خوا (الله، اول، آخر. امر، احد) و دوو سيفهتى خوا (ئەزەلى و ئەبەدىيە)؛ **حەلقەى باب: ئالقەى دەرگا.**

پوختەى مانا:

لىوى وەك لال ئالەكانت، دەلىي ھەردووك بە تىكرايى تەنيا نوختەى ناوەندى ھەموو عىلمانن. ئەو نوختەيە بە نوقتەى سەرەتاي پىتى ئەلفى ناوى خودا، درزى داوہ و زەنەيەكى كە نىشانەى پراوہستانە، لى ساز بووہ و ئەمە نىشانەى ئەوہيە كە ھەموو ئافەرىدەيەك بە زنجيرە سەريان بە يەكترەوہيە و لىوہكانت دەبنە پشووگەى گيانان و ئىتر لەوى كە نوختەى بناغەى ئەلفە، رادەوہستەن. ھەروہا بۆيە لەو نوختە بوويتە ئالقە، كە بزائىن ئالقەى دەرگاي زانستىمان، بە زانستانى دانستەى لىوى تۆيە؛ تا لەو خەبەر وەر نەگرىن، ناتوانىن بچىنە ژوورى بارەگاي زانستى خودا.

۲۱ خەت و خالىن تە ب مووموو ژ مەرا مەسئەلە گۆيىن
مە ژ وان حاشىيەيان سىنە تژى شەرحى لوبابە

ماناى وشەكان:

- حاشىيە: پەراويز؛ **شەرحى لوباب:** تۆژىنەوہ لە كاكلان؛ **شەرح:** توى كراو؛ **لوباب:** دلان؛ **لوباب:** چەند كتيبيك لە دەورانى مەلایەتى شىخى جەزىرى، بەو ناوہ ھەبوون:
- ۱- **لوباب (كاكلان):** نووسىنى ئەبولحەسەن محاملى لە شەرعى شافىعيدا. ئىمامولحەرەمەين و جەلال بەكرى، شەرحيان لى كردووە.
  - ۲- **گُبابُ/الالباب (كاكلەى دلان):** ژىنامەى ۱۶۹ شاعىرە لە سالى ۱۱۸۷ى كۆچى سەدىدەددىن موخەممەدى عەوفى نووسىويە.
  - ۳- **گُبابُ/الاحياء:** نووسىنى ئەحمەد غەززالى. پوختەى «**احياء العلوم**»ى موخەممەدى غەززالىيە. نووسەر لە سالى ۵۲۰ى كۆچى مردووە.
  - ۴- **گُبابُ/المعنوى:** ھەلبىزاردە لە مەسنەوى. نووسىنى حوسەين كەمالەددىن كاشفى. كە سالى ۹۰۶ يان، ۹۱۰ى كۆچى مردووە.

۵- گَباب فی النحو: ریزنامه‌ی عه‌ره‌بی، نووسینی ئەبولعه‌بباس ئەحمه‌دی ئیسفه‌رایینی که سالی ۴۰۴ یان، ۳۹۸ی کۆچی مردوووه و زۆر کهس شهرحی له‌و کتیبه‌ی کردوووه.

بوخته‌ی مانا:

خال و میلی تۆ رژتووتن هه‌ر موویه‌کی موویه‌موو وه‌رامی پرسى دژواری من ئەده‌نه‌وه. ئیمه‌ له‌و په‌راویزانه‌ی که له‌ لاجانگ ئاویزانه و بریه‌تین له‌ که‌زیه‌کان، سینه‌مان هه‌مووی تۆی-تۆیه‌ و کاکلی سینه‌ش- که دلمان-ه تۆی کراوه و پر کراوه له‌ زانست و ئیستا وه‌ک شهرحی لوبابه.

۲۲ ئابی هه‌یوان ته‌ دفی راست بنۆشی شه‌بی قه‌دری

ده‌ست به‌ر گه‌رده‌نی پر پیچ‌وخه‌مان زولفی دوتا به

۲۳ مه‌ ژ بسکین ته‌ گریه‌داری ژ به‌ختی خوه‌ گرینه

مه‌ ژ زولفین د خه‌م‌وتاب د دلدا خه‌م‌وتابه

مانای وشه‌کان:

دوتا: دوولا؛ دوتا: قه‌دکراو، به‌سه‌ریه‌کا هاتوو؛ دوتا: دوولابار؛ گریه‌دار: به‌گری و چین له‌سه‌ر چین؛ خه‌م: لار؛ خه‌م: غه‌م؛ تاب: پیچ؛ تاب: تین و تاو.

بوخته‌ی مانا:

له‌و شتانه‌ی که شهرحی خه‌ت و خالی یار باسی ده‌کا، یه‌ک ئەوه‌یه: ئەگه‌ر به‌راستی ده‌ته‌وی شه‌وی به‌ریزی دیدارم بۆت ده‌س بدا و ئاوی ژبانی دیدارم بخۆیه‌وه و هه‌رگیز نه‌مری، ده‌بی له‌ خه‌می که‌زیه‌که‌ی ئالۆزاو و چین له‌سه‌ر چین و لاره‌که‌م، کزومات و ده‌س له‌ گه‌ردن بۆی دانیشی و ده‌ستی هومید و ئاوات به‌ شکاوی بکه‌یته‌ وه‌بالی ئەستۆت؛ ئەوسا بزانی چۆن ده‌بی.

یاری جوانم! ئەوا من له‌و بسکه‌ ره‌شه‌ پرگریه‌ت، بۆ به‌ختی ره‌شی خۆم ده‌گریم. له‌ پیچ و لاری و قه‌د-قه‌دی، دلم پره‌ له‌ پیچی ده‌رد و خه‌مان و له‌ سه‌د لاوه‌ قه‌د کراوه.

- ٢٢ ته دڤئ بهرق و برووسكان بره شینی؛ تو نه زهر ده
ته دڤئ رۆژ خویا بت؛ ژ شه باکی تو خویا به
٢٥ ته دڤئ زیروزه بهر کی مه؛ دو زولفان بده بهر با
ته دڤئ قهنج قیامهت ل مه رابت؛ ب خوه را به

مانای وشه کان:

شه باک: په نجه ره؛ ب خوه رابه؛ بۆ خۆت هه لسه؛ قیام: قیامهت؛ قیام: هه لسان.

پوخته ی مانا:

یاری نازدار! ئەو جار نۆره ی منه بلییم چی بکه: گەر ده ته وئ ترووسکه ی ئاسمان لیمان دا، تۆ خۆت تماشامان بکه! ئەوا به برووسکه ی چاو ده مرین. ئەگەر ده ته وئ خۆر هه لی، سەر له په نجه ره ده ریینه و خۆت نیشان ده! گەر به نیازی هه موو دنیا ژیروژوور که ی، که زیه کانت بده بهر با! ئەگەر ویستیشت دلداران قیامه تیان لی رابی، بۆخۆت هه سته! ئەوه قیامه تیش ده قهومی.

- ٢٦ قه سدی سهرچه شمه یی حه یوانی حه قیقهت که «نیسانی»!
ب جیهانی مه به مه غروور، کو جیهان عه ینی سهرابه
٢٧ سهرکه شی شیوه یی ئه ربایی وه فانییه رحی من
ته ژ دل سوته ی «مه لا» به س ب «مه لی» را ب جه فابه

مانای وشه کان:

قه سد: نیاز؛ سهرچه شمه: سهرچاوه؛ حه یوان: ژیان؛ حه قیقهت: راستینه؛ سهراب: تراویله که؛ سهرکه شی: لاساری؛ وه فا: ئەمه گ؛ رحی من: رۆحی من، گیانه کهم؛ جه فا: نازار.

پوخته ی مانا:

ئاوی ژیا نی به راستی، که وتن به سهر راستی دایه و ئەگەر ده ته وئ نه مر بی، له دووی راستی هه لوه دا به. نابئ به دنیا بایی بی و فریوی دنیا به بخۆی. دنیا وه ک تراویله که به؛

چاوت به ئاوى ده زانى و له راستيدا، بيا بانيكى بيروونه و دهم تهر ناکا. ئه يار!
 هر چند ئازار پشت به دل ده کرم، به لام توش به زهت پيمدا بئ؛ له لاساري ده ست
 هه لگره! ئه مه گداري و اهه لده گري که ههروه ک ئازارم ده ده ي، جاروبار بشم لاويني.
 تو زور به دل مه لات سووتاند؛ ده به سيه ئازارم مه ده!

دەردى بى دەرمان

- ۱ موحبەتى مىحنەت د زۆرن   حوب دىم بى شك بەلايە
عومر و ژی خوەش بى دىبۆرن   سۆتن و دەرد و جەفايە
- ۲ سۆتن و دەردى ئەوينى   عىللەتى داغ و برىنى
خوەش دىن مائەو بدىنى   شەربەتالىفان موفايە
- ۳ ھەر دلى سۆتى ب ئولفى   يار نە دەرمانكت ب زولفى
تائەبەد ئەو بەند و قولفى   عىشق دەردەك بى دەوايە
- ۴ عىشق دەردەك بى تەببىە   لى موفلا وەسلا حەببىە
كوشتمە جەورا رەقىبە   پور لەعىنى رووسىايە

ماناى وشەكان:

ژی: ژيان؛ عىللەت: ھۆ؛ موفلا: چارە؛ ئولف: ھۆگر؛ قولف: ئالقەى جۆش دراو؛ جەور:
نار ھوايى؛ رەقىب: چاونەزىر؛ رووسيا: روورەش.

بوختەى مانا:

مەينەتى دلدارى زۆرن؛ من دەلیم دەرد و بەلايە و بى گومانم...
گەرچى دلدارى سەرانسەر دەرد و ئازار و سووزانە، بۇ ژيان ھۆى سەرگەرمىيە و پىاو
دلى پى شاد و خۆشە؛ چۆنكە رەنگە يار ھەلىك لىمان وەپىچى و بىتە سەر
پىكراوھەكانى چاوەكانى. دەردى دلدارى و برىنى گيان و جى داخ و سووتانى ھەر بە
دىدارىكى يارى دىنەوھە سۆ. خۆ ئەگەر لەو لىوھە ئالەى شەربەتلىكمان بۇ بنىرى، چارى
گش دەرد و برىن و سووتن و ئازار و ئىشە. ھەر دلىكى ھۆگرى يار، گەر بسووتى و يار

به پرچان باوه‌شینی لی نه‌کات و پیتی نه‌چاری، تا هه‌تایه هه‌ر دهن‌او به‌ندی که‌زیدا، وه‌ک له ناو ئالقه‌ی به‌یه‌کدا جۆش درابی، هه‌ر به ده‌ور خۆیا ئه‌سوورئ و شوینی ده‌ربازبوونی نابئ. ده‌ردی دل‌داری به‌ژانه و زۆر گرانه. هیچ بژیشکیک چاری ناکا. جا مه‌گه‌ر یار بیته‌ هاوار و به دیداری، که بۆ گش ده‌ردان مه‌فایه، لپی ره‌ها کات. یار ده‌هات گه‌ر چاونه‌زیران لی گه‌رابان. ئاخ له ده‌س ده‌سته‌ی شوفاران! چه‌نده شووم و پرووسیان؛ خوا نه‌حله‌تیا ن کا.

۵ داغ و که‌ی من لی هه‌زارن گول د ده‌ست شه‌وکی ن ب خا رن
سو‌رپه‌ری دیو وی که‌نارن ئه‌هره‌مه‌ن خاتهم ره‌فایه

مانای وشه‌کان:

که‌ی: داغ؛ شه‌وک: درک؛ خار: چقل؛ دیو: عیفریت؛ ئه‌هره‌مه‌ن: شه‌یتان؛ خاتهم: ئه‌نگوستیله، کلکه‌وانه؛ ره‌فایه: رفاندوویه.

پوخته‌ی مانا:

داخ له ده‌س چه‌په‌گه‌ردی گه‌ردوون. له‌و هه‌زار داخه‌ له دل‌دا. گول ده‌داته ده‌ستی درکان. دیو له کن په‌ریان ده‌بینم. به‌چه‌شه‌یتان هه‌نگولیسکی راپ‌فاند و بردی بۆ خۆی.^۱

۶ ته‌بعی دیوان ده‌ست گه‌هشتی حوور و ویلدانین به‌هشتی
عاشقی دلبه‌ندی قشتی جان بدت یه‌کجار ره‌وایه
۷ میحنه‌ت و جه‌ورا هه‌یبی قه‌هر و ئازارا ره‌قیبی
حه‌ق تنی دا من غه‌ریبی لی شوکور باخوه‌ی وه‌دایه

۱. مه‌لا لی‌ره نه‌قلی ته‌ختی سوله‌یمان و کلکه‌وانه‌که‌ی باس ده‌کا؛ که چۆن دیویک لیی ر‌فاند و ته‌خته‌که‌ی کرده‌ شوینی خۆی. «هه‌ژار»

8 روهنیا وئ شهوق و تافئ شهربه تا قهند و گولافئ
كەس نهن مه حرووم ژ نائف لئ تنئ بو من غهلايه

9 بئ نه سيب من دئ ژ جامئ دوور-دوور مه حرووم ژ رامئ
گرتيئ وئ قهيد و دامئ ئەف غهريبي جانفيدايه

10 دوره دهستم بئ نه سيبم دلبهرم خانم هه بيبم
بوو ژ دينا ته غهريبم رووح و راحت من ليقيه

مانای وشهكان:

قههر: توو رهیی، غهم؛ غهريب: ئاواره؛ غهريب: زه بوون و بيچاره؛ باخوه: خودا؛ غهلا:
قاتی و گرانی؛ رامی: ئۆقره و ئاسوودهیی؛ قهيد: بهند و زنجير؛ خانم: گهوره؛ راحت:
ئاسودهیی؛ راح: باده.

پوختهی مانا:

دیوميجازی تووش و بهدفعه، چاوه دپیری کیژ و لاوانی بهههشت بن؛ دیقی مه رگی
عاشقانه!

مهينهت و ئازاری یاری، توو رهیی و ژانی شوفاران، خوا له ناو گش دلداراندا،
داويهتی به منی کلۆل. ناشکوری ناکهم، بهشی خوايه و ئەوندهی داوه پييم.
رۆشنی ئەو تيشک و تاوهی کولم و چاوهی، ئەو هه موو شه کر و گولاوهی لیوی
یارم، هه ر به ته نیا بو منی بيچاره قاته و هه ر کهسی تر، هيج نه بی توژیکی دیوه.
دیتنی ئەو مهسته چاوه، هه ر له من ری بهستراوه و ده رکی ئۆقره و شاديانم
داخراوه و هام له ناو زيندانی خهدا و گیان له سه ر دهست و ئاماده م خۆم به
قوربان کهم له پيدا.

یاری دلبر! مير و گهوره م! خۆشه ويستم! ده ردی دووریت زۆر گرانه. زۆر ده ترسم پي
نه وهستم ده ربه رم. بو دیدارت زۆر زه بوونم؛ زۆر به تاسهم. گیانی من بی دیتنی تو،
چۆن ده ميني؟!

- ۱۱ پور مولازم تیم لقای
ممه هه‌تا مولته‌قای
من رحی شیرین ددایی
هودهود ئه‌ر مزگین بدایی
- ۱۲ هودهودی ریزوانی غه‌یی
سهد خه‌به‌ر شیرین ژ جه‌یی
دا دلی من مورده‌ه‌ی بی
گوهل ری من وه‌ک سه‌باهه
- ۱۳ جه‌ه‌فه‌نیرم گوهل ریمه
لی سه‌با ری دایه‌ بیمه
عه‌رزحالا موحه‌تی مه
به‌نده‌یه‌ک سادق «مه‌لا»یه
- ۱۴ جانفیدایی من د ری‌دا
فیرقه‌تی ده‌رده‌ک وه‌لی دا
قالبه‌ک بی‌رؤحه‌ وی‌دا
کوشت دبیم من لی ره‌وايه

مانای وشه‌کان:

ملازم: هه‌میشه‌ لی، هه‌میشه‌ ده‌گه‌ل؛ مولته‌قا: تووشی یه‌ک بوون، ژوان؛ ریزوان: باغچه‌گه‌ل؛ ریزوان: ره‌زه‌وان؛ جه‌یب: دل و سینه؛ مورده: مردوو؛ هه‌ی: زیندوو؛ بیمه: ده‌بیژم؛ عه‌رزحال: رانانی چلونه‌تی.

پوخته‌ی مانا:

هه‌میشه و دایم له‌ ده‌رگام؛ لاناکه‌وم؛ به‌لکوو چاوم به‌ یارم پروون بیته‌وه. ده‌مینه‌وه؛ ناهومید نیم. ئه‌گه‌ر ئه‌و چاوه‌نۆرییه‌ی من، تا رۆژی هه‌شیریش بمینی، له‌وێ هه‌ر تووشی یه‌ک ده‌بین. ئاخ ئه‌گه‌ر په‌پووی نامه‌به‌ر- که‌ باغچه‌وانی به‌هه‌شته و ده‌توانی یارم ببینی- خه‌به‌ریکی دلخۆشکه‌ره‌ی بۆ هینابام، سهد گیانم با، له‌ مزگینیدا ده‌مدایه به‌ مژده‌ی وا؛ دلی مردووله‌م ده‌ژیاوه. گوێ له‌سه‌ر هه‌ست و چاوه‌پریم. ده‌لیم به‌لکوو به‌ سروه‌دا خه‌به‌ریکی خۆشم بۆ بیت. من لام وایه‌ سروه‌ ده‌رد و داخی دلی منی گه‌یاندۆته‌ باره‌گای یار و دلداریی و ئه‌مه‌گداریمی باس کردوو. یار فهرموویه: مه‌لا کۆلیکی راستمه و گیانی به‌ قوربانی منه و دووری له‌ من، زه‌بریکی وای له‌ دل داوه که‌ ئیستا له‌شی به‌تاله و گیانیکی تیدا نه‌ماوه. منم کوشتم؛ به‌لام ئه‌گه‌ر دل‌به‌ران دلدار بکووژن له‌ ئاینی ئه‌وینداریدا ره‌وايه؛ چی تیايه؟

- ۱۵ دهم ب دهم ئەو چه هفه نیره بیتە نیشانه ک مه ژیره
دا بیت ئەو زینده فیره یاری صادق بی بوهایه
- ۱۶ عاشقین صادق دکیمن ما دبی سهد جان فدئ من
زانم ئەو نازیتە بی من عاشق و پر موبته لایه
- ۱۷ عالمین ئەم فی دزانین جیسمه ئەو، ئەم رۆح و جانین
قەت ژ ههف باتین خوبا نین گهرچی زاهیر ئەو جودایه
- ۱۸ هودهودئ وئ ره مز و رازی بابو ئەو چوو گوشت بسازی
قیسسه بر به حسا مه جازی قاسیده ک خوش تهبع بایه

مانای وشەکان:

ژیره: بۆ ئەو؛ فیره: ده گه‌لی، پیرا؛ بوها: نرخ؛ جان فدئ: گیان فیدا؛ موبته‌لا: گیرۆده؛ ژ هه‌ف: له یه‌کتر؛ زاهیر: ر‌واله‌ت؛ باتین: بنه‌رەت و ده‌روون؛ به‌حسا مه‌جازی: باسی دلداری دنیایی.

بوخته‌ی مانا:

هه‌میشه‌ و‌ا چاوه‌نۆره‌ که‌ نیشانیی له‌ لای ئیمه‌وه‌ بۆ بچیت و ده‌گه‌ل گه‌ینی نیشانه‌که‌، بژیته‌وه‌. یاری و‌ا راست، هه‌رگیز نرخ‌ی ته‌واو نابیت. دلداری به‌راست زۆر که‌من. له‌ سه‌تان یه‌کی وه‌ک مه‌لا هه‌لده‌که‌وئ گیانی له‌ پای دلدا بدات. ده‌زانم ئەو بی من نازی.

زۆر گیرۆده‌ی دلداریی منه؛ تیده‌گه‌م. زۆر باش ده‌زانم ئەو له‌شه‌ و من بوومه‌ گیانی. له‌ ره‌گه‌ز و له‌ ده‌رووندا، من و مه‌لا به‌ هیچ که‌س لیک ناکرێنه‌وه‌؛ هه‌ر یه‌کیکین؛ به‌لام به‌ ر‌واله‌ت لیک جیاين.

په‌پووی ئەو راز و نیازانه‌ - له‌ به‌ختانم - ئەو جار با بوو. هه‌رچی به‌ سه‌ر من هاتوو و هه‌رچی ناله‌ و داد و هاوارم کردوو، گشتی له‌ من وه‌رگرتوو و به‌ گوپی ساز و بلویری داسرکاندوو و بلویر و ساز، به‌ گوپی دل‌به‌ریاندا داوه‌ و له‌ پیشه‌وه‌ وه‌ک چیرۆکی

دلدارانی دنیایی باسیان کردوه. های له منت کهوئ سه‌با! چهند په‌یکیکی خاوه‌ن مرخی.

- ۱۹ با ده‌مئ وه‌قتئ مه‌جال دا چوو کوئه‌و یاره‌ ب پالدا
قیسه‌یا حالی ب حال دا گوه‌ددیرت یار بایه
- ۲۰ موحبه‌تا مه‌جبوب و لاتان پور څه‌کر زیوه‌رسیفاتان
دایه‌ قه‌لب و رووح و زاتان روژ د میرئاتئ خویایه
- ۲۱ موحبه‌تا سووری دو قیسمه قوفل و میفتاح و ته‌لیسمه
هن ژ روحن هن ژ جیسمه نار و نووره‌ هن هه‌وایه
- ۲۲ حویی جیسمانی دو روژن گهرچی دل پر پی دسوژن
خه‌ف جه‌گهر په‌یکان دنوژن میسلئ نه‌قشئ بی به‌قایه
- ۲۳ گول هه‌تا سوهرن بتئ څه‌ بی‌ن ته‌به‌سسوم پیڅه- پیڅه
بولبولئ سه‌رخوه‌ش د نیڅه نه‌غمه و نال و نه‌وایه

مانای وشه‌کان:

مه‌جال: بوار؛ لاتان: بتان؛ زات: هه‌بوو، هه‌رهه؛ میرئات: ئاوینه؛ سووری: شکلی؛
میفتاح: کلیل؛ جیسم: له‌ش؛ دنوژن: ده‌سمن، کون ده‌کهن؛ به‌قا: مانه‌وه؛ پیڅه:
به‌ویوه؛ پیڅه: ده‌گه‌ل؛ نه‌غمه: ئاوازی به‌سوژ؛ نه‌وا: ئاوازی به‌قه‌و؛ تن: تا، لق.

پوخته‌ی مانا:

کاتئ با بواری درایه و یار له‌سهر ته‌ختی نازداریی پالکه‌وتیوو، ویستی گوی له‌سازان
بگری، دیتی هه‌له و یار ئاماده‌ی گوی‌گرته. چیرۆکیکی به‌زمان بلویره‌وه بو‌گوت؛ که
پری بوو له‌باس و خواستی دلداران. چون دلداران یاری خوین ده‌پرستن. باسی ئه‌و
ناسک و نازداره‌ دلهر و دل‌فینانه‌ی کرد که له‌ دنیا به‌ناوبانگ بوون. ورده- ورده له‌

باسی خشل له بهران كهوته سهر باسی ئهوانه‌ی به گيان دلدارى يه كتر بوون. له روالهت خوښويستنه‌وه گه‌يشته چيرۆكى دلى ئه‌ويندارانى ده‌روونىي و پيى راگه‌يانده كه سهره‌تاي هموو جوړه دلدارييه كه ده‌گه‌رپته‌وه بۆ خودا و پرومته‌تى جوان ئاوينه‌يه و به‌رانبهر كراوه به خۆر و تيشكى خۆره له ئاوينه‌دا دياره. دلدارى رواله‌ت‌بينش ده‌بيته دوو بهش؛ ههر به‌شيكيان چهند قفل و ته‌ليسمى هه‌يه به كليلى خوى ده‌كرپته‌وه. هينديك ئه‌وين له گيانه‌وه‌ن، هينديكيان ههر سهر به له‌شن؛ هينديكيان ئاگر و تيشكن؛ هينديكيان بادي هه‌وان.

ئه‌وينى له‌ش، ههر دوو روژه؛ ههرچهنده زۆر دلسووتينه و به نه‌ينى، په‌يكاني جهرگان كون ده‌كه‌ن؛ به‌لام وه‌ك نه‌خشي سهر ئاوه و له ناو ده‌چى و زۆر نامپنى. گول هه‌تا له سهر چلانه و گه‌ش و ئاله و زه‌رده‌خه‌نه‌ى له ليوانه، به‌رو و بزهيان ديتى. بولبول له ناو دل‌به‌راندا، له خوښيان مه‌ست و سهرخۆشه و ده‌ناليئى و ده‌گاليئى و جار-جار به سۆزه و به ورته و جار-جار ده‌نگى لى هه‌لدپنى.

٢٢ هه‌رچى جيلوا بوو ژ نافي نووگوله‌ك دى گرت خوناڤى
وى ژ دل چوو موحبه‌تافي ئه‌و ب ياديرا ته‌بايه

٢٥ هه‌ر كه‌سى موحبه‌ت ژ روچه موبته‌لاى نوورا سووبوچه
وى دلداسه‌د جرووچه جه‌زبه و له‌رزين و تايه

٢٦ هه‌ردو روخ يه‌ك نوورئ تافن چه‌رخه‌ك و دو ستير دناڤن
هه‌ردو دانه و مورغئ دافن ئيسمئ هه‌ى داف لئ فه‌دايه

٢٧ نووره پىر نادر وجووده گه‌رچى ئه‌وه‌هل نار و دووده
به‌رقئ لاميع دى ل كووده حوب دقه‌لبان كيميايه

٢٨ عارفئ جه‌وه‌ه‌رشناسئ ئى ب قئ وسف و لىباسئ
دئ قه‌در بيه‌ته‌ر بناسئ مه‌قه‌ده‌ئ سیده‌قئ جه‌زايه

مانای وشه کان:

جیلوا: سیس؛ نو: تازه، نوی؛ یادی: نهوی تر؛ تهبا: ناشنا و ناشت؛ سوبووح: سوبووح، پاک و پیرۆز؛ سوبووح: ناوی خوایه؛ جرووح: برینگه؛ تاف: ههتاو؛ دانه: دهنک؛ حه: زیندوو؛ حه: ناوی خوایه؛ دوود: دووکه؛ کیمیا: بهو زانسته یان ده گوت که مس و زیو ده کاته زیږ؛ جهوهه: گهوههر، ره گهز؛ مه قعه: جیگه ی دانیشن؛ سیدق: راستی. خوا فهرموویه: «له خواترس و خۆپاریزان، له بهههشتان و چۆماندا له جی نیشتنی راستیدا، له لای خودای توانا دهن».

پوخته ی مانا:

به لای ههتا گول تورت و شەق مایی، خوین شیرینه و بی دلدار و بولبول نایی. به لام ههر گولیک سیس بی و ههلبوه ری، دلدار ی له ده ته کهنه وه و روو ده کهنه گولی تازه ی دهم به ئاونگ. به لام دلدار ی گیان به گیان، له دلدار ی گولانی دنیایی جیایه. دلدار گیرۆده ی پاکیه و پۆشناکی گرتۆته وه. سه د برینی ده دلدايه و هه میسه له جه زمه دایه و گیانی تووشی له رز و تایه. له نهوینی پاک ی گیانی، گیانی دلبر و دلداران، هه رتک تیریزی تاوین؛ دوو نه ستیره ن له ناو ئاسمانه ساوین. هه ردووک دانه؛ هه ردووک مه لن؛ هه دووک داو؛ هه ردووک به جووت به داوی خودا گیراون. دلدار ی دوو گیان به پاک ی، هه رچه ند له ده سپکردنا ئاگر گرتن و دووکه لی هه ناسه ی تیدا، به لام ئاکام تیشکیکی یه کجار نایابه و تیشکی برووسکه ی گیانی پاک، له هه رچیدا، به ره وی پی پهیدا ده کا. دلدار یی دلی ئاسنیش ده کاته زیږ؛ کیمیا یه. دوو ناسیکی گهوهه ری نهوینی گیانی باش بناسی، ده زانی چهنده به نرخه و ده زانی دلدار ی گیانی، له ناو بهههشتی خودادا، جیگه ی بۆ دیاری کراوه و خۆشترین جیگا هین نه وه.

۲۹ دوو نه کی دا وی ژ ده ری خوه وهر نه گیر ی ژ وی به ری خوه

بوو ری به نه و د سه ری خوه سه ر د نا فار ی نه ای به

۳۰ ما دب ت نه و دوو ره ده ست بت دی ژ فینجانا ته مه ست بت

جام ژ شه هکاسی ب ده ست بت نه به ره ان نه و مه ی ده وایه

۳۱

یار پور حوسنه ک ل بال بوو   دلبره ک غایهت جه مال بوو
ئهو ب حال ئاگه ه ب حال بوو   شوبهئ وئ شه‌فقه و عه‌تایه

۳۲

مه‌هده را وئ خه‌یرخوای   نوکته‌یه ک ژ وئ ره‌مز و رازی
وی ب دل سه‌ح کر ژ سازی   موغنی (مه‌غنی) و قانون و نایه

مانای وشه‌کان:

به‌ر: ږوو؛ به‌ر وه‌ر گێږان: ږوو وه‌ر گێږان؛ بووریه: بووردوه، ده‌ستی هه‌لگرتووه؛ ئه‌بته‌ر:
دوابراو، لیږه‌دا مه‌به‌ست زۆر چاره‌ره‌ش و په‌شیوه؛ مه‌هده‌ر: تکا و شه‌فاعه‌ت؛ سه‌ح کر:
تیگه‌یشت، پینی زانی؛ موغنی: موغه‌ننی، گۆرانییژ؛ مه‌غنی: مه‌غنا، گۆرانی.

پوخته‌ی مانا:

سروه‌با، تکاکاری من، ده‌گه‌رووی بلویره‌که‌دا، به‌ یارمی گوت: دل‌داری وا پاک و
گیانیت نه‌که‌ی له‌ ده‌رکی خۆت دوور که‌ی! نه‌چی ږووی لی وه‌ر بگێږی! دل‌داری وا
ده‌ستی له‌ سه‌ری به‌رداوه و ده‌میکه‌ له‌ گیان بووریوه. سه‌ری پرده‌بازی ریه؛ که‌ یار
به‌ سه‌ریا ببووری. چۆن ږه‌وايه دل‌داری وا، له‌به‌ر ده‌ست‌دا نه‌وه‌ستی و له‌ پیاله‌ی
ده‌ستت مه‌ست نه‌بی؟ پیاله‌ی چی؟ بۆ دل‌داری وا گه‌ره‌ک مه‌ی به‌ شا‌کشی بی. بۆ
نازشیواو و دوابراوی شیتی ئه‌وینی گیانی پاک، باده‌ی ده‌ستی تۆ ده‌رمانه؛ چاکترین
چاره‌ی ده‌ردانه. یاری نازدار، ئه‌ونده‌ی جوان و له‌باره، ئه‌ونده‌ش دل‌نهرم و باش و
دلاوايه و سه‌د ئه‌ونده‌ش، به‌ دل و به‌ گیان وشیاره و له‌ ده‌ردی دل ئاگاداره. له
ده‌نگی ساز و ئاوازی قانون و بلویر و سازان، په‌ی به‌ هه‌موو ږازان برد و له‌ تکا‌ی
شنه‌بای خیره‌ومه‌ند، زوو تیگه‌یشت که‌ له‌و به‌زمه‌ کێ مرازه.

۳۳

یووسووفی ده‌وروزه‌مانی   گۆ نه‌سیم هان فی نیشانی
لی ژ بۆ نه‌که‌ی ده‌هانی   ناخوه‌شان ئه‌و لی شی‌فایه

۳۴

ماوه‌را به‌لگین گولی بوو   بیهن و بوویا کاکولی بوو

داروى قەلبى مەلى بوو لەو ب چەھشېن من جەلايە

٣٥ بانەسىم دى چى لەزىنى ساغ و سالم ما تو يىنى

فى كومىدى لى گەھىنى دا سوار بت لى پەيايە

ماناى وشەكان:

هان: بگرە، ها؛ نەكەھ: بۇنى خۆش؛ يىھن: بۇن؛ لەزىنى: پەلە دەكەي؛ كومىد: ئەسپى
كويت؛ كومىد: ئەسپى مرادان؛ پەيا: پيادە.

بوختەى مانا:

ئەو نازدارە تاقانەيەى كە وەك يووسف لە ناو خەلكى مىسرا چۆن گرۆى جوانى
بردەو، لەم رۆژگارەى ئىمەدا، لە چاو ھەموو جوانى دنيايە، يووسفە و ھەموو كەس بۆ
ديدارى ئەو، دەست دەشكىپن و دليان بە سەر تيغ دادىپن، گوتى: سروەباى تىكاكار!
بەو نيشانەى كە تۆ لە نزيكى مندا ئەوندە بۆت خۆش بوو، ھەر نەخۆشېك ھەلتمزى،
دەستبەجى چاك دەبىتەو، دەم و زاران بۆنخۆش دەكا، ئەو بۆنە لە گولاولى پەلكى
گولى سەر روومەت و لە عەنبەرى كاكۆلانمەو بۆ تۆ دى، دەرمانى دلى مەلايە. (يان:
دەرمانى دلى ئىمە بوو؛ چاويشمانى وەسەر بينايى خستەو. كۆنەچىرۆكى ياقووب و
بۇنى كراسەكەى يووسف، رووى دايەو). فەرمووى دە بەو نيشانەو، بە پەلە بۆم بگە
مەلا؛ فرياي كەو! با سوارى ئەسپى مراد بى و چى دى لە شوپن خيىل وپل نەبى و
نەلى پيادەم و ناگەمە شۆرەسواران. لە تۆم دەوى بە سلامەتى بۆمى يىنى.

٣٦ غەفلەتى بايى نەسىم ھات خەف ژ بال يارى كەرىم ھات

پور ب ئىحسانەك عەزىم ھات قاسىدى شاه و گەدايە

٣٧ دل نەفەس دىساب بەر ھات لەو حەكىم لوقمان ب سەر ھات

نافعى دەردى جەگەر ھات تالىعى كەوكەب نومايە

٣٨ من كو ئەو نیشان گەھەشتى ئەف دلى سەد داغى رەش تى

- زەررە یە ک خەوش لئ نەھەشتئ ئیسمئ ئەعزەم پئ گەھایە
- ٣٩ چوو مە سەرپشتا کومەیدی من ژئ پور ئەو ژان و کە ی دی
بەحر و بەر مە ل بەر خوە تە ی دی دەشت و چۆل و کەربەلایە
- ٤٠ مەو نەسیم خوەش پەنجە تیکرا وئ دچین وە ک تەیر فیکرا
بەحسئ زولفا یار پیکرا بۆرئ عیشقئ پور فرایە
- ٤١ گونبەدا نوورین خویا بوو سپیدەیا سادق نوما بوو
یە ک ب یە ک شەوقئ فەدابوو قەسر و ئەیوان و سەرایە
- ٤٢ قومری و بولبول دخوینن لئ عەجەب ئەو خوەش دمینن
ھەر سەحەر مەحبووب دبینن عەندەلیب فیرا تەبایە
- ٤٣ بوغجەیا سۆرگول دگەش تئ چیچەک و رەیحانئ رەش تئ
دلروبایان تینە گەشتئ سونبولان تاتا سەمایە
- ٤٤ سەبزەیا شەبنەم گولاف لئ سۆر عەقیقان دوڕ خوناف لئ
دلبەران سەیران و راف لئ عەرەران سیتاب دایە

مانای وشەکان:

غەفلەتی: لەنکاو؛ خەف: نەپینئ؛ خەف: سووک؛ بال: کن، نک؛ کەریم: بەخشنەدە؛
عەزیم: مەزن؛ نافع: بەھرەدەر؛ تالیع: بەخت؛ تالیع: دەرکەوتوو، ھەلاتوو؛ داغی
رەش: تیراوئ، بڕینارەش؛ ئیسمئ ئەعزەم: ناوی ھەرە مەزن، یەک لە ناوھەکانی خوا
تەنیا نزیکان لە خوا دەیزانن؛ تە ی: قەد، پێچراو؛ کەربەلا: ناویکی ئارامی - ئاسوورییە،
واتا: نزیککی خوا. لەو شوێنە ی کە ئیستە شاری کەربەلای عیراقی لئ ھە یە، بتیک
ھەبوو کە بە بت گوتراو «إله» کۆرب: واتا نزیک؛ کۆرب ئیلا، بۆتە کەربەلا و چونکە
ئیمام حوسەینی لئ شەھید کراو، لە زۆر دنیا دا ناسراو. لە زاراوھێ کرمانجیدا، بە

بیابانی چۆل و واحیده‌لقه‌هار ده‌لێن که‌ربه‌لا؛ ته‌یر؛ مه‌ل؛ بو‌ر؛ ئەسپ، ئەسپی مراد؛
فرايه: تیژباله، زۆر به‌فرینه؛ عه‌نده‌لیب: بولبول؛ ته‌با: به‌شوینه‌وه؛ ته‌با: ئاشت؛ ته‌با:
هه‌وال؛ گه‌شت: سه‌یران؛ دو‌ر: مرواری؛ سیتاب: سیبه‌ری کاتی هه‌تاو.

بوخته‌ی مانا:

منی چه‌مه‌رای به‌تاسه، له‌پر دیتم سروه‌ی پیرو‌ز - که‌له‌نیوان شای جوانان و منی
گه‌دای هه‌ناسه‌سارد ببوو په‌یامنی‌ری له‌ش سووک - به‌کزه‌یه‌کی نه‌ینی هاته‌وه‌ لام و
ئه‌و چاکه‌یه‌ی، که‌ زۆر خێره‌ومه‌ندانه‌ بوو، پێ گه‌یاند و تی گه‌یاند که‌ لای یاری
به‌خشنده‌وه‌ مژده‌ی خۆشی بۆ هێناوم. دلی مردووم که‌وته‌وه‌ هه‌ناسه‌دان و ئه‌یه‌کی تی
گه‌رایه‌وه‌. سروه‌ لیم بوو به‌ لوقمان و چاره‌سازی هه‌ره‌ چازان، به‌رگی ژبانی ده‌به‌ر
جه‌رگ و هه‌ناوم کرد. تۆزی پالای سۆلی یاری ده‌چاوم کرد. مژده‌ی ئه‌و وه‌ک ئیسمی
ئه‌عزم، به‌هره‌ده‌ر بوو؛ سه‌د برینی سه‌ره‌تیران له‌ دلمدا - که‌ گش ببوونه‌ تیراو -
گۆشته‌زوونیان هێنایه‌وه‌ و تۆز کالێک خه‌وشی تی نه‌ما و هه‌ر بوومه‌وه‌ گوێزی ئازا و ئازا
خۆم ئاماده‌ کرد و په‌ریمه‌ سه‌ر خوانی زینی ئەسپی مراد. ده‌رد و ئاخ‌ی رۆژانی دووریم
 - که‌ دیبووم - فه‌رامۆش کرد. سروه‌ش ده‌گه‌لما گه‌راوه‌. به‌ جووته‌ فرین له‌ ده‌شتان،
له‌ سه‌ر چۆل و که‌ربه‌لایان. من و سروه‌ په‌نجه‌مان تیکه‌په‌راندبوو؛ وه‌ک دوو بالدار ی زۆر
هه‌وال، پیکه‌وه‌ له‌ شه‌قه‌ی بال بدن، نه‌ده‌کرا لیک جو‌ی بینه‌وه؛ چونکه‌ ئەسپه‌ بۆری
ئاوات، زۆر تیژباله‌ و پیاو ده‌ترسێ له‌و به‌رزه‌ به‌و خۆشفرینه‌ی چاوی په‌شکه‌وپیشکه‌ بکا
و له‌سه‌ر زینه‌که‌ی به‌په‌رێ. من و سروه‌ له‌و ریگه‌دا، له‌په‌ستا باسی که‌زی یاری
نازدارمان وتووێژ بوو. له‌ ئاکاما گۆنه‌زی نوورین ده‌رکه‌وت. سپیده‌ی به‌ره‌به‌یانی
راستیمن هاته‌ به‌ر چاوان. کۆشک و سه‌رسه‌را و دیوان و به‌ریلایی و هه‌یوان و
باله‌خانه‌کان، تیشکیان له‌یه‌ک ده‌گه‌راوه‌. له‌ گولجاری خه‌وشی یاردا، هه‌زاران گول
پشکووتبوون. په‌شه‌ریحانه‌ش له‌و ناوه‌، ده‌گه‌ل گولان لاسای کولم و که‌زیه‌کانی جوان
و بوخۆشی ئه‌ویان بوو. یاکه‌ریم و که‌ناری و بولبول و سیرو، سه‌رمه‌ستی دیمه‌ن ببوون
و به‌سته‌ و مقامیان خۆش ده‌گوت. من له‌و ناوه‌ سه‌یر ما‌بووم که‌ چۆن مه‌ل و
بولبوله‌کان، چه‌ند به‌یانیان یاریان دیوه‌ و توانیویه‌ له‌ خۆشیان گیانیان ده‌رنه‌چی و
چۆن هێزی خویندنیان ماوه‌؟! زۆر جوانی دل‌فرینم دین؛ له‌و ناوه‌ سه‌یرانیان ده‌کرد.

تاتای بسکیان - که وهک لقه سمل وا بوون - دهله رین و له شاد بوون به نزیکی یار، که وتبوونه سه ما و هه لپه رین. تنۆکی شه ونمی به یان، له سه ر چل - چلی سه وزه لان، ببووه گولاو. گولی ئالی به پهنگی لال، مرواری ئاونگی له سه ر، دلر فیتان به دهم گهشت و گه پانه وه، سه رگه رمی راوی دلان بوون. به ژن و بالا نه مام عه رعر، نسیان له گوله کان ده کرد و دلی گولیان به نیچیر بۆ خۆیان ده برد.

٤٥	بووم شه ریف ئه ز باستانی	شاهیدین وی گولستانی
	ساقیان جام - جام ددانی	که وکه بان سه یوان فه دایه
٤٦	چهنده کئی چیمه ن حه رهم (خوڤه م) بوو	لئ مه دام ئه و سوڤحه دهم بوو
	من بهیش باغی ئیره م بوو	لئ سه با گو من سه بایه
٤٧	سه فب سه ف ویلدان په ری بوون	به ندی زولفا عه نبه ری بوون
	تیک ل دیمی موشته ری بوون	ره قس و گوڤه ند و سه فایه
٤٨	پوڤ عومر من چوو ب سه ختی	لئ شوکر خوازم ژ به ختی
	زوه ره یه ک بوو ئه و ل ته ختی	به لکوو بیتم «شَمْسُ الضُّحَا» یه
٤٩	په رده یا خه لوئ کو هل دا	یه نگیه ک من دی د ملدا
	گه زمه یا ژه هری ل دلدا	قه ت نه گو قه تل و خه تایه
٥٠	حادری چووم سه جده ژیرا	لئ نه ت ئیحرام نه قیرا
	عاشقی ئه ف گه زمه تیرا	هه رچی تاعه ت کت ره وایه

مانای وشه کان:

شه ریف: به ږیز؛ سه یوان: سایه دهر؛ حه رهم: پاوان؛ مه دام: هه میشه؛ ئیره م: به ههشت؛
ئیره م: به ههشتی شه دداد؛ شَمْسُ الضُّحَى: رۆژی چیشته نگاو؛ بیتم: ده بیژم؛ خه لوه:
جیی ته نیایی؛ مل: شان؛ حادری: فه وری؛ تاعه ت: خزمه ت و به گوی کردن.

بوخته‌ی مانا:

به دیتنی ئاسانه‌که‌ی، سه‌رفه‌راز و ممباره‌ک بووم. چی ببینم؟ هه‌روا جوانی ناسک و نازدار له‌و ناو باغه‌مه‌ی ده‌گێرن و پیاڵه‌ به‌ پیاڵه‌ راناگا. له‌ ده‌وری یار دین و ده‌چن خزمه‌تکارن. ئه‌ونده‌ش شووش و شه‌فاف و رێک و جوانکیله‌ و له‌بارن، وا ده‌زانی ئه‌ستیره‌ی له‌ ده‌وری مانگن و بوونه‌ چه‌تری ده‌وری سه‌ری. چیمه‌نی خو‌شی باره‌گا - که‌ پاوانی چاوانی ئه‌ویندارانی گیان‌به‌گیانه‌- قه‌ت شه‌وی به‌سه‌ردا نایه‌ و هه‌میشه‌ به‌ره‌به‌یانی روون و ساوی به‌هارانه‌. به‌ بیرى خۆم ده‌مگوت ئیره‌ باغ و باغاتى به‌هه‌شته‌. به‌لام سه‌روه‌ له‌به‌ر خو‌به‌وه‌ ده‌یسرتاند: گول‌جاری باغچه‌ی سه‌بابه‌ و نشیمه‌نی به‌لقیاسیه‌. له‌ ده‌وری ئه‌و سه‌رسه‌رایه‌، به‌ زنجیره‌ و ریزبه‌ریز، هه‌روا کوپی لاو، کیژی له‌بارى مه‌سته‌چاو، ده‌بیندران له‌وێلدان سه‌مایان ده‌کرد. گش ساده‌ و په‌ریزاده‌ بوون. هه‌موو شتیان یه‌خسیری که‌زی عه‌نبه‌ریۆی یاری من بوون. گشتیان وه‌ک من، ئه‌وینداری روخساری بوون و گیرۆده‌ی داوی ئه‌وینن. تیکرا له‌ خو‌شی ئه‌و هه‌له‌ی که‌ دل‌به‌رمیان لی‌ نزیکه‌، گه‌شکه‌ ببوون. له‌ دل‌شادی به‌ سه‌ماوه‌ سوو‌ریان ده‌دا. سوپاس بۆ خوا هه‌رچه‌ند له‌ ته‌مه‌نی خو‌شما زۆرم په‌ژاره‌ و خه‌م دیوه‌، ئیستا به‌ به‌ختم ده‌نازم که‌ گه‌شتمومه‌ ئه‌و پایه‌ی به‌ رامووسانی ئاسانه‌ی یاری نازدار، سه‌رفیازم.

یارم له‌ سه‌ر ته‌ختی نازان، شو‌ق و شه‌به‌قی ده‌داوه‌. وه‌ک ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه‌ی نیوه‌شه‌وان ده‌دره‌وشاوه‌. نه‌خێر زوهره‌ و گه‌لاوێژ و ئه‌ستیره‌ی چی؟ خو‌ری ده‌مه‌و چێشته‌نگاویش له‌ تاوی ئه‌و تاوی نه‌بوو؛ له‌ شه‌رمان ده‌تاوایه‌وه‌.

په‌رده‌ له‌ نیوان لا‌ درا. یار که‌وانیک به‌ شانوه‌- که‌ بریه‌تی بوو له‌ که‌زی په‌شی دل‌ و گیان‌گه‌ز- به‌ که‌وانی ده‌بیندران. چۆن که‌وانیک؟ هه‌ر تیریکی که‌ له‌وێه‌ بێته‌ ناو دل‌، ئیژی به‌ ژار ئاو دراوه‌. دل‌م پیکرا و هه‌یج نه‌شیگوت کوشتنی هه‌ژار گوناچه‌ و نا‌په‌وايه‌. ده‌سه‌به‌جی چوومه‌ سه‌ر سوژده‌ به‌ره‌و بالا‌ی. نیازی ئیحرامم دانه‌به‌ست و به‌ نیازی زیاره‌تی کابه‌ی ئه‌و روخساره‌، به‌ دل‌ له‌ ده‌وری ده‌گه‌رام. مه‌لین حه‌ج بی‌ ئیحرام به‌ستن په‌وا نابێ! دلی هه‌رکه‌س که‌ تیری ئه‌وی لی‌ درابێ، هه‌رچۆنیک تاعه‌تی بۆ بکا، زۆر دروسته‌.

٥١	چووم زیارهت پی و دهستی	لی نهیشت ئه‌ووه‌ل ب قهستی
	داب بسۆژت رووح و ههستی	عاشقان سۆتن جه‌زایه
٥٢	شهر به‌تا وه‌سلا خوه نادهت	تا هه‌ک عاشق جه‌زا دهت
	دلبه‌ران ئه‌ف ره‌نگه عادهت	مه‌هروان که‌متر وه‌فایه
٥٣	پیشه‌یی وان غه‌نج و نازه	سه‌نه‌تێ عاشق نیازه
	یار ل به‌ر زاران ئیجازه	شهر به‌تا شیرین مو‌فایه
٥٤	چووم ته‌وفا پی و دهستان	شوبه‌ه‌تێ سه‌کران و مه‌ستان
	ئه‌هلێ حال و خووب به‌رستان	وان ژ عومر ئه‌ف مودده‌عایه
٥٥	تللیین نازک شه‌مالین	من ل سه‌ر چه‌ه‌فین خوه مالین
	تالبی وه‌ردین ب خالین	دل د قی فکری ته‌یایه

مانای وشه‌کان:

زیارهت: ماچ کردن؛ ب قهستی: له‌نقه‌ست، به‌ نیازیک؛ ههستی: بوون و وجود؛ ههستی: پیشه، ئیسقان؛ هه‌ک: هیندیک؛ عادهت: ره‌وشت و خۆ؛ مه‌هروو: روومانگ؛ غه‌نج: ناز؛ نیاز: پارانه‌وه؛ زار: زاره، گریانێ به‌کول؛ سه‌کران: سه‌رخۆش؛ خووب: جوان چاک؛ مودده‌ع: داوا و ئاوات؛ تللی: تله‌ی، تبل، قامک، ئه‌نگوست؛ شه‌مال: مؤم؛ ته‌یا: سه‌رگه‌ردان و لی شیواو.

پوخته‌ی مانا:

هه‌ر که دیتم، سوژده‌ی سوپاسم بۆ خوا برد که دیداری یاری شاندام. سه‌رم له سوژده هه‌لینا و خۆم دده‌ووری سه‌ری گیر؛ بالا گه‌ردانی بالای بم. که حه‌و جار ته‌وافیشم کرد، ده‌ستم ده‌ لاقی وه‌رینا که ماچی که‌م و بخوازم ده‌ستیشم داتێ رایمووسم؛ به‌لام سه‌ر له هه‌وه‌له‌وه، رووی گرژ کرد. ئه‌و توو‌ره‌یه‌ش به‌ قهستی بوو؛ ده‌زانم له ئانقه‌ست وای کرد. ویستی گیان و سه‌رتاپای بوون و نه‌بوونم، ته‌نانه‌ت ئیسکه‌کانیشم بسووتین. ئه‌زموونی دلداران وایه؛ له‌به‌ر سووتان خۆ رابگرن. هه‌موو دلبه‌رانی روومانگ، ئه‌و ری و شوینه‌یان هه‌یه: به‌ر له‌وه‌ی دلدار

نازار دهن، بوارى نادهن دليان به دیدارى شاد کهن. ئهوهى ئيمه ناومان ناوه وهفا
و ئهمه گدارى ياران، له لای چاومهست و نازداران، زور که متر له دلدارانه و
ئهمهش هر له خوڤان جوانه. ئهوان ده بى ناز بکهن و دلدار ده بى بپارپتهوه و خو
کز کا و بنالينى و ئهوسا له پاش گريان و شيوهن و نالين، ئه گهر لاويندرايه وه،
ئهوپه پرى خوشى و شادييه.

وهک خواجه حافظى خومان فهرموويه تى:

له چى و بزچيت نه بى، ههر کهس به ئاکاريکه وه جوانه

که يارت پرووى گرژ کا و ناز بکا، تو هر بپارپوه^۱

به دواى ناز و نيمنازندا، پريگه دى دام دهستى رامووسم؛ تويلم ره په نجهى پاى بخهم. له
خوشيان هوشم نه مابوو؛ وهک سهرخوش و مهستى ده بهنگ، تلم ئه دا و بهم لا و بهو
لادا ده که وتم. ئهوهى من لهو دیداره ديم و پيى خه نى بووم، ههموو ئه هلى حالى دیکه
و ههموو جوانپه رستانى ديش، له دريژايى ته مه نيان، گه وره تر ئاره زوويانه. يار بهو قامکه
ناسکانهى که بۆ منى په پووله وه کوو مؤمىک بوون داگيرسابن، فرميسکى لى سپریمه وه.
من تاويک دهستم به سهر چاوى خۆمدا مالين، ويستم چاوم گهش بنه وه و بزانه
راسته يارم ديوه يان خه ونى خوشه ده يبينم؟
به دهردى «نالى» گوته نى:

وهها مهستى ته ماشاى چاوته «نالى» که نازانى

به بيدارى ده ينى يان له نه شئى مهستى و خه ودا

ئيمه زور سال و زهمانه، به دل له شوين سهرى په پرى گولى ئالى کولمهى يارى، پروو
به ورده خال هه له وه دايى؛ له بيابانى سهر گهردانيدا، سهر گهردان، بى دهره تان
رايده بويرين.

۵۶ چوو عومر مه د فئ خه يالى   ما شه فهک عيدان د سالى
بيم زيارهت زولف و خالى   روژ و شهو من ئه و دوعايه

۱. میان عاشق و معشوق فرق بسیار است   چو یار ناز نماید شما نیاز کنید

٥٧ چه رخ دترسم کت شتایی زوو ئه جهل پئ دت ریکابی
 جان برهت مه دقئ عه زایی ئه ف سیاه رنگ ئه ژده هایه
 ٥٨ چهنده کی سادق جه ما بن ئه ر بیژی جان فیدا بن
 وه ک «مه لی» لازم تو نابن وی ژ دل جانی خوه دایه

مانای وشه کان:

ئه جهل: وه ختی مردن؛ ریکاب: ئاوزهنگی، رکیف، زهنگو؛ ئه ژده ها: چه زی، هه ژدیها،
 زه ها؛ جه ما بن: کو بینه وه، کۆم بین؛ لازم: سووربزانه، باوه ر بکه؛ تو: هیچ.

بوخته ی مانا:

ته مه نم بهو بیره بووری و خه یال ده کهم ئاخۆ ده ست ئه دا شه ویکی له سالاندا، تووشی
 ئه و جه ژنه خۆشه یم؟ بيمه سه یری ئه و که زی و خاله ره شانه ت؟ زۆر ده ترسم زه مانه
 وه په له که وی و مردن بهو په له کردنه وه، پا بنیته ناو رکیف و گیانم له دووی خۆ
 ره کیش کا و منی ئاوات پیک نه هاتوو، تا هه تایه بهو په ژاره بتلیمه وه. مردن وه ک
 هه ژدیهای ره شه و به زه یی به که سدا نایه. نه وه ک بمرم و نه تگه می؛ پیویسته مه لا
 بناسی: هه رچه ندی دلداری به راست کۆوه بین و به فرمانیک له لیوانت گیانیان بکه ن
 به قوربانت، لیت روون بی هه رگیز هیچ که سیان ناگاته من. من هه ر به دل، به ئاره زوو
 گیانی خۆمت قوربان ده که م؛ پئی ناوی تو پیم بفرمووی.

تونگی شه کر

- ١ تورره یا تابدار عه نبره که
- خه مریین شهنگ میسکئ ئه زفه که
- ٢ ل گولان میسک و عه نبره ئی بره شین
- ژ گولافئ جونہ سیریان تهر که
- ٣ که سک و سورین ژ رهنگئ قه وسئ قه زه ح
- ژ سه را پا گولاف و ماوهر که
- ٤ سورمه پووشین سورئ ب سهر کل ده
- عاقیلان لی خه راب و ئه بتهر که
- ٥ ههر سه حهر دهسته کی ژ نوو وه رگر
- عه رعه رئ تیکدا سه راسهر که
- ٦ نیرگزین سه رگران هلین جارک
- دو قیرانی ل یه ک به رابه ر که
- ٧ قه دو قاما شه ریف و نازک و تهر
- لی سه راسهر ب فه سسلین، که ر که

مانای وشه کان:

تابدار: به پیچ؛ جونہ سری: هیشووئ نه وعه دار، خورمیه کی به نرخ و ههره باشه؛
خه راب: مهست؛ خه راب: ویران؛ وه رگر: وه رگیره، بگوره؛ فه سل: برینی بهرگ دروو.

بوخته ی مانا:

کاری بکه بسکی به لادا کراوت، عه نبره تووشی تاووتوئ کهن؛ با پیچ بخون و

بەترووسكىن. بەسكۆلە ھەلگەر ۱۰۰ كەت، با بېتە مایەى شۆخوشەنگى مىسك. مىسك و عەنبەرى بەسكانت، بە سەر گولى رومەتتە پەرژ بەكە! خشلەكانت - كە وەك ھېشووۋى خورما لەو بالاىەو ە ديار دەكەن و گزوفتى چاوان دەدەن؛ با لە ناو گولەوى شەرمە، شە ھەلەنن. با لە سەر تا پا شەمەكى كەسكوسوورت بېن بە پەلەكەزىرپەنەى پاش بارانى پەر لە گولەو لە دەورى تېشىكى بالاكەت. چاوت رەشى دەستى خواىە و ھېچ كارى بە سورمە نىيە و پەر لە كلى دلكىشى و رەزاسووكى؛ بەلام لە ترسى چاوينى ئەوانەى شىتى تۆ نىن و خۆيان بە عاقل دەزانن، بە تۆزى كل دايانپۆشە! با عاقلان مەست و ھەناو تېكرووخا و دوابراو كات. ھەر بەيانىيەك دەستىك جلى نوۋى بگۆرە و لە نەمامى عەرەرى بالاى ھالەنە! دلى ھەموو بەژنەمامانى شلك و ناسك و خوين شىرىن لە عەزەتان بەر قەيچى دە و لەت - لەتى كە! ئەو چاوانەت - كە وەكوو نېرگسى مەستن - ھەليان بېنە و ھەموو جارىك دوو ئەستېرەى بەختەو ەرى بەرانبەر بەيەكتەر بەكە!

- ۸ تو بەش كۆك بە سەردەرەى قەسرى
- ب خوە كو، كى؟ ل شاھ و قەيسەر كە
- ۹ وەرە وەك رۆژ بە سەردەرەى كەلەھى
- عالمەى تېكىدا مونەووەر كە
- ۱۰ وەك گولەك زەردى بوغچەيا تە مە ئەز
- تو مە تېكل خوە وەك گولەزەر كە
- ۱۱ زاھىدى ھويشك تەبەع سەودايە
- ب دو جامان تەبەعەتى تەر كە
- ۱۲ قەكە جارەك بە خەندە شەككەر تونگ
- تېك مىسرا مە قەند و شەككەر كە
- ۱۳ بى ل سەر دىدەين «مەلى» دائىن
- خەلوەيا سوڧيان مو كەدەر كە

خەت و خالان نیشان «نیشانی» دە
مە ژ نافى خوەرە ب دەفتەر کە

مانای وشەکان:

بمەش: برۆ؛ کۆک: کەیف سەز؛ کۆک: زۆر پۆشتە؛ کەلەھ: قەلا، کۆشكى مېر؛
هويشک: وشک؛ سەودا: نەخۆشى کەللەيى بوون؛ سەودا: ئەوين؛ سەودا: ماملە؛
تەيىعەت: ميجاز، تەبىيات؛ تونگ: تونگە، کووپەلەي دەم تەنگ؛ ميسر: شار؛ خەلوە:
کونجى تەنيایى؛ موکەددەر: تاريک و ليل؛ دەفتەر: پەراو.

پوختەي مانا:

زۆر بە فيز و کەيف سەزايى، لە سەربانى دەرکى کۆشكى وەرە و بچۆ بە ھەزار پاشا و
قەيسەران گەمە بکە و بەم بلى: کوا؟ چت کردوو؟ و لەو پرسە: کابرا ئەتۆ کيى؟
تۆ وەکوو خۆرى ناو مالى. لە کۆشکەو سەر دەرینە؛ ھەموو دنيا پۆشن کەرەو و
دوايى بە تاريكى بيئە! مەلئ مەلئ مات و رەنگ زەردى! دزيوى! گولى سوور بە تەنيا
جوان نين. من پى دە بيمە باغچە کەت با زەردى لە ئالان ھالى و ديمەنە کە لەبارتر
کات. وشکەسۆفى کە خۆي بە دلدار دەزاني، نەخۆشکي گەللایيە و سەوداگەريکى
خەسيە. دەيەوى بە دوو دوعا و نويز، بەھەشت بکړي. دوو پيالە بادەي پى بدە با
تەبياتى تەر بىتەو.

دلم خەلوەتگەي سۆفيانە و پۆشناکى لە دەلاقەي چاومەوہيە. وەرە پايەک لە سەر
چاوەکانم دانئ و ليلايى بە چاوى کزى وشکەسۆفيەکاندا بيئە! خال و ميلان نيشانى
نیشانى بدە! با ناوى مهلاي دلداريش لە دەفتەري دلداراندا جي بىتەو.

گول و بولبول

- ۱ گهرچی بولبول جه وهه را زاتی گوله
لی گولی ره ونه ق ژ عیشقا بولبوله
- ۲ گوهده زیکرئ حال و جوشا باده یئ
وی ب بولبولرا دخوونت بولبوله
- ۳ سؤسنان سه د رهنک ئافیتهن که مهند
وان نه گو دلبه ندی تایه ک سونبوله
- ۴ سونبولان سه یوان ل دیمئ تازه کر
ئافتاب ئیرؤ د بورجا سونبوله
- ۵ عهره رین رهنکین ژ تایین سور و زهر
قومریان سه د رهنکی شوور و غولغوله
- ۶ زهرمیریا عیشقی ژ بالا هاته خوار
قودسییان ئافیته چهرخی هله له
- ۷ نیرگزا نازک قه د و شه هلایه مه ست
دین کرم نه ز بولبولان سه ودا گوله
- ۸ زلف و بسکان پور ژ من دل بر به لی
رشته یا جانی «مه لی» نه و کاکوله
- ۹ بولبول و به روانه نه و فه سل و ده من
جینسی عیشقا من تنی دهردی کوله
- ۱۰ من د دل ناسوره کی دا هه سیتی
لاجه رهم هیژ نه شئه یا داغا کوله

١١ تەبەئى لامىع وەش ز مینەت بولجەسەن

من دەستدا زولفەقار و دولدولە

١٢ ھشکەرۆى بەدفیعل چى ھین کر عەجەب

بارە کەللا خوەشەبەزى ئەسپى قولە

١٣ قەت فەرێكى قى دەمى حازر دبت

قیسسەیا فەسلێ نە کارى سونبولە

مانای وشەکان:

جەوھەرى زاتى: ژيھاتوویى و ھونەرى سەربەخۆ؛ رەونەق: برەو؛ جۆش: قولت؛ بولبولە: لوولەى لوولینە؛ نەگۆ: تۆمەز، تۆ مەلێ؛ تازە: زۆر باش و جوان؛ ئاقتاب: خۆر؛ شور و غولغولە: ھەرا و ھوریا و زەنا-زەنا؛ ھەلەلە: تللیلی و ھەلەولە؛ شەھلا: پەنگى کال بۆ چاو؛ زەمرى: بەفوو دە ساز تووپیڤ، وەک بلوپیژەن و...؛ ھەستى: ئیسک، وجود؛ لاجەرەم: بى گومان؛ فەسل: کژى سال، لیک ھەلچران؛ نەشە: کەیف، نیشە؛ لامىع: بەفیز؛ وەش: لە چەشن؛ حەسەن: باش؛ بوو: باوک؛ بولجەسەن: کونیهى ئیمام عەلى؛ من ددەستدا: دەدەست مندا؛ زولفەقار: دوو خدار؛ زولفەقار: ناوى شیرى ئیمام عەلى، چۆنکە دوو خى ھەبوو، وەک ساتوور نەبوو؛ دولدول: سیخۆر، کەژووشکیكى گەورەیه؛ دولدول: ناوى ئیستریكى پەش-بۆرەى پیغەمبەر(د) بوو، داوایە بە ئیمام عەلى؛ ھشکەرۆ: وشکەرۆ، پەوتى ئەسپى تەعلیم نەدراو؛ بەدفیعل: تۆسن و بەدفعەر؛ ھین کرن: فیڕکردن؛ خوەشەز: تیژ لە غاردان؛ فەرێكى: بەرپۆه؛ قیسسە: سەرگوروشتە؛ قەسس: برین، ھەلپاچین؛ قولە: کلک کورت، کویتى قاپ پەش، ناپەسەن؛ کول: غەم؛ کول: ھەموو؛ کول: تەشەنەى دەرد، ژان؛ سونبولە: برجیک لە ئاسمان؛ سونبولە: گولێ وشکی دەغل؛ سونبول: گولێ سمل.

بوختەى مانا:

ئەگەرچى ھەموو ھونەر و جەوھەرى بولبول لە گولپایە و ئەگەر گولێ جوان نەبوايە و نەبووبا بە ئەویندارى، ئەو بەستە و گورانییەى ئیستای کوا دەزانى؛ بەلام گولیش برەوى لە ساي بولبولە. ئەگەر ئەو پى ھەلنەگوتايە، ناوى گول وا دەرنەدەکەوت و

نابانگی بلاو نه‌ده‌بوو. واتا: دل‌بەر و دل‌داریش، هه‌ردووک ده‌بی سوپاسگوزاری ئه‌وین بن که کردوونی به تای یه‌ک و به بی یه‌کتر هه‌چکاره‌نین. تو گوێ بگره که باده له لولینه‌وه به قولته ده‌رژێته پیااله؛ ئه‌ویش چۆن وه‌کوو بولبولان، چریکه‌ی دی و باسی حالی ئه‌وینداری و کولی دلی هه‌زار ده‌کا؟ ماک و جه‌وه‌ری هه‌ر شتیک له دنیا، به دل‌دارییه‌وه به‌سراوه و ئه‌گه‌ر دل‌داری نه‌بویه، ده‌بوو دنیا کونده‌به‌بووی لی بخوینی. هه‌رچی بووه و هه‌رچی هه‌یه و هه‌رچی ده‌بی، هه‌م دل‌داره هه‌م دل‌بهره. سوپسه‌نی بۆنخۆش و سوور و زه‌رد و هه‌مه‌په‌نگه، له گولجا‌پان که‌مه‌ندی ئه‌وین داوێژن، که دلی بولبول ده‌داو خه‌ن. به‌لام ئه‌گه‌ر زوانیان بویه، ده‌مانزانی دلی خۆیان به تالیک تای سونبولیوه - که بسکی یاره‌که‌ی منه - هه‌لواسراوه. بسکی وه‌ک سونبولی یارم، سیبه‌ریان له رۆخساری کرد؛ که له‌وپه‌ری جوانی دایه و تا بلیی ته‌ر و تازه‌یه. به‌لام نه‌خێر؛ سیبه‌ری چی؟ رۆخساری یاره‌که‌م ئه‌مپۆ - که به بسکان داپۆشراوه - وه‌کوو خۆره له ناو بورجی سونبوله‌دا.

نه‌مامی عه‌ره‌ری بالای له به‌ر له‌رزانه و پلپله و گولینگه و په‌لکه‌شۆرانی زه‌رد و سووری، ئیمه‌ی دل‌داری وه‌ک مه‌لی یاکه‌ریم خسته سه‌ر سه‌د جو‌ر هه‌را و قووله و ناله و گاله. بلوێژنه‌ی هه‌وای ئه‌وین، له ئاسمان بوو؛ خودا ناردیه سه‌ر زه‌مین. فرشته‌کان ئه‌و کاته‌ی به‌رپیان ده‌کرد، تللیلی و هه‌له‌له‌یان له ئاسمان ده‌نگی ئه‌داوه. ئه‌گه‌ر بولبول شیتی ئه‌وینی گولان، من بی‌هه‌ست و شیتی ده‌ستی دوو نه‌رگسی کال و مه‌ستی به‌ژن‌زراوی به‌نازم. که‌زی و بسکی به‌لی زۆر جار دل‌یان بردووم و ده‌شیه‌ن؛ به‌لام گیانم به داوی کاکۆلی به‌نده و به‌و هه‌موو دل‌پاته‌کانه، به‌ندی ژیانم هه‌ر نه‌پساوه. په‌پووله و بولبول دل‌دارن؛ به‌لام له وه‌ختی گولاندا، یان له سه‌رده‌می شه‌واندا که مۆم و شه‌م داگیرساون. واتا دل‌داری ده‌مه‌مین و له گوێن من نین. ئه‌و بابته ئه‌ویندارییه‌ی که لای منه، لای که‌س نییه. ده‌رد و ژانی بی‌په‌رانه‌وه و گشت له‌گشته. ئه‌و ناسۆره‌ی ده‌دلمدایه، ژانی داوه‌ته ئیسکانم و هه‌موو وجوودی دا‌گر‌تووم. زۆر ژان ده‌کا؛ لیشم پوونه ئه‌و دل‌خۆشی و نه‌شه و که‌یفه‌ی که من هه‌مه، به‌ره‌می ئه‌و داغ و کول و خه‌م و ژانه‌ی دلی خۆمه. خه‌می ئه‌وین، ده‌بیته ئامیانی خۆشیانم. میجازی من، ته‌بعی شیعرم، زۆر له‌خۆبایی و سه‌رکیش بوو. وه‌ک بارگیری تۆسن ده‌چوو.

وشكه پړوش بوو. سوپاسگوزارم بڼ خودا، كه بڼم هاته سهر ره دايه و ئيستا باشه. ههروهك چڼ ئيمامى عهلى، زولفه قارى ده خسته كار و. چڼ دولدولى بڼ سوارى خڼ رايه نايوو، تهبعى شيعرم ئه ويستا له دهستى مندا ئاوا رامه. تهبعى شيعرم كه وشكه پړو و بهد ئاكار بوو، نازانم چى بوو به سه بهب، كه وا به جوانيى رايه يني و په وتى پيشووى پي بگڼږي و ئه و رهوانييه پي ره وان كا. به خوا سه يره! ئه ئافه ريم ئه سپه قوله! ئوبال به ئه ستڼم خڼ شهبزى! ليم پروونه فيركاره كهى تو، زږرت ده گهل ماندو بووه تا فيرى ئه و په وتى كردووى! ئه گينا چڼ هه ره له پيدا و بي مامڼستا، گوزوگوممهت وا ئاماده و حازرى ههركاريك ده بووى؟! نه خير، چيرڅكت چيرڅكى گوله گه نمي گه يشتووه كه دوو كڙى سالى برى، تازه وهختى درهويه تى.

داڦادل

- ۱ یارئ مه پور نیشان و سور سیمما ژ دور دیم که و که به
 نه و له ب شه که ر نازک به شهر جه بهت سه حر کاکول شه به
 ۲ شه ب کاکوله خال فلفله چین سونبله داڦا دل
 من غه فله تی دی قبله تی وه ک ماه د ته یسا غه به به
 ۳ من دی ب خه ف سوچه ت ب دهف شاهی نه جه ف، فینجان د که ف
 نووئین ژ یه نگ بهردان خه دهنگ وی پور ژ ته نگ شیرین له به

مانای وشه کان:

به شهر: پیست؛ جه بهت: هه نیه، توئل؛ شه وه: بهردیکی رهشی به نرخه؛ فلفل: ئیسوتی رهش، ئالته؛ قیبله تی: بهرانبه رم؛ ته یسان: بریقه دان؛ غه به ب: بهرچیله؛ نه جه ف: ته پۆلکه، ئاوگیره وه، دهفری گوشاد؛ شاهی نه جه ف: ئیمام عه لی؛ که ف: له پ.

پوخته ی مانا:

یاری من خال له پرووی زۆرن؛ که هه موویان زۆر دلکیشن. سه روسیمای له دور نه کات. روخساری وه ک نه ستیره یه. لیو شه کرینه. پیست ناسکه. هه نیه ی وه ک بهر به یانه. کاکۆلی رهشی وه ک شه و من؛ وه ک شه و وایه. خاله کانی وه ک ئیسوت دل ده سووئینن. چین له سه ر چین، که زیه کانی - که وه ک سونبول به بهرامه ن - داوی دلن.

من له نه کاو بهرانبه ر چاوم پی کهوت، بهرچیله ی سپی وه کوو مانگ له سپیایه تیان ده بریقا. به دزی دیتم؛ ده فه ی پی بوو. فینجانی مه ی له سه ر دهستی، لیوی دهوری

دهمی تنگی، ههر شیرنایی لی دهباری. برۆی وه کوو که وانی یهنگ - که وه ک دوو نوون دهیاننوند - بهر دهسپژی تیرانیان دام. هاوارم کرد: شاهي نهجهف، هانام به تو! مه یگپر به پیاله ی زیره وه، وهره و باده کهت بگپر! نهو دلکیشه جوان و شهنگه، وازی له مه ی خواردنه وه یه. با مهست بیی و پوخساره پر له نووره که ی ناشکرا کا و ورده خالانمان نشان بدا و لیوه کانی - که مه ی بههشتیان پیوه یه - بیته بهرچاو.

۴	خال و خه تی شوخ قامه تی	مه ژ فی کتیب و دهسخته تی
	هه رده م ژ نهو دل فه یزه نهو	ئهف عیشق و سهودا مه وه به
۵	من بی قه دار ئهف سپر قه شار	عیشقا غه دار سوهتی ستار
	میهره بوتان خال و خه تان	سندوو قه خان و مه قله به
۶	دیمی ب خال نهو نوون و دال	ئیسمی جهلال به ژنا شه پال
	یه کتا ئهلف نایی وه سف	من عه قل تفلی مه زه به
۷	حه تتا نه مام ساله ک ته مام	شیرین که لام ما دامه جام
	بی جه هدئ قهت تین نه مروخهت	هه رچی کو مه تله ب مه نسه به
۸	دهرمانده بیم، هه یران ته بیم	پیرانه بیم خواهش به نده بیم
	زازا ب سیر دل ژیم قه کر	دهرحه ق مه پر ئه رزان مه به
۹	به رگین گولی نهو میسکه لی	هور - هور وه لی دهرحه ق «مه لی»
	بی پهرده و خواهش مه عده و	یه ک وه عده و پور شه فقه به

مانای وشه کان:

سهودا: نهوین؛ مه وه به: به خششی خودایی؛ قه دار: قه دهر، نه ندازه؛ سیتار: پهرده؛ سندوو قه خان: سندوو قه خانه؛ مه قله ب: جیگهی دل؛ دال: شاره زاکره؛ ئیسمی جهلال: ناوی خودا؛ مه زه به: ئایین، ری وشوین؛ نه مروخهت: فه رمان و ده سنووس؛ مه تله ب: نیاز؛ مه نسه ب: پله و پایه؛ زار: ناله و هاوار؛ نه رزان: بی موبالات، گوی نه دهر؛ خواهش مه عده: پوو خوش، رهنگ خوش.

بوختەى مانا:

ئەوین بەخششە لە خواوە؛ چاوی دل ڕوون دەکاتەو. من لە سایەى ئەوینەووە توانیم لە پەراوی جوانی -کە دەستوووسی خودای توانا و دەسپەنگینە- بەژنی شەنگی ئەو نازدارە و خال و میلی سەر ڕوخساری بخوینمەووە و ھەلیانبینم. وا لەو ساوە ھەموو دەمان دلەم پریەتی لە بەھرە و ھەرwa نوێشی بەسەردا دیت.

نەینى سۆز و ئەوینم، لە سەندوووخانەى دلەدا شاردبۆو. زیاتر لەووە کە دەتوانم دەرم نەبڕی؛ بەلام چ دەکەى لە ئەوین؟ ئەو زۆردارە بوو بە ئاگر؛ سەرپۆشی لەسەر لاگرت و دلێشمى دەگەل ئاگر دا و کردییە خۆلەمیش و نەینى ھەموو بە با دان. برۆکانى، ڕوخسارى بە وردەخالى، بەژنى زراوى بەرچاوى کە لە بیچمى ئەلفە و بى ھاوتایە لە دنیاى، نامەخوا ئەوندە جوانن، ناوى خوامان بێردیننەو؛ کە چۆنى دروست کردوو. دلەم - کە خۆى وەک مندالە و عەقلم کالە و پێویستی بە فێربوون ھەبە - ھەتا بگات، وا وەک مندالیکی بچووک کە تازە دەبەنە فێرگە، خەریکی دەرسى ئەلفم؛ ھیشتا تەواو ڕەوانیشم نەکردوو. ئەو یارە زمان شیرینەى کە فێرکاری دلداریمە سالیك ڕەبەق گوێی پێ نەدام؛ تا ھەر نەمام و لە ناو چووم. ئەوسا پیالەى دایە دەستم؛ بۆیە مەستم. ئەو ئازار و جزیادانەش، زۆر ڕەوا بوو. ھەرکەس گەرەکیە و بەنیازە لە بارەگای ئەوینداریى پلەوپایەى وەدەس کەوێ، نابێ لای وا بێ بە بى کار، بە بى ھەلسوور و تەقالا، بە ھیچ دەگا و نامەى پایەى بۆ دەنێرن.

ئەى یار! بمبەخشە کە دەلێم: جزیام کیشا و لە تۆلەیدا پیالەم لە دەستی تۆ وەرگرت. ماملە و سەودا لە بارەگای تۆدا نییە. تۆ ھەمووت بەزەبى و ڕوحمى و ئیمەش تەنیا لەسەرمانە لیت وەپاریین. سەرگەردانتم؛ بە قوربانتم؛ ھەژار و پیر و داماو؛ کۆیلەى خۆتم. گریان و نالەى نەینى نیووەشەوان، دل و ھۆشى لى کردمەو. لەبەرت دەپاریمەو. بەسە ئیتر دەربارەى من، خۆ مەبۆیرە و وردەخالى - کە وەک میسک پڕزاونە سەر پەلکی گۆلى لاڕوومەت - لە منى نزار مەشیرەو! پەردە لادە! بەزەبیت بى. تەنیا جارێک، دەگەل مەلای دلدارى خۆت ڕووخۆش و بەلێن شیرین بە!

زولفان شه که

۱. ئەي شاهيدئ قودسى فه که بهندئ ژ نيقابئ
- تا چەند وه سەرگەشتە بمينين د حيجابئ
۲. بسکين ژ هەريرى تو ژ نوو ماوهري لئ که
- زولفين ژ عەبيرى شه که باقى خەم و تابئ
۳. قشتين د خوه چين-چين بده بهر ميسک و زوبادئ
- تايين د عيسايئ برەشين ب گولابئ
۴. هەريەک ب هەزار رەنگ ل بەژنا تە سەما تين
- خەمرئ و لەف و شەترى و تايين د عيسايئ
۵. من جان يەدئ بەيزايە ژ ئيسان چ خەبەر دەم؟
- من ئاتەشى مووسا ديه گولنارئ شەرابئ

مانای وشەکان:

شەکه: شانه بکه؛ خەم و تاب: خوار و پیچ؛ عيساب، عيسابه: پارچهی توپل پیچ؛ لەف: پیچراو، لوول دراو؛ گول: پۆلوو؛ نار: ئاگر؛ گولنار: گۆلەهەنار؛ ئيسان: ئایسان.

بوختەى مانا:

ئەي دلەبرە ئاسمانیە کهم! بهندی رووبەندە کهت وه که با بتبینين و چیدیکه له ژیر پەردەي دلکوژیدا، مات و سەرگەردان نەمیین. گولاوێکی عەرەقی رووت، لەو بسکه وهک ئاوریشمانەت بیرژنە. که زیە کانت- که هەموو بۆنێکی خوشیان لئ بلاوه- به شانه که. پەرچوو که سەر خشت بووه کانت- که چین لەسەر چین و یستان- بۆنی ميسک و زەبادیان با لئ بۆن بکهين. ئەو تالە بسکانهی که وا کهوتوو نه ژیر هەنیە پیچت، وه دەر خە با بۆنی گولاو بلاو بێ. بسکۆلەي داھیلدراوت، ورده کهزی لوول دراوت، تال-تالە مووی بهر کلاوت،

تای گولینگهی سهر و شهدهت، لهو بالایهی بالاتهوه، سهما دهکهن.

چیم له باسی مووسا داوه که به نیازی سهلکه بزووت، به رهو ئاگریک پهل بووه که دایسا و ئاگر گوتوویه من خواتم و موجزاتی دهستی سپی، به خهلات له خوا پی گه یوه؟ من ئه و ئاگره ی که مووسا، له شیوی پیروژدا دیتی، له باده ی رهنگ گول ههناری لیوی یارم خوی شانداوم. گیانم - که له کورهی نیلی ئه وینداریدا قال بووه - له دهسته سپیه کانی مووسا، روشتیره و سهرتویی موجیزاتانه.

- ٦ میننهت کو ژ بهختی خوه و تالع ب نهسیم
 حوسنا تهیه ئیرو ژ مهرا چوویه نیسای
 ٧ عیشقا مه ژ بهر مهوج و عه جایی بوه ده ریا
 وئ زیروزه بهر کت مه ب دهست هیند و غورایی
 ٨ نهه چه رخی سپهری ژ هه وایا ته و میهری
 سه رگه شته نه ئه و تیک قمه را شوبهی حوبایی
 ٩ وهک با دله زینی تو کومیدی دبه زینی
 عومری مه عه زیزی ب خودی بهس که شیتایی
 ١٠ یا پی ب زیارهت بده مه، یا سه ری ئه نگوشت
 دهستی خوه مه ئافیتی به چاره ریکایی
 ١١ من ری ژ سه رایی ب شه رایی برو مونکیر
 ههتاب ئه بهد ته شنه جه گهرما د سه رایی

مانای وشهکان:

نیساب: راده ی زهکات لی کهوتن؛ نه سیب: بهش؛ عه جاج: گیژه لووکه و فرهته نه؛
 غوراب: جوړی گهمیه ی باده وهیی؛ هیند: هیندوو، هیندی؛ هیندوو: بریه تییه له
 دلر هس و بی بهزهیی؛ نهه: نو؛ حوباب: بلقی سهر ئاو؛ لهز: پهله؛ له زین: پهله کردن؛
 کومید: کویت؛ به زین: غاردان؛ شیتاب: پهله؛ ریکاب: ئاو زهنگی؛ سه راب: تراویلکه؛
 مونکیر: بی باوه؛ ته شنه: تینگ.

بوخته‌ی مانا:

جوانیت له ږاده به‌دهره. زه‌کاتی جوانیت له‌سهره. ئه‌ی خوايه! زۆر منه‌تبارم که من نه‌دار و هه‌زارم و له‌وانه‌یه له زه‌کاتی جوانیه‌که‌ت، به‌شم به‌رکه‌وی و تیر بتبینم. ئه‌وینی من بویته‌ ده‌ریا؛ شه‌پۆل ده‌دا و ده‌که‌وێته‌ فهرته‌نه‌وه و گێژم ده‌دا. له‌شم له‌ ناو ئه‌و ده‌ریایه وه‌کوو گه‌میه‌ی باژۆ وایه و نه‌وسی چنۆک و به‌دکارم، له‌ گه‌میه‌وانی بێ‌فه‌ری هیندۆک، زۆر ئه‌حمه‌ق و دل‌ه‌فته‌ره. زۆر ده‌ترسم شه‌پۆلی ده‌ریای دل‌داریم، له‌پر سه‌رووورم بکا و سه‌رومالم تیدا بچی.

هه‌ر نۆ نه‌هۆمی ئاسمانی به‌ خۆره‌وه، له‌ ناو ده‌ریای ئه‌وینی تۆ، به‌ منیشه‌وه، وه‌ک بلقی سه‌ر ئاو دیار ئه‌ده‌ن و سه‌رگه‌ردانن.

چیته‌ ئه‌ی یار! ئه‌ی سووکه‌له‌ سواری نازدار! بۆچ په‌له‌ته؟ بۆ ئه‌سپی کویت ئاوا به‌ پرتاو غا‌رده‌ده‌ی؟ تۆ نازانی عومری منی و عومری هه‌ره‌خۆشه‌ویستی؟ تۆ بی و خودا، وا زوو مه‌پۆ! په‌له‌ که‌م که‌! که‌س چه‌ز نا‌کا عومری به‌ په‌له‌ ببووری. منی هه‌زاری بێ‌چاره، له‌ ناچاری، ده‌ستم ده‌ قولفی ئاو‌زه‌نگیت وه‌ریناوه. نه‌وه‌کا زوو به‌جیم بێ‌لی و به‌ سه‌رگه‌ردانی و به‌ ویلی بمینمه‌وه. به‌زه‌ییم لی درېغ مه‌که‌! یان ئه‌نگوست نیشان ده‌ تا ږایموسم، یان ږیم ده‌ پای ناو ئاو‌زه‌نگیت ماچ بکه‌م.

هی وا هه‌یه‌ ږوای به‌ دل‌داری نییه و لۆمه‌م ده‌کا. منیش رۆژیک وه‌ک ئه‌وان بووم. له‌ دووی به‌رده‌تراویکه‌ هه‌له‌وه‌دا بووم. به‌لام وا من له‌ سه‌راب ږزگارم بووه و له‌ جیاتی ئاو، باده‌ی ئه‌وین ده‌خۆمه‌وه. بێ‌ ئاگاش له‌ ده‌ردی ئه‌وین، هه‌روا له‌ توونیان تل ئه‌ده‌ن و له‌ عه‌ززه‌تی تنوکیک ئاو، جه‌رگیان ږه‌شه‌.

۱۲ سیرپووش و قیابا مه‌یه‌ ته‌سبیح و موسه‌للا

وه‌ر دابدیرنن ل خوه‌ ئه‌و په‌رده‌ قه‌تابی^۱

۱۳ لیللا وه‌ره‌ ساقی ب دو جامان مه‌ جوان که

موتریب ب ده‌فی ږا بده‌ سینگاه و شه‌بابی

۱. باقی نوسخه‌کان: «وه‌ر دابدیرنن ل خوه‌ فی په‌رده‌ نیقایی»

- ۱۴ وەر گۆھ بدە نایى کو شیرین قەد د سەمايى
پور حەل کر نه مه سئەله قى فه سلى خيتابى
۱۵ جاما نه شه کهرله ب ب مه دەت عەينى حەرامە
فتوا وه نومما حاشیە یا شەرحا لوبابى
۱۶ موفتى مه نهى و نایه و نهى قەولى قەدیمە
باوهر ته نههن؟ گۆھ بدە بهر چەنگ و روبابى
۱۷ نهردا مه چ بازى بنومیتن مه ژی رازى
به ندين د سوئالى و گوشادين د جهوابى
۱۸ ئەز چوومه سەرايى کو شیرین قەد د سەمايى
گۆ ئەف نه «مه لایى» مه یه؟ بى پەرده بلا بى

مانای وشەکان:

قیباب: گومەز؛ موسەللا: جى نوێژ، بەرمال؛ قەتابى: پسایى، درابى؛ سیگاھ: سیگاھ
ئاھەنگ و ھەوايەكە؛ شەباب: شەمشال، بلوێرى ئاسنین؛ فەسلى خیتاب: قسەيەك كە
ھەموو قسان بېرېت؛ حاشیە: پەرەوێژ؛ شەرح: ڕاوە؛ لوباب: كاكلان؛ لوباب: دلان؛
لوباب: ناوی كتيبيكى شەرحە. ئەبولحەسەن محاملى - كە لە ٤١٣ى ھەتاوی مرد -
دايناوه و ئیمامولحەرەمەين، عەبدولمەلیك نەیشابووری (٤٢٠-٤٧٩ كۆچی) شەرحى
کردووه. قەولى قەدیم لە شەرحى شافیعی، بە فتواكانى سەرەتایی شافیعی
(موحه مەدی كۆرى ئیدریس (١٥٠-٢٠٤ كۆچی) دەلین. كە بەر لە چوونی بۆ عیراق
(١٩٤) نووسىونی و كەمیان مان و لە برەو نەكەوتن؛ نەرد: تەختەى تاوولى؛ شەرح:
توى، لا؛ بەند: شەشەدر؛ گوشاد: داشى تەنیا كە دەكوژرى.

پوختەى مانا:

ئەم تەزبىح و دووگەردەمان كەردۆتە ڕازپۆشى خۆمان و لە پەنایان ھەرچی ناپەرەوايە
دەيکەين. وەرە سوفى! با ئەو پەردەى نىوان خۆمان و خەلكى تر پس-پس كەين و
بدرېنين. تۆ بى و خودا، مەيگێتەرە! بە دوو پيالە لەو بادەيە جوانم كەوێ. دەى با

کاکي به‌زمگیریش، به‌هه‌وای شمشال و ده‌فه، ئاهه‌نگیکی سیگاه لی بدا.
کابرای به‌پرسیاری لاسار! تۆ ئه‌و کاته‌ی که یاره به‌ژن نه‌مام و شیرینه‌که‌م دیته سه‌ما و
ده‌نگی بلویر ده‌ویریتی، وه‌ره سه‌یری. بزانه چون مره‌ت ده‌پری و ناچارت ده‌کا کر
بی. مه‌لین باده هه‌موو ده‌مان نار ه‌وایه. به‌لی ئه‌گر یاری شه‌کرلیو نه‌فه‌رموی
بخوره‌وه، نابی وه‌خوین. به‌لام ئه‌و بوخوی بیه‌یتی و خولقم بکا، حه‌لاله وه‌ک گه‌زو‌ی
مازوو. باوه‌ر ناکه‌ن؟ ده‌بروانه شه‌رحی لوباب که مه‌به‌ستم ناو تو‌یی دلی دلدارانه؛ تا
بزانه دلی دلدار فتوای چۆنه؟

مفتی ئیمه ئه‌وینداران، ریشانه‌رمان بلویر و شمشال و سازه. نه‌قسه‌ی کۆن و
له‌کار که‌وتووی له‌دلداریی بی‌خه‌به‌ران. باوه‌ر ناکه‌ی؟ گو‌ی له‌ده‌نگی چه‌نگ و روبایی
بدیره تا تی بگه‌ی.

نه‌ردینی ئه‌وین زۆر سه‌یره. خراپیش بو دلداران بی، قبوولیا‌نه و زۆریش رازین. بو داوا
کردنی مه‌به‌ست، شه‌شده‌رمانه. ناشی هه‌ر ده‌م ببزو‌یتین. له‌وه‌راما که هه‌ر بل‌یین
به‌لی قوربان، له‌گش لا گو‌شادمان داوه و دل‌به‌ر چۆنی ئاره‌زووی بی، لی‌مان ده‌دا و
ده‌مانکوژی و به‌و دۆراندنه‌ش دلخۆشین.

گو‌وه‌ند بوو له‌باره‌گای میر. یاری به‌ژن زراوی ره‌زاشیرینم سه‌مای ده‌کرد. که‌منی
دیت، فه‌رمووی: ئه‌وه مه‌لای خۆمان نییه؟ ده‌با بی‌په‌رده بیته ناو.

به هیشتا ئیره می

- ۱ هیفی و ته و قه دکم ئەز ژ خودانا چه شه می
- ۲ وئ نیگار و سه نه م و پادشه ه و موخته شه می
- ۳ جارنان به نده یی دل سو هتیی مه هجوور قه قه نیر
- ب له بی له علی شه که ربار و ژ عه ینی که ره می
- ۴ پرسیاره ک ل مه جاره ک بکه شیرین ده ه نا
- کو په ری هتینه فیرا قاته ل سهر دهر د و غه می
- ۵ ئه رنه هو دهود ژ سه با بیت وه کی بادی سه با
- دی ژ هیر کو بگه هت دهستی قه یکی چه ره می
- ۶ پرسیارا ل مه بت وه رنه خوه مه هجووری غه ریب
- دی ل کی عه رزه بکم قی غه م و دهر د و ئه له می
- ۷ شه رحی حالی غه می عیشقا ته ژ کوو تیته نویسین^۱
- مه دحی ئه وسافی جه مالا ته کوجا تی ره قه می
- ۸ وئ مه جالی کو جه مالا خوه ته جه للا دکری
- لازمه سه جده بین بهر ته د وئ گا ف و ده می
- ۹ سه جده بن بهر ته ره وایه دحه می مه زه ه ب و دینان
- کی دبت موشریک و کافر ژ وئ شیرین فه می^۲
- ۱۰ حاشه لیله کوو بکم ئه شکره ثان غوسسه و دهر دان
- وهر بسوژم ژ غه می عیشقی تو سهر تا قه ده می

۱. کیشی ئه م له ته به یته بر گه یه ک قورسه و که سیش خوی تی نه گه یاندوه!

۲. ئه میان که مه!

١٠ مه ب سه‌حرای ویسالا خوه ده‌رین تو ژ خودیرا
 وهرنه وه‌فته کوو بین غه‌رقه‌یی به‌حرا عه‌ده‌می
 ١١ ژ گولستانی جه‌مالا ته گوله‌ک بیته زهووری
 ژ دنئی دئی بچتن نافئی به‌هیشتا ئیره‌می

مانای وشه‌کان:

ته‌وقه: ته‌وه‌ققوع، چاو‌هنۆری پیک‌هاتن؛ خودان: خپو؛ حه‌شه‌م: کۆیله و ده‌ست و
 پیوه‌ند؛ موخته‌شه‌م: به‌شهرم و حه‌یا؛ موخته‌شه‌م: پایه‌به‌رز و گه‌وره؛ په‌ریه‌تن:
 داتولان؛ هیر: ئیره؛ په‌یک: قاسید؛ حاشا: به‌جگه؛ حاشه‌لیله‌ه: نه‌به‌خوا، خواگیر بم،
 موشکولۆز مه‌بم؛ کوجا: له‌کوی.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌ی دل‌به‌ره به‌نازه‌که‌م! ئه‌ی بتی ره‌زاشیرینم! ئه‌ی سه‌رداری دل و گیانم! ئه‌ی
 ده‌ریای شهرم و حه‌یایه! ئه‌ی پایه‌به‌رزی بی‌وینه، که‌هه‌زاران دل‌داری هه‌ژار کۆیله‌تن!
 له‌به‌رت ده‌پارپیمه‌وه و هیوادارم دل‌ووان بی و به‌دنگ لالانه‌وه‌که‌م بیی. جار-جار به
 چاوی مه‌رحمه‌ت، نیوه‌ئاوړپکی به‌زه‌یی، وه‌سه‌ر منی کۆیله‌ی دووره‌دیداری خۆت
 وه‌ده‌ی. به‌و لیوه‌ئاله‌ته‌نکانه‌ی- که‌له‌تونگه‌ی شه‌کر ده‌که‌ن و شیرنایه‌تیان لی
 ده‌بارئ- لیم‌بیرسی حالت چۆنه؟ تا بزانی که‌له‌دووریت، ژان و کول‌دایان‌تولاندووم.
 مه‌لا! قسان ده‌بزرکینی؛ کئی گویی له‌پارانه‌وه‌ته؟ ئه‌گه‌ر شنه‌بای به‌یانی- وه‌ک
 په‌پووسلیمانه‌که‌ی سوله‌یمانی- له‌نیوانی یار و تۆدا، نه‌یه و نه‌چی، چۆن تۆ لی‌ره‌له‌و
 کونجی خه‌مخانه‌یه‌دا ده‌ست ده‌گا به‌قاسیدی باره‌گای یار؟ کئی نامه‌ی پر پارانه‌وه‌ت
 ده‌باته‌حه‌ره‌مه‌سرای میر؟ ئه‌گه‌ر سروه‌ئو پیاوه‌تییه‌ی بکردایه و به‌زه‌ی پیتما به‌هاتایه و
 بیتوانیایه‌کاریک‌بکا، یار له‌ده‌ردم‌ئاگادار بی و ئه‌وه‌خوایه، لیم‌بیرسی، کارم‌باشه.
 ئه‌گینا منی بیکه‌سی ئاواره و سه‌رگه‌ردان و ویل، باری ده‌رد و غه‌م و ئازار، له‌لای چ
 که‌سی هه‌ل‌پژم و چۆن ده‌ردی خۆم به‌نامۆ و ئه‌غیار بی‌ژم؟
 خوا ئه‌یزانی هه‌زار ئه‌ونده‌ش بسووتیم و له‌ئاگری ئه‌وینیدا هه‌ل‌پروژیم و سه‌رتاپام بی‌یته
 قه‌قه‌سه‌س، جگه‌له‌یار، نه‌ینی دل‌لای هیچ‌که‌سی نادرکینم.

دهسا ئه ی یار! تۆ بی و خودا، به دیداریک لهو ده ریای خه مه م ده ربینه؛ تا به جاریک نه خنکاو و نه فیه و تاوم، بمخه سه ر سارای هینمی و ریم نیشان ده چون ده توانم تۆ ببینم. له گولجاری جوانی تۆوه، ته نیا چلیک خو بنویتی، له دنیا دا ناوی به هه شتی ئه و دنیا، له بیر خه لک ده چیته وه.

جوانیه که ی تۆ، ته نانه ت له خه م و کولی منیش زۆر زۆر تره. ئه گه ر باسی ده ردی ئه وین، له بهر زۆری، زۆر دژواره بیته نووسین، له توانای کام نووسه ردایه په سنی جوانی تۆ بژمیری؟ یان به کتیی بسپیری؟

له و کاته دا که روخسارت روو به دنیا خو ده رده خا، له سه ر هه موو که س پئویسته ده سته وله جی سوژده به ری و کرپنۆش بکا. سوژده بردن به ره و رووی تۆ- که تاقانه ی له جوانیدا- به هه موو مه زه ب و دینیک راست و دروست و په وایه. ئه و که سه ی برپا نه هیئی و لای وا بی که س وه ک تۆ ده چی و شه ریکت بو پهیدا بکا، هه ر به گفتی لێوه شیرینه کانی خۆت، کافره و له دین ده رچوووه. چون کافر و دلپه شیکه و چه ند خوینتاله ئه و بی تاله ی برپای به ده می شیرینت نه هینا بی؛ که وینه ی نه بووه و نه ده بییت.

- ۱۲ گه ر بيم بهر ته سوجوودئ د دهما كهشف و شوهوودئ
م ل دل دئ بدرت بهرتهوئ نوورا قیده می
۱۳ «قَبْلَتِي وَجْهُكَ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ»
ب دو ئه برووی ته جانا دخورم ئه ز قه سه می
۱۴ موویه کی ئه ز ژ ته نادم ب دوسه د زین و شیرینان
ج ده بت گه ر تو حه سیب کی مه ب فه رهاد و مه می
۱۵ ته فه رهنگ و عه ره بستان و مه جهر تیک ستاندن
جه له وئ خوهش فه گه رین هاتییه نؤبا عه جه می
۱۶ ما ژ دیوانئ سه عاده ت سه کری شوبه ی «مه لایئ»
تو ب نا قئ م گه دایئ بکشینه قه له می

مانای وشه کان:

که شف و شهود: دیاری دان و حازر بوون؛ له زاراوه ی سۆفیاندا بهو دهمه ده لاین که ده گهل خوا تیکهل ده بن و له نیزیکه وه خوا به چاوی گیان ده بینن؛ قیده م: ههره پیشوو، ئەزەل؛ قېلتی: ڕووگهی من؛ وجھک: ڕوخساری تۆ؛ فی کُل: له ههموو؛ صَباح: به یانی؛ مساء: ئیوارە؛ قەسەم: سویند؛ زین: دلەبەری مەم، که دلەبەر و دلداریکی کوردی به ناوبانگن و به یتیان به کرمانجی و سۆرانی ههیه و شیخ ئەحمەدی خانی (۱۰۶۱-۱۱۱۹ ک.م) کتییی به شیعی لهو باره وه به ناوی «مەموزین» داناوه و به زۆر زمان وه رگه راوه و له دنیا دا به ناوبانگه. هه ژاریش ئەوه که ی خانی به سۆرانی وه رگه راوه و چەند جارانیش چاپ کراوه. شیرین: ژنی خوسره وی پاشای ئیران بوو؛ فهرهاد ناویکی کوردی که لهو پری به ردب، شهیدای بیوو. خوسره و پپی گوت: شیرینت ئەده می، بهو مهرجه که ژی بیستوونم بۆ کون بکه ی. فهرهاد بیستونی کون کرد و به تهما بوو شا به لینه که ی پیک بینن. به لام درۆی ده گهل کرا و قاو داخرا که شیرین مرد. فهرهاد له تاوی شیرینی، ههر بهو قولینگه ی دهستی خۆی، ههست وخوستی له خۆ پری و له ریی گیانه شیرینه که ی، گیانی شیرینی بهخت کرد. پادشای به دفه ر، سه ره پای بی نامووسییه که ی، قه تلشی کرد.

چیرۆکی فهرهاد و شیرین، له لایهن دوو بوژی کورده وه هۆنراوه ته وه: یه کیان «ئەلیاسی نیزیامی» که له نیوان سالانی پله ی چواره می سه ده ی شه شی کۆچی-مانگی، له مه لبه ندی گه نجه ی ئاران، پای ناوه ته ناو دنیا وه و له یه که مین ده یه ی ساله کانی چه رخی هه وته مددا مردو وه. شیرین و فهرهاد ه که ی ئەو به فارسییه و له راستیشدا دادی داوه و ههموو بوژی و ئەدی بی فارسی زمانی بۆردا ون. دوه م «خانای قوبادی» کوردی گۆرانه. که میژووی ژینی نازانین. به کوردی هۆندوو یه ته وه و چاپ کراوه و نموونه یه کی بی وینه یه. مه جەر: مه جارستان؛ عه جه م: خه لکی ئیران، خاکی ئیران؛ سه، سه ح: بیستن؛ سه کری: بیستراو.

پوخته ی مانا:

من هه رکاتی له گه لتا ڕووبه ڕوو ده بم و چاوم به دیمه نی پاکت پیرو ز ده بی و سوژده ی سوپاس ده به مه بهر ئەو به ژن و بالا به رزه ی تۆ، نووری ههره پیشینه و له دوا

نەھاتووت، تیشک ئەداتە دلمەو و تاریکیم لەبەر دەرهوئ. ھەموو بەیانی و ئیواران، سوژدە بەرەو میحرابی برۆی تۆ دەبەم. پرووی تۆ تەنیا پرووگە ی منە. گیانە سویندم بە دوو برۆت، کە من تالێک لە مووی کەزیت، بە سەد جوانی وەکوو زین و شیرین ناگۆرمەو. دەیسە خۆ قیامەت را نایێ کە تۆش ئیمە بە فەرھاد یان مەم بزانی و بە تیلە ی چاو، لیم بروانی. باسی جوانیت عەرەبستان و فەرەنگ و مەجارستانیشی داگرت. ئەمجارە نۆرە ی ئیرانە کە بە جوانی خۆت، بەر خۆی بدە ی. جلەوی ئەسپت بادەو بەرەو ئیران! با لە جوانیت بێبەش نەبن.

شیایوی باسە: عوسمانییەکان لە پۆژگاری ژیا نی مەلا، عەرەبستانیان گرتبوو؛ مەجارستان و زۆر بەشیان لە ئوروا لە دەستا بوو. ھەمیشەش دەگەل ئیراندا، لە شەر و مشتومردا بوون. وەک مەجنوونە کە ی عامیری، کە لێیان پرس ی دەربارە ی ئیمام عەلی و معاویە تۆ چی ئەلێی؟ حوکم بە کامیان پەوا یە؟ گوتی: ئەگەر راست دەوئ، حوکم شیایوی لەیلای منە و بۆ ھەموو کەس ناپەوا یە. مەلای دلدار ی سەلمایەش، دەلی: داگیر کردنی دنیا یە ھەر بۆ جوانیی ئەو دل بەرە ی من پەوا یە و تائەو ھەبێ، ھیچ سولتانێک پێی ناکەوئ بلی من ھەم.

لە بارە گای بەختەو ەریی - کە سەراو پەردە کە ی تۆیە - لە دەفتەری سیایی ناوی بەختەو ەران بە دیدارت، بیستوو تە لە شوینێک ناوی کۆلکە مەلایە ک نووسرابێ؟ ئەگەر ھەبوو، ئەوا من ی پارسە کە ی بەر بارە گاشت، لە پەنا ئەودا بنووسە!

یان: زۆر ناجۆرە ناوی گەدا و کۆلکە مەلا دە دەفتەری تۆدا ھەبن. رێیان ناکەوئ بێنە ناو. ئەگەر بیستت کە ناوی من ی پارسە ک و کۆلکە مەلا، لە دەفتەری دلدارانتدا نووسراو، بۆخۆت قەلەمیان بکێشە! ھەر ئەو قەلەم لێ کێشانەت، کە بەو دەستە ناسکانەت دەیانکێشی، گەورەترین مایە ی بەخت و تالحمانە.

کوفانا گیان

۱	غہما عیشقی پہر پھتم تہز سہراسہر تیک بہہیتم تہز	حہبیا غہمرہوین کانئ ژ دہردئ فہرق و ہيجرانئ
۲	فیراقا دلہہرا رندہ موسلمانہک درئ من دہ	بہہیتم ہہر وہ کی فندہ خہبہر بت بالئ سولتانی
۳	خہبہر بت بال شہکہرخایی کو میرہ بہلکہ بیر نایی	شہپال و خووب و زیبایی تہسیرہک وئ د زیندانی
۴	تہسیرم لہرزہ و تافئ ژ حہبسا وئ قہ من نافئ	نہ تاقہت فئ نہ پہروا فئ بکم فہریاد و تہفغانئ
۵	م نافیت تہز ب فریاد کم سہحی دئ شوبہئ فہرہاد کم	ل زولما دلہہرئ داد کم بدم پرووحئ ژ کوفانی
۶	ژ کوفانا تہ شیرینی در پڑم ہیسترتین خوینی	دنالم شوبہئ گوینی وہ کی تافئ د بارانی

مانای وشہکان:

پہر پھتم: برژانی لہ راہدہ بہدہر؛ بہہیتن: توانہوہ و چوقان؛ رند: جوان و لہبار؛ فند: مؤم؛
بال: نک، کن، لا؛ لہرزہ و تاف: تا و لہرز؛ پہروا: تابشت، ترس؛ فہریاد و تہفغان: داد و
ہاوار؛ سہحی: بہراستی؛ گوین: بالداریکی شہویددارہ و ہہر دہنالی؛ تافن بارانی: تاوی
باران، ریژنہ؛ ہیسترت: تہسرین، ہرس؛ کوفان: عہزہت، دہرد و کول و کہسہر.

پوخته‌ی مانا:

گه‌ه‌ی ئه‌وین وای برژاندم، له‌ که‌لک بووم. به‌ تینی ده‌ردی جودایی، هه‌موو له‌شم
تواوه‌ته‌وه و داتولاوه. له‌و توانه‌وه‌ی له‌شی کزم- که‌ زه‌ردیشه و وه‌ک مۆم ده‌چی-
ده‌کری شه‌مم لئ‌ درووس که‌ن و داگیرسیم. خۆشه‌ویستی خه‌مه‌روینی له‌ جوانیدا بی
تا و بی وینه له‌ کوپیه ده‌فریادم بی؟ کوا موسولمانی خیره‌ومه‌ند تووشم بی و له‌ پای
خودا، خۆ ماندوو کا؛ ده‌نگ و باسی که‌ساسیی من، به‌و سولتانی گش جوانانه
بگه‌یه‌نی؟ ئه‌و سولتانی مه‌له‌بندی هه‌موو نازداران، خونچیلانه و خوین شیرین و جوان و
باش و به‌ئاکاره و له‌ کاتی قسه‌ کردنا، شه‌کری له‌ زاری ده‌باری. موسولمانه‌که‌ی
خیره‌ومه‌ند، به‌و نیشانه‌ی من ده‌لیم با بیناسی. ئه‌و له‌ سه‌ر جوانان ئه‌میره و
کاروباری دل‌به‌ران و دل‌داران گشتی لای ئه‌وه. سه‌ری قاله؛ له‌وانه‌یه هه‌ر له‌ بیریشی
نه‌مابی که‌ یه‌خسیریک له‌ زیندانی دل‌اندا، بی‌ده‌ره‌تانه. به‌لئ‌ ئه‌و یه‌خسیره منم.
سه‌ره‌پای دیلی، له‌ زۆر تای تاسه و ئاره‌زووی تابه‌تای ئه‌و که‌زیه به‌له‌رزانه‌ی ئه‌و،
تووشی تووشی و له‌رز و هه‌لچۆقانیان کردووم. هیز و تابشتم نه‌ماوه. ناشمه‌وی له
به‌ندی ئه‌ودا هاوار بکه‌م. بلیم زولمم لئ‌ کراوه. راست ده‌وی من ده‌مه‌وی ده‌رسیک
له‌ فه‌ره‌اد فی‌ر بیم: گیانی خۆم له‌ عه‌ززه‌ت دینی دیداری یاری شیرینم به‌ قوربان
که‌م. له‌ عه‌ززه‌ت تۆی گیانی شیرین، شه‌و هه‌تا رۆژ، وه‌کوو گو‌یین ده‌نالینم. وه‌ک
رێژنه‌ی تاوی بارانی، فرمیسکی خوین، له‌ چاوانم داده‌بارن.

٧

وه‌کی به‌رقا بوهاری ئه‌ز   ژ ده‌ست چه‌شمین خوماری ئه‌ز
دکم فه‌ریاد و زاری ئه‌ز   مه‌گه‌ر جاره‌ک کی ئیحسان

٨

تو بو‌ر ئیحسان و خوه‌ی نه‌شمی   ل ده‌رویشان ئاب خه‌شمی
چیستن گه‌ر بنی‌ف چه‌شمی   نه‌زه‌رکی توولا ئاستانی
(یان: تو ل ئاستانی)

١. شیاوی گێترانه‌ویه: شه‌رح‌ده‌ری ئه‌م دیوانه به‌ عه‌ره‌بی، نووسیه‌یه‌تی: «شیخ عه‌لی فنده‌کی»
گو‌تی: له‌ خه‌وما شیخی جزیریم چاو پی‌که‌وت. گوتم قوربان، تۆ «ئاب خه‌شمی» که‌ فه‌رمووه، من
لام وایه «ئا» یه‌که‌ زیاده؛ تی ناگه‌م. مه‌لا فه‌رمووی: تۆ نازانی! «ئا» له‌ مانای «ئاری» دایه و زۆر له‌ کورد
ده‌کاری دینن. «هه‌زار»

- ۹ ل من پرسه‌ک ب دلدارئ دبت هه‌مپای دیداری
فه وه‌ستایم د فره‌رواری ل عه‌بدی خوه که فره‌مانی
- ۱۰ د فره‌مانی فه وه‌ستایم دبه‌ندا خدمه‌تی دایم
وه‌کی گۆی بی‌سه‌روپایم هه‌مان لیدی توچه‌وگانی
- ۱۱ ل به‌ر چه‌وگان و کاشوویان ژ ده‌ربا تورک و هیندوویان
دبازم هه‌روه‌کی گوویان ده‌مائو تینه مه‌یدانی
- ۱۲ ده‌مائو تین ب بازی تین دگهل قه‌وسین شیرازی تین
چ مووکارن؟ د تازی تین ب ده‌عوا تینه لیک‌دانی
- ۱۳ ب ده‌عوا تین مه‌یه‌غما کن د عامی شوور و غه‌وگا کن
سواش و فیتنه‌یان راکن ب شیر ئه‌و تینه تالانی
- ۱۴ دو تالانچی دمه‌شه‌وور تی ژ مه‌عه‌دن عه‌ینی کافوور تی
د تیکهل زولمه‌ت و نوور تی مه‌کوفری دی د ئیمانی

مانای وشه‌کان:

خۆی: خێو؛ خه‌شم: ړک؛ نه‌شم: ناوی به‌رز و پایه‌ی به‌رز؛ هه‌مپا: به‌رانبه‌ر؛ فره‌وار:
فره‌مان؛ هه‌مان: ئیتر ئاماده‌یه؛ کاشۆ: دای سه‌رخواری گه‌مه‌ی شه‌قین؛ دبازم: غار
ده‌ده‌م؛ بازی: گه‌مه؛ تازی: ږووت؛ مووکار: ژور تیژ که موو هه‌لده‌گری؛ ده‌عوا: شه‌ر؛
یه‌غما: تالان؛ عامی: ئاپوره‌ی خه‌لک؛ شوور و غه‌وگا: پشیوی و هه‌را-هه‌را؛ سواش:
شه‌ر و دمه‌قاله؛ مه‌عه‌دن: کان؛ عه‌ین: کانی.

بوخته‌ی مانا:

له ده‌ست ئه‌و چاوه مه‌ستانه‌ت، که له‌ودوی په‌چه‌ی رووبه‌نده‌وه هه‌ر گرشه-گرشیانه
و وه‌ک برووسکه‌ی هه‌وری پری مانگی گولان، ده‌ترووسکین و تریشقه و گرمه و

بارانيان بە شوپندا دى، ئەوا منىش ۋە ھەكوو ھەۋرى بەھاران، ئالە-ئالەم دى ۋە بە تاو ئەسرەن دەبارىنم؛ ئەسرەننى خوين. دەلېم جارىك بە بارىكدا، بەزەت بە منى ھەژاردا بى. دەزانم ھەر يېم بزانى، بەزەت دادىت. ئەتۇ زۇر چاك ۋە پىچاكە ۋە دلوۋقانى ۋە لە راست پروت ۋە گەدايان پىك لە دل ناگرى. ھەموو ئاۋاتى من ھېندە: كە جارىكيان، لە گۆشېكرا، بە چاۋى كز، لە ئاسانەكەت بىنۆرم. تۆش بە تىلەى چاۋەكانت، تولىەى بەر ئاستانەى خۆت تاشا كەى. ئەگەر ۋا كەى، چ ناقەۋمىت ۋە بەو دىدارە، دىۋارى كابە ناروۋخى. ئەگەر ھەر ناشەۋى بىمىنى، پىسىكى لە حالەم كە؛ كە پىرسىارت لە من، كەمتر لە دىدارت نىيە بۇ من. ئىتر دىدارە يا پىرسىار، بە دەست خۆتە. ئەمەن كۆپلەم؛ لە خەزمەتدام. چ فەرمانىك بەدەى، سازم بەجىي بىنم. ۋە ھەكوو گۆى بازى ئامادەم لەبەر شەقتا. سەرى سەركىش ۋە پاى پاكردنم لائىن. بە گىان ۋە دل، بە ئاۋاتم بە گۆچانت خەلاتم كەى. چ خۆشە دل ۋە ھەكوو گۆيەك لە مەيدانا ۋە دوو يارىكەر، يەكئى چاۋت- كە ۋەك توركان، لە حاند بى دەستەلاتان زالم ۋە تىژن- ئەۋىتر، كەزىەكانى پەنگ شەۋەت- ۋىنەى چەتەى ھىندى بىئامان- ۋەبەر كاشۋى دەن ۋە پائىدەن!

گەلىك جار، پىچ ۋە بسكى تۇ، دەگەل چاۋت، بە شىرى خۋارى دوو برۆۋە- كە ۋەك جوۋتىك كەۋانى كارى شىرازن ۋە تىرى مژۇلان داۋىژن- دىنە يارى شىر ۋە تىر ۋە كەۋان بازى. بەلام چەند شىرى موۋكارن ۋە لە كالانىش دەرەكشاۋن. دوو شىرى برۆت، بە رىژنەى تىر دەگەنە يەك؛ پىۋا لاي ۋايە شەپيان لە ناۋ خۆياندايە. كەچى نەخىر كىشە بۇ دلى مەلايە؛ ھاتوۋن تالانى دل بىكەن؛ ھەرا ۋە ئازاۋە بەرپاكەن؛ قىامەت لە دىنايە پاكەن؛ پىزى دلان بشىۋىنن؛ ھەرا ۋە ھورىا لە ناۋ خەلكا بىننەۋە. سەرتەرىدەى ئەۋ دزانەش، چاۋەكانن؛ ھەر ئەۋانن بۇ تالانى دلى ھەژار، بەناۋبانگن. شىرى برۆ ۋە كار دەخەن؛ ھەلدەكەنە سەر دلداران دلىان دەبەن. ئەمما چەند تالانچى جوانن؟ دلدار ھەز دەكا بىيانىنى ۋە سەد جار گىانى بدورپىنن. سىپى ۋە پەشن؛ ۋاتا دوو چاۋى بەلەكن. سىپىيەتى لە كانى كافوور سىپىتر؛ پەشپەتتەكەش ۋە ھەكوو ئەۋ تارىكستانەى ئاۋى ھەياتى تىدايە. سەپىرە چلۇن تارىكى ۋە نوور گەيۋنە يەك؟! ئىمە كە لىيان دەپروانىن، كوفىرمان دىتە بەرچاۋان، كە دەناۋ خۋاناسىندايە.

- ۱۵ مه کوفری دی د ئیسلام بی ژ شهوقی زولمهت و شام بی
- ۱۶ ژ زولفان عه‌نبه‌ری خام بی دو زولفی عه‌نبه‌رئه‌فشان
- ۱۷ دلی من وان خه‌ده‌نگ لی دا دو چه‌شمی سیحری فه‌تتان
- ۱۸ ل سه‌لوا مار ل‌قین پیدا د بورجا رۆز و شهب تیدا
- ۱۹ ژ باتین تیر ب خه‌ف هاتن ل به‌ر به‌ندا نیقابا وی
- ۲۰ جه‌مالا ماهتابا وی هه‌یف بوو ئه‌و د زولماتی
- ۲۱ کو نووری دا سه‌ماواتی قه‌مه‌ر هات راستی په‌روینان
- ۲۲ م نیرگز دین د نه‌سرینان د باغی من مه‌دام دل تی
- ۲۳ بنه‌فش و ته‌رح و سونبول تی ل دیمی سونبولان سه‌ردان
- ۲۴ ل ماهی عه‌قره‌بان گه‌ردان ژ عیشقی له‌و «مه‌لا» خه‌سته
- ژ هوش و عاقلی ره‌سته ل ده‌ر گۆشین د مه‌یخانی

مانای وشه‌کان:

شام: شه‌و؛ ئه‌فشان: بلاوکه‌ره‌وه؛ فه‌تتان: جوانی دل‌شیوین؛ لقین: جوولان، بزووتن؛ له‌ف: پیچ؛ تیپ: کۆمه‌لیکی له‌شکر؛ گریبان: به‌رۆک، پیسیر؛ فه‌تل: لیک هالاو، بادراو؛ سه‌یوان: سایه‌ده‌ر؛ سه‌یوان: خه‌رمانه؛ خه‌مل: رازاندنه‌وه، رازانه‌وه؛ جنه‌سری:

دار خورمایەکی نایابە؛ چەقین: خوار بوونەو، چەمانەو، گەردان: لە گەردان، بەدەورەدا؛ خەست: تیز و تۆخ؛ خەستە: نەخۆش و ماندوو؛ حەرف: کەنار؛ حەرف: تیز لە چێژەدا؛ حەرف: پیت؛ رەستە: رزگاربوو؛ دەرگوش: جۆلانەی بە گوریس و پەرۆ کە نەخۆشی تیدا دەحاویننەو.

پوختە ی مانا:

بۆچی دەلێم کوفرم لە ئیسلامدا دیو؟ زولفی رەشی - کە عەنبەری خاوە بەردەگرن - ھاتبوونە دەوری خالانی و دەتگوت تاریکایی شەو، دەوری رۆخساری وەک رۆژی بەتیریزی یارمی داو. ئەو رۆخسارە لە پاکیدا، وەک ئیمانی موسوڵمانی خوداناسی بەراستیە. زولف و خالە رەشەکانیش، وەک کافر دلیان رەشە. ئاوا من ئیسلام و کوفرم پێکەو، دین.

پرچی عەنبەر دەپرژین، لیوێکانی ھیند شیرین، تۆ ئیزی بوونە شەکراوا. چاوی جادووی دل شین، ھەر ئەوان بوون دلی منیان بەر تیران دا. لەو مزلگە ئاسمانی رۆخساری پاکرا - کە وەک رۆژ لە ناو شەودایە - دلم تیرەباران کرا. دوو رەشماری کەزی یارم، لە بالای راستی وەک سەوولی، جوولانەو. وەک سەرخۆشان تلیان دەدا و دەیانروانییە ئەم تیرھاویشتنە چاوان. جەرگ و دل پێکانی منیان، بە خۆش و سەیر دەزانی و سەیریان دەکرد. کەزی رەشمار، ھەر دوو نەبوون؛ زۆر بوون. ریز بە ریز و تەکووز وەک تپیی لەشکری راپھێندراو، ھاتنە پێش. ھیندیکیان لە گەردن ھالان و سەریان گەیانە سەر بەرۆک. لەبەر دوگمە و بشکوژی سەر بەرۆکییەو، بە دزییەو، زۆر تیر دابارییە ھەناوم.

لە بن بەندی رۆوبەندیدا، لە ژێر ئەو بسکە لوولانە - کە بەر توێڵ پێچی کەوتبوون - جوانی ھەنیە وەک تریفە مانگەشەو، دەبریکاو. ھەنیە یارم، وەک مانگی چارەدەشەویک دی؛ کە ھەنیە پێچ خۆی لی کردبوو خەرمانە.

رۆخساری دەناو بسکاندا، وەک مانگ لە ناو تاریکاییدا، دەینواند. بە ئایەتان سویتندی دەخۆم کە تیشکی رۆخساری یارم، رۆوناکیی دایە ئاسمان. بورجی ئەسەد، خۆی بەرانبەر بە میزان کرد. وەک چۆن چاوە مەستەکانی، لەراست برۆی وەک تەرازووی نازکیشانی، خۆ دەنوین، مانگ و ھیشووی ئەستێرە کۆ، ھاتنە پال یەک. تا وەک ناو

چهوانى يار و ليزگه مروارى سهرتويلى، خو نيشان دهن. كوئستيرهى بورجى ميزان و
 نهسد و پيرو، مانگيش پيرا. ههرهيك مومي خوئ هه لكرد و لاله به دهست به به هانهى
 رازاندنه وهى نهو روخساره، هاتنه ديدار. كه له خوئان جوانترين چاو پي بكهوئ.
 نهدى منى دلدارى ژار، كه پر كولم و دلم بو گول ده كوركيتي، لهو به زن و بالا و
 روخساره، چيم بهدى كرد؟! نيزگسى كالى چاوانى، له كه ناريش لاجانگى سبي وهك
 نه سرين، له ناو باغچهى به هه شتى نهو روخساره دا- كه دلم باغه وانييه تى و لتي
 دهرناچي - به زنى وهك دارى جنه سرى - كه خورمايه كى زور شوخ و زور بهرشيرين و
 نايابه - هه لو يستابوو؛ ههر شيرنايى لي ده بارى. بسكى بونخوشي وهك سوين، گولى
 پروومت، وه نه وشه خال، چلى پيشووى سهر و شه دهى، گولى سملى
 په رچوو كه كهى، گشتى له ريحان بونخوشت، له ره شه ريحانه ره شتر، نووسه رى
 قودرتهى خودا، له شيوه خه تى ريحان، نووسيوونى و سهرى خوار كردبوونه وه. كه زيه
 بون سونبوله كانى، سهرين له روخسارى ده دا. به سهر بسكى وهك سوينيدا
 چه مابوون و گشت لا دهورى په رهى گولى سهر پروومتى ئاليان دابوو. كه زيه كانى
 سهر چه ماوهم، وهك دوو پشكى له عه نهر دروست كرابن و هاتبنه گيان، بهدى ده كرد؛
 كه پاسى لاجانگى ده دهن. نهو لاجانگهى ئاوى ژيانى تيدايه و له دهورى مانگيش
 ده سووران؛ كه مانگ له بورجى عه قره بدا، زور به تيشكه. بويه مه لا نه مړو له باسى
 دلداريى، هينده خهسته و قسه كانى هينده كرژن؛ چونكه بادهى توند و تيز و
 خهست وخوئى نهوينى ده خوارد دراوه و مهست و كه له لا كه وتووه. لهو شتانهى كه ناو
 نراون عه قل و هوش، رزگار بووه؛ هيزى بزوونى نه ماوه. نهوا له ناو مه يخانه دا، خراوه ته
 جولا نه وه و رايدنه زين؛ به پيرى، مندا ل بؤته وه!
 «مه حوى» ده لئ:

له پي كه وتووم و نه قسم بو ههوا ده شنى وه كوو مندا ل
 له بهر پيرى سهرم خوى ناگرئ، من تازه پي ده گرم!

سه مه ن سايان

۱ ب حوسنا «احسن التَّقْوِيم» ب زاهير سووره تي زاتي
نه زهر دى «عَلَّمَ الْأَسْمَاء» و باتين عه يني ميرثاتي

ماناي وشه كان:

احسن: باشترين، جوانترين؛ تقويم: راست و ږيک کردن، هه لڅسته وه؛ سووره ت:
ويته؛ زات: خو؛ زات: بريه تيبه له خودا؛ علم: فيري کرد؛ اسماء: ناوان؛ زاهير و
باتين: دهر و ژوور؛ عه ين: ههر خودي؛ عه ين: چاو؛ عه ين: خوړ؛ ميرثات: ئاويته.

پوخته ي مانا:

خوا فهرموويه: «ئاده م نوينه ري خودايه له سهر زه وين؛ هه موو ناويکيشي فير کرد.»
فهرمووشيه تي: «ئيمه مرومان جوانترين و ږيک وييک تر له ههر شتيک هه لڅسته وه.»
پينغه مبهري خواش (د) فهرموويه: «خوا ئينساني له سهر ويته ي خو ي ساز داوه.»
جا نه گهر له دل بهري من ورد بيه وه و ناگايه کت له و ثايه ت و فهرموودانه ي خودا و
پينغه مبهريش هه بيت، زور شت لي حالي ده ي. له رواله ته که ي پروانه و نه و جواني و
نه و دل پينځيه ي بينه بهر چاو! تا بزاني نه و که سه ي نه وي له شکلي خو ي هه لڅسته وه،
چون جوانيکه و چون ههر ته نيا نه وه که ده ي پهرستري و که سي تر نا. خو نه گهر به
چاوي دلت، ورد تر له رواله ت پرواني و قوولتر بچيته ژوور وه، تيده گهي که جواني و
ږيکي نه ندامي نه و دل بهري من، جگه له ئاويته نييه، که بهر مو خوړ راگيراه و جواني
سيما و به ژن و بالاي، تيشکيکي جواني خودايه داويه ته وه.

۲ د پابووسا سه مه ن سايي م نيري به ژن و بالايي
«لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ، أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ»

ماناي وشه كان:

بووس: ماچ؛ سه مهن: گولي ياسه مهنه؛ سا: وشه ي پاش بهنده، به مانا: وه كوو، وردكه، خوليدهر ديت؛ سه مهن سا: وهك ياسه مهن بهر پي دهر، خو له ياسه مهن دهر؛ لعلی: شايه تا من؛ ابلغ: بگم؛ اسباب: لايهن و پي پيلكه و كه نار؛ سموات: ئاسمانان، بلندايان.

بوخته ي مانا:

ئهو پاوپله ناسكانه ي - كه ياسه مهن ئه گهر بوي بلوي ماچيان كا و خويان لي دا، شانازي به به ختي ده كا و همه ميشه بهو ئاواته وه له رييازي كه وتوته وه - په لامارم دا ماچيان كه م و خوم خسته سهر پيلاوه كه ي. لهو خواره وه خيسه م له به ژن و بالاي كرد و تيم هه لپواني. دلي نه زان، ئاره زوويه كي به دلدا هات كه: بهلكوو روظيكي له روظان، بگمه سه يري ئاسمانى جوانى ئهو بالايه و پروانمه مانگي روخسارى. به لام دله نه زانه كه م وهك فيرعه ون لني شيواوو. وه كوو قورئان باسى ده كا، كه له وهرامى مووسادا به هامانه وه زيره كه ي خوي گوتوو: هامان بور جيكم بو ساز كه، به شكوو بهويدا بگمه پله - پله ي ئاسمانان و كه نار هكاني بگه ريم؛ تا بزائم ئهو خوايه ي مووسا له كوييه؟! خه يال پلاوى دله كه م، وهك خه يال پلاوى فيرعه ون، پروبووچه و دهستي به بالا راناگات.

۳ رُفَي تَه قَوِيْمَي ئِيْنَسَانِي نَه زَه ردا سِيرَرِي سَوْبَحَانِي
«فَهْذَا الْوَجْهُ مِنْ أَجْلِي بَرَاهِيْنٍ وَ آيَاتٍ»

ماناي وشه كان:

ئينسان: مرؤ؛ ئينسان: ئهم جوړه؛ ئينسان: بييله ي چاو؛ سوبحان: پاك و دوور له هه له؛ سوبحاني: خودايي؛ فهدا: ئهمه؛ وجه: روخسار؛ اجلي: روشنتر؛ براهين: بورهانگه ل؛ بورهان: به لگه؛ آيات: ئايه تان، آيت: نيشانه.

بوخته ي مانا:

ههر چاوپيكي كه خاوه ني بييله يه كي بينا بي و بهو پروانيته ياري من - كه نمونه ي

ھەرە جوانی دروست کردنی ئینسانە و بەو جوۆرە کە نھینی خوا، بۆ نیشان دانی دەسکاری بێ ھاوتای خۆی شانی داوہ- کافریش بێ، ناچار دەبی ئیمان بێنی. چونکە ئەو روخسارە پاکە، رۆشنتر و بەھیزترین بەلگە و نیشانە ی قودرەتی لە بنە نەھاتووی خودایە.

۴ کو نووری عیشتی لامیع دەت ل توری قەلبی جامع دەت
دسەیرا «بَرَزْخُ الاسْمَاءِ، نِهَايَاتُ بَدَايَاتِي»

مانای وشەکان:

لامیع: ترووسکەدەر؛ جامع: کۆ، کۆکەرەوہ؛ سەیر: گەشت؛ بەرزەخ: بەرزەک، نیوان، لەمپەر، ماوہیەک دەناو دوودەمدا؛ نهایات: پاشینەکان؛ بدایات: پێشینەکان.

پوختە ی مانا:

ئەوینداری راست و دروست، گەرەک بیرى بلاو نەبێت؛ جگە لە یار، هیچ شتی بە دلدا نەیت. دلێ بۆ یار کۆکاتەوہ و خرۆپر بیدا بە یار و ئاو و ھێچ نەداتەوہ، کە یاری لە بیر باتەوہ. جا ئەوسایە ئەبێ ھومیدیکی ھەبێ کە ترووسکە ی نووری خودای ئەوینداران، وەک چۆن لە کیوی تووری دا، لەویش بدا و لە ڕووناکی ئەو تیشکە بە ناو ناوہکانی خوادا- کە ھەریەکیک لەو ناوانە جوۆرە بار و حالەتیک لە پێرەوی پێ پەیدا دەکا- پێ ھەلینێ. ئەوہ خواپە بەشکوو بگاتە ھەواری بەختیاری و بە یە کجاری لە گەل یاری ھەرنەزارداری کۆوہ بیت. سوپاس بۆ خوا کە من لەم گەشت و سەفەرە پرخەتەرە، گەشتووومە دواییەکانی تازە دەست پیکراوہ کانم.

نازانم کێ گوتوویە:

دنیالە دلما ناحەوینمەوہ گشکی دەرەستە وە دۆس دریاوہ

۵ نیشانین توررەیی توغرا د وەسفی زوھرە سیمایان
«لِعِنَانِ الْجَلِّيِّ مِنْ بَرَاعَاتِ الْعِبَارَاتِ»

ماناى وشه كان:

عينوان: نيشان و به لگه؛ تَجَلَى: به پرووناكى خو نيشان دان؛ بَراعات: بارع گهل؛ بارع: سهر كه وتوو له ناكارى په سندا؛ بارع: زور دهمپاراوى قسه پوهان؛ عبارت: تهرزى قسه، قسه دهر پرين.

بوخته ي مانا:

بو شايه تى و به لگه ي هره زوپ و ديارى، كه نوورى خدا داويه ته روخسارى پاك و جوان چاك و بيچم و سيماي زوهره ناسايان، نهو مؤره به قيچه لفيچه ي قودره تيبه، كه پادشاي پادشايان بوى ناردوون و بوى كردوون به بسك و كه زى. تو پروانيه نهو بسكانه ي له دهورى پروون، فه سيح ترين عيباره تن بو ناوونيشاني دهسكارى خوداي مهن و زوو تيده گه ي كه نوورى خوا به مؤره وه، به مؤرى له روخسارى جواندا دپته بهرچاو. پيغه مبهري خوا فهرموويه: «چاكه تان له پرووى جوان بوئ».

۶ دلو وهر سه يړى بالايان د گولزارا سه مهن سايان
«بها تهتز بانات لنا من ميس قامات»

ماناى وشه كان:

سه مهن سا: وهك گوله، يان: چله ياسه مهنه؛ بها: لهويدا؛ تهتز: راده ژئ؛ لنا: بومان؛ ميس: لهرينه وهى بهناز؛ قامات: قامه ت گهل؛ قامه ت: بهژن.

۷ سه مايا جومله ديم دور تى ب ثيعجاز نه هلى سوږ بوږ تى
«بها تصطف قامات يعيدان و نايات»

ماناى وشه كان:

جومله: به توپهل و كومهل؛ ثيعجاز: مؤجزات شانندان؛ تصطف: ريزه ده به ستي؛ عيدان: عوود گهل؛ عوود: نامراز يكي مووزيکه؛ نايات: نهى گهل.

بوختە ی مانا:

ئەى دڵ! وەرە لەو کۆرەدا کە بویتە باغچەى نەمامى بەژن و بالا لە گۆین قەڵە یاسە مەنان، تاویک چاویک بەو بەژن و بالاشە نگانەى چەلەنگانەدا بگێرە. چەند جوان بە دەم ھەلپەرکیو ھەلەرنەو ە؛ تۆ ئیژى نەمامى بانن، رادەھەژین بە دەم باو ە. چۆن رەقسیکە؟ سەرلەبەر روخسار مروارین، لەویدا کۆن و ھەموویان لە دڵکیشیدا گە یونە پلەى موجزات نیشان دان. بۆ ئەھلى دڵ و دەرویشان، پرن لە بەلگەى ریشاندەر بۆ ئەوینى. چەند جوان و لەبار بە ھەواى عوود و تار و بلیویرەو ە، ریزبەرێز دەستیان گرتوو ە و بالایان پیکەو ە داو ە و کۆرى داو ە تیان جۆش داو ە.

▲ سەمایى راست و چەپ تینن شەمالین خاسە ھلتین
«فَيَا لِّلّٰهِ فِى مِّلَاتِهَا مِنْ عَطْفٍ بَانَاتِ»

مانای وشەکان:

راست: جۆریکە لە رەقس؛ چەپ: نەوعیکى تریەتى. لە ولاتى بۆتان بیست و پینج جۆر ھەلپەرکى ھەبە، کە دوو جۆریان ناویان راست و چەپە؛ شەمالین خاسە: مۆمى تاییەتى، مۆمى سافى زەردى بەژن بلندى مالمەمیران کە بخوورى تیکەل دەکرا و دەگەل رووناکایى دانیش بۆنى خۆشى بلۆ دەکرد؛ ھلتین: بلند دەکەن، رایدەدێرن، ھەلى دەکەن؛ فَيَاللّٰه: ئەى نامەخوا؛ مەیل: لارەو ە بوون؛ عَطْف: گەرانهو ە و خوارەو ە بوون؛ عَطْف: بەزەبى و خۆشەویستى؛ بانات: بان گەل؛ بان: دارىکى بەلەنجەولار و شۆخوشەنگە.

بوختە ی مانا:

لە سەمادا، بە لای راست و چۆپەدا دین؛ جۆرى راست و چەپ دەرەقسن. ھەموو وەک شەمى تاییەتى ھەلکرا بن، تیشک دەدەن. شەمى تاییەت لەو ناو ەدا، بە دەست خزمەتکارانەو ە ھەلینراون تا کۆرى داو ەت ببینرى. ئەى نامەخوا! لەو نەمامە شلک و بەناز و ریکانە، چۆن بە ھەناسەى دلداران، دەلەرنەو ە و خوار دەبنەو ە و راست دەبنەو ە! دەلبى خەلفى شلکى بانن بە دەم سرو ەى بەیانەو ە دین و دەچن. ئیمەى

دلدار، له‌و دیدار و تماشایه، چیمان که‌مه؟ هه‌ر ته‌نیا مه‌یگیر و باده. ده‌سا زوو‌که‌ن!

٩ بیژن غه‌مزه ته‌لماسی ب زه‌مزه‌م بینه شه‌هکاسی
کو‌هل‌کت مه‌عنین ئاسی «فیا هیّا لئا هات»

مانای وشه‌کان:

ئاسی: دژوار؛ فیا: ده‌ئی فلان؛ هیّا: په‌له‌بکه؛ لئا: بۆمان؛ هات: بهینه.

پوخته‌ی مانا:

بلین به‌و جوانه مه‌یگیره که هه‌ر چاودا‌گرتنیکی، وه‌ک نوو‌کی تیخی له‌ته‌لماس،
جه‌رگیره. به‌زه‌مزه‌می گۆرانییه‌وه، خو‌ر-خو‌ر باده‌بکاته ناو‌شاکاشیه‌وه و بمانداتی
تا‌ئه‌و باده‌ی که‌هه‌موو‌گیرو‌گرفتی سه‌خت و دژواریش هه‌لدیتی، له‌نه‌زانیمان
ده‌ربینی. ده‌سا مه‌یگیره شو‌خه‌که! په‌له‌بکه و ڕامه‌مین و بۆمان بینه!

١٠ دینی نه‌غه‌یا چه‌نگی ده‌ما ئا‌فیه‌ته ئاهه‌نگی
ب قانون وئ د‌خوونت مه «لمی‌عاد و میقات»

مانای وشه‌کان:

قانون: ر‌ئ‌وشوینی دیاری‌کراو؛ قانون: ئامرازیکی مووزیک؛ میعاد: ژوانگه؛ میقات:
وه‌ختی دیاری‌کراو.

پوخته‌ی مانا:

مه‌یگیر گیانه! ده‌بله‌رزه و باده‌بینه! وا ده‌بینی ئا‌وازه‌ی چه‌نگ، به‌ئاهه‌نگه
تایه‌تییه‌که‌ی- که‌تۆش وه‌کوو‌من تی‌ده‌گه‌ی- به‌رانبه‌ر به‌ر‌ئ‌وشوینی ناو‌دلداران،
بانگمان ده‌کاته جی ژوانی و کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتنمان به‌گو‌یی دلدا ده‌سرکینی.

۱۱ ژ ره‌مزین غه‌مزه چالاکی ب دل دی بینه ئیدراکی
«مَعَانٍ لَمْ یَسْعَهَا التَّلْفُظُ مِنْ ضَیْقِ الْعِبَارَاتِ»

مانای وشه‌کان:

چالاک: چوست؛ ئیدراک: تیگه‌یشتن؛ مَعَانٍ: مه‌عنایان؛ لَمْ یَسْعَهَا: له وزه‌یدا نه‌بووه؛
لفظ: وته‌ی دهم؛ ضَیْق: ته‌نگی.

پوخته‌ی مانا:

هه‌ر به‌چاودا‌گرتنیکی زۆر چاپو‌کانه له‌دل‌به‌ر- که‌شوفار و نابابان هه‌ستی پێ نه‌که‌ن-
دل ده‌زۆر مانای وا ده‌گا که‌له‌وزه‌ی دهم و گو‌تن به‌ده‌ر بووه و هه‌رگیز وتاری وا
نه‌بووه که‌بتوانی ئه‌و مانایانه‌ده‌برێ. زمان له‌وه‌به‌رته‌نگ‌تره‌که‌ئهو مانا نه‌هینیانه
ناشکرا کا.

ئه‌حمه‌د شه‌وقی ده‌لی:

زوانی زوان له‌سه‌یری لێوی ئالی لال و پال داما
به‌سرتی دل وتووێژی ده‌کرد چاوم ده‌گه‌ل چاوی^۱

۱۲ ژ نازک دل‌به‌را نازک د سه‌همی دی مه‌ئیعجازکی
«وَكَمْ مِنْ خَشَفٍ غِرْلَانٍ أَهَابَتْ لَيْثَ غَابَاتِ»

مانای وشه‌کان:

نازک: نازیک؛ سه‌هم: به‌ش؛ سه‌هم: تیر؛ کَمْ: چه‌ند؛ خَشَف: کارمامز؛ غِرْلان:
ئاسکان؛ أَهَابَتْ: ترساندی؛ لَيْث: شیر؛ غَابَات: لێره‌وار و جه‌نگه‌ل.

پوخته‌ی مانا:

له‌کاتی‌کا که‌ئهو یاره‌نازداره‌ی من، نازی به‌سه‌ر دل‌دارانی‌دا به‌ش ده‌کرد، له‌و به‌شه‌ی که‌
به‌من بر، نازیکی وه‌ک تیره‌هات بو من. ترسیکی وا ڕووی تی‌کردم، که‌به‌مۆجراتم

۱. وَ تَعَطَّلَتْ لُغَةُ الْكَلَامِ وَ خَاطَبَتْ عَيْنِي فِي لُغَةِ الْهَوَايِ عَيْنَاكِ

زانی. ده‌شزانم زۆر جار کارمامز، شیرێ جه‌نگه‌ل ده‌ترسینن و زۆر پرووی داوه شیر له کارمامز ترساوه.

ئیبینولفارز (۵۷۶-۶۳۲) ده‌لی:

وه‌ک له‌و دله‌ هه‌زاره‌ی من قه‌وماوه له‌ کێ قه‌وماوه؟

خۆی به‌ شیره‌ دل ده‌زانی و چاومازیک راوی ناوه

«نالی» ده‌لی:

ئه‌لا ئه‌ی نازهنین ئاهوو به‌ باهو دلی سه‌ییادی خۆت هه‌تایه‌ له‌رزه

«هه‌یم» ده‌لی:

ئه‌من ده‌مگوت له‌ دنیا تا به‌ئینم له‌ به‌ر که‌س ئه‌سته‌مه‌ سه‌ر دانه‌وینم

که‌چی ئیستا له‌ داوی بسکی تودا گرفتارم گولم، موو ناپسینم

نه‌ ته‌نها پێشبه‌ری یارین، ژ ئه‌مری کون خه‌به‌ردارین ۱۳

«وَمَنْ أَهْوَاهُ سَارٍ فِي مَسَارِي كُلِّ ذَرَّاتِي»

مانای وشه‌کان:

پێشبه‌ر: پروبه‌روو؛ کُن: ببه؛ وَ مَنْ: ئه‌و که‌سه‌یش؛ أَهْوَاهُ: دلم له‌سه‌ریه‌تی؛ سَارٍ: له‌

گه‌رانیه؛ مَسَارِي: شوێنانی گه‌ریان؛ كُلِّ: گش؛ ذَرَّاتِي: وردیله‌کانم.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌م ئه‌وینه‌ گیان‌برژێنه‌ی، که‌ من له‌ ژيانا تووشی بووم، کاری ئه‌م‌پۆ و دویتنی نییه‌. له‌و

رۆژه‌وه‌ که‌ چاوم به‌و یاره‌ که‌وت و رووبه‌رووی بووم، په‌یدا نه‌بووه‌. هه‌ر له‌و ساوه‌ خوا

فه‌رمانی به‌ ئافه‌ریده‌کان داوه‌: «ببه‌!» و ئه‌وانیش «بوون» من گیرۆده‌ی ئه‌م ئه‌وینه‌م.

ئاگادارم که‌ خوا ئه‌وینی ئه‌م جوانه‌ی چۆن تیکه‌لاوی گیانم کرد و هه‌موو تۆسقاله‌

وردیله‌ی له‌ش و گیانم، ئه‌وینی ئه‌وی تیکه‌له‌ و تازه‌ لیک هه‌لناوێردین.

۱۴ «هُوَ الْأَوَّلُ، هُوَ الْآخِرُ، هُوَ الظَّاهِرُ، هُوَ الْبَاطِنُ»
«هُوَ الْمَعْبُودُ وَالْمَشْهُودُ فِي كُلِّ الْهُوِّيَّاتِ»

مانای وشەکان:

هُوَ الْأَوَّلُ: ئەو یەكەمە؛ هُوَ الْآخِرُ: ئەو دوایینە؛ هُوَ الظَّاهِرُ: ئەو دیارە؛ هُوَ الْبَاطِنُ: ئەو ناوەرۆکی نادیارە؛ هُوَ الْمَعْبُود: ھەر ئەو دەپەرستری؛ وَالْمَشْهُود: حازر و بەرچاویش؛ فِي كُلِّ: لە گشت؛ هُوِّيَّات: ھۆوییەت گەل؛ هُوِيَّة: بەلگە ی راستینی بوونی شتێک، پێناس.

پوختە ی مانا:

ئەو کەسانە ی لایان واسە ھەوساری کار و ژبانیان لە ناو لە پی خۆماندا یە و گوناھ ی دەردی ئەوینمان، دەکەوێتە سەر شانی دل و چاوانمان، زۆر زۆر ھەلەن. ئەوانە ی ش کە لایان وایە دلدار یی یە کێ وە کوو من، بۆ کێژیکی سەلما ناو و دنیا ییە، لەوی پیشووش ھەلە ترن. نە خێر بابە، تێ نە گە یون. خوا کە ھەر گیانە ی بە کاریک سەر گەرم کرد، ئیمە ی کردە ئەوینداری جەمالی خۆ ی. ھەر لە رۆژی بناواندا تا دوامین کات- کە ئەو دوامینە ش ھەر نایە- ئیمە ئەوینداری جوان یی خودا ین. جا لە کویدا، یان لە کیدا خۆ ی نیشاندا ین، خۆ ی دەزانی و ئیمە سووتان و برژان و گریان ی دلدارانە مان لە سەر شانە و ئەرکیکە دەبی بە جی بیّت. یاری سەرەتای ی خوا یە. روالەت و بەر پیوار خوا یە. جیگە ی پەرەستمان خوا یە. ئەوی دیتە بەر چاو خوا یە و ئیمە خۆمان نە خۆمان ین، نە دەزانی چ ین؛ یاخۆ ک ی ین. ھەر خوا ناو و نیشانمانە و ھەر خۆ ی بەلگە ی پێناسمانە. ئەو ین ئەو ینی خودا یە و مەلا و سەلما و ھەموو دل بەر و دلدار ی ئەم جیھانە، بە دەوری جوان ی خودا دا وە ک ئەو تۆز کالە تۆزانەن، کە لە دەوری تیر یژی رۆژی خول دەخۆن.

۱۵ ژ «لا شَيْئِي» ژ مەعدوومی، مە ناسی سیرری قەییومی
«سُجُودِي فِي تُرَابِ الْمَحْوِ مِنْ أَعْلَى الْمَقَامَاتِ»

مانای وشه کان:

لا شیئی: نه تشتی؛ مه عدووم: له بهین براو؛ قه بیوم: راگر و پاریزهر؛ قه بیوم: ناوی
خوایه؛ سَجُودی: سوژده کانم؛ تُراب: خۆل؛ مه حو: نه مان؛ اَعلی: بهرزترین؛ مقامات:
شوینان، جیگه یان، پله و پایه گهل.

پوخته ی مانا:

رپر هوی رپگهی خوا ناسین، تا وشهی منی له لا بی و بلی من دهیم به دلدار، من وا
ده کهم، من وا ده چم، من ئیمانم به خوا ههیه، هه رگیز به هیچ ئاواتیکی دلی ناگا.
دهبی من من و خۆ-خۆیی و ئیمه و نامۆیی و تۆ-تۆیی، هه ر له ئارادا نه مینێ. برهوی
وا بی که یاری نازداری گیانان، هه ر خۆی به کاری راده گا و ده یاریزی. نابی له
به رانه ر ئه ودا، نقه ی هه بی. برهویانوی به هه شت چوون و جه هنده م نه چوونی نه بی.
ئه وینداری به راستی بی و هه چی تر نا. هه رچی یار به سه ری دینێ، دلی شادکا. با
سووتان و قورپێوان بی؛ نابی بلی ئاخ! من سووتام. وشهی من له شه ریه تی دلداریدا
شه ریک بۆ یار پهیدا بوونه و به ده ردی کافران چوونه.

سا له سایه ی یاری نازدار، رازی نه یینی نازناوی قه بیومی خوام بۆ ده رکه وت. من منی
و خۆیه تیم نه ما. ئه گه ر خۆم به شت ده زانی، له ناوم برد. له سه ر خاکی هه رنه مانم
سوژده ی سوپاسم بۆ یار برد. ئه و سوژدانه م گه یاندیانمه به رز و به ریزترین پایه له ناو
کۆری ئه وینداران، له باره گای به رزی یاردا.

۱۶ ب حق رهندی خه راباتم ژ دیرئ قی ده می هاتم
چ هیشی هوون دکن ئیرۆ ژ قی رهندی خه رابات

مانای وشه کان:

رهند: گۆ نه ده ر و گه لایی؛ خه رابات: مه یخانه؛ هوون: ئیوه.

پوخته ی مانا:

رهنگه هیندیک له و که سانه ی که به عاقل ناسراون و له راستیشدا هیچ له ده ردی دل
نازان، ته وس و توانجم تی بگرن که من چون قسه ی وا ده کهم، که ده گه ل ئاوه زی

ئه‌وان یه‌کتر ناگرن؟ چه‌ندم پێ خۆشه‌ تێم بگهن، که من له‌ ده‌سته‌ی ئه‌وان نیم. راستی ده‌لێم من سیپالی مه‌یخانه‌م و تازه له‌ دێریوه‌ هاتووم. گوێ ناده‌مه‌ لۆمه‌ و له‌قه‌م. ده‌سا ئیوه له‌ گه‌للایی ناو مه‌یخانه‌ چیتان ده‌وێ و چۆن به‌هیوان بار بگۆڕی؟!

۱۷ د عِشْقِی شِیخِی سَانِمِه ب دِل به‌حَرِی مه‌عَانِمِه
«لَذِی حِجَرٍ وَذِی قَلْبٍ شِفَاءٌ فِی اِشَارَاتِی»

مانای وشه‌کان:

سانی: دووه‌هم؛ مه‌عانی: مه‌عناگه‌ل؛ ل: بۆ؛ ذی: خاوه‌ن؛ حِجَر: عه‌قل و ئاوه‌ز؛ قَلْب: دَل؛ شِفَاء: چاره‌؛ اِشَارَه‌ت: ده‌ستنیشان گه‌ل؛ شِفَاءو اِشَارَات: ناوی دوو کتییی ئیبنوسینایه‌.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گه‌ر شِیخِی سه‌نعانی یه‌که‌مین که‌س بوو له‌ ریگه‌ی دلداریدا، ده‌ستی له‌ دنیا و دین به‌ردا، من دووه‌همم. داومه‌ته‌ سه‌ر رێ وشوینی ئه‌و. جا ئه‌گه‌ر له‌ رواله‌ تێیدا مه‌ستم و زوننا ده‌به‌ستم و یارم بته‌ و ده‌په‌رستم، له‌ ده‌روونم ئاگادار بن! ده‌ریای تژی له‌ زانستم. بۆ ئه‌وانه‌ی دلیان هه‌یه‌ و ئاوه‌زیان دلدارنه‌یه‌، ئیشاره‌ی من چاره‌ی هه‌موو ژان و ده‌رد و نه‌خۆشییانه‌ و هه‌یج کارێکیان به‌ بژیشتی وه‌کوو ئیبنوسینا نییه‌.

۱۸ د ثِقْلِیْمِی سوخه‌ن میرم د شِیْعِرِی ده‌ جه‌هانگیرم
«وَعَلُّو مَوْكِبَ الْعُشَّاقِ اَعْلَامِی وَ رَايَاتِی»

مانای وشه‌کان:

سوخه‌ن: وتار؛ يَعْلُو: به‌رز ئه‌بێت؛ مَوْكِب: ده‌سته‌ی سوار و پیاده‌ پێکه‌وه‌؛ عُشَّاق: دلداران؛ اَعْلَام: عَلم گه‌ل؛ عَلم: ئالا؛ رَايَت: به‌یداغ.

بوخته‌ی مانا:

گوتم دلم ده‌ریاه‌کی پرزانسته و ئیشاره‌تم ده‌رمانی ده‌ردی عاقلانه. واتا: هم زانام، هم جه‌کیم؛ هه‌ر هینده‌ش نیم. له مه‌ل‌به‌ندی ده‌م‌پاراو و قسه‌په‌واناندا، میرم. له شیع‌ر هۆنینه‌وه‌دا، دنیام خستۆته ژێر ده‌ستم. هه‌رگاش ده‌سته‌ی دل‌به‌سته‌ی داوی دل‌داری، سوار و پیاده و بۆره‌پیاگ و نه‌جیمزاده، به‌یه‌که‌وه به‌ره‌و دیداری یار بچن، من په‌مکیش و هه‌ر له پیشم و به‌یداغ و ئالاکانی من، له ئالای گشت به‌رزتر و بلندتر خو‌نیشان ده‌ده‌ن. واتا: هم زانام، هم بژیشک، هم میرم، هم جیه‌هانگیرم. هم سه‌رداری دل‌دارانم.

۱۹ ج خواهش نووره‌ک زه‌لالی تو د قه‌لبی من شه‌مالی تو
«وَقَلْبِي حَيْثُ فِيهِ الْحُبُّ مُصْبَاحٌ بِمِشْكَاتٍ»

مانای وشه‌کان:

زه‌لال: ساف و روشن؛ وَقَلْبِي: دل‌یشم؛ حَيْثُ: هه‌رگا، له هه‌رکوی؛ فِيهِ: تیا؛ مُصْبَاح: چرا؛ مِشْكَات: تاقه، ده‌لاقه‌ی به‌ تاق سه‌رگیراو.

بوخته‌ی مانا:

یاری نازدار! ئه‌و هه‌موو پایه‌وپلانه‌ی تو به‌ منت دا، له سایه‌ی ئه‌و نه‌مانه بوو که له دل‌داری تووشم بوو. دلم که دنیا و هیچ‌که‌سی تیدا نه‌ما، تۆی هاتییه‌ ناو. تۆ چه‌ند نووریک‌ی رووناکی! تۆ مؤمیک‌ی داگیرساوی له تاریکایی دلمدا و دلمت رووناک کردۆته‌وه. دلم هه‌رگا دل‌داری تیدا بایسی، وه‌ک چرایه‌ک له ناو ده‌لاقه‌ دابندری ده‌لاقه‌که‌ش هه‌ر روشنه‌.

خوا فه‌رموویه: «وێنه‌ی نووری خودایی من، وه‌ک چرایه‌که له ده‌لاقه‌ دانراي.»

۲۰ ته‌قازا وه‌ه دکر حیکمه‌ت کو چه‌رخ و له‌وله‌ب و با بن
«هُوَ الْفَعَّالُ لَا تَغْتَرُّ بِأَسْبَابٍ وَآلَاتٍ»

مانای وشهکان:

ته قازا: حوکم، داوا، رهوا دیتن؛ **حیکمهت**: لیزانی؛ **له وله ب**: لۆله پ، ههر لووسیکی خر هه لدراو که له ناو شتیکی دیکه دا چه رخ بخوا؛ **هو**: نهو؛ **فعال**: زۆرکارا؛ **لاتفت**: فریو مه خو؛ **اسباب**: هوگهل؛ **آلات**: ئامراز گهل.

پوختهی مانا:

کابرای خو به عاقل زانی دنیا په رست! که لات وایه خو ت ده توانی هو ی ئاسووده ییت پیک بیینی و ههل و دهر فته به ژیری خو ت بو به هره ی خو ت بره خسیینی، زۆر پیچه وانه ی تی گه یوی. خودای گه و ره بو یه ی ئهم ئاسمان و عهرده خستوته خول و ههر به بایه ک ده پیچه رخی نی، تا هی وه ک تو تی بگه یه نی که ههر چی جگه له خوا یه، وه کوو خولخوله ی به ربایه و بادی هه وایه و به رباده. به ئه سباب و ئامراز و هزر و بیر خوت، بهس بنازه! فریو مه خوه! ته نیا خودایه کارایه و ههر چی نه و نه یکا، پوونادا و ههر کهس دهس ده کاری خوا دا، له قه له به ختی خو ی ده دا و چاره شه تاهه تایه.

٢١ ئەزەل عەینی ئەبەد یەک ئان د دەییومی د قەییومی
تەنە ززول دیتە تەفسیلی «بانات و اوقات»

مانای وشهکان:

ئان: دەم، تاو؛ **دەییوم**: زۆر خۆراگر؛ **قەییوم**: راگرو پارێزەر؛ **تەنە ززول**: دابه زین، هاتنه خوار؛ **تفسیل**: درێژهدان و پۆشن کردنه وه؛ **اوقات**: ده مان، کاتان.

پوختهی مانا:

کاو رای خو ت زۆر به زانا زان! په نگه بیژی ئه ی ئهم هه موو بار گۆرانه ی ده ور و زه مانه بو چییه؟ ژبان و مه رگ و شادی و خه م و زۆر و که م و پووتی و به رگ و دووری و سه بووری بو هه یه؟ خوا بو چی ئهم هه موو دژه ی له یه کتری کو کرده وه و نه و نیوانه ی ئه زه لییه ت و نه به دییه تی بو به وانه پر کرده وه؟ دیسان ده لیم به هه له چووی. بو خوا وه خت و کات و زه مان و دەم نییه. نیوانیکیش له نیوانی ئەزەلی و ئەبه دییه تی ئەودا

نییه. خوا که هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌بی، خۆی پ‌اگر و پارێزه‌ری ئەم دنیا‌یه و هه‌تا هه‌تایی
خۆ‌یه‌تی؛ نه‌ گۆڕانی به‌ سه‌ردا دیت، نه‌ گۆڕاوه‌. به‌لام بۆ تیگه‌یان‌دنی ئیمه‌
ئافه‌ریده‌کانییه‌تی که‌ وای به‌ په‌وا زانیوه‌ و په‌وای دیوه‌ لاما‌ن وا بێ نێوانیک ده‌ ئارادا‌یه
و گۆڕان به‌سه‌ر دنیا و ژیا‌نی زه‌ویندا دی. خوا هه‌ر شته‌ی له‌ کاتی خۆی، به‌رانبه‌ر به‌
لێپ‌رانی خۆی له‌ دنیا، داده‌به‌زی‌نت و له‌ کارایی بێ‌چوونی خۆی، ئیمه‌ی نه‌زان، ورده‌
ورده‌ حا‌لی ده‌کا و کردوونییه‌ محه‌کی ئەزموون بۆ په‌روا و هه‌ز و ژیریمان.

۳۲ «تعالی‌الله» ژ ئیحسانی ب دل‌داری ب دل‌دانی
«مه‌لا» ئیرو ته‌ کر پاشا‌ل سه‌ر چه‌ه‌قین «مه‌لی» هاتی

پوخته‌ی مانا:

هه‌ی نامه‌خوا له‌و چاکه‌به‌ی ده‌گه‌لمت کرد؛ که‌ هاتی و به‌ دیداری خۆت شادت کردم.
لاوانتمه‌وه‌ و زۆرت دل‌داریی دامه‌وه‌. ئەم‌پۆ به‌ خه‌لاتی شایان خه‌لات کرام. یار به‌ خێر
بێی سه‌ر هه‌ردوو چاوی من هاتی.

خه یالی خال

- ۱ ئه ی نه سیم سهره ی ما د مه جالا سبه ی
سه د سه لاما ن بگه هینی ژ مه وی پادشه ی
- ۲ عهره را قامه تئه لیف نه یشه که را شوخ و شه پال
ناز کا سیم تن و خوسره وی زهر رین کوله ی
- ۳ دبه ریډا تو ببووسی ب دوسه د زاری و لوتف
ئاستان و دهر و دیوار و شه باکین که له ی
- ۴ نامه یا جهور و جه فا و ئه له م و دهر د و غه مان
دی ب دهستی زهر یی موخته شه می سه روی سه ی
- ۵ به لکوو دلبه ر ژ روی عادلی و مهرحه مه تی
ره حمه کی که ت ب فه قیران و بپرست گله ی
- ۶ حق دزانت د شه فان شوبه ه تی ئافین د ره وان
مه ب دل زاری و کالینه هه تا سو بجه ه ی

مانای وشه کان:

کوله ی: کلاوی؛ لوتف؛ نه رمی؛ شه باک؛ په نجه ره؛ که له ه: قه لا، کۆشکی میرنشین؛
ئه له م: ئیش و ژان؛ گله: گلی، شکایهت و داد؛ کالین: زۆره و دهنگی گریان.

پوخته ی مانا:

شنه با! دهستم دامانت، له کاتی بهر به یانیڅکا وهره و سلاوی من بهره و بو ئه و سهر داری
جوانانه، که له مه لبه ندی جوانیدا پادشایه. نیشانه شت با پی بلیم: بالای وه کوو
تازه نه مامی عهره ره. راسته وه ک پیتی ئه لفیکه، که خه تخۆشی زۆر له زه بر

نوو سیبیتی. هر شیرنایی لی دهباری. وه ک قامیشه شه کری ته ره. شوخ و شهنگ و شلک و ناسک و خونچيله و ره زاسووک و له به ردله. نهونده سپی و ناسکه، زیو شهرم له لهشی دهکا. تانجیکی زیری نیشانهی پادشابهتی هوزی جوانان له سهر ناوه. شنه با گیان! بهر له وه بجیه خزمهتی، خوت کز بکه و تا ده توانی کزه بایه کی نهرم به! سهر له ئاسانه کهی بسوو! دهرک و دیوار و په نجه ره ی کوشکی شاهانه رامووسه.

ئهوسا که ئهو نامه یه ی من- که پره له باس و خواسی دهر د کول و ئیش و ژان و سزا و نازار و کوفان و که سهر و عه زهت و ئاوات- بده دهست ئهو رهنگ سهوزه لهی پایه بهرز و شهرمپونه، که له ناو جوانانی دیدا وهک سهولیکی ههره نایاب له ناو داراندا دهنویتی. ئه وه خواجه به شکوو دل بهر بکه ویتته سهر دادپرسی و باری بهزه یی بجوولئ و دلی به هه ژار بسووتئ و بریار بدا که به دادی من رابگا.

خوا دهیزانی به دریزی هه موو شه و گاران، بارانی هسرم ره وانه و له تینی خهم، خوشم ته و او تا و او مه وه و ههر بوومه ئاو. وه کوو خو- خوری ئاوی چه م، دهنگی گریانم ده بیسری و تا روژ ههر ناله و زاله مه.

- ۷ ما ژ بهر دهر ب و فیراقا ته سکونه ک مه هه یه؟
 جهرگ و دل هه ردو ب نالینه وه کی چهنگ و ژیهی
- ۸ په رده یا خیلی و چاری تو ژ سهر دیمئ هلین
 دا ژ شه و قا ته ب خه ف بت شه فقا میهر و مه هی
- ۹ دین ئه گهر بیتته به ها جان ددرم لی ئه ماما
 مه هه زار جانی عه زیزی دهلیتن د به هی
- ۱۰ قهت دبت وهک ته شه پالی نه د شام و نه د شهرق؟
 کی نیشان دا د جههان میسلئ ته خوندکار و شه هی
- ۱۱ عاله مهک شه هده بییا حوسن و جه مالا ته ددت
 تو زوله یخایی زه مانی و چ حاجهت مه ده هی

۱۲ ھەق نىگەھدارى تەبت پادشەھا سەرۋقەدان

ب كەنارى مە فەقىران بگە جارەك نىگەھى

۱۳ خووبى و دلبەرى و ناز و تەلەتتوف ب تە شىن

خوسرەوا پادشەھانىي و خوداننا جەبەھى

ماناى وشەكان:

سكoon: ئۆقرە؛ خىلى: ۋوبەند؛ چارى: چارۋكەي سەر؛ دھلىتن: تى ھەلدېتى،
بارتەقاي دەكا؛ خوندكار: خونكار، پادشاي گەورە؛ شەھدەيى: شايتى؛ زولەيخا: ناوى
كوپخاژنىكى مىسىرى بوو، كە يووسف پىغەمبەرى بۇ كۆيلەي خۇي كړيوە و تەماحى
تى كړدووە و گەلىگ فىلى لى كړدووە كە سوارى بى. يووسف خۇي تى نەگەياندووە و
تووشى دامىن تەرى نەبوو. قورئان لە سوورەي يووسفدا باسى دەكا. بەلام ناوى بە
زولەيخا نەھيئاو. ناو كە «زولەيخا» نىيە؛ «زەليخا» يە و عەرەب بەو دەردەي بردووە و
ماناى لووسى جى خلىسكى بچووك دەدا؛ مەدەھ: پەسن، تارىف؛ نىگەھى: تماشايەك؛
ب تە شىن: شياوى تۆن؛ خودان: خاوەن؛ جەبەھ: جىبەخانە و قۇرخانە؛ نىگەھدار:
ئاگادار.

پوختەي مانا:

مەفەرموو با ئارام بگرى و ھەدا بدا. بۇچى لەبەر زەبرى دووريت ئۆقرەم ماو؟ جەرگ و
دلم لەبەر ئالىنى رۆژ و شەو، ئىژى چەنگ و ئامرازى ژىدار ئەژەن؛ بىدەنگ نابن. دە
بەزەبىيەكت پىما بىت. رووبەند و سەرپۇشت لادە با ئەو ۋوخسارەت دەرکەوى و بۇ
تەماشات ۋووناكى و تيشكى مانگ و خۆر، وەكوو من لە سووچىكەوہ بىنە سەيرانى
جوانى تۆ (يان: تا مانگ و ۋۆژ، لە ۋووناكى دان بکەون و ھەموو كەس ھەر ۋروانىتە
تۆ). ئەگەر دىتنى دىدارت بە كرىن با، من ھەر گيانم ھەيە و دەمدا؛ بەلام ديارە
بىبەھرە و ناھومىد دەمام. چونكە نرخى دىدارىكت ھەزار گيانى زۆر بەرپزىش
بارتەقانى نايەتەوہ.

خونچيلە و ۋەزاشرىنى وەك تۆ لە دنيادا نىيە. نە بە شەو ئەستىرە و مانگ و نە بە ۋۆژ
خۆرى خۆرەھلات، دەگەنە تۆ. وەك تۆ پادشا و خونكارى جوان و نازداران لە دنيادا

نه‌دیتراوه و ناشیبندری. نه ههر من، دنیا سه‌رانسه‌ر شایه‌تی جوانیی و نازداری و له‌باریی تۆن. تۆ زه‌لیخای ئەم زه‌مانه‌ی. له‌پێهه‌لگوتن زیاتری و ئاتاجیت به‌تاریف نییه.

ئهی سه‌رداری به‌ژن شوێ و په‌لکه‌شوێران! خوای مه‌زن ئاگادارت بێ و هینده‌ت به‌زه بخاته‌دل، سیله‌ی چاوێک بده‌ی به‌ ئیمه‌ی هه‌زاری دلداری خۆت. به‌راستی پایه‌ی سه‌روه‌ری پاتشایانی مولکی جوانی ههر له‌ خۆت دی. جوانیی و ناز و دل‌پرفینی و ناسک‌ئەندامی و شه‌فافی، کالایه‌کن پێ به‌ بالات و ته‌نیا له‌ تۆ ده‌شینه‌وه. به‌زه و په‌رحم و دل‌وفانیش شیاوی خۆته و ههر له‌ خۆت ده‌وه‌شینه‌وه.

۱۲ هه‌جه‌ره‌ئەسوه‌د بد‌رت ده‌ست زیاره‌ت بکرم
نه‌زری من بت بگرم خواس ته‌ریقا مه‌که‌هی
۱۵ ژ ئه‌زهل حه‌ق ب «مه‌لی» دایه ژ عیشقی قه‌ده‌حه‌ک
تا ئه‌به‌د مه‌ست و خه‌رابین ژ مه‌یا وی قه‌ده‌هی

مانای ئەو دوو به‌یتە:

خالی گۆنات- که ههر وه‌کوو هه‌جه‌ره‌ولئه‌سوه‌د پیروژه- ئه‌گه‌ر جاری ده‌ستی بدایه رایمووسم (یان: ئه‌گه‌ر به‌ ده‌ست ئیشاره‌م بۆ بکردایه و ده‌ستی خۆم ماچ بکردایه)، مه‌رجه و نه‌زری سه‌رشانم بێ، به‌ پێخواسی و به‌سه‌رقۆتی پێگه‌ی مه‌که‌م بگرتایه و له‌ مه‌که‌دا له‌ سه‌ر حاجیان ناز و شانازیم به‌ به‌ختم بکردایه.
خوا ههر رۆژه‌که‌ی بناوان، پیاله‌یه‌ک باده‌ی ئه‌وینی دا به‌ مه‌لا. هه‌تا هه‌تایه به‌ باده‌ی ئەو پیاله‌یه‌ مه‌ست و سه‌رخۆش و بیهۆشین.

خه ده نگا ئاوران

- ۱ ئیرو ژ نوو پور ئاته شم دیسا ژ ره مزا دل به ری
مه جرو و حی قه و سی پهروه شم تیر دانه نیفا جه گه ری
- ۲ تیردان ژ قه و سی ته سو ده ده شه هزاده یا شیرین قه ده
کوشینه وه ک من چهند سه ده وی پادشاه و به کله ری
- ۳ وی به کله ری پور کوشته نه نگوشت ب خوونی رشته نه
ما ته هلی دل قهت هشته نه؟ سو هتینه میسلی مه جمه ری
- ۴ لی تهز تنی سهر تا قه ده م یه کسهر دسووژم ده م ب ده م
وه سفین دعی شقی تهز چ ده م ناین حیساب و ده فته ری
- ۵ وه سفین ته فین و عیشقه هی حوسن و جه مالا وی شه هی
ناینه شهر ح و مه ده ده هی نه حسه ن ژ نه قشی به شه ری
- ۶ نه حسه ن ژ حوسنا دیم دوری شیرینی و گفت و سو ری
سه د زاهید ئیخستن ژ ری وی نازک و له بشه ککه ری
- ۷ شه ککه ر د نیف لیفانه وی ریحان ل دور سیفانه وی
مه شعل دنیف شیفانه وی ته یسی ژ ره نگی فه نه ری
- ۸ فه نه ر نییه نوورا حقه حوسن و جه مالا موته قه
به رقه سپیده و شه فه قه زوهره و شه مسا خاوه ری

٩ زوهره و ماه و موشته‌ری   من دین ل دیمی ئه‌نوه‌ری
 زولفا موسه‌لسه‌ل عه‌نبه‌ری   سه‌ردایه‌ه‌وزا که‌وسه‌ری
 ١٠ ه‌وزا ژ که‌وسه‌ر چه‌شمه‌تی   یا جیه‌د ره‌وزا قودره‌تی
 ه‌رده‌م ژ نوو وی سه‌رده‌تی   خه‌مری و تایین عه‌ره‌ری

مانای وشه‌کان:

په‌روه‌ش: په‌ره‌ پرژین؛ به‌کله‌ر: گه‌له‌به‌گ؛ به‌کله‌ر، ییگله‌ر: نازناوی میری‌میران بوو که
 به‌سه‌ر گه‌له‌به‌گیگ راده‌گه‌بشت؛ رشتن: ره‌نگاندن؛ ئیخستن ژ ری: له‌ ری لای دان؛
 فه‌نه‌ر: چرای ناو شووشه؛ ئه‌نوه‌ر: هه‌ره‌ پروناک.

بوخته‌ی مانا:

ئه‌م‌پوش له‌ سۆنگه‌ی ئیشاره‌ی چاوی دل‌رفین، سه‌رله‌نووی پر بووم له‌ ئاگر. به‌ که‌وانی
 برۆکانی، تیری مژۆل - که‌ وه‌کوو تیری په‌ردارن - دامبارینی و ده‌ناو جه‌رگم هه‌لچه‌قین
 و جه‌رگ و گیانم بریندارن. ئه‌و شازاده‌ چه‌له‌نگ و په‌زاشیرینه، هه‌ر به‌و که‌وانه‌ په‌شانه‌ی
 برۆکانی، چه‌ندین جار سه‌د له‌ پاشا و میری‌میرانی، به‌ ده‌ردی ئیمه‌ بردوو و له‌ گیان و
 ژبانی ته‌کاندوون. ده‌ستی به‌ خوینی دل‌دارانی پایه‌به‌رز ره‌نگاندوو.
 - هه‌ر میر و پاشای کوشتوو؟
 - نه‌خیر...

- ئه‌ی بۆچی قرانی ده‌کۆمه‌لی دل‌دارانی نه‌خستوو؟

- گش له‌ گشتمان وا سووتاوین، هه‌ر خۆمان بووینه ئاگردان. به‌لام من له‌ چاو
 هه‌موانیان زۆرتر سووتاوم و برژاوم. به‌ بی‌ وچان، هه‌موو ده‌مان، گرپ به‌رزه‌ و
 سه‌رتاپام له‌ سووتاندایه‌. نازانم ده‌رباره‌ی ئه‌وین چی بیژم؟ له‌ ده‌فته‌را جیگه‌ی
 نابیی و بۆشم نایه‌ته‌ حیسابی. په‌سن و تاریفی ئه‌و جوانه‌ - که‌ پادشای گش
 جوانانه‌ - و باسی ئه‌وین و دل‌داریم، به‌ زمان روۆشن نابیته‌وه‌. هه‌ر ئه‌ونده‌م له‌
 توانایه‌، بلییم خواجه‌ چه‌ند سنعاتکاریکی چاکی! چۆن نه‌خشیکت له‌و بنیاده‌مه‌
 کردوو. شیرینکاریی هه‌ر بۆ تۆیه‌. شیرنایه‌تی و گفت و لفتی دل‌رفین و

دلکیشی و سیمای وهک دورټ داوه به یار؛ که به بزهی لیوی شه کړی و تهنک و ناسک، سهد سوږی سهرگردان کرد و له پړ دهربرد.

شه کر له لیوی دهباری. کولمی سووری دهناو بسکاندا دیار ئه‌دا، وهک پړخانه‌ی دهوری سیوی لاسور دهچی. پړخساری له ناو بسکاندا تیشک ده‌دا؛ وهک چرای دهناو شووشه‌دا. شووشه و چرای چی؟ زور هه‌له‌ی! نووری خویه. جوانی بی‌گهردی خویه‌تی، برووسکه‌ی داوه‌ته سهر پروی. به‌ره‌یانی لاجانگ و سوورای ناسوی ناسمانی، له کولمانییه‌وه دیاری دا و گرشی چای و تیشک‌هاوټی پړخساری - که له زوهره و خور پروونترن - هاتوونه پروو. مانگی هه‌نیه، زهردی گهردن، تیشکی سپیه‌تی به‌رچه‌نی، لهو پړخساره ههره‌پروون و تیشکداره، وه‌کوو زوهره و مانگی چارده و مشتتری، ده‌ترووسکینه‌وه. که‌زی زنجیره‌کراوی عه‌نبه‌راوی، سهریان داوه له قولکه‌ی گهردن زهردی، که له جی حوزی که‌وسهره؛ به‌لی سهرچاوه‌ی که‌وسهری له‌ویوه‌یه. جیگه‌ی که‌زیان، له ناو باغچه‌ی ده‌سکاری خودای توانادا و ههر له‌په‌ستا بسکوله‌ی به‌لادا کراوی له‌سهر نه‌مامی عهرعهری به‌ژن و بالای سهر ده‌بزیوی و ده‌روانیه‌ته ئهو پړخساره.

۱۱	خه‌مري و ره‌ش بسکا هه‌ریر	وهر بوون ل دور به‌درا مونیر
	بورجا کو حاکم لی دو میر	من دین ل ته‌ختی کیشوه‌ری
۱۲	ته‌ختی د میر و به‌کله‌ران	مه‌یدانی جووقا گو‌ی گه‌ران
	ئه‌سلان و جووتی مه‌یخوران	مه‌ی دان شه‌رابا ساغه‌ری
۱۳	ساغر ب دمست سهرخوش و مه‌ست	ه‌قتی سه‌هرکه‌ه‌دمست ب دمست
	غه‌فله‌ت دو به‌کله‌ر مه‌پیه‌ره‌ست	کوشتم ب دهر با خه‌نجه‌ری
۱۴	کوشتم ب دهر با که‌پیه‌ران	که‌زمه و خه‌ده‌نگا ئا‌وران
	ره‌مز و ئیشارات و سو‌ران	دان دل ژ نیقا په‌نجه‌ری

- ۱۵ دل دان ژ بهر حوسنا ب نوور بهر قا ته جه لالا سودوور
لهو سوهتيهه وهك كووهي توور حوبب و ئه فينا وي زهرى
- ۱۶ حوببا ته ما خواهش هشتمه ههر رو ژ نوو ئه ز كوشتمه
يه كسهر ژ خوونى رستمه تير و خه ده ننگين مه جهرى
- ۱۷ گه زمين د شيرين ناز كى دهر بين د وي رمباز كى
چوو بينه نيّف دل گاز كى من داد ژ زولما دلبهرى
- ۱۸ دلبهر چ بى حهد زالمه جارهك نه كر پرسى ل مه
لازم ب حالى عالمه لى پور دديرت غه دهرى
- ۱۹ لازم ب قه تلا من دفى هيژ ئه ف د دل مارى شه فى
په يكان د جهر گيدا چه فى بهند كر ب شهوكا عه نبهرى
- ۲۰ بهند كر كولاب و په نجه يان دل ما د نيّف ئه شكه نجه يان
من ئاه ژ دهست وان غه نجه يان كووك و كوبارين دينبهرى

ماناي وشه كان:

وهر بوون: كو بوونه وه؛ كيشوهر: مهمله كهت؛ جووق: دهسته، تاقم؛ گوى گهر: گوباز؛
كه يبه: تىخ و تيرى دهمپان؛ گاز: گهزى پيوان؛ غه دهر: په يمان شكيني؛ شهوك:
درك؛ شهوك: قولايه ي سهرله زهنبهرى ژنان؛ ئه شكه نجه: شكهنج، چين؛ كوبار: زور
بهريژ و بهدومار؛ كووك: ساز و تهيار؛ سودوور: سينه گهل، لايانى سهروو؛ چوو بينه:
چوو بوونه.

بوخته ي مانا:

بسكوله و كهزى رهشى وهكى ئاوريشمى خاو، دهوره يان دا له مانگى چارده ي
به تريفه ي ناو چهوانى. كهزى لهم لا و لهو لاي توپلى، وهك دوو حاكم له مهمله كهتى
مانگيدا حوكم بكهن، وام دهديتن. يان ئه وههنيه پاك و ساوه و دانهى خالى رهش لهو

ناوه، وهك مهيدانيك له ئاسماني ساودا دهچوو، گۆيهكي رهشي لئ ديار بئ و مير و بهگلهرى كهزياني، دهگل بسك و پهړچؤكاني، بووبنه دوو دهستهي گۆيهنئ و بهكاشؤ بهرمو ئهو خاله هيرش بهرن و كايه بكهن.

چاوهكاني- كه وهك دوو شيرى مهست وانه- به پيوانه بادهيان له كؤړ دهگيرئ. له بهياندا كه باي بسكان كهزيهكاني دهلهراندن و دهگهبنه لاي پيالهي پر بادهي چاواني و سهرخؤش بېوون، له ههردوو لا بهجووته، يهكتريان گرت و دهست له دهستا ئهو دوو مهسته ههليانكرده مني ههژار. بهرخهنجهرى تالئ سهرى زولفانيان دام. تير و پهيكاني ئاوران، كه ههروا ئاورينگيان دينان، چاوداگرتن و ئيشاره و نازى دلگيش -كه له پهنجهران دهديتران- گشتى وهكوو تيرى دهمپان، دهنو دل و جهرگم چهقين. لهو جوانييهوه -كه تيشكى جوانيي خودايه و دهروون رؤشن دهكاتهوه- برووسكهيهكم بهدى كرد. ئهويني ئهو سهوزه رهنگهي دايه سينهم؛ بؤيه وهك توورى سينايه- كه كهوته بهر تهجهللاليه- بهو تهجهللاليه گري گرت.

يارى نازدار! ليم مهپرسه ماوى يان نا؟ خؤت دهزاني، خؤتى ههموو دهم كوشتووتم. بؤ هيشتووتم كه زيندوو بم؟ پروانه تيرهكاني خؤت- كه لهتيرى كاريي خهلكي مهجارستان براترن- ههموو به خوئينم شهلالن و بهرهنكي ئال رهنك كراون. تيرى نازى ناسكئهندامى خوئين شيرين، زهبرى رمبى بؤؤلى ئهو رهمهاويژه، ههريهك گهزيك به دلندا چووبوونه ژوور. ههئ داد له دهس ئهو ناههقييهي يار ليم دهكا! بهراستى دهردم دهداتئ. دهزانيئ حالم چلؤنه و جاريك به دهردم راناگا و ليم ناپرسئ. بهراستى پهيمان شكينه. فهرمووبوى بريني تيرم به پرسياران دهرمان دهكهم. كه چي نايكا. دياره گهركيهي بمكوژئ و تازه نهيمه بهرچاوى؛ بؤيه هيشتا سهرهتيرى ماري رهشي به رهنك شهوى، له ههناوما چهماونهوه و به ئالقهى داوى عهنبهرين، بهستوونييهوه؛ كه نهلهقين و دهرنهچن. قولاپهى سهرى بسكاني، پهنجهيان له دلدا گيره و دل گيرؤدهي چين-چيني يهك لهسهر يهكي پرچانييهتي. هاوار له دهست ئهو نازانه، هاوار لهو چاوه بازانه، كه هينده ساز و تهيار و بهخورمهتن و كاريشيان ئيمان بردنه.

- ۲۱ ره مز و سوړین شیرین له بان تیر وژئ بهر قین که و که بان
ریزا موسه لسه ل عه قه ره بان گهر دان له دؤرا قه مه ری
- ۲۲ من دین ل دؤر به درا ته مام هه رفین د مه کتوب دال و لام
وئ پیشره وئ باتن ره قام یه غما کرم سیمین به ری
- ۲۳ سیمین به را نه یشه ککه ری ئه و حؤریا نیسبه ت پهری
به ژنا شیرین دیمی زهری بوو ژ گولاب و ماوه ری
- ۲۴ بوو ماوه ر و شیرین له بی وئ خوب و نوورین غه بغه بی
به درا د بور جا عه قه ره بی که نگي ژ بهر به ردی دهری
- ۲۵ به درا ژ قودره ت لی دو نوون ئه و قاتلا ئه سود عیوون
پور راکرن وئ قه تل و خوون عالم به ری هت یه غما کری
- ۲۶ هه ر دهم ب زولمی وه د سوژی قه لی ژ حویا ته ی تژی
لازم دبیم من دی کوژی که س نینه چیتن مه هده ری
- ۲۷ که س نینه ره ت مه هده ر بکت به س گرتیان ئه به تر بکت
خه ملی ژ زیری زه ر بکت شه فقه ت ل یه کتا بده ری
- ۲۸ شه فقی ب دیداری خوه کت قه ستا برینداری خوه کت
شه هیدی ره شماری خوه کت ئی سه ر ل فه تلا پیشته ری
- ۲۹ فه تلی سیاه ماری شه فین ریحان ب دور سه روان چه فین
ئاخر ب سه لویدا ره فین خه ف بوون د تایي چه نه ری
- ۳۰ خه ف بوون د نیف توورا قزل ئیلان میسالی سه ر ل مل
کوشتین و ژه هر ئافیه دل هیژ کوشتیین ره مز ا به ری

۳۱ كۈشتىنە ئەم شىرىن لەبى تەحلى كەشىن رووز و شەبى

گەر ئەز بىنىم ئەو ب خوە بى ناکم ژ دل ھىژ باوەرى

۳۲ ئەو نازکا نىسبەت گولۋى جامەك ژ كەوسەر دا «مەلى»

مەستم ژ بەر قالوو بەلى ھەتتا ب روژا مەحشەرى

ماناى وشەكان:

گەردان: خولدر؛ گەردان: گەريان؛ نىسبەت: بەرەگەز؛ عيوون: چاوان؛ مەھدەر:
تكا؛ ئەبتەر: دوابراو؛ پىشتەر: لەپىشەووتر؛ قزل: سوور؛ ئىلان: مار؛ مل: شان؛ تەحلى:
تالى؛ كەشىن: خۆرەوھىن.

پوختەى مانا:

غەمزە و نازى دلکىشە؛ لىو شىرىنە؛ تىشك و برووسكەى ئەستىرەى سەر پوخسارى،
كە بريەتىن لە خشلى سەر توئل و گوارەى، پىزى بەزنجىرەھاتووى بسكى، وەك
دووپشكى پەشى لە عەنبەرى خاوكراوى، كە لە دەورى پوخسارى وەك مانگى
چاردەى دەگەرەن و دەورىان دابوو، بسكى وەك «د» و لابسكى وەك «ل» م دىن كە
واتا دل لىرە بەندن. ئىتر لە پىش دلداراندا من بووم لە تەھى دەروونم پىندرام و
سىنگى لە زىو چەرمووگ تر و نەرم و بە شۆق، دل و دىنى تالان كردم. سىنە و
بەرۇكى وەك زىو. بالاي وەكوو چلەقامىشكى لووسە، شەكرى پىو. حۆرىيە و بە
رەگەز پەرىيە. بەژن شۆخ و رەنگزەپىيە. بۆنى گولاو بلاو دەكا. لىوى شەكرە و بۆى
گول دەدا. تىشكى بەرچەنە و لاجانگى، لە دل دەدا. ھەنەى لە ژىر پەرچۇكانى، وەك
مانگى چاردە لە بورجى عەقرەبى ئاسمانى ساودا، پەناگىرە.

خوايە كەى ئەو مانگە جوانە، لە پىشتى پەردە دىتە دەر؟ لەسەر مانگى چاردەى
ھەنەى دوو نوونى سەرەوبەرەژىر لە خەتى خودا دەبىنىم؛ كە لىم بوونەتە كەوان و بە
ھانەدانى چاوانى كە لە دلى كافران پەشتەرن و لە كۈشتنى ئىمەدا بى بەزەترن،
دەستيان بە كۈشت و كۈشتار كرد. دنيا پر بوو لە ئازاوە. ھەموو ناوچە و مەلبەندى
دلانىان سووتاند. ھەرچى وەبەرگىريان كەوت، تالانىان كرد.

ئاخر یارە دلرە قە کەم! خۆت دەزانی دلەم پەرە لە ئەوینت. چۆن پەرەیاوە هەمیشە ئاوا بە ناحەق ئەنواى ئەوین بسووتینی؟ من دەلێم بپاریت داووە نەمهیلى لە سەر دنیاووە و خۆشت لە چاری من نایە. کەسى واشم پێ شک نایە، رۆژیک بینێرمە تکایە و تکتات لە خزمەتدا بکا و چى دى دیلى ئەوینت دوا براو نە کەى. بۆ چاری دلى دیلانیشت، هیندە بەسە خۆت بە زەنبەرى زێرى زەرد، وەرپازینی. بیستنى خرمەى خشلان و دیتنیان لەو بەژنە جوانەت، دەرمانى دەرەى دلانە. منى تەنیا و بێ کەس و بێ دەر و دیلیش، کە دەردم یە کجار گرانه و لە دیلى تر هیلاکترم، بە دیدارى پوخسارى خۆت، چا دەبمەووە. دەسا وەرە منى مەلای ئەویندار و کۆیلە و دیل و بریندارت، بە دیدارت دلخۆش بکە! من نامەوێ ساغ بمەووە. من ئاواتمە تۆ خۆت بێتە سەر سەرىنم و بە هۆى سەرى بە قولاپەى کەزىە کانت - کە وەک سەرى پەشماری بەژەرەر دەچن - تەواوم کەى، بېمە شەهیدى ئەوینت.

ئەو کەزىانە کە من دەلێم ماری پەشى سەر بە ئالقەن، بۆنیان هیند خۆشە دەشتوانم بێژم چاکترین پەشەپەحانەى بۆنخۆشن لە دەورى بالای وەک سەولا لار بوونەووە. لەولاشەووە وەکوو ماری پاپۆکەدەر لە سەر شان پاپۆکەیانە و بە پرچبەندى سوور و ئال شیرانونەووە. پەشماری ئەو جووتە کەزىە دریشوو کەیان ھاتە دل؛ ژەھریان پژاند. لایان وایە من مارانگەستەى ئەوانم. بەلام نەخێر من ھەر زۆر لە میژینەووە، ھەر ئەو ساتەى کەوتوو مە ناو گێژى ئەوین، دەستم لە گیانم بەر بوووە. ئیستاش لە پاش گیان دەرچوونیش، شەو و رۆژ لە تاو ئەو لیوہ شیرینانە، تالى کیش و لە ئازارم و ئاخەلکیشم. نازانم تەکا کەرە کەم بە کام باردا چارەم دەکا؟ ئەو یارەى کە من دەیناسم، ئەگەر ئیستا ھەر بە چاوى خۆم ببینم، لە بان سەرىنم و یستاوہ، لە خۆشیانا باوہر ناکەم. ھەر جار یکیش چاوم بە چاوى بکەوێ، ھەو پۆحم بێ، تازە ناژیم؛ گەشکە دەگرم و بۆى دەمرم. ئەو ناسکۆلەى پەرگەز گولە، بەر لەوہ خوا گیانى ئیمە درووس بکا، پیالەییکی لە ئاوى کەوسەرى دامى. منى مەلای دلدار و ھەژار و بێ کەس و زەبوون، ھەتا رۆژى عەشرى مەستم؛ ئەغیار بوونەووەم بۆ نییە.

سولتانی بوتان

- ۱ لاتی حوسنی و شههی خوبانی
ب خوه ههم خانی و ههم خاقانی
- ۲ یووسفی سانی تو ئیرۆ خانم
کوب حوسنا خوه نه دیری سانی
- ۳ ب سور و هه یهت و سه همی خوه پوری (په ری)
ب ته شینت ل بوتان سولتانی
- ۴ ب ته بلخانیهی شاهی وهره تهخت
کو تو ئیرۆ شههی کوردستانی
- ۵ کاکولی بهرده ب سهر خال و خهتان
کو موسه لسهل بنومیت ریجانی
- ۶ ئیسمی ئه عزم ته دئی چ ل (چل) ئیسمی
ژ دو حه رفان ب موعه ممانی

مانای وشهکان:

لات: بت؛ نه دیری: نیته؛ ب ته شین: به تو دهشیت، بو تو رهوایه؛ ته بلخانه: نهقاره خانه، دهستهی مووزیکی شایانه.

پوختهی مانا:

تو نمونهی خودای جوانیت و جوانان دهبی بته رستن. خونکاری گش نازدارانی. چاوجوانان ناوی خان بین، به تو دهلین. ئه گهر باسی قهرال و قاقانانیان کرد، تو

مه به ستنى. خانمه ناسك و نازداره كه! تۆ ئەمڕۆ يەكەمىن جوانى له دنيادا. ئەگەر له ميژووش بنۆرين، تۆ له پاش يووسف دووهەمى و بۆ خۆت هيچ دووهەمت نيبه. به دلکيشى و هەيبەت و سامىك كه هەتە و لەو بابەتەدا زۆر زۆرى، سولتانيى هەموو نازداران شياوى خۆتە و بۆت هەيه پەرى سولتانيى له سەرت دەى.

دەسا با نەقارەخانە تەپلى شادى و خوشى لى دا و له سەر تەختى سەرورەبى هەموو جوانان جيگير ببه! ئاشكرايه كه كيژە كورد، له جوانيدا له هەموو دنيا بى وینەن. تۆش له چاو گش كچه كوردىك، وەك پادشای لەچاو گەدايان. واتا: ئەمڕۆ تۆ خونكارى كوردستانى. كاكۆلەكەت با بێتە سەر خال و ميلت؛ تا پەشەرپەحانەى بۆنخۆش، به زنجيرە خۆ بنويى و ببە نموونەى دوو شيوە خەتى پەيحانى و موسەلسەل، به رېك و پىكى و به جوانى.

تۆ بۆ دنيا هينانە بەر فەرمانى خۆت، بۆ ئىسمى ئەعزەم مەگەرپى و گوئى مەدەرپى كه دەلین دەبى چل ناوان له ناوى خودا لەبەر كەى. شايت له ناو ئەو چلەدا، تووشى ئىسمى ئەعزەم بىي و به جامى چل كليل، ئاوى بخۆيتەو و به خۆيدا كەى. تۆ له دوو پيتى رۆخسارت، ئەو مەتەلۆكە هەلدينى. «ص»ى چاوت - كه صاد خۆى ناوى قورئانە - ئەلفى بەژنت - كه بەلگەى زۆر له ناوانى خواى گەورەيه و دوو جاران له ناوى گەورە (ئىسمى ئەعزەم) دا هاتوو - بەلگەت بەسە كه تۆ توورى و نوورى خودا له تۆى داو و ئەو هەموو جوانييهى پیت داو و دەتوانى له سەر دنيايه شانازى له زەمىن بكەى كه بەو جوانييه خودادادەت، هەنگاوى له سەر هەلدينى.

٧ چ بەرات بوو وە ب سەردا كاكول

چين ب چين مىسك ب توغرا رانى

٨ تە چ حاجەت ب سولەيمانىي حوسن

خاتەمەك لەعلە ب گەوهر سانى

٩ چ خەت ئەشكستە موسەلسەل يارەب

كو تە پى نەسخ كرى ديوانى

مانای وشه کان:

خاته مه ک: ته نگوستیله یه ک؛ خاتمک: ئەنگوستیله ی تۆ؛ خه تی شکسته و موسه لسه ل
و نه سخ و دیوانی: چوار شیوه خه تی هونه ری و جوانن؛ نه سخ: سرینه وه، له ناو بردن؛
نه سخ: نووسینه وه؛ شکسته: شکاو؛ موسه لسه ل: به زنجیره؛ دیوان: باره گای مه زنايه تی؛
دیوان: کتییی شیعر.

پوخته ی مانا:

ئهو کاکۆله چین له سه ر چینه ی تۆ هه ته، مۆری پادشای شاهانه بۆت به خه لاته وه
نراوه. خه تی به رات و مۆره که، نه رهنگه نه مه رکه فه؛ میسکی چینه، چین له سه ر چین
داندراوه و له سه ر سه ری تۆ نراوه و له بهر چاوان رانراوه. تۆ هیچ کارت به
ئەنگوستیله ی سوله یمان - که به هۆی ئەو، حوکمی له سه ر دنیا ده کرد - نایێ و نییه؛
تا به جوانی، له سه ر جوانان داوای سوله یمانیی بکه ی. ئەنگوستیله ی سهرداری و
فرمانه واییت له سه ر عالهم، لیوی ئالی رهنگ لالته و له بنیاد و پرژه گه وه ره، ریز
کراوه. هه رچی به لیو بیدرکینی، هه موو خاوه ن ژیان و گیانیک، به گیان و دل پیکی
دینی و دیویش ناتوانی بیرفینێ و ئەو که تنه ی به سلیمان کرا، به تۆش بکری.

ئهی خودایه! چ نه خشیکت له پرووی یاری من شان داوه؟ بسک و په رچووکه و کاکۆل
و کهزیه کانیت، به هه موو شیوه خه تیکی دهستی قودره ت کیشاوه. هیندیك شکاون بۆ
جوانی، هیندیك هۆنراو به زنجیره، هیندیك ریک و پیک، وه ک نه سخ، هیندی وه ک
خه تی دیوانی، له بهر چاو ئالۆز و تیکه ل. له راستیشدا موو له موو تی نه په ریوه؛ هه موو
نه خشی هونه راوی خه لکی زه وینت پی سرپیه وه و له دیوانی شاعیراندا وات کرد هه ر
ئهو بنووسنه وه. (یان: له بهری بنووسنه وه.)

گه رچی پورخال و نیشانی ئەمما

ب نیشانی کو تو بئی نیشانی

ئهی په ری جوورسرشتی هه رچه ند

ب به سه ره ئاده می و ئینسانی

۱۲ سوږی (سیرری) سوبحان ته ژ حوسنی دنومیّت

«آحسَن الله» ژ سوږا (سیرا) سوبحانی

۱۳ چ هدی عه قله قیاسی ته کرت؟

ئه فه بورهان کو تو بی بورهانی

مانای وشه کان:

سوږ: دلکیشی؛ سیرر: حیکمهت؛ سوبحان: پاک؛ سوبحان: ناوی خودا؛ احسن الله: بنازم به کاری خوا، خوا چهند جوانی کرد؛ هه د: کهوشمن، سنوور؛ بورهان: به لگهی زور پروون.

پوخته ی مانا:

ئه گهرچی چاو له رواله تدا خال و خه تی تو ده بی نی و لای وایه بوونه نیشانه ت، له خه لکی دیت جیا کاته وه، به لام چاو له هه له چوو ه. نیشانه ی تو له بی نیشانی تو دایه و ره نگت نییه و ده هه موو ره نگانی شدا هه ی. هه رکه سی ده لی من دیومه، دیاره نه یدیوی و ناتناسی. هه رکه سی که تو بناسی، هه ره ینده ی لی حالی ده بی، که تو هیچ نیشانت نییه و نازانی تو وه ک چی ده چی.

په ربیه که ی ئامیان حورییه که هه رچهند له رواله تا مروی، پیستی مروّت ده به ردایه، به لام ئه و دلکیشیه پاکه ی ده تو دایه، نوینه ری رازی نه ینی سوږی هونه ری خودایه. ئه ی نامه خوا له و حیکمه ته ی خوا نواندوو یه! سه د ماشه لالا له و ده سکاره جوانه ی خودا. له راده ی عه قل به ده ره، به راوه ردت ده گه ل ئافه ریده کان بکری. به لگه له سه ر جوانی بی وینه ت له دنیا، بی به لگه یی و سه رگه ردانیی دلدارانته.

۱۴ مه ته مه ننا ژ نه سیم خاک ی ره هه

پی بکین دیده یی دل نووران ی

۱۵ نه فه سه ک بی ته مه نای بی بیلا ه

ته تنی روّحی تو روّح و جانی

۱۶ سه د هه زاران ژ ته په یکان د دلن

لی ل سه ر وی مه تنی ده رمانی

١٧ ته برینین مه کهواندن دیسا

ژ نوو ئاگر ته ل داغان دانی

١٨ ته «مهلا» پور د جه گهر گهزمه نهلو (نه لهو)

وه په ریشـانی و پورئیشـانی

مانای وشه کان:

روح: گیانی ماک، که خوا فهرمووی: ههر خۆم دهیزانم چلۆنه؛ جان: گیانی که دهزگای لهشی زینده و هری له ماوهی دیاریکراوی ژیانی ئەم سهرزه مینه دا پی سپی راه و ده بهر فهرمانی گیانه کهی سهره کیدا. که فارس به رهوان و جان ناویان ناون؛ کهواندن: داغ کردن؛ لۆ: بۆچی؛ لۆ: کابرا، لافۆ؛ لهو: بۆیه.

پوختهی مانا:

دهسته و داوینی شنه باین؛ تۆزیک له تۆزی ریازت بۆ مه بیئی؛ تا ده چاوی دلمانی کهین؛ دلمان رۆشن بیته وه. سویند به خودا، هه ناسی کیش بی تۆ ناژیم. تۆ ههر رۆحی به ته نیام نی؛ تۆ رۆحیشم و رهوانیشمی. زۆرم سهره تیری دووریت له دلدایه. دهرمانی برینی دلّم، له دهست دیداری تۆدایه و به کهسی تر چارم نایه. فهرمووت ناتوانی بمبینی؛ ئەی خوا هاوار! برینه جی داخه کانی جهرگ و دلّم، هیشتا ههر خوینیان ده ده لاند؛ سهرله نوێ داغت پیوه نان و ئاگرت تی بهردانه وه.

کاو رای مه لای دلداری ژار! چیه هینده په ریشان و دم به هاوار و پر ژانی؟ دل بهرت تۆی خویندۆته وه که جهرگی به تیر هه نجنیت. کیتی تر وهک تۆ به خته وه ره، یار به تیرانی وه خوینتی؟ چۆنه به چاکه نازانی و گله ده کهی؟!

چین و ماچین

- ۱ مـزگـین ژ مـهـرا بـیت ژ سـورـشـیرینـی
جانـی خـوہـی شـیرین ددرم مزگینـی
- ۲ سـهـد چـین د خـوہـدا گـرتـیہ زولفا تہ ب چین
شـیعـرا مہ وہ حـق لہـو چـو و حـتـا مـاچـینـی
- ۳ نـهـقـشـین فـہـلہـکـان گـوہـدہـدرن قـی نـہـزمنـی
تـہـنـہـا نـہ بـہـشـہـر ہـہـر دـکـرن تـہـحـسـینـی
- ۴ عـیـشـقـی ژ خـودـیـدا تـو بـخـوازی ژـی رـا
گـہـر دـی ل نـہـیـارہـک خـوہـ بـکی نـہـفـرینـی
- ۵ یـہـک سـہـجـدہ تـنـی فـہـرزہ د دینـی عـیـشـقـی
بـن بـہـر قـہـدـی یـارـی د مـہـجـالی دینـی
- ۶ عـاشـق کـو ب دـل فـاتـیـحـہ یا عـیـشـقـی خـوہـنـد
ثـایـات یـہـکـایـہـک دـکـرن ثـامـینـی
- ۷ مـہ ژ لـہـعـلی لـہـبـی یـارـی فـہـخـار ثـافـی حـہـیـات
ئـہـغـیار بـلا تـیـکـی بـچـن دـارینـی

مانای وشہکان:

چین: قہدیم بریہ تی بوو لہ مہلبہندی کاشغہر و خوتہن، کہ بہ ئاسکی میسک
ناسرابوون؛ ماچین: کور تہی «مہہاچین»، واتا: چینی گہورہ. کہ ئیستا «مہہا» کہ فری
دراوہ و ہہر چین ماوہ؛ تہ حسین: ئافہریم؛ نہ یار: دوژمن؛ نہ فرین: تووک.

پوختە ی مانا:

ھەرگا مژدە دیداریکم لە یاری خوین شیرین بۆ بیت، گیانی شیرین بە مزگینی دەدم بەو مزگینی ھینە. پرچە چین لەسەر چینه کەت - کە سەد چینی پتر دەبی - ناوی ھاتە ناو شیعرى من؛ بۆیە شیعرم وەک میسکی خەتا و خۆتەنی بە بۆنخۆشی بەناوبانگە. تەنانت خەلکی ماچین و چینی گەرەش - کە میسک مالی خۆیانە - بە ئاواتن ئەو شیعرانەى منیان ھەبی.

«نالی» دەلی:

خەتات فەرموو کە خۆشە چین و ماچین

کە ناچین لیرە خۆشە چینی ماچین

نەک تەنیا خەلکی رەمەکی بە شیعرم دەلین ئافەریم؛ ئەو ئەستێرەى دەدرەوشین و بوونە نەخش لە ئاسمانان، پەسنی ھۆنراوەى من دەدەن. ئەوەش ھەمووی لە سایەى پرچی ھۆنراوی بە ئالاقە و داوی چین - چینه. ئەوینی کەزى تۆ وای کرد، کە من ھیندە دەمپاراو بۆم. ئەگەر دوژمنیکت ھەبە و دەتەوی تووکی لێ بکەى، بلی خواپە ئەوینی بخە دلەو. لایەک دەسووتی و دەپرووکی و لە لایە کیش کینەى لە دلدا نامینی و دەبیته دۆست. لە ئاینی دلداراندا، لە کاتی دیتنی یاردا، سوژدەیک بۆ بەژنی فەرزە. سوژدەى تریش ئەگەر بەرین، سوننەتە و خیری تیدایە.

ئەو دلدارەى خۆی دەقەبەل ئەوین دەکا و بۆ پیکھاتنی سەوداکە، سوورەى فاتیحا دەخوینێ، ھەموو ئایەتی قورئانی دەلین خیری لێ بینی؛ پیرۆزت بێ.

من لە لیوی یارەکەى خۆم، ئاوی ژیانم خواردۆتەو. با نامۆیان بە تیکرایى بە شوین خدر و ئاوی ژیاندا بەرەو دارین ھەلوەدا بن.^۱

▲ لازم ب خوە ئاینه یی «روح القدس» تو

لەو کەس نەدیەن حۆری ب قی ئاینی

۱. دەلین خدر دەگەل مووسا، لە نیوانی دوو دەریایان لە شویتیکا بە ناو «دارین» تووشی یەک بوون. کە چیرۆکی ئەم تووش بوونە، لە قورئانیدا ھاتووە. بەلام ناوی خدر نابا و «دارین» یشی تیدا نییە. «ھەژار»

۹ جائز ب ته «مِنْ حَيْثُ بَشَرٌ» نسبهت دان

بیهن و شه‌فه‌ق و نازکییا نه‌سرینی

۱۰ ئەف ره‌نگی فه‌ساحه‌ت ژ به‌شه‌ر سیحری هه‌لال

ئی‌عج‌ازئی به‌یان ئانییه به‌ر ته‌دوینی

۱۱ دا ناله و ئاهین مه‌ ژ دل سه‌ح بکری

وه‌ر گوه‌ بده هندافی سه‌ری بالینی

مانای وشه‌کان:

ئاین: ره‌وش؛ ئاین: خشل؛ ئاین: شکو؛ ئاین: جوانی؛ مِنْ حَيْثُ: به‌و ئی‌حتوباره‌ی؛

به‌یان: وتار؛ به‌یان: پروون کردنه‌وه؛ ته‌دوین: کو‌کردنه‌وه؛ سه‌ح بکری: بیسی؛ هنداف:

له‌دیار، نئزیک؛ بالین: سه‌رین، بالنگه‌.

بوخته‌ی مانا:

یاری نازدار! به‌بیری من، تو ده‌بی ئاوینه‌یه‌ک بی جو‌برایلت تیدا دیار بی. ئە‌گینا قه‌ت

حو‌ری و په‌ری وا جوان و شه‌نگ نه‌ره‌خساون؛ چونکه له‌ بیجمی ئاده‌میت، دروسته

پیت بلین مرؤ. ئە‌گینا بو‌نی وا خو‌ش و رو‌خساری وا تیشکده‌ر و ناسکیی پیتست - که

وه‌ک په‌لکی گو‌لی نه‌سرین ده‌چی - کام بنیاده‌می وا هه‌یه؟

گفت و لغت هینده ره‌وان و شیرینه، وتارت هینده ره‌نگینه، بو‌ویته جادوو‌گه‌ر له‌ دلان

و جادوو‌ه‌که‌شت به‌ شه‌ری خودا ره‌وایه و ده‌کرئ بلین مؤ‌جزاته.

بو‌ئه‌وه‌ی ده‌نگی نالین و ئاخ‌هه‌لکیشانم بیسی، ده‌بی بیته نزیک سه‌رینی جینگاه‌م؛

که نه‌خو‌شم و تیدا که‌وتووم. ئە‌وسا به‌حال نو‌وزه‌ی منت گو‌ی لی ده‌بی و خو‌م نابینی.

«مُتَنَّبِيَّ» (۳۰۳ - ۳۵۴ کوچی مانگی) تاک‌به‌یتیکی هه‌یه ده‌لی:

ئه‌وه‌ند زار و زه‌بوونی تو‌م که لیم بر‌وانی نامینی

مه‌گین ده‌نگم بیسی و باوه‌ری بینی که هه‌ر ماوم^۱

۱. کفی بجسمی نُحولاً أَنَّنِي رَجُلٌ لَوْ لَا مُخَاطَبَةُ أَيَّاكَ لَمْ تَرَنِي

«حاجی قادر» دەر بارە ی دەم و بەژنی یار فەر موویە تی:

تا دەستی نە دا خە نجەر و نە یفەر موو دە سا دە ی

حاجی بکوژن خێرە مە دەن ئێ تر ئە مان ی

ئیمکانی لە لای ئە و عولە مای موو دە قە لێ شن

عە نقا و وە فا بوو چ میانی، چ دە هانی

۱۲ فەرهاد دزانت تو ژ پەر ویز مە پرس

ئە تواری غە مێ عیشق و سو را شیرینی

۱۳ بێ نوقە نهن دائیرە ئیحسان کە «مە لا»

دە ووار چ کت دائیرە یا تە کۆینی

مانای وشە کان:

نهن: نین؛ ئیحسان: چاکە؛ دە ووار: زۆر خۆل دەر؛ تە کۆین: پێک هاتن؛ ئە تواری: گۆران گەل، بار گەل.

پوختە ی مانا:

پەر ویزی میردی شیرینی چو زانی ئەوین یانی چی؛ دە بی لە فەرهاد بپرسین. ئە و دە زانی دلکێشی شیرین تا کوێ بوو. ئەوین چە ند جوړە دە ردی هە ن. هە موو جە غزیک نوقە ی ناوە ندی هەر هە یە. ئەوین ئە و نوقە ی ناوە ندە س لە جە غزی ئە م جیە هانە دا. هە تا پیاو بە و نوقە نە گا، سەر گە ردانە و بە دە وری جە غزا خۆل دە خوا. دە سا ئە ی یار! بە زە ییت بە مە لا دا بیت. شارە زای کە لە بارە گات؛ کە چیت بە سەر گە ردانی بە دە وری جە غزا نە سووړی. با بگاتە تۆ؛ کە نوقە ی ئە و جە غزە گە وەرە ی هە موو ئافە ریدە ی تیدا، هەر تۆ ی؛ هەر تۆ ی.

به قا نینن ل بو تشتی^۱

- ۱ ژ مابهینا دو ئه بروویان دینم قابه قه وسه یینی
«تعالی الله» بنی ره مزئی چ رهنگ ئافیتته مابه یینی
- ۲ بنی نووئین ل سهر سادان کو کاتب گوشه لی بادن
سهراسهر قاف تا قافه رمووزا حیکمه تولعه یینی
- ۳ به قا نینن ل بو تشتی، هتا کهنگی بکین پشتی
د عیشقا وان پهری روویان وهرن دنیا به داده یینی
- ۴ ب بهر قا شیر و ئه لماسان ب تیریژین د شه هکاسان
سهراسهر ئه هلی دنیا یی دسووزی تورفه تولعه یینی
- ۵ «مهلا» بیلاهدفی دهوړی ب فی رهنگی ب فی تهوړی
نیشان دا وهک «نیشانی» کهس ده رانین دور ژ به حره یینی

مانای وشه کان:

تعالی الله: پایه به رزیی بو خوا، نامه خوا؛ حیکمه ت: سور؛ عهین: چاو؛ حیکمه تولعه یین: راستی ته ووا؛ حیکمه تولعه یین: کتیبیکه له عیلمی حیکمه تدا نووسینی نه جمه ددین قه زوینی؛ پشتی: کۆله پشت، تپله که؛ پشتی: پاله و پشت؛ ده یینی: بده یینی؛ تورفه تولعه یین: چاو تروو کانیک؛ تهوړ: رهوانی ئاو؛ به حره یین: دوو ده ریا؛ به حره یین: ناوی مه لبه ندیکی میرنشینه له سهر خه لیج که ده ریا که ی جیگه ی راوی مروارییه.

بوخته ی مانا:

له نیوان دوو برۆیاند، به مه ودا ی ژئی که وانیک دپته بهر چاوی دل و گیانم. خودایا

۱. ئهم غه زه له لکابووه ئه وی پیشه وه. لیکم کردنه وه و ئهم ناوه شم بو دانا.

گەورەيى بۇ تۆ. بە چەند رەمز و ئىشارە، ئەم نىۋان دوو برۆيە نەخشاۋە. دە برۋانە كە ئەو جووتە برۆيانەي لە شكلى نوون، لە سەر چاۋانى ۋەك «ص» ن دەسى تواناي ھونەرمەندى خوداي گەورە، بەرەو تىلە چەماندوونى. ۋەكوو نەسسىك گەياندووويە. ئىشارەي پراستى ئەو چاۋە، ھەموو دنيای لە قاف تا قاف، ۋەبەر داۋە و لە دەسكارى خوداي جوانى، نىشانىكەن. كتيىبى حىكمەتولەيىنى ۋەلا ناۋە و كەسى ئەو چاۋ و ئەبرۆيە بە چاۋى دل تماشكا، چ ھەددى ھەس لە ۋەستاي كارسازى بىنيازى جوانى وا بىۋىنە حاشا كا؟

دنيابە كە بىۋەقايە و ھەرچى لە ناۋىشىدايە، بۇ كەس ھەتا سەر نەمايە. تا كەنگى پالى پىۋە دەين؟ تا كەنگى لە كۆلمانى دەين؟ ۋەرن ۋەك من بكن ياران! شتى دنيا بە دلدارىي ۋەگۆرپن و لەسەودادا بزانن ئىمە سەر كەوتووین. «نالى» فەرموويە:

بىزارە لە تۆ، ئىستە ھەماغوشى عەدووتە

دنيا كە دويتى ھەرەمى موحتەرەمت بوو

برۆى ۋەك شىرى ئەلماسن لە تىژىدا، ترووسكەي چاۋەكانىشى، لە شاكاشى گرۆى مەيخۆرى دلداران، بەدى بكري. لە چاۋ لىكنانى يارمدا، لە ماۋەي چاۋترووكانىك، ھەموو دنيا بە گرپەي ئاگر و تىنى ئەوينى خۆى دەسووتىنى. مەلا سوپىندت دەدەم بە خوا! لەوان رۆژان ۋەكوو شىعەرت رەوان و جوان و رەنگىنە و بە مانا و خۆش و سەنگىنە، لە تواناي كام غەۋاسدايە لە ناۋ دەرياش دوپ و مروارى وا بىنى كە نيو ھىندەي بنرخىنن؟

په سنی میری بۆتان

۱. ئه‌ی شه‌هه‌نشاھئ موعه‌ززهم! حق نیگه‌هدارئ ته‌ بی
سووره‌یی «اَنَا فَتَحْنَا» دۆرومادارئ ته‌ بی
۲. هه‌ر که‌نارئ پیڤه‌ وه‌رگی‌ری عینانی هیممه‌تی
زوهره‌ بی په‌یکئ ته‌ و که‌یوان ره‌ کپی‌دارئ ته‌ بی
۳. دائیما مه‌نزلگه‌ها سوورا ته‌ بت بورجا شه‌ره‌ف
تالیعی فه‌رخونده و به‌ختئ سه‌عید یارئ ته‌ بی
۴. سه‌بعه‌یی سه‌بیاره و نوه‌چه‌رخئ سه‌رگه‌ردان بڤئ
گه‌ردش و ده‌ورئ عه‌جه‌ب ده‌ر خدمه‌ت و کارئ ته‌ بی
۵. ماهتابا ده‌وله‌تی یه‌ک په‌رته‌وه‌ک شه‌معا ته‌ بت
ئاقتابا ره‌فعه‌تی به‌رقه‌ک ژ ئه‌نوارئ ته‌ بی
۶. لامیعی فه‌تخا ئه‌زهل به‌رقئ ژ به‌ر تاجئ ته‌ دت
که‌وکه‌با سه‌عدا ئه‌به‌د نه‌جمه‌ک ژ سه‌بیارئ ته‌ بی

مانای وشه‌کان:

نیگه‌هدار: ئاگادار؛ دۆرومادار: له‌ ده‌ورانده‌ور؛ پیڤه‌: بۆ لای؛ عینان: جلّه‌و؛ ره‌کیب:
رکیف، ئاوزه‌نگی؛ ره‌کیب‌دار: مه‌یتەر؛ جلّه‌ودار، پیاده‌ی له‌ گه‌ل سواران؛ سوور: وارش؛
شه‌ره‌ف: بلندی و گه‌وره‌یی؛ فه‌رخونده: مِمباره‌ک؛ سه‌عید: پیروژ؛ سه‌بعه‌: حه‌وت؛
سه‌بیاره: گه‌رۆک؛ سه‌بعه‌ی سه‌بیاره: حه‌وت ئه‌ستیره‌ی گه‌ریده له‌ ئاسماندا؛ ده‌ر: له‌؛
په‌رته‌و: شه‌به‌ق؛ ده‌وله‌ت: به‌خته‌وه‌ری.

پوخته‌ی مانا:

ئە‌ی پادشای زۆر به‌قه‌در! خودای مه‌زن ناگای لیت بی. سوره‌تی «إِنَّا فَتَحْنَا» - که خه‌لاتی سه‌رکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره له‌سه‌ر کافران - هه‌میشه له‌ده‌وری تۆ بی. بۆ هه‌ر کوێ جله‌و وه‌رگێڕی، زوه‌ره قاسیدی ڕیگه‌ت بی و زوحه‌ل بیته‌مه‌یته‌رت؛ ڕکیغه‌که‌ت بۆ دابگێڕی، تا سوار ده‌بیته‌. ئه‌و بورجه‌ی که مزلی تۆیه و که‌وتۆته ناو وارشی شار و ناویان ناوه بورجی شه‌ره‌ف، به‌راستی بورجی شه‌ره‌فه و به‌وجوودی نازه‌نینت، شه‌ره‌فی په‌یدا کردووه. یاخوا هه‌میشه ئاوا بی. هه‌میشه هه‌ر به‌خته‌وه‌ر بی و گش رۆژت جه‌ژنی پیرۆز بی. جه‌وت ئه‌ستیره گه‌ڕیده‌کانی ئاسمانی، به‌ ئاسمانی خولده‌روه‌و - که سه‌رگه‌ردان چه‌رخ ده‌خۆن - به‌و گه‌رانه سه‌مه‌روه‌و له‌کار و خزمه‌تی تۆ بن. تیشکی مانگی دنیا‌داری و سه‌رکه‌وتن و به‌ختیاری وه‌ک گری مۆمی تۆ وا بی؛ که گری مۆمی پیشه‌تۆ، له‌مانگه‌شه‌و ڕۆشنتره. خۆره‌تاوی پایه‌به‌رزبی برووسکه‌ی ڕۆشنیی تۆ بی. ترووسکه‌ی خودای ئه‌زه‌لی، بۆ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر نه‌یارانی ده‌وله‌ت له‌ تانجه‌که‌تدا بترووسکی. ئه‌ستیره‌ی به‌ودمی ئاسمان، تا هه‌تایه، یه‌ک له‌ کیشک‌گرانت بی.

- ٧ به‌رقی سو‌بوو‌جی کو ئیشراقی ل سه‌د جانان دده‌ت
 ئه‌و کو که‌شفا دل دکت ره‌مزه‌ک ژ ئه‌سراری ته‌ بی
 ٨ رایه‌تا فه‌ت‌حی ژ نه‌سرا ته‌ کو هه‌ر مه‌نشوو‌ر بوو
 شه‌هسه‌واری فه‌رری سو‌بو‌حانی عه‌له‌مداری ته‌ بی
 ٩ نه‌ی تنی ته‌بریز و کوردستان ل به‌ر حوکمی ته‌ بن
 سه‌د وه‌کی شاه‌ی خوراسانی د فه‌رواری ته‌ بی
 ١٠ گه‌رجی ده‌ر ئیقلمی رایع هاتی ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت
 پادشاهی هه‌فت ئیقلمان سه‌لام کاری ته‌ بی
 ١١ چیمه‌نا سولتانی یه‌ک لاله‌ یه‌ک باغی ته‌ بت
 گولشه‌نا خاقانی خاره‌ک ژ گولزاری ته‌ بی

۱۲ ئی ژ ئه مرا ته ی موکه ره ره م سهر که شی کت میسلی شه مع
به ر سهری تیخی ته و مه فتولنی مووکاری ته بی

مانای وشه کان:

سوبووح: خودا؛ ئیشراق: تیشک هاویژی؛ نه سر: سهر که وتن، یاریده دان؛ مه نشوور:
بلاو کراو، شه کاو و هه لکراو؛ عه له مدار: ئالا هه لگر؛ ئیقلیم: مه لبه ند؛ رایع: چواره م؛
سه لته نه ت: ده سته لات و فه رمانه هواپی، سولتانی؛ چیمه نا سولتانی: بنکه ی ته یمووری
له نگ بوو له ئیران؛ مووکار: تیزی مووه لگر.

بوخته ی مانا:

ترووسکه ی نووری خودا، هه رگا له سه د جو ره گیانان بدات، ده زانی چیان ده دلدایه.
پازان بو تو ئاشکرا کا و رازداری نه ینی تو بیت.
ئالای مه مله که ت گر تن، هه ر بشه کی و سهر که وتوو بی. شاسواری شه وکه تی خودا،
ئه و ئالایه ت بپاریژی. نه ک هه ر ته وریز و کوردستان به ته نی هی تو بی؛ یاخوا
فه رمانه هوا ی خوراسانیس سهر بو فه رمانت نه وی کات. هه رچه ند له مه لبه ندی چواره م
چویه سهر ته ختی گه وریه ی، به ئاواتم پادشای هه وقورنه ی دنیا یه بی نه سلاوت. له
ته یمووری له نگ زلتر بی. له خانی مه غول گه وره تر. چیمه نی سولتانی ته یموور، تاکه
گوله میلاقه یه کی باغت بی. باغچه ی خاقان، درکیک له گولزاری تو نه هی نی.
هه ر که سیکی له فه رمانی به ریزی تو سهر کیشی کات، یاخوا وه ک مؤم سهری به تیخ
به برین بچی و به ر تیخی موو کارت که وی.

۱۳ شاهباز ئه رچه ند په روازی ب بالا بیت و ره ت

دی د نیف تورا ته بیت و سهیدی شونقاری ته بی

۱۴ شاهی پوره هیه ت د دیرت لی ب سه همی زیده ی

ساعه تا غه فله ت خویا بی کووز دبن باری ته بی

۱۵ هه رسه ری ده ولت هه بت دی هه ر دنیف به ندا ته بت

هه رکه سی عاقل بتن دی هه ر د چوکاری ته بی

- ١٦ ئی دقیت ئازاده بت دئ چه هفتیر لوتفا ته بت
 هه رچی ئیستغنا د دل بهر میننهت و پاری ته بی
 ١٧ هه رکه سی قهسته ک د دل دئ قهستی ده رگاهی ته کت
 ئی د خاتر ئه رجوو کت دئ هه ر چاکاری ته بی
 ١٨ ئی نه ده وله تخوایی چه زرهت بت ژ نیفا جان و دل
 شوبهه تی ئه هلی شه قا بهر قه هر و ئازاری ته بی

مانای وشه کان:

شاهباز: بازی سپی؛ پهرواز: فرین؛ کووز: پشت چه ماو، کوور؛ چوکاری: چاکری،
 خزمه تکاری؛ ئازاده: سه ربه ست؛ ئیستیغنا: بی نیازی؛ پار: بهش؛ ئه رجوو: ئاوات، ره جا؛
 چه زرهت: حوزوو؛ چه زرهت: وشه ی ریزلی نانه؛ شه قا: به دبه ختی؛ شه قی: یاغی؛
 ئه هلی شه قا: جه حه نده می؛ قه هر: تووره یی.

بوخته ی مانا:

ئه وانه ی شاباز ئاسایی بهر زه فین، هه رچه ندی که بئین و بچن، هه ر ده که ونه تۆری تۆوه
 و ده بنه راوی شمقاری تۆ. شای ئیرانی، هه یبهت و مه ترسیی زۆره؛ به لام ئه و به شه ی
 لی زیاده. ده مه وی له خوت و خافل په یدا بیی و پشتی له ژیر باری تۆدا، دابنه وی. هه ر
 سه ریکی خوا به خت و ئیقبالی دابی، خۆی ده خاته بهر دلداریی تۆ. هه رکهس ئاوهزی
 له لا بیت، هه ر خزمه تکاری تۆ ده کا. کئ بخوازی ئازاد بژی، چاوه نۆری تۆیه. کئ
 ده یه وی بی نیازی بی، بهر منه تی ئه و به شه یه تۆ ده یده یه ی. هه رکهس نیازی له دلدایه،
 بیته ده رگات نیاز په وایه. کئ ئاره زووی هه رچی ده کا، با بی و له تۆ داوا بکا.
 هه رکه سیکیش به دل و گیان تۆی خویش ناوی، یاخوا وه کوو جه حه نده میانی
 به دبه خت، قه هر و ئازاری لی باری.

۱۹ ماب عیش و نووش و شاه‌ی ئه‌وقه‌ده‌ر عومری ته‌بت
چهنده‌کێ سالیکی موجه‌ده‌ده‌ بیت و بی، زاری ته‌بی
(یان: سالیکی موجه‌ده‌ده‌)

مانای وشه‌کان:

ما: ماو، باقی؛ عیش: ژیان؛ عیش و نووش: خوش رابواردن؛ شاه‌ی: شادی؛ شاه‌ی:
خونکاری؛ قه‌ده‌ر: ئه‌ندازه‌؛ سالیکی: سالیکی؛ سالی: به‌ ژماره‌ی ئه‌بجهدی سه‌ت و یه‌که‌.
قه‌رن سه‌ت ساله‌. به‌و ساله‌وه‌ که‌ قه‌رنی تازه‌ ده‌ستپێده‌کا، ده‌بیته‌ سه‌ت و یه‌ک؛
موجه‌ده‌ده‌: تازه‌وه‌کراو؛ موجه‌ده‌ده‌: به‌ به‌هره‌؛ بیت و بی: هه‌ر بی و بی: زار: سازگار و
موافق؛ زار: منال؛ زار: زه‌بوون؛ زاری: لاوینی.

پوخته‌ی مانا:

هه‌ر باقی بی و خوش رابویری. ته‌مه‌نت هه‌نده‌ درێژ بیت، که‌ هه‌تا قه‌رن کۆن ده‌بن و
سه‌رله‌نوێ تازه‌ ده‌بنه‌وه‌، هه‌موو قه‌رنیک تو هه‌ر لاو بی و زه‌مان دايم له‌گه‌ل تو دا
سازگار بی و تو هه‌میشه‌ هه‌ر خونکار بیت.

۲۰ هه‌ر که‌سێ نه‌ ژ جان دوعاگووی و سه‌ناخوانی ته‌بت
گرتیی قه‌یدا ته‌ و ئامانجی نووباری ته‌بی
۲۱ مه‌دره‌کێ عیلمی زه‌میری شه‌مه‌یه‌ک وه‌سفا ته‌ هات
وه‌ر نه‌ که‌ی عاله‌م ب شه‌ئنی قه‌در و میقداری ته‌بی
۲۲ قه‌ست و داخوازا «مه‌لی» دائیم ژ جان و دل ئه‌فه
هه‌ر ده‌ندا خزمه‌تی پێشده‌ستی دیداری ته‌بی

مانای وشه‌کان:

۱. نیمه‌ی دووه‌می ئه‌م به‌یته‌، وا نووسراو: «چندکی سالک مجدد بیت و بیزاری ته‌بی». منه‌تبارم
خوێنده‌واران له‌ من باشتی بزائن. «هه‌ژار»

نووبار: تازەكەوان؛ زەمیر: بریەتییه لە دل و ھەناو؛ شەممە: كەمێك؛ شەئن: ڕەوا،
دەربارە؛ میقدار: ئەندازە؛ مەدرەك: ھۆی تیگەیشتن.

پوختەى مانا:

ھەركەس نزا بۆ تۆ نەكا و لە دلەو ھەسنى تۆ نەدات، یاخوا لە زنجیرەى تۆدا شەتەك
درئ و بە تیری تۆ سەكەت ببێ.

بە ئەندازەى زانست و ھەستى دلى خۆم، ئەو كەمووسكە پەسنەم داوى. دەشزانم لە
ھەموو دنیا كەس بە ئەندازەى جەنابت پایەبەرز و بەرپز نییە. لە دەست كئ دئ وەكوو
تۆ ھەى، پەسنت بدات؟ لە گیان و دلمەو ھە دەلیم: ھەر بۆ ئەو ھى بە دیدارى تۆ شاد
ببم، خزمەتكارى و بەردەستى تۆ بویتە ئەوپەرى ئاواتم.

ديسان په سنی میرشهره ف

- ۱ خانې خانان لامیعې نه جما ته هر پور نوور بی
که شتییا به ختی ته ئه ز بایې موخالیف دوور بی
۲ که وکه با سه عدا شهره ف تالیع دنیف بورجا ته بت
دا تنی تو ژ چه رخی بالا شوبهې مه مه نزوور بی
۳ نه نجومی چه رخی موچه دده ب هر ژ زاتی ته ی شهریف
که سبې ئه نواری بکن حه تتاکوو نه فخا سوور بی

مانای وشه کان:

خانی خانان: سهروه ری سهوهران؛ تالیع: دهر که وتوو، هه لاتوو؛ تالیع: بهخت؛ مه نزوور: به چاو؛ نه نجوم: نه جم گه ل؛ نه جم: ئه ستیره؛ موچه دده ب: پشت کوور؛ نه فخ: پف؛ سوور: که له شاخ که قه دیم تیان ده تووراند وه ک شه پیووری ئیستا. بو ئاگادار کردنی دنیا له هاتنی کاتی قیامهت، فرشته ئیسرافیل ده که له شاخ ده توورپنې؛ خوا فره موویه: «هرگا ده سوور توړیندرا، باسی شانازی به ره گز له ناو ده چی»؛ سه حرگاهان: دهمه و به یانان.

پوخته ی مانا:

ئهی مه زنی سهروه ران! ئه ستیره ی به تیشکی بهخت، هه میشه هه روا پر نوور بی. گهمیه ی بهخت له بای پیچه وانه ی ژبان، خوا بیپاریزی و به دوور بی. هر وه کوو ناوت شه رفه، ئه ستیره ی شه رف و ئیقبال، هر له ناو بورجه که تدا بی؛ تا له و ئاسمانه بهرزه وه - که بریه تییه له ماله کهت و سه ری له ئاسمانی ده سوې - وه کوو مانگ تریفه بدا و له بهر هه موو چاوان دیار بیت.

ئه ستیره کانی ئاسمانی، پشت چه ماوه هه تا روژی قیامه تی دی، له ئه ستیره ی ئیقبالی

تۆ تیشکو پرووناکی وەرگرن. خۆر بەیانان بەر لە جیی تر، گزینگ لە کۆشکی تۆ دەدا. دیارە بەنیازە ھەموو پۆژ، پۆشنیی لە زیارەتی تۆ بە نەسیب بێ و ئەوسا بەسەر دنیایەیدا، پەخشان بکات. (دیارە کۆشکی میر لە جزیری، لە جیی تر بەرزتر بوو و ھەوێل گزینگ لەوی داوہ.)

- ٤ ئەختەر تە ژ پەردەیا غەیبی ئەگەر بیستن زوھوور
دئ بتن نیسفوننەھاری وەر شەبی دەيجوور بی
- ٥ (تایەتەلکورسی) و (ئەنعام) ھەیکەلا تۆخی تە بن
بی نیھایەت پوورمراد و بی عەدەد مەنسوور بی
- ٦ ھەر کەناری وەرگەرینی پیقە عەزم و ھیممەتی
رایەتا فەتحتی ب نەسرا «لَمْ يَزَلْ» مەنشوور بی
- ٧ خەیمەتا نووری عینایەت «ظِل» ئ مەمدوودی تە بت
سوورەیی «أُمُّ الْكِتَابِ» ماداری حەزرەت سوور بی
- ٨ پاشی نەوشیروان دبیم دئ حاکمی عادل توی
میسلی حاتم دئ بدانی دەر جیھان مەشھوور بی
- ٩ ما جزیری شوبھی داری تەختی ھەفت ئیقلیم بت
ھەم ب حوکم و سەلتەنەت ئەسکەندەر و فەغفوور بی

مانای وشەکان:

ئەختەر: ئەستیرە؛ نیسفولنەھار: نیوہ پۆ؛ دەيجوور: تاریکی تۆخ؛ ھەیکەل: ھەمایەل و نوشتە؛ پیقە: بۆی، بۆ لای؛ ظِل: سیبەر؛ مەمدوود: درێژکراو؛ أُمُّ الْكِتَاب: سوورەتی فاتحە؛ نەوشیروان: پادشایەکی ئێران بوو بە خاوەن داد ناوی دەرکردووہ؛ حاتم: ھەرەبیککی ھۆزی تەبی کە بە دەھندە ناوی دەرچووہ؛ دان: بەخشین، توخ؛ جوققەبی پاتشایەتی.

بوخته‌ی مانا:

وه‌ک له پیشه‌کی باس کرا، له زه‌مانی میرشه‌ره‌فدا، شاری «جزیرابۆتانی» وارشیکی له به‌ردی تاشراو لی کراره؛ هه‌موو قورئان له به‌رده‌کان هه‌لکه‌نراوه. مه‌لا ده‌لی: نه‌ستیره‌ی تۆ، نه‌گهر له په‌رده‌ی به‌پیار له شه‌وی تاریکه‌شه‌ودا بیته‌ ده‌ری، دنیا ده‌بیته‌ نیمه‌پۆ. له‌به‌ر خوا ده‌پارپمه‌وه‌ ئه‌و قورئانه به‌ سووره‌تی فاتحیا و ئه‌نعام و ئایه‌ته‌لکورسی و تیکراوه، هه‌ر وه‌ک له وارشی شاره‌که‌ی پاته‌خت پاریزگارن، نوشته‌ی جوققه‌ی سه‌ریشته‌ بن. هه‌میشه‌ سه‌رسه‌لامه‌ت بی و به‌ هه‌موو ئاواتان بگه‌ی و سه‌رکه‌وتنه‌ به‌ سه‌ر دوژمن، له‌ بنه‌ نه‌یه‌ت. به‌ره‌و هه‌رکوی پریار بده‌ی هیرش به‌ری، ئالای پیروزی و سه‌رکه‌وتنه‌ شه‌کاوه‌ بی و قه‌ت نه‌نه‌وی. تیشکی به‌زه‌بی خودایی، وه‌کوو سیبه‌ر ده‌گه‌لت بی و سیبه‌رت کورتی نه‌هینی و هه‌ر خاوه‌ن پایه‌ و سایه‌ بی. سووره‌ی پیروزی فاتحیا وارشی ده‌روبه‌رت بی و له‌ به‌لایان بتپاریزی. به‌ بیری من، فه‌رمانه‌ه‌وای هه‌ره‌به‌داد، پاش نه‌نو شیروان هه‌ر تۆ بووی. به‌ به‌خشینیش وه‌ک حاتم، ناوبانگت ده‌پوا. به‌ هومیدم شاری جزیرابۆتانی پاته‌ختی هه‌ر حه‌وت ئیقلیم بی و به‌ شه‌وکه‌ت و حوکمرانی، وه‌ک نه‌سکه‌نده‌ر و فه‌غفوور بی.

۱. میسلئ جه‌م جاما زه‌رین خالی نه‌بی ته‌ ژ باده‌یی

دا ژ خه‌مرا شادمانی دائیما مه‌خموور بی

۱۱. ما د باغی عه‌یش و نووشی هه‌ر ب ساز و ئه‌رغنون

کامران و کامبه‌خش و دلخوش و مه‌سروور بی

۱۲. چه‌نده‌کی شیرین ب سوڤ ده‌ربه‌ندی دیوانا ته‌ بن

به‌ندی شاپوورئ ته‌ بن تا خوسره‌و و شاپوور بی

مانای وشه‌کان:

جه‌م: کورته‌ی ناوی جه‌مشید که پادشایه‌کی ئیران بووه؛ مه‌خموور: سه‌رخۆش؛ ده‌ربه‌ند: خزمه‌تکاری ده‌سته‌ونه‌زه‌ر؛ ده‌ربه‌ند: ئه‌و شوپنه‌ی شیرینی فه‌ره‌اد لی بوو؛ شاپوور: کوری شا؛ شاپوور: ناوی پادشایه‌کی ئیران بوو که هیرشی کرده‌ سه‌ر

عەرەبان و پەنجاھەزار دیلی لئی گرتن و شانئ سمن و بە پەتیکەو بەستەنەو و
عەرەب بە ناوی شاپورەکەئ شانان (زولئەکتاف) ناوی دەبەن؛ شاپوور:
وینەکیشتیکبوو؛ ببوو دەلالئ خوسرەو، شیرینی بو تەو دەکرد خوسرەو؛ پاشا؛
خوسرەو: میردی شیرینی فەرھاد. مەلا لەو شیرەدا زۆری تەلە ناوئەتەو!

پوختەئ مانا:

وہک جەمشید خاوەن شکۆ بی. جامت دنیای تیرا دیار بی. ھەمیشە لە بادەئ شادی
مەر و پەر بی و ھەرگیز پیالەت خالی نەبی. لە باغئ خوشگوزەرانی ھەمیشە دلشاد و
ساز بی و ئاھەنگ و بەزمت بگەرئ. بە مراد بگەئ؛ خەلکیش بە مراد بگەئەئ و ھیچ
کەمایەئ نەھێئ. ھەرچی جوان و خوین شیرین و دل دەکیشن بەرەو خۆیان،
نۆکەری دەستەونەزەر بن لە دیوانت. ھەرچەند شاو شازادە ھەبە لە دنیا، بێنە
نۆکەری کوری تۆ. ھەموو فەرمانرەوای نامۆ، وەک عەرەبیان لئی بقەومئ بە دەستی
شاپووری ئێران، خوسرەو و دەلالەکەشی و شیرینەکەئ دەرەندیشئ، خزمەتکار و
کارەکەری مالی تۆ بن.

- ۱۳ ھیندەکی روژ و شەفئ تیک عید و لەیلئ قەدر بن
جام مەدام پەر بادەت، لئ نە ژ مەیا ئەنگوور بی
۱۴ شوبھەتئ پروو حولقوودوس عەردئ تو پئ لئ داینی
سەبزە و رەیحان و نەسرین و گولئ مەنقوور بی
۱۵ ھەر دەرئ نەعلئ فەرەس شوبھەت بوراقت ئئ کەفت
چەشمەئ حەیان ژ ئەو عەردئ موبارەک فوور بی
۱۶ ما تە عومرئ خزر و نووح و مولکی زولقەرنەین بتن
گۆنەدا چەرخی مولەممەع ھەر ب تە مەعموور بی
۱۷ خاسئ تەشریفا تە بن دەریا و دەرەندئ عەجەم
دا خەلاتین ھەر سەحەر سەد زەرکەش و مەخموور بی

مانای وشه کان:

ئەنگوور: ترئ؛ لی داینی: لی دادەنئی؛ مه نقوور: دندوو کالی دراو؛ نه عل: نال؛ بوراق:
ئەو فرشتە ی بوو بە ئەسپی پیڤه مبهەر و بۆ میعراج سواری بوو؛ فور بوون: فیچقه کردن؛
نووح: پیره پیڤه مبهەریک بوو تا تمهەنی نۆسه دوپه نجا سالی دە گەل ئۆمه ته که یا ژیاوه.
باوه پریان پی نه هیناوه. نه فرین و تووکی لی کردوون. خۆی گه میه ی له دار تاشیوه و
هه وال و کهس و کاری خۆی و له هه موو زینده وه ریکیش نیرومیوکی تی ناوه. ئەوسا
باران دایکردوو و لافاو دنیای داگرتوو. هه رچی جانەوه ره دنیان جگه له وانە ی ناو
گه میه، له و لافاو دا خنکاوان. گه میه ش له پاش له ی نه مان، له سه ر دوندی کتیی
«جودی» له کوردستان نیشتۆته وه. نیر و می تیک بهر بوونه وه و ژیانیان به سه ر
گرتۆته وه؛ موله ممه ع: بریقه دار کراو؛ مه عموور: ئاوه دان؛ ته شریف: خه لات؛ ده ره بند:
به ندهر؛ مه خموور: مه خمه ر، قه دیفه.

بوختە ی مانا:

هه رچه نده ی رۆژ و شه وی تۆن، جیژنه و له یله تولقه در بن. پیاله ت هه میشه پر مه ی
بی. به لام باده ی ترئ نه بی؛ باده ی خۆشه ویستی خوا بی. وه ک نازانم کی گوتویه:

له ئەسپابی فه ره ح سالۆنی عه یش ت پر ته داره ک بی

شه وت هه ر رۆژ و رۆژت جه ژن و جه ژنت لی مبه ره ک بی

یاخوا له کوئ پی دادەنئی، ودمی وه کوو شوین پای فرشته جو به ر ئیل وا بی. له ودمی
ئەو، ئەو زه مینه پر بی له سه وزه و ریحانه و غونچه ی خه ریک پشکووتن و لقه نه سرین.
یاخوا نالی ئەسپه که ی تۆ، وه هه ر زه مینییک ده که وئ، ودمی ئەسپه بالداره که ی
پیڤه مبه ری که به سواری ئەو چوو مه عراج، بۆ ویش هه بی. ئاوی ژیانئ له جئ نالی
فیچقه بکات. ته مه نت وه کوو ته مه نی نووح و خدران، هه ر له دوو بی و پاتشایه تی
زولقه رنه ینت به نه سیب بی که باجی له رۆژی ئەستاند و پیشی به عاجوو ج باجوو ج
گرت. تایبه تی خه لات دانئ بن به ندهر گه و ده ریای ئیرانی و له به هره ی وان، هه موو
رۆژی له به یاندا- که ته شریف دینییه دیوانئ- سه تان پارچه و بالا پۆشی زه ری و
مه خمه ر، به سه ر نزیکانی خۆتا، دابه ش بکه ی.

- ۱۸ گهرچی دهر دیوانی هه زرهت پور هه قیرین شوبهئ موور
چه شمی ته چه شمی سولهیمانی ب حالی موور بی
۱۹ ئی نه وهک گوی بی سهر وپا بیت د بهندا خدمه تی
ما د چه وگانا ته ههر بهر کهنده و مه قهوور بی
۲۰ مایسانی من دوعا گویی ل دهر حق وهسفی خان
مه زههری سیرپا کهلامی وهک دره ختا توور بی
۲۱ ههر د مه دحی ته و سه نایی سینه و قهلبی «مه لی»
بی ته فاوت قولزوما پور لوتلوئی مه نسوور بی
۲۲ ژاستانی دهوله تی غایب نه بی جارهک «مه لا»
دا ژ فرمانی موکه رره دم بدهم مه سموور (مه ئموور) بی

مانای وشهکان:

حه قیر: بی نرخ و سووک؛ مه قهوور: غه زهب لی گیراو، تیشکاو، خه مگین؛ ليسان: زمان؛
مه زههر: دیاریده؛ دره خت: دار؛ مه نسوور (منشور): په رژ و بلاو؛ موکه رره دم:
به پړتو حورمهت؛ مه سموور (مثمور): بهر هه مند؛ مه ئموور: فرمانبر؛ بی ته فاوت: بی فھر ق.

پوخته ی مانا:

خانی سلیمان ئاسایی! من خۆم له باره گای تۆدا- که پریه له پیاوی گه وره- وهک
میرووله دیته بهرچاو. به لام تۆش ههروهک سلیمان، له میروولهی ده پیتچاوه، به چاوی
خۆشی و بهزهیی وهملاوینه. هه رکهس وهک گوی گرؤفه ر و بی پا و سهر، بۆ بههری
تۆ هه لئه سوورئ، گۆریه تی له بهر کاشوی تۆ، سهرگردان و په رژ و بلاو و تیکشکاو
بیت. زمانم له په سنی تۆدا، وهک چیرۆکی ئه و دارهیه که له توورئ مووسای ده دواند.
دار نهیده دواند؛ خودا دواندی. خودایه که تۆی خۆش دهوئ؛ په سنی تۆ فییری زمانی
بهسته زمانی مه لا دهکا. له وساو هه که په سنت ئه دهه، دل و سینه م وهکوو ده ریا پرن له
مرواری پرژاو.

هه رگیز مه لا له دهر گای خۆت دوور مه خه وه! با هه میشه گوئ به فرمانی به پیزی
جه نابت بی و شانازی به به ختی بکات.

به یانی باش

به شیوه‌ی سهر بهندی (تهر جیح بهند)

۱ «صَبَاحُ الْخَيْرِ» خانئ من
 شه‌هی شیرین زه بانئ من
 توی رووح و ره وانئ من
 بیت قوربان ته جانئ من
 «تَعَالَى اللَّهُ» چ زاتی تو
 چ وی شیرین سیقاتی تو
 نه وه ک قه‌ند و نه باتی تو
 یه‌قین رووح و ه‌یاتی تو
 حه‌یات و راه‌تا جانم
 «صَبَاحُ الْخَيْرِ» یا خانم!
 وه‌ره بیناها چه هفان
 ببینم به‌زن و بالایی

۲ «صَبَاحُ الْخَيْرِ» مه‌ستا من
 له‌تیفا جام ب ده‌ستا من
 خومار و مه‌ی په‌رستا من
 توی مه‌قسوود و قه‌ستا من
 ژ مه‌قسوودان توی به‌س من
 بین به‌ر چه‌رخئ ته‌له‌س من
 ژ غه‌یری ته نه‌فیت که‌س من
 ب ره‌شتوزین موقه‌وو‌ه‌س من
 د به‌ندا زولفی چه‌وگانم
 «صَبَاحُ الْخَيْرِ» یا خانم!
 وه‌ره بیناها چه هفان
 ببینم به‌زن و بالایی

۳ ژ وی زولفی، ژ وی به‌ندی
 ره‌ها یم لی ژ په‌یوه‌ندی
 سیه‌ه چه‌شمئ سپی زه‌ندی
 ته سوهمتم شو به‌ه‌تی فه‌ندی
 شوین شه‌مع و شه‌مالم ته‌ز
 ژ به‌ر حویبا ته‌لالم ته‌ز
 زه‌عیفم وه‌ک هیلالم ته‌ز
 سیفه‌ت گوین دکالم ته‌ز
 فه بولبولرا ب ته‌فغانم
 «صَبَاحُ الْخَيْرِ» یا خانم!
 وه‌ره بیناها چه هفان
 ببینم به‌زن و بالایی

۴

فہ بولبولرا شہف و روژی
 ٺہنی ماہی، شہفق روژی
 کو دوورم ٺہز ژ وی حوژی
 ژ وادی ٺہیمہنا توووری
 ژ وی سوہتی دل و جانم
 وەرہ بیناھیا چہہقان

ل سہر وی تہرح و بشکوژی
 تہ سوہتم شوہہتی دؤژی
 تنی جارہک ل سہر سوووری
 تہجہلا کر د نیف نوووری
 «صَباحُ الْخَیر» یا خانم!
 بینم بہژن و بالایی

۵

ژ حوسنا وی تہجہلالایی
 چ وەسغان بیّم خہبەر نایی
 نہ ہشیارم ژ وی بہرقی
 سپیدہ دا ھہتا شہرقی
 ژ زہربی عیشق نالانم
 وەرہ بیناھیا چہہقان

یہدی بہیزا و بالایی
 وەلی دل جہزبہیی دایی
 ژ زہر تاجی ل سہر فہرقی
 وەلی نائیخمی فہرقی
 «صَباحُ الْخَیر» یا خانم!
 بینم بہژن و بالایی

۶

زہریفی نازکی شہنگی
 ب روژیِرا توہہفدہنگی
 کشاندن لی نہ وەک جاران
 ژ رہنگی شیر و مووکاران
 ژ وی زہربی پر ئیشانم
 وەرہ بیناھیا چہہقان

سیفہت حوژی پەری رہنگی
 دو رہشتوزین سیہ رہنگی
 خہدہنگین قہوسی نووباران
 رہشاندن سینہ وەک باران
 «صَباحُ الْخَیر» یا خانم!
 بینم بہژن و بالایی

۷
 فه که جاره‌ک خه‌ت و خالان
 ب خوونه لی مه‌ه بدالان
 ئیجازه‌ت دی مه‌ه دستووری
 ژ نیفا زولمه‌ت و نووری
 ژ دل تالانی خالانم
 وه‌ره بیناهیا چه‌ه‌فان
 ل سه‌ر وان مه‌سند و پالان
 بینین عید و سه‌رسالان
 په‌ری ره‌نگی سیفه‌ت حووری
 بنووشین مه‌ی د فه‌رفووری
 «صباح‌الخیر» یا خانم!
 بینم به‌ژن و بالایی

۸
 ژ شه‌ه‌کاسا کو‌قه‌رقه‌ف تی
 نیشانه‌ک دلبه‌ری که‌فتی
 ژ وی جامی دنۆشم ئه‌ز
 ژ عامی لی دپۆشم ئه‌ز
 کو‌غالیب مه‌ست و سه‌کرانم
 وه‌ره بیناهیا چه‌ه‌فان
 مه‌یا نوورین مو‌شه‌رره‌ف تی
 ژ بو‌من هه‌ر سه‌حه‌ر خه‌ف تی
 سه‌حه‌ر له‌و نه‌ی ل هۆشم ئه‌ز
 ب جان هه‌ر لی دکۆشم ئه‌ز
 «صباح‌الخیر» یا خانم!
 بینم به‌ژن و بالایی

۹
 وه‌ره پێشبه‌ر «مه‌لا» یی خوه
 ب شه‌فه‌قه‌ت که‌لیقای خوه
 مه‌س‌نیحایی ل بیماران
 شه‌هیدین شیر و موو‌کاران
 ل دیدارا ته‌ه‌یرانم
 وه‌ره بیناهیا چه‌ه‌فان
 شه‌هید و مو‌بته‌لایی خوه
 «مه‌لا» نه‌مرت ب دایی خوه
 که‌سین گه‌زتی دو‌ره‌شماران
 کری ئامانجی نوو‌باران
 «صباح‌الخیر» یا خانم!
 بینم به‌ژن و بالایی

مانای وشه‌کان:

صبح‌الخیر: به‌یانی باش؛ شه‌هی: پادشای؛ شه‌هی: جیی ئاره‌زوو؛ یا: ئه‌ی؛ خانم:

گەرەمی من؛ خانم: خاتوونەكە؛ پەيوەندی: گرفتاری، گیرۆدەیی؛ ئەنی: ھەنیە، توێل؛
وہ لی: وەھا لیی؛ بەلی: ئاری؛ بەلام؛ نائیخمی: ناخەمی، ناخەم؛ زەرب: لیدان؛
زەرب: ژەنینی مووزیک؛ مەسنەدوپال: پالەوپشت؛ عەبدال: دەرویش و ھەلوەدا؛
سەر سال: نەورۆز؛ قەر قەف: بادە؛ پێشبەر: رووبەر وو.

پوختە ی مانا:

ھەموو وشە دژوارە کانم مانا کردەووە؛ خوێندەوار دەیانزانێ. ئەگەر گوێ نەدەینە
یەك بەیەکی وشەكان، مانا كە وای لی دی:

١	بەیان ت خۆش و گەش خانم	كزە و ھیوای دل و گیانم
	لە بسكتدایە تاي ژیانم	ئەوینت بۆتە ئامیانم
	بلیم تۆ چەندە شیرینی؟	نە وەك قەندی نە ھەنگوینی
	ئەتۆ گیانی ئەتۆ ژینی	ئەتۆم ھیزی ئەتۆم تینی
	بە قوربانت دەكەم گیانم	بەیان ت خۆش و گەش خانم
	وەرە پرووناکی چاوانم	ببینم بەژن و بالا كەت

٢	لە مەستی چاوەكەت مەستم	نەما ھۆشم برا ھەستم
	بە ناز و غەمزە ئاوەستم	بە خیری خۆت وەرە دەستم
	لە جوانیت بوویە پیری من	ئەوینتە دەستگیری من
	تەنێ ھەر تۆی لە بیری من	ئەتۆی سەردار و میری من
	پەنای بۆ من كەسی بۆ من	ئەتۆ فریارەسی بۆ من
	خەنیم تا تۆ ھەسی بۆ من	لە عالەم تۆ بەسی بۆ من
	گراوی داوی كەزیانم	بەیان ت خۆش و گەش خانم
	وەرە پرووناکی چاوانم	ببینم بەژن و بالا كەت

۳ دلم بهر بى له كه زيان
له په نجهى ناسك و جوانت
ئه وينداری ژيانتاللم
گرې تى چوو په و بالم
له تاوان بى سه روزمانم
وه ره پرووناكى چاوانم
ره ها تايم له چاوانت
گرم گرت بوومه شه مدانت
په پوولهى پروومه تى تالم
ده سوو و تيم ناشى بشنالم
به يانت خوښ و گهش خانم
بيينم به ژن وبالا كهت

۴ خودا له و به ژن وبالا يه
پشيوې خسته دنيا يه
گرېكى خوا له توور جارې
ئه من دېتم له تالارې
له تينى دينى بريانم
وه ره پرووناكى چاوانم
له ناو ئه و ئال ووالا يه
دلم پولووى له بهر بايه
كه مووسا دى له سهر دارې
ده سا چوڼ ئوقره ناتارې
به يانت خوښ و گهش خانم
بيينم به ژن وبالا كهت

۵ شه وهى بسكول و كاكولې
به روسينگى سېي وسولې
له هه را پرېزى بشكوژى
ده دهن پر شنگ و تيروژى
وه كوو دل خانه ويرانم
وه ره پرووناكى چاوانم
سپيدهى لامل و قولې
په ل و بووزى خړوخولې
كلوى زير له سهر روژى
دلم هه ده ستى ده كروژى
به يانت خوښ و گهش خانم
بيينم به ژن وبالا كهت

۶ له شوخى و ناسكى و شهنكى
په رى زادهش په رى رهنگى
له چاوى مه ست و سپوهنگى
روحم كهو ته نه فهستهنگى

کهزیت وهک جووته په شمارن
مژولت تیری په دارن
به برژانگانه برژانم
وهره پرووناکی چاوانم
بروت وهک شیري مووکارن
به رهو جهرگم سه ره و خوارن
به یانت خوش و گهش خانم
بینم به ژن و بالا کت

له روژی جیژن و سه رسالان
پیرسه حالی بی حالان
چ ناقه ومی ته گهر وا بی
نه وندهت باله پای خوا بی
نه ماوی ورده خالانم
وهره پرووناکی چاوانم
که داروده سته لیت هالان
بهرموو بیننه دیار خالان
یه قینم کابه که چ نابی
ده گهل دلدار دلت چا بی
به یانت خوش و گهش خانم
بینم به ژن و بالا کت

له بادهی به رده میم پروانی
دلیم بو وراوه تهو عانی
له وی روژی ووه به یوشم
وتم رازی که ده یوشم
به سه رخوشی چ ده توانم؟
وهره پرووناکی چاوانم
له وینهی پروومه تی جوانی
له هوش خوم چووم له رامانی
په روش و مات و خاموشم
به لام هه یهاته تیکوشم
به یانت خوش و گهش خانم
بینم به ژن و بالا کت

بزه ی تهو ته که لیوانه
له ره ی تهو شه که سیوانه
نه خوشی چاوی به خومارم
«مهلا» ی ژاری به ئازارم
له ده ستدایه دهرمانم
وهره پرووناکی چاوانم
شیفان بو شیت و دیوانه
له گش ئازاری هه توانه
به نازانت بریندارم
ده بانه مرم بکه چارم
به یانت خوش و گهش خانم
بینم به ژن و بالا کت

بتي جوانان

سهنه ما سوږ ژ سه مه د شه وقي ژ حق دايه وجوودئ
 گهر عه زازيل بديتا نه دبر غه يرئ سجوودئ
 غه رق بوم نه ز د غه ما عيشقي د وه قتي سه حه ري بوو
 كو ته جه للاي جه مالي ل ميسالي به شه ري بوو
 نه ژ له وني به شهران من ديه لي ديمي زه ري بوو
 نه ز ديتم پرووحي قودوس بوو ب خوه يا حوور و په ري بوو
 لهو ب حوسن و نه زه ري په مز ژ سير را قه ده ري بوو
 خه مريين سه يرئ ل ديم حلقه ل دورا قه مه ري بوو
 سه د خه ده نگ دانه جه گهر سينه ژ زه ري به كه ري بوو
 ل مه ئيش و ئله مان زيده ژ تيرا قه جه ري بوو
 دل ژ مه بوويه په له ك جان و جه سه د تيك سه قه ري بوو
 لهو مه شهب تا ب سه حه ر ناله يه وه ك مه غني عوودئ

سهنه ما سوږ ژ سه مه د شه وقي ژ حق دايه وجوودئ
 گهر عه زازيل بديتا نه دبر غه يرئ سجوودئ

ماناي وشه كان:

عه زازيل: شه يتان، مه له ك تاوس؛ زه رب؛ زه بر؛ به كه ري: له ت وپه ت؛ قه جه ر:
 خوشبه ز، به پي؛ قه جه ر: ناوي عه شه رتيكي مه غولي بوو كه ته ميموري له نگ سالي ۸۰۳
 هينانيه ئيران و شه ركه ري سه فه ويانيش بوون. له سالي ۱۲۱۰ ږا تا ۱۳۴۴ اي كوچي -
 مانگي پادشايه تي ئيرانيان له ده ستا بوو؛ په له ك: پولويك، په نگرېك؛ سه قه ر:
 جه حه نده م؛ مه غني: مه غنه، ئاواز؛ عوود: سازيكه وه ك تار ده چي.

پوختهی مانا:

شه پالیکى که وهک بت دهپه رستم من،
 ترووسکه و شۆقى نوورى خوايه؛ دیتوومه له دنيايه.
 نه گهر شهیتان له باتی بابهدهم، یارمى بدیتایه،
 ههزار سـوژدهی دهبرد یه کجی
 به رهو ئهو بهژن و بالایه

به یانیک بوو که پرشنگی خودای جوانی، وه کوو عینسانى خۆی شان دام؛ به رهو
 ده ریاى ئه وینداریى و خهمى هان دام. له گیزاویا نو قوم بووم؛ بـی سه روشوین چووم.
 به دیمهن ئاده میزاد بوو له بهر چاوم؛ به لام جوانی وه ها سه وزه و به ناز و غمزه، قهت نابى له
 دنیا بـی. بلیم حۆری و په رى بوو؟ نا. ده لیم هه ر عه زه تی جو برایله هاتبووه بهر چاوم.
 له ره ی په ر چه م به دم سهروه ی به یان له و مانگی رو خساره و له ده ورى سیوی
 کولمانی، نموونیک بوو له کرده ی جوانی بـی وینه ی ده سی رهنگینی خوا ی جوانی. وه
 بهر تیری تماشای دام؛ به په یکانی بژانگ پیکرام و جه رگم ئه نجن-ئهنجن بوو. خودا
 هاوار! به چی ئاو داو ن ئهو تیری بژولانه؟! له جی تیری قه جه ر فیشته ر به ده رد و ئیش
 و پرژانن. له دیداری برۆی لاری، له ش و گیانم به یه کجاری، وه کوو کوانوو ی
 قه لاشکاری، له گوین ته ندووری گر سووره. له دوور هالاو و تینی تی. دلی چۆل و
 بیابانم په رهنگیکه که له و چۆله له بهر با بـی. له تاوی دیتنی چاوی، ده نالینم به
 سووتاوی، شه و و رۆژ دهنگی نالینم، وه کوو بلویر و شمشاله له گالیندا.

شه پالیکى که وهک بت دهپه رستم من،
 ترووسکه و شۆقى نوورى خوايه؛ دیتوومه له دنيايه.
 نه گهر شهیتان له باتی بابهدهم، یارمى بدیتایه،
 ههزار سـوژدهی دهبرد یه کجی
 به رهو ئهو بهژن و بالایه

نەزەرە ک وێ بە شەڕی لەب شە کەری حۆری سرشتی
 نادرم ئەز ب مە ی و کەوسەر و حوورین د بهشتی

ئى ديهه ئه و ب خوه جاره ك د عه جيمم كو بهش تى
ته زوان قهوس و كهفانان چ خه دهنگن د به و هس تى
ئه وه من شافىي دهردان مه چ حاجهت ب نقشتى
گهر بكت حوسن و جه مالا خوه ته جه لالا د كه نشتى
دبتن به يتى قودوس ئه هلى زيارت ژ حبهش تى
سینه پوتخانه يه ئىرو مه ژ ديم و قهد و قشتى
ب دلى ساده چ كم ئه ز؟ كو ته جه لالا نه گه هيشتى
ئه وه من قيله يى جه بهت د قيام و د قعوودى

سه نه ما سور ژ سه مه د شه و قى ژ حق دايه وجوودى
گهر عه زازيل بديتا نه دبر غه یرى سجوودى

مانای وشه کان:

سرشت: ماك و ئاميان؛ نادرم؛ نادهم؛ ئى ديه: ئه وى ديتوو به؛ شافى: شفاده ر؛ نقشت:
نوشته؛ كه نشت: همم كليسا، همم نويزگه ي جوو؛ پوت: بت؛ جه بهت: تويل،
رووبه روو؛ قيام: هه لسان؛ قعوود: روونيشتن.

پوخته ي مانا:

نيگاي چاويكى ئه و جوانه - كه چاوى هوريه كانيشى له بهر پرشنگى هه لنايه - و له
تاسه ي ليوى شيرينى، تكه ي ليكاوى ده ميانه، به باده ي پاك و ئاوى كه وسهر و خوړى
به هه شتى گهر وه گوړم، شيت و ناحاليم. ئه وى جاريك ئه وى ديبى؛ ئه گهر جاريك
وه سهر هوش بيته وه، سه یره.

ئه تو پروانه له و جووته كه وانانه ي برويانى و سه رى نووكى بژولانى - كه په يكانان
دهبارين - چ راست هاويژ و توند و تيز و لهش داويژ و دل پيكن. ئه من جه رگم به سه ر
ئه و نووكى په يكانانه وه ماوه و به خوړ زووخواي هه لديني. بژيشكى وا له كوئ بينم به
دهرمان و به هه توانان برينى گيان وه برژينى؟ عيلاجى دهردى دلداران نه لوقمان پيى
ده چارين و نه كارى نوشته نووسانه. به ته نيا ياره چاره؛ هه ر وه كوو ئازار له و پرايه،

ئەویش دەرمانە بو دەردم.

ئەگەر پرشنگی روخساری، لە گۆشیککی کلیسا، ورشەورشی بی، حەبەشیانیش بەرەو خۆی رادەکیشتی بێنە کړنووستی.^۱

لە نوێژاندا، لە سوژدەمدا، ئەمن کړنۆش بەرەو یارم دەکەم. لە دانیشتن، لە ھەستانا، ھەمیشە روو بە دل بەرم و ئەوێستا کە دل و گیانم وەکوو بتخانەییەک وایە و بتی من کۆلم و پەرچوو کە ی گەش و ئال و رەشی بۆنخۆشی نازدارە.

دلی ساکار چ لی بکەم من، بە بی پرشنگی دلداری؟!

شەپالیککی کە وەک بت دەپەرستم من،

ترووسکە و شۆقی نووری خواوە؛ دیتوومە لە دنیاوە.

ئەگەر شەیتان لەباتی بابەدەم، یارمی بدیتاوە،

ھەزار سوژدە دەبەرد یە کجی

بەرەو ئەو بەژن و بالایە

«مەحوی» دەلی:

سەر کە شۆریکی نەبی، من زرکەتالم بۆچیە؟

دل کە عیشقیکی نەبی، شوشە ی بەتالم بۆچیە؟

قیبلە یا ئەھلی دلان گەر بکتن کە شفی جەمالی

یا تەجەللا کە ژ بەر تاج و پەران قەوسێ ھیلالی

کی ب دل کافرە ئی سەجدە نەبت جەبھەت و خالی

یا نەدت شەھدە ب ئایاتی د وی وەقت و مەجالنی

لەیلەتولقەدر ب من ئەو سەعەت و عیدە د سالی

۱. مەلا باسی لە دایک بوونی عیسا مان وەبیر دێنی؛ کە ئەستێرێک لە ھەنداو غارە کە ی زیدی قەتیس ما بوو. مەجووسی و پیاوی جی گەورە ی حەبەشیانیش - کە بەو ئەستێرەو ھاتبوون - بە ھۆی ئەستێرە کە زانیان مەسیح ھاتۆتە دنیاو. «ھەژار»

شه‌فقه کر په‌رده هلانی سه‌حه‌ری شوخ و شه‌پالی
 نه‌یساندیم ژ نه‌نوار و سو‌ری شو‌به‌ی شه‌مالی
 مه‌شها مه‌ست و شه‌که‌رله‌ب ب مه‌ دا مه‌ی ژ په‌یالی
 نه‌گهام سه‌جده بېم پور خه‌جلیم نه‌ز ژ ویسالی
 حادری به‌رقی ل دلدا، ژ ته‌جه‌لا و شه‌وودی

سه‌نه‌ما سو‌ر ژ سه‌مه‌د شه‌وقی ژ حق دایه وجوودی
 گهر عه‌زازیل بدیتا نه‌دبر غه‌یری سجوودی

مانای وشه‌کان:

په‌ر: په‌ره‌تاوس که شازاده‌خانمان له ده‌وری تانجه زیره‌که‌ی سه‌ریان ده‌دان؛ شه‌هده:
 شادوئیمان، شایه‌تی؛ مه‌شها: رو‌یشت، رابرد؛ خه‌جلیم: شه‌رمه‌زار بووم؛ حادری: فه‌وری.

پوخته‌ی مانا:

نه‌گهر جاریک به‌ره و نه‌هلی دلان - یارم - په‌چه و رو‌وپوش له رو‌و لا دا، که‌وانه‌ی مانگی
 دوو برؤ‌که‌ی، له خوار تانج و په‌راندا بېته به‌رچاوان، ده‌بی کئی هینده کافر بی و دلی
 ره‌ش بی، نه‌چینه سوژده بو‌ئو تو‌یل و خالانه و نه‌کا باوه‌ر به‌ونده ئایه‌تانه‌ی وا له
 رو‌خساری نه‌وا دیارن؟ شه‌ویک، شه‌و نا، له نیوانی شه‌و و پوژا - که تازه به‌ربه‌یان
 ده‌نگووت - به‌زه‌ی به‌منی هه‌ژاردا هات و رو‌وبه‌ندی له رو‌و لا دا. به‌دینی، چاوی دل
 پشکووت. له سه‌یری به‌ژن‌وبالای شوخ‌وشه‌نگی، واق و ور دامام. له دلکیشی و له
 مه‌ستی چاوه‌کانی، هه‌ر گرم گرت و له چه‌شنی مؤ‌می داییسام. به‌مه‌ستی هات به
 لا‌ما؛ نه‌و شه‌کرلیوه و به‌مه‌ی جوانی، مه‌سی کردم. له شه‌رمانا له بیرم چوو که
 سوژده‌ی بو‌ به‌رم نه‌وسا. برووسکه‌ی پوژی رو‌خساری، دلی گرتم. له جیوه کاری خو‌ی
 کرد و دلی بردم. چلو‌ن سوژده‌م له بیر چوو؟! خواجه تۆبه.

شه‌پالیکي که وه‌ک بت ده‌په‌رستم من،
 ترووسکه و شو‌قی نو‌وری خواجه؛ دیتوومه له دنیا‌یه.

ئەگەر شەیتان لەباتی بابەدەم، یارمی بدیتایە،
 ھەزار سووژدە دەبەرد یەكجێ
 بەرەو ئەو بەژنوبالایە

روھنیا چەشم و چرایامە نزام ھێزی دبیرم
 کو د زیندان و ھەبس خانەیی وئ بەند و ئەسیرم
 ژ خەدەنگێن قەجەری سینە تەژی گەزمە و تیرم
 دل د نیف ھەلقەیی زولفا سێھە بوو ژ عەبیرم
 تێک پەڕیشان ژ لەف و شەتری و تاین ژ ھەریرم
 تو ھەیی من د دنی لەو د دنی بەگلەر و میرم
 زێر و مال ئەرچی نەدیرم تە ددیرم نە فەقیرم
 ژ ئەفینا تە شەپالی د شەفان شوپھێ نەدیرم
 ژ لەبێ لەعلێ شە کەرباری تە وە ک شە ککەر و شیرم
 مە ژسەر تا ب قەدەم سوھتنە وە ک ئاتەش و عوودی

سەنەما سور ژ سەمەد شەوقی ژ ھەق دایە و جوودی
 گەر عەزازیل بدیتا نەدیر غەیری سجوودی

مانای وشەکان:

روھنی: رووناکی؛ تو ھەیی من: تۆ بۆ من ھەیی؛ تە ددیرم: تۆم ھەییە؛ نەدیر: ناگری
 سەر چیا؛ عوود: نەوعە داریکە بۆ بخوور و بۆنخۆشی دەیسووتین.

بوختە ی مانا:

تۆی بۆ شەوی بەختم چرای. تۆ سۆمایێ چاوەکانمی. من ھەر بەو بیرەو دەژیم کە
 گیرۆدە ی ئەوینی تۆم؛ لە بەندی تۆ رەھا نابم. (یان: ئاخۆ ھێج لە بیرێ ماوە کە من
 یەخسیر و دیلی ویم؟) ھەناوم پڕ لە تیری تیلە چاوی تۆن - کە لە تیری قەجەر،
 ھەستەم ترن - دلەم دەناو گەوی رەشی ھەرە بۆنخۆشی کەزیتدا سەرگەردانە. وە کوو

بسکی لوول دراوت، وهک گولینگهی سهر و شه‌ده و هه‌وری لاری بان کلاوت - که له سهر ئاوریشمی پرچان په‌ریشانن - په‌ریشانم. کی له من به‌خته‌وه‌تره؟ هه‌تا تۆم هه‌ی، خۆم به‌به‌گلهر، به‌میری میران ده‌زانم. جا با زیر و مال شک نه‌به‌م؛ تا تۆم هه‌ی، نالیم هه‌ژارم. له سایه‌ی ئه‌وینی تۆوه، هه‌موو شه‌وگار، به‌هۆی گپی ده‌روونمه‌وه - وه‌کوو ئاگری سهر چیا - له هه‌موو ئاقاران دیارم. له سای باسی لێوه ئاله شیرینه‌که‌ت، هینده خویتم شیرین بووه، قسه‌کانم چیژه‌ی شیر و شه‌کر ده‌ده‌ن.

هه‌م ئاگرم له ئه‌وینت هه‌م بخوورم، بۆ خۆ ده‌خۆمدا ده‌سووتیم و دووکه‌له‌که‌م - که یادیکی تۆی تیکه‌له - بۆنی له عوود و بخووران، زۆر خوشتره. تۆ مه‌خلووقیکی تایبه‌تیت.

شه‌پالیکی که وه‌ک بت ده‌په‌رستم من،
ترووسکه و شۆقی نووری خوایه؛ دیتوومه له دنیایه.
ئه‌گهر شه‌یتان له‌باتی بابه‌ده‌م، یارمی بدیتایه،
هه‌زار سوژده‌ی ده‌ببرد یه‌که‌جی
به‌ره‌و ئه‌و به‌ژن وبالایه

بئ‌حساب شوخ و شه‌پال ل «مه‌لی» قه‌هر و غه‌ده‌ر کر
نه‌ ئه‌م ئانینه خه‌یالی نه‌ ل حالئ مه‌ نه‌زه‌ر کر
قه‌ت نه‌کر شه‌فقه، لیباسی غه‌زه‌بی زیده د به‌ر کر
عیلله‌تا جه‌ور و جه‌فا و ئه‌له‌می جه‌ب جه‌گهر کر
عه‌یلان‌دین د فیراقی سته‌می سینه‌ب که‌ر کر
ئاها! هه‌تا مرنئ ئه‌ف ژ مه‌را داغ و که‌سه‌ر کر
سه‌فه‌را شام و عیراقی ل مه‌ خوه‌ش لازم و فه‌ر کر
ب مه‌دا ژه‌هر و ره‌قیبان د ده‌فی شه‌هد و شه‌که‌ر کر
ئه‌م بویین پیت و په‌ره‌نگ له‌و ژ ویسالی مه‌ هه‌زه‌ر کر
نازک و نه‌یشه‌که‌ر و خووب و شیرین قه‌دد و خدوودی

سه‌نه‌ما سور ژ سه‌مه‌د شه‌وقی ژ حه‌ق دایه‌ وجوودی
گهر عه‌زازیل بدیتا نه‌دبر غه‌یری سجوودی

مانای وشه کان:

قههر: غهزه ب؛ غهدهر: بی شه رتی؛ عیله ت: سه به ب؛ عیله ت: نه خوشی؛ عهیلاندین: تهره ی داین، خافلاندینی؛ سته م: زولم؛ سته م: هسته م و دژوار؛ که سه ر: خه م و کول؛ فه ر: کورته ی وشه ی فه رز؛ پیت: بلیسه؛ په ره نگ: سکل؛ ده ف: ده م، زار؛ خدوود: کولمان.

بوخته ی مانا:

یاری چه له نگ و شوخ وشه نگ، په نگه له «مهلا» دلته نگ بی؛ له به لینی دیداری پاشگه ز بیهه وه. به خت په شم؛ هه ر به یادیشیدا نایه م. له ئاوړ ویدانه وهشی، دوور به شم. سه ره پای بی ئیلتفاتیی، به رگی غهزه بی پۆشیوه و تیکۆشیوه ده رده که م لئ گرانتر کا. ده رد و کوانی زۆر به ژانی داخی دلن و له ناو قوولایی جه رگمدا جی خوش ده که ن. بۆ دیداری ده مخافلینی و هه ر ئه مرۆ به سه به م پی ده کا. ئه و ده ستاو ده ست پی کردنه، داخی دلن هه تا مردن. له عه یبه ت ده ردی ده روونم، ئاواره بووم؛ هه تا شام و عیراقیش چووم. به لام به چی سه به ووریم دیت؟ به راستی ناهه قیی یارم له منی ده کا، له ئه ندازه ده رکه وتوووه. ژه هری دووری ده دا به من؛ که چی شو فار و به دکارم، له ده وری ئه و، هه موو رۆژیک رووی ده بینن و له ره واقی هه نگوینی ده می شیرینی، ده م شیرین. راستوو ده وی، من مافی گله ییم نییه. ئه و به ژن شوخ و شیرینه ی، وه ک قامیشه شه کر ده چی. ئه و کولمه ئال و ناسکانه ی، له په ره ی گولی گولاوی ناسکترن. چۆن به رگه ی ئاگر ده گرن؟ منیک که له تینی ئه وین، گرم به رزه و هه موو گیانم بۆته پۆلوو، ده بی له خوی بپاریژم. وا گریمان فه رمووی: «مهلا» با بیته لام و بمبین. چۆن ده ویرم بچمه دیاری و له و ناسکه نزیک بیهه وه؟ یاری من له و بتانه یه که ناشی په رسیاره که ی تخوون که وی.

شه پالیکی که وه ک بت ده یه په رستم من،

ترووسکه و شۆقی نووری خوایه؛ دیتوومه له دنیا یه.

ئه گه ر شه یتان له باتی بابه ده م، یارمی بدیتایه،

هه زار سوژده ی ده بـرد یه کجی

به ره و ئه و به ژن وبالا یه

تیری نیگا

به شیوهی کلکه دار (موسته زاد)

۱ یا رامی قَلْبِی بِسِهَامِ اللَّحْظَاتِ! هَيْهَاتُ نَجَاتِی
مازالَ فِدَاءَ لَكَ رُوحِی وَ حَیَاتِی مِنْ قَبْلِ مَمَاتِی

مانای وشه کان:

یا رامی: ئه‌ی هاویژه؛ قَلْبِی: دل؛ بِسِهَامِ: به تیرانی؛ لَحْظَاتِ: نیگیان؛ هَيْهَاتُ: زور
دژواره، چه توونه؛ نَجَاتِی: پرگاریم؛ مازال: هه‌ر هه‌یه؛ فِدَاءَ: قوربان؛ لَكَ: بۆ تۆ؛ رُوحِی:
گیانم؛ وَ حَیَاتِی: ژیانیشم؛ مِنْ قَبْلِ: له‌پیش؛ مَمَاتِی: ده‌می مه‌رگم.

پوخته‌ی مانا:

ئهی ئه‌و که سه‌ی دلت کردم به ئامانجی تیری نیگات! زور دژواره پرگاریم بیت. گیان و
ژینم قوربانی تۆن. هه‌ر به قوربانیشتی ده‌که‌م؛ هه‌تا ماوم و نه‌فه‌وتاوم.

۲ نَمَقْتُ إِلَىٰ بَابِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِي! بِالْذَّمِّعِ كِتَابًا
أَشْهَدْتُ عَلَى الْوَجْدِ مِدَادِي وَ دَوَاتِي سَلْ مِنْ عِبْرَاتِي

مانای وشه کان:

نَمَقْتُ: نووسیم؛ الی بابک: به‌ره‌و ده‌رگات؛ قُرَّةَ: فینکایی؛ عَيْنِي: چاوم؛ بِالْذَّمِّعِ: به
فرمیسک؛ کتبا: نامه‌یه‌ک؛ أَشْهَدْتُ: ئاگادارم کرد؛ عَلَيَّ: له‌سه‌ر؛ وَجْدَ: ئه‌وین، تاسه،
مه‌یل؛ مِدَادِي: مه‌ره‌که‌فم؛ وَ دَوَاتِي: مه‌ره‌که‌فدانه‌که‌شم؛ سَلْ: بپرسه؛ مِنْ: له؛ عِبْرَاتِي:
فرمیسکانم.

بوختہ ی مانا:

فینکی و سؤمای چاوه کانم! نامہ یہ کم به فرمیسکی خوینین نووسی و بو ئاسانه تم بهرئی کرد. مہرہ کہف و دہواتہ کەش به ئه وینی منیان زانی؛ دہ توانی له ئه شکم پرسی.

۳ مَذْ زَيْنَكَ الدَّهْرُ بِأَزْهَارِ جَمَالِ يَا رَوْضَةَ حُسْنِ!
أَخْجَلْتَ طَلَّ الْوَرْدِ بِحَبِّ الْجَنَاتِ بَيْنَ الْعَرَمَاتِ

مانای وشەکان:

مَذْ: له وەتا؛ زَيْنَكَ: رازاندوویتەو؛ دَهْر: زەمانە؛ ازهار: گولان؛ جمال: جوانی؛ رَوْضَه: باغچە و گولجار؛ حُسْن: جوانی؛ أَخْجَلْتَ: شەرمەزارت کرد؛ طَلَّ: ئاونگ، شەونم؛ حَب: دانە؛ وَجَنَات: وجنە گەل؛ وجنە: کولمە، بَيْن: نێوان؛ عَرَمَات: نوختە گەلی رەش لە سەر سپی.

بوختہ ی مانا:

لەو ساوہ دەستی زەمانە بە جوانی تۆوہ خەریکە و بە گولانت وەدەپرازی ئی و تۆی کردۆتە باغچە ی گولان، ئاونگ لە شەرمی ئارەقی دانە-دانە ی، دەوری خالانی سەر گۆنات، سەر دادەخا و زۆر تەریقە.

۴ جِلْبَابُ دُجَى صُدْغِكَ الْهَابُ فُؤَادِي يَحْكِيكَ عِيَاناً
نِيرَانُ جَحِيمِي حُجِبَتْ بِالشَّهَوَاتِ مِنْ كُلِّ جِهَاتِي

مانای وشەکان:

جِلْبَاب: سەرپۆش؛ دُجَى: تاریکی؛ صُدْغ: لاجانگ؛ الْهَاب: گرپە گرتن؛ فُؤاد: دل؛ يَحْكِيكَ: بۆت دە گێرپیتەو؛ عِيَاناً: بە ئاشکرا؛ نِيرَان: ئاگر؛ جَحِيم: جەحەندەم؛ حُجِبَتْ: بهرپیار بوو؛ شَهَوَات: ئارەزوو گەل؛ مِنْ كُلِّ: لە گش؛ جِهَات: لایەنان.

بوخته‌ی مانا:

بسکی ره‌شت - که لاجانگیان داپۆشیوی و هاتوونه سهر کولمه‌ی سوورت - ئاشکرا تیت ده‌گه‌یه‌نی که دلم چۆن گرپه‌ی به‌رزه و ئاگری ئه‌وین له دلما - که وه‌ک ئاگری دۆزه‌قه - له هه‌موو لاوه ئاره‌زووی دیداری تۆ و ره‌شایی به‌ختی نه‌گبه‌تم، داپۆشیوه و له به‌ر چاوی تۆ نه‌دیوه.

۵   فِی ظُلْمَةٍ اَصْدَاغِكَ مُذْ اَصْبَحَ مِسْكٌ   يَا ظَبْيَ حَرِيمٍ
قَدْ اَحْرَقَ فِی الصَّيْنِ قُلُوبَ الظُّبَيَّاتِ   نَارُ الْحَسَرَاتِ

مانای وشه‌کان:

فِی ظُلْمَةٍ: له تاریکایی؛ اَصْدَاغ: لاجانگان؛ اَصْبَحَ: گه‌ریاوه، بوه‌ته؛ اَصْبَحَ: که‌وتۆته به‌ره‌به‌یانه‌وه؛ ظَبْي: ئاسک؛ حَرِيم: ئه‌نده‌روونی مال؛ قَدْ: لیره‌دا به‌ مانا بئ‌گومان؛ اَحْرَقَ: سووتاندی؛ فِی الصَّيْن: له چین؛ قُلُوب: دلان؛ ظَبَيَّات: ئاسکان؛ حَسَرَات: عه‌زرت و ئاواتان.

بوخته‌ی مانا:

ههر له‌وساوه، له شه‌وی که‌زیه‌کانتیه‌وه بۆنی میسک، له سپیایی به‌ره‌بیانی لاجانگت په‌رژ و بلاوه، به‌ کۆمه‌ل که‌ژالانی چین - که میسکی چاک وای وانه - و تیگه‌یشتوون میسکیان ره‌واجی نه‌ماوه و ناگاته ئه‌و بۆنه میسکه‌ی له تیسکی بسکی تۆوه دیت، به‌ عه‌زرت و ئاواته‌وه‌ن، بگه‌نه تۆ. زۆریش ئیره‌ییت پچ ده‌به‌ن؛ که تۆی کارما‌مزیکی مالیی، گرۆت له‌وان بردۆته‌وه. به‌ ئاگری ئیره‌یی و تاسه، سووتاون و دلپان له سویت په‌رووکاوه.

۶   كَمْ تُحْرِقُ اَحْشَايَ وَ فِی فِیكَ زُلَالٌ   وَالشَّارِبُ مِنْهُ
يَحْكِي خَضِرًا مَوْرِدُهُ مَاءُ حَيَاتٍ   لَا فِی الظُّلُمَاتِ

مانای وشه کان:

کَم: چهند؛ تُحْرِقُ: دهسووتینی؛ احشای: هه ناوم؛ فیک: ده می تۆ؛ زلال: ئاوی شیرین و رهوان؛ شارب: خۆره وه؛ مِنْهُ: لهو؛ خَصِر: سهوزه گیا؛ خَصِر: خدری زینده؛ مَوْرَدُه: شوینی خواردنه وهی، کانیه کهی؛ ماء حیات: ئاوی ژیان؛ فی الظلمات: له تاریکستاندا.

بوختهی مانا:

ئهو لیوه شیرینهی تۆ، له بان ده می بیچه لانهت - که سه رچاوهی ئاوی ژیا نی شیرین و فینک و رهوان - هه رکه سی خوا به ختی بدا و لهو لیوانه ی تۆ هه لمژی، وه ک سهوزه یه ک له ئاوی ژیان پاراو بووی، قهت سیس نابێ. (یان: وه ک خدری زینده ی نه مر، گه یشتۆ ته سه رچاوه ی ژین؛ نه شگه یوه ته تاریکستان.) هه تا که ی دل ده سووتینی و هه روا تینووم ده هیلییه وه؟ ده به زه ییه کت پیماییت.

٥ مِنْ «أَحْمَدَ» فِي لَيْلَةِ أَصْدَاغٍ مِلَاحٍ لَاحَتْ كَلِمَاتٌ
مَنْ يَسْمَعُهَا فَاحٍ بِمَسْكِ الدَّعَوَاتِ جَيْبُ الْغَدَوَاتِ

مانای وشه کان:

مِلَاح: خوین شیرینان، جوانان؛ لَاحَتْ: دیاری دا؛ کَلِمَات: وشه گهل؛ يَسْمَعُهَا: ده بیسی؛ فَاح: بو نی بلاو کرده وه؛ دَعَوَات: نزایان؛ جَيْبُ: دل، ناوه رۆک؛ غَدَوَات: به یانان.

بوختهی مانا:

چهند وتاریک له په سنی شهوی که زیانی و به ره به یانی لاجانگی سپی و جوانی یاری نازدار، له جهنگه ی به ره به یاندا، ئه حمه دی دلدار درکاندی. کێ بیان بیسی بو نی میسکیان لێ هه لده مژی؛ که له ناوه ینانی بسکی، بو نخۆش و به به رامه بوون.

چرای کوردستان

پور ژ دینا ته غه ریم خانم
 هر ب جان ته شنه له بی له علانم
 یو و سوفی جورعه که شی هیجرانم
 لهو شویی دایره سهر گهردانم
 ب دل تاتهش ژ جه گهر بریانم
 عاشقی نازک و مه حبو و بانم
 گولی باغی ئیره می بو هتانم
 چ ته بیعت به شهر و ئینسانم
 د ریا یاری ل ریزا سانم (صانم)
 سبه هی عیده و ئه ز پی زانم
 خوهش برینداره کی بی ده رمانم

ژ ته سهر تا ب قه ده م حه یرانم
 دل د به ندا گریه ها زولفانم
 نوقته یا دائره یی زیندانم
 باده نوشی قه ده حی حیرمانم
 لهو په ری شانم و پور ئیشانم
 تو مه بین بی سهر و بی سامانم
 شه بچراغی شه بی کوردستانم
 «لِلَّهِ الْحَمْد» چ عالی شانم
 لهو د ئیقلمی سوخن خاقانم
 کوب کی را ته سه حهر قوربانم
 جاره کی شه فقه که، رووحم! جانم!

ژ خود پرا فه که به ندا به ری بی دینه ری حوری میسالی زه ری بی

ناز کی نه یشه که ری سو په ری بی

مانای وشه کان:

موسیف: دل به داخ و خه مبار؛ جورعه: قوم، فر؛ حیرمان: بیبه شی؛ سامان: دارایی؛
 بی سه روسامان: بی سه روبه؛ بو هتان: مه له بندی بو تان له کوردستان؛ شه بچراغ: چرای
 شهو، گه وه هری هره نایاب که به شهو ده ترووسکی؛ عالی شان: پایه بهرز؛ سان: سه گان؛
 سان: رانان، رانراو.

بوختەى مانا:

سەرۆەرەكەم! بۆ دیدارت زۆر بەتاسەم. ھەیرانی لە سەر ھەتا پێتەم؛ چەند جوانی؟! گیانم تینوو دینی لیوی تەنک و ئالته. دڵم گراوی کەزیانتە. پڕ لە داخەم، ژەھری دووریتەم چیژتووھ. لە زیندانی ئەوینتدا، بوومەتە نوختەى ناوھندی؛ بۆیە جەغزی سەرگەردانم و لە گەش لا بێ دەرەتانم. لە جیات بادە، بێبەشیم لە دیداری تۆ، دەرخوارد درا. دڵم وەك ئاگردانیكە، جەرگمی لە سەر دەبرژی. پڕ لە ژان و پەڕیشانم. دلداری خوین شیرینانم! دۆستی ناسک و نازدارانم! لێم مەروانە کە وا بێ سەروسامانم. تاقەگولەى بەھەشتەكەى مەلبەندی چیاى بۆتانم؛ بوومە شەوچرای کوردستان. با بمناسن کە من چتۆ مەرفێکم؛ چۆن کەسیکم. سوپاس بۆ خوا، لە سایەى ئەوینی تۆو، جی بڵند و پایەبەرزەم. خۆم لە پیزی دلداراندا جی کردووە و خۆ بەسەگی دەرگای یار دەزانم. بۆیە وا گەفت پەوانم و لە چاو شاعیران قاقانم. دەزانم سەبەینێ جیژنە و منت دەوێ بۆ قوربانت؛ چۆنکە ھەرچەند برینداری ئەوینی تۆم، بە لەش ساغەم و نامگەرەكە دەرمان بکریم؛ لە ئەوینت پزگارىم بێ. دەسا گیانە شیرینەكەم! بەزەت بە گیانی مندا بێ. بیکە لە راھى خودادا، دوگمەى سینە بترازیتە، با بەر لە قوربانى کردن، بپروانم ئەو سینە جوانەت. تۆ وەك حۆریت؛ تۆ دین بەرى؛ تۆ جوانترین سەوزە پەنگی؛ تۆ ناسکی؛ تۆ وەكوو قامیشەشەكری لەبالادا؛ تۆ وەكوو پەرى دلکیشی.

سووسەنێن تازە و مشکین والان	بەس پەڕیشان کە لە سەر سەرماڵان
فەكە جارەك تۆ ژ دۆرا خالان	ژ دڵ ئەم داینە بەر چەنگالان
خەنجەر و شیر و رمین فەتتالان	نەزەرێ وەرپەدە ساحیب حالان
کو ئەسیرین دەست ھەییالان	لەو ئەلف تێن مەد ھەرفێن فالان
کۆل شەکلێ رەقەمێ سەر سالان	تۆی مورا دا مەژ ھەر ھەر بالان
زەمەزەم و دەنگ و زمیھنا لالان	جەزبە دا مەب ھەزار ئەحوالان
لەو دنالین ژ نەسەق ەبدالان	کۆب مەستی ددرن یەك پالان
عەنبەرین خەمری و سۆسن ئالان	سوھر و زەر شەترى و چیچەك ئالان

میسرییان دل مە ژ خوە کر کالان   تە ژ قەوس وقە زەحێن خەلخالان
کو بوین دایرە شووبەت هالان   خەمرین خەمزەدە نەسبەت دالان
کو چەفاندینە ژ رەنگ کۆپالان   میسرییان وەرێدە بەر سیقالان

زۆهرەرەنگی و شەفەق موشتەریی   دینبەری حۆری میسالی زەریی

نازکی نەیشە کەری سۆرپەریی

مانای وشەکان:

والا: بەرز و بەقیمەت؛ مالان: ملان؛ سەر مال: دەسمالی سەر، سەرپۆش؛ قەتال: کوژەر؛ حەییال: خاپینۆک؛ بالان: بالایان؛ لال: بێ زمان؛ ئالان: رەنگ ئالان؛ ئالان: هالان، لیک هالان؛ خەلخال: قۆلبەند، پاوانە؛ هالان: خەرمانانی مانگ؛ خەمزەدە: لارەوہوو؛ کۆپال: گۆچان؛ سیقال: مشت و مال.

پوختە ی مانا:

کەزبە کانت - کە وەک میسکی بەقیمەت و وک سوێسنی تەرۆتازەن - بەس بەسەر دەسمالە کەتا و لەسەر ملان، بلاو بکە! جارێک لە دەوری خالانیان وەلا بدە! ئەو بسکە سەر بەقولا پانەت، چنگیان لە ناو دلماں گیرن. هەم خەنجەر، هەم شمشیر، هەم ڕمبی دلدار مریتن. فیلەبازن، بەرەو خۆیانمان دەکیشن. دەتۆ وەرە سەیریکی دلدارانت بکە! چۆن ئەسیرن لە ناو زیندانی پرچاندا. لە ناچاری فالماں بۆ خۆمان گرتەو؛ ئەلفی هینا. واتا: سالا کە ی خۆش دەبی و بە دلداریی بەژن ئەلفیک - کە وەکوو عەرعر بەرچاو - دەمپنەو و وەشوین بەختی خۆمان کەوتین. ڕیماں کەوتە نزیکێ تۆ. خرە و زرمە و گرمە و قرمە، زێڕ و زەنبەری بێ زمان - کە لە جوانیت سەرخۆش ببوون و دەههژان، جەزبە و حالی لیماں هینا. گشمان وەکوو دەمانبین، وەک عەودالانی شوین خالان، نالەمانە و لە ئەوینت و سەرخۆشین، پالماں بە یەکەو داو، تا نەکەوین و بۆ نزیکیت گشتمان پالەپەستۆمانە؛ هە ی لەوێ زووتر بنگاتی! لابسک و کەزی عەنبەری، لە گوین لقەسوێسنە ی تازە، لیک هالاون. گولی ئالی سەر کولمانت، دەگەل گولینگە ی سەرپیچت، ویک دەکەون. بازنە و خرخال و

لاسەرە و گۆل و گوارە، لە دەوری مانگی پوخسارت، بە خەرمانە دێنە بەرچاو. بسکە کانت
وہ کوو دالیک چە ماونەوہ. سەریان وە کوو گۆچان لارە. برۆکانت - کە وەک شیرى میسرى
دەچن - دلى مەیان کردە کالان؛ دەریانکیشە و لە خوین مشت و مالیان بکە! بە ڕەنگ
زوهرەى؛ بە تیشک چەشنى موشتەرى. وە کوو حۆرییە کى دینبەرى و سەوزە ڕەنگى. نازکى
و نەیشە کر ئاسای؛ بۆ دلکیشان وەک پەرى وای.

سونبولین تازه موسەننا نە کرى	تورپە یا شەنگ مۆتەرپا نە کرى
خەمربیان شیفته، توغرا نە کرى	عەرەرئ خارە و دیبا نە کرى
دل و دین غەرت و یەغما نە کرى	سەرى سەودازەدە سەودا نە کرى
گوهریئ نەرگسی شەهلا نە کرى	کوشتیئ خەنجەرئ بوپرا نە کرى
ساعەتئ قئ سەعەتئ ڕا نە کرى	مە ژ قەیدا خوە تەسەللا نە کرى
لئ خەرامئ ژ مە مەستانە کرى	ژ مە دل کەعبە و بوتخانە کرى
دەعوئ دلبەرئ دا نە کرى	جیلوہ یەک میرى و شاھانە کرى
پیشئ شەمعا خوە، مە بەروانە کرى	دلى غەمدیدە یئ ما شا نە کرى
ل مە بئ پەردە تەجەللا نە کرى	وہہ جارەک مە تەوہللا نە کرى
غەنجە کئ قەنج ل «مەللا» نە کرى	جەگەرئ ریش موداوا نە کرى
بکوژى عاشق و پەروا نە کرى	ل شەھیدئ خوە تماشا نە کرى

ما وە دلبر دکر ن دلبرئ دینبەرئ حۆرى میسالى زەرئ

نازکئ نەیشە کەرئ سوپەرئ

مانای وشەکان:

موسەننا: نوشتاو، قەدکراو؛ موسەننا: دولایەنە؛ مۆتەررا: لولول دراو؛ شیفته: شیواو؛ سەودا: شیت؛
سەودا: ماملە؛ سەودا: ئەوین؛ سەودا: ڕەش؛ گوهرى: گوپرى، قوربان؛ ساعەت: قیامت؛
تەسەللا: سەبوورى، تەرک؛ تەوہللا: بەسەر کردنەوہ، دۆستى؛ تەوہللا: ھەلوہدا، دوور خراو.

پوخته مانا:

سونبولى تازهى كه زيان ت به دوو لا نه نووشتينييه وه، لابسكان پيچ و لوور نه دهى، بسكى ئالوز- وهك موري سولتان- ريك نه خهى، تافته و خارا ده بر به ژنى وه كوو عه رهرى خوت نه كهى، تا دل و دينمان تالان كهى و به خه نجه رى مژولانت بمانكوژى و بمانكه يه قوربانى ني رگسى چاوى مه ست و كالت و سه رى شي تي ئه ويندارمان بو خوت نه بهى، هه ر ئيسته قيامه ت رانه كهى، له زنجيرى كه زيه كانت ره ها نه بين. ئيمه دلمان بوتخانه يه كه تو ي تيداى و له سا يه ي تو بوته كابيه. تو به مه ستى و به له نجه ولار پرووى تي نه كهى، داواى دل به رى بي وينه ي تيدا نه كهى، خوت دهر نه خه ي كه بزانت تو مير و شاي دل به رانى، ئيمه نه كهى به په پووله ي به رمومي پروت، دلى خه م بارمان شاد نه كهى، هه ميشه هه ر دهرمان بكه ي، جاريك خوتمان نيشان نه دهى، نازيكي زور نازه نينانه به رام به ر به مه لا نه كهى- كه جه رگه برينداره كهى دهرمان بكرى- هه ر دلدارى خوت بكوژى و گو ي نه ده يه ي، هه ر ته ماشاي كوژرا وه كانيش ت نه كهى، چون پيت بليم تو له دل به رى ده زانى؟ تو دل به ر نيت و دين به رى، ئه ي يارى سه وزه له رهن گى حورى ئاسا!

ههردو قهوسين ته ژ قودرمت نه ژ يهنگ	زى ب ميزان بره شين مه خه دهنگ
بدرن سينه ب سه ربه نجه پلهنگ	رووم پشت دت عه جه مي يته فرهنگ
لى نه وهك واقيعه يا گيو و په شهنگ	هلبتن قهنج ژ نيخ ئاته شي جهنگ
تين سواشي حه به شي و نو ي و زهنگ	تو درانى چ نه ههنگن چ نه ههنگ
فه كه له علان تو ژ سه ر شه ككه ري تهنگ	كو ژ مورادا ته بوين پيت و په رهنگ
مه ستى جه ورا ته مه، بي باده و بهنگ	بي ته جانا ل مه عالم بويه تهنگ
ژ جه فايا ته نه ما قه ت ل مه رهنگ	تو درانى چ ده بيتز نه ي و چهنگ؟
ژ چ په يوهسته دنالن سه ره دهنگ	مه دخوونن قه د و بهرنا ته ي شهنگ ^۱
چ بكم فه يده كو ئيفاره درهنگ	موتريان دانه كهون چهنگ ژ چهنگ

۱. ئهم به يته لي ره كه وتوو: «ني رگزين مه ست ب ناز و نه يرهنگ لى تو تو بى و ئه زم خهسته و لهنگ»

دانه‌د ت پهرده‌یی ئایینه‌یی زه‌نگ   کو ژ چه‌نگا مه‌ بنالت خه‌رچه‌نگ
وه‌ک «مه‌لا»یی ب هزار ره‌نگ ئاهه‌نگ   ب فغان بیت ژ به‌ر سه‌د فه‌رسه‌نگ

نه‌کری ته‌رکی تو فئ کافرییی   دینه‌ریی حو‌ری میسالی زه‌رییی
نازکی نه‌یشه‌که‌ری سو‌په‌رییی

مانای وشه‌کان:

واقعیه: رووداو، جه‌نگ؛ په‌شه‌نگ و گیو: دوو پاله‌وانی چیرۆکن؛ نو‌بی: خه‌لکی
ژوو‌روی میسر که ره‌ش پیستن؛ سه‌ره‌ده‌نگ: به‌سته‌ی گۆرانی؛ خه‌رچه‌نگ: قرژال،
برجی سه‌ره‌تان له‌ ئاسمان؛ ئاهه‌نگ: هه‌وای گۆرانی؛ فغان: هاوار؛ فه‌رسه‌نگ: فرسه‌ق،
پێوانه‌ی ریگه‌یه‌ بریه‌تییه‌ له‌ ٤٤٨٢ میتر.

پوخته‌ی مانا:

به‌و که‌وانه‌ی برۆیانه‌ت- که‌ کرگاری تایبه‌تی ده‌ستی قودره‌تین- ریک‌وپیک تیران
بگره‌ دل! با له‌ هه‌ردوو لاه‌ که‌زیت، له‌ سه‌ر گۆنات به‌یه‌ک بگهن. وه‌ک له‌شکری رۆم
و عه‌جه‌م، پینکا بده‌ن. با چاوه‌ مه‌سته‌کانیشت- که‌ وه‌ک فه‌ره‌نگی ئیسلام کوژ، له‌
هه‌زار کوشتن زۆر خیران- بینه‌ ویزه‌ی گیانی سیسم. ورده‌خالت- که‌ له‌گوین
حه‌به‌شی و زه‌نگین و له‌ ناو ده‌ریای جوانی تۆدا، وه‌ک نه‌هه‌نگی تینوو به‌ خوینی
دلداران دینه‌ به‌رچاو- بینه‌ به‌رچاو. با جه‌نگ، جه‌نگی مه‌غلو‌به‌ بی و له‌شه‌ره‌که‌ی
په‌شه‌نگ و گیوو- که‌ شانامه‌ باسی ده‌کا- هه‌سته‌متر بیت. ئاگری جه‌نگ بیت و
بلیسه‌ی بلند بی و ببیته‌ کل بو سووتانی دل و گیانم؛ له‌ دوا‌هه‌ناسه‌ی ژیانمدا، چاویکم
به‌ گر بکه‌وی. واتا: سه‌ر کولمه‌ت ببینم؛ که‌ له‌ لابه‌لای بسکاندا، وه‌ک گرێ ئاگر له‌
شه‌ودا، ترووسکه‌ی دی. له‌م ئاوا ته‌م نیازم وایه‌، لیوه‌ له‌عه‌ل په‌نگه‌کانت- که‌ تونگی
ته‌نگی پرشه‌کریان داپۆشیوه‌- بکرینه‌وه‌ و به‌ بزه‌ و به‌ به‌زه‌یه‌وه‌، وه‌درۆم خه‌یته‌وه‌ و
به‌فرمووی: دلدارێ ژار! تۆ له‌میژه‌ له‌ تاسه‌ی ئیمه‌ سووتای. گرێ تیچوو، بوویه‌ پۆلوو،
بوویه‌ سووت و سووتاو چون ده‌سووتیته‌وه‌؟! ئه‌وسا بزه‌ و زه‌رده‌خه‌نده‌شت ببینم.
ئه‌ونده‌ی مه‌ستی ئه‌وینم، سه‌ده‌ئه‌ونده‌ی تر مه‌ست بيم.

یاری نازدار! گیانی شیرینی گش گیانان! خۆت نه‌یزانی که ناتدینم. دنیای هه‌راو له‌به‌ر
چاوه، وه‌کوو دل و بینم ته‌نگه. هه‌رچی ده‌بینم- دوور له‌ تۆ- وه‌ک روخساری خۆم
بئ‌ره‌نگه. ده‌ گوئ بگره! سه‌روونی لۆرینه‌وه و ده‌نگدانه‌وه‌ی بلویر و چه‌نگ، دنه‌ی من
و دل و گیانه‌ نزاره‌ کهم ده‌ده‌ن، که هه‌له‌وه‌دای دیداری به‌ژنی شه‌نگت بین و به‌ تینی
ئه‌وینت بژین و بیر له‌ چیت‌ نه‌ که‌ینه‌وه.

به‌خته‌وه‌رم که له‌وه‌تا له‌ سه‌ر دنیام، گراوی داوی بسکانم. تیا پیر بووم؛ که‌یشتوو‌مه
زه‌رده‌په‌ری ژبانی ئامانه‌تی دنیا. به‌ره‌و ئاسۆگی جیهانی هه‌رمانی دلداران ده‌چم. زۆر
زامی کاریم له‌ نازی چاوی مه‌ستی تۆ، له‌ دل‌دان؛ که‌ ده‌بنه‌ مایه‌ی شانازیم له‌ ناو یاران.
به‌ئاواتم، هه‌تا کاتی ئاوابوونم، بۆ ئه‌وه‌ی دلم ژه‌نگ نه‌گرئ و دل‌پروون و دل‌نیا برۆم،
به‌زمگێپران، به‌ بلویر و چه‌نگ و به‌ ده‌نگ، له‌ گه‌ل منا هاوده‌نگ بن و ئاوازه‌مان هه‌رد و
ئاسمانان دابگرئ و له‌به‌ر تۆ بپارێینه‌وه که‌ ده‌غیله‌ له‌و کافرییه و دل‌دار کوژییه‌ت واز
نه‌هینی! ئه‌ی دینه‌ری چه‌شنی په‌ری، بۆ دل‌کێشی! ئه‌ی بالا قامیشه‌شه‌کری
سه‌وزه‌ره‌نگی شوخ‌وشه‌نگی خو‌ری ئاسا!

نیرگزا مه‌ستی چیا‌ی بوه‌تانی	5
چ خه‌ت ئیشکه‌سته و پورعینوانی	
«الله الله» ژ چ ره‌نگ ئینسانی	
به‌سه‌ گه‌ر وه‌ک ته‌ بدیرت سانی	
کو جه‌ماله‌ک وه‌ مونه‌ززه‌ ئانی	
د میسه‌اله‌ک به‌شه‌ریدا دانی	
ب نیشان قودره‌تی بئ‌ نیشانی	
ل جه‌مالا سه‌مه‌دی بو‌ره‌انی	
کو سه‌حه‌رگه‌ه‌ب مه‌شی سه‌یرانی	
ب سه‌ره‌ئه‌فرازی و عالی‌شانی	
زینه‌تا حوسن و سو‌را خو‌وبانی	
نازک و شه‌نگ شو‌بئ‌ ره‌یحانی	
کو ته‌ پئ‌ نه‌سخ کری دیوانی	
یووسفی له‌ب‌شه‌که‌رئ عیبرانی	
«أَحْسَنَ اللَّهُ» ژ سو‌را سو‌وبحانی	
وه‌ک ته‌ سه‌ر تا ب قه‌ده‌م نو‌ورانی	
مه‌ ب ئیله‌هامی ئیلاهی زانی	
چ نیشان؟ زولمه‌تی نو‌وره‌فشانی	
تو ل ده‌رحه‌ق مه‌ چرا ئه‌رزانی	
ته‌ «مه‌لا» بئ‌ خوه‌ فه‌جاره‌ک نانی	
سه‌جده‌ بت به‌ر قه‌ده‌ما سولتانی	
تاجی فه‌رقی سه‌ری مه‌حبووبانی	

توب شیرانی و له‌ب‌شه‌ککه‌ریی دینه‌ری حۆری میسالی زه‌ریی

نازکی نه‌یشه‌که‌ری سو‌په‌ریی^۱

مانای وشه‌کان:

نه‌سخ: بی‌بره‌و کردن و له‌ناو بردن؛ عیبرانی: جووله‌که؛ مونه‌زره: پاک و بی‌خه‌وش؛ ئه‌رزان: گوی‌پێ نه‌ده‌ر، بی‌موبالات.

پوخته‌ی مانا:

وه‌کوو پ‌ی‌حانه‌ی شلک‌وای. به‌لام به‌چاوی کالت‌را، له‌و نه‌رگسه‌ کالانه‌ی تۆ، که‌ له‌ چیا‌ی بۆتانی ده‌پوین، خه‌ت‌وخالی به‌عینوان و پ‌ر له‌ نازت، دیوانی ناوی جوانانیان له‌به‌ین برد. ئه‌ی نامه‌خوا! تۆ چ جۆره‌ ئینسانیک‌ی؟ ئه‌گه‌ر یووسف‌ی جووله‌که‌ تۆ ببینی، ده‌زانی دووه‌می هه‌یه. تۆ حۆرییه‌کی له‌ گیان‌رسکای، سه‌رتاپات له‌ تیشکی خوایه. گه‌وره‌یی هه‌ر بۆ خودایه. جوانیه‌کی وا پاک‌ی هه‌ینا، خسته‌یه‌ قاپ‌یلکی بنیاده‌م. ئیمه‌ له‌ خواوه‌ زانیان که‌ تۆ نیشانی کری خوای بی‌نیشانی. تۆ له‌ ناو تاریکی له‌شدایت و پرشنگ‌ بلاو ده‌که‌یته‌وه. تۆ به‌لگه‌ی بۆ جوانی خودا. چۆنه‌ جار‌یک مه‌لات‌ ری نه‌دا بیته‌لات، تا سوژده‌ به‌ریته‌ به‌ریته‌ و شانازی به‌ به‌ختی بکات؟!

تۆ نه‌ک ته‌نیا گیانی شیرنی، گیانی گیانی‌شمان هه‌ر خۆتی. جوانیی و دل‌کیشیی هه‌موو که‌س له‌ تۆ‌پایه. تۆ تانجی سه‌ری جوانانی و به‌ خوین‌شیرنی و په‌زاسووی، که‌س تات ناکات. وه‌کوو حۆریت و دین ده‌به‌یت و سه‌وزه‌په‌نگی و نازکی. وه‌ک نه‌یشه‌که‌ری و په‌ری‌ئاسای دل‌کیشی.

۱. ئه‌م شیع‌ره‌م له‌ نوسخه‌کانی «سه‌لمان دل‌وفان» و «عوسمان تۆنج‌دا» نه‌دۆزییه‌وه. سه‌ره‌تای ئه‌م به‌ندی ئاخ‌ره‌شی له‌ هه‌ردوو نوسخه‌ی «زفنگی» و «شیخ مونه‌ووهر»دا، شپ‌رزه‌ دیا‌ره‌ مامۆستا هه‌زار و راستی کردۆته‌وه. هه‌روه‌ها له‌ته‌به‌یتی به‌رامبه‌ری «نه‌تنی رۆجی، تو رۆج و جانی» له‌و دوو نوسخه‌دا دا‌که‌وتوه‌ و لی‌ره‌ش به‌یته‌که‌ نییه‌.

سەرئىچىك:

قەسىدەى «يەلمومى عىشقى» پاشل ئەلفە. لە زوربەى
زۆرى دىوانە دەسخەت و چاپکراوەکاندا، ڕەمکىشە و لە
پىشەوہى. لە شەرحە عەرەبىيە کەدا، دوا خراوە و نووسراوە:
«دەلەين هى شىخى جزيريه».

لە بەر زۆرى شىعرەکانى، کە ٢٨٤ لە تەبەيتى دوو پارچەيە و
لە بەر دژوارى وشەکان و ماناکانىيان، منىش ڕامگويزايە دواوە.
ماناى وشەکانم کرد و بە سەرچلەش -بە پىتى توانا- لە
پوختەى ماناکانىش دوام. بە بىرى من، تەنیا شەرحى ئەم
قەسىدە، وەک پىويستە، کتییىكى ئەستوور و سەر بەخۆى
دەوئ. کە بىروبروای لىک جىاى فەيلەسووفانى لاهووتزان
و خاوەن مەنتىق، شى کاتەوہ. ئەوسا فەرموودەى جەزىرى
رۆشن دەبن. بەداخەوہ لە بەر بەرتەنگى جىگاکە و
نەفەستەنگىم لە زانستا، ئەم ئەرکەم بۆ پىک نەهينرا.
هيندەم توانى، ڕچە بۆ خوینەر بشکينم خۆ ماندوو کا و سەر
لە سەرچاوەکان بدا و باشتەر لە خۆمى تى بگا. خودا يار بى.

«هەزار»

یہ لموومی عیشقی

- ۱ «الله» سہ حەرگاھا ئەزەل یە لموومی عیشقی شوعلە دا
 نوورا جەمالا لەمیەزەل زاتی تەجەلایە خوە دا
 ۲ زاتی تەجەللا بوو ل زات بئ ئیسم و ئاسار و سیفات
 سیررا حرووفین عالیات خەف بوو د سەتر و پەردەدا
 ۳ زاتی موقەددەس بوو و جوود جۆشش نەدابوو بەحرئ جوود
 وەسف و ئیزافات و قیوود یەک ژئ تەجەللائی نەدا

مانای وشەکان:

یە لموم: چۆلەچرا، خەتیرە؛ حرووف: پیتان؛ عالیات: بلندان.

پوختەى مانا:

ئەى نامەخوا! لە بەرەبەیانى ھەرە پێشیندا، چۆلەچرای ھەلکراو تیشکی دا؛ نوورى جوانى خودای نەمر، ھەر لە خوداوە دیارى بوو. ھیشتا ھیچ ناو و نیشانیکی بۆ خۆى بریار نەدابوو کە ئیمە بەو ھۆیەوہ بیناسین. پازى پیتە بەرزەکانى ناوى خودا، ھیشتان لە ژێر پەردەدا بوو. خودای گەورە، خۆى ھەر ھەبوو؛ بەلام ھیشتان دەریای بەخشش بە رووى ئیمە، داپۆشرا بوو؛ ھەلنەقولىبوو. پەسنى چلۆنەتى خودا، فەرمانەکانى بۆ بەندە، چارەنووسى قەرەبەخت و بەختەوہران، دیار نەکرا بوون.

- ۴ حوسن و جەمالی خواست ئەفین فیکرا دیەک زاتی جفین
 نوورا قەدیم بوو عیشق و فین وان لیک ناز و عیشوہدا

عیشقا ژ نوورا لایه‌زال	۵
ه‌یساند یه‌لمووم و شه‌مال	
حوسن و محه‌بیه‌ت هه‌ر هه‌بوو	۶
موحتاجی حوسنه‌ک دی نه‌بوو	
بورهانئ عه‌قل ئه‌و کر قیاس	۷
ئه‌ووول ئه‌لیفی پی بناس	
ئه‌و نووره‌دایی شه‌وق و تاف	۸
به‌رقین خوه‌ ئافیتن بلاف	
حوسن و جه‌مالا بی میسال	
دیسا خوه‌ لی په‌روانه‌ دا	
حه‌ق عاشقی زاتی خوه‌ بوو	
نه‌قل و ریوایه‌ت پی وه‌دا	
ئیسیم و که‌مالاتین د خاس	
قی نووری ئه‌و په‌رته‌و فه‌دا	
عالمه‌ خویا بوو، ما د ناف	
ره‌نگ-ره‌نگ به‌رق و له‌معه‌ دا	

پوخته‌ی مانا:

جوانیی خودا ئه‌قینی ویست؛ ئه‌قین له‌ زاتی خودادا هاته‌ به‌ره‌م. نوور و ئه‌قین لیکتر هالان و نازیان له‌ سه‌ر یه‌کدی ده‌کرد.

ئه‌وین له‌ نووری نه‌مر بوو. جوانی بی‌وینه‌ش هه‌ر خوا بوو. نوور و جوانیی گه‌یانده‌ یه‌ک؛ هه‌ردووکیان هه‌م ببوونه‌ مۆم، هه‌م په‌پووله‌ بۆ یه‌کتری.

جوانیی و ئه‌وین - وه‌ک زاتی خودا - قه‌دیم. خودا بۆخۆی ئه‌وینداری جوانیی خۆی بوو. ئاتاجی هیچ جوانییه‌ک نه‌بوو که‌ جوانیی خۆی پی ته‌واو کا. ئه‌م باوه‌ره‌ له‌ ریوایه‌تدا هاتووه‌. عه‌قل به‌ به‌لگه‌دینه‌وه‌، خوای ناسیوه‌ و به‌راوردی ده‌گه‌ل شتی تر کردووه‌ و بۆی ڤوون بووه‌ که‌ خوا هه‌یه‌ و ناوی تایبه‌تی لی ناوه‌ و بی‌که‌مایه‌سیی زانیوه‌. خوا به‌رانبه‌ر به‌ هه‌ر شتیک - وه‌ک پیتی ئه‌لفی ئه‌لفوبا - سه‌ره‌تایه‌ و پیته‌کانی تر له‌وپایه‌ و له‌وه‌وه‌ هاتوونه‌ به‌ره‌م؛ ئه‌و یه‌که‌مه‌. نووری خۆی ده‌دنیای گێڤا و پرشنگی بلاو کرده‌وه‌ و ترووسکه‌ی به‌ چه‌ندین جۆر دا و عالمی ده‌ناو خۆ پیچا.

سو‌بحان ژ ره‌مزا خالیقی	۹
تافیته‌ قه‌لبی عاشقی	
مه‌عنایی عیشقی بیم‌چییه‌	۱۰
عه‌کسا جه‌ماله‌ک سافییه‌	
نووری سپیده‌ سادقی	
له‌رزین و تا و جه‌زبه‌ دا	
له‌و من ب چه‌شمی دل دیه‌	
لامیع د میرئاتا مه‌ دا	

- ١١ حوسن و محببته زاته کن
مه عشووق و عاشق لاته کن
- ١٢ لئ سوورته و ميرئاته کن
هه ريه ک د مه عنايئ خوه دا
گه ر دلبر و وه ر عاشقن
- ١٣ ئاينه يئ نوورا حه قن
عاشق ئه وه، دلبر ئه وه
جئ-جئ دواندا جيلوه دا
- ١٤ ٲرووح و به دهن گه وه ر ئه وه
هه ر شاهده ک دا ديم ژ دو ٲ
زاهير ئه وه، مه زهه ر ئه وه
- ١٥ هه ر شاهده ک دو ٲر دانه دا
رووحه ک دبه خش با ٲه مز و سو ٲ
خه تي غوباري نو قته ٲو ٲ
- ١٦ هه ر ٲين کشاندي کاتي
يه ک-يه ک ب ئيسمي واهيبي
نوورن ژ سه ر هه تتا قه ده م
- ١٧ ٲئ زه بيناند له وحي عه ده م
ئه ف شکل و سوورته چه شنه ئين
ئيسبه ت ب وان ئه م سايه ئين
- ١٨ عالم ب عالم ئه و نه سه ق
نوورا ته جه لالا ته ته ق
هه ر هه يئه تا لئ ٲرووح و جيسم
- ١٩ هه ريه ک ژ يه کرا بوونه ئيسم
ئه م تيک هه ويياتين يه قين
هه ر هه يئه تا لئ ٲرووح و جيسم
- ٢٠ مه وه ووم و لاشه ي مو تله قين
ٲه رته و ژ عه يني نووره کي
ئه و سه ر ددت يه ک فووره کي
- ٢١ ئه و شاهدين ٲيري ژ عه يب
في عالمي ئه و تينه جه يب
تئ-تئ ته جه لالا تووره کي
- ٢٢ له و چهن د لب-لب قه تره دا
هه ر جيلوه لئ دائي د غه يب
ديسا ليها ئه و جيلوه دا

- ۲۳ رهنگ-رهنگ حوسنی سووره تان
نه قش و نیگارین ده ستخته تان
- ۲۴ بالا و به ژن و قامه تان
شیرین له بین قه د نه یشه که ر
شیرین له بین قه د نه یشه که ر
- ۲۵ زولفان ستار بوو رووژ د بهر
گولده سته یی نوورین قیده م
گولده سته یی نوورین قیده م
- ۲۶ نه و لاله یی باغی ئیره م
هن ته سهرن، هن دیم زهری
هن ته سهرن، هن دیم زهری
- ۲۷ ویلدان و حوور و نه و پهری
چهن دی ب خه مل و ره ونه قن
ویلدان و حوور و نه و پهری
- ۲۸ تیک جیلوه یی نوورا حه قن
حوسنا مونه ززه بی نیشان
تیک جیلوه یی نوورا حه قن
- ۲۹ خال و خه تین عه نبه رفشان
دارووی حوسنا دلبه ران
خال و خه تین عه نبه رفشان
- ۳۰ بیته شو هوودا به سه ران
بنمیته حوسنی رهنگ-رهنگ
بیته شو هوودا به سه ران
- ۳۱ نه و عیشقه فان تینت ب دهنگ
سیررا که لامی نه قده سی
نه و عیشقه فان تینت ب دهنگ
- ۳۲ تیتن ته نه ززول بی حسی
وه دفین کو عوششاقن هه بن
تیتن ته نه ززول بی حسی
- ۳۳ وی شه مسی ئافاقن هه بن
دا کفش بین که و که ب د چه رخ
وی شه مسی ئافاقن هه بن
- ۳۴ دا کفش بین که و که ب د چه رخ
شبل یو سه عدی ئالی فه رخ
دا کفش بین که و که ب د چه رخ
- ۳۵ دا حوسن و حوب دن مه زه ران
عاشق بخوونن ده فته ران
دا حوسن و حوب دن مه زه ران
- ۳۶ عاشق بخوونن ده فته ران
دلبه ر مه حه بیته نامه دا
عاشق بخوونن ده فته ران

۳۵	حوسن و جه مال و عيشقهيه	ئارام د پهرديدا نه يه
	مه جبوب لهو هتتا ههيه	نابت دپهرده و خه لوه دا
۳۶	مه جبوب و خووب و دل به ران	بگرئ ل وان هه فتي دهران
	دئ خوه ژ شباک و په نجه ران	زاهير بکن د هر عهرده دا
۳۷	ئه و لاله يين ژ گول تازه تر	فه سلا بوهاري بيته سهر
	جيه جيه ب هه فرا تينه دهر	خوهش خووش د عهردي خاردها
۳۸	ره مزه ک غه ريب و فاتري	پيدا بيت نيڤ خاتري
	قووه ت ته نينن راگري	خه ف کي د نيڤ قه لبی خوه دا
۳۹	مه فوووم کو بوو مه علووم د دل	زيوهر بدئ تي سهد عمل
	بينت لیباسک پور خه مل	هيندي کو سعي و جه هدها
۴۰	له فز و عيبارت جامه يه	مه جبوبی مه عنا ب خوه يه
	لي خه مل حوسنه ک زيده يه	له ورا ب حوسني زييه دا

مانای وشه کان:

ئيعراب: بزاي پيت، دهرپرني مه به ست؛ جه زم: زه نه، سووربوون و پي دا گرتن؛
 چه شنه: چيژه و تام؛ چه شنه: نمونه؛ توتوق: خيوته و پهرده ي زل؛ ته ته ق (توتوق):
 ئاسمان؛ هويه: به لگهي بوون؛ مه سده ر: چاوگ؛ موشته ق: وهر گيراو، له ت بوو له شت؛
 مه وهوووم: خه يالي؛ لا شه ي: نه تشت، نه شت؛ لب-لب: دانه-دانه؛ بيړي: بهري، پاک
 و دوور؛ جه ييب: دل، ناوه ند؛ ليها: له وي؛ دي سالها: هه روا سالان؛ ژاله: شه ونم؛
 نه نقه س: ههره هيژا؛ ئافاقن: ئاسوگه ل؛ فاتر: وه ديپهين، داهينه ر؛ مه فوووم: زانراو،
 مه به ست؛ عمل: که رت، جوړ.

پوخته ی مانا:

پاکي و پيروزي بو خودا. رؤشناکيه کي - وه کوو به ياني به راستي - هاويشته دلي
 دلداران، که تووشي جه زمه و لهرزين بوون. با من مانای تهوين بيژم چونه و چيه؟
 خوم به چاوي دل ديتوومه؛ تيشک دانه وه ي جوانيه و دلي دلدار ناوينه يه و دهينويني.

جوانی و ئه‌وین له ره‌گه‌زدا هه‌ر یه‌کیکن؛ دلدار و دل‌به‌ر بو‌تیکن. هه‌رتک ئاوینه‌ی یه‌کترن. به‌لام هه‌ریه‌ک به‌باریکدا. ئه‌وانه‌ی به‌راست خواناسن، چ ببنه‌ دل‌به‌ر یان دلدار، ئاوینه‌ن له‌ به‌رانبه‌ری نووری خودا و به‌ دوو جی، خۆی نیشان داو. دلدار خواجه؛ دل‌به‌ر خواجه؛ ره‌گه‌ز خواجه؛ هه‌موو جوانیکی بی وینه، وینه‌ی خوامان نیشان ده‌دا؛ خۆی تیدایه. خودا له‌ جوانی جواناندا، بو‌ته‌ دل‌کیشیی و نازداریی. خال و میلی دل‌تالانکه‌ر، خه‌تی وردی ده‌ستی نووسه‌ری قودره‌ته، له‌و بالاوه‌ خه‌ت دراوه. به‌رچاو خواجه؛ جوانی دیاریده‌ر هه‌ر خواجه. خودا تیشکه‌ له‌ له‌شی بنیاده‌ماندا.

ئه‌و پیتانه‌ که‌ درۆشم و نیشانگه‌ی جوانیی بی‌وینه‌ن و بوونه‌ سه‌ر و بو‌ر و نوخته‌ و زه‌نه‌ و ئیشاره‌تن بو‌ دل‌کیشیی و له‌ پوخسار و به‌ژن و بالای نازداران ده‌خوینددرینه‌وه، به‌ نووری خودا ره‌نگاون و چهند سه‌رمه‌شقن دادراون و له‌سه‌ر ته‌ته‌له‌ نووسراون و له‌ نه‌بو‌را هیندراون و هه‌ریه‌ک مانای تایبه‌تی به‌ خۆیان هه‌یه؛ تا ئیمه‌ له‌به‌ر سه‌رمه‌شق خوا بناسین.

ئه‌و شکلاته‌ی تو له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌بیینی، هه‌ر له‌ ئاسمان خه‌ت دراون و عه‌سله‌که‌یان وا له‌وێیه‌ و سیبه‌ریان داویه‌ته‌ چاومان. ئیمه‌ و هه‌موو ئافه‌ریده‌ سیبه‌ریکین که‌ سایه‌ده‌رمان خودایه. دنیا ئه‌م‌دیوه‌ و ئه‌ودیوی، به‌و هه‌موو ریک‌وپیکیه‌وه، ئاوینه‌ی ناوی خودایه. نووری خودا، له‌و خێوه‌ته‌ که‌وه‌ره‌نگه‌ی - که‌ ئاسمانه‌ - خۆی نیشانی زه‌وین داوه‌ و زه‌مین وه‌کوو ئاوینه‌یه‌ک ئه‌یداته‌وه. هه‌ر هه‌ندامیک و هه‌ر گیانیک، پیتیکی بو‌ته‌ درۆشم و سه‌ر به‌ ناویکی خودایه‌ و هه‌ر پیتیه‌ی نیشاندهریکی ئه‌ندازه‌دار و پی‌وراوه، بو‌ ناسینی داهینه‌ر و سازده‌ری ئه‌م دوو جیهانه. ئیمه‌ بو‌وینه‌ به‌لگه‌ بو‌ بوونی وه‌ستاکار. ئیمه‌ ناوین؛ له‌ چاوگه‌یه‌ک ساز دراوین. راستت بو‌ی، خۆمان هه‌ر نین، وینه‌ شاندهرین؛ ئاوینه‌ین. خوا له‌ ئاوینه‌دا دیاره. نووریکه‌ له‌ تووری داوه. له‌و نووره‌ چیا سووتاو و کلی چیا سۆمایي ده‌دا به‌ چاوان.

کرده‌وه‌ی نه‌ینی خودا، جو‌شیک ده‌دا؛ به‌ شوین یه‌کدا تکه‌ - تکه‌ تنۆک ده‌رژئ. خودا به‌ جوانیی بی‌ خه‌وشه. هه‌ر جار له‌ به‌رپیواره‌وه‌ خۆی ده‌رده‌خا. دنیا‌یه‌ک ده‌ناو خۆ ده‌گرئ و هه‌زاران ره‌نگ، هه‌زاران جو‌ر جوانی دل‌کیش نه‌خش ده‌کا و خه‌تی ئه‌دا، به‌ژن و بالای راست و ریک و لیوی شیرین و پر‌خه‌نده، پیستی نازک و زی‌وین ره‌نگ،

كەزى پەشى بە پەنگى شەو، پوخسارى وەكوو پۇژى پروون، بسكى لە مىسك بۇنخۇشتر، پەنجە و ئەنگوستى دەناسك، خرۇخۇلى قۇل و باسك، شەونمى گولان لە كولمە-كە وەك مىلاقەى بەھەشتن- بەتېكرايى، دەسكە گولە و لە نوورى ئەزەلى خواوہ بە ديارى ھات. ئەو نوورە پەنگان دەگۇرئ و دەچىتە ناو لەشانەوہ. تۇ دەبىنى ھەر لە جوانان، ھىندىكيان شىرىن ئەسمەرن، ھىندىك سەوزەن، كورن، كچن، پەريزادە و حۇرى و لاوى ناو بەھەشتن، پوخسار ھەيشن، دلکيشن وەكوو مشتەرى. ھاتوونە ناو شەمەكەوہ؛ رازاونەوہ؛ زۇر بەبرەون. ئەوانە گشتى ترووسكەى نوورى خودان؛ ئەوينى پۇژى بناوان سازى داون. بۇ نيشانەى دەسكارى خۇى، خال و خەتى عەنبەرىنى لئ كيشاون. دلانيان پئ تالان دەكات. خوا ويستووہ ئەو جوانيہى داويە بە جوانان، فيركاريك بئ، بۇ چاوى دل، پرووناكى خودا بدىنى. ھەر ئەو ئەوينەى پيشينە، بلوئر و دفە و سازى تر وەدەنگ دىنى؛ تا ھەريەكەى رازيک لە دلکيشي و رندىى جوانيى خودا بدرکينئ. رازى فەرمانى خواى گەورە، بە بئ زوان، ھەر ھەلە بە جۇريكى نوئ و ھەر دەمە بەرەنگيكي جوئ، ديتە بەرگويى دل و گيانان؛ بئ ئەوہ گويمان پئ بزاني، باسى جوانى ھەرە پيرۇزى خوا دەکا.

رازى ئيرادەى خودايى، دەيەوئ دلدارى ھەبن. وەك بەرەبەيان لە دنيا بلاو دەبئ، تا چەند رۇژيكي لە دوا بئ، كە ئاسۆيان پرووناك بکەن؛ تا ئەستيرەى جوان بدرەوشين. ھەزارانى وەكوو شەبلى و سەعدى و شىخ فەرخ، بە ئەوينەوہ بسووتين و باسى جوانيەكەى دەرپەن. تا دلداران كتيبي ئەوين وەخوين و جوانى ئەزەلى بناسن. ناشئ جوانى و ئەوينى جوانى ئەزەلى، دەناو پەردەدا بمينئ. ھەموو جوانيک حەفتا دەرکيشى لئ داخەن، لە پەنجەرە و پۇچنانەوہ ديتە دەري. بەلام بە سات و وەختى خۇى. گول بە بەھار لە زەوى غار ديتە دەري و خۇ نيشانى دنيا دەدا. ھەرگا ئيشارەتى خودا بداتە دل، قەت بۆت ناکرئ ھەميشە لە ناو دلەدا بيشيپريەوہ. ھەر ناچارى راستى بلئى؛ جا بەكام زمانى دەلئى؟ چۆنت بۇ دئ؟ ئەوہ بەستە بە دەمراستى خۆتە. قسە، لىباس و زەنبەرە؛ دلەبر، مانايە و کاکلە. زەنبەرى باش، جوانى پتر وەدەر دەخا. ئەگينا نرخی جوانيەكە، بئ كەمايەسى و نوقسانە.

- ۴۱ من ئەف میسال لهو بو ته به‌ست
هه‌رچی ته دی سووره‌ت په‌ره‌ست
- ۴۲ ییس و خه‌راب و زشت و عار
ئێ د قه‌یدی له‌بسی نه‌دیه یار
- ۴۳ چاری هلین یاری بین
سه‌د جاری ئه‌ر کاری بین
- ۴۴ ئه‌و بوو موورادا کردگار
فی بوغچه‌یی هه‌ر لی بوهار
- ۴۵ بایی ئەفینی کو لقی
هه‌رده‌م هه‌زار دل داکه‌فی
- ۴۶ به‌حرا و جوودی جوش هات
هاتن ته‌عه‌ییون تیک سیفات
- ۴۷ ئەشیا د عیلمی بوون زوه‌وور
ته‌قویم به‌ستن بی قوسوور
- ۴۸ فی عالمی ته‌قویم به‌ست
حوکمی ته‌سه‌رروف دا ب ده‌ست
- ۴۹ ئه‌عراز و عه‌ین و جه‌وه‌ه‌ران
ته‌ئسیر به‌خشی مه‌زه‌ه‌ران
- ۵۰ فه‌یزا حرووفین عالیات
ثایات و وه‌سفین موحه‌مات
- ۵۱ کاتب نفیسین ئه‌و حرووف
هاتن ژ دل سه‌د ئاه و ئووف
- ۵۲ ئه‌و ده‌ستخه‌تین کاتب سه‌مه‌د
نه‌قشه‌ک ره‌شاندی بی عه‌ده‌د
- زۆران ب زولفان دل قه‌به‌ست
دورپی یه‌تیم بی فه‌یده دا
- ما ئه‌و ب خه‌ملی تینه‌کار؟
حویی ب خوه‌ داڤی نه‌دا
- نه‌ د په‌رده‌یا تارێ بین
گول وی د نیڤا بوغچه‌دا
- له‌و کر ئیراده و ئیختیار
گول گه‌ش د باغی غونچه‌ دا
- ئه‌و قشت و زولفی سه‌رچه‌فی
خال له‌و ددامی دانه‌دا
- نووره‌ک ته‌نه‌زول بوو ژ زات
ئه‌شیا زوه‌وور عیلمیه‌ دا
- ئیسمان ژ فه‌یزا ئیسمی نوور
حوکمی سیفاتێ سه‌به‌عه‌دا
- هه‌ر ئیسمه‌کی فیعلا خوه‌ به‌ست
هه‌ر وی د مولک و قه‌به‌زه‌دا
- واحید ژ ئه‌سل و مه‌سده‌ران
سه‌د ره‌نگ هه‌رف و سیغه‌ دا
- به‌حسا ستوورین سافیلات
ته‌ه‌رتیب عوشه‌ر و سووره‌ دا
- هه‌ر تالبی پی بوو وقووف
سه‌رخه‌ت ل له‌وحی ساده‌دا
- واحید ل سه‌ر له‌وحا ئه‌حه‌د
جه‌عه‌دا جه‌مالی شانه‌ دا

بالا فہ واعیل راست ڪرن
 ڙي عیله تہ ڪ سووریہ دا
 لی جوملہ ڙي بون فہوج-فہوج
 مہوجان د بہ حرئ لوججہ دا
 دایینہ یا ئیسمی وەدوود
 فوورہ ڪ ڙ نووری ڙي وەدا
 گہنجا تہووری پی فہ ڪر
 ہیڙ وئ د قوفل و مفتہ دا
 نوورا حہیب ڙي ٿاfrاند
 روو حولقودوس جان نہ فخہ دا
 ٿہو شاہیدی قودسی سیفات
 سہیوان و شہوق و ھالہ دا
 غارہت ڪرن حوور و پہری
 ٿہو ماد عیجز و حیرہ دا
 ڙي بوو زھوور ٿایاتی حوسن
 فی حوسنی ٿہو سہرچہ شمہ دا
 خورشیدہ، عالم پہر تہوہ
 وەر موشتہری یان زوہرہ دا
 شیرین و مہحبوویئن بہری
 نورئ دہوان یہ ڪ زہررہ دا
 سیررا سیفاتین سہرمہدی
 ڪہ شفا ڪہ مالاتی خوہ دا
 لہو پی حہدیسیدا نہقل
 تہفسیلی عیلمی جوملہ دا

ٿہ سما تہ ڪامول راست ڪرن
 جیہ-جیہ قہ وایل راست ڪرن
 ٿہ سما موقابیل بوونہ زہوج
 بہ حرا وجودئ ھاتہ مہوج
 جوشش ڪو دا دہریایی جوود
 جارہ ڪ تہ جہلا بوو وجود
 فوورہ ڪ ڙ نووری وئ فہ ڪر
 ڪہنزا خوہ قوفل و مفتہ ڪر
 حوسنہ ڪ مونہ ززہ سہووراند
 عالم د کونھئ حہییراند
 عہرش و جیہات لی بوو حہیات
 ڙ بوونا یہ قینا نووری زات
 حوسنا ڙ عیشقی سہووری
 ھہرچی د کونھئ فہ ڪکری
 ٿہو سوورہ تی میرثاتی حوسن
 لی بوو تہ جہلا زاتی حوسن
 سہرچہ شمہ یا حوسنی ٿہوہ
 گہر بہدرہ وەر ماھئ نہوہ
 ویلدان و حوور و گہر پہری
 ھہمیان ڙ حوسنا خواوہری
 نووری ڙ نوورا ٿہ حمہدی
 دایینہ یا زاتین خوہ دی
 ٿہو بوو قہلہم، ٿہو بوو عہقل
 دہریایی عیلم ٿہو بوو شہقل

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

۶۳

۶۴

۶۵	ئه‌و بوو د جومله رابیتته	میزان و ئیسم و باسیتته
	فه‌یزا حق ئه‌و بوو واسیتته	چه‌شمی وجودی سورمه‌دا
۶۶	یه‌ک بوو ئه‌لیف، یه‌ک نوقته‌کر	چه‌ند شکلی دی لی زیده‌کر
	هه‌رده‌م په‌یابه‌ی سیفره‌کر	بالا ب بالا روتبه‌دا
۶۷	واحید ژ نوورا وی دوری	په‌یمان‌ه و جاما سوړی
	مه‌ی ریښتی ئانی به‌ر فری	هه‌م جام و هه‌م په‌یمان‌ه‌دا
۶۸	غه‌یب و میسالن هه‌ر دو سیلک	په‌یوه‌سته ئانین میمی میلک
	ئه‌و کاتبی ئه‌لماسی کیلک	ژ وی خامه‌یی ئه‌و ره‌شحه‌دا
۶۹	نوورا ته‌جه‌للا هاته‌عرش	ئه‌سما هه‌می لی بوونه‌نقش
	شه‌وقا ده‌وان چوو تا ب فه‌رش	ئیسمان ب زاتی سه‌جده‌دا

مانای وشه‌کان:

زشت: ناحه‌ز؛ عار: شووره‌یی؛ له‌بس: پۆشاک؛ ئه‌رکاری: ئه‌گه‌ر ده‌توانی؛ ته‌عه‌ییون: دیاری کردن؛ ته‌قویم: راست کردن؛ سیفاتی سه‌بعه: حه‌وت سیفه‌تان، مه‌به‌ست حه‌وت سیفه‌تی ئه‌زه‌لی خودایه‌که‌ بریه‌تین له: «هه‌بوون»، «زانین»، «توانایی»، «ویستن»، «گوتن»، «دیتن»، «بیستن»؛ ئه‌عرار: عه‌ره‌زان؛ عه‌ره‌ز: شتی‌که‌ بنه‌ره‌تی نه‌بی و به‌سه‌ر بنه‌ره‌تی‌کدا هات‌بی؛ بیت و له‌به‌ینیش بچیت. ئه‌گه‌ر تایبه‌تی به‌ره‌گه‌زیک بی، وه‌ک پیکه‌نین، یا نووسین، که‌ تایبه‌تی مرۆیه، عه‌ره‌زی تایبه‌تی (خاس)ه. ئه‌گه‌ر وه‌ک جوولانه - که‌ هه‌موو زیندووی تیدا هاوبه‌شن - عه‌ره‌زی گشتی (عام)ی ناوه؛ قه‌به‌ز: له‌ ناو ده‌ست گرتن؛ باست: بلاوکه‌ره‌وه، راخه‌ر؛ سافیل: نزم؛ عوشه‌ر: ده‌یه‌ک؛ عه‌شه‌ره: ده‌ ئایه‌تی قورئان؛ وقووف: ئاگا؛ جه‌د: مووی لوول؛ فه‌واعیل: کارکه‌ران؛ ئافران‌دن: دروست کردن؛ کونه‌: بوونی شت وه‌ک هه‌یه؛ سه‌رمه‌د: بی برانه‌وه؛ شه‌قل: درۆشم؛ سیلک: هه‌ودا؛ میلک: خاوه‌نیی؛ عه‌رش: ته‌ختی له‌سه‌ر دانیشن؛ فه‌رش: رایه‌خ، مه‌به‌ست زه‌مینه؛ نه‌فخه: فوو.

پوخته‌ی مانا:

بۆیه‌م نمۆنه هه‌ناوه، چۆنکه زۆر كهس دلیان ده‌كه‌زییان هه‌لقاوه. هه‌ر كه‌ست دیت رواله‌تی ده‌پهرستی، گه‌وه‌هه‌ری به‌ خه‌سار داوه. شت جوان نه‌بی، كه‌ی به‌ خه‌ملاندن جوان ده‌بی؟ پیاو نابێ بڕوانیته‌ روو، تا دل بدا. ده‌بی له‌ گیان ببیه‌ دلداری؛ چاوت له‌ رواله‌تی نه‌بی؛ گیانه‌ بۆ دلداری ده‌بی. له‌ش تاریکیه‌ له‌ ده‌وری گیان. له‌ش وه‌ك وارشێ باغچه‌یه. گیان گوله‌ له‌و دیو وارشدا. خودا گیانی پاکی ئیمه‌ی، وه‌كوو باغچه‌یه‌ك ساز داوه؛ پره‌ له‌ غونچه‌ و گولێ جوان و هه‌رگیز پاییزی بۆ نایه. خودا جوانی رواله‌تی سازدا؛ په‌رچوو‌كه‌ و كه‌زی سه‌رخواری به‌ ده‌م باوه، وه‌ جووله‌ خست؛ خالی له‌ روو چی كرده‌وه؛ تا ببه‌ دانه‌ و بۆ گیان و دلداری له‌ ئه‌وینی ئه‌وان گیرۆده‌ بی و له‌وێ به‌ ئه‌وینی گیان گرفتار بی.

خودا ویستی عه‌لم سازدا. تیشه‌کی نووری خۆی به‌پێ کرد؛ تا کار هه‌مووی به‌ ته‌کووزی و پێکی، پێک بین. کرداری خۆی له‌سه‌ر ئافه‌ریدان به‌ش کرد. هه‌موو شتیک هاته‌ زانین و دیاری دا. ناوانی خوا و هه‌وت په‌هوشته‌ نوورانییه‌كه‌ی، بی‌كه‌مایه‌سی هاته‌ نه‌ روو. هه‌ر ناویکی چی هه‌لده‌گرت، ئه‌وه‌ی دایه‌ و جوړیک کاری شیای واتای ناوه‌كه‌ی لی كرده‌ ئه‌رك. ماك و په‌گه‌ز و داهه‌نراو، له‌ بنچینه‌دا ده‌بنه‌ یه‌ك. به‌لام بۆ ئیمه‌ - به‌ رواله‌ت - لیكتر جیان. پیتی ناوه‌کانی خودا، هه‌ریه‌كه‌ی بۆ ده‌سته‌وجووینیک وه‌کار كه‌وتن. بلندیان به‌رز هه‌و کرد و ئه‌وی شیای نه‌ویایه‌تین، نزمیان کردن. هه‌ر ئاگادار و دل‌پروونیک كه‌ له‌و پیتانه‌ بزانی، ده‌زانی هه‌رچی روو ده‌دا بوون و نه‌بوون، له‌ ده‌سته‌لات كه‌سدا نییه‌؛ جگه‌ له‌ خوا. ئه‌وسا دلی هه‌وار ده‌كا و ده‌نالینی؛ كه‌ ده‌زانی خۆی بۆی ناكری خوشبه‌ختی و قه‌ره‌به‌ختی خۆی بخاته‌ روو. خۆای بی‌نیاز و بی‌شه‌ریك، له‌سه‌ر ته‌ته‌له‌ی ئه‌زله‌ی، زۆری نه‌قش و نیگار چی کرد.

كاكۆلی لوولی شانه‌ کرد؛ هه‌موو مایه‌ی ته‌واو بوون و کاری بوونی بۆ پێك هه‌نا. به‌ رواله‌کردنی به‌ هۆ، بۆ دیاری دانی ده‌سکاری، نیشانده‌ری ناوه‌کانی به‌ كۆمه‌ل به‌رانبه‌ر کردن. فه‌رمانی به‌ ده‌ریای بوون دا، شه‌پۆل بدات و سه‌رپێژكات. له‌ ئاویته‌ ئه‌و ناوه‌ی خوا - كه‌ «وه‌دوود» ه‌ و واتای زۆر په‌ر له‌ ئه‌وینه‌ - ترووسكه‌یه‌ك تیشه‌کی وه‌دا. ئه‌و

تیشکه بوو به کلیلی قفلی گه نجینهی نهینی و بوو به مایه ی ناساندنی نووری خودا، له
 سهر زهوین و ئاسمانان. له وتیشکه پیغه مبهری خوا: «موحه ممه د» (د) هاته به ره هم.
 جبرایل گیانی وی هیئا و خستییه ئه و قاپیلکه پاکه. ئه و نووره تاک و تاقانه، کرایه
 ئامیانی ژیانی گش ئافه ریده کانی دیکه. جوانییه که ی ئه و- که له ئه وین ساز درابو-
 دلی حوړی و په ریزادانی تالان کرد. ئه گهر پوژه، ئه گهر مانگه، ئه گهر زوهره و
 موشته رییه، ئه گهر جوانی لاهه کان و کیژی وه ک حوړی و په رییه، گشتی توژ قالیک له
 جوانی، نووری ماکی پیغه مبهری خودای تاکه. هه وه لین قه له م هه ر ئه و بوو. هه وه لین
 عه قل درا به و. بو ده ریای زانست درو شمه. ئه و نیوانه بو ئافه ریده کان و خوا و له
 قیامت تکا کار یانه. چاوی هه بوون به و ده پوژری و به هو ی ئه و له ئاکاری خوا شاره زا
 بوین؛ که پی شوو کوی دروست کردوین. خودا خو ی نوخته ی ناوه نده. نوخته
 ده کریتن به ئه لیف. ئه لیف سیفری لی زیاد کران. ژماره هه ر به ره ژوور چوو. ئه لیف به
 زور شکل و بیچمان چه رخ درا؛ ناو و پیتی لی چی کران. ئه لیف نیشانه ی یه کیه تی
 خوا ی نیشان دا و بوو به نیشانه ی یه که مین نووری پر شنگ ده ری خودا؛ که
 موحه ممه دی نازداره. سه به رته به و، پیاله ی باده ی خواناسینی پی فر کردین. میمی
 ناوی موحه ممه دی نیشانه ی پادشایه تییه تی له سهر عالم. له پاش ناوی موحه ممه دی
 ناوی تریش سهریان هه لدا و له ده وری ناوی نه خش بوون. ناو و خاوه ن ناوه کانی
 زهوی و ئاسمان سوژده یان برد.

کاتب قه له م دیسا گه راند	۷۰
کورسی ژ نووری ئافراند	
سهر چه شمه یا نوورا سه خی	۷۱
فه یزی ژ به ردا به رزه خی	
ئه و به رزه خا ره نگ ئایینه	۷۲
وان تی شه مال ئیسایینه	
وه سف و که مالا تین سبووح	۷۳
ئیسمه ک دق لی بن وزووح	
ئیسمه ک ژ ئیسمان سه ووراند	
جه نئاتی خولد و سیدره دا	
به حرا جه مه د دابوو ره خی	
داگرت و گه هگه ه فووره دا	
هه نگی کو ئه شیا دایینه	
ژی سووره ته ک عه کسییه دا	
حه رفین کیتابا عه قل و پرووح	
له و له ووح و کلک و خامه دا	

٧٩	٧٤
٧٨	٧٣
٧٧	٧٢
٧٦	٧١
٧٥	٧٠
٧٤	٦٩
٧٣	٦٨
٧٢	٦٧
٧١	٦٦
٧٠	٦٥
٦٩	٦٤
٦٨	٦٣
٦٧	٦٢
٦٦	٦١
٦٥	٦٠
٦٤	٥٩
٦٣	٥٨
٦٢	٥٧
٦١	٥٦
٦٠	٥٥
٥٩	٥٤
٥٨	٥٣
٥٧	٥٢
٥٦	٥١
٥٥	٥٠
٥٤	٤٩
٥٣	٤٨
٥٢	٤٧
٥١	٤٦
٥٠	٤٥
٤٩	٤٤
٤٨	٤٣
٤٧	٤٢
٤٦	٤١
٤٥	٤٠
٤٤	٣٩
٤٣	٣٨
٤٢	٣٧
٤١	٣٦
٤٠	٣٥
٣٩	٣٤
٣٨	٣٣
٣٧	٣٢
٣٦	٣١
٣٥	٣٠
٣٤	٢٩
٣٣	٢٨
٣٢	٢٧
٣١	٢٦
٣٠	٢٥
٢٩	٢٤
٢٨	٢٣
٢٧	٢٢
٢٦	٢١
٢٥	٢٠
٢٤	١٩
٢٣	١٨
٢٢	١٧
٢١	١٦
٢٠	١٥
١٩	١٤
١٨	١٣
١٧	١٢
١٦	١١
١٥	١٠
١٤	٩
١٣	٨
١٢	٧
١١	٦
١٠	٥
٩	٤
٨	٣
٧	٢
٦	١
٥	٠

٨٦	ئەو تین ب جهمع فەرە و ئەسل	مائیل دبن فیکرا ب وەسل
	نالن ژ یە ک ئەو فەرە و فەسل	حوکمی ویسالی پی وەدا
٨٧	فیکرا کو بوونە وەسل و جهمع	بارین ژ مابەینی دو لەمع
	ئیسار ژ ئەرواحان دو شەمع	شەمعا نوو فووسان شوعلە دا
٨٨	ئیسار ژ ئەرواحان قەبەس	بۆر شوعلە تین نوورین قەفەس
	نەفسان ب عیشی دا نەفەس	قەلبان ب حویی لەهجه دا
٨٩	ئەو لاتن حوسن و عەینی نوور	سوورەت ب سوورەت تین زوهور
	ئینس و پەری وێلدان و حوور	جی-جی دواندا جیلو دا
٩٠	هەریە ک ژ فەیزا ئیسەمە کی	تین سوورەتا تەلیسمە کی
	لەو مەعنیا هەر جیسەمە کی	پەرەو ژ نووری لی قەدا

مانای وشەکان:

خولد: تاهەتایی، بەهەشت؛ **جەمەد:** سەهۆل؛ **بەرزەخ:** لەمپەر، بەرزەک؛ **وزووح:** ئاشکرا؛ **مورتەسیم:** کیشراو بە قەلەم؛ **هەبوولا:** وشەیه کی یۆنانییه، واتا: ئامیانی هەموو گیاندران کە هێشتا نەهاتوونەتە سەر شەکل و فەرەحانیگەل؛ **نەینک:** ئاوێنە؛ **تەی:** پێچانەو؛ **تەکسیر:** شکاندنەو؛ **ئەعزەم:** گەورەترین؛ **نەفس:** ئەو گیانە ی سەر و کاری دەگەل لەشی زیندوو هەیه و بەردەستی گیانی گەورە و بنەرەتییه؛ **نەفسی کول:** لە زاراوەی سوفیاندای گیانی هەموو عەقڵی یە کەمە کە هەموو وەدی هاتوو لەو پیکهاتوون؛ پیشی دەلین «نەفسی رەحمانی»؛ **لەهجه:** قسەکردن و زمان گرتن.

بوختە ی مانا:

نووسەر قەلەمە کە ی گەراند؛ ناویکی تری وەبەر هات. کورسی لە نوور وەدی هینا. بەهەشت و داری نەبگی کرد؛ دەریای سەهۆل لە نیوان بوو. سەرچاوەی نوور، لەو لەمپەرە سەر پێژی کرد. بە فیچقە هات. بوو بە مۆمیک پرشنگی لە ئاوێنە دا. دەبوا یە تەتەلیک هەبێ، رەوشت و ناوی بەرزای خوای لی بنووسری؛ تەتەلە و

قەلەم دروست بوون. پرپار درا ھەر گیانیك دەچتە ھەر لەشیک، سیایی لەو شوینە بنووسری.

جوانیی و دلکیشی خودایی، خرایە ناو لەشی جوانان. تیشکی خۆرئاسایی جوانی، لە گیانەوہ دایە لەشان. جوانیی دیار و ڕوالەتی - وەکوو بادە - دلدارانی گیانی پاکی پی سەرخۆش بوون. عەقل و ڕۆح گەلەلا کەوتن. ھەر ئەو جوانییە خودایی، خۆی بەشکرد بە دوو بەشەوہ: بە ناوی ئادەم و ھەووا ھاتە دنیا. ھەووا و ئادەمیش - بە ڕەگەز - ھەر یەکیکن؛ ھەردووک سیبەری نووری خوان. ھەردووک ئاوینەن بۆ یەکدی. لک و قەوارە یەکتەرین؛ بۆیە بەرەو یەکتەر دەچن و تیکەل دەبن. دوو گیان وەک دوو شەم ئایسان. گریان گەیانە دەرووبەر. بەر و بەھرەیان زیادی کرد. ھەموو زیندووی بەرە ئادەم، بە ئەوین ھەناسە دەدەن. ھەموو دلێک، بە ئەوینێ گەشە دەکا. ھەر زیندووێک، بەرانبەر بە ناویکی خوا، لە سەر ئەم دنیا یە دەژی و خوا برپاری خۆی بۆ داوہ کە چۆن بژی.

دئ سیرری تەولیدی بییم	٩١
مەعنی ژ تەوحیدی بییم	
مەعشوق و عاشق ھەردو لات	٩٢
حینا کوو بوو یەک ئیلتفات	
ھای و ھویا سووبوو حیان	٩٣
تەشبیھێ جەوقا سووفیان	
وہستانە شاخیس سەف - سەفن	٩٤
تەشبیھێ بەرقا خاتیفن	
ب ساز و جاما بادەیی	٩٥
مەدھووش و مەستی وی مەیی	
رەمزا د جاما شەربەتی	٩٦
ھەرچی کوو فینجانی دەتی	
نە ب وەھم و تەقلیدی بییم	
دل قی ئەدایی شەھدە دا	
مەجزوویی دئ یەک بن سیفات	
بەعزەک سیفاتان حیسسە دا	
رەقس و سەمایا قودسیان	
فەریاد و زیکر و لەرزە دا	
بانین د عەینیدا خەفن	
لامیع دچەرخی تیسعەدا	
یار تیتە نیقا حەلقەیی	
شاش و کولاه ئاشوافتەدا	
خەف تیتە نیقا سوحبەتی	
وی جان ب نەزر و سەدقە دا	

- ۹۷ شه‌معا ویسالی هه‌ر گه‌شه
شه‌وقا شه‌مالی ئاته‌شه
- ۹۸ خه‌مرا په‌یالی بی‌غه‌شه
ساقی عه‌جه‌بره‌نگ باده‌ریت
- ۹۹ فینجان ب فینجان داومی‌ت
ئه‌شیال په‌ی هه‌ف وه‌لل‌دین
- ۱۰۰ هه‌م مه‌سده‌رین هه‌م مه‌وردین
ئه‌و ره‌شحه‌ دا وی قولزومی
- ۱۰۱ جاما جیهان‌بین دا جه‌می
عه‌کسا ژ حوسنا مه‌یفرۆش
- ۱۰۲ ناگه‌ه‌د جامان هاته‌ جو‌ش
ساقی ژ ده‌نگی بولبوله
- ۱۰۳ پرووحان ل دۆری سیلسیله
مه‌حبوب خوه‌ نیشاندا سه‌فی
- ۱۰۴ هاتی ب ئاوازی ده‌فی
عه‌ینی ته‌بیعه‌ت جیسمی کول
- ۱۰۵ عیشقی گه‌ران‌دی جامی مول
به‌رزه‌خ ب به‌رزه‌خ بوونه‌ راست
- ۱۰۶ مه‌نزل ب مه‌نزل هلگوه‌است
ئافیته‌ دور‌دانا خوه‌ دور
- ۱۰۷ دوولایی نه‌جمی نه‌حس و کوپ
چه‌وگانی بایی لامه‌کان
- ۱۰۸ ته‌شبهی گوی دا به‌ر شه‌کان
ئه‌و کامیلی بی‌عه‌یب و نه‌قس
- وی یه‌ک ب یه‌ک ئانینه‌ ره‌قس
- ۹۷ شه‌وقا شه‌مالی ئاته‌شه
ساقی عه‌جه‌بره‌نگ باده‌ دا
- عاشق ژ مه‌عشووق ئه‌و دقیت
- کاما دلی بیچاره‌ دا
- یه‌ک-یه‌ک ژ وه‌سلی به‌دددین
- فی قولزومی ئه‌ف ره‌شحه‌ دا
- مه‌ی هاته‌ تاسا عاله‌می
- به‌ سکه‌نده‌ری ئایینه‌ دا
- ئافیته‌ فینجانین ب پۆش
- فووری د نیفا کووزه‌دا
- ئافیته‌ چه‌رخی غولغوله
- گوڤه‌ند و به‌قس و حلقه‌ دا
- چاره‌ک د جاما قه‌رقه‌فی
- ته‌نبور و چه‌نگی نه‌غمه‌ دا
- بشکفت د وی باغی دو گول
- حوسنی دواندا په‌نجه‌دا
- نینن دنیڤدا کیم و کاست
- حه‌تتا کوو دور چوو حوققه‌دا
- ئیساند ژ میسباحا خوه‌ سوپ
- میهراس تیرا سه‌عه‌ده‌ دا
- فولکا فه‌له‌ک قائیم سوکان
- هه‌ر بی سکوون و سوکنه‌ دا
- چه‌رخین ب هه‌ریه‌ک نه‌وع و شه‌خس
- تی سه‌بعه‌یی سه‌ییاره‌دا

١١٩	هه‌ر نه‌ب ب ئی جه‌هد و له‌زی	چه‌رخن ل دۆرا مه‌ر که‌زی
	به‌حرا دو عالم لی که‌زی	تی ئه‌ف حوباب سه‌ر گه‌شته‌دا
١٢٠	به‌حرا دو عالم لی زه‌به‌د	مه‌وج و حوبابن هن جه‌مه‌د
	به‌یه‌سته‌ تیتن جه‌زر و مه‌د	سه‌یوان ل سه‌حرای ئه‌دا
١٢١	ئه‌و خیفه‌تا که‌و که‌ب میسال	گه‌ه به‌دره‌ تیتن گه‌ه هیلال
	سی ده‌ دوازده‌ ماه و سال	چه‌رخن د سه‌یرا تیسعه‌دا
١٢٢	من دل ژ فه‌همی قاسیره	ژ وی سووره‌تی چار باگه‌ره
	پی کر ته‌مام ئه‌و دائیره	نه‌قشه‌ک ژ وی ته‌روه‌نده‌دا
١٢٣	یه‌ک ژ ئی ژ ته‌قویمه‌ قه‌دیم	لی بوو نه‌سه‌ق حوکمی حه‌کیم
	ئافیته‌ وی له‌وحی ره‌قیم	تیک عالمی پی شوعله‌ دا
١٢٤	هنگی کو خه‌ت و نوخته‌نه	ئه‌وزاع و ئه‌شکال تی هه‌نه
	هه‌ریه‌ک ب میقداری خوه‌نه	ئه‌سلا ته‌سه‌ووور ری نه‌دا
١٢٥	میقدار و شکلی هه‌نده‌سی	کیم زنده‌یه‌ک پی ناحه‌سی
	ته‌سویر دکر ئوقلیدوسی	حه‌تتا ب سه‌تحتی سووفله‌دا
١٢٦	مه‌ر سه‌ف د ناف فان مه‌شع‌لان	قه‌تعا مه‌سافا مه‌رح‌لان
	سیررا بوورووج و مه‌نزلان	ره‌سما سولووکی جاده‌دا
١٢٧	ئه‌و یه‌ک ب یه‌ک خالی نه‌ن	بی حیکمه‌ته‌ک عالی نه‌ن
	گه‌ر فان سوپه‌ک حالی نه‌ن	ئه‌و په‌قس چرا مه‌ستانه‌ دا
١٢٨	مه‌ستانه‌ گۆفه‌ندی دکن	ره‌قسی ل دۆر فه‌ندی دکن
	قه‌ستا شه‌که‌رخه‌ندی دکن	له‌علان ژ گه‌وه‌ر خه‌نده‌ دا

مانای وشه‌کان:

ته‌ولید: به‌ره‌م هینان؛ ته‌قلید: لاسا؛ شه‌هده: شایه‌تی؛ تیلتفات: ئاورویدان؛ دی‌یه‌ک: یه‌کتری؛ حیسه‌سه: به‌ش؛ شاخیس: دیار؛ خاتیف: رفین؛ تیسعه: نو؛ زار: ساز؛ شاش: شاشک، میزه‌ر؛ ئاشوفته: شیواو؛ ریت: پزاندی؛ میت: مژتی؛ کام: کاو، مراد؛ وه‌للدین:

زان؛ به ددين؛ له بهين چوون؛ مه سدهر؛ شوين برده؛ مه ورد؛ جى هاورد؛ ره شحه؛ شه،
ته راى؛ پيووش؛ به سه رپوش؛ بولبوله؛ لولله لولينه؛ مول؛ باده؛ هه لگواست؛
رايگوتزا، هه ليوار؛ دوولاب؛ چهرخ؛ كرم؛ مات و خوست؛ فولك؛ گهميه؛ شهك؛
شهقى گويين؛ سه بهه؛ كهوت؛ سه يياره؛ گه روك؛ سه بهه س يياره؛ كهوت
ئه ستيره س به گه رى نه چهق؛ كه زى؛ قهوزه؛ زه بهد؛ كهف؛ ته روه ند؛ تازه داهاتوو؛
ره قيم؛ نووسراو؛ مه رسف؛ شه قام؛ ئوقليدوس؛ فهيله سووفى ريارى زانى يونانى
(دهورى ۳۰۰ سال بهر له ميلاد) له ئەندازيارى روو كار و نوورپيواندا به ناوبانگه.

پوخته ي مانا:

رازى بهرهمم ئەدركيئم. من به ئاشكرا دهيزانم؛ نهك بليم خهلك وا دهلين.
يار و دلدار بتى يه كن؛ له ئاكارى خودا پيى داوان، هاوبه شن. بهو هوبه وه ده گه نه
يهك. بهو پيىك گهينه، فرشته كانى ئاسمانى، پيروزبايى و شاباش و ههر بژى ده لين.
وهك كۆرى به زمى سؤفيانه، دين و ده چن و جيژنه يانه. ساز و بادهش - كه وه رگيرى
زمانى گيانى پاكان - دينه گۆرى. كۆرى به زم گهرم دادى. سؤفى ميزه ر و كلاوى بلاو
ده بى. ههر كهس لهو باده بنۆشى، گيانيشى له رى ده به خشى. مهى پيىك گه يشتن
بى خه وشه؛ شۆقه كهى ههميشه گه شه. دل بهر بادهى دل تالانكردن ده گيرى. دلدار لهو
مهيه هه لده مژى و به كاو ده گا. گش ئافه ريده بهو جۆره له پيىك گه ين روو له زيادين و
تۆر مه بلاو ده بنه وه. عالهم لهم جۆره - جۆره وه، وه كوو ده ريارى لى هاتوو و هه زار
جهمى به جامه وه و سه تانيش وهك ئەسكه نده رى ئاوينه له ده ستى ديوه.

تيشكى روخسارى مه يفرۆش، به نهينى دايه پيال؛ پيال دلى وه جۆش كهوت. مهى
ناو كووپه شى گرته وه؛ ئه ويش به فيچقه ده ركهوت. گيانان كهوتنه هه لپه ركى و
گۆوه ند و سه ما. يار - كه خوايه - جاريك له جامى باده دا، خۆى نيشانى خه لكى ده دا و
جاريك له ناو دهنگى بلوړ خۆى ده رده خا. به ديار كهوتنى نوورى ئه و، سرشت - كه
گشتايى له شه - گه شه وه بوو. دوو گول له باغيدا پشكووت. ئه وين مهى له كۆرى
گه راند. جوانيى خسته ژير ده ستى خۆى. له مپه ر له نيواندا نه مان. هه موو كاريكى
راست هينا. پله - پله ههر پيدا هات. هه تا دوړ كهوته ناو دوړدان. چراى دل كيشى
خودايى تيشكى دايه. ئه ستيره س ودمى بو هه لات؛ شوومى خۆى نه گرت و هه لات.

باي پەخمەتى خۇداي مەزن، گەمىيە زەمانە دەگىرئ و ناھىلى لە كار بکەوى و ئەو گەمىيە توند و پتەوھى، وە بەر کاشۆي قودرەت داوھ و لە چەشنى گۆ لە مەيداندا، ئەيسووپىنى. ھەموو کەس و ھەموو شت و ھوت ئەستىرە گەپىدەي ئاسمانىش پىرا، لەو مەيدانەدا خول دەدەن.

ھەر نۆ ئاسمان وا بە کۆشش و بە پەلە، لە دەورى ناوھند خولىانە. نوختەي ناوھند دەريايەكە، ھەردووک دنيا وە کوو قەوزەي قەراخى وان. (يان: ھەر دوو دنيا وە کوو کەف لە سەر ئەو دەريايە ديارن.) لەو قەوزەدا (يان: لەو کەفە) شەپۆل ھەيە، بلىقى سەر ئاو دىتە بەرچاو. ھەيە دەرياي سەھۆل بەستە، دەرياي بە ھەلکش وداکش، چەتر لە سەر سارا دەگرن. ئەو خىوھتە پان و بەرىنە بىيە! جارېک مانگى يەکشەوھمان نىشان دەدا، جارېک مانگى چارەدە شەوھ. سىرۆزەي مانگ، دوازە مانگەي ھەموو سالان، ئەو نۆ ئاسمانە لە گەر دان؛ دلم بۆي ناکرئ تىبگا ھەر چوار لای گرى پووچکەيە. ھەموو دەمان، ئەو جەغزە، بەو سووپانەيان تەواو دەي و ھەر دەمىكىش نۆبەريكى تازە دەدەن. يەكيش لە كارى سەرسۆپىن - كە قودرەت بەرھەمى ھىنا - ئەو راستوپاستە كرنەي پىشەينەيە - كە لە سەر تەتەلەي نووسى و دنيای پىر پۆشن كرنەوھ - ئەو ھەموو خەت و نوختانەي لە زەوين و ئاسمانى بە ھەموو جۆر شەكل و بىچم دىنە بەرچاو، ھەمووي دە ئەندازەيەكدان كە ھەندەسەي ئەندازبارى ھەرە ماھىر بۆي دانان؛ زيادو كەمى تىدا نىيە. تۆ بىروانە لەو نەخشە ئوقلىدوسىيانە، لەمەر ئاسمان و ەرزەوھ و تەنانەت لە خوارووترىش دىنە بەرچاو، پىاو چۆن سەرى سووپ نامىنى؟ نىوان ئەستىرە و ئەستىرە، وەكوو جادەي خۆشكران. رازى بورجان - كە مەنزىل بە مەنزىل ديارن و بوونە شەقامى ھەمىشە بۆ گەشتى خۆر - ئەو ھەموو شتە سەيرانە بەتال و بى كاكى نابن؛ سووپىكى بەرزى خودايان تىدا ھەيە. ئەگەر ئەو ەرز و ئاسمانە، شتىكيان لى حالى نەبوو، ئەدى بۆچى مەستانە كەوتوونە سەما؟! ئەوانە چەند پەپوولىكن بە دەورى نوورى خوداوھ و دەيانەوى بە يار بگەن؛ بزەيەكى بەزەيى ئەويان پى بگات.

تەدویر و سەیرا كەوكەبان تىن بايى چەرخ و لەولەبان

۱۱۹

شەعشەعنىا رۆز و شەبان دوولابى ھەر تى ژى سەدا

- ۱۲۰ سوورەت ب سوورەت لی کشاند
لەوحنی هەیولا نەقشاندا
- ۱۲۱ کاتب د چەرخنی جەدوہلی
زیراف ژ نووری لی پەشاندا
- ۱۲۲ دانین د پەرگاران ئەسل
نەیف کوللیاتی خەمسەدا
- ۱۲۳ چار عونسورن چار تەبعەتن
بەستەن موقابیلدا فەسل
- ۱۲۴ چار ئوممەهاتن سێ بەنات
بەفرانەبن جەمع و وەسل
- ۱۲۵ پور عیشق و مەیلن ئیلتفات
بازوو ژ بازوو شەق نەدا
- ۱۲۶ ھن سوفلەوی بازی دکن
ھەر بێ قەرارن بێ تەبات
- ۱۲۷ ھەر ھەیتەت و ھەر جیسەکی
فێ تازە دەیری کۆھنەدا
- ۱۲۸ ڕووح وێ د دەستنی ئیسەکی
ھن مەیلنی ئەفرازی دکن
- ۱۲۹ کوللاب ب دەستنی وایبە
سەرگەشتەنە د حالنی خوەدا
- ۱۳۰ یان خافیزە یان ناسیبە
ھەر فەرد و نەوع و قیسەکی
- ۱۳۱ ئەو جەزمە دایی مەرکەزان
مایی د قەبزە و پەنجەدا
- ۱۳۲ ھیکمەت ب قانونی بزەن
یان رەفعەبە یان جەزمەدا
- ۱۳۳ رەمزین نجوم و ھەیتەتی
ئەو جەزمە دایی مەرکەزان
- ۱۳۴ بێ نووری عیلمی وەحدەتی
ھیکمەت ب قانونی بزەن
- ۱۳۵ فەبیازی عیلمی من لەدون
رەمزین نجوم و ھەیتەتی
- ۱۳۶ گەگەھ ب ئوستادی سوخون
بێ نووری عیلمی وەحدەتی
- ۱۳۷ ھەگەھ ب ئوستادی سوخون
فەبیازی عیلمی من لەدون
- ۱۳۸ ھەگەھ ب ئوستادی سوخون
گەگەھ ب ئوستادی سوخون

پور کفشه لی ستر و خهفه	۱۳۲	فهیزا عولوومی فهلسهفه
فینجان ب جان من جورعه دا		من دی د جامه ک قهرقهفه
دوور و دراز وه ک ناخه کن	۱۳۳	هر نهه فهله ک لی کاخه کن
فی تهر حی ئینسان میوه دا		تی دارن نهو ژی شاخه کن
سولتان ژ خهلوته هاته تهخت	۱۳۴	ئینسان بهره عالم درهخت
دهولت ژ بالا تاله دا		پی زهینین ئیقبال و بهخت
لاهووت ب ناسووتی فهشار	۱۳۵	سولتان ژ بالا هاته خوار
دهورا عرووجی گهر وهدا		په یوهسته بوو نوқта مه دار
عاشق گهراندن سف ب سف	۱۳۶	دهوران گه هاندن هه رته رف
دور دانیه یا سه بیاله دا		مه حبووب ب فینجانا سه دهف
فهیزا مه یا گولگوون و ساف	۱۳۷	ساقی کو دامن نهو سولاف
عیلمه ک ژ به ژنی پوقعه دا		زائیل کرن شوبهه و خیلاف
قهلبی ب عیشقی کت عورووج	۱۳۸	عیلمه ک نوما دل پی نومووج
شهه پهر ل دارا سیدره دا		دی تهی بکت چهرخ و بورووج
پیش دهستی کورسی بوون ههله ک	۱۳۹	دؤلاب و چهرخی نهه فهله ک
دوی نوқтаیه یا مه وهوومه دا		سه رگه شته هاتن نهو گهله ک
چهن دی سه بوک هاتی خه فیف	۱۴۰	نه حسه ن ژ فی نه زمی له تیف
نه قدی مه موهر و سککه دا		مه حبووب ب دهستی خوی شهریف
نه شکال و نه وزاعین به دیع	۱۴۱	نه حسه ن ژ فی وه سفی ره فیع
بی عیب و نه قس و پره خنه دا		تینن ژ نووری وه ک ره قیع
نه شکال و نه وسافین حه لا (جهلا)	۱۴۲	نه حسه ن ژ فی وه زعی «مهلا»
جهزبه و جهلاله د سینده دا		لهو دل ب وان بوو موبته لا

مانای وشه کان:

ته دویر: گروقه ری؛ شه عشه عنی، شه عشه عان: تیشکه و تریفه و پویشنی؛ ههفت

هه‌یکه‌ل: حه‌وت ئاسمان؛ **کوللیاتی خه‌مه‌:** پینج گشتیه‌کان که بریه‌تین له: جسَن و جۆر و به‌ند و عه‌ره‌زی تاییه‌تی و گشتی «جنس و نوع و فصل و عَرَض خاس، عرض عام»، **خه‌سف:** رۆچوون؛ **خه‌سف:** گیران، که بۆ مانگی ده‌لین؛ **ئومه‌هات:** دایکان؛ **چارئومه‌هات:** بریه‌تیه له: چوار ماکی ئاو و ئاگر و خاک و با؛ **به‌نات:** کیژان؛ **سی‌به‌نات:** بریه‌تیه له: گیاندار و ڕووه‌ک و کره‌ک «حیوان، نبات، جماد»؛ **خافیز:** نه‌وین؛ **ناسیب:** وه‌سه‌رخه‌ر؛ **رفعه:** بلندی؛ **جه‌زم، جه‌زمه:** وه‌ستاندن؛ **عیلمی له‌دوننی:** زانستی تاییه‌تی خوایی؛ **کان:** بوو؛ **کُن:** به؛ **سوخون:** وتان، وته؛ **کاخ:** کۆشک؛ **ئاخ:** خاک؛ **شاخ:** لک؛ **سولاف:** باده؛ **روقه‌، ره‌قیع:** تابلوی به‌ خه‌تی ڕوقعی نووسراو؛ **نمووج:** نمونه؛ **هه‌لا:** شیرین؛ **جه‌لا:** ئاشکرا، ساف.

پوخته‌ی مانا:

چه‌رخ و لۆله‌پ باو ده‌خۆن؛ چه‌رخ و خولیانه. ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاو جه‌غزی دیاریکراو، به‌ سوور‌دانه‌وه ده‌گه‌ڕین. هیندیک به‌ شه‌و هیندیک به‌ رۆژ، دنیا ڕووناک ده‌که‌نه‌وه و دۆلاب و چه‌رخ‌ی دنیا به‌ هه‌ر هاره‌ی دی. سه‌ر ڕووپه‌ری مه‌لبه‌ندی بوون، به‌ هه‌زاران شکل و ڕه‌نگ نه‌خشی‌ندراوه؛ په‌راویزی به‌ ئاوه‌زێڕ لێ کراوه؛ وه‌کوو سالپۆ خانه-خانه و چاوه-چاوه خه‌ت دراوه. په‌راویزی حه‌وت ئاسمان، به‌ پینج ناودیره گشتیه‌کان و اتا: جسَن و جۆر و به‌ند و عه‌ره‌زی تاییه‌تی و گشتی، ڕه‌نگی‌نراوه. ماک و ڕه‌گه‌ز-که نوخته ناوه‌ندییه‌که‌یه و هه‌بوون له‌ ده‌وری خول ده‌دا و بویته جه‌غز به‌رانه‌ر به‌و ئافه‌ریدانه‌ی له‌ خۆیان جوێ ده‌کاته‌وه- نیشان درا. هه‌موو له‌مپه‌ر له‌ نیوانی بوون و نه‌بووندا هه‌لگیرا.

خاک و ئاو و ئاگر و با- که هه‌ر چواریان دژی یه‌کن- به‌ ئه‌ندازه‌ی پێویستی بوون، تیکه‌ل کران. به‌ بێ ئه‌و لێک کۆبوونه‌وه، بوونی مرۆ زۆر دژوار بوو. ئه‌و چوارانه‌ ماک و داکن. سی کچیان هه‌ن: گیاندار و ڕووه‌ک و کره‌ک (حیوان و نه‌بات و جیما‌د). هه‌یچی تاویک هه‌دا نادا و ئه‌ویندارن؛ وێلی یارن؛ به‌ ئاواتن له‌و دیری تازه‌ی زۆر کۆنه، به‌ره‌و ماکه باده‌نه‌وه. هه‌روا ئاو ڕه‌ده‌نه‌وه به‌ هومیدی ئه‌و رۆژه‌ی بگه‌ڕینه‌وه ده‌قی پیشوو. هیندیک سه‌ره‌به‌ره‌زێر ده‌چن؛ هینده‌ک رووه‌و هه‌وراز ده‌بن؛ سه‌رگه‌ردانن؛ ده‌خولینه‌وه.

هه‌ر بیچمیک دیتته به‌رچاو، له هه‌ر جۆر و هه‌ر توخمیک بی، به‌ر فه‌رمانی ناویکی خودای گه‌وره‌یه. قولاب له ده‌ست به‌خشنده‌دا، جا پایدیه‌گرئ یان ده‌یکیشی، به‌ره‌و ژیری ده‌کاته‌وه یان به‌ره‌و هه‌ورازی ده‌با، له په‌نجه‌ی ئیراده‌ی ئه‌ودان. ئه‌وانه‌ی ده‌لێین ناوه‌ندن و چرکه‌ ناکهن، وه‌کوو زه‌نه‌ی که‌ له‌سه‌ر پیتان داده‌نری، خودا زه‌نه‌ی له‌سه‌ر داناون و نابج بیزوون.

قسه‌م، قسه‌ی ئه‌هلی دله و قانونی رازی خوداییم پی گوتراوه. ئه‌و نه‌ینیه‌ی له‌ گه‌ری ئه‌ستیراندایه، زانستی مرۆ نایگاتی. گه‌ره‌که‌ زانستی خوایی فریا که‌وی و له‌ دوودلی رزگارمان کات. زانستی تایبه‌تی خودا، له‌ ده‌ریای ببه و بووی خۆپرا جاروباره، دو‌رپکی هه‌رگیز نه‌سماوی به‌ مامۆستای قسه‌زانان - که‌ پیغه‌مبه‌ره و فه‌رموویه: «له‌ گشت عه‌ره‌ب فه‌سیح‌ترم» - به‌خشش داوه و له‌ هیندیک رازی نه‌ینی، حالی کراوه. به‌هره‌ی زانستی فه‌لسه‌فه‌ی زۆر دژوار و وه‌شپراوه‌ی تیدا دیاره. به‌لام گه‌لیک شتم له‌و باده‌یه وه‌ ده‌ست که‌وت، که‌ فینجانیکم لی فر کرد و گیانم به‌و مه‌یه سه‌رخۆش بوو؛ زۆر شتی بۆ ئاشکرا بوون.

به‌ ژماره‌ ئێژین نۆ ئاسمان، به‌لام گشتیان نۆ نه‌ومی ئاواپیه‌کن. ئه‌گه‌ر دوورتری بۆ بچین، ئه‌ویش هه‌ر وه‌ک زه‌وی ئیمه‌ن. وارش و دیواری مالیکن. هه‌ر نۆ عاسمانان، وه‌کوو قه‌واره‌ی دارپکه؛ زه‌مین لکیکه‌ له‌و داره. مرۆ میوه‌ی ئه‌و لکه‌یه. مرۆ میوه‌ی ئه‌و دره‌خته، زۆر به‌رز بوو. له‌ نه‌بو‌ورا هاته‌ بوون و ناوی نرا به‌رزتر و سه‌روه‌ری هه‌موو عالمی؛ به‌خت شانازی پی ده‌کرد. زۆر له‌ ریز و بره‌ودا بوو. له‌و بالا‌یه‌وه‌ دابه‌زی. له‌ پله و پایه‌ی نزیک خوایی، خۆی هاویشه‌ ناو نزمایی و به‌رگه‌ نوورانییه‌که‌ی گۆپی و به‌رگی مرۆفی کرده‌ به‌ر و له‌و به‌رگه‌دا خۆی شارده‌وه. له‌ سه‌ر زه‌ویش، هه‌میشه‌ نوخته‌ی ناوه‌ند بوو. ئاره‌زووی به‌رزبوونه‌وه‌ی تیدا ژیاوه؛ که‌وته‌ کۆشش و سو‌ورخواردن. یاری مه‌زن به‌ فینجانی سه‌ده‌فه‌وه، به‌ ئه‌وینداراندا گه‌را. دو‌رپی تاواوه‌ی - وه‌کوو مه‌ی - بۆ تیکردن؛ مه‌ستی کردن. مه‌یگێر چۆپکی دا به‌ من؛ هه‌موو رازم بۆ ده‌رکه‌وتن. له‌ به‌ژن و بالای یاره‌وه، زانستی راستی پتویستم، وه‌کوو تابلوییک خوینده‌وه. زانستی که‌ نموونه‌ی دامی چلۆن دلم به‌ هۆی ئه‌وینی بالای ئه‌و ده‌توانی بۆ بالا بچی و ئاسمان و بورجان وه‌پینچی و شابالی له‌ سیدره‌ بسوی. گیانم فره‌ی؛ گه‌یشته‌ باره‌گای خودا.

سەيرى ھەر نۆ ئاسمانم کرد؛ كە بە ئالقە لە دەورى كۆرى خودا بوون. سەرگەردان لە دەورى نوختەى خەيالىدا، خوليان دەخوارد و دەرەتانيان شك نەدەبرد. مەلا ئافەرىن بۆ شيعرت! خۆش و سووك و پىك و ناسك ھۆندۆتەو. يار بەدەستى مەبارەكى مۆرى ئافەرىمى دامى؛ كە سكەى بە ناوى ئەو بوو. ئافەرىم بۆ ئەو باس كرن و نيشان دانى شكلى زۆر جوانى بى وپنەى كرى خودا؛ كە ھەمووى لە نوورىكى پاك و چاك و بى خەوش و بى كەمايەسى ھاتە بەرھەم. پەسنەكانت زۆر شيرىن؛ ھەر بۆيە دل دادەگرن و جەزمەيەكى زۆر پەسند و بەشكۆ دەخەنە ناو ھەناو.

چارین

۱ قهوسئ د هیلالی ب دهلالی کهشها
بهژنا ته ژ شهنگی ب درهنگی مهشها
مارئ ژ حهریرئ د عهیرئ خوشها
ماوهر بوو ژوان زولفی د زهنگی وهشها

۲ ئاخا قهدهما موخته ره ما پایئ په ریمه
وهک تووتی په یایه ی ل زه بانئ شه که ریمه
هر له حزه دبئ بیت کو دچم ره هگوزه ریمه
ئیدی چ بییزم کو که ریم ئیبنی که ریمه

۳ شمشاد و خه رامه ک کو مه دیوو سه حهرئ
جامه ک ژ شه رایی ب مه دا وی قه مه رئ
تیره ک کو ژ قهوسه ین دوی دا جه گهرئ
قوربانئ خوه کر جانئ شیرین روخ فنه رئ

مانای وشه کان:

ب دهلالی: به ناز و جوانی؛ کهشها: کیشرا؛ درهنگی: به گرانی و ته مه لی؛ خوشها:
راخوشی؛ وهشها: پرژیندرا؛ ئاخ: خاک؛ که ریم: سهخی و به خشنده، نه جیمزاده؛
فنه ر: چرای ناو شووشه.

بوخته‌ى مانا:

كهوانه‌ى مانگى يه كشه‌وه‌ى برؤكانت، يه كجار به جوانى كيشراون و زؤر به نازه‌وه بؤم
كيشران و تيريان ده‌گيان و دلم گرت. به‌ژنى شه‌نگت، له‌به‌ر نازى زؤر گران، به
گرانى رپوه ده‌چى. كه‌زى ره‌شت، وه‌كوو ماريكى زه‌نگى ئاوريشمين، خوشيبيته ناو
چهندين بؤنخؤشى تيكه‌لاو، خؤى راوه‌شاند؛ بؤنى گولاوى بلاو كرد.

من كه - وه‌ك تووتى گفتم - ده‌م و راويژم شيرينه، هؤى ئه‌وه‌يه له جيات
شه‌كر، خؤلى به‌رپى يار ده‌چيژم. ههر ده‌ميكى يار ده‌يه‌وى ده‌رچيته ده‌ر، ده‌لى:
بلىن با بيته لام. ده‌چم ده‌بم به ريبازى. چؤن شوكرى ئه‌و چاكه‌ى بكه‌م؟ نه‌جيمه و
نه‌جيمزاده‌يه و زؤر دلاوا و به‌خشنده‌يه.

به‌ژنى وه‌كوو دار شمشاليم، له به‌ره‌به‌يانىك به‌رچاو هات؛ به لاروله‌نجه‌وه ده‌رؤيشت.
رووى وه‌ك مانگ بوو. پيالىكى پر باده‌ى دامى و تيريكيشى له كهوانى برؤيانرا ده
جهرگم گرت. ده‌ى هه‌زار جار گيانى شيرين قوربانى ئه‌و كولمانه‌ى بى؛ كه وه‌كوو
فه‌نه‌ر به‌تيشكن.

شيعردز^۱

- ۱ قهوی مه شهووره کو ناڤی ته مه لا خه مسه عه شه ر
تو ب شيعرا نه ته گوتي خوه دکی قهند و شه که ر
- ۲ دوری ناسوفته دهوونی! مه نه دی میسلئ ته قه ت
نه د سه متئ عه جه میدا نه د ثیقیمی ته تر
- ۳ ئەف چ شيعر و غه زه لن مه دح و سه نایا خوه دکی؟!
د جڤاتان وه دیبژئ مه ب ته عن و ب خه به ر
- ۴ ئەف چ ته قلید و شه تاتن چ به تاتن تو دکی؟
سه ری فیرا دهه ژینی، ب دوسه د ئاه و که سه ر
- ۵ تو دزانی فه نه کا ته نه مه کانی غه زلانه
چ بوها تینه مه تاعئ ته، ئه یا بی سه رو به ر!
- ۶ ده ست و پایان ژ به ری زیده بکی دی ته بکم
میسلئ حه مادی عه ره ب، هه ر وه کی شه یخ ئانی ب سه ر
- ۷ ئەحه مه دم سینه سپه ر پیشبه ری تیرا فه له کی
ده عوه دارئ ته مه ئیرۆ تو ژ ده حلی وه ره ده ر

۱. وا دیاره مه لایه کی خه لکی «فهنیک»، شيعری له مه لا دزیوه و به ناوی خوی له لای خه لکی خویندۆتهوه و ږه خنه ی له مه لا گرتووه، که له شيعرا ناگاته من.
مه لا به م چهند به یته شيعره، گالته به شيعردز ده کا. ناویشی نه زرينگان دووه و به «پازده» ناوی بردووه.
به بیری من، ده بی مه لاکه ی شيعردز، «زوبیر» بووبی که له شیوه ی کرمانجیدا، زور ناوان هه لدقچینن: به «ږه شید» ان ده لئین: «ږه شو» به «موسته فا» ده لئین: «مستۆ» به «زوبیر» ان ده لئین: «زبۆ». زبۆ، به ئەبجد پازده یه. له وانه شه شتی تربی و نه مزانیبی. «هه ژار»

مانای وشه‌کان:

قه‌وی: زۆر؛ سه‌مت: لا، ئالی؛ خه‌به‌ر: جوین، قسه؛ شه‌تات و شه‌ته‌ت: ده‌له‌سه و لافی
پووج؛ به‌تات و به‌ته‌ت: درۆ و فشه؛ فنیك: ناوی مه‌لبه‌ندیكه؛ فه‌نه‌ك: ده‌له‌ك؛
غه‌زل: رستن؛ غه‌زه‌ل: شیعی دلداری؛ غیزلان: ئاسكان؛ بی‌سه‌روبه‌ر: هه‌ژارۆكه؛
ده‌حل: بێشه‌ی ده‌س‌نیژ.

پوخته‌ی مانا:

زۆر مه‌شه‌هووره که ناوت مه‌لا پازده‌یه. به‌ شیعی‌ک که هی خۆت نییه، خۆت لای
خه‌لک شیرن ده‌که‌ی! وا ده‌رده‌خه‌ی که مرواری کون‌نه‌کراوت هۆندۆته‌وه! پیاوی
وه‌ک تۆم نه‌ له‌ ئێران، نه‌ له‌ ولاتی تاتار نه‌ دیوه. خۆت به‌ شیعر به‌ جه‌نابی خۆت
هه‌لده‌لێ و تانه‌ ده‌ شیعی من ده‌گری و به‌ خراپه‌ باسم ده‌که‌ی! ئهم درۆ و ده‌له‌سه
چیه تۆ ناوت لێ ناو شیعر و به‌ ئاخ و خه‌مباریه‌وه ده‌یان‌بێژی و سه‌رتی ده‌گه‌ل
را ده‌ژینێ؟! خۆت ده‌زانی ده‌له‌کاوا به‌ره‌گه‌ی کارمازان نییه و به‌ ته‌له‌که و که‌له‌ک،
ده‌له‌ک ناگرین به‌ ئاسکی چاو به‌له‌ک. به‌ چاوه‌راو و گاله‌گال، گال له‌ تالایی ناکه‌وێ.
هه‌لبه‌سته‌ت که ده‌له‌ک‌نامه‌ن، ئه‌و پروپووجه بێتاه‌ن، که هه‌یج‌که‌س به‌ هه‌یجی ناوین.
هه‌ری کابرای شیعر دزی گزیکه‌ری بی‌سه‌روبه‌ر! ئه‌گه‌ر له‌ ته‌شکه‌به‌ره‌ی خۆت ئیتر پتر
پێ راکیشی، لیت روون بێ، به‌و ده‌رده‌ت ده‌به‌م که شیخه‌که، به‌سه‌ر کاو‌رای عاره‌وی
حه‌مما‌دی ناوی هه‌نابوو.

من ئه‌حه‌مه‌م؛ نه‌ترسیکم که به‌ران‌به‌ر به‌ تیری به‌لای زه‌مانه، سینگم مه‌تال و قه‌لغانه.
ئه‌مه‌وێ به‌گه‌ژتا پچم. ده‌سا مه‌لا پازده‌ی ده‌له‌ک! له‌ که‌له‌ک و مێشه‌دا، خۆت مه‌لاس
مه‌ده‌! بۆم وه‌ره‌ده‌ر!

وت وویژی مهلا و میرعماده دینی جزیری

مهلا: سه لاما من سه نا خوانی   سه هر گه گه وه ره فشان بت
ب سووره ت نه مرئ سوبحانی   سه ر نه لقب و زه ره فشان بت
ب خدمه ت عه رزئ سولتانی   عه بیر و عه نه ره فشان بت

مانا:

سلاوی منی په سندهر، له به ره به یانا، به خزمه تی جه نابت سه رفراز و بونخوش بیت و به ناوی تو، بیته گه وه ره پزین و خوا بۆ قبول بوونی نزام ده رباره ی تو فه رمان ده رکا.

میر: سه لاما سانعی قادر   مهلا دا پی موعه ته ر بی
موفه رره ح بی مه لی خاتر   په یاپه ی لی موکه رره ر بی
ژ جاما خاتری عاتر   مه ژئ ئاینه نه نوهر بی

مانا:

سلاوی خوی داهینه ر و توانا له مهلا بی. هه میشه ش بۆ دووپاته بیته وه و له سایه ی مهلاوه، دلی ئیمه ش وه ک ئاوینه ی مشت و مال کراو بی.

مهلا: ژ ره نگ ئاینه یا جامی   مه باتن ره وشه ن و سافه
ده ره مزا کوfer و ئیسلامی   یه قین فه همی ته که شسافه
ژ به رقا نووری ئیلهامی   دره خشان قاف تا قافه

مانا:

ئیمه هه ناومان وه ک ئاوینه یه که به رانه رت. له سایه ته وه ږووناکه و چونکه تو له زاناییدا

وه‌ک ته‌فسیری که‌ششاف وای و زۆر باش له‌ کفر و ئیسلام حالیت و تیشکی زانستت
دنیای ته‌نیوه؛ منیش به‌ تیشک‌دانه‌وه‌ت ڕۆشنم.

میر: دره‌خشانێ دره‌خشان بوو سه‌نا به‌رقا ته‌جه‌للای
د جامی مه‌ی به‌له‌خشان بوو ب فه‌یرووزی جه‌لا دای
وه‌کی له‌علی به‌ده‌خشان بوو ده‌ستی ماه‌سیمایی

مانای وشه‌کان:

دره‌خشان: بریقه‌ده‌ر؛ سه‌نا: ڕووناکی؛ به‌له‌خش: له‌عل؛ به‌ده‌خشان: شوینیکه‌ به‌
له‌علی باش ناسراوه؛ فیرووزی: سه‌رکه‌وتن.

مانا:

له‌وه‌تا تۆ په‌یدای و دره‌وشاوی، نووری خوامان به‌ چاو دیوه. شه‌رابیکمان ده‌س
که‌وتوو وه‌ک له‌علی به‌ده‌خشان وایه، که‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی جوانیکی ڕوو وه‌ک زیو بی و
زۆر سه‌ر که‌وته و به‌خته‌وه‌رین.

مه‌لا: ژ ده‌ستی شه‌که‌ره‌ئامیزان سه‌راسه‌ر غه‌رقی مه‌ستیمه
سه‌مه‌ن‌بووی و دلاویزان ب ره‌یحانی خوه‌ به‌ستیمه
ژ تۆرا فیتنه‌ئه‌نگیزان دو ئه‌ژده‌ر مه‌ست گه‌ستیمه

مانا:

من له‌ مه‌ستیدا خنکاوم. مه‌ی ئه‌وینم به‌ شه‌کری دوو لیوانه‌وه‌ فر کردوو. دل به‌
بسک هه‌لاواسرا و به‌ بۆنی لاجانگی سپی - که‌وه‌ک گوڵی یاسه‌مه‌نه - گیرۆده‌ بووم. به‌
ره‌شه‌رپخانه‌ی که‌زی، شه‌ته‌ک درام. چاوی مه‌ست - که‌ فیتنه‌گه‌رن - به‌ هه‌ژدیه‌ای
که‌زیانی، به‌ گه‌ستن داوم.

میر: دو ره شماری سه مه ن سو ر بوو   مه دل مابوو خه یالیدا
 کو سونبول هات و کهر-که ر بوو   د بهر گوشتی هیلالیدا
 ژعه کسا ساقی ئه نوهر بوو   شه رابا مه په یالیدا

مانا:

دوو کهزی وه ک دوو ماری پهش، له سه ر یاسه مه نی لاجانگ هاته بهر چاوم. دلم
 خه یالی لی کردن. بسکی- که وه کوو سونبول بوون- هاتنه سووچی مانگی له نوپی
 برۆیان و له سه ر روخساری دابهش بوون. مه یگپر تیشکی دا پیاله کهم؛ باده ی پیاله
 تیشکی داوه.

مه لا: شه رابا نابی روممانی   شه فقه دا عیقدی په روینی
 موسه لسه ل مابوو ره یحانی   خه تی نازک ل نه سرینی
 غه ره ز شکلی ته بوو مانی   ژ نه قشین چین و ماچینی

مانا:

باده ی وه کوو دهنکی هه نار، تیشکی له گهردانه که ی دا. گه نده مووی ناسک له لامل،
 به زنجیره وه کوو خه تی موسه لسه ل و په یحانی جوان، هاته بهر چاو. ئه گه ر مانی له چین
 خه ریکی شکلان بوو، نیازی وا بوو وینه ی جوانی تو نه خش کا.

میر: میسالی سووره تی چینی   غه له ت مانی خه تا کیشا
 کو من دیوول ئایینی   ژ بهر زولفا دوتا کیشا
 مه دیوو شکلی شیرینی   تو ئوستادان وه نا کیشا

مانا:

مانی له چین- که لای وا بووه جوانترین شکلی کیشاوه- به هه له چووه. ده بوايه
 وه ک من یارم دیت- که له ئاوینه ی دهروانی و له دوو لا په خشان بوو- ئه ویش دیبای؛
 ئه وسا به جوانیی دهیزانی، جوان یانی چی. ئه و شکله شیرینه ی من دیم، هیچ

وهستایه ک ناتوانی وه ک ئهوی ده رخا.

مه لا: کو کیشا کاتبی غه بیی خه ته ک زیبا ژ کافووری
چ ئایهت بوو ژ لاره بیی ره شاندى عاریزان نووری
د یاقووتا مه دئ مهی بی ژ دهستی وی سیفهت حووری

مانای وشه کان:

کو: چلۆن؛ لاره یب: بی گومان.

پوخته ی مانا:

ئه ی نامه خوا! دهستی هونه رمه ندی خودا، چۆن لهو له شه ی وه کوو کافووره چه رموو گه
و لهو لاجانگانه ی وه ک نوورن، چتۆ حۆری به دی هیئا؟! جوانی یارم ئایه تیکه
بی گومانی توانایی خوا ئیسپات ده کا. دیتم به په نجه ی یاقووتی، مه ی ئه وینی
ده رخواردی دلداران ده دا.

میر: ژ نه شئا باده یا کاسی ب زات ئه ز غه رقی عیرفانم
ب وی جامی ب وی تاسی سیفهت کیسرا و خاقانم
ژ به رقا غه مزه ئه لماسی ل ته ختی دل سوله یمانم

مانا:

هر لهو مه یه ی که یار ب جام و تاس دایمی، له ههستی خودانا سیندا، هه ر نوقوم
بووم. وا سه رخۆشم، خۆم به قاقان و به کیسرا و سوله یمانیش ناگۆرمه وه.

مه لا: سوله یمانی مه ئه ز دیسا سه حه ر هوده ود بيشارهت کر
جه واب ئانی ژ به لقيسا ب حال و سوڤ عیبارهت کر
ب جان ئه ز خوهش کرم عيسا ده ما وی ئه و ئیشارهت کر

مانا:

من سوله‌یمانی دوو هه‌مینم و پتریش. سروهی به‌یان، وه‌ک په‌پووسلیمان هه‌که بوو که
مژده‌ی به‌لقیسی پی‌بوو. به‌مزگینی و به‌ئیشاره‌تی چاوی یار، وه‌کوو لازار، به‌فووی
مه‌سیح دیسان ژیاوه؛ گیانی نه‌ماوم ژیاوه.

میر: ده‌ما عیسا ئیشاره‌ت کر   ل من عه‌زمی ره‌میم هه‌ی بوون
دل و جانی مه‌غاره‌ت کر   دری مه‌عدووم و لاشه‌ی بوون
ئه‌دا له‌و خوه‌ش عیباره‌ت کر   مه‌هه‌مسهر موغنی و نه‌ی بوون

مانای وشه‌کان:

عه‌زم: ئیسک؛ ره‌میم: رزیو، پواو؛ هه‌م‌سیر: هاواراز.

پوخته‌ی مانا:

له‌رپی یاردا دل و گیانم به‌تالان چوو. نه‌مام و بوومه‌بابرده. له‌بلویر و له‌گۆرانی - که
هاواراز بوون - وه‌هام زانی، که یار گوشتیکی چاوی دایه‌من. فه‌وره‌ن وه‌کوو عیسا - که
مردووی پاده‌کردن - هه‌موو پیشه‌ی رزیوم ژیاوه‌وه و دووباره‌گیانم هاته‌وه‌به‌ر له‌ش.

مه‌لا: نه‌ی و موغنی مه‌هه‌مرازن   د ره‌مزا ئایینا (ئایینه‌ی) جامی
ل من مه‌حره‌م ده‌ف و سازن   ددن بی په‌رده‌په‌یغامی
دنالن که‌وکه‌ب و بازن   هه‌زار ره‌نگی د ئیله‌هامی

مانا:

له‌تیگه‌یشتنی رازی نه‌ینی - که له‌باده‌ی ناو پیاله‌دایه - هاوارازم زۆرن و دل‌م له‌زۆر
شتان ناگادار ده‌که‌ن: بلویر، گۆرانی، ده‌ف، ساز، گواره‌ی ئه‌ستیره‌ئاسایی، بازنه‌ی
ده‌ستی له‌خرینگه‌دا.

میر: دنالن غونچه‌و ده‌نگ هات   ژ به‌لگی نیرگزا نازک

ژ تایئ عه‌ره‌را شه‌نگ هات   ب په‌روازا خوه شه‌هبازک
مه‌شا سه‌لوا سه‌هی په‌نگ هات   گها رۆحی مه‌ئاوازک

مانا:

ده‌نگیک هاته به‌رگوپی گیانم. له‌چهند ده‌نگیک تیکه‌لاو بوو. قرچه‌ی دلی غونچه‌ی به‌
تاسه‌ی نه‌پشکووت، خشه‌ی له‌ره‌ی چله‌نی‌رگز، هاشه‌ی گه‌لای عه‌ره‌ری شه‌نگ، فره‌ی
بالی بازی سپی، مژده‌ و ئاره‌زووی دیتنی به‌ژنی یار بوو؛ که سه‌ولیکی بی‌وینه‌یه له‌
دنیا‌دا.

مه‌لا: زه‌هی شاهین و شه‌هبازئ   ب ناز و قه‌نجی و غه‌نجان
چ ته‌یغوون بوو دپه‌روازئ   وه‌شیرین دامه‌ به‌ر په‌نجان
دره‌مزا سیحر و ئیعجازئ   برم رێزا گوهرسه‌نجان

پوخته‌ی مانا:

جوانی و نازی ئه‌و نازداره‌، زۆر بازی سپی و شاهینی وه‌کوو سوێسکه خستۆته ژیر
چه‌نگی خو. منیش وه‌به‌ر په‌نجهری هاتم، بۆیه هی‌نده قسه‌زانم.

میر: گوهرسه‌نجن د حوسنی‌دا   دوئه‌بروو میسلئ میزانئ
دو شه‌هلا بوون د قه‌وسیدا   گران بوو سه‌ر ل کیشانی
هیلان گووشه‌ لئ په‌یدا   ژ سونبول راست و چه‌پ دانی

مانا:

دوو برۆی، ته‌رازووی نازکیشانی، که هاته سه‌ر کیشانی نازی کاله‌کانی، مه‌ست و
سه‌رگران ببوو؛ سه‌ری ده‌کرد. بۆ پارسه‌نگ‌دان و بۆ یاری‌ده‌دانی تای ته‌رازووه‌که، بسکی
وه‌ک سونبولی له‌ گووشه‌ی برۆیان جی کرده‌وه.

مه‌لا: دو سونبول هاته سه‌ر به‌درئ   موسه‌لسه‌ل تورره‌ توغرا‌نه

بهرات و له یله تولقه درئ مه لائیک سهف گری دانه
ژ بالا حلقه یی چه ترئ ل به درئ تازه سه یوانه

مانا:

بسک هاتوته سهر هه نیه، له شکلی موری سولتانه. که زی و کاکول وه کوو چه ترئک
له سهر ئه وه هه نیه وه دیاره. ده لیم موری ده سی غه یبه، که ئه مشه وه له یله تولقه دره و
فرشته ی خواش هه موو هاتوونه سه یرانی.

میر: ل به درئ کاتبی حوسنی نفیسی عه نبه ری سارا
شیرینه غالبی حوسنی ب نیشانا جه مال ئارا
نه زهرده تالبی حوسنی کو دل به ری خارا

مانای وشه کان:

سارا: خالیس، بی خه وش؛ خارا: رهق، مه پمه؛ ئارا: وه پازین.

مانا:

نووسه ری جوانیی، به عه نبه ری بی خه وش، روخساری یاری ره نگاند و به خالان
پازاندیه وه. تو که به تاسه ی بو جوانیی، ئه ونده شت ئاگا لی بی که ئه یاره
ناسک هه ندامه، دلی وه ک به ردی رهق سه خته.

مه لا: د تو را عه نبه ری چینان ژ قودره ت پوچ په روه ردن
دلی بت سه یدی شاهینان به قین دی ده ست ژ بی به ردن
دنازین عیشه وش شیرینان مه دل هه ر پورغه م و ده ردن

مانا:

نازان ده کا، ناهیلی گیانم بچیته ناو تو ری که زی چین-چینی؛ که بره وه به ری عه نبه ره.
چونکه گیان له و تو ره دا وه که یف دی و گیان په روه ره. هه ر ده رد و داخم ده داتی. دلم
بوته نیچیری شاهینی چاوی؛ به و گیرانه ش زور دلخو شم. دلیک که چاو راوی بکه ن

تازە دەبی یە کجاری دەستی لی بەردەیی. ئەو چاوانە نیجیری خۆ نادەنەو.

میر: ژ قودرەت نوقتەیا نووری   ب سوورەت بوو ل نیشانی
ژ بەرقا ئاتەشی تووری   چ شەوقە ک دایە پەروانی
ژ عە کسا جامی فەرفووری   کو ئاتەش هاتە فینجانی

مانا:

بریقە ی پەشایی خالان، شکلیکن لە نووری خۆدا. بادە کە وە کوو ئاگریک لە پیالە ی
چینی دەدرەوشا؛ لەو جوړە ئاورە نوورە بوو کە مووسا لە تووری دیتی. دل بەو گەرە،
وە کوو پەپوولە گری گرت.

مەلا: ژ وی نووری ژ وی ناری   مە مووسای قەبەس ئیسا
چ ئاتەش بوو دوری داری   ل تەیری دل قەفەس تیسا
ژ عیشقا نەقشی جەبیاری   ژ ئاگر من نەفەس دیسا

مانا:

لەو تیشکە ئاگرە ی مووسا، من هەر بۆ خۆم بوومە بزووت و ئاییسام. خواپە چلۆن
ئاگریک بوو لەو دارەدا؟! کە بۆتە قەفەس بۆ دلم و هیشتا هەر ترووسکە دەدا. لە
ئەوینی خۆدای گەورە، هەناسەشم گری بەتینی ئاگرە.

میر: ژ ئاگر من نەفەس هیل بوو   ژ روخساری شەبەفرووزی
ژ بۆ من حەللی موشکیل بوو   ب رەمزا موعجیز ئامووزی
د نار و نووری کامیل بوو   ژ بەرقا وی جەهانسووزی

مانا:

لە ئاگری ئەو روخسارە ی وە ک مانگ، شەو پرتیشک دەکا. هەناسە ی ساردم گری
گرت. بە ئیشارەتی چاوانی - کە وە ک برووسکە ی دنیا سۆز، گرشە ی دەهات - هەموو

مه سه له ی دژوارم لی حالی بوون.

مه لا: بنی بهرقا ته جه لایئ مه لایک دین د ئاده مدا
ژرمزا به ژن وبالا یئ چ غه وغا بوو دعاله مدا
ژبالا تالیعه ک دایئ سوله یمان دی دخاته مدا

مانا:

بنوره برووسکه ی دیارده ی خوا، فرشته کان له ئاده مدا دیتیان و سوژده یان برد.
سوله یمان له نهنگوستیله دا دیتی، حوکی له دنیا کرد. هه ره نووره، له به ژن وبالا ی
یارمدا چونی هه را له دنیا دا ناوه ته وه؟

میر: که سی بی په رده مه حره م بت دفی بی په رده وه ک نه ی بی
روباب و چه نگ هه مده م بت د تاعه ت مهستی بی مه ی بی
د ده ستدا جامی وه ک جه م بت ژره نگ ئایینه یا غه یی بی

مانا:

که سیک له باره گای یاردا، به نامویی لی نه روانن، ده بی خوی ئاشکرا بکا و بی په رده
بلویر ئاسایی، ده نگ هه لئنی. ده گه ل سازاندا هاواراز بی و جامی دهستی له جامه که ی
جه مشیر پتر نه یینی بو ئاشکرا کات. ئه شی بی باده هه ره مه ست بی.

مه لا: دفی ئایینه یی زانی چ حیکمه ت تته ته علیمی؟
کو هه رفین تازه نوورانی دله وحنی سینه ته قویمی
ژبالا توورئ ئینسانی نه زه ردا ساعیدی سیمی

مانا:

ده زانی له و ئاوینه دا چون رازیک فیری پیاو ده کری؟ پیتی تازه و پروناکی دهر، له سه ر
ته ته له ی دلی دلداران و نوو سراوه که خوا ئه مجار له باتی کیو، خوی نیشانی به ژن و

بالای یارم داوه. ب‌روانه باسکی زی‌وینی، تا ئهم رازەت لی حالی بی.

میر: شە‌فه‌ق دا سیمێ ئه‌ندامی   ژ بالا په‌رت‌ه‌وه‌ک نوو‌ری
ب‌گر ئایینه‌یا جامی   ژ ده‌ستی مه‌ست و مه‌خمو‌ری
تو جاره‌ک گو‌ه‌ده په‌یغامی   ژ ده‌نگی عوود و ته‌نبو‌ری

مانا:

به بالاوه، تیریژی نوور له‌و هه‌ندامه زی‌وه‌ی داوه. ب‌روانه پیاله‌ی سه‌ر ده‌ستی! که له جوانی یارم مه‌سته. یان گو‌ی بده ده‌نگی سازان! تا تێ ب‌گه‌ی که راست وایه.

مه‌لا: ب قانون گو‌ه‌ده ئایینی   ب‌زانی دا سو‌را سازان
ژ حکمه‌ت تینه ته‌دوینی   ب عه‌ینی مه‌عنیا رازان
د دامه‌عیشه شیرینی   دد ته‌یری مه‌ په‌روازان

مانا:

تۆ له ری‌وشوینت ده‌رمه‌چۆ! ئه‌وسا گو‌ی هه‌ل‌خه! دل‌کیشیه‌کی ده‌ناو ده‌نگی سازان‌دایه، هه‌مووی باسی نه‌یینی هێژا و به‌نرخه و مانای زۆر د‌ژوار تێده‌گه‌ی. من که ئه‌و رازه گرینگه له سازانه‌وه ده‌بیسیم، مه‌لی د‌لم له ناو داوی نازشیریندا، بۆ ده‌رکه‌وتن ده‌که‌وێته په‌له‌قاژه.

میر: د‌په‌روازی هوماده‌نگین   مه‌ سه‌ردا تاجی ئیقبالی
شه‌هی که یخوسره‌و و زه‌نگین   سه‌ر ئه‌فرازین د‌فی حالی
وه‌رین ساقی مه‌یا ره‌نگین   مه‌ کل ت‌مایه د‌فی قالی

مانای وشه‌کان:

زه‌نگی: فه‌رمانه‌وای مووسل؛ ره‌نگین: ده‌وله‌مه‌ند.

بوختەى مانا:

ئىمەى دلداری بەرپاستى، فرېنمان وەك پىرۆزەيە. تاجى سەرى كەيخوسرەو و
فەرمانرەوايانى زەنگى، لە ساىەى سەرى ئىمەيە. زۆر لە ژيانى خۆمان پازىن و
سەرفەرازىن. مەيگىر بەدەى پەنگىن تىكە! مەن چى و ئەو دەمەقالە چى؟ ديارە
هېشتان زۆرم ماو، لە خۆهەلکېشان واز بېنم.

مەلا: د رېدا خاكى دەرگام بەلئ ئەووەل ژ قى خاكى
بلا بى پایە و جام مە پى چوو فەرقي ئەفلاكى
شکارەك دەرخورى شام دوى بەندى د فیتراكى

مانا:

مەن دە پىگەى دلداریدا دەبمە خاكى بەردەرگانه؛ ئەمما دەبى خاكى دەرگانهكەى يارم
قبوولم كات؛ ئەو بەختەوهرىيەم بداتى. ئەوساكە پام لە سەر سەرى ھەموو ئاسمانان
دادەنىم. ئەگەر بە خاكى بەر دەرگام قبوول بكا؛ پادشايان بە شانازى دەيانەوى راوم
بکەن و لە بەن سامور تەياندا بىم.

مير: گران بەندىم د بەندىدا د قەيدا شاھى شەھبازان
دو سەرپەنجە د زەندىدا گەھىشتن يەك شوبى بازان
د دەستى شەھلەوہندىدا ب شاھىنى و رمبازان

ماناى وشە:

شەھلەوہند: سواری شوخ، شوپرەسوار.

مانا:

لە زىندانى دلداریدا، يەخسىرىكى بەندگرانم. بە زنجىرى شای شابازان، بەستراوم. دوو
سەرپەنجەى تىك پەراندن. ئەو باسكە سپى و ناسكانەى ھاتنە سەر يەك. مەن نىچىرى
شۆرەسوارىكم لە رەمبازى بى ھاوتايە و بە چاوانىشى شاھىنە.

مه‌لا: ب شیرانرا کو رمازم د ره‌مزا قابه‌قه‌وسه‌ینن
 ب یعه‌ینن گولشه‌نن رازم د بابئی حکمه‌تولعه‌ینن
 مولازم هه‌زره‌تئی لازم حجاب را کت ژ مابه‌ینن

بوخته‌ی مانا:

ئازایه‌تیم هینده هه‌یه، خۆم له بهر شیری که‌وانی برۆیانی راگرتوو. که به پرمبی
 مژۆلانیس لانه‌که‌وتووم. وه‌ک کتییی گولشه‌نی راز، پرم له رازی نه‌ینن سو‌فیانه.
 سو‌ری چاوانی ده‌زانم و ده‌توانم وه‌کوو کتییی حکمه‌تولعه‌ین، شه‌رحی بکه‌م. خۆم
 لام وایه‌شیای ئه‌وهم بۆ خزمه‌ت له باره‌گای یار، جیگه‌ بدریم.
 به هومیدم په‌رده له نیوان هه‌لگرئ و بۆ هه‌میشه به خزمه‌تکارم حیساب کا.

میر: ژ مابه‌ینن ب زاتی چت کوو واسیل بت ب مه‌حبووبی
 نه‌ته‌نها دئ سیفاتئ چت ئه‌گه‌ر دل مه‌ستی مه‌تلووبی
 ب توغرایه‌ک به‌راتئ چت ب موهرائمه‌ری مه‌نسووبی

مانا:

به باسی هونه‌ر کردنئ، که‌س ناتوانئ بگاته یار. ئه‌و دلداره‌ی که مه‌ستی باده‌ی ئه‌وینه
 و یاری ده‌وئ، گه‌ره‌ک خۆی له بیر نه‌میئئ؛ ئه‌وسا مۆری پله و پایه‌ی خه‌لات ده‌کرئ
 و داده‌مه‌زرئ.

مه‌لا: د مه‌نسووبا ویس‌الیدا بلا ساحیب مه‌قام ئه‌و بت
 د به‌ر قه‌وسئ هیلالیدا ژ فه‌یرووزی ب جام ئه‌و بت
 د ئه‌سرارئ په‌یالیدا دقئ میسکین خیتام ئه‌و بت

مانا:

به‌لئ له‌و خۆه‌لکی‌شانه په‌شیمانم. یار خۆی چی ده‌وئ بریاردا، سو‌پاس ده‌که‌م. با
 جیگه‌ ئه‌و دیاری بکا؛ پله و دامه‌زران هه‌ر به‌وه. له پیاله‌ی مه‌ستی هینن چاوه‌کانی، له

ژیر کهوانی برۆیان، هه‌رخۆی ده‌بی ڕیگه‌ بدا سه‌یر بکه‌م و پیاڵه‌ی سه‌ر که‌وتن بنۆشم.
له‌ ڕازی ناو پیاڵه‌شدا، ڕانه‌وه‌ی وه‌ک میسک هه‌ر به‌ده‌ست ئه‌وه‌.

میر: د خه‌تما قی خیتامیدا غه‌ره‌ز میه‌را شه‌هه‌نشاهه
خه‌ت و خالی دجامیدا ژ نه‌شئا ئیسمی ئه‌للاهه
د به‌حسا زولف و دامیدا مه‌لایا قه‌نج کووتاهه

مانا:

له‌ ڕانه‌وه‌ی ئه‌م دواپیه‌دا، ده‌لیم: له‌ باسی زولف و داوی دلداریی و وینه‌ی خه‌ت و خال
له‌ پیاڵه‌ی باده‌دا، مرازمان ئه‌وینی پادشای پادشایانی جوانیه‌ که‌ خودایه‌ و ناوی خوا،
له‌ جوانیی یاردا ده‌بینین و نه‌شه‌ ده‌مانگری و گه‌شکه‌ ده‌که‌ین. به‌لام مه‌لاگیان!
هه‌رچه‌ندی باس بکه‌ین هه‌ر کورتی دینین.

مه‌لا: د ئیقلیمی سوخه‌ن خاقان ره‌وانبه‌خش و شه‌که‌رریزی
نه‌هن وه‌ک ته‌ د ئافاقان ب جانرا عه‌نبه‌رئامیزی
ژ سیمین ساعید و ساقان ب سه‌حاری گوهرریزی

مانا:

له‌ مه‌ل به‌ندی قساندا، بوویه‌ خاقان؛ شه‌کر له‌ ده‌مت ده‌باری؛ گیان ده‌به‌خشی. له‌
هه‌موو دنیا تات نییه‌. گیانمت بۆنخۆش کردوو. قسه‌ت ئیژی عه‌نبه‌ری تیکه‌ل کراوه‌.
ده‌باره‌ی به‌له‌کی سپی و باسکی زیوین، جادووگه‌ری له‌ شیعردا و هه‌روا گه‌وه‌ر
هه‌لده‌پێژی.

میر: ب غه‌وواسی ب سه‌حاری ته‌ دور ئانین ژ به‌حه‌رینی
ژ نه‌زما ته‌ شه‌که‌رباری ژ میسری تاب غه‌زنه‌ینی
ب دیقته‌بین سه‌د ئه‌شعاری دیبژی تورفه‌تولعه‌ینی

مانا:

له شيعرا جادووگەر هەر تۆي! ئەتۆ مروارى ناو بەحران دەهۆنييه وه. له شيعرى تۆ
شه كرابارى ههتا ميسر و ههتا غهزنه ينيشى داگرت. له تاوكيدا، له ترووكانى چاوئكدا،
سه تان شيعرى به مانا و ورد و باريكت به ده مدا ديت.

مه لا: ژ به حرا قولزوما ميران ب غه وواسى گوهرچينم
د به حسا عيلم و تهفسيران تو ده رايان وه نايينم
ژ مير و به گلهر و چيران غولامى مير ئەمادينم

ماناي وشه:

چير: ده سيلات دار.

مانا:

من له ده راي گه وه ره كانى مرخى تۆ، هه لده هينجم. تۆ جگه له شاعيرى، له زانست
و شهرح و تهفسيردا، ده رايه كى. وهك تۆ ده ريام هەر نه ديوه. له ناو مير و خونكار و
ده سلاتدارانى ولات، بچوو كى مير ئەمادين (عيماده دين) م.

مير: د باغى له فز و مه عنايى سوخه ن من سه روئ ئازاده
ژ ئيملاء و ژ ئينشايى مه له وحنى دل نوما ساده
ژ حوسنى ره ونه قه ك دايى كو شيخ ئەحمه د مه ئوستاده

مانا:

له ناو باغى قسه ي باشدا، قسه ي من وهك سه ول وايه؛ به ريك نادا. له نووسينه وه و
داناندا، ته ته له ي دلم ساكاره. ئەگەر قسه م په ره و به ويكى هه يه. هەر بۆيه يه كه
شاگردى شيخ ئەحمه د و مامۆستام تۆي.

وهلام و وهرامی فهقی تهیران و جزیری

سهدهفهک تفی کو تیکن ^۱	سهدهفهک تفی کو تیکن ^۱	فهقی:	سوئالا من حهقیرئ
حهقه کول مهلی کن	حهقه کول مهلی کن		ئیرؤکه ل جزیریئ
ژ دهрман ههیه لی کن	ژ دهрман ههیه لی کن		هیلاک ژ دهربا تیریئ
بی هدد و بی حهسین	بی هدد و بی حهسین	مهلا:	سهلامین ملیاکه تان
ژ مهلال میم و حی بن	ژ مهلال میم و حی بن		شوبههتین ئافین شه تان
دهرمان ژ لام و بی بن	دهرمان ژ لام و بی بن		هیلاکین ژ زهحه تان
نادم ئهز وی ب حه یاتی	نادم ئهز وی ب حه یاتی	فهقی:	شهر بهتا لام و بییان
دبارینن نهه باتی	دبارینن نهه باتی		مهعهده نا دال و رییان
ژ حوسنا بوت و لاتن	ژ حوسنا بوت و لاتن		ئیزهار دکن مهعنیان
مه سینه بوتخانهیه	مه سینه بوتخانهیه	مهلا:	ژ نهقشی بوت و لاتان
تهجه لاد قهلی مهیه	تهجه لاد قهلی مهیه		تههعوینا سیفاتان
ژ وانرا مه سهجدهیه	ژ وانرا مه سهجدهیه		عید و شهقی بهراتان
مه فهرزه د ویسالی	مه فهرزه د ویسالی	فهقی:	سهجدهیا شوکری جارک
ل بهر وهجهی هیلالی	ل بهر وهجهی هیلالی		نه پهرده بی نه ستارهک

۱. ههموو نوسخهکان «سهلاما من حهقیری» یان نووسیوو؛ که دهبینن مهلای جزیری، له وهرامدا، سهرهتا سهلام له فهقی تهیران دهکا، وا دیاره فهقی، به نیشانهی ئهدهب و وهک دابه، پیشهکی سهلامی کردبی و مهلا جوابی سهلامهکی دابیتهوه.

شیایو باسه: لهم وهلام و وهرامه، بهپی ئهو چوار سهرچاوه دهستم کهوتون، تیکچوونی کیشی لهتهبیت و تهناهت سی بهیتمان گهلیک زوره؛ که ماموستا هزارهیندیکی راست کردوونهوه.

«أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ» ژ سـیـرـا وئ جـهـمالئ
 مه‌لا: جـهـمالا نوورین سافه د وه جهـئ ته جـهـلالئ
 ب ه رفین خوه که ششافه زه میر ددن مه‌عنایئ
 حا، میم، عهین، سین، قافه ره مزا وئ موعه ممایئ
 فه‌قئ: حی یئ د هفت حا میمان نو قته یان لئ به یدا کن
 باقینه جه‌م دو جی‌مان عیشقی ژ وئ هوه یدا کن
 ئیس‌مین د دو طاس‌ی‌مان دو می‌مان ژئ جودا کن
 مه‌لا: هفت خوم تزی باده دی د مه یک‌دها قی‌ده‌مئ
 خوما کو مه‌ی ئیراده عیشق رښت جاما جه‌مئ
 له‌وحئ دو نوون لئ صاده له‌و فه‌یزی دا قه‌له‌مئ

تیبینی:

هیندیک سووره‌تی قورئانئ، به یه‌ک یا به چهند پیتیک ده‌س پی‌ده‌کرین؛ وه‌ک: الم،
 ق، ص، ن، طه، یس، حم، المر، المص، طسم، که‌ی‌ع‌ص، حم‌ع‌س‌ق. زانایان به‌خه‌یال خو‌یان،
 مانایان بؤ دۆز یونه‌وه. گو‌توویانه: نیشان‌هن بؤ ناوی خودا، بؤ جو‌برایل، بؤ پی‌ن‌غه‌م‌به‌ر(د).
 هیندیکیان بؤ ناوی قورئان. بؤ ههر پیتشه‌ش مانایه‌کیان نیشان‌داوه.
 هیندیک‌کی دیش وتوویانه: ته‌نیا مه‌به‌ست له‌م پیتانه، وس‌کوت کرنی کافرانه. ده‌یان‌کرده
 چه‌قه و هه‌را و گو‌ئ‌یان بؤ ئایه‌ت نه‌ده‌گرت. کاتئ خو‌یندنی ئایه‌تان به‌و پیتانه ده‌س
 پی‌ده‌کرا، سه‌رنجی راده‌کی‌شان و کر داده‌مان، بزائن چی‌یان به‌شو‌یندا دیت.
 جا نه‌گه‌ر زانای رواله‌تبیین، وایان بؤ چوون، عارفانیش به‌باری دل‌داری بی‌خو‌یان مانایان
 لئ هه‌ل‌کراندوون.

له‌بیرمان بی، هه‌وت سووره‌ت به‌وشه‌ی «حم» ده‌س‌پی‌کراوه و یه‌کئ له‌وان «ع‌س‌ق» ی
 به‌دوادا دیت.

مانای وشه‌کان:

حه‌قیر: سووک و بی‌نرخ؛ ملیاکه‌ته: فرشته، مه‌لایکه‌ت؛ میم و حی: نیاز فه‌قئ ته‌یرانه

كە ناوى موخەممەد بوو؛ سیتار: سەتتار، پۆشەر؛ كەششاف: دۆزەرەو؛ زەمیر: پۆشراو؛ زەمیر: دل؛ موخەمما: مەتەل؛ طاسم: میمی لی جیا کریتەو طاس دەمینى، بەمانا: زەرکە؛ خوم: کووپە؛ جەم: نک، کن؛ جەم: ناوى پادشاکی ئیرانە کە دەلین لە پیالە کەیدا ھەموو شتیکی دنیای دەدیت؛ ھویدا: ئاشکرا.

پوختەى مانا:

فەقى: پرسی [سەلامى] منى بىنرخ، بخەنە ناو سەدەف و ببەنە خزمەت مەلا؛ کە لە شاری جزیرە. ئاخۆ برینی تیران چار و دەرمانی چییە؟

مەلا: سلأوى مەلائیکەتان بە قەد ئاوى شەتان و لە ئەندازە و ھەژمار بەدەر، لە مەلاو لە سەر مەلا موخەممەد بیت. نەخۆشیی ئەرک و ئازاران، دەرمانە کەى لە لیوانە.

فەقى: شەربەتى لیو، بە ئاوى ژین ناگۆرمەو. لیو لە سەر دورى ددانان نەباتان دادەبارینن، واتای جوانی بوتانمان بۆ لیو دەدەن.

مەلا: لەبەر نەخشی جوان چاکانی بت ئاسایی، سینەمان بۆتە بوتخانە. ئاکار و سیفاتی خودا، خۆی نیشانی دلەمان داو. جیژنان و شەوی بەراتی سۆژدەى سوپاسی ئەو خۆشییە بۆخوا دەبەین.

فەقى: ھەرگا پەردە لا بدرین و لەمپەر لەبەر چاو نەمینى و ئەو جوانە پوخسار بنوینى، سۆژدەى سوپاس زۆر پێویستە. ھەى نامەخوا، لە دلکیشی ئەو جوانییە!

مەلا: جوانیی نووریکى پاکە لە پوخسار خۆ دەردەخا. پیتی وا زۆر لە پوخساران، کە زۆر خەبەرەن دەدەن و دل و اتاکانیان دەزانى: «ح» کە وەک بسکی چەمبو دەچى. میمی دەموچاو و ددان. عەین و سین و مانایان لە ناو دلدايە؛ واتا: «قەلب» بوونە پەمزى مەتەلۆکیک بۆ ھەلینان. عەین، سین، قاف، واتا: عسق، سى نوختە دەیکا بە «عشق».

فەقى: نوختە بۆ ھەو ھامیمەکان دانى. «حم» دوانیان لە ژیر با ببەنە جم بە جامەو. میم لە تاسم جیاکەرەو، با بیتە تاس. ئەوا تاس و جم پەیا بوون. سى نوختەش بدە بە عسق، ببەتە عشق و مەتەلۆکە ئاشکرا بى.

مەلا: ھەوت «خُم» دارمالن لە بادە، لە مەیخانەى ئەزەلیدا. لەو کووپەى ئیمە نیازمان بوو، ئەوین پڑا ناو جامى جەم. تەتەلەى پرووی یاری نازدار، دو برۆى بە شکلی نوونی، لەسەر صادی چاو دیاردەدا. واتا: دەقى ئایەتى جوانی خواى «نص» و ھەر ئەوەشە کە

«ن. وَالْقَلَم» نووسراوه و ئه و دیمه نه بههره ی داوه به قه لهم، که وا ره وانه.

ساقی ژ خه مرا ئه زه لی	نوون و قه لهم ژئ ئافراند	فه قئ:
داريّه ته له و حا ئه و وه لی	رزق و نه سیب پی قه دراند	
ئه و بوو مورد موس ته هه لی	نه قشئ مه جاز پی سه و راند	
نه قشئ مه جاز ته لسمه	مه زه ره ژ رهنگ میر ئاتئ	مه لا:
سووره ت ل بال مه ئیسمه	مه عنا ب ته جه لا تی	
حه رفین د نوورین جیسمه	کاف هایه د ئایاتئ	
کاف ها ئیسمئ کووره	توغرایه د ته نه زلی	فه قئ:
جیسمئ وئ کووه ئ تووره	ئيجماله د ته فسلی	
جه ماله عه ینئ نووره	که و که ب مه د قیندلی	
که و که ب دبیم به شه ره	نووره که مونه ززه تی	مه لا:
چ حوسنه ک موسه و وه ره	ره سمه ک ژ «مِنَ اللّٰه» تی	
یه قین ب خوه مه زه ره	چه رخه که سه د خه رگه تی	
خه رگه ب من حجاب ه	ستار دکت جه مالی	فه قئ:
عه وری ره ش و نیقاب ه	ل بهر وه جه ئ هیلالئ	
به روانه له و د عه زابه	مه حجوبه ژ شه مالی	
شه مال ژئ عه ینئ نووره	شه وقه ل بهر ستار تی	مه لا:
به روانه بی ده ستووره	د چه رخی سه ما دار تی	
حه یران سیر را غه فووره	له و جان فیدای یار تی	
یارئ حه قیقه ت خالیقه	چوون جان فیدا ئئ که فین	فه قئ:
راست و دروست و سادقه	چ رهنگ شوونا ری که فین	
قه نج و له تیف و لایقه	ئه ر تقئ ئئ باغئ که فین	

مه‌لا: باغی ژ نوور وه‌ره‌ق لی یار د وی د زوه‌وور بت
 سپی‌ده‌یی شه‌فه‌ق لی مه‌زه‌ر ژ عه‌ینی نوور بت
 په‌رت‌ه‌و ژ حوسنی حه‌ق لی دا عه‌کس بی‌قسوور بت
 فه‌قی: عه‌کسی ژ حه‌ق دینین ل دۆر وه‌جه‌یی مه‌حبووبان
 ل حالکی نامینین ژ سوورا وان مه‌تلووبان
 گه‌ه‌نالین گه‌ه‌دخوونین دوورین ژ وه‌سللی خووبان
 مه‌لا: فه‌ریاد ژ ده‌ست فیراقی د دوورین ژ سوولتانان
 تیرین ژ له‌وئی به‌راقی هه‌یه‌ت و سوورا خانان
 روژ ئانییه ئیش‌راقی له‌و دم‌رین ژ کۆفانان

مانای وشه‌کان:

موس‌ته‌هل: تازه‌ده‌رچوو، تازه‌هه‌لاتوو؛ ئیجمال: پوخته و کورته؛ ته‌فسیل: شی
 کردنه‌وه و درێژ‌ه‌دان؛ قین‌دیل: جی‌چرا؛ خه‌رگه: خپوه‌تی گه‌وره، بریه‌تیه له‌ ئاسمانان؛
 عه‌ور: هه‌ور؛ مه‌حبووب: پۆشراو، نه‌دیو؛ سه‌مادار: سه‌ماکه‌ر؛ فی‌که‌وین: کۆشش
 که‌ین؛ به‌راق: برووسکه؛ ئیش‌راق: ده‌رکه‌وتنی خۆر؛ نوون: ماسی؛ ده‌ستوور: یاسا و
 ری‌وشوین؛ کۆفان: عه‌زهره‌ت و ئاوات.

پوخته‌ی مانا:

فه‌قی: مه‌یگێری ئه‌زه‌لی هه‌ر وه‌ک باده‌ی ئه‌وینی ساز کرد، ماسی و قه‌له‌میشی
 دروست کرد و به‌ قه‌له‌م له‌سه‌ر ته‌ته‌له‌ی قودره‌ت، به‌ش و بژیوی بۆ ئافه‌ریده‌ دیاری
 کرد. که‌ له‌ سه‌ر دنیای سه‌رپشتی ماسی ده‌ژین. بۆیه‌ ده‌ستی پێ کرد، تا نه‌خشی
 وینه‌ ده‌ره‌وه‌ی خوا نیشان بدا؛ که‌ به‌شه‌ره و به‌شه‌ریش بژیوی ده‌وی.
 مه‌لا: نه‌قشی به‌ده‌ل - که‌ مرۆیه - وه‌ک ته‌لیسمه و کراوه به‌ ئاوینه‌یه‌ک وینه‌ی
 به‌رامبه‌ر ده‌نویتی. ئه‌و بیچم و شکه‌له‌ی لامانه، وه‌ک ناویک هه‌ر وشه‌یه‌که؛ مانا‌که‌ی
 شه‌وقی خودایه. تیشکی خودا، وه‌کوو چه‌ند پیتی له‌ نووره و وه‌کوو کاف‌های ناو
 قورئانه. واتا هه‌ر خودا به‌سمانه و ئه‌ویش رێنیشانده‌رمانه.

(هينديك لايان وايه: كاف و هئ له «كهيعص» دا واتا خودا كافى و هادييه).

فهقى: كافها ناويكى زور قوول و به كاكله. موري پادشاي شاهانه له قورئاندا. لهشى مرؤش كيوي تووره؛ به لام ناويكى كورت و بوخته به تي، نووري خوا خوي نيشان ده دا. جوانيي ته واو نووري خوايه له روخساري يار ديار ئه دا. نووري خودا، ئه ستيه ده نيوي جي چرا نراوه.

مهلا: ده ليم مرؤ ئه ستيه ده و نووريكي پاكي خودايي ليوه دياره. خوا جوانيي خوي هيناوه ته ناو شكله وه و نيشانه ي نه خشي كاري خوي، پيوه ناوه. مرؤ نوپنه ري خودايه. دنيايه كه سه تان ئاسماني تيدايه.

فهقى: من ئاسمانيش وه كوو په رده يه ك ده بينم؛ جوانيي خوامان لي ده پوشي. له بهر مانگي جوانيي يارم، بووه به هه وريكي روپوش. په پوهلهش ده ردي منيه تي؛ له ديتني موم بي به شه.

مهلا: موميش هه ر نووري خودايه و تيشكي له نه ديورا بو ديت. پوپه له ئه وينداريكه گوي به ياساي له دلداريي بي خه به ران رانادي ري، ئيجازه ي بي لازم نيه؛ هه ر ده خوليه وه و ده ره قسي؛ سه رگه رداني رازي نه يني خودايه و گياني خوي به قوربان ده كا.

فهقى: به لي ياري راست خودايه. گه ره كه به گيان و به دل تي بكوشين، تا ده يگه يني. ئه و ريگه ي بوشي داناوين، راسته رييه و تي گه ياندوين كه به كام ريگه دا پرون و شوين هه لگرين. ئاي چه ند خوشه و چه ند ره وايه، بگه ينه ناو ئه و باغه وه، كه ياري تيدا به دي كه ين.

مهلا: ئه و باغه ي په لكی له نووره و يار له ويدا خو ده نوپني. تيشكي به ره به يان له وي له سه رچاوه ي نووره وه ديت. تيشكي جواني خوي لي ده دا؛ وپنه دانه وه ي ته واوه.

فهقى: وينه ي جواني خوداي گه و ره، له روخساري جوانانرا ديت به ره چاومان. ئه و ديتنه ش هه ميشه بومان ده س نادا و له به رچاوه به رپيوار ده بي. ئيمه ش له كاتي ديتنا، ئاههنگ و گورانيما نه وه له دووريدا ده ناليين. واتا: له حاليك ناميين.

مهلا: ئه ي هاوار له ده ستي دووري له ديداري سه ردار و خونكاري جوانان. دووري تيژ دي وه ك برووسكه و پي ده پرووكين. دلکيشي و هه يبه تي جوانيي خوداي مه زن، روژ ده هينيته خو ره لات. خوژ ديت به سيري جوانيي خوا. ئه و جوانييه كه ئيمه دلما ن بي داوه و به ئاواتي ديني ده مرين.

فہقی:

کؤفانین میہرداران
تیرن تین ژ ھەساران
خەدەنگین د نووباران
بی ھەدد و بی ئەژمارن
سەد جار و سەد ھەزارن
نەیین ل دل دبارن

مەلا:

نەیین ل دل درشینن
دو میرغەزەب دکشینن
ژ عەین و قاف و شینن
تیران ژ سیاگویشان
ل قەتلا مە مەدھویشان
خەدەنگین ئەسوود دۆشان

فہقی:

دو نوونن سیاھرەنگن
دەربین ئەوان خەدەنگن
عاشق ژ دەست بەنگن
ب سەر ل مە کو کیشان
ل قەلبی مە دەرویشان
ژ داغ و زەجر و ئیشان

مەلا:

داغین مە پەر دکوولن
یەنگیان زەرب ل دلن
کەماندار رەش قاتلن
خەبەر ژ ئایە گوۆن
ھەناو مە ژئ پرسوۆن
گەزمە ل دل بجوۆن

فہقی:

گەزمەیین عەین و سادان
کشاندن گوشە بادان
تیرین دوان جەللادان
ئیشارەت رەمز و سوۆن
مەحبووبە تیژ ئاورن
باتین ل دل دفەرن

مەلا:

ئاورین جووتی بەلەک
شەمسە د چەرخا فەلەک
ئینسانە سوورەت مەلەک
بەرقی ژ سەماواتی
ھاتی ب نیف میرئاتی
یان حوورە د جەنناتی

فہقی:

حۆری کو تیک جەما بن
ھەموو ژ رەنگ چرا بن
ژ شەرما خویا نابن
پەری ھەم دقئ گاقئ
نیزیکی شەمس و تاقئ
ژ حوسنا وی گولباقي

مه‌لا:	شهرمن ژ دیمی زهری	عه‌قره‌بان دهر ب ل دل‌دان
	شهمس و مه‌ه و موشته‌ری	پی‌رو د موقابل‌دان
	ئینسه به شکلی پهری	یا حوړی سفهت ویل‌دان
فه‌قی:	پی‌رو یه‌قین کو خالن	د عیقا سوره‌یایی
	دو روژ و دو هیلالن	ل دیمی وی ل‌ه‌یایی
	بی وه‌سف و بی میسالن	د ره‌مزا شه‌که‌رخایی
مه‌لا:	ب ره‌مز و گفت و سوړان	نه‌باتی ئەف دريژن
	عیش‌وه‌یین له‌عل و دوران	لوئلو شه‌که‌ر دیژن
	خه‌ده‌نگین د ئاواران	عاشقان دی بریژن
فه‌قی:	عاشقین له‌ب و لیقان	شاه‌باشه ژ خو‌دیرا
	سه‌لوا ب بیه و سیقان	به‌لگن ژ زیف و زیرا
	حه‌رامن خه‌وید شیقان	ل که‌سی موحبه‌ت فی‌را
مه‌لا:	که‌سی کو ئیک دفیتن	سو‌ه‌تیه ب ئولفه‌تی
	شه‌فان کو ئەف خه‌فیتن	ژ به‌ر دهر با موحبه‌تی
	عاشق ل به‌ی وی تیتن	ژ جه‌زب و ژ فیرقه‌تی
فه‌قی:	فیراقی تیک حیرقه‌ته	به‌عیده ژ خه‌یالی
	تووتا‌که ب زه‌حمه‌ته	بولبول ژ به‌ر جه‌مالی
	گویین قه‌ت خه‌و ناکه‌ته	کو دووره ژ ویسالی
مه‌لا:	زه‌حمه‌ت ب من ویساله	عاشق ژ به‌ر جه‌زبه‌یی
	له‌و تیت ب دهر د و حاله	ژ به‌رقا شه‌عشه‌عه‌یی
	ده‌ما هل بت شه‌ماله	نه‌زه‌ر ده‌په‌روانه‌یی

فه قی: پهروانه لهو دمـرت خوـهش نینه ئەو ب ژینی

زه عیفه خو ناگرت تیـژه بهـرقا ئەـفینی

د پهـردی نا سهـبرت دا رـهت کـه مالا دینی

مه لا: پهروانه لهو دسووژی ژ له معـه یا جـه زباتی

فیدا کرن عومر و زی د که شـفا سـو و ببو حاتی

کو دا ژ نو فه فه زی باقی بـت د حـه یاتی

مانای وشه کان:

هه سار: قه لا، که لهه؛ سیاگووشان: گۆشه ره شان؛ دووش: شان، مل؛ هنگ: نر که و نالینی به قه و؛ به ره نگ: خویناوه له پینان؛ گولباڤ: خونچه گول؛ دیژن: دا ده بیژن؛ بریژن: ده بریژین؛ حیر قه ت: سووتان، سووتمان؛ تووتاک: تووته ک، مه لیکه شه و بیدار؛ گۆیین: مه لیکه شه و بیداره؛ شه عشه عه: روونا کایی و تیشک دان؛ فه زی: بژیته وه؛ زی: ژیان.

پوخته ی مانا:

فه قی: عه زه ته ی تاسه ی دلداران، به دهر له راده و هه ژماردن، له کۆشک و شانشینانرا، له کهوانی تازه کاری برۆیانرا، به نه پینی هه زاران تیر ده گرنه دل.

مه لا: دوو میرغه زه ب - که دوو چاوی عاشق کوژن - ئەو کهوانه ده کیشن. تیری گۆشه رهش له گۆشه ی رهشی برۆیان، داویژن؛ ئیمه ی له تاوان هۆش نه ماو، ده دهنه بهر. فه قی: وه ک دوو نوونی رهش ده نوینن. تیریان به دلی هه ژاری دلدار ی بیچاره فیره. لهو زه برانه، ئیش و ژانمان هینده زۆره، دايم نرکه و ناله مانه و خویناویان پی هه لپناوین.

مه لا: برین و داخمان دژوارن؛ ده باس نایه ن چهند به ژانن. جووته تیری ئەو کهوانداره کافرانه ی، به زه بیان پیماندا نایه؛ جهـرگ و هه ناویان سووتاندوین.

فه قی: ئەو دوو چاوه بادامییانه ی، که وه ک دوو سه ره صاد ده چن و هه تا بلپی به نازان دلان ده کیشن، گۆشه ی برۆ وه کار ده خه ن و له گۆشه وه که ده روانن، وه ک میرغه زه ب

به ركهوه تير باوژئ، له ناوهندی دل ده‌چه‌قن. ئەي نامه‌خوا! هەر ئاورپ‌دانه‌وه‌ي ياران، چەند کاریگەرن و چەند خۆشن.

مه‌لا: ئاوری دوو چاوی به‌له‌ک، برووسکەن له ئاسمانه‌وه. روخساری ئەو ئاوێنه‌يه، وێنه‌ي خۆري ده‌داته‌وه. به‌لئ له شکلا مرویه؛ به‌لام ئاخۆ فرشته‌يه يا خۆ له خۆري به‌هه‌شته؟!

فه‌قی: خۆري و په‌ری لیک وه‌کو بن، جوانی ئەو تازه‌خونچه‌يه دیاری بدا، له شه‌رمان خۆ ده‌شیرنه‌وه. وه‌ک چرایه‌ک به‌رانبه‌ر به‌ خۆره‌تاوی، بئ‌په‌نگ ده‌بن.

مه‌لا: ئەو ئینسانه‌ي جوانی په‌ری و خۆري و لاوی به‌هه‌شتی هه‌موو له لایه و سه‌وزه ره‌نگه، که‌زیشی له شه‌رمی رووی ئەو، هه‌موو سه‌ریان هه‌لگه‌پاوه و بوونه دوو‌پشک له دلمان. نه‌ک هەر خۆریکه به‌ ته‌نیا، مانگی هه‌یه؛ گرشه‌ي موشته‌ری پێپرایه؛ کو ئه‌ستیره‌ي پیرووشی له روودا دیاره.

فه‌قی: به‌لئ خاله‌کانی پیروون، له ناو لیزگه‌ي هیشووی کۆدا. هەر لا روومه‌ته‌ي خۆریکه. برۆکانی دوو مانگی نوین؛ دهم و لیوی شیرینی شه‌کرشکینی، له په‌سن و پئ هه‌لدان نایه. **مه‌لا:** گفت و بزه‌ي، هیند دلکیشن له به‌رچاوم. له‌علی لیوی و دوری دانی، له‌په‌ستا شه‌کر دابیژن. ئەو له لایه‌ک شه‌کر پێژن، له لایه‌کیش ئاوری چاوی، دلی دلداران ده‌بریژن.

فه‌قی: دل دان به‌و دهم و لیوانه، خه‌لاتیکه له خودار، که تووشی بووین. سه‌ولی به‌ژنی به‌هئ و سیوی به‌رگرتووه. گه‌لاکانی زێړ و زێوی خشلانییه‌تی. که‌سئ به‌راستی دلدار بئ، چاوی له یار ناتروو‌کینئ؛ خه‌وی له چاوان هه‌رامه.

مه‌لا: کئ دلی بدا به‌ که‌سیک، له‌و هۆگرییه‌دا سووتاوه. زه‌بری دلداریی به‌ژانه و پێوه ده‌چئ. دلدار نه‌ک هەر شه‌و ناخه‌وئ له تاوی دل، بگره له‌به‌ر کیشی ئەوین، له ترسی رۆژی جودایی، نایه‌ره‌ژیته‌ خواردن و خه‌و؛ نه به‌ رۆژگار و نه به‌ شه‌و.

فه‌قی: جودایی له یار، سووتانه؛ هیند به‌ژانه، نایه‌ته‌ خه‌یالیشه‌وه. به‌ خه‌یال لی کردنه‌وه‌شی، دل ده‌سووتئ. له‌و ده‌مه‌دا دلدار به‌رانبه‌ر به‌ یاره و بولبولیکه به‌رانبه‌ر به‌ گولی دله، له ترسی جودابوونه‌وه، وه‌کوو تووتاک، وه‌کی گۆیین، شه‌و هه‌تا رۆژ ده‌نالینئ و بیري له شوین پێک نه‌په‌رانه.

مه‌لا: به‌ بیري من، دیتنی یار له دووریه‌که‌ي چه‌توون‌تره. تیشک و تیرپژی

جوانییه کهی، دلدار بهرمو خو ده کیشی و حالی لی دی و به یه کجاره کی ده شیوی. تو له په پووله پروانه! که موم هه لېوو، چی به سهر دیت؟

فه قی: برووسکه ی ئه وینی تیژ دی. په پووله بی داروبار و خو نه گره. ژیا نی له بهر چاو ده که وی و بهرمو مهرگ په له ده کا. رانا وهستی تا له کوور ی دلداریدا بتویته وه و پاکژ بی و ئه وسا بگاته ئه وپه ری ئاواتی دیتنی دلبر.

مه لا: په پووله ی ژار، بویه به تیشکه وه ده چی تا بسووتی، ده یه وی بگاته ئه و چی که سهر چاوه ی ئه و تیشکه یه. ژیا نی دنیا ته با ده دا، تا به دیداری پاکی خوا چاو پروون وه کا و ئه وسا له نوی بژیته وه و تازه ههر گیز نه مریته وه.

فه قی: حیات ل بال من وه سله
موراد ب خو ههر ئه سله
ژ هه ف ئیک نه بن فه سله
دو لات گهر بن لات هک
تیکدا بن سیفات هک
واحید بمینت زاته ک

مه لا: واحید زاته که ف هرده
ل عه نی دل نه زهر ده
ته وه هوم بوویه په رده
ته جه لا دا سیفاتان
ل جومله ته عیناتان
ب ئیسمی بت و لاتان

فه قی: لات ژی سوور ته که حه قه
ل بال من موحه ققه قه
لا هووته ههر موته قه
ژ ئه سمائین حه قانی
د نیف که شفا سوبحانی
د ناسووتا ئینسانی

مه لا: ئینسان ب من ناسووته
ژ عیلمه جه به رووته
«تَنَزَّل» ژ لاهووته
گه وههر دنیف سه ده فی
شهمس هاتییه شه ره فی
مه حبووبه جام د که فی

فه قی: که فا کووزه و تاس تی
قه ده حا مه یا خاس تی
شه خون ژ دهستی راستی
نازک و سپی زه نندن
بنیرن تالب چه نندن
ب مه دحان مه حبووب خوه نندن

مه لا:	وه سف و مه دحین مه حبووبان قووتن ژ بو قلووبان ژ نه غما مه دحین خووبان	ل داغیت کول حه یاتن گولاف قهند و نه باتن عاشق ب جه زبه هاتن
فه قی:	عاشق ب وه سف و مه دحان نه سیم بیت ژ وان ته رحان خوون دئ ده ربیت ژ جه رحان	د فیراقی د سه برن بلبل نه شی خوه بگرن دئ ب داغین کول بمرن
مه لا:	بولبولین وی گولشه نی تا نه بهد ژ مه عده نی حه رفه ک ژ وه سفان تنی	ژ نه زهل نهو دیژن گه وه ره ان دابرژن عالم تیک نابریژن
فه قی:	جه ما کن تیک عالمی حه رف ژ له وحی قیده می نائیته بهر قه له می	حه می یان ب ئوستاد کن ب شهرح و ب سه واد کن به حران نه ر ب میداد کن
مه لا:	نه سرین و گول ته به قه ک ژ نه سته رهن وه ره قه ک عورفه خواهی سه به قه ک	سه حه ر ژ باغی گولان به سه مه ساحیدلان چیتیر ژ سه د سجلان
فه قی:	ئه حسه ن ژ نوو سه به قان ل سه ر سه فجا وه ره قان دهس ب دهس ژئ ته به قان	قه له م ژ قهند و نه باتی دریژن ئاوا حه یاتی مه له ک دبن جه نناتی
مه لا:	نفیساته عه نه رن چ شاخی نه یشه کهرن نوتقاته خوه گه وه رن	زوباد و میسک پیژن قهند و نه بات دریژن سه د بار گوه ره هاقیژن

فەقی:	گولم د دەستی خاران	بیسمی «موحه ممه د» نافم
	بولبولم د گولزاران	ژ عیشقی له و زه رباقم
	د زومره یا میهرداران	تو روژی ئەز هه تاقم
مه لا:	دوورم ژ گولئی ب خونا فە	له و زه شو بهه تی بیهم
	سووسنا عه ره ق تلا فە	د فیر قه تی دبـر ژهم
	ل بال خودان دلا فە	تو هه تاقی ئەز سیهم
فەقی:	برینداری عیشقی مه	دوورم ژ سیها یهـان
	زانن مه دداحی کیمه	د هه زار و یه ک و سیهـان
	سه ناخوانی «مه لی» مه	له هه موو عه رد و جیهـان
مه لا:	هیندی کو د گازه هم	د کیشم سه بر و خیری
	شوبه تی چه نگ و ژه هم	هیلاک ژ ده ربـا تیری
	سه ناخوانی فە قه هم	ئیرۆ که د جزیـری

مانای وشه کان:

کهف: له بی دهست؛ جه به رووت: خاوهن دهسته لاتی؛ قووت: بژیو؛ نابریژن: نابژیڕن؛ میداد: مه ره کهف، جه وه ره؛ عور فە: ناسیاوی؛ سـجل: کتیب و سیایی؛ سه به ق: مله کار و پیشکه وتوو؛ زه رباق: زه ده زیڕه؛ تلا: ئاوتنگ، شهونم؛ د گازه هم: گله و داد ده کهم.

بوخته ی مانا:

فەقی: به بیری من، چوونه لای یار، ژیا نی پـراسته. له مه پهر له نیوان نامینی. دل به ری نوینه ری خوداش، هه ر تی که ل به ره گه ز ده بی. دل ته پی له وه به ره اتنی سیفه تانی خوا بی - که قه ره و گو مر ا کرد نه - له ناو ده چی و خاوه نی هه موو سیفاتان ده بی ته دۆست. ئەو سایه یه کتاپه رستی به پراستی بۆ مه دهست ئەدا.

مه لا: هه ر زاتی تاقانه ی خوا یه له سیفه تاندا دیار ئەدا. تۆ به چاوی دل پـروانه که هه ر چی خوا هی ناویه ته پـوو کاری بوون، گشتی هه ر خۆ یه تی تیدا - ئیمه چاومان تانه

به‌سەر، تارمایی خه‌یال ده‌بینی. ئە‌گینا ب‌تی سه‌ردنیا - که ب‌تپه‌رست ده‌په‌رستن - تیشکی ناویک له‌ ناوانی خودای تیدا و تیریژی ناویک لپی داوه.

فه‌قی: به‌لئ لای من ئاشکرایه و له‌ خواوه بۆم پروون بۆته‌وه که بتیش هه‌ر کاری خوايه و دلکیشی خوا له‌ قاپیلکی بتاندایه. ده‌روانمه‌ له‌شی عیسانان، هه‌ر خوا ده‌بینم و هیچی تر.

مه‌لا: عینسان وه‌ کوو سه‌ده‌فیکه‌ بۆ مرواری. هه‌ر خودایه‌ ئە‌و گه‌هه‌ره‌ی ده‌و له‌شه سه‌ده‌فه‌ دایه. له‌ زانستی ده‌سه‌لاتداریی خواوه‌یه، خۆر تیشک ئە‌داته‌ دنیا و خوايه له‌ ناو پیاله‌ی سه‌ر ده‌ستی یاری نازداردا، وه‌ کوو باده‌ خۆ ده‌نویتی.

فه‌قی: ئە‌و له‌په‌ ده‌سته‌ ناسکانه‌ی له‌و باسکه‌ سپی و ناسکانه‌ پراکشاه و قومقوמוک و پیاله‌ی مه‌ی له‌سه‌ر ده‌بینی؛ باده‌ی تایبه‌تی ده‌گیژی بۆ دلدارانی تایبه‌تی؛ که خوا باسی له‌ قورئانیدا هیناون و به‌ هه‌والانی ده‌سته‌راست ناو براون. سا به‌روانه‌ چهند له‌وانه داواکاری خواردنه‌وه‌ی ئە‌و مه‌یه‌ پاکهن. چۆن سه‌رخۆش و گه‌شکه‌ ده‌بن و به‌ یاری گه‌وره‌ هه‌لده‌لین؟!

مه‌لا: په‌سن و پی هه‌لگوتنی یاران، داغ و برین ساریژ ده‌که‌ن؛ دلایان پی ده‌بووژیته‌وه‌؛ وه‌ک شه‌ربه‌تی هه‌کیمانن. له‌ ئاوازه و سۆزه‌ی په‌سنی جوانان، دلدار جه‌زمه ده‌یانگری.

فه‌قی: دلدار به‌ باسکردنی یار، سه‌بووریان له‌ دووری دیت؛ به‌لام له‌ دیداردا نازانم چۆناوچۆن خۆ راده‌گرن؟ سروه‌ به‌ چلی نازکی بالای ئە‌ودا پابووژی و له‌ بولبول دات، خوین له‌ برینانی سه‌رده‌کا و له‌ که‌سه‌ران خۆی پی راناگیری و ده‌مری.

مه‌لا: بولبولانی که دلدار ی باغچه‌ی پر له‌ گولی خوایین، له‌ رۆژی بناوانه‌وه‌ تا هه‌تایه له‌ په‌سنی جوانیی بنچینه‌ و هه‌ره‌پیشوو، به‌ باران گه‌وه‌هر هه‌لپژن. نه‌ک هه‌ر ئە‌وان هه‌موو دنیا‌ش و پرای ئە‌وان، په‌سنی بدن، یه‌ک له‌ هه‌زاری ئاکاری وه‌ده‌ر ناخن.

فه‌قی: هه‌موو دنیا‌یه‌ خپ وه‌که‌ن، ده‌رسیان بدن، ببه‌ فیڕ کار و کارامه‌ و خۆ خه‌ریک که‌ن، تاقه‌ پیتیک له‌ ته‌ته‌له‌ی په‌سنی خودا شه‌رح که‌ن و بنووسنه‌وه‌، ئە‌گه‌ر هه‌موو ده‌ریاکانی‌ش مه‌ره‌که‌ف بن، هیشتان له‌ وزه‌یان به‌ده‌ره‌.

خوا به‌ پیغه‌مبه‌ری فه‌رموو: «بلی ئە‌گه‌ر ده‌ریا مه‌ره‌که‌ف بی، بۆ نووسینی وته‌ی

خودام، ئاوی دەریا وشکاوی دی، بەر لەو ھەرموودەیی خودا بېرپنەو، تەنانت ئەگەر دەریای دیش بێنە یاریی.»

مەلا: یا تەبەقیک لە پەری گول و نەسرینان لە باغی گولان بچنرین، بۆ خواوەن دلی وەک ئیمە، تەنیا پەلکە نەستەرەنیک بەسە و ھیچی ترمان ناگەرە کە. پێشڕۆییە ک بەرەو ناسینی خاوی مەزن، لە سەد کتیبان چاکترە.

فەقی: ئافەریم بۆ تۆی پێشکەوتوو! قەلەمت قەند و نەباتە و ئاوی حەیات دەرژینی تە سەر ڕووپەرێ. فرشتەکان ھەر بە تەبەق بۆ دیاری دەیبەنە بەھەشت.

مەلا: نووسراوە کانت عەنبەر؛ میسک و زەباد دادەبێژن. وەکی لقەنەیی شەکەرن، ھەر شیرنایەتیان لێ دەرژێ. گفت سەرتاپا گەوھەرن و سەد بار گەوھەر ھەلدەرێژن.

فەقی: من گولم لە ناو دەرکاندا، ناویش نراوم «موحەممەد». بولبولیکم لە گولجاران. گرەیی ئەوینێ لێ داوم؛ بۆیە وا زەرد ھەلگەراوم و ھەر بوومەتە زەردەزێرە. لە ناو کۆمەلی دلداران، تۆ خۆری و من وەک ھەتاوم.

مەلا: دوورم لە گولی بەئاوێگ؛ بۆیە وەک بەھێ ڕەنگ زەردم. ڕووسوێسنەیی ئارەق شەونم، لە من دوورە و لە دەردی دووری برژاوم. لە لای خاوەن دلانەو، تۆ خۆرەتاوی من سیبەر.

فەقی: برینی ئەوینم لێن و لە سای بەیان دوورەبەشم. لە ھەزار و سیویە کدا، دەزانی پەسنی کێ دەدەم؟ ئەمن پەسنبێژی «مەلا»م. لە ھەموو ھەرد و ھەر جێیە ک.

مەلا: ھەمیشە داد و ھاوارمە. سەبر دەکەم؛ سەرگەدانم. وەکوو چەنگ خوار بوومەتەو. وەک ژێ باریک و بەپێچم. بە زەبری تیران ھیلاکم. وا ئەمڕۆ لە جزیری دا منم پەسنبێژی فەقی.

سەرنجیکی ھەژارانە

زۆر جار دیوانی شاعیرێک، یان پەخشانیکی لە نووسەریک، ھەرچەند ئەم دیوانە دیوانی دەکەین، کەم وایە کە مایە سیمان بێت بەرچاو. جا نەخوازە ئەو دیوانە یان پەخشانە، بە ناوی پیاوی بەناوبانگ، بەناوبانگ بێ.

بەلام وەرگیر - کە ھەموو وشە و دیرگی بەوردی ورد دەکاتەو و دەپێژێ - ھەر پووشتیکیشی تێدا بێ، دیمەنی لە چاو گوم نابێ و زۆر بە زۆپی خۆ دەنوێنی و زوو دەتوانی ساغ و ئەیاغ لێک ھاوێر کا.

زۆر شیعرم لەم دیوانە دین ئەگەرچی زۆریش ناسراون، بە ھی جزیریم نەزانین. جزیری لە وردەکاریی شاعیرانە، ھیچ کەس تۆزی نەشکاندوو؛ قافیەیی زەدەداری نەبوو. لە کیش و پەوتی شیعردا، کەمتر شاعیری گەییونی. ھۆی ئەمەشە کە چوار سەدە لە سەر دەموزاران ماون و نەفەوتاون.

جا ھەروەک چیرۆکی «جامی» کە دابەزی و کەرەکەیی خۆی بەرھەڵدا کرد؛ گوتی ئەمەش بۆ خواجە بێت؛ جەزیریش لە شاعیریدا گەییووە پلە و پایەیک، ھەر مەلایەک لە دواي جزیری ھاتبێ و شیعری وتبێ، کز یان قەلەو، شل یان پتەو، چاری ناچار پەگەل سامانی پەوانی مەلای جزیری کەوتوو. ھێندیکیش ھەر سیرمەخۆر بوون؛ لاسای ئەویان کردۆتەو؛ ویستووینە لەنجەولاری کەو فیڕ بین، پەوتی خۆشیان لێ تێکچوو. ئیتر پیاوی کۆلکەخوێندەواری وەک خۆم، ھەمووی بە ناوی جزیری وەرگرتوون و بە مەبارەکی زانیون و دەناو دیوانی ئاخیون. چوارسەد سال لەم دەست بۆ ئەو دەست، ئال و گۆرپان پێ کران. وەھا تیک ھەلشێلدران و لێکدران، فیلم دەوێ وەیانناسی. بە برۆی ھەژارانەیی خۆم، لەوانەشا، کە لە پیشوودا نووسیومان، ھی وا ھەییە ئاوەکی بن. بە پێی توانای ھەژارانەم، وا ھێندیکم ھەلجێاردوون و بە دواي دیوانم ئەسپاردوون. پەنگە زۆر کەس دەگەل منا ھاودەنگ نەبن و ھەر بە شیعری مەلای جزیری بزائن. لاشم وایە کەسانیک چێژەیی شیعری مەلایان باش بۆ دەرکەوێ، تێدەگەن بژارەکی من بێجێ نەبوو.

ھەرچۆنیک بێت ئەمانەش ھەر شیعری کوردین و کورمانجین و سامانی نەتەواوەتین. ئەگەر شیعری مەلاش نەبن، حەیفە ون بن.

سا وا ئێوە و ئەو شیعرانە کە بە ھی مەلا زانراون و لە ناوەرۆکی دیواندا دەرخران:

غەزالى شەپال

- ۱ دل ژ من بر دلبەرەك زىبا قەبا
چەھف غەزال و پورشەپال و مەھلىقا
- ۲ نازدارە ئەول تەختى دلبەرى
دلروبایە، جانفزاىە، رووح شىفا
- ۳ حورئە عىنە ئەز نزانم یا پەرى
یا گولەك رەعنا ژ گولزارى وەفا
- ۴ یارەب ئەو گول دەستەیی باغی ئیرەم
دوور نەبت ژئە ھەرسەحەر بادى سەبا
- ۵ سوڭ گولەك من دى دگولزارى ب مەش
لالە و رەیحان ل سەر تىنە سەما
- ۶ سونبولین رەعنا ل بەر تاقي ھىلال
وئە دکن سەعی ل سەر مەرۋە و سەفا
- ۷ نازکا من ھەر دەما ییتن خەرام
سەد ھەزار دل وئە ل پەى وئە دەر قەفا
- ۸ ئەز چ ییژم كول من لەعلی دتە
پوپ کرن بئە حد ل من جەور و جەفا
- ۹ ئەى «مەلا» باوەر ب مەحبوبان مەكە
كارى وان ھەر ئەخزى جانە بئە خەتا (بئە عەتا)

بوخته‌ی مانا:

ئه‌و نازداره - که وا جوانه - دلی بردم. چاوکه‌ژاله؛ خوین شیرین و په‌زا سووکه؛ چوخته
سه‌ر ته‌ختی دل‌به‌ری. وه‌ک دل‌به‌ره؛ گیانه‌روه‌ره و ده‌رمانه بو ده‌ردی گیانم. نازانم
خۆرییه یان په‌ری؟ یان چله‌گولی ناسکه و له گول‌زاری ئه‌مه‌گدارییه‌وه هینراوه؟ خواجه
ئه‌و یاره‌م - که هه‌ر وه‌ک ده‌سکه‌گولیکی به‌هه‌شته - سه‌لامه‌ت بێ و هه‌موو پۆژی،
سه‌رله‌به‌یانی بێته‌ ده‌ر و له به‌ر سروه، بسکه‌کانی بێنه‌ له‌رین.

چاوم لی بوو که یارم هات. ده‌تگوت گه‌شتر سووره‌گوله و له ناو گول‌زارا ده‌گه‌ری.
بسکی وه‌کوو په‌یحانه بوو که له سه‌ر گوله‌میلاقه بێت و بجیت. زولفی جوانی له ژیر
که‌وانه‌ی برۆیان، وا ده‌زانی حاجین له سه‌فا و مه‌روایه. یاری نازدار، به‌ له‌نجه‌ولار ئه‌گه‌ر
به‌روا، سه‌ده‌ه‌زاران دل له دواوه‌ شوینی ده‌که‌ون. لیوی ئالی زۆری ده‌رد و ئازار دامی؛
به‌لام ناتوانم هیچ بلێم. کاکه‌ مه‌لا! باوه‌ریت به‌ جوانان نه‌بی؛ به‌ بێ‌سووچ دل‌دار
ده‌کوژن و دل ده‌ستین و هیچ ناده‌ن!

جووتیک پرووگه

۱ شیوهی دلبری بزان سوننه ته شیوه عیشوه فهرز
هردو نه زهر کو بن قیران واجیبه یه ک کرشمه فهرز

مانای وشه کان:

شیوه: ری وشوین، داب وده ستور؛ شیوه: خده و خو؛ شیوه: ناز و قه مزه؛ شیوه: فیل و گزی؛ شیوه گهر: دلبری که زور باش له بیچی دل دزین و دلداریی ده زانی؛ عیشوه: به جوریک خو نشان دان و بزووتنه وهی دلبرانه که دلدار وه ته ماح بخا؛ فهرز: پیوستیکی بی برانه وه له کاتیکی دیاری کرا؛ فهرز: مووچه و بهشی دیاری؛ فهرزی: جیگه ی ژئ له که واند؛ سوننه: روخسار و دهوری روخسار؛ سوننه: په پرهویی له ئاکاری که سیک یا که سانیک؛ سوننه: رهفتار، شهریهت؛ قیران: لیک نریک بوون، بهرانبهر بوون؛ نه زهر: روانین؛ واجب: لازم و پیوست؛ واجب: لهرزین که زورتر بو دل ده گوتری.

پوخته ی مانا:

کاکي ریوار! تو که تازه گه یشتوو به کاروانی دلدارانه وه و ده ته وی له ری دلداریی شاره زای، با پیت بلیم ری وشوینی دلبرانه چونه؛ له باره گای دلداریشدا چهند سوننه و فهرز ههیه: ناز کردن و خو بواردن و تهوس و توانج تی گرتنی دلدارانه، شیوه و رهوشتی یارانه. به لام هه موو ده مان نییه. جار ههیه ده رت ده کهن و جار-جارهش ده تلاوتنه وه و هه به سوننه حیسابه. به لام وه ک فهرزه له سهریان که به لار و له نجه یان و چاوداگرتن و بزه یان، دلداران شیت و هار بکهن و دین و دنیا یان تالان کهن. جا هه رگا تووشی یار هاتی و نیگات بهرانبهر نیگای بوو، ده بی زور ئاگات له خوت بی؛ له وانه یه دلت دالهرزی، بکهوی. یار ناهیلجی له بهین چی. ناز و چاوداگرتنیکي

پربه زهیی - که به مووچه دهیدا به دلدارای ترساو له چاو - گورجی ده تېووژنیتته وه و مردووش بی، ده تژینیتته وه.

۲ ههردو قیران (قهران) کو قیبله بن هه رچی دهما خوبا بن ئه و
وئ سهعه تی د دینی عیشق لازمه یه ک دو سهجده فهرز

مانای وشه کان:

قیبله: رووگه؛ خویا: ئاشکرا؛ لازم: پتویست؛ قهر: رهش.

بوخته ی مانا:

ئایینی دلداران ده لی: که چاوت به یار ده که وئ و چاوتان ده یه کتر هه لده نگوی، وه ک به رانه ر بوونی ئه سته ریه ی به ودم و پیروژ ده گه ل سیسه ئه سته ریه کی بیروناکیی و پیت وه هایه. تۆ به روانین چی ده بینی؟ دوو رووگه ی له بیچمی میحراب که تاقی دوو برۆیه تی و خالیکی ره شیش ده بینی که وه ک به ردی مالی کابه، ده بی کرنۆشی بۆ به ری و ئه گه ر ده ستیشت نه یگاتی، له دووره وه ماچی بکه ی. که وا بوو ده بی سوژده بۆ ئه و تاک و جووته به ری. یاخۆ سوژده ی سوپاس به ری که به و دیداره گه یشتووی و رکاتیک نوێژ به ره و میحرابی ئه برۆکه ی دابه سته؛ که دوو سوژده ی تیدا هیه.

۳ خه رقه ی زه رق و زهنگی زوهد من ب مه ی موغانه شوست

شوست وشوویک د مه یکه دی ئه ووه لی کار فه رزه، فه رز

مانای وشه کان:

خه رقه: بالا پۆشی پرپینه ی سۆفیان؛ زه رق: حیه و مه کر؛ مه ی موغانه: شه رابی کۆنی تایبه تی مه لاکانی زه رده شتی؛ شوست وشوو: شیو و کول؛ مه یکه ده: مه یخانه.

بوخته ی مانا:

له و مه یخانه ی - که تایبه تی دلدارانه - پیس و پۆخل ریگه نادرین. گه ره ک زۆر پاک و خاوین بین. تا بتوانین ده سته وداوینی مه یگنر بین. هه لیک به سه رمان کاته وه و

ئاوړیکمان لئ بداته وه. جا من چونکه زور باشم سەر لئ دەرده چوو، که یه کهم کار شیو و کوله، سەر جله پینه داره که ی گزیکاریی و وشکه سوڤیه تی ژهنگاویم، به باده ی موغانه شوست و ئەو فەرزه یه کجار پیویستم به جئ هیئا. تا ریم دهن بچمه ژووره وه.

٤ نەیشە کەرین شیرین زەبان مەست ب جام و بادەیی
فەرزه دبت ژ تەوبە بئ سالیکی عیشقی تەوبە فەرز

مانای وشەکان:

سالک: رپرەو.

بوختە ی مانا:

ھەرگا بالای بەلەنجەولار وەک قامیشەشە کرى شلک و بئ گری و شیرینبار، پیالە ی باده لە سەر دەستان و خوشیان مەست و بە دوو چاوی مەستیشان ھانەمان بەدن، بادیان لە دەست وەرگرین و بخۆینەو، رپرەوی رپگای دلداریی -کە ھاتۆتە تۆبە کردن- تۆبە ی ھەرە پیویست و فەرزی ئەو ھانە ی، تۆبە لە تۆبە کردنە و باده ی دل بەر وەخواردنە.

»پیرەمێرد« دەلی:

شکەنجی زولفی تۆبە ی پئ شکاندم تۆبە بۆ تۆبە
دلی شیخ و ملی مول تیکشکا ھەر بشکەنە ئەمشەو

٥ ساقی سیم ساقی ما زەھرئ ھەلاھیل ب دەست
جانی مە شوکر و میننەتە تیزرەوانە رەقس فەرز

مانای وشەکان:

سیم: زیو؛ ساق: پووژ و بەلەک؛ ھەلاھیل: ژەھری گیایەکە؛ تیز: تیژ لە تام یان لە رویشتندا؛ رەوان: گیان؛ رەوان: بەرەوت؛ رەوان: رووناک؛ تیزرەوانە: رویشتنی بەتاو.

پوختهى مانا:

ئەو مەيگىرە ديدەمەستە، بە پووز و بەلەكى زېوين، بە پيالەى پېر لە بادەو بەگەرئ و خولقمان بکات، چۈن دەتوانين تۆبە راگرين و پى داگرين، كە مەى نارەوايە و ناخوين؟ لىي وەردەگرين؛ ئەگەر ژەهرى ھەلاھىلىشى تىدا بى دەيخۇينەو و بەغار دەرۋينە ناو كۆرى ھەلپەرکىو و پىويستى سەرشانى دلدار، بە جى دىنين. با سەماكەش وەك ھەلبىزۇقين و رەقسى گيانەلاوى سەربراو بى. زۇرىش سوپاس لە مەيگىرەكەمان دەكەين، كە لە جياتى عىزرائيل خۇى گيان كىشمان بىت.

ع خال ئەگەر ب وەجھەكى بىتە قىرانى ئەبروان
شوبھەتئ بەيتى مەقدىس و كەعبە دىن دو قىبلە فەرر
(يان: دو قوبلە فەرر)

ماناى وشەكان:

وہجہ: روو؛ وہجہ: لا؛ وہجہ: تەرح، جۆر؛ بەيتى مەقدىس: مالى پىرۆز،
بەيتولموقەددەس، قودس، كە شارىكە و پروگەى كۆنى موسولمانان و پروگەى ئىستاي
خاچپەرست و جولەكانە؛ قىبلە: پروگە؛ قوبلە: ماچ.

پوختهى مانا:

ئەگەر جارېك بۇ دلدارىك وا ھەلكەوئ، خالى رەشى لاي گۆشەى بالاي چاوى يار،
كە كەوتۆتە نزيك برۆكەى، بىينى و ديارە وەك دوو ئەستىرەى پىرۆز و زۆر بەودمى
چاو پى كەوتبى، وەھايە. نەك ھەر ئەستىرەى بەودم، بگرە وەك دوو قىبلەى ئىستا و
كۆنى موسولمانانى دىتبى، لەسەرىەتى كە كېنووش بۇ ھەركان بەرى و دووراودوور
ماچيان بۇ بىئىرئ.

۷ ئەز كو د دەعوى عاشقى كفشە دكت زەبان دەرەو
كەتمى شەھادەتى دبت وئ سەعەتى ب شەھدە فەرر

مانای وشه کان:

ده عوی: داوا؛ کفشه: کشفه، معلومه؛ ده رهو: درۆ؛ که تم: وه شارتن؛ شه هاده ت: شایه تی، گه واهی؛ سه عه ت: دهم و کات.

پوخته ی مانا:

ئهن که ده لیم دلدارم، بۆ خۆم ده لیم. ئه گینا هیشتا کالم و نه گه یشتوو مه ته ئهو پله ی که ئهو نازناوه له خۆم نیم. ئه گهر به زمانی خۆم گوتم من دلدارم، دیاره زمان درۆ ده کا. ئه گهر شایه تی لی نه دهم که زمانیکی درۆزنه، له فهرزیک وازم هیناوه. چۆن له سهر ههر کهس پتویسته که دیتی درۆیه ک ده کری و خه لک باوه پری پی ده کا، ده بی درۆزن رسوا کا و درۆکانی ئاشکرا کات.

▲ جبهه ت و دیم و گهرده نی پهرده ده ما ژ بهر بهر ت
فهرزه «مه لا» ل حاجیان سه عی و ته واف و عومره فهرز

مانای وشه کان:

سه عی: پۆینی به پله، نیوه غار؛ ته واف: ده ده وره گه پان؛ عومره: ئاوه دانی، گورگه لۆقه ی نیوان گردی سه فا و مه روا که له مه ککه ن و گه پان به ده وری کابه دا و زیاره ت کردنی مالی خوا که پیی ده لین «عومره» له کاتی هه ج له سهر حاجیان فهرزه بیکه ن. به لام عومره له وه ختی تریشدا ده بی و فهرز نییه؛ سه فا: به ردی لووسی سپی؛ مهروه: گیایه کی بۆنخۆشه.

پوخته ی مانا:

هه رگا یارم پهرده لادا و هه نیه و گهردن و پرومه تی بینه بهرچاو، حاجی هه جیان لی ده که وئ. تو ئیلی وا پاک، کهزی و بسکی به بهرامه، کولمی وه کوو کابه پرووگه. خالی رهشی ئهو بهردهیه حاجیان له دووراودوووه ماچی ده کهن، ههر دیداری له عومردا عومره یه کی زۆر پتویسته.

دین بهر

- ۱ ولله هژ ههردو عالهمان من حوسنی جانانه غه‌ره‌ز (غرض)
لهو من ژ حوسنا دلبه‌ران هه‌ر سونعی ره‌حمانه غه‌ره‌ز
- ۲ ئەو کافرین جامه‌سیا هاتن ب هه‌فرا سه‌ف ب سه‌ف
زانم کو هه‌ر تین ئەو مه‌دام وان ئەخزی ئیمانه غه‌ره‌ز
- ۳ ئیرو دلی من دلبه‌ران ئافیتنه‌سه‌ر سه‌د په‌نگران
ئانین مه‌یا گولگون و ساف دان من کو بریانه غه‌ره‌ز
- ۴ بشاهی به‌ه‌فرا هه‌منشین ره‌نگ و روئ هه‌ف مه‌نه‌دین
هه‌ریه‌ک ته‌ماعه‌ک بوو ئەفین له‌ورا کو پرخوانه غه‌ره‌ز
- ۵ عه‌قل و دلی من بر ئەوان شاهان ب ره‌مز و عیشه‌ویان
وان عه‌قل و دل فیکرا دفتین له‌و ئەخز و ئیعتانه غه‌ره‌ز
- ۶ من گو گهلۆ ئەی دلروبا فیتنا ره‌قیب فه‌یده هه‌یه
گو سوند ب حوسنا من کو نه‌ لی فیعلی شه‌یتانه غه‌ره‌ز
- ۷ ئەو سونبولین بوو عه‌نبه‌ری ره‌یحان بنه‌فش و عه‌ره‌ری
له‌و تین ب دیمی‌دا ب له‌ز وان سه‌یر ل نیشانه غه‌ره‌ز
- ۸ خالین مده‌ووهر فلفلین ماوهر ژبسکان لی وه‌رین
زولفتین په‌ریشان تینه‌مه‌ست بته‌نا بیها وانه غه‌ره‌ز
- ۹ دل‌گرت ب داماسونبولان به‌ردا و دیسا‌حه‌بس کر
میره‌کو ئەو هه‌ر دائیما گرتن و به‌ردانه غه‌ره‌ز

زان عیشو هیان دل هه رر شانده سهر تیر ژ خوونی نه ققشانده
لهو نه ز دبیم جانی مهلی ئیرۆ ته قوربانه غه ره ز

مانای وشه کان:

دو عالم: دنیا و قیامت؛ ره حمان: رۆزی دهر، ناوی خوایه؛ ئه خز: ساندن، گرتن؛
غه ره ز: مهبهست؛ په نگر: پۆلوو؛ ئیعتا: دان؛ گه لۆ: هه یاران، ئاخۆ؛ فیعل: کرده؛
بیهناییه: بۆنی بی یان، بۆی به یگهل.

پوخته ی مانا:

خوا ئه یزانی له سهر دنیا و قیامه تیش، جوانپه رستم. له جوانییه وه دهسکاری خوام دیته
به رچاو. که زیه ی یارم - که وه ک کافری جل ره شن - ریز به ریز، دهوری پرویان دا. ئه وه
روخساره ی وه ک نووری ئیمان پروونا که؛ به لی کافر ئیمان گره و ئاین به ره.
دلیم بۆ ئه وینی کولمه ی به گر شه و ئال، چز و هۆپیه و له سهر سه د په نگر هه لده کزی.
مه ی ئه وینیشم پی درا؛ دیاره مهبهست که باب کردنی بوو که دل بۆ دوو چاوی مهستی
بیته مه زه.

له ناو یاراندا دانیشم به بی ئه وه هیچمان یه کتری ببینن، سفره ی ئه وین بۆ دل به ران و
دلداران زۆر به پیته و هه ریه ک جۆریک رازی ده کات. ئه وان ناز ده دن به ئیمه و
دلمان ده بن. هه ر خه ریکی ئه و مامله ن؛ ناز ده دن و دل ده ستینن. پرسیم ئاخۆ
ئاژاوه نانه وه ی شو فار، زیانیکی بۆ ئیمه هه یه؟ گوتی: نا. ته نیا کاریکی شه یتانییه که
چاونه زیران فیری بوون.

بسک و که زی - که وه ک سونبول و وه نه وشه ن - له و بالا وه کوو عه ره ره، هه می شه بۆ
دینی خالان، به تاسه ن و به په له دینه سهر روخسار، تا تیر له خالان پروانن.
ئه و بسکانه ی، خاله وه ک ئیسۆته کانیا ن، به گولاو ته ر کردۆته وه. پرچه کانیش - که
سه ریان گه یاندۆته سینگ - بۆ هه لمژینی به رامه ی مه مکی وه ک زه رده به ی هاتوون.
دلیم به بسکانه ی ده گری و به ری ده دا و دیسانیش ده یگری ته وه. میرایه تی خۆی
ده نویتن، که خاوه ن بگره و به رده یه. به ناز دلی هه نجیوم. تیری به خوینم شه لالان.
بۆیه ده لیم گیانی مه لا! تۆ ئه ته وێ گیانی مه لا قوربان ت بی و دلشادم به قوربان ت بم.

جَنَّةُ الْمَأْوَى^۱

- ۱ یارب این گلدسته‌ای یا نرگس رعناست این؟
سرو گلشن یا آلف یا قامت رعناست این؟
- ۲ این ملک یا شاهد قدسی است یا ماه فلک؟
حوور یا روح القدس یا نور چشم ماست این؟
- ۳ کوکب صبح است یا خورشید یا در یتیم؟
یا تن سیمین بری یا گوهر والا است این؟
- ۴ عارز است این یا شعاع شمس یا بدر منیر؟
لاله یا نسرین و گل یا بادهی حمر است این؟

مانای وشه‌کان:

این: ثمه؛ گلدسته: چه‌پکه‌گول؛ قامت: به‌ژن؛ ماه فلک: هه‌یف؛ روح القدس: جویرائیل؛ کوکب صبح: ته‌ستیره‌ی کاروان کوژه؛ در یتیم: مرواری تاقانه؛ تن: له‌ش؛ سیمین: زیوین؛ بر: میوه؛ بر: سینگ و به‌روک؛ والا: جی‌گه‌وره؛ عارز: لار وومه‌ت؛

---

۱. شیاوی یاسه: شیخ عه‌بدوره‌حمانی جامی (۸۱۷-۸۹۸ کوچی) قه‌سیده‌یه‌کی وای هه‌یه که شاعیر ته‌واو داویه‌ته سهر شوپی و دهمه‌لاسکه‌ی کردوته‌وه.

سهره‌تای قه‌سیده‌که‌ی «جامی» بهم به‌یته ده‌س پی ده‌کا:

عارض است این یا قمر یا لاله‌ی حمر است این؟ یا شعاع شمس یا آینه‌ی دل‌هاست این؟
بهم به‌یته‌ش دواپی پی دینی:

قمری باغ جنان یا بلبل بی‌خانمان طوطی شکرشکن یا «جامی» شیدا است این؟

شُعاع: پرشنگ؛ **مُنیر:** ڕووناکی دەر؛ **لالە:** گولەمێلاقە؛ **حمرا:** سوور؛ **است:** پاشبەندی خەبەردانە، وەک «س» یان «یە» ی کوردی وایە؛ **این است:** ئەمەس، ئەمە یە.

پوختە ی مانا:

ئە ی خوا یە! سەرم سوڤماوە نازانم ئەوێ دە یینم، یارە کەمە یان چە پکە گول؟ یان نێرگزی شلک و بە لارولە نجه یە؟ ئەو بالا یە، سەولە لە ناو باغ ڕاوە؛ یان پیتی ئەلفە و ڕاستە؟ یان بە ڕاستی ھەر بە ژنی یارە کە ی منە کە لە دنیا دا تە ی نییە؟ ئاخۆ ئەمە فرشتە یە؟ یان دلبەر یکی پێرۆزی خودایییە؟ یان ھە یقە لە ئاسمان دیارە؟ نازانم حۆری بە ھەشتە؟ یان فرشتە ی و لامبەرە؟ یان ھەر سۆمای چاوی خۆمە؟ ئەستیرە ی کاروان کوژە یە؟ یان حۆری بە تیشک و تاوہ؟ یان مرواری تاقانە یە؟ یاخۆ لەشی میوہ زیوہ و بە ڕووی وە کوو زیو، دە تروسکی؟ یان ھەر پرشنگێکە لە خۆر؟ یان مانگی چاردە ی بە تریفە؟ لیوہ کان و سەری کولمە ئالە کانی و سپیی لاجانگ؛ گولی گولاو و نەسرین و مێلاقەنە؟ یان بادە ی ئال؟

- ۵ سُنْبُل تَر یَا بَنْفَشْ، یَا سوسن و گُل چِچَکە؟
زُلف یَا مُشک خُتَن، یَا صورت تَغراست این؟
۶ غمزە این یَا گَرمە این یَا تیر یَا سحر حلال؟
ساحِر این یَا چشم شوخ تُرک بی پَرواست این؟
۷ مِیم یَا یاقوت یَا سَرچشمە ی آب حیات؟
حَقَّە ی دُورْدانە این یَا لعل شکر خاست این؟

مانای وشەکان:

سونبول: سمل؛ **بَنْفَش:** وەنەوشە؛ **سوسن:** سوێسنە؛ **گول چِچَک:** گولی پشکۆتوو؛
خُتَن: ولاتیکی بە ئاسکی میسک ناسراو؛ **صورت:** شکل؛ **توغرا:** مۆری سولتانان؛
بی پروا: بی ترس و گوی نەدەر؛ **حوققە:** قوتوولکە؛ **دوردانە:** مرواری بی وینە؛ **دوردان:** مرواری دان؛ **شکرخا:** شەکر کرۆژ.

بوخته‌ی مانا:

سملی تهره؟ یان وه‌نه‌وشه و گولی پشکووته و سوئسنه‌یه؟ مؤری پریچ و جوانی سولتانانه به میسکی خوته‌ن نووسراوه. یان که‌زیه‌یه؟ شتیک وه‌ک تیر، به‌ر هه‌ناوی دل ده‌که‌وی. تیری سیله‌ی چاوی تۆیه، یان جادووی ئه‌و چاوانه‌ته؟ که جادوو له‌ دلان ده‌کن. وه‌ک تورک بی‌ره‌حم و به‌زه‌ن و گوئی ناده‌نه هه‌ناسه‌ی دلی برژاوم. دهم و لیوته من ده‌بینم؟ یان قوتوولکه‌ی له‌ یاقووته و مرواری ده‌ناو کراوه؟ یان لالیکه به‌ شه‌کراو ناخندراوه؟ یان سه‌رچاوه‌ی ئاوی ژینه؟

- ۸ خط، یا قوسُ دو نوُن مکتوبِ مُشک آذَفرند؟
یا هلالِ عید یا اَبروی بی‌همتاست این؟
۹ کوی او یا کَعْبَه یا بَیتُ الْمُقَدَّسُ یا بَهِشْت؟
خُلد یا فردوس این یا جَنَّةُ الْمَأْوَست این؟
۱۰ هاتِفِ غَیْبُ است این یا تُرْجُمانِ رُوحِ قُدُس؟
بَلْبَل شیداست در گلزار یا «مُلا»ست این؟

مانای وشه‌کان:

مکتوب: نووسراو؛ آذَفر: زۆر بۆنخۆش؛ کو: کۆلان؛ او: ئه‌و؛ خُلد: به‌هه‌شت؛ فردوس: به‌هه‌شت؛ جَنَّةُ الْمَأْوَی: به‌هه‌شت؛ هاتِف: ده‌نگی بی‌ره‌نگ؛ تُرْجُمان: وه‌رگیر، ده‌مراست؛ شه‌یدا: شیت و گه‌للای.

بوخته‌ی مانا:

شکلی دوو نوونی سه‌ره‌وژیر، وه‌کوو که‌وان دینه به‌رچاو. خه‌ته‌که‌یان ئاخۆ به‌ میسکی زۆر بۆنخۆش نووسراونه‌وه؟ یان نوون نین و مانگی له‌نوین، که مزگینی جیژنی پێوه؟ یان خۆ برۆ بی‌وینه‌که‌ی تۆنه. شوینیکی زۆر پیروژ دیاره. لیم گۆراوه: مالی «به‌یتولموقه‌دده‌س»؟ یان کابه‌یه؟ یان به‌هه‌شته؟ یاخۆ هه‌ر کۆلانه‌که‌یه که مالی ئیوه‌ی تیدایه؟ گویم له‌ ده‌نگیکه زۆر خۆشه و خاوه‌نی ده‌نگ ره‌نگی نییه؛ فرشته‌یه له‌ نه‌دیاره‌وه بانگ ده‌کا؟ یان وه‌رگیر فهرمایشتی جوهرائیه؟ یان بولبولی لی‌شیواوه له‌ گولجا‌را شیوه‌نیه‌تی؛ یان هه‌ر مه‌لاکه‌ی خۆمانه و شیعی خۆی ده‌خوینیته‌وه؟

هەر تۆم بەسە

- ١ کەس نەدیە سەحەرگەھ کو چ نازک وەرەسی تو
مە ژ بەلگئی گول و نیرگزئی سەرمەست بەسی تو
- ٢ زانم نەتنی کو یەدی بەیزا تو د دیری
وەر خوێش کە شەهیدین خوێ کو عیسانەفەسی تو
- ٣ رۆحی تو نە جیسمی ژ جەمالی ب چ ئیسمی
رەنگ، رەنگ ت بی کەشف و شەوودی چ کەسی تو
- ٤ رۆژی تو ل شەرقی ب جەمالا خوێ د بەرقی
بیللەھ کو ژ سەرچەشمەیی ئەقدەس قەبەسی تو
- ٥ بیللەھ ژ چ نووری و تەجەللال چ تووری
گەھگەھ ل سەراپەردەیی جان مولتەمەسی تو

مانای وشەکان:

وەرەس: گولئیکی سوورە، بۆ رەنگ دەکار دەکری؛ **یەدی** بەیزا: دەستی سپی کە
مۆجزاتی موسا پیغەمبەر بوو؛ **تبی:** دەبی؛ **شەوود:** حازری، دیاری؛ **چەشمە:** چاوە،
چاوەی ئاگر یان ئاو؛ **قەبەس:** بزووت؛ **ئەقدەس:** هەرەپیرۆز؛ **مولتەمەس:** داواکراو.

پوختەى مانا:

وێک مەن تۆم دی لە بەیاندا، کەس نەیدیتووی. کێ دەزانێ تۆ گولئیکی چەند ناسکی؟
لە پەرەى گول و نیرگسى کال و مەستەچەم، وازم هینا و هەر تۆم بەسى. مەن دەزانم
دەستەکانت وێک دەستە سپیەکەى مووسا، مۆجزاتن بۆ ئەوانەى پیت کافرن. بەلام
دەشزانم هەناسەت وێک هەناسەى عیسا وایە؛ مردوو زیندوو دەکاتەوێ. دەسا وەرە

- ۱۲ من گو مه ب تیغان فه دی ناکن ژ ده ری ته
گو ئهم ژ نه باتین و ل ته بی مه گه سی تو
- ۱۳ من گو ژ که مه ندا سه ری زولفا ته فه رستم
په روازئ له بی له علی مه گو گه ر فه رسی تو
- ۱۴ یه ک دهم فه نه هیشته تیه دهاموونئ فیراقئ
بی هه مده می ده ردان گو: چ فه ریادره سی تو؟

مانای وشه کان:

ره هبه ر: به لده؛ شکوه: گه وره یی و جه لال و شه وکته؛ وه ته به رکر: وا له پیشت داناوه؛
جه ننا ت: باغات؛ جه ننا ت: به هه شتا ن؛ نوجووم: ستاره گه ل؛ فه دی ناکن: دهر ناکنه؛
فه رستم: ره ها بووم؛ په رواز: که ناره؛ هاموون: بیابان.

بوخته ی مانا:

گیانه جوان و ئازیزه که! من بوومه زهنگۆله ی کاروان؛ بوومه شاره زای سه ر پێگه. تۆ
هیچ ئاگات له هاوار و بزووونی منی ژاری دلدار هه یه؟ که باسی جوانی تۆ ده کهم و
پێره وان به هۆی منه وه شاره زای دلداریی ده بن؟ تۆ ده زانی من به بی تۆ تاوێک ناژیم
و تۆ شک نه بهم، منیش هه ر نیم؟ تۆ هه م گیانی هه م هۆی هه ناسه دانمی.
گوتم: ئه وینی بالا که ت، په نگه ی وه کوو زیر زه رد کردم. گوته ی: ئه وینی بالا ی من وه ک
ئیکسیره و دیاره تۆی مس ده کاته زیر.

گوتم: له ناو دل به راندا، هه ر تۆی گو له ی هه ل به ژارده م. یاخوا هه ر گه ش و به شکۆ بی.
گوتم: ده زانم ناته وئ ئه وینداری نا که س و درک و پوو شان بی. من گو لم و گش
دل به ری تر له چاو من پوو ش و په لاشن.

گوتم: هۆی به چه که حۆری به که! باده ی خۆشت له پێش دانام. چۆن ره وایه بیخۆمه وه؟
گوته ی: له پێگه ی دیدارم، ئه گه ر ئاگر به رستی، وه بزانه چوو یته به هه شته ی.
گوتم: شه وانه تا به یان، وه ک ئه ستێران چاو لێک نا نیم؛ له ده وره ی باره گاکه ی تۆ هه ر
خول ده خۆم.

گوته ی: نازی من ده زانی تۆ له م گه ر و شه و بیداری به چیت گه ره که؟

گوتم: به تيخ و به چه قوش، کەس ناتوانئ له دەرگای تۆم دوور کاتهوه.
 گوئی: بهلئى من شه کرم و تۆش خۆت لئى کردوون به مئيش و دەورم دەدهی.
 گوتم: ئۆخەى له کەمەندى کەزیه کانت رزگاريم هات.
 گوئی: ئەگەر له کەنارى لیوى ئالم رزگاريت بئى، سەر دەرده کەى.
 گوتم: من له بیابانى دووریتدا مابوو مەوه و به هاوار مەوه نەهاتى.
 گوئی: یەك دەم نەمەهیشتوو بئى هاو دەم بئى. دەرد و داخم بۆ کردبووى به خەمپەوین
 لەو چۆلگەیه. چۆن دەلئى فریارەسم نیت؟

- ۱۵ من گۆ: ژ دلئى شوبهئى بخوور خوەش تە ب کەر کر
 کەر کر ب دو لەعلین خوە شه کەر گۆ: عەدەسى تو
 ۱۶ من گۆ: ل رەخانین نە کو کەج رەو وە کوو فەرزین
 شاھ گۆتە مە: کەش، مات، ل بازى فەرەسى تو
 ۱۷ من گۆ: ژ قەدیم ئەز مەيئ عیشقا تە دنۆشم
 گۆ: من ژ عوشاقان نەتنئ مەى تەلەسى تو
 ۱۸ من گۆ: د شەقان شوبهئى شەمالان وە دسوژین
 بەروانە سیفەت جا هەرە، بئى سەوت و حسی تو
 ۱۹ من گۆ: بەسەر و قووەتئ سەمعا مە تویی، گۆ:
 زانین تە ئەمین رووح و موحەررەد قەفەسى تو

مانای وشەکان:

بخوور: ئەوەى بۆ بۆنخۆشى دەسووتئ؛ عەدەس: نيسک، بۆ پیاوی بئى ئەمەگ دەلئین
 وەک نيسکى بئى بەر و پشتە و بەقاي نيبه؛ روخ: قەلای شەترنج؛ رەخ: کەنار؛
 فەرزین: وەزیر لە شەترنجدا؛ شا: داشە زلەى شەترنج؛ فەرەس: ئەسپى شەترنج؛
 کەش: برۆ؛ مات: بئى بزووتن؛ مات: مرد؛ تەلەس: سەرخۆشى کەلەلا و بئىحال؛ جاھەرە:
 دەسا بچۆ بەولاولە، دەبرۆ؛ قووەت: هیز؛ سەمع: بیستن.

بوخته‌ی مانا:

گوتم دلمت بۆ له‌ت_له‌ت کرد؟ بۆ بخووری کۆری به‌زمت به‌کار ده‌هات؟
 به‌ لێوی ئال، شه‌کری شکاند و پێی فەرمووم: تۆ وه‌ک نيسک هه‌یج به‌ر و پشتت بۆ
 نیه. من چاکه‌م ده‌رباره‌ کردووی که دلتهم هه‌لبژاردوو له‌ت_له‌تی که‌م. تۆ به‌و
 چاکه‌یه‌ نازانی و هاتووی گله‌ییم لێ ده‌که‌ی؟!
 گوتم: من له‌ دلداریی تۆدا وه‌ک قه‌لای شه‌ترنج راست ده‌رۆم و جیگه‌م له‌ که‌نار
 گرتوو؛ نه‌ک وه‌ک وه‌زیر راستیش بچم خواریش برۆم.
 ئەو شای کۆمه‌لی جوانانه‌ ده‌ری کردم؛ پێی گوتم: کش! تۆ هه‌ر بۆ مات و کز بوون و
 مردن و له‌ناوچوون ده‌بی. چۆنکه‌ وه‌ک ئەسپی شه‌ترنجی، له‌ سه‌ر خه‌تی خۆت باز
 ده‌ده‌ی. دلداری ناشی گله‌ی هه‌بی و خراپه‌ی دلداران بلێ.
 گوتم: زۆر له‌میژینه‌وه‌ من فێری باده‌ی ئەوینتم؛ هه‌ر باده‌ی تۆ ده‌خۆمه‌وه‌.
 گوتم: دلداری من زۆرن؛ له‌ مه‌ستی باده‌ی ئەوینم بوونه‌ سیپالی مه‌یخانه‌. هه‌ر تۆ نی،
 تا خۆت هه‌لکێشی.
 گوتم: شه‌وان وه‌کوو مۆم سه‌رم به‌گره‌ و بۆت ده‌سووتیم.
 گوتم: ده‌برۆ! تۆش هه‌ر وه‌کوو په‌پووله‌ وای؛ هه‌یج ده‌نگ و هاوارت نیه. پێم خۆشه‌
 دلداری سووتاو له‌ ئەوینم، هاوار بکا و ناله‌ و گاله‌ی شایه‌تی ئەوینداریی بن.
 گوتم: تۆ سۆمای چاوانمی. هێزی بیستتم له‌ تۆیه‌.
 گوتم: ده‌زانم من گیانم له‌ له‌شتدا و تۆ قه‌فه‌سیکی گلینی.^۱

۱. هه‌رکەس تۆزیک شیعرناس یی و ئەو دوو قه‌سیده‌ی خۆیندییته‌وه‌ که‌ به‌ «جانا ژ جه‌مالا ته‌ موقه‌دده‌س
 قه‌به‌سم ئەز» و «وه‌ره‌ جانم کو چ نازک وه‌ره‌سین» ده‌ست یی ده‌که‌ن، ده‌زانی ئەم شیعرانه‌ی لێره‌دان ه‌ی
 مه‌لا نیه‌ و ه‌ی کابرایه‌که‌ ده‌مه‌لاسه‌کی مه‌لای کردۆته‌وه‌ و نه‌شی پێکاوه‌. «هه‌زار»

چاوی دهره‌ش

دلبه‌ری سهرداری خوبان	١
عارفه ب حالی قلووبان	
عالمه ب داغی فوئادان	٢
چوونه دل هه‌تتا ب رادان	
گه‌ز مه‌یین وان «صاد» و نوونان	٣
را دکن ئه‌ه و قه‌تل و خوونان	
لازمه ل سولتان و میران	٤
ئهم کرین ئامانجی تیران	
هیژ نزانم میر دبیرین	٥
چه‌هفتی‌ر پرسه‌ک ئه‌میرین	
پور دبیم شه‌فقه ل باله	٦
جارنان بینه‌هه‌یاله	
شه‌فقه کت جار-جار نه‌ینی	٧
دافه‌که‌م داغان بیینی	
دا بزانت پی‌ت و نارم	٨
موحبه‌تی سوهم بوارم	
عالمه ب دهر د و برینی	٩
خه‌ف دبت ره‌مزا ئه‌وینی	
هه‌رده‌ما دلبه‌ر دیار بت	١٠
دی چ ره‌نگ موحبه‌ت ستار بت	
ئه‌ز نزام ئاگه‌هه‌یه	
عالمه ب حالی مه‌یه	
گه‌رمه‌یین وان نوون و «صادان»	
یه‌نگیی ره‌ش گۆشه‌یه	
ئاوړین ئه‌سوهد عیونان	
من دیه و دل شه‌هده‌یه	
پورس کرن حالی ئه‌سیران	
سوخته‌یین دهرمانده‌یه	
زانن ئهم سی‌سال ئه‌سیرین	
له‌و ب روحم و شه‌فقه‌یه	
عارفه و ساحیب که‌ماله	
پرس بکت چی لی‌هه‌یه	
توله‌یی ئاستان فه‌خوونی	
نار و پی‌ت و شو‌عه‌یه	
کوشتییی جوته‌یی خومارم	
لازم ئه‌ه و زانن وه‌یه	
ماده‌ما دیدار و دینی	
فی‌بزان بی‌شو‌به‌یه	
جان و دل تیک تارومار بت	
خه‌ف کرن بی‌فه‌یده‌یه	

مانای وشەکان:

فوتاد: دل؛ بوار: پشوو لەسەر خۆ، پازی؛ بوارم: بواردمی.

پوختە مانا:

ئەو دلبەرە ی سەرداری ھەموو جوانانە، ئاخۆ بە حالی دلی مە ئاگادارە؟ دەزانئ داخمان لە دلە و تیری برۆ و چاوەکانی ھەتا پەرانی، لە ناو دلماندا جئ گیرە و لە گۆشە ی کەوانی یەنگی ھاویژراون؟ تیری چاو و برۆیان و ئاوری چاوی رەشی ئەو، پیاوکۆژن و خۆم بەلگە ی ئەو قسە ی خۆم، کە کوژراوی ئەو چاوانەم. منی کردە نیشانە ی تیر؛ منی سوختە ی ژار و فەقیر. ئەو ئەمیرە دەبوو لە حالەم بپرسئ؛ چاوەنۆری ئەو پرسینەم. دەزانم بەزەیی ھەیە. زانایە؛ لە دەردی من شارەزایە. ھەر جارێک بئە خەیاڵی، بپرسئ چیم لئ قەوماوە، وەک سەگی ئاسانەکە ی خۆی، بانگم بکا، تا جئ داغی لەشم ببینئ و بزانی بە گرپە و پۆلوی ئەوینی ئەو بوومە قەقنەس. کوژراوی چاوی خومارم. سووتاوم و پشوو لەسەر خۆم؛ بەلام ھەرکەسئ بمبینئ، دەزانی من ئەویندارم. چونکە ھەرگا یار دەبینم، گیان و دلەم بەرباد دەبئ.

١١	ھەردەما مەحبووب زوھوور بت	زێدە مەزھەر بی قوسوور بت
	دئ تەجەللایەک ل توور بت	بەرقئ لامیع جەزبەییە
١٢	جەزبەیی دل ژ وجوود بر	خەف ژبەر عەینی ھەسوود بر
	من د میحرابی سجوود بر	لئ جەجەر نیشانەییە
١٣	سەجدەیا بەر نوون و دالان	من تەوافا زولف و خالان
	ئەف بەسە ساحیب جەمالان	دا بچین لئ عومرەییە
١٤	ئئ یەکی سادق ھەبینی	بی حجاب گەر ئەو ببینی
	مال ھشیاری دمی	سەر خوەشئ بی بادەییە
١٥	عیشقە توغرایا نہینی	ھەردەما مەحبووب دبینی
	دئ ب دل لازم بخوونی	ئەف چ ئیسم و نوسخەییە؟
١٦	لامیعا وئ حوسن و نووری	گەرچی دل تئ، شوبھئ تووری

باتینا نایی زوهووری	لی حجاب و پهرده‌یه
عارفن مه‌عناشوناسن	لی ب سهد سوورته لیباسن
غهیری مه‌حبوب وان نه‌ناسن	خه‌ف ژ وان زانی مه‌یه
ئی ل من یه‌نگی کشاندی	سهد خه‌ده‌نگ فی‌را ره‌شاندی
دل ژ ده‌ربی هه‌ررشاندی	ئه‌ز کری ته‌ختر مه‌یه
لازم ئه‌و زانت ب حالی	دلبهر و یاری موالی
گه‌زمه‌یین قه‌وسین هیلالی	ده‌رب ل نیفا سینه‌یه
هیژ دبیم مه‌حبوب نرانی	من ئه‌وه پو‌حا گیانی
پورس نه‌کر بیرا خوه نانی	ئه‌ف چرا پهرکه‌نده‌یه؟

مانای وشه‌کان:

ئه‌خترمه: یه‌خسیر؛ ئه‌خترمه: چۆله‌چرا، یه‌لمۆم؛ موالی: دۆست.

پوخته‌ی مانا:

هه‌رکاتی یار خو دیار بکا؛ دیداری بی‌که‌مایه‌سی، کتوی تووری پی‌ده‌سووتی و پیاو ده‌چیته‌هالی جه‌زمه. جاری یارم خو‌ی نیشان دام، ته‌واو دلی له‌ناو بردم نه‌شی هیشت شوفار بزائن. خالیکم له‌بهر برۆی دیت؛ سوژده‌م بو برد. له‌ده‌وره‌ی خالانی گه‌ران، ده‌وری بسک و که‌زیه‌کانی، پیاوی پی‌ده‌بیته‌ حاجی و عومره‌ی خو‌ی به‌جی هیناوه.

دلدارای راست، ئه‌گه‌ر ئه‌و یاره‌بینی، لیت پوون بی‌هۆشی نامینی و باده‌ی ناوی، سه‌رخۆش ده‌بیت. ئه‌وین مۆری لای خودایه و هه‌رگا یارت لی دیار بی، ده‌زانی کاری خودایی چهند جوانه و خوا چهند جوانه. ترووسکه‌ی جوانی خودایی، هه‌رچهند خو‌ی نیشان دل ده‌دا، به‌لام به‌چاو نابیندری و پهرده‌ی به‌سه‌ردا کشاوه. دلدارانی زۆر ورد و وشیار، ئه‌و تیشکه‌ی خواجه‌ده‌ناسن؛ با له‌سهد لیباسیشدا بیت. ئه‌وانه‌گو‌ی نادهن به‌جل، هه‌ر ته‌نیا دلبهر ده‌ناسن. منیش له‌وانم زانیوه که‌یاری به‌راست کامه‌یه. یاره‌که‌ی من ئه‌و که‌سه‌بوو که‌وانی له‌من کشاند و سهد تیری هاویشه‌دلم و منی

کرده يه خسیری خوی. دلبرم - که دوستی خومه - ده زانی چیم لی قه و ماوه. که وانی مانگی برؤ که ی تیریان له نیوان سینگمدا، هیشتان ده لیم دلبرم خه بهر دار نییه! ټه و دلبره ی گیانی گیانمه، چونه نه هاتو ته بیرى بلئ فلان بو ټه ونده په ریشانه؟

٢١	چهنده کی تاقهت ددیرم	بم غوبار به درئ قه شیرم
	گهر ژ چه هقان ټه ز بویرم	من زه نه خدان ته لبه یه
٢٢	دا بنوشم می ژ لیثقی	ماوه را ره یحان و سیثقی
	لوئلوئین شه ککه ر دنیققی	ټابی حه یوان چه شمه یه
٢٣	چه شمه یا ټافا حه یاتی	شه ربه تا قه ند و نه باتی
	من ل داغان ټه و موفاتی	جان ژ بو شو کرانه یه
٢٤	له و وه کوو سه ودا و دینم	هه رده ما دیمئ دیبم
	دین دبم، حه یران دمینم	موشته ری یا زوهره یه
٢٥	شه مس دنیق بورجا شه ره فدا	سه د که واکب چار ته ره فدا
	موشته ری هاتی ب ره فدا	ټیس تیوا چو قیله یه
٢٦	ټافتابی ده سستیوایی	ټه ز ژ بهر زه رب و جه فایی
	جان فیدا ټیمه لیقایئ	شو بهه تی په روانه یه
٢٧	من توی مه قسوود ژ ټینی	من ژ بهر مه و جا ټه قینی
	سه د دکم دیدار و دینی	مه زه ره به س زیده یه
٢٨	روه نییا چه هقی نه بینان	مورشیدئ مه جزووب و دینان
	داروئ دهر د و برینان	من ته له ب دینا ته یه
٢٩	بینه پی نازک موباره ک	دهینه سه ر چه هقین مه باره ک
	من جرووح خوهش بن ب جاره ک	روهن بن پی دیده یه
٣٠	بین که فا نازک ژ نووری	تلیپین جاما ته هووری
	بیهن ژ ماوه رد و بوخووری	من زیاره ت ته و قه یه
٣١	دال سه ر چه هقان بمالم	بولبولئ وهر دین ب خالم

جاره كى ره حمى كه زالم   شه فقه خووى هقى وه يه
 ۳۳   ئه ر نه كى ره حمى ته ميرؤ   دى چ بت حالى مه ئيرؤ
 قهت نه بى جاره ك ئه سيرؤ   گرتيى سى سـالـه يه

ماناي وشه كان:

زه نه خدان: چهنه؛ موفا؛ چاره؛ رهف؛ پؤل؛ دهينه؛ داي بنى؛ كهف؛ لهپ؛ تللى؛ قامك؛
 تهوقه؛ ئاوات؛ تهوقه؛ چاوه روانى؛ ميرؤ؛ ئهى مير.

پوختهى مانا:

به هه موو توانا ده كوشم بيمه تۆزى سهر ريگهت و مانگى پرووت له پرووى شوفاران
 دابپوشم. ئه گهر له ترسى چاوانت بمو پرايه، ده مگوت چهنه شت ببينم. خوش بوو له
 ريحانهى بسكت، كه وه كولمى وهك سىوى سوورت ده كهوئى و لهو ليوه وه كوو
 شه كرانهت، كه مروارى ددانيان وه بن خو داوه، فريكم ههلبم پرايه- كه وهك ئاوى
 ژيان وايه و بۆ هه موو داخان ده رمانه- به گيان سوپاسم ده كردى. هه تا رو خسارت
 ده ببينم، ههر شيت ده بم. سه رگهر دانم، نازانم كام ئه ستي ره يه؟ مو شته رييه يان
 زوهره يه، يان رۆژه له بورجى شه ريف، ده ست و پيوهند وهك ئه ستي ره له چوار ته ريف،
 ده ورى داوه و مو شته ريش ده گهل ئه و پۆله ها توته سه ير و تماشا و پۆژ راسته ريگه
 ون بووه و له لاي قوبله وه ديار ئه دا. من گوئى ناده مه ئازاران. گيان ده كه مه قوربانى
 ده مى ديدارت. وهك په پووله له ده ورى گر ت ده سووتيم. ههر تۆى ئاواتم له ژينا.
 ده رىاي ئه وين شه پؤل ده دا؛ به ئاواتم سه دجار چاوم پيت بكهوئى و دياره زۆر زيادم
 ئاواته. تۆ سۆماي چاوانى كو پرى؛ رى شانده رى شيت و جه زمه ليها توانى؛ ده رمانى
 هه موو ده ردانى. بۆيه ده مهوئى بتبينم. عه رزه ت بكه م لاقت له سهر چاوم دانى تا برينم
 چاك ببنه وهو؛ چاوم رۆشن تر بيته وه. له بى ده ستت را بكيشه با ئه و قامكه ناسكانه
 بادى به هه شتى ده گيژن و بۆنى بخوور و گولاويان لي بلاوه، زياره ت بكه م؛ به سه ر
 چاوميدا بمالم. من بولبولى په رى كولمى نه خشيناو به ورده خالم. بى ئينساف! ده سا
 به زه ت بى! به زه يى ئاكارى خو ته. ئه گهر به زه ت پيما نه يه، من چۆن بژيم؟ قهت
 نه تفه رموو ئه و ئه سيره ي سى ساله له به ندى مندا، حالى چۆنه؟

شون جیہی پھیکان و نہسلی	ۛۛ
نہر نہ کی دہرمان ب وہسلی	
گہزمہ بین یاری کو باقی	ۛۛ
بیت دہوا کت وان دگافی	
نہ تنی قہند و نہباتی	ۛۛ
ہم بت و عوززا و لاتی	
خوندی لاتی نازہری تو	ۛۛ
ہہرجیہی لی بیوہری تو	
ما دبت بیخن خیلافی	ۛۛ
نہر بکی بی مہ تہوافی	
دا زیارہت کم نیشانی	ۛۛ
توولہیم سہر لاسستانی	
ما ب زہہری شہ ککہرینی	ۛۛ
دا رہقیب مہلعوون نہبینی	
گہر بہہخشی دل مورادی	ۛۛ
دا نہ کم گللہہ و دادی	
گوہ بدہ بہر گلہ و دادان	ۛۛ
دی تو داخواز و مرادان	
دی تو دیسا شہفقہ تی کی	ۛۛ
مہژ ہہریمین خزمہ تی کی	
بی نشانین مہ نیشان کی	ۛۛ
بہندہ کہلیی ئاستان کی	
دا دہما سوحبہت ب جوش بی	ۛۛ
مہژ ہہیبسہد دہنگ سرؤش بی	
ژتلیین یاقووت و فہسلی	
زہربئی تیر و گہزمہ یہ	
نہ ژ مہی و قہند و گولافی	
ما حہیاتہک لی ہہیہ؟	
مہزہہری رُوح و حہیاتی	
لہو مہ دل بتخانہ یہ	
بی چ شیرین دلہری تو	
بی خیلاف ئہو کہعبہ یہ	
سہر ددت باقی نیسافی	
من ب ئہسوہد سہجدہ یہ	
بہر زوحہل بیتن قیرانی	
چہہفنییری مووچہ یہ	
مووچہ دا دی خہف بخوینی	
پور «عَلَيْهِ اَللَّعْنَةُ» یہ	
ژہو حہیات و خہمر و بادی	
دادمہ دیسا بہر تہ یہ	
حاکمی شہہر و بیلادان	
دی کہسلی بی چارہ یہ	
بہو نیشانا جہبہہ تی کی	
مہحرہمین بی پہردہ یہ	
ماہ و خورشیدی قیران کی	
دوور نہ کی خوہش توولہ یہ	
جام ب خوہش لہعلان ب نوش بی	
دینبہر و پور عیشوہ یہ	

۴۵	شهر به تا وی جام و تاسی	یار کو تی بیت ئینعکاسی
	بیت مه زی فه یزه ک ژ کاسی	ئابئی حه یوان ئه و ب خوه یه
۴۶	ئی ژ وی زه رفی فه خاری	خوندی ئه و خه تی غوباری
	مه ستیا چه هفین خوماری	قه نج دبئی ئه و زیده یه
۴۷	من ل دل تیره ک موغول دی	تیک ژ بهر خوونی قزل دی
	لی دبیم دهر دی کو دل دی	هیز ژ چه هفین شه هله یه
۴۸	روه نییا چه هفین «مه‌لا» یی	خالقی حوسنا ته دایی
	حوب تنی دا من گه دایی	حوسن و حوب یه ک چه شنه یه
۴۹	دیتییه نوورا یه قه ق مه	سه د نه سه ق له و تین سه به ق مه
	پور نه بی ئه رزان ل حه ق مه	لی «مه‌لا» خوهش بهنده یه

مانای وشه‌کان:

نه‌سل: سه‌ره‌رم؛ فه‌سل: به‌ند، به‌ندی ئه‌نگوست؛ خۆند: خاوه‌ن؛ بیوه‌ری: جی‌گیری؛
نیساف: ئینساف؛ مووچه: جیره؛ زه‌هر: دهم، زار؛ گلله: گله، شکایه‌ت؛ بلادان: ولاتان؛
حه‌ریم: مه‌حه‌رم؛ ئینعیکاس: تیشک‌دانه‌وه؛ خه‌تی غوباری: شیوه‌ خه‌تیکی ژۆر ورده.

پوخته‌ی مانا:

جی سه‌ره‌تیر و ڕمیم لین. ئه‌گه‌ر به‌و به‌ندی قامکانه‌ی یاقوتیا نه‌ت هه‌توانی له‌ سه‌ر
دانه‌نیی و له‌ باده و قه‌ند و گولاوی لیوه‌کانتم دهرخوارد نه‌ده‌ی - که‌ چا بوونم
یه‌کاوه‌یه‌که‌ - تازه‌ ناژیمه‌وه و دهمرم. تۆ نه‌ هه‌ر قه‌ند و نه‌باتی، تۆ گیان و ژیا نه‌ت لایه‌.
تۆ بوتی؛ تۆی گه‌وره‌ی بتی ئازهری مامی برایمی. تۆ له‌ دلما ی دلم بویته‌ بتخانه‌یه‌ک.
تۆ هیند جوانی بچییه‌ هه‌ر کوئ ئه‌و جیگایه‌ کابه‌یه‌. هه‌ر که‌سیکی ئینسافی بی،
ده‌زانی ئه‌م قسه‌م ڕاسته‌. ئه‌گه‌رچی وه‌ک زوحه‌ل شوومم، ڕیگه‌م بده‌ خا له‌ت ماچ که‌م؛
با بلین زوحه‌ل له‌گه‌ل ڕۆژ به‌رانه‌ر بوون. توله‌ی تۆم سه‌ر له‌ به‌ر ده‌رگا، چاوه‌نۆرم
جیره‌م ده‌یتی. به‌ زا ره‌ شیرینه‌که‌ی خۆت، بانگم بکه‌ به‌ دزییه‌وه. با شوفار به‌ ڕاز
نه‌زانی؛ خودا وه‌ به‌ر نه‌حله‌تی خا. ئه‌گه‌ر له‌و ئاوی حه‌یا نه‌ و له‌و باده‌یه‌ی لیوه‌کانتم، پی

بەخشی و دلەم بە ئارەزوو بگات، شکات ناکەم. شکاتیشم ھەر لای خۆتە. خۆت
 فەرمانەرەوای ولاتی، ھەر تۆی مراد پێکھێنەری. منیش بیکەس و بێچارەم. بەزەت
 ھەبێ! سویندت دەدەم بەو خالانەی لە ھەنیەتن، وا بکە لە مالدای مەحرەم بێ؛ خۆتەم
 لەبەر چاوی و نەمە. ھەنیە و روخسارت بە جووتە بێنە بەرچاوی؛ واتا خۆر و مانگی تەواو،
 بەرانبەرن. من بکە سەگی دەرگای خۆت؛ سەگی چاکم. تا ئەگەر بەزەت گەرم بوو،
 بەو لیوانەت بادەت فر کرد، گویم لە دەنگە خۆشەکت بێ - کە وەک دەنگی جوبرایلە -
 نازی زۆرت دینم دەبات. ئەگەر وینەت لە کاسەیی مەیدا ببینم، بەھەری بۆ من یەكجار
 زۆرە؛ وەکوو ئاوی ژیانێ وایە. ھەر کەس لەو دەفری خواردەووە و خال و میلی وردی
 تۆی بە چاوانی دیت - کە وەک خەتی زۆر وردی ھونەرایی وان - لە دیتنی چاوت
 مەست بوو، باوەر دەکا کە بادەیی تۆ، لە ئاوی حەیات زیاترە.

تیریکی دستکاری مەغول، لە دلی دام. خوینی گەشم لە بەر ھەلنیشیت. بەلام
 دەلیم: ئەو خویناوە، لەو چاوە کالەیی تۆرایە، دلی من ھەلیھیناوە.

پووناکایی چاوی مەلا! خودا ئەو جوانییەیی بە تۆ دا، بە منی گەداش دلداریی دا.
 جوانی و دلداریی چون یەکن؟ من نووری زۆر سپیم دیوە. زۆر رێکوپێک بەرەو من بە
 پەلە دەھات. ھێندە بە ھیچم مەزانە! مەلا کۆیلە یەکی باشە.

گولی بئدرک

ئیرۆمه دی وهقتی سهحه ر   ئەو دلبه را سوندوس د بهر
 دیسا د له بسی سۆر و زهر   نووره ک مونه ززه بوو به شه ر
 بسکین سیاه خالین د قهر   رهش کاکولی زولف چوونه سهر
 ئەسوه د بوو دایم سهجده بهر   من بهستی عه قدا نییه تی

غه فله ت ب سیرر من دا نه زهر   میران ب قه تلئ کر غه ده ر
 تیر دانه دل شاهئ مه جه ر   بی مروه ت ئامانج کر جه گهر
 فه ریاد و ئەفغان سه د که سه ر   وه سفان نه شییم لی ئەو قه ده ر
 زانم کو رۆژ بوو هاته ده ر   سوبحان ژ شاهئ قودره تی

مانای وشه کان:

سوندوس: هه ریری ته نک؛ عه قد: به ستن؛ نه شییم: ناتوانم؛ میران: میری گه وه ر؛
 مه جه ر: کاکیشانی ئاسمان؛ شاهئ مه جه ر: خۆر.

بوخته ی مانا:

ئه مپۆ له ده می به یاندا، ده یاری دلبه رم پوانی. به بیچم بنیاده میک بوو؛ به لام ئە گهر
 راست ده وی، پرشنگی جوانی خودا بوو، دهناو سوور و زه ردی هه ریری ته نک و
 ناسکدا ده دره وشاوه.

بسک و که زی و کاکۆلی رهش، به ره و خالی رهش چه مابوون؛ که وه ک
 «حه جه رولئه سه وه» ی پرووگهی به ودم و پیروزه، لام وا بوو سوژده ی بۆ ده به ن. منیش
 نیه تی خۆم دابه ست، که سوژده به رمه بهر خالی و بیمه حاجی. ئەو سه ره وه ر و میری

میرانی جوانانە، لە نە کاویک گۆشە و تیلەچاوی دا من؛ زۆر بە ناحەق فەرمانی کوشتمم دەرچوو. تیری ئەو پڕوخسار وەك خۆرە، بێ بەزەیی دامبارینی و جەرگمیان کردە نیشانە. ھاوار و داد و ھەزار داخ. چیم بەسەرھات، ناتوانم ھەر باسی بکەم. ھەر ئەو ھەندەیی لێ دەزانم، کە چاوم لێ بوو خۆر ھەلات. ھەیی نامەخوا! لە توانایی خودای مەزن، کە جوانی وای خولقاندووە.

۲ سوبحان ژ تە شاھێ جەلال ھۆستایی پەر قودرەت ل بال
خاسا تە دایێ ئەف جەمال دیمێ ژ قودرەت خەت و خال
کەش بوو د قەوسیدا ھیلال فیرا مە دی بەدرا کەمال
لێ بوون نیقاب چەوگان و دال وان یە ک ب مەستی دایە پال
لێ سەبیری بایێ شیمال پیچانە سەر نوورا زولال
قەت کەس دینی ئەف رەنگ میسال موترب وەرە وەقتە مەجال
زازا ب نائیرا بنال ساقی وەرن خەمرا جەلال
جارە ک ژ سەر دیمێ قەمال زولفین ل دۆرا جەبھەتی

مانای وشەکان:

ھۆستا: وەستا؛ ل بال: لە کن؛ سەبیری: ھەلیکرد، رابرد؛ زازا: ئەیی ساز.

پوختە مانا:

خودای گەورە و خاوەن شکۆ! پاکێ و پیرۆزی ھەر بۆ تۆ. چەند وەستایەکی بەکار و دەس رەنگینی. ئەو خۆین شیرینی و لەبارییەت بەتایبەتی دا بە یارم. خال و میلەت بە دانستە لە پڕوخساری نەخشانوووە. مانگی یەکشەوێ برۆکەیی، لە بورجی کەواندا ھەلات؛ مانگی چارەدە ھەنیە کەشی تیشک ئەدات. بسکی سەر وەکوو کاشۆیان، پەرچوو کەیی وەکوو دال شکا، بوونەتە پەردە لەسەر رووی و لە خۆشیان مەست و کەلەلا پالیان بە یەکەوہ دابوو. سروەیی شەمالی ھەلیکرد؛ بسکی بەرەو سەری رادان. نووری پاکێ خوا دەرکەوت. قەت کەس نموونەیی وای دیوہ؟ لێم روونە: نا. بەزمگیر! وەختە کەیی وەختە با ساز و بلویر بنالن. مەگپەر دەستت مەگپەر وە! بادەیی جەلالی بۆ تیکە و ھەر بەو دەستە ناسکانەت، تاقەجاریک بسکان لەسەر ھەنیت لادە.

۳ زولفین موعه‌نهر کاکولین بسکین سیاه ره‌نگ سونبولین
 تا-تاب داف-داف فه‌تتلین چین-چین ب مه‌ستی سلیسلین
 دایئ نه‌سیم تیک مه‌ییلین وی قه‌سته خالا فلفلین
 نه‌بله‌ق ژقودره‌ت خه‌مملین وی بوغچه‌یی گول که‌مملین
 تی عه‌نده‌لیب و بولبولین روژ هاته‌ بورجا سونبولین
 غه‌فله‌ت مه‌ دی له‌و خه‌جلین مه‌حرووم و مه‌هجوور دل کولین
 مه‌جرووحی تیرین قزلین ره‌حمی که‌ پور سوته‌ی دلین
 فی په‌رده‌یی جاره‌ک ه‌لین بافی نیقابا زولمه‌تی

مانای وشه‌کان:

فه‌تتلین: لوبلیان خوارد؛ سلیسلین: بوونه زنجیره؛ مه‌ییلین: خوار بوونه‌وه؛
 عه‌نده‌لیب: بولبول.

پوخته‌ی مانا:

بسکی ره‌شی وه‌کوو سونبول، که‌زی و کاکولی وه‌ک عه‌نهر، تال به‌تال له‌یه‌کتر هالان
 و مه‌ستانه و چین له‌سه‌ر چین و به‌زنجیره ده‌بیندران. سروه لئی‌دان، خوار بوونه‌وه.
 به‌ره‌و خالان-که‌له‌فلفل ره‌شتر و تیژ و توندترن-ره‌ش و سپی رازایه‌وه. باغچه‌ی
 گولان به‌وپه‌ری جوانی خوی نواند.

بولبول ده‌ستیان کرد به‌خویندن. خور که‌وته‌بورجی سونبوله و له‌پ‌دیتم، شه‌رمه‌زار
 بووم؛ ره‌نگم په‌ری. یاری پوخسار وه‌کوو روژم! له‌دووری تو ده‌رده‌دارم؛ دل بریندار و
 هه‌ژارم. تیری دووریت له‌خوینی دلم شه‌لاله؛ ره‌نگی سووره؛ دل به‌گره؛ وه‌ک ته‌ندووهره.
 ده‌سا به‌زه‌یه‌یه‌کت هه‌بی، نه‌و رووبه‌نده له‌روو لاده! با تاریکی له‌سه‌ر رووناکی بره‌وی.

۴ برسی ب میهداری (میهداری) خوه که ل مه‌جزووب و حال‌داری خوه که
 به‌س قه‌هر و ئازاری خوه که قه‌ستا برینداری خوه که

شەفقی ب دیداری خوە که
 تیک غەرقی ئەنوارئ خوە که
 لی ئەمر و فەرورائ خوە که
 شەھیدی نۆبارئ خوە که
 گەستیئ ڕەشماری خوە که
 لەعلئ شە کەربارئ خوە که
 ب لەفز و گوشتاری خوە که
 دەرمانئ کولدارئ خوە که
 لی کەشفئ ئەسراری خوە که
 مەخمووری خەممارئ خوە که
 حەیرانی رەفتاری خوە که
 کوشتینە تیرا موحبەتی

مانای وشەکان:

میهدار: کۆتریک که دەخوینی؛ میهدار: خۆشەویست؛ فەروار: فەرمان؛ کولدار: خەمبار، بەژان.

پوختە مانا:

پرسیاریک لە شیت و حال لی ھاتووت که! لەو کەسە ی زۆر خۆشیدەویی وەک کۆتر بۆت دەنالیئ. بەسم غەزەبی لی بگرە و چیدیکە ئازارم مەدە! وەرە سەر برینداری خۆت! ئیجازە ی بدە شەھید بی و فەرمانی پی بدە بمرئ. ڕەشماری کەزیت پیوہی دات. بە لیوی شیرین و ئالت بیدوینە. خەمباری تۆم. چارم بکە! لە نەینیم ئاگادار که! بمرکە بە مەستی بادە ی خۆت، با لە خۆتدا سەرگەردان بم. بە تیری ئەوین کوژراوم.

۵

وەر سەردە جارە ک کوشتیان
 ئەختەرمەین وان بەنگیان
 بەردە ب ملدا خەمریان
 با دەت سەحەر رەیحانیان
 داغین شەھید و سۆھتیان
 دانیئە لی وان تللیان
 کوژ موعجیزا خەماریان
 رووح بیتە دیسا سەرگیان
 ھیژ نابرم قەت ھیقیان
 وان شەفقە و دلداریان
 بیللەھ ژ نال و زاریان
 زەربا فیراق و بیھریان
 تەشبیهی تووتاکیان چیان
 خەو ناکیان شەفتاریان

لى هيژ دخوازين شوکرييان چهندي کو روو دين قيبله تي

ماناي وشه کان:

ئهخته رمه: يه خسير، چۆله چرا! با دعت: با لىي بدا؛ بيهري: به تاسه؛ تووتاک: مه ليکي شه وبيداره و تا به يان دهنکي دى.

پوخته ي مانا:

جاريک سهرى کوشته ت بده! ئه سيري تازه که وانتم. بسکت له شان په خش بکه! با با له پڅانان بدات. قامکت له سهر داغ و بريني کوشته ي خۆت بکه هه توان! با گيانم بيته وه بهرم. هيشتا هوميدم نه بريوه، چاوم له بهزه يي تويه. به خوا له دهردي دوورى تو، له تاسه ي ديدارى جوانت، وه کوو تووتاک شهو هه تا پوژي دهنالم. قهت خه و له چاوم ناکه وي، بهو حاله شرا سوپاس ده که م هه تا روو ده که مه رووگه.

دهردي غه دار بيم فيرقه ته	فيرقه ت ژ جان پور زه حمه ته
عاشق مرن ههر ساعه ته	يا سه هل عاشق روچ دته
لى دلبره ئه ف رهنگ عاده ته	ههرچي دبه نديدا که ته
ئه ووهل ددت پي ئولفه ته	زه وق و سه فاء و سوجه ته
گاهه ک کو ئه و فيراره ته	ئانجا ژ ناگه غه فله ته
شيرى جه فايى لى ده ته	ئه لله هچ وي بى مروه ته
ره حمى ب عاشق نايه ته	وي قهسته جان يه غما که ته
هه تا کو دل قهنج ژي ته	ئينساف ژ مه هروويان نه تي

پوخته ي مانا:

دهردي دوورى زور گرانه؛ ليک جيايى له ش و گيانه. عاشق گيان بدا هاسانه؛ دهنه هه موو دهم مردووه. کردارى دلبران وايه: پياو به روو خووشي ده کيشن، قسه ي خوשי ده گهل ده کهن، له پر به بازار ده يکوژن. بهزه ييان به پياودا نايه، نيازبان گيان تالان کردنه. جوانان قهت ئينسافيان نيه.

یار قه‌سته‌جان یه‌غما کرت	دا موعجیزی په‌یدا کرت
ره‌مزه‌ک ژ ره‌نگ عیسا کرت	یا سیحری بووسینا کرت
ژه‌وله‌علی شه‌ککه‌رخا کرت	دیسا شه‌هیدان راکرت
فان کۆله‌یان ئازا کرت	چاره‌ک غه‌ریبان شا کرت
راستی یه‌دی به‌یزا کرت	میسکی د جهرحان داکرت
دا خوه‌ش بکت ئیحیا کرت	شه‌فقی که یاره‌ب داکرت
ره‌ش کاکولان تا-تا کرت	سه‌د حه‌لقه‌ چین-چین با کرت
هه‌میان ل دیم توغرا کرت	ئه‌مری هوماوون سه‌ر مه‌ تی

پوخته‌ی مانا:

یار بۆیه‌ گیان تالان ده‌کا، ویستی مۆجزات بنوینی، لاسای عیسا بکاته‌وه، یان ئیبنووسینا ئاسایی خۆمان لی پکا به‌ جادوو‌گهر. به‌و لیوانه‌ی مردوو زیندوو بکاته‌وه. به‌ ده‌سته‌ سپی و ناسکه‌که‌ی، میسک به‌ بریناندا بکات. کۆیلان هه‌موو ئازاد بکا و دلی غه‌ریبان شاد بکا.

ده‌خوایه‌ وا بکه‌ی وا بکات. کاکۆلی ره‌ش تا-تا بکات؛ چین-چین هه‌موویان با بدا و به‌ر با بدات. بیانکاته‌ مۆری سولتانی و فه‌رمانی پی ئیمزا بکات.

ئی‌گۆبی مه‌یدانی ته‌ بت	وه‌ک من د زندانی ته‌ بت
سه‌ربه‌ندی چه‌وگانی ته‌ بت	مه‌جرووحی په‌یکانی ته‌ بت
یه‌غما و تالانی ته‌ بت	هه‌ر رۆژی قوربانی ته‌ بت
بیماری مۆزگانی ته‌ بت	موشتاق و هه‌یرانی ته‌ بت
سوهرتی ژ هه‌جیرانی ته‌ بت	دی مه‌ست و فینجانی ته‌ بت
وی به‌هر د نیشانی ته‌ بت	مووچه‌ ژ به‌ر خوانی ته‌ بت
لی‌لوتف و ئیحسانی ته‌ بت	هه‌رده‌م ب خوونی هه‌زهره‌تی

پوخته ی مانا:

کەسێ وەک من سەری گۆ بێ لە مەیدانت، لە زیندانی تۆ دەرنەچێ، بە گۆچانی تۆ
هەلسووڕی، برینداری تیری تۆ بێ، هەموو پۆژ بە قوربانت بێ، بە دل و بە گیان تالانت
بێ، دايم لە ژێر فەرمانت بێ، کوزراوی مژولانت بێ، حەيران و سەرگەدانت بێ، مەستی
چاوی فینجانت بێ، بۆ خۆت نیشانت کردبێ، لەبەرماوی خوانت بخوا و جار-جارە
بیلاوێتیەوه و بانگی کە ی و خۆت ببینی؛ چی تێدا یە؟

٩	جانان ب ئەغیاران نەدی	خەمرێ ب خوونخواران نەدی
	وەردان بە مرداران نەدی	وان رێ د گولزاران نەدی
	رەیحان و گولناران نەدی	بۆ وان ژ ژەین خاران نەدی
	تو رەمز و ئەسراران نەدی	کووران تو ئەنواران نەدی
	ب نوونەکی یاران نەدی	نیف مە و خوە ئەستاران نەدی
	تیران ژ نووباران نەدی	دەردان ب بیماران نەدی
	ژ غەیری سێ جاران نەدی	ریشن نەدیرن تاقەتێ

پوخته ی مانا:

بادە ی نەدە ی بە نامۆیان و خوینمژان! مەهیلە مردار بێنە باغ! گول و رەیحانیان
نەدە یە! جگە لە دروو مەیان دەری! مەهیلە بە راز بزانی! مەهیلە کویران ببینی!
عاشقانت ئازار نەدە ی! لە بەدکاریان بپاریزە! یاری خۆت هەرزان مەفرۆشە! خۆتیشمان
لێ دامە پۆشە! بە کەوان تیرمان تێ مەگرە! دەردمان لەسەر گران مەکە! لە سێ
پیلەش زیاتر بادەمان مەدە یە! بریندارین، تاقەتی مەست بوونمان نییە.

١٠	بەس عاشقان مەهجوور بکی	شوبهت «مەلێ» رەنجوور بکی
	قەلبێ شکەستی هووور بکی	شوونا برینان کوور بکی
	شەمعا مە ژێ پر نوور بکی	ب زەهرێ خوە مەئموور بکی
	تەنها مە بێ دەستوور بکی	مەحرەم سەرایێ حووور بکی

وہ سلا خواہ دا فہ غفوور بکی   ژ وی بادہ یی مہ خموور بکی
نیف کاسہ یا فہ رفوور بکی   فہ یزی ل دلدا فوور بکی
دیمئی ژ رہنگ کافوور بکی   دالان ژ خالان دوور بکی
پی عالہ می مہ قهوور بکی   وہ قتی سہ حر کو بادہ تی

مانای وشہ کان:

ژہین: غہیر، جگہ؛ کور: قول.

پوختہ ی مانا:

بہس عاشقان دوور خہرہ وہ! بہ دہردی مہ لایان مہ بہ! دلی شکاو بہس ورد بکہ!
شوینی برین قوولتر مہ کہ! مومی مہ چاکتر ہل بکہ! بو خوت فہرمانمان بدہری، با
ہر تہنیا ئیمہ بیینہ ناو حہرہ مسہ راوہ. بہ دیدارت بمانکہ شا! لہ بادہ ی خوت
مہ ستمان بکہ! بادہ دہ پیالہ ی چینی کہ! بہرہ لہ دل بہ فیچقہ بی. پرووت وہ ک
کافووری سپی کہ! بسکان لہ خالان دوور خہ وہ! دنیاہ بیینہ بہر حوکت! دہمی بہیان
کہ سروہ دی!

۱. تہم شیعہ لہ نوسخہ کہی سہ لمان دلوفاندا، ۱۲ بہندہ.

ئاخ جودايى

۱	فى فىرقه تى ئه بتهر كرىن	فهریاد ژ دهستى فىرقه تى
	ژار و زه عىف و زهركرىن	فهریاد ژ دهستى فىرقه تى
۲	پور زهركرىن وهك زیرمام	چه هفتین دلوتفى پیرمام
	دایم ل رى چاونیر مام	فهریاد ژ دهستى فىرقه تى
۳	چاڤنیرى رهفتارا ته بووم	موشتاقى گولزارا ته بووم
	لهو دور ژ دیدارا ته بووم	فهریاد ژ دهستى فىرقه تى
۴	دوور بووم ژ وى رهفت و چنى	وان عیشویه یا گفت و كهنى
	نایى ب چه هفتان من دنى	فهریاد ژ دهستى فىرقه تى
۵	دنیاب من مژ بوو غه مام	خه و زى ل چه هفتان من هرام
	عومرهك ب فى حالى هه مام	فهریاد ژ دهستى فىرقه تى
۶	ساعت ل من تىك سال بوون	دائم ل سه دهست فال بوون
	هه رفین دهاتن دال بوون	فهریاد ژ دهستى فىرقه تى

مانای وشه كان:

زهر: زهره؛ ژار: كز و زه بوون و بیچاره؛ زیر: داوه تیلی ساز كه دهنگی زۆر باریك و
نزمه؛ چاڤنیر: چاوه پروان، چه مەر؛ رهفتار: رهوت؛ رهفت وچن: هات وچو، رویشتن و
چوون؛ گفت: قسه كردن؛ كهن: خه نین؛ غه مام: هه ور؛ فال: بو بهخت روانین، فالنامه.

پوخته ی مانا:

دواپراوى دهس جوداییم؛ زهره و ده رده داری ئه وم. وه كوو سیمه باریكه كه ی كه مانچه و
تار، كز و لاواز، هه میشه چاوله پری یارم. هانام به پیری مه یخانه ده فریام بی. هاوار له

دهس ئەم دورییه. دهمهوی پەوتت ببینم؛ لە باغچەی جوانیت بڕوانم. هەر چونکە ئەو نیازم بوو، لە دەرکی خۆت دوورت کردم! هات و چوونە کانت نابینم. قسە و دەنگی پێکەنینت نایەنە گوێم. وەک لە دنیا نەبم وایە؛ دەردی جودایی بەلایە. هاوار لە دەستی جودایی. دنیا بە من هەورە و مژە؛ چاوم لە گەڵ خەودا دژە. عومریکە بەو ژانەی دەژیم. دەورە لام و بمکوژە!

هەر ساتیکم لێ بە سالە. چاوم لە فالنامە و فالە. هەوری دەوری تالەم تالە. هەر پیتی بۆم دێ هەر دالە. لار و خوار، چەوت و چەوالە. واتا دووری، واتا دلە دەردی دووسەر، دەرچوون لە دەرمان و دەوا. بەلام وا دیارە دالیکیان واتای دیداری دەگەیند.

٧	ئیرۆ تنی دەرھات ئەلیف	مەعنی دچوو بەژنا شەریف
	یا خارە لێ کیمخە و قەدیف	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی
٨	قێ فیرقەتی پەر دل شەواند	جەرحین قەدیم دیسا کەواند
	شیشین د سۆر تیدا تەواند	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی
٩	داغین مە دیسا رەش کرن	یەک-یەک ژ نوو ئاتەش کرن
	لێ زێدە پەنجوشەش کرن	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی
١٠	سەودا و سەوس و گێژ کرم	پەر هەر د دل خوونریژ کرم
	چەندان وەبوو لێ هێژ کرم	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی
١١	بیللاھ ژ نالە و زارییان	گەزمین دەوان خەمارییان
	خەو ناکرین شەو تارییان	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی
١٢	شەف بوو دنی چەشمی مە دا	حەتتا بەشیر مزگینی دا
	دێ بێ سەحەر شاھێ گەدا	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی
١٣	مزگین کو دا من ئەف قەدەر	رۆحی شرین من هاتە سەر
	خەیلەک ل من روون بوون بەسەر	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی
١٤	روون بوو ب دیداری تە دل	بوو غەرقێ ئەنوارێ تە دل
	نارەت ژ فەرورای تە دل	فەریاد ژ دەستی فیرقەتی

میننه‌ت مه‌لدارئ خوه دی	دیسا ژ نوو یارئ خوه دی	۱۵
سولتان و خوندکارئ خوه دی	فه‌ریاد ژ ده‌ستی فیرقه‌تی	
ره‌ش کاکولین سونبول چه‌فین	میننه‌ت مه‌ل دیسا غم ره‌فین	۱۶
نوو بوون ل دل حوبب و ئه‌فین	فه‌ریاد ژ ده‌ستی فیرقه‌تی	

مانای وشه‌کان:

ئه‌لیف: هۆگر؛ ئه‌لیف: پیتی یه‌که‌می ئه‌لف‌وبیتکه؛ خارا و کیمخه (یان: کیمخوا): دوو پارچه‌ی به‌قیمه‌تن؛ شه‌واند: برژاند؛ که‌واند: داغ کرد؛ ته‌واند: خوار کرده‌وه؛ به‌شیر: مژده‌ده‌ر؛ سه‌وس: دهم‌ده‌می و گه‌للایی، وازوای؛ خه‌ممار: باده‌فروش؛ خه‌یله‌ک: زۆریک، ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌مڕۆ له‌ کتییی فالنامه، ئه‌لف ده‌ره‌ات. واتا: ئه‌و به‌ژن وه‌ک ئه‌لفه‌ی خارا و کیمخوا و هه‌ریر و مه‌خمه‌ر ده‌ به‌ره، ته‌شریف دیت. ده‌یسا با بی و دادم له‌ ده‌ست دووره‌ده‌ستی، لای ئه‌و بکه‌م. دل برژاوه، کۆنه‌ برینم کولاوه، دیسانه‌وه داغ کراوه، شیشی سووره‌وه‌کراوم ده‌ناو دلیدا چه‌ماون. جی داخیش ره‌ش هه‌لگه‌راون؛ ئاگریشی تی به‌رداوان. نه‌هه‌ر جارێک پینج جار، شه‌ش جار. هاوار له‌ ده‌ستی جودایی. سه‌وداسه‌ر و هه‌یر و گه‌ژم؛ هه‌ر خوینی دل هه‌لده‌پژم. خۆم هه‌ر هه‌یج بووم، ده‌ردی جوداییش تووشم هات، له‌و تۆزه‌ هه‌یچه‌شی کردم. تیری ئه‌و چاوه‌ مه‌ستانه، ئه‌و مه‌سته له‌سه‌ر هه‌ستانه و پیاله‌ی شه‌راب له‌ ده‌ستانه، خه‌وی شه‌ویان لی تاراندم. هه‌ر ده‌گریم و ده‌بارینم، نازانم له‌ ده‌ستی دووری هه‌تا که‌نگی وا ده‌مینم؟ هاوار له‌ ده‌ردی جودایی. دنیا‌م شه‌و بوو له‌به‌ر چاوان؛ گو‌تیان هات نازداری باوان. هه‌ر به‌و مژده‌ دل‌په‌ینه، گیانم هاته‌ سه‌ر گه‌ینه، چاویشم پی روون بوونه‌وه. تیشکی روون ده‌ دل‌م گه‌را، له‌ رووناکی‌دا نو‌قم بوو؛ ئاماده‌ی هه‌ر فه‌رمانیکه. چۆن ده‌فه‌رمووی تا وا بکات. سوپاس که‌ یارمان دیته‌وه؛ جوانی خونکارمان دیته‌وه. کاکۆل له‌ سه‌روبا نه‌وین. سوپای کول و که‌سه‌ر په‌وین. دل پر بوو له‌ خۆشی و ئه‌وین، هاوار له‌ ده‌ستی جودایی.

۱۷

دەردى غەدار بىم فېرقەتە

فېرقەت ژ جان پورزەحمەتە

۱۸

نارى فېراق و سۈھتەننى

ئىشا خەدەنگى نۆھتەننى

۱۹

عاشق ئەون ھەر دىمەن

چەندەك دەرەزىن دلبەرن

۲۰

يارەب دىدارى خوە كى

من واسلى يارى خوە كى

۲۱

مە ژ دوستى ساتەك دوور نەكى

پەرکەندە و مەھجور نەكى

۲۲

خاكارىا دلبەر «مەلا»

بەكشىن دچاوان وەك جەلا

دىدارى قىسمەت بوو ھەلا

فەرياد ژ دەستى فېرقەتە

ماناى وشەكان:

غەدار: گران، زۆردار؛ زەحمەت: دژوار؛ نۆھتن: سەمىن؛ يىتەر: زۆرتەر؛ پەرکەندە: بلاو؛
پەرکەندە: بى پەرپو؛ جەلا: سورمە؛ ھەلا: ھۆشت بى.

پوختەى مانا:

دەردى دوورى زۆر گرانە. لە لەش جىابوونەوھى گيانە. ھىشتا گياندانىش ھاسانە؛
بەلام ئەو زۆر بەسووتانە. تىرى جەرگان کون-کون دەکا؛ کۆنانىش خەمناژن دەکا.
كەسپىك خۆى دلدار نەبووبى و ژانى بە دلا نەچووبى، چوزانى دوورى چ تامە؟ ھاوار لە
دەستى جودايى.

زۆر دلدار ھاتن و رابردن؛ بە نازى دلبەران مردن. بەلام من لە ناو ھەمواندا، پتر جەفا
و دەردم ديوە و تىرى دووريم تى چەقيوہ. ھاوار لە دەستى جودايى. خوايە بەزەيىت
پىما بى؛ يارم لەگەلما تەبا بى؛ جەرگم لە سووتان پەھا بى؛ تازە لەمەش وردتەر نابى.
ھىچ كاتى لىم ھەلماویرە؛ چۆنكە ئەو بە تۆران فیرە. ھاوار لە دەستى جودايى.
مەلا ئەگەر بۆت ھەلکەوت، ديسان چاوت بە يار كەوت، خاكى رېبازى دابىژە! چاوى
خۆتى پى برېژە! ھۆشت بى لە بىرت نەچى! ھاوار لە دەستى جودايى.

فرشته‌ی به‌شهری

سَه‌نَه‌ما سوږ ژ سَه‌مَه‌د نَه‌ی‌شَه‌کَه‌را لَه‌ب ژ نَه‌بات
 «أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ» ژ سَوږا وئ سَه‌نَه‌مئ
 ئَه‌نَوَه‌را رَه‌نگ فرشته به‌شَه‌را حوور سرشت
 یا ژ میسکئ خوته‌نئ خال و خهت و کاکول و قشت
 گهر خوه نیشان سَه‌قَه‌رئ دَه‌ت دَگرت حوړی بهشت
 کَه‌عَبَه‌یا تئ نَه‌بت ئه‌و پوتکَه‌دَه‌یَه‌ و دیر و کَه‌ن‌شت
 کو نَه‌سیب دا ژ ئَه‌زَه‌ل حَه‌ق ژ مَه‌را عیشق نویشْت
 فَه‌ی‌دَه‌ ناکن ل مَه‌ ئِی‌سم و نَه‌ تَه‌ل‌سم و نَه‌ نویشْت
 زاهیرئ دا مَه‌ عَه‌زابه‌ک وه‌کوو باتین فَه‌ به‌ه‌شت
 سوَه‌تَنئ دا به‌ عَه‌نا‌فان و جَه‌گَه‌ر تَیک بریشْت
 قَه‌سَدئ وه‌سَلئ مَه‌ ب جان کر کو فَه‌ دایین و نَه‌ه‌یشْت
 دَه‌ست نَه‌ه‌لین ژ تَه‌لَه‌ب گهر مَه‌ درئ چت سَه‌ر و تَشْت
 پَشْت نادین دوه‌زار خَه‌ن‌جَه‌ر و تیر و رَم و خَشْت
 مَه‌ سَه‌ری داینه‌ رئ و ب خودئ به‌س‌تِیَیَه‌ پَشْت
 ئَه‌وَه‌ مَن پ‌و‌و‌ح و حَی‌ات و ئَه‌وَه‌ مَن قِبَلَه‌ی‌ی زات

سَه‌نَه‌ما سوږ ژ سَه‌مَه‌د نَه‌ی‌شَه‌کَه‌را لَه‌ب ژ نَه‌بات
 «أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ» ژ سَوږا وئ سَه‌نَه‌مئ

مانای وشه‌کان:

أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ: ماشه‌للا له شیرینکاری خوا؛ نویشْت: نووسی؛ بریشْت: برژاندی، براژتی؛
 فَه‌دایین: دَه‌ری کردین، پای داین؛ سَه‌روشت: سَه‌رومال؛ خَشْت: نِی‌زَه؛ پَشْت نادین: را ناکه‌ین.

پوختهی مانا:

بوته بهلاروله نجه کهم بهژنی وهک نهیشه کهر ڕێکه و لیوی وهک نهبات شیرینه. هه‌ی نامه‌خوا!! له دلكيشی بتي جوانم. ئه‌و دلكيشیه‌ی له خواوه‌یه. تیشکده‌ره؛ ڕه‌نگی له فرشته ده‌کا؛ ئاکاری وهک حو‌ری ده‌چی و بنیاده‌مه. خال و میل و کاکۆل و په‌رچووکه‌ی هه‌نیه‌ی، له میسکی خوته‌ن ڕه‌شتر و بۆنخۆشترن. ئه‌گه‌ر خۆی شان جه‌حه‌نده‌م دات، حو‌ری جه‌حه‌نده‌م داده‌گرن؛ که له به‌هه‌شت خۆشتر ده‌بی.

خودای گه‌وره، ڕۆژی به‌ری، ئه‌وینی له چاره‌م نووسی. به‌ دۆعا و نوشته و هه‌یت و هووت، له دلی من ناچیته‌ دهر و هه‌رچی بکه‌ن بی‌به‌هره‌یه. ئه‌وین ئه‌گه‌ر به‌ڕواله‌ت دهرد و ئازار و سزایه، له ڕاستیدا به‌هه‌شتیکه‌ خودا ده‌یدا به‌ دهر و و نمان. که‌یفم سازه که به‌ ئاگری ئه‌وینی جه‌رگ و هه‌ناوم به‌رزاوه و هه‌لقراوه و په‌روو کاوه. ویستم بمرم له‌ری ئه‌وین؛ به‌ گیان بگه‌م به‌ دیداری. له خۆی دوور کردم و نه‌یه‌یشت. به‌لام هه‌رگیز ده‌ست هه‌لگیر نیم. سه‌ر و سامانیشم به‌روات، گو‌ی ناده‌مه‌ تیر و رم و نیزه و خه‌نجهر. با هه‌زارانیشم بۆ بی‌ن، سه‌رم له سه‌ر ڕی داناهه و پشتم به‌ خودا به‌ستوهه. یاره‌ گیان و ژیا‌نی من؛ ڕووگه‌م ئه‌وه. بته به‌لاروله‌نجه‌که‌م، به‌ژنی وهک نهیشه کهر ڕێکه؛ لیوی وهک نهبات شیرینه. هه‌ی نامه‌خوا!! له دلكيشی بتي جوانم. ئه‌و دلكيشیه‌ی له خواوه‌یه.

٢ زه‌رییا دی‌م‌دو‌ر و له‌ب‌شه‌که‌را عی‌شو‌ه‌په‌ری
یا ژ سه‌ر تا ب قه‌ده‌م تیک ژ عه‌بیانه به‌ری
ژ سه‌راپه‌رده‌یی لاهووت ب سه‌د شیوه‌گه‌ری
بیته به‌ر عه‌ینی شه‌وودی د لیباسی به‌شه‌ری
«حاش‌الله» تو کسان دی‌بتن ئه‌ف ره‌نگی زه‌ری
دایه به‌ر قه‌ند و نه‌باتی ژ دو له‌علین شه‌که‌ری
بی، تو یا له‌ب‌شه‌که‌ری یا تو نه‌باتا به‌ته‌ری (ته‌به‌ری)
«الله‌الله» چ ته‌جه‌للایه‌ ژ سیررا قه‌ده‌ری
حاجیان سیلسیله به‌ستینه‌ ل دۆرا قه‌مه‌ری
دۆری به‌یتی ژ سه‌فا تینه‌ سه‌مایا سه‌حه‌ری

بی مور ووت کو دو میړان ژ سورئ مهی د سهری
 نهیلن چینه ته وافی و زیارهت حه جهری
 زه مزه م و غولغوله و عومره و عید و عه رفات
 سه نه ما سوړ ژ سه مه د نه یسه که را له ب ژ نه بات
 «أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ» ژ سوړا وی سه نه می

مانای وشه کان:

لا هووت: خوایی؛ کسان: چلون؛ بی: بیژه، بلج؛ به تهر: کورته ی بیتر، که به مانا
 زوړ تره: ته به ری: نه باتی ته به رزه، ته شوئ تاش؛ حاجب: برؤ.

پوخته ی مانا:

سه وزه له ی روخسار مرواری، به نازو غه مزه ی لیو شه کر. سهرتاپا بی به ش له عه بیان،
 پهری خوایه و ناردراوه له بیچمی بنیاده ماندا دیته به رچاو؛ نه گینا چون هیچ نه و په نگه
 سه وزه به ی و هه ردو و لیوه ئاله کانی - که نه بات و شه کر و قه ندیان بهر گرتووه -
 ده کری له ریزه ی خه لک بیت؟!

تو بلج: شه کره له لیوت یان له نه باتی ته به رزه س؟ نه ی خودایه چ نه ینیت له توانایی
 خودا لایه! دوو برؤی له یه ک په یوه ندت ده وری له مانگی رووت داوه. هه ر به یانییه ک
 که بسکانت به دم سرووه ده لهرن و له سهر هه نیهت - که وه ک ئاسمانی ساو ده چی -
 حه جی ده که ن و دلان پر ده که ن له خو شی، ئیمه ی دلدار زوړ به تاسه ین که له ده وری
 سهرت گه ریښ؛ خالی په شت وه کوو به رده په شی مالی کابه، پامووسین. به لام دوو
 چاوه مه سته که ت - که سهر مه ستن - نه یلن نه و حه جه بکه ین. هه روا هوریای دلدارانه.
 دیداری تو بؤ نه وان جیژنی قوربانه و زیاره تی تو وه کوو عومره و عه رفاته.
 بته به لاروله نجه که م به ژنی وه ک نه یسه که ر پیکه؛ لیوی وه ک نه بات شیرینه.
 هه ی نامه خوا! له دلکیشی بتی جوانم. نه و دلکیشیه ی له خواوه یه.

من ب دل سووره تی جان دی ژ بتان نه و ب ته نی
 نه و تنی سهر روا ره وان دی ژ زه ریښ چه مه نی

سۆسن و سونبول و گول چەر خە ل دۆرا سەمەنئ
 خەمرییان حەلقە و چین دانە ژ میسکا خوتەنئ
 سەر ددن چەشمەیی حەیان و ب زەمزەم درەنئ
 لئ چ شیرانییە «الله» تە ژ وئ کەفت و چەنئ
 ئەز دینم بەدرە ب دیم لئ دکتەن گوشت و کەنئ
 یا یەقین رۆژە ل شەرقئ و شەفق دانە دنئ
 غەلەتم رووحی قودوس ھاتییە نیف وئ بەدەنئ
 دکت ئیحیائی مەواتان ل سوڤ و رەفت و چونئ
 تە نەن باوەر و ئیمان نەزەرئ دئ و بنئ
 چ تەجەللایە ب وئ قبیلە مەلەک روو ددەنئ
 ئازەری گەر بدیا ھور دکرەن لات و مەنات

سەنەما سوڤ ژ سەمەد نەیشە کەرە لەب ژ نەبات
 «أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ» ژ سوڤا وئ سەنەمی

مانای وشەکان:

دەرئ: دەچی؛ کەفت: لامل؛ مەواتان: مردوان؛ بنئ: بروانە؛ ئازەر: باوک یان مامی
 برابیم پیغەمبەر کە بتی دەتاشین.

پوختە ی مانا:

لە چاو جوانان، ئەو بە تەنیا شکلی گیانە. لە باغاندا، ھەر ئەو سەرووی پەوانە. گولی
 سوێسنە و سملی کە پەرچۆکەن، لە میسکی خوتەن پەشتەر و بۆنخۆشتەر. لە لاجانگی
 گولی یاسەمەن ئاسایی دین و دەچن؛ سەر دەگەییەننە سەر لیوان، کە سەرچاوەی ئاوی
 ژیان و وەک چاوەی زەمزەم پیرۆزە. ئەی خواپە! لامل و چەنە ی چەند جوان. من
 دەلیم پرووی مانگی چار دەس. بەلام گەت و پیکەنینی لە مانگ زیادە. یان وەکوو
 خۆرە لە خۆرەلات و جیھان رۆشن ئەکاتەو. لەمەش ھەلەم؛ دەلیم پەنگە
 جوبراییلی ھاتییتە ناو لەشەو. پەوت و چوونی وەکوو عیسا، مردوو وە گیان دینییتەو.
 گەر لە گەتەم بەگومانی، تۆش وەرە و لە یار بروانە! تیشکی خواپە و لە فرشتان بۆتە پرووگە ی

پیرۆز و جوان. باوک یان مامی برایم که نه توی دیبا به چاوان، بته کانی هه موو ده شکاند.
 بته به لاروله نجه کهم، به ژنی وه که نه یشه کهر پیکه. لیوی وه که نه بات شیرینه.
 هه ی نامه خوا! له دلکیشی بته جوانم. نهو دلکیشیه ی له خواوه یه.

نیرگزا مه ست و شیرین و گول و نه سرینه ژ رهنګ
 شه کهر و لوئلوئی مه نشوور و ب دل ئاهه ن و سه نگ
 مه ژ بهر زه ربی ئه فینی بووه دل پیّت و په رهنګ
 لهو مه شه ب تاب سه حه ر ناله یه وه که مه غنی و چه نگ
 دامه سه د رهنګ عه زایی و نه هات دهر ژ مه ده نگ
 هه ستیان گرتیه ناسور و مه ژیدا هه یه ژه نگ
 لهو نه هشیار و خوماری مه نه خواری مه ی و به نگ
 ل مه ئیرۆ دو که مانداری حه به ش هاتنه جه نگ
 تینه قه تلا مه د ده ستان دو سیه هقه و سی ژ یه نگ
 دره شینن مه و تین مه دوه زار تیر و خه ده نگ
 جه که ری کون دکن و تی دبه یین میسلئ تفه نگ
 میسلئ وئ کافر و زالم قه دیین کهس د فه رهنګ
 نازک و خوب و شه که ره خنده و شیرین حه ره کات

سه نه ما سور ژ سه مه د نه یشه که را له ب ژ نه بات
 «أَحْسَنُ اللَّهِ تَبَارَكَ» ژ سورا وئ سه نه می

مانای وشه کان:

ئا هه ن: ئاسن؛ مه ژی: می شک؛ تی دبه یین: به نیواندا دیت.

بوخته ی مانا:

چاوی وه که نیرگزی مه سته؛ خوین شیرینه؛ به رهنگی گول و نه سرینه. روو مرواری،
 لیو شه کرینه. دلی وه که ئاسن و بهرده. من له نهوین دلم بوته گر و په نگر. شهو هه تا
 روژ، وه که دهنگی چه نگه نالینم. سه د جوژه جه زه به ی داوم؛ ده نگم نه هات. ئیسکم

تووشی برین بوون و می‌شکم ژه‌نگی هه‌لیناوه. نه بادهم خواردوو نه به‌نگ. دوو برۆش
 ره‌ش - وه‌ک دوو که‌وانداری چه‌به‌ش - هاتنه‌جه‌نگم.
 دوو که‌وانی یه‌نگیان له‌ ناو ده‌ستان هه‌یه و دوو هه‌زار تیریان پیوه‌ نام. جه‌رگم کون
 بوو؛ وه‌کوو گولله‌ به‌ ناویدا ده‌رباز ده‌بن. کافری وا کئ له‌ فه‌ره‌نگستانیش دیویه؟!
 ناسکه، جوانه، بزه‌ی وه‌کوو شه‌کر وایه و په‌وتی له‌به‌ر دل شیرینه.
 بته‌ به‌لاروله‌نجه‌که‌م، به‌ژنی وه‌ک نه‌یشه‌که‌ر ریکه. لیوی وه‌ک نه‌بات شیرینه.
 هه‌ی نامه‌خوا! له‌ دلکیشی بتي جوانم. ئەو دلکیشیه‌ی له‌ خواوه‌یه.

درییا دوستی «مه‌لا» یه‌ک جیهه‌ت و ساده‌دلین
 مه‌حه‌تا جان هه‌یه‌ حاشا ژ ته‌له‌ب ده‌ست به‌لین
 یا درئ سهر بدرین یا ب مورادئ وه‌سلین
 مه‌چ په‌روارئ رمین به‌ر وه‌شئ شیرین قزلین
 تا ئه‌به‌د مه‌ست و هیلاکین ژ شه‌رابا ئه‌زه‌لین
 ژ جه‌فا و سته‌ما وئ ژ جه‌گهر پور دکولین
 په‌رده‌یا گووشه‌قه‌سه‌ب لی تو ژ سهر دیمئ ه‌لین
 کو د شه‌رقئ مه‌ه و خورشید ژ شه‌وقئ بتلین
 له‌و ژ سوپ سورمه د دیرین و نه‌موحتاجی کلین
 مه‌ست دنیف توڤ و له‌فان مار ل سه‌لوئ فتلین
 سورمه‌دارین ژ سوړئ مه‌ستئ ژ قودره‌ت که‌ملین
 مه‌ژ غه‌فله‌ت دوژها دین و ژ سه‌همئ خه‌جلین
 عیشه‌که‌ر شیوه‌نوما یا مه‌ژ وئ رۆح و حه‌یات

سه‌نه‌ما سوڤ ژ سه‌مه‌د نه‌یشه‌که‌را له‌ب ژ نه‌بات
 «أَحْسَنَ اللَّهُ تَبَارَكَ» ژ سوڤا وئ سه‌نه‌مم

مانای وشه‌کان:

به‌لین: هه‌لگرین؛ وه‌سل: گه‌یشتن؛ به‌روه‌ش: له‌پیشه‌وه وه‌شین؛ قه‌سه‌ب: پارچه‌ی

ئاوریشم چن؛ بتلین: ده‌ست هه‌لگرتن؛ فه‌تلین: پیچیان خوارد؛ ژها: هه‌ژدیها.

بوخته‌ی مانا:

مه‌لا ئیمه‌ له‌ پڕی یاردا راست و له‌ پرووین و دل‌ساکار. هه‌تا ده‌مرین ده‌ست له‌ دلداری به‌ر ناده‌ین. یان به‌ ئاواتی دل‌ ده‌گه‌ین، یان سه‌ریشمان ده‌دۆرئین. گوێ ناده‌ینه‌ ڕمبی نووک‌تیژی خوێناوی. هه‌تا هه‌تا له‌ باده‌ی ئه‌زه‌لی مه‌ستین. له‌ ده‌ست ئازاری ده‌ستی یار، دل‌ پڕغه‌مین.

رووبه‌ندی ئاوریشم چنت له‌ ڕوو لاده‌! با ڕۆژ و مانگ، له‌ تیشکدان ڕابوه‌ستن. چاومان پڕه‌ له‌ جوانی تۆ؛ ئیتر کارمان به‌ کل‌ چیه‌؟ ماری که‌زیت له‌ به‌ژنی سه‌ولت پیچیان خوارد. چاوی مه‌ستت کلی‌ خودای تی‌کراوه‌؛ بۆیه‌ مه‌ستن. دوو هه‌ژدیهای پڕچتم دین، له‌ ترسان ڕه‌نگ له‌ ڕووم نه‌ما. زۆر به‌ نازی؛ نازان ده‌که‌ی. گیان و ژيانمان له‌ تۆرایه‌.

بته‌ به‌ لاروله‌نجه‌ که‌م، به‌ژنی وه‌ک نه‌یشه‌ که‌ر وایه‌. لیوی وه‌ک نه‌بات شیرینه‌. هه‌ی نامه‌خوا! له‌ دل‌کیشی بته‌ی جوانم. ئه‌و دل‌کیشیه‌ی له‌ خواوه‌یه‌.

سویند به بالا

- ۱ ئەى نەسىمى سېبەھى ما د مەجالا سەھەرى
سەد سەلامان بگەھىنى ژ مە وئ لەب شەكەرى
- ۲ نیرگزا نازك و تەر نەیشەكەرا مەست و خومار
دیم دور و لەعلەب و موختەشەم و موختەبەرى
- ۳ بسك و گیسۆ ژ ھەرىرن قەسەبن تۆررە و زولف
نە ژ كافوورە بەدەن خالى ژ ميسكى تەتەرى
- ۴ دیم بەدر و ئەنىيى، زولف ل سەر بوونە ھەلەك
ئەرقەمان ھەلقە و گەردانە ل دەورا قەمەرى
- ۵ ئاستانى و شوباك و كولەك و پەنجەرەيان
دا ب مسكىنى و زارى تو بېۆسى د بەرى
- ۶ توزەكى بين ب خوەرا تا بكرين كوحلى بەسەر
ل تەریقا قەدەما دل بەرى وئ رەھگوزەرى
- ۷ دا ببینی سەنەما من تە بگین خوە بدە خەت
بکە تەلخيسى جەوابى مە ژ قى موختەسەرى
- ۸ لەو كو پورشەفقە ددیرت كەرەم و لوتف و كەمال
ئاھ ژ دەست رەمز و سوپین وى دور و گەوھەر خەبەرى
- ۹ ما ب زەھرى شەكەرى دۆست بخوونت جارەك
عەرزحالا كو نفيسى مە بخوونا جەگەرى
- ۱۰ قەدەرەك شەفقە ژ لوتفا تە تەمەننا دكرين
دا مە مەحرۇوم نەدىرى تو ژ لوتف و نەزەرى

- ۱۱ ب خودی قهت ته د دلدا ژ خودی ترس نه‌هن
دکری زولم و جه‌فای تو ل من فی قه‌ده‌ری
- ۱۲ نه‌ز ب وی قامه‌ت و به‌ژنی ل ته سوندی دخورم
به‌س که‌ته‌ی پادشه‌ها من ل ته‌سیران غه‌ده‌ری
- ۱۳ ژ به‌ر ټاهین مه‌دنی ټاگر و دوود بت نه‌عه‌جب
مه‌د دلدا هه‌یه‌ناره‌ک کو دسوژت سه‌قه‌ری
- ۱۴ نه‌بووینه نه‌دبن وه‌ک ته‌شه‌پالی د جه‌هان
کی دیبه‌میسلی ته‌سیمین‌ته‌ن و زهر‌رین که‌مه‌ری
- ۱۵ پاشی وان گه‌زمه‌یی چه‌هفین ته‌«مه‌لا» پی کوشتی
ما خه‌ده‌نگن دکرن قه‌ت ل مه‌ئیدی ته‌سه‌ری؟

مانای وشه‌کان:

قه‌سه‌ب: زه‌ری، پارچه‌ی زیږ‌تیوه‌دراو؛ ته‌رقه‌م: ماری جنجیر؛ کوله‌ک: کولانچکه،
رؤچنه؛ کوحل: سورمه؛ بگین خوه: خو بگه‌ییننه؛ ته‌لخیس: پوخته‌کراو؛ موخته‌سه‌ر:
کورت‌کراو؛ ته‌لخیس: کتیبیکه‌له‌کتیبیکي به‌ناوی موخته‌سه‌ر وه‌رگیراوه و پوخته‌ی
موخته‌سه‌ره؛ خه‌به‌ر: گفت و دوان.

پوخته‌ی مانا:

سروه! له به‌ره‌به‌یانداسه‌د سلاوم له‌و لی‌وشه‌کرباره‌بکه! به‌ژنی وه‌کوو نه‌یشه‌که‌ره.
شلک و تورته وه‌کوو نی‌رگس. مه‌سته‌چاوه؛ پروومروارییه؛ لی‌واله؛ پایه‌به‌رزه و زور
به‌پړزه. که‌زی و بسک و لابسک و په‌رچوو که‌کانی، وه‌ک ټاوریشم ده‌گه‌ل زیږان ټیکه‌ل
ده‌بن. له‌شی له‌کافوور سپی‌تر، خالی وه‌ک میسکه‌بوخنخوش و شه‌وه‌رنگه. روخسار
مانگه. هه‌نیه‌ی به‌و ټالقه‌بسکانه‌ی له‌سه‌ریه‌تی، هه‌ر ده‌لئی ماری جنجیرن له‌ده‌وری
مانگي‌هالاون. سروه! زور به‌کزی ببووره! له‌پیشانا ده‌رک و په‌نجه‌ره و کولانچکه و
لی‌وی ده‌لاقه‌کان ماچ‌که! تو‌زیکي سه‌رپی یار بی‌نه! تا بیکه‌ینه سورمه‌ی چاوان. هه‌ر
خوت بچو خزمه‌ت یارم، نامه‌که‌می بده‌ده‌ستی؛ وه‌رامه‌که‌م به‌پوخته‌یی بو‌بینه‌وه. زور

به بهزه و ئیتلفاته. ئاخ نازانی چهند دلکیش و پر له نازه و گفتی وه کوو گههر دهچن. ئه گهر جاریک به زاری مباره کی خوی بانگم بکا و ئه و عهریزه م- که به خوینی دل نووسراوه- قبول بی، چهند خوش ده بی! نووسیومه تۆزیک بهزه ت بی! له بهزه ت بی بهشم مه که! جاریک ئاوریکم وی بده! به خوا تۆ له خوا ناترسی؛ دهنا هینده ت ئه و ده رده به من نه ده دا. سویندت ئه دهم به و به ژنه شوخ و شهنگه ی خۆت، تۆ پادشای چاوجوانانی؛ هینده له منی یه خسیری خۆت زولمی مه که! له بهر ئاهم ئه گهر دنیا پر له دوو کهل و ئاگر بی، سه یر نییه. ئاوری دلم جه حه نده میش ده سووتینی. کی له دنیا له ش زیوین و که مبه رز پرنیکی وه ک تۆی به چاو دیوه؟ رهزا سووک و جوانی وه ک تۆ، نه هه رگیز بووه، نه ده بی. دوا ی وه ی مه لات به تیری چاوه کانت کوشت، ئیتیر تیری دیم بۆ چییه؟! تیر هاویشن به هره ی نییه.

خوایه! نهی بینایی چاوان! سوپاس بۆ تو که بهزهیت به منی هه ژاردا هاتهوه؛ نهو هیز و توانایهت دامی، له پاش «مهم و زین» ی خان، «دیوانی شیخی جزیری» ش، به سۆرانی، شی کهمهوه؛ که زۆری بۆ به ئاوات بووم. ئۆخه ی ئیتر خه مم نه ما؛ ئاواتم نه برده ژیر گل. بشمرم ئارخه یان ده مرم. له قیامه تیش ده س به داوینی خاوتنی نهو دوو خۆشه و یستهت ده گرم؛ لیم پوونه خۆم لی نابویرن.

له چاپ و به ره هم هینانی نه م کتیه، چهند که سیکی هه ژار په روه ری خیره ومه ند یارمه تییان دام؛ نه گهر چاکه یان له بیر کهم، خۆم به بی نه مه گ ده زانم:

سوپاسی زۆر بۆ کاک «ماجدی رۆحانی»؛ که وه خته بیژم به قه د خۆم، خۆی مان دوو کرد. پاک نووسی نهو خه ته پیسه م، هه له وه په له هه لگرتنه وه ی، به سه ر چاپ راگه یشتنی وه نه ستو گرت. هه ر نه ویش بۆ دامه زراندم، کریی چاپیان لی نه ستاندم.

سوپاس بۆ کارگیرێ سرووش، ئاغای «زه وره ق»، بۆ به ره پرسی چاپخانه ی ئیداره ی سرووش، «میهر په روه ر» ی خوین شیرین، بۆ کیژی یه کجار هونه رمه ند «ئابگینه»؛ که به راستی له پیت چینی کوردیدا مۆزاته.

پیشه کیش سوپاسی زۆرم بۆ نهو کورده لاوانه یه که به چاوی رخنه گری له نوو سراوه کهم ده پروان و هه له کانم ده دۆزنه وه.

پازده ی پووشپه ری سالی ۱۳۶۰ ی هه تاوی

عه بدو پرّه حمان شه ره فکه ندی «هه ژار»

«صباحُ الخير» خانى من   شهى شیرين زبانی من
توی رووح و رهوانى من   ببت قوربان ته جانى من
«تعالی الله» چ زاتی تو   چ وى شیرین سیفاتی تو
نه وهک قهند و نه باتی تو   یه قین رووح و حه یاتی تو

حه یات و راحه تا جانم   «صباحُ الخير» یا خانم
وه ره بیناهیا چه هشان   ببینم به ژن و بالایی

به یانت خوش و گهش خانم   کزه و هیوای دل و گیانم
له بسکته دایه تای ژیانم   ئه وینت بوته ئامیانم
بلیم تو چه نده شیرینی؟   نه وهک قهندی، نه ههنگوینی
ئه تو گیانی، ئه تو ژینی   ئه توّم هیژی، ئه توّم تینی

به قوربانت ده کهم گیانم   به یانت خوش و گهش خانم
وه ره پرووناکی چاوانم   ببینم به ژن و بالا کهت

